

BURMESE CLASSIC

THE SUPRETS

BY SEAN FLANNERY

ဧကရာဇ်

၉ ဝိ ယ အ ကြိမ်

စာအုပ်အစု (၁၀)

ကျော်ထက်ထွန်း

BURMESE CLASSIC

မိစ္ဆာ

ဒုတိယအကြိမ်

ပုံနှိပ်မှုတ်တမ်း

စာမူနှင့်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၁၈၁၆၁၁၀၈

မျက်နှာလုံးနှင့်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၁၆၆၈၁၂၀၈

ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း
၂၀၁၁၊ ဇေဇော်ဝါရီ

မျက်နှာလုံးပန်းချီ
အုဘွယ်လင်

စောင်ရေ
၅၀၀

ကုန်ပစ္စည်း
ယဉ်မျိုး

မျက်နှာလုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်စိန် (ကျောက်စိမ်းအေဘွဲ့ဆက်) (၀၂၉၀၉)
အမှတ် - ၁၇၁၊ ၃၃-လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်သင်းသင်းမွန် ((မြ - ၀၄၂၃၂))၊ သင်းစာပေ၊
အမှတ် - ၁၀၊ ရတနာမြိုင်လမ်း၊ ၁၂ - ရပ်ကွက်၊
လှည်းတန်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာအုပ်ချုပ်

(မမိုးမိုးအေး) စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း

ကန်ငွေ

၂၀၀၀ - ကျပ်

မေတ္တာစိန်စာအုပ်ရောင်း

FALSE PROPHETS
by
SEAN FLANNERY

ကျော်ထက်ထွန်း

BURMESE
CLASSIC

မိစ္ဆာ

အလယ်ဗဟိုစာပေနှင့်အနုပညာ
ထွက်နှုန်းစာရုံ + နေပြည်တော်

စာမူခွင့်ပြုချက်

၅၀၁၅၀၀၀၀၀၀

ကယွာကျော် ယူဂျီပတြီးယား

BURMESE
CLASSIC

အခန်း (၅)

‘မာဂရက်စ် ရွှေငွေ၊ ရတနာ’

ညဉ့်နက်ပြီပို ဆိုင်ပိတ်နေလေပြီ။ သို့ရာတွင် ပြတင်းပေါက်များကို ကာရံပိတ်ဆို့ထားသော သံဇကာများမှ အတွင်းကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ တစ်ဘက်တွင်ရှိသော ဆိုင်းဘုတ်က ဆိုင်အပေါ်ထပ်ရှိ ဆိုင်ရှင် ပီ၊ မာဂရက်စ်နေ အိမ်ခန်းသို့ ဘေးလမ်းကျဉ်းရှိ လှေကားမှ ဆတ်ရန် ညွှန်ပြထားသည်။

အစွဲရေးမှ ကားလ်မာဂရက်စ်တွင် ဝမ်းကွဲညီအစ်ကိုတစ်ဦး သည်မှာ ရှိမှန်းသိရ၍ အံ့ဩမိသည်။ ၁၉၆၀-ခုနှစ်များက ဘာလင်မြို့တွင် ကားလ်မာဂရက်စ်၏သား ပီတာနှင့် အတူတကွ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်ကလည်း သည်မြို့တွင် မိမိဦးလေးတော်တစ်ဦးရှိကြောင်း ပြောမပြခဲ့ဘူးပါလား။ နောက်ကျောမှ တံခါးပေါက်တွင် ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ဆိုင်းဘုတ်အောက်တွင် လူခေါ် ခေါင်းလောင်းခလုတ်ရှိသည်။

ဝဲလေ့စ်က ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုက်လျှင် အသံသေးသေး စူးစူးရှရှကလေးပေါ်လာသည်။

ဝဲလေ့စ်က မိမိအမည်မှာ ဝိလျံမောရစ်စင်မြစ်ကြောင်း ကားလ်မာဂရက်စ်နှင့် တွေ့လိုကြောင်း ပြောပြသည်။

ဝဲလေ့စ်က နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။ ညရှစ်နာရီထိုးပြီးကာစပင် နှိုးသေးသည်။

တစ်စုံတစ်ဦးက လှေကားမှဆင်းလာပြီး သော့ဖွင့်သံကိုကြားရသည်။ တံခါး ဖွင့်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

လှေကားမှာထွန်းထားသော မီးရောင်ကြောင့် ကားလ်မျက်နှာမှာ ပြာနှမ်းသွားမှန်း တွေ့လိုက်ရသည်။

'ခင်ဗျား သေပြီဆို'

'ကျွန်တော် ဝင်ခဲ့ရမလား။ ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောချင်လို့' ဝဲလှေစံက ခွင့်ပန်သည်။
'တုတ်တု'

ကားလ်က တုန်လှုပ်ချောက်ချားမိခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အားဖြင့်ပြောသည်။

ကားလ်အရပ်က ပုပြတ်ပြတ်၊ လည်တံက တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ရှိသည်။ တုတ်ခိုင် သန်စာသည်။ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် နေလောင်ထားသော မျက်နှာမှာ သဲကန္တာရထဲတွင် သမဝါယမ တော့ရွာထူထောင်ရာတွင် ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် သာဓကများဖြစ်သည်။ ထော်လာလည်ခွင့်အကျီ ဝတ်ထားသည်။ ဟိုတို့ဒီဒီ မျက်လုံးကစားခြင်းမှာ အလှေအကူကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကြော်နီလမ်းဝင်ခေါက် ဘယ်ဘက်တွင် ဧည့်ခန်းကျဉ်းကလေးတစ်ခုရှိသည်။ အဘိုးထံ တစ်ဦးနှင့် အဘွားအိုတစ်ဦးတို့က ရုပ်မြင်သံကြား ကြည့်နေကြသည်။ ဝဲလှေစံက အခန်းထဲ ဝင်လျှင် အဘိုးအိုနှင့် အဘွားအိုတို့က မော့ကြည့်ကြသည်။ သူတို့မျက်နှာများက စိုးရိမ်ပူပူ နေမှန်း သူ့ရိပ်စားမိလိုက်သည်။

'ကားလ်'

'ခဏလေးပါ ပီတာ'

ကားလ်ကပြန်ပြောပြီး စကြော်နီလမ်းအဆုံးတွင် အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ အထဲသို့ဝင်တာ မီးခလုတ်ကိုဖွင့်ပြီး . . .

'ဒီမှာ ခဏစောင့်နေ၊ ကျွန်တော်ပြန်လာခဲ့မယ်'

ကားလ်က အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားပြီး ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဝဲလှေစံက အခန်းတွင်း ထိုင်လိုက်သည်။ သည်အခန်းက အောက်ဆိုင်၏ ရုံးခန်းဖြစ်ဟန်တူသည်။ သူ့ ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ခဏအကြာတွင် ကားလ်ပြန်ရောက်လာသည်။ အခန်း တံခါးကို ပြန်ပိတ်သည်။ ပြီး . . . ဝဲလှေစံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်သည်။
ကားလ်က ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းပြီး။

'ခင်ဗျားမြင်တော့ ကျွန်တော်လန့်သွားတယ်ဗျာ'

'မနေ့က ကျွန်တော် ဝက်ဇာမင်နဲ့ စကားပြောခဲ့ရသေးတယ်'

'ဪ . . . ရွာတို့ ရောက်ခဲ့သေးတာကိုး'

ပြီး . . . အတန်ကြာ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။ ကားလ်က ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ထာဝရ တစ်ရာကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသလိုလို လှမ်းကြည့်သည်။

'ဆွန်ဂျာအတွက် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာကို ပြောခွင့်မကြုံခဲ့လို့'

ဝဲလှေစံက ညင်ညင်သာသာပြောသည်။

ကားလ်က မော့မကြည့်ဘဲ ခေါင်းကိုသာ တဆတ်ဆတ်ညိတ်သည်။

သူက . . .

အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဘာလင်ကို လာတာပေါ့၊ ပီတာကို ဒီမှာသင်္ကြန်ခဲတယ်
လေ။ ဆွန်ဂျာကိုလဲ သူ့အစ်ကိုဘေးမှာ မြှုပ်နှံဖို့၊ သူ့အလောင်းကို သယ်ယူခဲ့တယ်။ သူတို့
ဆောင်ရွက်ပေးစေရမယ့်ကံ သိပ်ချစ်ကြတာ၊ ဆွန်ဂျာက သူ့အစ်ကိုကို သိပ်လေးစားကြည်ညိုတာ
အလား။

ခေတ္တခဏမျှ ရပ်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။
'သူတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ဆက်ဆံရေးကို ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်'
'ဆွန်ဂျာဟာ သစ္စာဖောက် မဟုတ်ပါဘူး'

'ဝက်ဇာမင်က ရှင်းပြလို့ သိပြီးပါပြီ၊ သူဟာ လူပေါင်းများခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့
အားလုံးလဲ လူပေါင်းများခဲ့ကြတာပါပဲ။ မယုံနိုင်စရာပါပဲဗျာ'
ကားလ်ကဆက်၍...

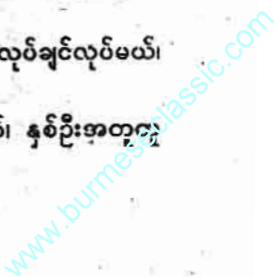
'ခင်ဗျား ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ခင်ဗျားသေပြီဆိုပြီး ဘာကြောင့် လှည့်စားရတာလဲ'
'မလက်ကီဟာ မော့ဆက်အဖွဲ့မှာ သစ္စာဖောက်ပဲ ကျွန်တော်တို့ စီအိုင်းအေ မှာလဲ
သစ္စာဖောက်တစ်ယောက် ရှိနေတယ်။ သူတို့ လက်တွဲကောင်း လက်တွဲကြလိမ့်မယ်။ လွတ်လွတ်
ဆင်းကင်းရှိတဲ့ လူတစ်ဦးက စောင့်ကြည့်နေဖို့ လိုလို့လေ'
ကားလ်က သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်နေပြီး...

'အခုထိ ကျွန်တော်တို့ ဆက်သွယ်လျက် ရှိနေတုန်းပဲလား'
'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပေမယ့် မတူတော့ပါဘူး'
'သူတို့က ခင်ဗျားသေပြီဆိုပြီး လံကြုပ်လုပ်တာပေါ့လေ'
ကားလ်ကပြောပြီး ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းမြ ယမ်းလျက်နေသည်။
'ကျွန်တော့်ကို ဆွန်ဂျာနဲ့ မလက်ကီတို့အကြောင်း ပြောပြစမ်းပါ။ သူတို့ ဘယ်မှာ

ဆွဲခဲ့ကြတာလဲ'
ဝဲလေစံက မေးသည်။

'ကျွန်တော် ပြောပြနိုင်တာထက်၊ ဝက်ဇာမင်က ပိုပြောပြနိုင်မှာပေါ့'
'ကျွန်တော်က ခင်ဗျားပြောပြတာ ကြားချင်လို့ပါ'
'ကျွန်တော်ရလင်က ပါတီပွဲတစ်ခုမှာ ဆွဲခဲ့ကြတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တာပဲ။ ဆွန်ဂျာက
ဆွဲဆက်မှာ အလုပ်လုပ်နေပြီလေ။ ဝက်ဇာမင်နဲ့လည်း ရင်းနှီးကြတယ်'
'မလက်ကီနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆွန်ဂျာက ခင်ဗျားကို ဘာတွေပြောပြသေးသလဲ'
'သိပ်များများတော့ ပြောမပြပါဘူး။ ပထမတော့ လုံးဝပြောမပြဘူး။ အဲဒီအချိန်တုန်း
ကျွန်တော်တို့ သားအဖက သိပ်စကားမပြောဖြစ်ခဲ့ကြဘူး။ အဲဒါကိုလဲ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်
ပြောဖူးတယ်ထင်ပါတယ်'

'တစ်ခုခုတော့ ရှိရမယ်ဗျာ။ တစ်ခုခုပြောချင်ပြောမယ်။ တစ်ခုခုလုပ်ချင်လုပ်မယ်။
ဆွန်ဂျာဟာ မလက်ကီနဲ့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါတော့ ခရီးထွက်မှာပေါ့'
'ဆွန်ဂျာ ပထမ မလက်ကီနဲ့တွဲပြီး ခရီးများစွာထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နှစ်ဦးအတွက်
တစ်နှစ်မှာ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်တော့ ခရီးသွားခဲ့တယ်'

ဝတ်ဇာမင်က သည်အကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ပြောမပြုခဲ့၊ မလက်တီနှင့် အဆတ် အသွယ် လုပ်သော စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ဝိုင်ထဲမှာလည်း မဖော်ပြခဲ့။

'ငိုနီတကို အတူတူသွားဖူးကြသလား'

'ကျွန်တော်မသိပါဘူး၊ ကျွန်တော်တော့ မထင်ဘူး၊ အများဆုံး ခရီးထွက်တာတွေ ဝါခွင်တန်ပဲ၊ ရော့တိုလဲ သွားချင်သွားမယ်၊ ပဲရစ်ကိုတော့ တစ်ကြိမ်သွားတယ်ထင်တယ် အင်္ဂလန်ကိုတော့ သုံးလေးကြိမ် သွားတယ်ထင်တယ်'

'အင်္ဂလန်ကိုလား'

ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို နိုးနိုးကြားကြား ဖြစ်သွားတယ်။ သို့ရာတွင် လေသံတို့ တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားပြောသည်။

'လန်ဒန်ကို သွားတယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ နောက်ပြီး လန်ဒန်မြို့မြောက်ဘက်က မြို့ကလေး တစ်မြို့တိုလဲ သွားပုံရတယ်'

'အဲဒီ မြို့နာမည်က'

ကားလ်က ပန်းတစ်ချက် တွန့်ပြသည်။ သို့ရာတွင် ဝဲလေ့စ်မျက်လုံးထဲတွင် တစ် ထင်ရာထို သူ စူးစမ်းတွေ့လိုက်ရလျှင်...

'အဲဒါက အရေးကြီးလို့လား'

'အရေးကြီးချင်လဲ ကြီးမယ်'

ကားလ်က မတ်တပ်ရပ်ပြီး စာအုပ်စင်သို့ လျှောက်သွားသည်။ ကမ္ဘာမြေပုံစာအုပ်ပုံ ဆွဲယူ၍၊ အင်္ဂလန်မြေပုံ စာမျက်နှာကို လှန်သည်။ သူက ကြည့်ပြီးမှ မော့၍ ...

'စိန်အယ်လ်ဘန်ဗျ၊ လန်ဒန် မြောက်ဘက်ကျတယ်'

ဝဲလေ့စ်က သည်မြို့အမည်ကို မကြားစဖူး ...

'အဲဒီ စိန်အယ်လ်ဘန်မြို့မှာ ဘာရှိသလဲ'

ကားလ်က ကမ္ဘာမြေပုံစာအုပ်ကို ပြန်ထားပြီး ရပ်မြဲရပ်နေသည်။

'ကျွန်တော်လဲ အတိအကျမသိပါဘူးဗျာ၊ နေအိမ်ကြီးတစ်ခု ရှိသလား၊ ဝန်းမြ တစ် ရှိသလား၊ မိသားစုတစ်စုရှိတယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ ဒါမှမဟုတ် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း များရှိမလား မသိဘူး'

'နောင်သောအခါမှာကော ပြောမပြဘူးလား၊ ဆွန်ဂျာနဲ မလက်ကီတို့ သိပ်ရင်းနှီး အချိန်မှာ၊ ဆွန်ဂျာက ခင်ဗျားကို ပြောမပြဘူးလား'

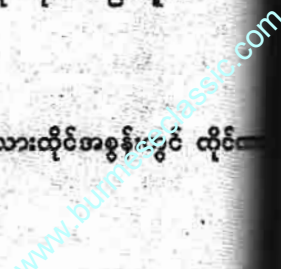
'ဆွန်ဂျာက သိပ်နှုတ်လုံတာ၊ အကယ်၍ သူက တစ်ခုခုပြောချင်ရင် စိတ်ယိုလက် ပြောတော့တာပဲ၊ အဲ မပြောချင်ဘူးဆိုရင်၊ ဘယ်လိုအကြမ်းကိုင်ကိုင် မပြောဘူးဘဲ'

'ခင်ဗျားကိုတောင် မပြောဘူးလား'

'ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော်နဲ့ဆို သာမပြောသေးတယ်'

ကားလ်က ပြောသည်။

သူက ကုလားထိုင်ဆီ ပြန်လျှောက်လာသည်။ ကုလားထိုင်အစွန်းတွင် ထိုင်ကာ ကောင်းဆက်ပြန်သည်။

‘ဝဲလှေစံ၊ ကျွန်တော်ပြောတာ နားထောင်ပါ။ ဆွန်ဂျာနဲ့ဘဝမှာ သူ့ အိတ်သွန်မာ
ဆုတ်ပြောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နှစ်ဦးပဲရှိတယ်။ တစ်ဦးကတော့ သူ့အစ်ကို ပီတာ၊ ပီတာကို သူ့က
ဝေးစားကြည့်တယ်လား။ နောက်တစ်ဦးက မလက်ကီပဲ’

‘အဲဒါ ဘယ်တုန်းကလဲ၊ ဘယ်တုန်းက အဲဒီခရီးတွေထွက်ခဲ့တာလဲ’

‘သူတို့နှစ်ဦး တစ်ပူးတွဲတွဲရှိနေတုန်းကပေါ့’

‘ကျွန်တော်က စိန့်အယ်လ်ဘန်ကို သွားတဲ့ခရီးကို ပြောတာပါ’

ကားလ်က အဝေးကိုကြည့်ပြီး စဉ်းစားကာ . . .

‘ကျွန်တော်မသိဘူး’

သူ့အသံက ကိမ်ဝင်သွားသည်။

‘သူတို့ နောက်ဆုံးထွက်တဲ့ခရီးက ဘယ်ကိုလဲ’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်ကပေါ့။ ဒါမှမဟုတ် အဲဒါမတိုင်မီ နှစ်အနည်းငယ်
အရှင်လဲကြာမယ်။ ကျွန်တော်လည်း မှန်းပြောရတာပါ’

ကားလ်က စဉ်းစားပြန်သည်။ ပြီး . . . ခေါင်းကိုခါယမ်းကာ . . .

‘ကျွန်တော် သိသလောက်တော့ ခရီးမထွက်ဖြစ်ကြဘူး။ အင်း . . . ဆွန်ဂျာက
ကျွန်တော့်ကို အသိမပေးဘဲ ခရီးထွက်ချင်လဲထွက်မှာပဲ။ ကျွန်တော်က သူ့ကိုစောင့်ရှောက်
နေရသူမှ မဟုတ်ဘဲကိုး။ ဝေးပါသေးဗျာ’

ဝဲလှေစံက စိန့်အယ်လ်ဘန်ကို တွေးနေမိသည်။ နေမထီထိုင်မသာ ဖြစ်လာရာမှ
အနည်းငယ်မျှ နေသာထိုင်သာရှိလာသည်။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ် သို့မဟုတ် နှစ်နှစ်က ခရီးထွက်ခဲ့
သည်လို့ အားလံကာရွတ် ဂြိုဟ်တစ်မံကိန်းနှင့် အချိန်က တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဖြစ်သည်။
သူ့ထုတ် ရိုးရိုးသားသား တိုက်ဆိုင်မှုများလား။

‘ဒီခရီးတွေထွက်တော့ မလက်ကီနဲ့ပဲပေါ့။ ဒီခရီးထွက်တာတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့
အစမင်နဲ့ ဆွေးနွေးဖူးသလား။ မင်ဗျားတို့နှစ်ဦးက အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ဆုံတတ်ကြလို့ပါ’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးက၊ တစ်လတစ်ကြိမ်တော့ နေ့လည်စာ၊
ညစာ တုတ် ညစာ အတူစားဖြစ်ကြပါတယ်။ ရံဖန်ရံခါတော့ သူ့က သမဝါယမကျေးရွာကို
သွားတတ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါဝေမလှ ဆွန်ဂျာနဲ့ မလက်ကီတို့အကြောင်းကို ယေဘုယျ
ဘာတလဲ့လို့ မဆွေးနွေး ဖြစ်ကြပါဘူး’

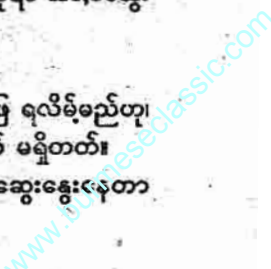
‘မဆန်းပေးဘူးလား’

‘ဒါကတော့၊ သမီးကိစ္စကို အပေါင်းအသင်းနဲ့ ဆွေးနွေးရိုးရှိလို့လား။ အထူးသဖြင့်
အသင်းအသင်းဟာ မော့ဆက်အကြီးအကဲဖြစ်လို့၊ သမီးက မော့ဆက်ဇေယျာဆိုရင် သာမဆွေး
ဆွေးသေးတယ်။ ဝက်ဇာမင်က အနေရခက်မှာပေါ့ဗျာ’

‘ကျွန်တော်ထင်သားပဲ’

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။ သူက သည်အဖြေမျိုးအပြင် တခြားအဖြေ ရလိမ့်မည်ဟု
ထင်လင့်မိ၊ သို့ရာတွင် စိတ်ပျက်မိသည်။ သည်လုပ်ငန်းမျိုးက ဝရုတစိုက် မရှိတတ်။

‘ဒီမှာ ဝဲလှေစံ . . . ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာဖြစ်စဉ်တွေကို ဆွေးနွေးနေတာ

မဟုတ်ပါဘူးနော်'

ကားလ်က ကျွဲပြီးတိုနေပုံရသည်။

'အဲဒါ ကျွန်တော် သိပါတယ်'

'သူ့အစ်ကို သင်္ချိုင်းဘေးမှာ မြုပ်ထားတဲ့ သူဟာ ကျွန်တော့် သမီးအရင်းခေါက်ခေါက် ပါ။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးဟာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း သေခဲ့ကြရတာပါ။ ဒီဖြစ်ရပ် နှစ်ခုစလုံးမှာ ခင်ဗျားဟာ တစ်နည်းမဟုတ် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ပါတယ်'

'ခင်ဗျားအတွေးမှာ ကျွန်တော် . . .'

'ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော်က အဲဒီသဘောမျိုး မဟုတ်ရပါဘူး'

ကားလ်က ကြားဖြတ်၍ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က ကားလ်ကို ဆက်လွှတ်ထားပေးခြင်းက အကောင်းဆုံးဖြစ်ချိမ့်မည်ဟု သဘောရသည်။ သူ့စနစ်ထဲမှ ထွက်ပါစေဟု သဘောထားသည်။ သူက ဘာတစ်ခုနဲ့ တစ်ပါးမျှ မပြောဘဲနေသည်။

'အခုအချိန်မှာ သူတို့မောင်နှမနှစ်ဦး ဆုံးဖြိမ့် သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပြီးပြီ။ အခုအချိန်ထိ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ဆီ လိုက်နေတုန်းပဲ။ ဆွန်ဂျာ သေပါပြီ ဝဲလေ့စ်ရယ်၊ ခုအချိန်မှာ သူတို့ ခင်ဗျားကို ဘာများ အကူအညီပေးနိုင်မှာတဲ့တုန်း'

ဝဲလေ့စ်က နှုတ်ဆိတ်မြဲ . . .

'ကျွန်တော်မေးတာ ဖြေနိုင်မလား'

'ကျွန်တော် ပြောခဲ့သလိုပါပဲ။ မလက်ကိဟာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထဲက သစ္စာဖောက်ခဲ့ လက်တွဲခဲ့ကြပါတယ်'

'ကျွန်တို့ လူတွေနဲ့ကော၊ နေတိုးက အရာရှိနဲ့ကော'

ကားလ်က သည်ကိစ္စတွေကို ဘယ်လိုများ ကြားထားလို့ပါလိမ့်ဟု ဝဲလေ့စ်က ဒါ့ကြံနေမိသည်။

'ဝက်ဇာမင်ဆီက ကြားတာများလားကွယ်'

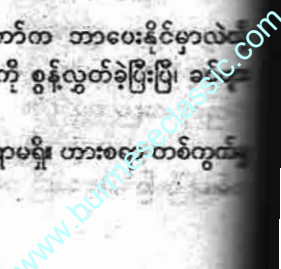
'ဟုတ်ကဲ့၊ သူ့နဲ့လဲပဲ လက်တွဲခဲ့ကြပါတယ်'

'အဲဒါကြောင့် အခု ခင်ဗျားက နောက်ကြောင်းပြန်ပြီး တစ်စခဲ ကောက်ယူစုစည်း မယ်ပေါ့လေ၊ ကျွန်တော့်မိသားစု၊ ကျွန်တော့်သမီးကို ခုတုံးလုပ်မယ်ပေါ့။ ခင်ဗျားက အဲသလို လုပ်ချင်တယ် မဟုတ်လား'

'ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော်က အဲသလို မလုပ်ချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် လုပ်တော့လုပ်ရမှာပဲ။ သယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိသမျှ ဒါပဲ'

'ကျွန်တော့်ဆီက ခင်ဗျား ဘာလိုချင်လို့လဲ၊ ကျွန်တော်က ဘာပေးနိုင်မှာလဲ။ အဖွဲ့အစည်းအတွက်၊ နိုင်ငံတော်အတွက် ကျွန်တော် အားလုံးကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ခင်ဗျား သဘောမပေါက်နိုင်ဘူးလား'

သို့ရာတွင် တကယ်တွင်းဆင်းရဲသည်အခါတွင်မူ ရယ်စရာမရှိ။ ဟားစရာ တစ်တွင်မှ မရှိပါချေ။

ဆွစ်က ကိုယ်ကို မတ်မတ်ပြင်ထိုင်လိုက်ရင်း၊ ရှုပ်အတိုအပေါ်ကြမ်းသီးကို ပြန်တပ်
သည်။ လည်စီးကိုလည်း ပင့်တင်လိုက်သည်။ ဆံပင်ကိုလည်း လက်ချောင်းကလေးများဖြင့်
သိပ်လိုက်သည်။

သူသည် အမြဲတစေ လူငယ်ကလေးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ အဖွဲ့အစည်းတိုင်းတွင်
အထက် ငယ်ရွယ်သူတစ်စု ပါစမြဲ။ သည်အုပ်စုထဲတွင်လည်း သူပါစမြဲ။ အထက်တန်းကျောင်းသား
သေတ္တာ ကောလိပ်ကျောင်းသားဘဝ ရောက်သည်အထိ၊ ယုတ်စွာအဆုံး ထောက်လှမ်းရေး
အဖွဲ့ထဲ ရောက်သည်အထိ သူ့မျက်နှာက ကလေးနွယ် နုနုကလေး။

သူက ရှေ့သို့တိုး၍ ပြင်ထိုင်သည်။ သို့မှသာ နောက်ကြည့်မှန်တွင် သူ့ပုံရိပ်ကိုမြင်
ရပေမည်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မဟုတ်တော့ဟု သူ တွေးမိသည်။ မျက်လုံးအစုံ ပတ်ပတ်
ထည်တွင် အစင်းကြောင်းများပေါ်နေပြီ။ မျက်လုံးအစုံကလည်း ရှေးယခင်ကလို ရွန်းရွန်း
ထည်လက် မရှိ။ အပြစ်မဲ့သော အသွင်မရှိ။ ပါးစပ်အစွန်းတွင်လည်း အစင်းကြောင်းများနှင့်၊
သည်းဝပ်ကလည်း ရှေးယခင်ကထက် ပြုံးရယ်မှုနည်းလာသည်။ နဖူးမှ ဆံစများတွင်
အိမ်ရောင် ကွက်ကလေးများပင် ပေါ်လာပြီ။ တသသနှင့်ထားရှိသော နှုတ်ခမ်းမွှေးမှာပင်
အံ့ထလို ပေါ်နေလေပြီ။

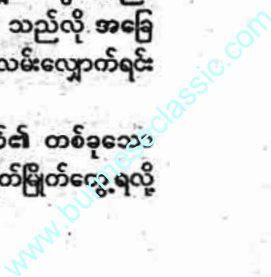
အသက်အရွယ်ကြောင့်တော့ဖြင့် မဟုတ်တန်ရာ၊ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေခြင်းကြောင့်
ဖြစ်တန်ရာသည်။ သူသည် အမြဲတစေ စိတ်သောကများခဲ့ရသည်။ ကောလိပ်ကျောင်းသား
သေတ္တာနန်းက အဆင့်မြင့်မြင့်ရရှိရေးအတွက် အကြိတ်အနယ်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာတွင် သူက
အထူးဖြစ်ထွန်းခဲ့သည်ချည်း။ ရည်မှန်းချက်က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူက ရည်မှန်းချက်ကို အရယူ
နိုင်ရန် နည်းလမ်းတစ်ခုတော့ ရစမြဲ။ များသောအားဖြင့် စာကို အပတ်တကုတ် မကျွက်ရပါတဲ
သွတ် ရတတ်သည်။ နောင်သောအခါ စိ၊ အိုင်၊ အေတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြန်သော
အခါတွင် သူက ပြောင်ပြောင်မြောက်မြောက် တာဝန်ထမ်းခဲ့သည်။ မော်စကိုသည် သူ့အတွက်
အထူးကောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ သည်နေရာတွင် အခြေအနေက မည်သို့ပင် ရှုပ်ထွေးပွေလီနေ
ပါစေ၊ သူက အားရကျေနပ်မှုမရှိခဲ့။

သည်ဖြစ်ရပ်အားလုံး၏ အကြောင်းက အခုတော့ဖြင့် အကျိုးဖြစ်နေလေပြီ။
အချို့သော အကျိုးရလဒ်များကို သူ့ပုံရိပ်တွင် အခုပင် မြင်နေရသည်။

သူတို့သည် လူနေရပ်တွက်လမ်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ယာဉ်မောင်းအဘိုးကြီးကလည်၍
သွားလိုရာ လမ်းနိပါတ်ကို မေးသည်။ ဆွစ်က ဒူးလက်လမ်းနှင့် တွေးဝူးစတပ်အာရီး
တမ်းထောင့် တစ်နေရာတွင် ကားကို ရပ်ခိုင်းသည်။

ဆွစ်က ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး နှင်းတောထဲသို့ ဦးတည်လျှောက်သွားသည်။
အရှေ့ စူးစူးသို့ သွားသည်။ ပြီး . . . တောင်ဘက်စူးစူးသို့ ချိုးကွေ့သည်။ သည်လို အခြေ
အနေအထားရှိသည့် နံနက်ခင်းတွင် ကြည့်စရာ များများစားစားမရှိပေမယ့်၊ သူက လမ်းလျှောက်ရင်း
ထည့် သည်ကြည့်နှင့်။

နောက်ဆုံးတွင် ဒီ၊ ဖရန့်တီနယ်လမ်းသို့ ရောက်သည်။ မြို့တော်၏ တစ်ခုသော
အိမ်ကြီး ဖြစ်၏။ သည်လမ်းပေါ်တွင် အငှားယာဉ်တစ်စီးကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကွေ့ရလို

တံတောင်သေးသည်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင် ယာဉ်မောင်းကို သွားလိုရာခရီးစဉ်ကို ပြောပြလိုက်သည်။ အောင့်ခိုင်းစိအရပ် အတွင်းသို့ ပြန်မောင်းစေသည်။ သွားလိုရာခရီးမရောက်မီ ကပ်လမ်း အလိုတွင် သူဆင်းလိုက်သည်။

ရွေးတူပြီး ခမ်းနားထည်ဝါသော တိုက်အိမ်ကြီးများအစီအရိရရှိရာ သေးလမ်းကျဉ်း တလေးသို့ သူနှိုးဝင်လိုက်သည်။ ဆွစ်က အိမ်တန်းများကာဆီးရာ နောက်မှ အိမ်သို့ ဝိတ်ပေါက်ဝမှ အပြေးကလေး ဝင်သွားသည်။ သည်အိမ်တန်းများနှင့် ကျောချင်းတပ်လျှက် သုံးထပ်တိုက် တန်းလျားများရှိသည်။ သည် တိုက်တန်းလျားနောက်ကျောသို့ သွားသော ကား လမ်းများရှိသည်။

ဆွစ်က တစ်ခုသော အကြီးဆုံးလမ်းအတိုင်း ဝင်သွားသည်။ လှေကား တစ်ထပ် တက်လိုက်ပြီး တစ်ခုသော တံခါးဘေးမှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။

သူက သည်နေရာသို့ တစ်ကြိမ်သာရောက်ဖူးသည်။ ဒါလည်း နှစ်အတန်ကြာပါပြီ။ တိုတုန်းက သူသည် ရည်မှန်းချက်ကြီးသလို ဂုဏ်လည်းမောက်သည်။ မျှော်လင့်ချက်များ ရည်ရွယ်ချက်များကလည်း ရင်မှာအပြည့်။ အမှန်တကယ်ပင် မိမိလုပ်သမျှ အမှန်ချည်းဟု လည်း ယူဆချက်အပြည့်နှင့်။ ဒါကိုလည်း လိုက်လို့ကလဲ့လဲ့ လက်ခံကြတာကိုး။ သည်တစ်ကြိမ် တွင်မူ သူက ကြောက်သလိုလို၊ ရွံ့သလိုလိုနှင့် ဖြစ်နေသည်ကို ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။

သူက နောက်တစ်ကြိမ် ခလုတ်နှိပ်ရန် ဟန်အပြင်တွင် တံခါးကြီး ပွင့်သွားသည်။ မှန်တံခါးကိုလည်း ဖွင့်လိုက်သည်။ အဘိုးအိုတစ်ဦးက တံခါးဝတွင် ရပ်နေသည်။ ခေတ္တခဏမျှ မျက်တောင် ပေကလပ် ပေကလပ် လုပ်ပြီးမှ နောက်သို့ဆုတ်လိုက်သည်။

‘အထဲမဝင်တော့ဘူးလား ခင်ဗျား’

သူက မေးသည်။ သူ့အသံက ညင်ညင်သာသာရှိသည်။ ဗြိတိသျှလူမျိုး လေသံ ဖြစ်သည်။ ဆွစ်က အထဲသို့ဝင်လိုက်ပြီး အလွန်ကျယ်သော ခန်းမထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ ခန်းမကြီး တစ်ဘက်တွင် စရာမ စင်္ကြန်လမ်းကို တွေ့ရသည်။

စင်္ကြန်လမ်းမကြီး တစ်ဘက်တွင် ဧည့်ခန်းမ၊ ရောမ စားသောက်ခန်းကြီး ရှိသည်။ လက်ဝဲဘက် နောက်ဘက်ခြမ်းတွင် သူ့မှတ်ဉာဏ်မှန်ခဲ့ပါက၊ ရောမ စာကြည့်ခန်းကြီး ရှိသည်။

ဝယ်ခွဲချက် အဘိုးအိုက တံခါးကို ပြန်ပိတ်၍ ရွှေမှလှမ်းဝင်ပြီး ‘ကျွန်တော့်နောက်က လိုက်ခဲ့ပါ’ဟု ဆိုသည်။

ဆွစ်က အဘိုးအိုနောက်မှကပ်လျက် ခန်းမထဲမှ လမ်းအတိုင်း လိုက်သွားသည်။

စာကြည့်ခန်းကြီးက ကျယ်ပါဘိ။ ဆေးရောင်ခြယ်ထားသည့် မှန်တံခါးများနှင့် ပြတင်းပေါက် မြင့်မြင့်များရှိသည်။ အပြင်မှ နှင်းဆီမြို့ကို မြင်နိုင်သော အနီရောင်ခန်းဆီး လိုက်ကာများ ရှိနေသည်။

အခန်း သုံးဘက်သုံးတန်တွင် ကြမ်းခင်းမှ မျက်နှာကျက်အထိမြင့်သော စာအုပ်စင် များ ရှိသည်။ စာအုပ်စင်များတွင် သားရေဖုံးစာအုပ်များ အပြည့်။ အခန်း အလယ်ပိုင်းတွင် သားရေခင်းထားသော စားပွဲကြီး တစ်လုံးက နေရာယူထားသည်။ စားပွဲတစ်ဘက်တွင်

မြေထောက်တပ်စင်နှင့် ကမ္ဘာလုံးကြီးရှိသည်။ ကြမ်းခင်းကိုမူ အရှေ့တိုင်းမှ လက်လုပ်သော
တော်လေကြီး ခင်းထားသည်။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး ထိုင်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ကော်ဖီယူခဲ့ရမလား’

ထမင်းချက်က မေးသည်။

ဆွစ်က စာအုပ်စင်မှ ရှေးကျသော စာအုပ်များကို ကြည့်နေသည်။ သူက ပြန်စောင်း

ခဲ့ကြည့်ပြီး . . .

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကော်ဖီနဲ့အတူ ဘရန်ဒီနည်းနည်းပါ ယူခဲ့ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

ထမင်းချက် တစ်ဘက်သို့လှည့်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ စာကြည့်ခန်းတံခါး

ကို ညှပ်ညှပ်သာသာ ပိတ်သွားသည်။

ဆွစ်က ရပ်နေရာမှာပင် စက္ကန့်အတန်ကြာသည်အထိ ရပ်နေသည်။ ပြီးမှ အခန်းကို
မြတ်လျှောက်သွားပြီး သားရေဖူးကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ အခန်း အလယ်
ဗဟိုရှိ သားရေစားပွဲကြီးဆီသို့ သွား၍ စပ်စပ်စုစုကြည့်ချင်စိတ်ကို ချိုးနှိမ်ထားရသည်။

လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးသွားသော အခွင့်ရေးများကို ဘယ်သောအခါမှ ပြန်မရ . . . တဲ့။

သင်တန်းဆရာများက သူတို့ခေါင်းထဲသို့ ရိုက်သွင်းခဲ့ဖူးသည်။

‘အဖိုးတန်သော အချိန်ကို အလဟဿ ဖြစ်သွားစေခဲ့ရင်၊ အဲဒီအချိန်က ပြန်မလာ

နိုင်ဘူးတဲ့’

သူက စားပွဲကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေဆဲ၊ သို့ရာတွင် သူ စိတ်အာရုံက အစဉ်းသို့
ပြန်နေသည်။ ဝဲလေ့မဟော်ကီ၏ အသုဘသို့ စိတ်အာရုံ ပြန်ရောက်သွားသည်။ သူ့သား
ဌွန်မဟော်ကီနှင့် ဌွန်ဇနီး၊ ကလေးများဆီသို့ ရောက်သွားပြန်သည်။ ပြီး . . . မိမိတို့ယံကိုင်
စခဲ့သည့် ဇာတ်ထုတ်ဆီသို့ ပြန်ရောက်သွားသည်။ ကျောစိမ့်သွားကာ ကြက်သီးမွေးညှင်း
များပင် ထသည်။

ထမင်းချက်က ကော်ဖီကရားတင် လင်ဗန်းကလေးနှင့်အတူ အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာ
သည်။ ဘာတစ်ခုနဲ့မှ မပြောဘဲ ဆွစ်ရှေ့ရှိ ကော်ဖီစားပွဲပေါ်တွင် လင်ဗန်းကလေးကို တင်ပေး
သည်။ လက်ဖက်ရည်ပန်းတန်နှစ်လုံးတွင် ကော်ဖီများဖြည့်ပေးသည်။ ပြီး . . . နံရံကပ်
ဝီရိုသို့သွား၍ ကော့ညက်ဘရန်ဒီပုလင်းတစ်လုံးနှင့် ခြေတံရှည် ဖန်ခွက်နှစ်လုံးပါ ယူလာသည်။
သူက ဖန်ခွက်နှစ်လုံးထဲသို့ ကော့ညက်များ ရက်ရက်ရောရောထည့်ပေးပြီး အခန်းထဲမှ
ပြန်ထွက်သွားသည်။

ဆွစ်က စက္ကန့်အတော်ကြာထိ အခန်းတံခါးကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ ဖန်ခွက်
တစ်ခွက်ကို မယူ၍ တစ်ကျိုက်ထဲနှင့် သောက်ချလိုက်သည်။ ပြီး . . . ထပ်ဖြည့်သည်။

အပြင်မှ လူသံများ ကြားရသည်။ မက်နီးလ်ဟင်နရီက အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသော
အခါ သူက မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။

‘ထုံးစံအတိုင်း ကြိုတင်ကာတွယ်မှုတွေ ယူလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်ပါကယ်’

ဟင်နရီကပြောသည်။ ဟင်နရီက အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းဖမောင်းခံခဲ့ရသည်။

အသက် ၅၀ ကျော်၊ ၆၀ တွင်းသို့ ရောက်နေပြီ။

‘ဟုတ်တဲ့ ညကမှ လေယာဉ်နဲ့ ရောက်လာပါတယ်။ ဒီမနက်လဲ ဟိုတွေ့ဒီပတ်နဲ့ အတော်လုပ်ခဲ့ရပါတယ်’

ပြီး . . . သူတို့နှစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။ ဟင်နရီက ဆွစ်ကို ထိုင်ရန်ညွှန်ပြသည်။

‘အသုဘ ဘယ်နှယ်လဲ’

‘လူ သိပ်မရှိပါဘူး။ မော်ဘန်ဒီနဲ့ စီ၊ အိုင်၊ အေ၊က သူ့ လက်ပွန်းတတီး သူငယ်ချင်း တစ်စုပါပဲ။ နောက်ပြီး သူ့သား၊ ဂျွန်၊ ဇနီးနဲ့ တလေးသုံးယောက်ပေါ့’

ဆွစ်က ပြောသည်။ ဆွစ်က အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်း ပေးနေသည့်အလား ဟင်နရီက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်။

‘ဒီရက်အတောအတွင်း ခင်ဗျားကော ဘယ်လိုနေလဲ’

‘ဂနာမငြိမ် ပြစ်နေတယ်။ ဝန်ခံဖို့ ကျွန်တော်မကြောက်ပါဘူး’

ဟင်နရီက ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ကော့ညက်အရက်ပုလင်းကို တဖန်တဖန်ကြည့်နေမိသည်။ သူ့အတွက် ကော်ဖီပန်းကန်ကို ကောက်ယူပြီး ခြေထောက်ချိတ်ကာ နောက်သို့ ပစ်ဖို့လိုက်သည်။

‘မဟော်ဏီရဲ့ သားက ခင်ဗျားကို ပေးလိုက်တယ်ဆိုတဲ့ မှတ်စုမှတ်တမ်းတွေ ယူခဲ့သလား’

ဆွစ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ပြီး . . . ထလိုက်သည်။ လည်စီးကို ဖြည့်လျော့ပြီး ရှုပ်အင်္ကျီ ကြယ်သီးကိုပါ ဖြုတ်လိုက်သည်။ သူက မှတ်စုစာအုပ်ကို ရင်ဘတ်တွင် ကပ်ယူလာခဲ့သည်။ စာအိတ်ကို ဟင်နရီအား ကမ်းပေးလိုက်သည်။ အင်္ကျီလည်စီးကို နေသားတကျ ပြန်ပြင်ပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားနဲ့ မဟော်ဏီတို့ စကားပြောခဲ့ကြတာ အပါအဝင် အားလုံးကောင်းပါတယ်’

ဟင်နရီက လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို စားပွဲပေါ် ပြန်တင်သည်။ စာအိတ်ထဲမှ မှတ်စု စာရွက်များကို ဆွဲထုတ်သည်။ ပြီး . . . တစ်ရွက်ချင်း လှန်လှောကြည့်သည်။

‘နောက်ဆုံးမှာ သူက ဘယ်သူ့ကို စီ၊ အိုင်၊ အေ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သလဲ’

‘မော်ဘန်ဒီ’

ဟင်နရီက ခေါင်းကို ယမ်းပြီး

‘ခင်ဗျားကို သူ လုံးလုံးလျားလျား ယုံကြည်စိတ်ချမိတာ သူ့အမှားပဲ’

ဖြစ်ပေါ်လာသော အခြေအနေကြောင့် ဆွစ်တစ်ယောက် ရုတ်တရက် ခါးခါးသီးသီးနာကျည်းရသည့်အဖြစ်က ရင်မှာ ပြည့်လာပြန်သည်။

‘သူက များများစားစားယုံကြည်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ စီ၊ အိုင်၊ အေမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ ဥစ္စာ’

‘ငွေရေးကြေးရေးနဲ့ ပတ်သတ်ရင်တော့ တကယ် သူတော်စင် တစ်ဦးပဲ။ မလက်ထံ’

ဘာဆန်နဲ့ အာလီမွန်တို့ အားလုံးလည်း အခုတော့ အလုပ်ထဲမှာ မရှိကြတော့ဘူး၊
ဟင်နရီက မော့မကြည့်ဘဲ ပြောသည်။

'သူက ခင်ဗျားနာမည်ကိုလည်း မှတ်ထားတယ်၊ ဘွန်းမြို့က ဇွေဖဲလဲရဲ့ အမည်နဲ့
ဇရာမက ရွှေမိရဲ့ အမည်လည်း မှတ်ထားတယ်ဗျာ . . .'

'ဒီအချိန်မှာတော့ သေသူတစ်ဦးရဲ့ စိတ်ကူးယဉ် မှန်းဆချက်ကလွဲလို့ ဘာမှ
အဓိပ္ပါယ် မရှိတော့ပါဘူး'

ဆွစ်၏ ကုပ်ကျောတွင် တောင့်တင်းလာပြန်ချေပြီ။

'သူ့မှတ်စုထဲမှာ ခင်ဗျားက သူ့ကို အားလုံးဖွင့်ပြောဖို့ သဘောတူထားတယ်တဲ့၊
ခင်ဗျားက သူ့ကို လာတွေ့တယ်တဲ့၊ ဒီအိမ်မှာ လာတွေ့တာဘဲ'

ဟင်နရီက မိမိဘာသာမိမိ ကျေနပ်အားရနေခြင်းကို တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပျက်ပြယ်
သွားရလေအောင် ဟင်နရီကို တစ်ချက်လောက် အနှိုက်ထိုးလိုက်ချင်သည်။

ဆွစ်က ဆက်၍ . . .

'ခင်ဗျားက သူ့ကို အကုန်အစင်ဖွင့်ပြောမလို့လား'

ဟင်နရီက မော့ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာထားက ခက်ထန်မာကျောနေသည်။

'ဒါကတော့ သူ့အပေါ်မှာ တည်မှီပါတယ်။ အကယ်၍ မဟော်ဏီဟာ အစွဲရေးမှာပဲ
နို့နေတယ်။ ဝက်ဇာမင်အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေတယ်ဆိုတာ ကြိုတင်သတိပေးခဲ့ရင်
အခြေအနေက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်သွားမှာပါ။ ဒါပေမယ့် သူကပြန်သွားပြီ၊ မော့ဆက်ကို
ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းကြောင်းက လွဲမယ်ခဲတယ်'

'မှားယွင်းတဲ့ အကြောင်းကြောင့်ပေါ့လေ'

'ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့လဲ ရလာဖိက အတူတူပါပဲလေ။ ဟုတ်တယ်
မတုတ်လား။ ဝက်ဇာမင်အတွက် သံသယရှိချင်ရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် အစွဲရေးလျှို့ဝှက်ချက်တွေ
ရုရှားတွေကို သတင်းပေးနေတဲ့ သူလျှို့ဝှက်တစ်ဖုံရှိနေတယ်။ တို့ထင်တာထက်တော့ မပိုပါဘူး။
ကျွန်ုပ်အထင်တော့ အစွဲရေးအရှုပ်တော်ပုံတစ်ခုပဲလို့ သူက ရည်ညွှန်းခဲ့တယ်'

'ဝိတာ့ ခင်ဗျားက သူ့ကို ဆွဲသွင်းလာတာပေါ့'

'သိမ်းသွင်းတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား။ လုံးလုံးလျားလျားဆွဲသွင်းတာ မတုတ်ပါဘူး။
သူက အိုမင်းမစွမ်းရှိနေပြီပဲ'

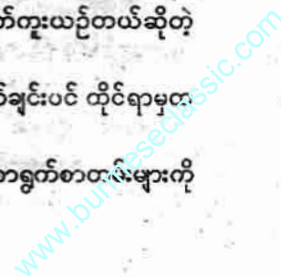
'ဒါပေမဲ့ သူဟာအတော်ဆုံးပဲ။ ဒီအဘိုးကြီးကို ကျွန်တော်ချစ်တယ်'

ဆွစ်က ပြောသည်။

'ကျွန်က ခင်ဗျားနဲ့ စကားစစ် မထိုးချင်ပါဘူးလေ။ တကယ်တော့ ဝဲလေ့စ် မဟော်ဏီ
ဟာ ကျွန်ုပ် ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုရင် စိတ်ကူးယဉ်သမား တစ်ဦးပဲ။ စိတ်ကူးယဉ်တယ်ဆိုတဲ့
စကားအဓိပ္ပါယ်ကိုတောင် အထိအကျမသိရတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်သမားပါ'

ဟင်နရီ ခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး အသက်တိုပြင်းပြင်းရှူသည်။ ချက်ချင်းပင် ထိုင်ရာမှထ
ထာ တံခါးပေါက်ဆီ လျှောက်သွားသည်။

ထမင်းချက်က အခန်းအပြင်တွင် စောင့်နေသည်။ ဟင်နရီက စာရွက်စာတမ်းများကို

ထမင်းချက်ကို တမ်းပေးလိုက်သည်။

'ဒါတွေကို အသေးစိတ် စစ်ဆေးကြည့်စမ်း၊ ကော်ပီပွားပြီး မပြီး၊ သိချင်တယ်'

ဟင်နရီက ပြောပြီး သူ့ကလားထိုင်ဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။ သူ လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်ခွက်ကို ကောက်တိုင်းပြီး ဆွစ်ကို ခေ့ခေ့ကြည့်သည်။

'သူတို့ခင်ဗျား ဘာကြောင့် သင်ခိုင်းရတာလဲဆိုတာ ကျွန်တော် သိပ်သိချင်တယ်' ဆွစ်က မေးသည်။ သည်မေးခွန်းကို မေးချင်နေသည်မှာ အချိန်အတော်ကြာပါပြီ။ 'မတော်ဏီကိုလား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားက သူ့ကို အကုန်အစင်ဖွင့်ပြောဖို့ စဉ်းစားနေတယ်ဆိုတော့၊ ဒါမှမဟုတ် အချို့ကိုဖွင့်ပြောမယ်လို့ စဉ်းစားနေတယ်ဆိုတော့ ဘာကြောင့် သူ့ကို သတ်စေရတာလဲလို့'

'ကျုပ် သတ်စေရတာ မဟုတ်ရပါဘူး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ လက်ချက်လို့ ထင်နေလို့လား'

'ဒါဖြင့် ဘယ်သူ့လက်ချက် ဖြစ်မှာလဲ'

ဆွစ်က မေးသည်။

သူက ဟင်နရီပြောသမျှကို ယုံကြည်လက်ခံချင်သည်။ ဟင်နရီနှင့် လက်တွဲခဲ့သည့် နှစ်များလည်း မနည်းတော့ပြီ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းအတွင်း သူတို့နှင့် သူတို့ အရင်ကလူများ အောင်မြင်ခဲ့ခြင်းများ၊ သူတို့ လုပ်နေသမျှကို သူ အမှန်တကယ်ယုံကြည်သည်။ သို့ပင်ပြား၊ အခုလို အချိန်မျိုးလည်း ရှိတတ်သည်။ တိုတုန်းကလည်း သည်လိုပင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဘယ်တုန်းက ဆိုသည်ကိုမူ သူမသိတော့။

'အစွဲရေးတို့ လက်ချက်လို့ ကျွန်တော် ထင်ရတာပဲ၊ သူ့ အစိုးရကိုယ်တိုင်က သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေတယ်ဆိုတာ အစွဲရေးငန့်တွေ သိနေကြတယ်လေ၊ အကယ်၍ သူက နောက်ကွယ်မှာ မော့ဆက်အဖွဲ့က နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာကတည်းက ပတ်သတ်နေတယ်ဆိုတာ ယူဟပြောခဲ့ရင် သူတို့ ချောက်ကျကုန်လိမ့်မယ် မဟုတ်လား'

'သူဟာ အားလ်အာလ် (ELAL) အစွဲရေး လေယာဉ်ပေါ်မှာ သေရတာ'

ဆွစ်က တအံ့တဩနှင့် ပြောသည်။ သည်အဆက်အစပ်က သူ့အတွေးထဲသို့ မဝင်ခဲ့။

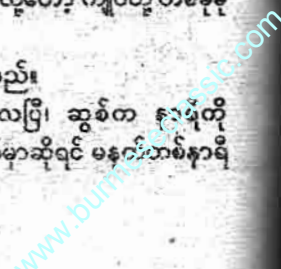
'မှန်တယ်၊ ဒီလိုဆို ကျုပ်တို့က ဝေးဝေးက ရှောင်နေမှပဲ၊ အနည်းဆုံး အခိုက်ကန်မှာ ရှောင်နေပါမုတို့၊ အခြေအနေ အနယ်ထိုင်သွားမှပဲ၊ ကျုပ်တို့ စုံစမ်းကြည့်ကြတော့တာပေါ့'

'အဲ့ဒီအချိန်ကျရင်'

'အဲ့ဒီအချိန်ကျရင် ဘာမှရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဆွစ်၊ အဲ့ဒီအချိန်ကျမှ ကျုပ်တို့က မှတ်တမ်းပြုစုပြီး ခေါက်ထားလိုက်ရုံပဲပေါ့၊ ဝွန်မဟော်ဏီနဲ့ ပတ်သတ်လို့တော့ ကျုပ်တို့ တစ်ခုခု လုပ်မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ချက်ချင်းလုပ်ပါမု'

ဟင်နရီက တံခါးပေါက်ဆီသို့ စောင်းငဲ့ကြည့်ရင်းပြောသည်။

သူ့ အကြောက်ဆုံးအချိန်သမယကို ရောက်လာခဲ့လေပြီ၊ ဆွစ်က နာမိုတို့ ကြည့်သည်။ ရှစ်နာရီတိုးပြီးရုံပင် ရှိသေးသည်။ ခင်နီဆိုးတာပြည်နယ်မှာဆိုရင် မနက်တစ်နာရီ

ရိုးစွဲမည်။

'မဟော်ကီရဲ့ မှတ်စုတွေကို ခင်ဗျား ကူးထားသေးသလား'

ဟင်နရီက မေးသည်။ သူ့လေသံက တိုးတိုးညှင်းညှင်းကလေး။

'ဟင်အင်း... ကူးထားစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး'

'ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ဖတ်ခဲ့တယ်ပေါ့'

ဆွစ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ဟင်နရီက ဘာကိုရည်ရွယ်မေးမှန်း မသိသော

အမှတ်တမဲ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိခြင်းဖြစ်၏။ စီ၊ အိုင်၊ အေ စစ်ဆေးရေးလုပ်ငန်းများ

သည် သူ့တာဝန်ချည်းဖြစ်၏။ အစ ကနဦးမှစ၍ သို့ကလို့ ခွဲခွဲခြားခြားသက်မှတ်ခဲ့သည်။

သူက စီ၊ အိုင်၊ အေ ဆက်သွယ်ရေး အရာရှိအဖြစ် လုံးလုံးလျားလျား ဆောင်ရွက်ပေ

မိမည်။ ပါလာဆန်သည် အိုင်အင်အိုင်အင် (ININ) အဖွဲ့နှင့် ဆက်ဆံဆောင်ရွက်ပြီး နေတိုး

(NATO)ကို စုံစမ်းတောက်လှမ်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာလီဗွန်သည် ပြင်သစ်

ဆက်သွယ်ရေးအဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရုတ်ရိုသည် အီတလီ

ဆက်သွယ်ရေးအဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇွေဖဲလ်သည်

အောက်ဂျာမနီ တောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (BND)နှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့

လည်းကောင်း၊ ဆာရိုမစ်ချ်သည် ဂေ၊ ဂျီ၊ ဘီ နှင့် ဆက်သွယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယွန်ထူး

သည် တရုတ် တောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊

ဗူလီမိုမည်။ ကျန်သူများလည်း အသီးသီး အသက အသက သို့ကလို့ပင် ရှိကြလိမ့်မည်မှာ

ဟင်နရီက ဗြိတိသျှတို့ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ပြီး... သူက ကြီးကြပ်သူလည်း

ဖြစ်၏။ သို့တိုင်အောင် မည်သူကမျှ ကိုယ်စည်းကို ကျော်ခြင်း အလျဉ်းမရှိသေး။ ဟင်နရီ

သည်တိုင် သူ့စည်းနှင့်သူ၊ သူများ လုပ်ပိုင်ခွင့်များတွင် ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက် ညွှန်ကြား

ချက်မရှိမည်ဟု ကိုယ်တိုင် ပြောဖူးသည်။

'ခင်ဗျား သူ့မှတ်စုတွေကို ဖတ်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ ဝဲလွစ်မဟော်ကီက ဒီနေရာ

မှာ ဆွစ်ကလေး၊ သူက သူ့သား ဖွန်တို့များ ပြောပြခဲ့မှာလား'

'မှတ်စုတွေကမှာတော့ ဒီအကြောင်း မပါဘူး'

'ဟုတ်ပြီ'

ဟင်နရီက စဉ်းစဉ်းစားစားနှင့် ပြောသည်။ သူက မတ်တပ်ရပ်ပြန်သည်။ ထောက်ပြီး

မည်သူ့ကို စားစွဲပေါ်မှာ ပြန်ချသည်။

'ခင်ဗျားဆာနေပြီလား၊ နံနက်စာ စားဦးမလား'

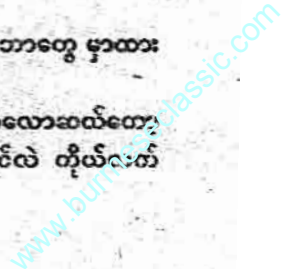
'ဟစ်ခုခုဆို ရပါကယ်'

ဆွစ်ကလည်း ဖော်တပ်ရပ်လျက် ပြောသည်။ သို့ရာတွင် မိမိက ဘာတွေ မှာထား

မည်ဆိုမှ ဟင်နရီကို ပြောမပြဘဲ နေချင်နေမည်။

'ဟွစ်က သီးခြားတီဇလားတွေ လုပ်စရာ ရှိနေသေးတယ်၊ လောလောဆယ်တွေ

မှာဆက်တ ခင်ဗျားနေဖို့ အခန်း လိုက်ပြပါလိမ့်မယ်၊ ဆန္ဒရှိသဝဆိုရင်လဲ ကိုယ်လက်

သန့်စင်နိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျား အသင့်ဖြစ်တဲ့အချိန်ကျရင် အောက်ဆင်းခဲ့ပါ။ အိမ်အပြင်မှာ စားကြရအောင်။ အဲဒီအချိန်ဆို နှင်းကွဲရောပေါ့!

အိမ်အပေါ်ထပ်တွင် ဆွစ်ကို ရောမအိမ်ခန်းကြီးထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။ လေတ တဖြူဖြူနှင့်၊ အိမ်ခန်းနှင့်တွဲလျက် သီးသန့်ရေချိုးခန်းနှင့်၊ ပြတင်းပေါက်များကလည်း မြင့်သည်။ အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာကို စီးမြင်နေရသည်။ မြူနှင်းများက မြို့တော်ပေါ်တွင် တစွဲစွဲ ကျနေဆဲ။ သို့ရာတွင် နေကလည်း မြင့်လာပြီမို့ ထွန်းထွန်းလင်းလင်း တောက်ပလို့ရှိ၏။

သူက ကော့ညက်ပုလင်းကို တစ်ပါတည်း ယူခဲ့သည်။ လည်ရှည်ဖန်ခွက်ကို ပြတင်း တံခါးဘောင်ပေါ်တွင် တင်ပြီး စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်၍ မီးညှိသောက်သည်။

တစ်ယောက်ထံရှိနေစဉ် ဆွစ်က သူ့စိတ်ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေအောင် ကြိုးစား သည်။ ဟင်နရီ ပြောခဲ့သည်များသာမက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် မိမိကိုယ်တိုင် အစပြု သည်များကို အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ ဖြစ်စေရန် တစ်နည်းတစ်ဖုံ ကြိုးစားကြည့်သည်။ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုလုံးကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ကြည့်မြင်သုံးသပ်လျှင်မူ ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် ရှိသည်။ သို့သော် မိမိ အသုံး ပြုသော နည်းပရိယာယ်အပါအဝင် နည်းပရိယာယ်များကမူ သူ့ကိုပင် တုန်လှုပ် ချောက်ချားစေ သည်။ စိတ်ဆင်းရဲစရာ ဖြစ်သည်မှာ အမှန်။

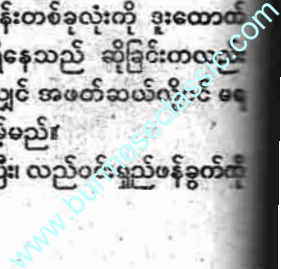
ဘုရားရေ ဝဲလေ့စ်မဟော်ဏီကိုယ်တိုင် စီ၊ အိုင်၊ အေထဲမှာ ဘယ်သူက သူလျှို့အစစ် အမှန်ဖြစ်သည်ကို ဂယနဏ မသိခဲ့။ လှည့်စားခဲ့ခြင်းများက အခုတော့ ထိခိုက်နစ်နာစေခဲ့လေပြီ သို့တိုင်အောင် ဆွစ်ကို ဝုဏ်ယုဝင့်ကြားနိုင်ခြင်း မရှိ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အဖိုးကြီးကို လိမ်ညှာ ဖြိုးဖြန်းခဲ့မိ၍ နာကျည်းမိသည်။ လွန်ခဲ့သောလေးနှစ်က မော်စကိုတွင် မိမိနှင့် ဝဲလေ့စ်မဟော်ဏီ ထိုတို့ အတူတူ တာဝန်ပေးခဲ့ချိန်မှစ၍ တစ်ဦးအကြောင်းတစ်ဦး အဆင်းသိ အချင်းသိ ဖြစ်နေကြပြီမို့ ဆက်လိမ်ညှာဖြိုးဖြန်း နေရသည်။

အခု ဒီနေရာတွင် အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာကို လှမ်းကြည့်နေခိုက်မှာ သူက ထောက်လှမ်း ရှေးအဖွဲ့အမည်ခံပြီး၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ခဲ့သမျှကို ပုံမှန်ဖြစ်အောင် ပြန်ဖော်လို့ မရနိုင်တော့ သူ လိမ်ညှာဖြိုးဖြန်းပြောခဲ့သမျှ သူ ဖျက်စီးခဲ့သမျှ ဘဝများကို ပြန်လည်မှန်အောင် လုပ်လို့မရ နိုင်တော့ပြီ။ အမှန်ကို မိမိ တကယ်သိမှသိပါလေစတုပင် မဝေခွဲတတ်တော့။

တကယ့်အဖြစ်မှန်က ဝဲလေ့စ်သည် အစွဲရေးတို့လက်ထဲတွင် သေပွဲဝင်ခဲ့ရပြီဆိုသည် အချက်သာပင်ဖြစ်၏။ သူ သိပ်သိသည်။

ဂျွန်၊ ဇနီးနှင့် တလေးများက ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို ဒူးထောက် အညှဲခံစေနိုင်သည့် သက်သေအထောက်အထားများ လက်ဝယ်ရှိနေသည် ဆိုခြင်းကလေး အမှန်တကယ်ဖြစ်နေပြီ။ အကယ်၍ သည်သတင်းပေါက်ကြားခဲ့လျှင် အဖတ်ဆယ်လုံး ဝင် မရ နိုင်တော့။ သူတို့ လုပ်ခဲ့တာမှန်သမျှ သဲထဲရေသွန်သလို ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဆွစ်က ကော့ညက်အရက်ကို တစ်ကျိုက်သောက်လိုက်ပြီ။ လည်ဝင်းရှည်ဖန်ခွက်ကို

ဆင်းတောင်ပေါ်တွင် ပြန်တင်လိုက်သည်။

သို့တိုင်အောင် သူ့ အမိန့်ပေးခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်သည်ဟုဆိုရန်မှာ မဖြစ်နိုင်တော့ပြီ။
ထုံးစံသို့ မဖြစ်နိုင်ဟုလည်း မဆိုသာ။

သူက ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ရေအေးနှင့် မျက်နှာသစ်သည်။ လည်စီးကို
ဆင်းတင်းရင်းရင်းဆွဲသည်။ ပြီး . . . ဆံပင်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြိုးသည်။ သူက ပန်းချီကားချုပ်
များ ရှေးဟောင်းစားပွဲများဖြင့် အစီအရီ မွန်းမံခြယ်သထားသော စင်္ကြိုလမ်းပေါ်သို့ ဝေါပီးစွာ
ဆင်းလိုက်သည်။ လှေကားခန်းက မှန်ရောင်စုံတပ်ထားသော ရောမတံခါးကြီးသုံးခုကို မျက်နှာ
မူလျက်ရှိ၏။ နေကမြင့်လာပြီမို့ လှလှပပ လင်းလက်နေသည်။ သို့ပင်သို့ငြား အိမ်ကြီးက
သူ့ရားကျောင်းလို သုန်သုန်မှုန့်မှုန့် ဖြစ်နေသည်။ သို့မို့ကြောင့်လည်း ဆွမ်းအောက်ထပ်သို့
ရောက်ချိန်၌ သူ့စိတ်က ထုံထိုင်းထိုင်း ဖြစ်လာရပြန်သည်။

အိမ်အဝင်တုန်းက ဆီးကြိုခဲ့သော ထမင်းချက်ကြီးက အသင့် စောင့်ကြိုနေပြန်
သည်။ ထမင်းချက်ကြီးက စင်္ကြိုလမ်းအတိုင်း စာကြည့်ခန်းကို ဖြတ်ကျော်၍ နောက်ဖေးပေါက်မှ
ထွက်ကာ နှင်းဆီခြံကို စီးမိုးနေသော လသာခန်းကျယ်ကြီးဆီသို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။
နှုန်ငြားခင်း သံစားပွဲအနီးတွင် တုလားထိုင် ခြောက်လုံးခန့် စုထားသည်။ လက်ယာဘက်တွင်
နှင်းဆီခြံတွင်းသို့ ဆင်းသောလှေခါး ရှိသည်။

‘မစ္စတာဟင်နရီက အောက်ပန်းခြံထဲမှာ ရှိနေပါတယ်။ သူ့ဆီလာခဲ့ပါလို့ မှာပါတယ်။
နီနီကဦးစာကို အခုပဲ ယူလာခဲ့ပါမယ် ခင်ဗျား’

ဆွစ်က အမှတ်မထင် ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသည်။ ပြီး . . . လှေကားအတိုင်း
ခန်းခြံအတွင်းသို့ ဆင်းသည်။ အဖြူရောင်ကျောက်ပြား ခင်းထားသော လမ်းကလေးများက
နှင်းဆီရုံများ၊ ပန်းပင်များကြားတွင် အလျှိုလျှိုရှိသည်။ စိုစိုထိုင်းထိုင်း မြေနုနှင့် ပန်းရနံ့များက
ကြည့်နူးဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာ ဖြစ်လင့်ကစား ဆွစ်ကမူ မိမိကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ချုပ်နှောင်ထား
သောရောသလားဟု သတ်မှတ်နေမိသည်။ မြူများက ကျနေဆဲ၊ လှေကားနှင့် ပေနှစ်ဆယ်မျှ
ထောလောသောအခါ တစ်သီးတစ်သန့် ခွဲထားသလို ဖြစ်နေသည်။ ဟင်နရီကို ဘယ်မှာမှ
မမြင်မတွေ့ရ။

‘မစ္စတာဟင်နရီ’

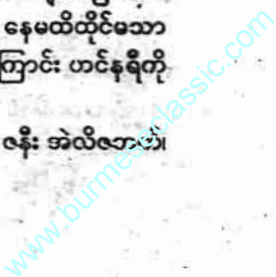
သူက မတိုးမကျယ် အော်ခေါ်သည်။

‘မိမှာဗျို’

ဟင်နရီ၏အသံက ပန်းခြံတွင်းမှ တိုးတိုးကလေးပေါ်လာသည်။

ဆွစ်က ခေတ္တခဏမျှ ရပ်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီး တွေ့တွေ့ပတ်ပတ် ကျောက်ပြားခင်း
ထားသော လမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်သွားသည်။ နေရာဒေသက သူ့ကို နေမထိုင်မသာ
ဖြစ်စေသည်။ သို့သော် နယူးယောက်မှ သူ့ အမိန့်ပေးထားသော အဖွဲ့အကြောင်း ဟင်နရီကို
ပြောပြဖို့ အချိန်တန်ပြီဟု သူ စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်တစ်နာရီအတွင်း ဂျွန်မဟော်ကီ၊ ဇနီး အဲလီဇဘတ်၊
ဘားဂျွန်(ဂျွန်ယာ)နှင့် သမီးစင်ဒီတို့ ဒီဝိန်ချုပ်ကြရပေတော့မည်။

တခြားနည်းလမ်း မရှိတော့ဟု သူက မိမိတိုယ်ကို ပြောနေမိသည်။ အခု အချိန်မှာ သည်စကားကိုပင် ထပ်တလဲလဲ ရေရွတ်နေမိပြန်သည်။ နောက်ဆုံးရလဒ်က လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို ဝန်ထုပ်ကြောင်း ညွှန်းပေးလိမ့်မည်။ ဘာပြဿနာမှ ပေါ်လာလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း တင်နရီကို သဘောပေါက် နားလည်အောင် လုပ်ရပေးလိမ့်မည်။ ပီပီရီရီ လုပ်ရပေးလိမ့်မည်။ မတော်တဆ ဖြစ်သလိုမျိုး ရှိစေလိမ့်မည်။

ဝဲလေ့စ်မတော်က ဆုံးဖြီး မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်လို့ပြီးပြီ။ သူ့သား မိုက်ကယ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်အတော်ကြာကပင် အသတ်ခံခဲ့ပြီ။ ဇနီးသည်က လွန်ခဲ့သော နိုဝင်ဘာလတွင် တင်ဆာရောဂါဖြင့် ဆုံးခဲ့စွာသည်။ အခု တစ်ဦးတည်း ကျန်ရစ်သော သားရွှန်နှင့် မိသားစုလည်း ဆုံးကြရတော့မည်။ မတော်ကီမျိုးရိုး ပြုတ်တော့မည်။ သို့ပင်သို့ငြား သည်အဖြစ်က စစ်ခင်းနေခြင်း မဟုတ်ပါလား။

ဟင်နရီက ပန်းခြံအလယ် ကျောက်ခုံနိမ့်နိမ့်ကလေးတွင် ထိုင်နေသည်။ ဆွစ်က မမြင်မတွေ့ဘဲ ဆက်လျှောက်သွားမိတော့မလို ဖြစ်သွားသည်။ သူက တုံ့ခနဲရပ်လိုက်သည်။ ဟင်နရီက ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် သူ့ကို ထိုးချိန်ထားသည်။ သေနတ်ပြောင်းဝတွင် ဇရာမ အသံထိန်းပြောင်းကြီး တပ်ဆင်ထားသည်။

'ဆွစ် ခင်ဗျားဟာ နယ်ကျော်သွားပြီ၊ ခင်ဗျား အမိန့်ပေးထားတာကို ရပ်တန်းကရပ်ဖို့ ကျုပ်တားဖို့ အချိန်နှောင်းသွားပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကြီးစားဦးမယ်'

ဟင်နရီက ပြောသည်။
သူ့အသံက လေးလေးတွဲ့တွဲ့ ရှိနေဆဲ။

'ဘာကြောင့်လဲဗျ'
ဆွစ်က နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ရင်း မေးသည်။
'ဘာ... ဘာကြောင့်လဲ၊ ကိုယ့်လူ၊ ခင်ဗျား ဘာကြောင့် သေရမှာလဲ'
သူက ပခုံးကိုကျော်၍ အိမ်ကြီးကို စူးစူးရဲရဲ လှည့်ကြည့်မိသည်။ မြူနှင်းများကိုသာ သူ တွေ့ရသည်။

'အိမ်မှာ ရောဘတ်ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး၊ ကျုပ်သမီးက လွန်ခဲ့တဲ့ရက်ကပဲ တောင်ပေါ်တက်သွားပြီလေ၊ ခင်ဗျား အသံကုန်ဟစ်လို့လည်း ကြားမယ့်သူ တစ်ဦးမှ မရှိပါဘူး' အမိပျိုယ်မရှိ၊ သူက သူတို့ကိုနှစ်ပေါင်းများစွာ အစေခံ အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့သည်။ သူတို့ထွက် သူဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော အလုပ်များမှာ တွေးပင်တွေးဝံ့စရာမရှိပါ။ မိမိနိုင်ငံကိုပင် သစ္စာဖောက်ခဲ့ပြီ။ အပေါင်းအသင်းကို သစ္စာဖောက်ခဲ့ပြီ။ သူ့အမြတ်နိုးရဆုံး အပေါင်းအသင်း ဖြစ်သည်။ သူ့အခန်းကဏ္ဍက စံပြဖြစ်သည်။ မိမိ အသတ်ခွေးဝမ်းကျောင်းပြုရသော အလုပ် အမျိုးအစားတွင် စိတ်ကူးပေါက်လျှင် ပေါက်သလောက် လုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည့် အတိုင်းအတာ အလီ သူက ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးပြီ။

'ဘာကြောင့်လဲဗျ'
သူက မေးပြန်သည်။
'ဒီမှာကိုယ့်လူ၊ ခင်ဗျားဟာ အအုပ်အထိန်းခံဖြစ်နေပြီ၊ အံ့ဩလှရလောက်အောင်ပဲ

ဝဲလှေခံယာ ခင်ဗျားကို လှဲကြည့်စိတ်ချခဲ့တယ်။ အဆက်အသွယ်တွေ ခင်ဗျားဆီ လာတာ ဗျားလွန်းတယ်။ ဒီထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကလေးကို နဂိုရှိရင်းအတိုင်း ရှိနေစေဖို့လိုတာ။ အဲဒါ ခင်ဗျားလည်း သိတယ်။ ဒီဘာသာရပ်နဲ့ ပတ်သတ်လို့၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် သင်တန်းလည်း ထုတ်ခဲ့ပြီးပြီ။ တကယ်တော့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အကျိုးနဲ့အကြောင်းနဲ့ ဆင်ခြင်တွေးခိုင်မယ် ဆိုရင် ဒီလိုပဲ လုပ်မှာပဲလို့ ကန့်သတ် ပြောခဲ့ပါတယ်။

'ဒါပေမယ့်'

ဆွစ် စကားပြောရန် အစပြုချိန်မှာပင်၊ ဧရာမ လက်သီးတစ်လုံးက သူရင်ဘတ်ကို နှိတ်လိုက်သည်။ သူလည်း နှင်းဆီခဲပေါ်သို့ ပက်လက်လန်ကျသွားသည်။

အသံဗလံလည်း မထွတ်ခဲ့။ နာကျင်မှုလည်း မရှိ။ ဆွစ် တစ်ကိုယ်လုံး ထုံကျန် သွားသည်။ ဦးနှောက်နှင့် တစ်သီးတစ်ခြား ဖြစ်သွားသည်။ ဦးနှောက်က အိပ်မက်ကမ္ဘာထဲတွင် သာ ကျက်စားနေသည်။ သူက စကားပြောရန် ပါးစပ်ကို ဖွင့်သည်။ သို့သော် ဘာတစ်ခွန်းမျှ ထွက်မလာခဲ့။ အသက်ကိုပင် မရွှေနိုင်။

ဟင်နရီ၏ ရုပ်သဏ္ဍန်က သူ့အပေါ် စီးမိုးပြီး ပေါ်လာသည်။ ဆွစ်က ပစ္စုတိ သေနတ်ပြောင်းဝကိုသာ စေ့စေ့ကြည့်နေမိသည်။ သူက နောက်တစ်ကြိမ် ပါးစပ်ကို ဖွင့်လိုက် သည်။ ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပင် သူ့ခေါင်းထဲတွင် မိုးကြိုးပစ်လိုက်သံကို ကြားရပြီးနောက် ဘာမျှ မကြားရတော့။

အခန်း (၂)

ဂျွန်က ခုတင်ထက်မှ ဇနီးဘေးတွင် လဲလျောင်းရင်း နှလုံးခုန်သံကို နားထောင်
နေသည်။ မွန်တာနာပြည်နယ်၊ မစ်ဆိုလာမြို့သို့ သယ်ယူသွားရန် ခေါင်းကို ဣရူးရီးခိုးကျောင်း
ထဲမှ သယ်ထုတ်လာသည်ကို စက္ကူအာရုံထဲတွင် မြင်နေမိသည်။

အစ်ကိုမိုက်ကယ်ကိုလည်း မစ်ဆိုလာမှာပင် သင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံခဲ့သည်။ မိခင်သဏ္ဍိလည်း
ထိုနေရာပင် သင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံခဲ့သည်။ သင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံဖို့ နေရာအသစ်များက စောင့်ကြိုလျက်
ရှိနေသည်။ ဇနီး အဲလီဇဘက်နှင့် ကလေးများအတွက် ဖြစ်သည်။ လေ တသုန်သုန် တိုက်နေ
သော တောင်ကုန်းကမူကလေးကို စက္ကူအာရုံထဲတွင် မြင်ယောင်နေမိသည်။ သစ်ပင်များက
ယိမ်းထိုးနေသည်။ မိသားစုနှင့် လာပူးပေါင်းရန် ဖိတ်မန္တက ပြုနေသည်အလား . . .

အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ ဧဂျင့်နှစ်ဦးက မိုက်ကယ်အကြောင်း လာပြောချိန်တွင် ဂျွန်သည်
လော့စ်အိန်ဂျလစ်စ်မြို့ မွန်စန်တို့ ဓာတုဗေဒကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်နေခိုက် ဖြစ်၏။ ဧဂျင့်
နှစ်ဦးက အဲလီဇဘက်နှင့် ကလေးများတို့ပါ ဝင်ခေါ်ပြီး ဆန်ဒီယာဂိုမြို့၊ ပရိစ်ဒီယိုထိ ကား
မောင်းသွားသည်။ သည်နေရာတွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦးနဲ့ တွေ့ရသည်။ သူက ဂျွန်လူ
မိုက်ကယ်သေဆုံးကြောင်း သတင်းပြောပြသည်။

‘မစ်ဆိုလာမြို့ပြင်မှာ ကားတိုက်လို့ . . .’

ဒုဗိုလ်မှူးကြီးက ရှင်းပြသည်။

သို့ရာတွင် မိမိ အစ်ကိုသည် ကားတိုက်မှုတွင် သေဆုံးခြင်းကြောင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်
ဖုန်းများက ဘာကြောင့် လာခေါ်ရသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဘာကြောင့် စစ်အခြေစိုက်
ခန်းတွင်းသို့ ခေါ်လူခြင်းကို လည်းကောင်း ရှင်းမပြုခဲ့။ ဖခင်၏အလုပ်နှင့် ဆက်စပ်
ထက်သက်နေလို့ဟုတော့ သူ့သိသည်။ သည့်ထက်ပို၍ မသိနိုင်။

ဇနီး အဲလီဇဘက်က သူ့ကို ဆွဲထိန်းထားသည်။ ပြီး . . . နှစ်ဦးသား ရှိတ်ကြီးတင်
မိမိကြသည်။ သို့ရာတွင် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးက အမိန့်ပေးရာတွင် ခေါင်းမာလွန်းသည်။ ဂျွန်နှင့်
မိသားစုသည် စစ်အခြေစိုက်ခန်းမှာပင် နေရမည်။ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်မှ မည်သူ တစ်ဦး
ထစ်ထောက်နှင့်မျှ အဆက်အသွယ်မပြုရတဲ့။ သည်ဖြစ်ရပ်က အင်္ဂါနေ့ နေ့ခင်းတွင် ဖြစ်ခဲ့
သည်။

သောကြာနေ့ညတွင် ဖခင်ဆီမှ ဖုန်းဆက်လာသည်။ စနေနေ့တွင် ဂျွန်နှင့်မိသားစုက
ဖခင်နှင့် တွေ့ဆုံရန် ဝါရှင်တန် ဒီ၊ စီ သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဖခင်ကြီးသည် ကြုံလို့သွားသည်။ မျက်တွင်းများကလည်း ဟောက်ပက်ပက်နှင့်
ဂျွန်က ဖခင်ရှေ့တွင် ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်မသွားရလေအောင် အတော်အားတင်းနေရ
သည်။

လေဆိပ်မှ ဟိုတယ်သို့ အသွားတွင် ဖခင်က မော်စကိုရှိ အမေရိကန်သံရုံးမှ သူ့ရှိ
အမှောင်လုပ်ငန်းသည် ဖျက်ယွင်းသွားခဲ့ကြောင်း၊ ရုရှားတို့က မိုက်ကယ်ကို ပြန်ပေးဆွဲရန်
အမိန့်ထုတ်ထားကြောင်း ပြောပြသည်။ ကိုယ့်ရှု့ကိုယ်ပတ်ဖြစ်ကာ မိုက်ကယ်သေဆုံးရကြောင်း
တို့လည်း ပြောပြသည်။

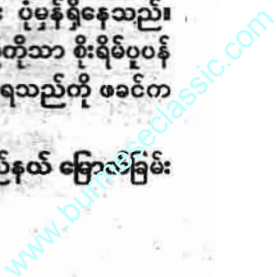
ဂျွန်နှင့် ဇနီး၊ သားသမီးများကိုပါ ပြန်ပေးဆွဲရန် အမိန့်ထုတ်ထားပြန်သည်။
သို့ရာတွင် အက်ဖ်ဘီအိုင်က လက်ဦးမှ ရယူခဲ့သည်။ တကယ်အကျဉ်းအကြပ် တွေ့ရလေပြီ။
သို့ရာတွင် ဖခင်က မိမိ စိတ်မကောင်းပါဟု တဖွဖွပြောနေသည်။ ထပ်တလဲလဲပြော၍
အဲလီဇဘက်ပင်လျှင် အံ့ဩတုန်လှုပ်နေသည်။ ဂျွန်ကမူ ချုံးပွဲချ ငိုလိုက်မိသည်။

မိုက်ကယ်နှင့် ဂျွန်တို့ ကြီးပြင်းခဲ့ရသည့် တစ်သက်တာတစ်လျှောက်လုံးတွင် ဖခင်
သည် အိမ်မှာနေလျှင် အလွန်အားထားရ၍၊ အလွန်ချစ်သော ဖခင်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။

ဖခင်သည် တစ်သွေး၊ တစ်သံ၊ တစ်မိန့် လုပ်ခြင်းကြောင့် မဟုတ်တန်ရာ၊ သားနှစ်ဦး
နှင့် ဇနီးအတွက် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်တာ မှန်သမျှမှာ ချစ်လို့ချည်းသက်သက် ဖြစ်၏။
သူသည် အလွန်တော်သူ ဖြစ်၏။ ဝဲလေ့စံက အကုန်အစင်သိသည်ချည်း။ သို့မို့ကြောင့်လည်း
မိုက်ကယ်နှင့် ဂျွန်တို့က ဖခင်ကို လေးစားကြည်ညိုကြသည်။ အမေကိုမူ ချစ်သည်။ မိခင်
အပေါ်လည်း သနားညှာတာတတ်သည်။ သို့ရာတွင် ဖခင်နှင့်ဆီလျှင် ချစ်သည်ထက် မပိုခဲ့ကြ။

ဟိုတယ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဂျွန်၏ ဖခင်မှာ ထုံးစံအတိုင်း ပုံမှန်ရှိနေသည်။
မိုက်ကယ် သေဆုံးခြင်းအတွက် မိခင်နှင့် ဂျွန်တို့ မည်သို့ ခံစားရလိမ့်မည်တို့သာ စိုးရိမ်ပူပန်
နေသည်။ မိခင်ကိုယ်တိုင် မည်မျှဖြေမဆည်နိုင်အောင် ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေရသည်ကို ဖခင်က
အားပေးနှစ်သိမ့်နေခြင်းကို မြင်ရရုံဖြင့် ဂျွန် သိနိုင်သည်။

တဲအိမ်အတွင်းတွင် အလွန်ချမ်းအေးလှသည်။ မင်နီဆိုးတာပြည်နယ် မြောက်ခြမ်း

တွင် ဆောင်းရာသီ အကျဇာနည်၊ ညအိပ်ရာမဝင်မီကဝင် ဣန္ဒဝ၊ မီးလင်းမို့မှ မီးတိုင်များကို မြှမ်းသတ်ခဲ့သည်။

သူက လက်ဝဲလက်တိုမြောက်၍ မျက်နှာကို ကာလိုက်သည်။ သို့မှသာ နာရီကို မြင်ရသည်။ ပြတင်းပေါက်တွင် လရောင်က ထိန်ထိန်သာနေသည်မို့ သို့ကလို ကြည့်ရန် မလိုပါချေ။ မနက်နှစ်နာရီ ထိုးလှန်းပြီ။ စိတ်သောက ဗျာပါဒ များနေလင့်ကစား၊ သူအိပ်လို့ မပျော်ခဲ့။

ဇနီးကို မနှိုးစေလို့၍ သူကစောင့်တိုအသာလုပ်ပြီး ခုတင်မှ ဆင်းလာခဲ့သည်။ အခန်း တစ်ဘက်နံရံအနီးတွင် သူ့ခွန်ပစ်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း အဝတ်အစားများကို တွေ့ရသည်။ ဆောင်းဘိစွပ်၍ စွယ်တာကို ဝတ်လိုက်သည်။

ခန်းမကြီးထဲသို့ ထွက်မသွားမီ သူက စောင်ခြုံအောက်တွင် ကွေးနေသော ဇနီးကို ဝံ့ကြည့်သည်။ ခေါင်းကိုသာ မြင်ရသည်။ ရှည်လျား၍ ရွှေရောင် တခိတ်မိတ်တောက်နေသော ဆံပင်များက ခေါင်းခုံးထက်တွင် ပြန့်ကျဲလျက်ရှိ၏။

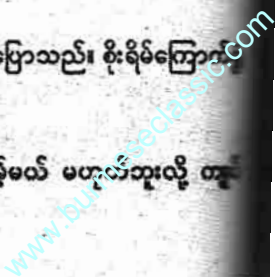
မော်စကိုသို့ ဘာဝန်နှင့် စေလွှတ်ခဲ့ပြီးနောက် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က ဖခင်ကို ပသီဝါ ရေတပ်ဆေးရုံတွင် တင်ထားခဲ့ရဖူးသည်။ သူညာခြေထောက်မှ အကြောကို ဖြတ်ခဲ့ရ သည်။ အနာကျက်အောင် သုံးလမျှ နေခဲ့ရသေးသည်။ နောက်လအလန်ကြာမှ ချူးလုသ် မြောက်ဘက် ရှစ်ရေကန်ထောင့်မှ သည်အပန်းဖြေတဲကလေးကို ဝယ်ခဲ့သည်။

တဲကလေးက စုတ်ပြတ်လွန်းလို့ အလိဘောက်ပင် အုံ့ဩမိသည်။ လို့ရာတွင် ကလေး များကမူ ပျော်သည်။ ဖခင်က ကာကြောင့် သည်တံကိုဝယ်ခဲ့မှန်း ဂျွန်ကမူ သဘောပေါက် သည်။ ဂျွန်တို့ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝက ကန်ကြီး၏တစ်ဖက်ကမ်းမှ ဖခင်ဦးလေး ဖရက်၏ တဲအကြောင်းကို ဖခင်က မကြာခဏ ပြောပြဖူးသည်။ ဝဲလှေစံ ငယ်စဉ်ကလည်း နေရာသီတိုင်းလိုလို ဦးလေးဆီမှာ သွားနေခဲ့သည်။ သူ့ဘဝတွင် အပျော်ဆုံးနေ့များဟု ဖခင်က တစ်ကြိမ်မက အကြိမ်ကြိမ်ပြောခဲ့ဖူးသည်။

နောက်လအတန်အကြာတွင် ဝါရှင်တန်မှ မိခင်က ဂျွန်ဆီဖုန်းဆက်သည်။ သည် တစ်ကြိမ်တွင် ဖခင်ဖက်ရာခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းလို့ ဆေးရုံရှိလူတိုင်းက နှုတ်ပိတ်ရေငုံ နေကြ သည်။ မိမိတို့က ဖခင်အခန်းထဲသို့ မဝင်မိမှာ ဖခင်၏အထက်အရာရှိ ရောဘတ်မက်ဟန်မီထ ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို မမေးရန် သတိပေးသည်။

'သူ့ကို အငြိမ်းစားပေးပြီးပြီထင်တယ်'
ဂျွန်က ဆေးရုံစကြိုနံလမ်းတွင် အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် ပြောသည်။ စိုးရိမ်ကြောင့် မိတ်ထ သူ့ကို စိတ်ဆိုးအမျက်ဒေါသ ထွက်စေသည်။
ဇော်ဘန်ဖီက သူ့ကို စူးစူးရဲရဲကြည့်ပြီး... .

'ခင်ဗျားကို ကျုပ် တစ်ခုမေးမယ်၊ တလွဲအခြေပေးလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်

ထင်ပါတယ်။ ဘယ်အလုပ်က အငြိမ်းစားပေးရမှာလဲ’
 ‘နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဥရောပ ကုန်သွယ်ရေးကပေါ’
 ဝှန်က မတုန်မလှုပ် ပြန်ဖြေသည်။
 မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်၊
 အခုမှပင် ဝှန်မိခင်လည်း ဟင်းချနိုင်မှာသည်။
 ‘သူ့ကို အငြိမ်းစားပေးလိုက်ပါပြီ၊ ကိစ္စကလေးတစ်ခုကို ရှင်းလင်းစရာရှိလို့ သူ့ကို
 ခေါ်ခဲ့ရတာပါ။ သူဟာ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်မှာ ဒဏ်ရာရတာပါ။ ရေးကြီးခွင့်ကျယ်
 ဆုတ်ရပါဘူး။ ကျွန်ုပ် အာမခံတယ်’

အခန်းထဲရောက်လျှင် အားပေးနှစ်သိမ့်နေသူမှာ ဖခင်သာဖြစ်သည်။ အစစအရာရာ
 ဆင်ခြေပြေ ဖြစ်သည်ဟုလည်း တဖွဖွပြောသည်။ ဝှန်ဟာ လူလားမြောက်လို့ ကိုယ့်အိုး
 နှစ်အိမ်နှင့် ရှိနေလင့်ကစား ဖခင်က အားပေးနှစ်သိမ့် စကားဆိုခြင်းကို လိုလိုလားလား
 နှစ်သည်။

‘ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်’
 ဝှန်က ပြောရန်ဟန်ပြင်သည်။ သူ ဖခင်မျက်နှာတွင် ပြာနှမ်းနှမ်းဖြစ်နေသည်ကို
 ရသသည်။

‘ဘာထင်တာလဲ ဝှန်၊ အဖေ့ကို ဆုံးရှုံးရပြီလို့ထင်တာလား’
 ဝှန်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။
 ဖခင်က ပြုံးသည်။
 ‘ဒီအဖြစ်မျိုးနဲ့ ဘယ်တော့မှ မကြုံစေရဘူးကွ’

ဝှန်က သံစကား ကာရံထားသော ဆင်ဝင်ခန်းသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ဆင်ဝင်ခန်းတွင်
 ထားသုံးဦးက အိပ်ရာစွပ်ထဲတွင် ကွေးနေကြလေသည်။ သူက အချိန်အတန်ကြာသည်အထိ
 ထားများကို ကြည့်နေမိသည်။ ချစ်ခြင်းနှင့် ဝုဏ်ယူခြင်းက နှလုံးသားတွင် ပြည့်မောက်
 စေသည်။

စင်စစ် . . . သည်ကမ္ဘာလောကတွင် သူတို့ကလေးများသည် ကောင်းပေ၊ မှန်ပေ
 ဖြစ်တို့ ကိုယ်စားပြုနေကြသည်မဟုတ်ပါလား။

ဝှန်ကို ထုတ်ဖော်ပြောခွင့် မပေးမိမှာပင်၊ မိခင်၏ ကင်ဆာရောဂါ အခြေအနေမှာ
 ကျားလာသည်။ ဖခင်ကိုယ်တိုင် ဖုန်းဆက်၍ ကလေးများကို ကလေးထိန်းနှင့် ထားရစ်ခဲ့ရန်
 ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

မိခင်က သား ဖွန်နှင့် ဆွေးမ အဲလီဇဘတ်တို့ ရောက်လာတာကိုသာ စောင့်နေသည်။ အိမ်အပြင်တွင် ရိုးတွင်းချဉ်ဆီခိုက်အောင်အေးသည်။ သူညီဝိဝရီနီးပါး ရှိသည်။ ဆူပီးရိုယား တန်ကြီးကို ဖြတ်၍ တိုက်သောလေက ပြင်းထန်လွန်းသည်။ ဆေးရုံအခန်းထဲတွင်မူ ပူနွေးသည်။ နေရာတကာတွင် လူမမာအနံ့များက လှိုင်လှိုင်။

အခန်းထဲသို့ဝင်လျှင် ဖွန်က ထိန်းချုပ်ထားရသည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ် အတွင်းမှာပင် သူတို့ မိသားစုသည် ကြေကွဲစရာ ဖြစ်ရပ်များနှင့် ကြုံခဲ့ရပြီးပြီ။ အခုတော့ မခင်သည် လဲလှဲဆဲဆဲ ရှိနေပြီ။ မိခင် အခြေအနေကလည်း ကြောက်ခမန်းလိလိ ဖြစ်နေလေပြီ။ သူမ၏ မျက်နှာနှင့် လက်တို့တွင် အရေပြားက တွန့်ခေါက်နေသည်။ မိခင်ကို ပွေးပွေးပေးရန် တုန်းအလိုက်တွင် ရင်ဘတ်အတွင်းမှ အသက်ရှူသံကို ကြားနေရသည်။

မခင်လည်း ကိုယ်အလေးချိန် သိသိသာသာ လျော့နည်းသွားသည်။ တေ့က အထောအတွင်း စားကောင်းခြင်း မစားရ အိပ်ကောင်းခြင်း မအိပ်ရလို့ ဖြစ်မည်။ သူ့ မျက်တွင်း များက နီကျာရဲနေသည်။ လက်များကလည်း တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့်။

အဲလီဇဘတ်က အခြေအနေကို ကောင်းကောင်းသိလိုက်သည်။ ယောက္ခထီးကြီးထံ ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီ။ ဖွန်နှင့်အတူ အခန်းအပြင်သို့ ထွက်စေသည်။

'ကဲ... နှစ်ယောက်စလုံး အပြင်ထွက်ကြပါလား။ ကော်ဖီသွားသောက်ကြ။ ခါးမဟုတ် ပိုကောင်းတာကတော့ ဆေးရုံအပြင် တစ်နေရာရာမှာ ယမကာတစ်မျိုးမျိုး သွားသောက်ကြပါလား။ အမေနဲ့ကျွန်မ နှစ်ကိုယ်ကြားပြောစရာရှိလို့'

ဖွန်က ချီတုံချီတုံ ဖြစ်နေသည်။ မခင်ကမူ နေရာတွင် ကျောက်ဆွဲထားသလို မလှုပ်မယှက်နှင့်။ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ရမည်ကို မဝေခွဲတတ်တော့။

'ကဲ... ထွက်ကြပါရှင်'
မိခင်ကြီးက ခုတင်ထက်မှ လှမ်းအော်ပြောသည်။
နောက်တစ်နာရီအကြာတွင် သားအဖ... ပြန်လာသောအခါ မိခင်က ကုလား... တွင် ထိုင်လျှက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အဲလီဇဘတ်က မိခင်၏ ဆံပင်ကို ပြန်လည်ထုံးဖွဲ့ပေးသည်။ မိတ်ကပ်များထည့်လိမ်းခြယ်ပေးထားသည်။ မိခင်မှာလည်း ချောလို့ခန့်လို့။

သီတင်းသုံးပတ်အကြာတွင် သူ့အလောင်းကို မစ်ဆိုလာမြို့ရှိ မိုက်ကယ်ဂူဘေးမှ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်လိုက်သည်။

ဖွန်က သံစကားအတွင်းမှ အောက်မှတန်ရေပြင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လူ... ထိန်ထိန်လင်းနေသောကြောင့် ငြိမ်သက်နေသော တန်ရေပြင်တွင် အဝါရောင် အစင်း... ပေါ်နေသည်။

သူက တဲထဲမှ ထွက်၍ နင်းတို့ဖြင့်စိုခွဲနေသော မြက်ခင်းပြင်ကို ရှိသမျှလျှောက်

www.burmeseclassic.com

ဆိပ်ခံဆီသို့သွားသည်။ ဆိပ်ခံတံတားတွင် ဖခင်ပိုင် ငါးဖမ်းလှေကို ချည်နှောင်ထားဆဲ နေသည်။

မွန်းလွဲပိုင်းမှ သူတို့ ရောက်ကြသည်။ ဖွန်က ချွေးလှသ်ရှိ ဖခင်၏ရှေ့နေထံသို့ နေ့ညကပင် ဖုန်းဆက်ခဲ့သည်။ လေဆိပ်ရှိ နှစ်ရှည် ကားထားရာတွင်ထားသော ဝဲလှေစီ၏ ကားတို့ ဖွန်သို့ ပေးအပ်ရန်အတွက် ရှင်းလင်းဆောင်ရွက်ပေးပြီး ပြစ်၏။ ကားသော့ကို သူတို့ လွှဲပြောင်း ပေးပြီးပြီ။ ဝါရှင်တန်ရှိ ဖခင်ပိုင် ပစ္စည်းပစ္စယများကိုပါ လွှဲပြောင်းပေးပြီးပြီ။ ရွှေကန်သို့ သူတို့ရောက်ချိန်တွင် တဲကိုဖွင့် ညစာစားပြီး အိပ်ရာဝင်ဖို့ကလွဲလို့ သူတို့က တခြား လုပ်ချင်စိတ် မရှိကြ။ ကလေးများအတွက် လက်ဆွဲသေတ္တာတစ်လုံး၊ သူတို့လင်မယားအတွက် လက်ဆွဲ ခဲတစ်လုံးကလွဲလို့ ကျန်အထုပ်အပိုးများမှာ ကားထဲတွင်သာ ရှိနေသည်။

မနက်တွင် တစ်ဖန် ထုပ်ပိုးကြပြန်သည်။ ချွေးလှသ်မှ ပွဲစားက သည်နေရာ၏ ကာလ ခန်းကို ခန့်မှန်းရန် တနင်္လာနေ့တွင် လာလိမ့်မည်။

ဖွန်က ဆိပ်ခံတံတားအဆုံးအထိ လျှောက်သွားသည်။ အိတ်ထဲတွင် စီးကရက် ခဲလိပ် ရှာထုတ်ပြီး မီးညှိသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မက်ဘန်ဒီက သတင်းပေးရန် ရောက်လာသည်။ နှလုံးရောဂါ ကြောင့်တဲ့။

လွန်ခဲ့သော သတင်းနှစ်ပတ်အတွင်းတွင် ဖွန်က ဖခင်နှင့် ဆက်သွယ်လို့မရနိုင်၍ နေထိုင်ထိုင်မသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အပန်းဖြေတဲမှ ထူးသံကို မကြားရ။ စီ၊ အိုင်၊ အေ ရှိ မက်ဘန်ဒီသို့ ဆက်သွယ်ရန် အားထုတ်ခဲ့ရာတွင်လည်း အကျိုးမထူးခဲ့။ စီ၊ အိုင်၊ အေတွင် ရောဘတ်မက်ဘန်ဒီဟူသော အမည်နှင့် အလုပ်လုပ်သူ မရှိဘူးတဲ့။ ပြီး... လစာစာရင်းတွင် နည်း ဝဲလှေစီမတော်ဏီဆိုသူ အမည်မရှိတဲ့။

‘နှလုံးရောဂါကြောင့်တဲ့ ဒါမှမဟုတ် စန်အန်တိုနီယိုတုန်းကလို အပစ်ခံရတာများ သာ’

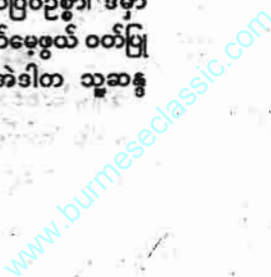
ဖွန်က မေးခွန်းထုတ်မိသည်။

‘ကျွန်တော်လဲ စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ သူ့ဟာ နှလုံးရောဂါနဲ့ ဆုံးရတာပါ။ သူက နေ့စဉ်အစ အပန်းဖြေခရီးထွက်သွားတယ်လေ။ အပြန်လေယာဉ်ခရီးမှာ ဆုံးရတာပဲ’

‘ရင်ခွဲစစ်ဆေးဖို့ ကျွန်တော် တောင်းဆိုရလိမ့်မယ်’

‘ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့လေ၊ လုပ်လို့ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ခင်ဗျား အဖေ သေပြီပဲဥစ္စာ၊ ဒီမှာ အသုဘချဖို့ကိစ္စ အားလုံးစီစဉ်ပြီးပြီ။ အင်္ဂါနေ့ အာလင်တန်သီချင်းမှာ အောက်မေ့စွယ် ဝတ်ပြု နိုင်တယ်။ ပြီးမှ သူ့အလောင်းကို မစ်ဆိုလာကို သယ်ယူသွားမယ်လေ။ အဲဒါက သူ့ဆန္ဒ အတိုင်းပဲ’

‘သူ့ဆန္ဒပဲလို့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ’

ဖွန်တ အော်ကြီးတစ်ကျယ်နှင့် မေးသည်။ မျက်ရည်များက ဝါးပြင်ပေါ်သို့ လိမ့်ဆင်လာသည်။

နောက်တစ်နေ့မနက် အရှေ့ဘက်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ခရီးထွက်ရန် လေဆိပ်သို့ တားဖြင့် မပို့မိမှာပင် ပဲရစ် စာတိုက်တံဆိပ်ဖြင့် ဖခင်က ပေးပို့လိုက်သော အညှိုးရောင်စာအိတ်ထူထူထဲထဲကြီး ရောက်လာသည်။ အရာရာသည် ပြောင်းလဲခဲ့လေပြီ။

‘ရှင်ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ’

အဲလီဘောက်ကမေးလျှင် ဖွန်သည် အတွေးပြတ်ကာ လန့်ဖျပ်သွားသည်။ သူ ဇနီးကလည်း ဆိပ်ခံတံကားပေါ်သို့ လျှောက်လာသည်။ သူမက ညဝတ်ရုံပေါ်တွင် အနွေးထည် အကျီတစ်ထည်ကို ရုံထားသည်။ သို့ရာတွင် ခြေတွင် ဖိနပ်မရှိ။ နှင်းရည်များဖြင့် စိုလို့ခွဲလို့

‘အဲသလို လုပ်နေရင် မင်းအအေးမိလိမ့်မယ်’

သူကပြောသည်။

သူငိုနေမှန်း သူမ မြင်တွေ့နေရသည်။ သူမက သူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ ပြေးဝင်သည်။ ငြိတရှိုက်မက်မက်နှင့် မွှေးမွှေးပေးကြသည်။ နှစ်ဦးသား ကိုယ်ချင်းခွာလိုက်လျှင် သူမက သူ့ကို မော့ကြည့်သည်။ သူ့ပါးပြင်မှ မျက်ရည်စများကို လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် ယုယုထထ သပ်ချပေးသည်။

‘အခဲရခက်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်’

သူမက ညင်ညင်သာသာ ပြောသည်။

‘သူတို့က အဖေ့ကို သတ်လိုက်တာပဲ’

ဖွန်က ပြောသည်။

‘အဖေ့အလောင်းကို ကျွန်မတို့ တွေ့ရသားပဲ’

‘အမယ်လေးနော်’

ဖွန်က တစ်ဘက်သို့လှည့်လိုက်သည်။ အခိုက်အတန့်တွင် စကားပြောဖို့ရာ နေသည်။

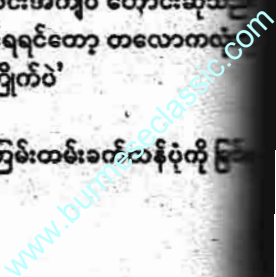
မက်ဘန်ဒီက အခေါင်းသေတ္တာကိုပိတ်၍ သင်္ဂြိုဟ်စေချင်သည်။ သို့ရာတွင် ဖွန်က အခေါင်းသေတ္တာကို မဖုံးမိ အလောင်းကို မြင်ချင်သည်ဟု အတင်းအကျပ် တောင်းဆိုသည်။

‘ကျွန်တော့် အဖေအလောင်းကို မြင်ရရင် မြင်ရ မမြင်ရရင်တော့ ကလေးကထဲ’

ရင်ဖွင့်လိုက်မှာနော်၊ ဂျက်အင်ဒါဆင်က ဒီလိုသတင်းမျိုး အကြိုက်ပဲ’

‘ဘယ်လို သတင်းမျိုးများလဲ’

မက်ဘန်ဒီက ချက်ချင်းမေးသည်။ သူ့မျက်လုံးတွင် ကြမ်းတမ်းခက်သန့်ပုံကို ငြိ

ည်။

ဂျွန်က ဖခင်၏ မှတ်တမ်းမှတ်စုများကို မိမိ ဖတ်ခဲ့ရကြောင်း၊ ယခုအခါတွင် သူ့လျှို့ဝှက်စာအုပ်လုပ်ငန်းကို ခရေစတိုတွင်းကျ သိထားရပြီးဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြောပြတော့မလိုလို ဖြစ်မိသည်။ အပြစ်အပျက်များ၊ နေရာဒေသများ၊ အမည်နာမများကို သိထားပြီးဖြစ်သည်။ အမည်အရင်းတွင် မက်ဘန်ဒီက ထိပ်ဆုံးကပါသည်။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံးမှာတော့ ဂျွန်နှင့် ဇနီးတို့ သူများရှိခိုးကျောင်း နောက်ဘတ်သို့ လက်တို့ခေါ် သွားသည်။ သည်နေရာတွင် သူ့လက်ထောက်အခေါင်းသေတ္တာအဖုံးကို တစ်ဝက်ကို လှန်ပြသည်။

ဂျွန်က ဖခင်မျက်နှာကို သဲသဲကွဲကွဲမြင်တွေ့ရသည်။ မျက်နှာကို ပေါင်ဒါမှုန့်များနှင့် နေအောင် လိမ်းထားသည်။ ပါးနှစ်ဘက်စလုံးတွင် ပိန်းထူးနေပြီး ဖထုတ်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းနိမ့်နိမ့်ထားသေးသည်။ အသက်ပျောက်နေပြီဟု မထင်ရ။ အိပ်ပျော်နေသလားဟု ထင်ရသည်။
'အဖေ'

ဂျွန်က အသံပင်ထွက်သည်အထိ အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နှင့် ခေါ်မိသည်။ ဖခင်အိပ်စက်စမ်းကြည့်ရန် လက်ကိုဆန့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် မက်ဘန်ဒီက သူ့လက်ထောက်အဖုံး အခေါင်းသေတ္တာကို ပြန်ဖုံးရန် အချက်ပြလိုက်လျှင်၊ အဲလီဇဘက်က သူ့လက်ထောက်အဖုံးဆွဲထားလိုက်ရသည်။

သူတို့က တည်းခိုခန်းမှ မထွက်မီမှာပင် ဆွမ်းတ ဖုန်းဆက်လာသည်။ သူက ဖခင်အိပ်စက်တမ်းများကို လေ့လာနေဆဲဖြစ်ကြောင်း၊ ရက်ပိုင်းအတွင်း တိတိကျကျ ပြောပြနိုင်မိသောင်းပါလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

'အချိန်ယူပြီး စောင့်နေပါဗျာ၊ အစရာအရာရာ အဆင်ပြေပြေ ဖြစ်စေရမယ်လို့ ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်'

'ကျွန်တော်တို့လည်း အပန်းဖြေတဲ့မှာ ရက်အနည်းငယ်ကြာ သွားနေကြမလို့လေ၊ ဘာတော့မှ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်ကို ပြန်မယ်'

'အဲဒီအကြောင်းကို တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောမပြပါနဲ့၊ အန္တရာယ်များပါတယ်'

'ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်'

'ဒီမှာ ဂျွန်၊ ခင်ဗျားအဖေနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဘယ်လောက်ရင်းနှီးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားအဖေခင်တယ်၊ ဒီလူကြီးကို ကျွန်တော် ဘယ်လောက်လေးစားမြတ်နိုးရတယ်ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားအဖေခင် ကျွန်တော် သူ့ကို ခင်ပါတယ်ဗျာ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား အခုလို ပြောတဲ့အတွက် သဘောကျပါတယ်' ဂျွန်က ပြောပြသည်။

'တဲ . . . ဂျွန်၊ အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝင်ကြစို့ကွယ်' သည်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း အဲလီဇဘက်က သူ့အတွေးကို ဖြတ်၍ ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

သူက သူမဘက်သို့လှည့်၍ . . .

'ခဏကလေးပါတော့၊ မင်းသာ သားငယ်ကို သွားကြည့်စမ်းပါ။ ဒီညမှာပဲ သူ့အိပ်ရာခွပ်ထဲက ရုန်းကန်ထွက်ကျခဲ့ပြီးပြီ'

'ကျွန်မကြည့်ပြီးပါပြီ၊ အခုပဲ အိပ်ရာခွပ်နဲ့ပတ်ပေးထားရတယ်၊ အေးစက်နေတာပဲ 'ခါဆို ခဏကြာရင် ကိုယ်လာခဲ့ပါ့မယ်'

အဲလိုဘောက်က သူ့ကိုမွှေးမွှေးပေးပြန်သည်။ ပြီး ဆိပ်ခံတံတားမှ ထွက်သွားသည်။ တမ်းပေါ်ရောက်လျှင် သူမက ရပ်လိုက်ပြီး နောက်သို့ပြန်လှည့်ကာ . . .

'ရှင်အဖေရဲ့ မှတ်စုမှတ်တမ်းတွေ ကူးယူတဲ့စာရွက်တွေကို ဘယ်လိုလဲ' 'ဘာစာရွက်လဲ'

ဂွန်က မေးသည်။ သူ့ရင်က တဒိတ်ဒိတ်နှင့် အခုန်မြန်စပြုနေပြီ။ 'မီးလင်းဖိုဘေးမှာ တွေ့တယ်၊ ကျွန်မ ဖတ်ကြည့်ချင်လို့'

ဂွန်က ခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး . . .

'တနင်္လာနေ့ကျရင် ကိုယ် ဒူးလှည့်သံကို သွားပြီး လုံခြုံရာမှာထားတော့မလို့'

'ရှင်အဖေ ဘာတွေရေးထားတယ်ဆိုတာ ပြောမပြနိုင်ဘူးလား၊ သူ့ အသတ်ခံရတယ်လို့ ရှင်ထင်နေတယ် မဟုတ်လား'

'သွားလိုက်စမ်းပါ မိန်းမရာ'

'ကျွန်မက ရှင်အတွက် စိုးရိမ်နေလို့ပါ'

'ထားလိုက်စမ်းပါ၊ အိပ်ရာဝင်တော့၊ တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ် အတွင်းကို လိုက်ခဲ့မယ်'

'သူမက သူ့ကို အတန်ကြာသည်အထိ ဝေးစိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ပြီး . . . ပြန်ကြာကာ မြတ်ခင်းပြင်ကို ဖြတ်၍ တံဆိကို လျှောက်သွားသည်။

သူမ ထွက်သွားလျှင် သူက နောက်စီးကရက် တစ်လိပ်ကို မီးညှိသောက်သည်။ မီးခိုးများကို ရှိုက်သွင်းပြီးမှ ကန်ရေပြင်ကို ဝေးစိုက်ကြည့်ရင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း မှုတ်ထုတ်နေသည်။

သူသည် ဝဝဖိုင်ဖိုင် လူထွားကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ နီညိုရောင်ဆံပင်များက ကောင်းသည်။ မျက်ဆံကမူ ပြာလဲ့လဲ့ရှိသည်။ သူ့ကိုမြင်ရလျှင် သူ့ဖခင်ကို သတိရနေခြင်းဖြစ်သည်။

သူသည် သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦး အော်ဂင်နစ် ဓာတုဗေဒပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အစစအရာရာ အဆင်ပြေပြေဖြစ်ခဲ့လျှင် ယခုနှစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူ ဌာနအကြီးအကြီးအကဲဖြစ်ရတော့မည်။

သို့စဉ်လျှင် ယခုအခါ မတ်တပ်ရပ်နေရင်းက နေရင်းကိုပြန်နိုင်မှ ပြန်နိုင်ပါ့မလား၊ ငွေတောင်းနေမိသည်။ သူ့အဖို့ ဘာကိုမဆို ဆက်လုပ်ဖို့လည်း ဖြစ်မှဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

www.burmeseclassic.com

သူက ရင်ထဲတွင် တင်းပြည့်လာသော ဖိအားကို သတ်သာရာသတ်သာကြောင်း ခုန်ခံသောငှာ၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပင့်သက်ကို ချလျက်ရှိသည်။

ဖခင်၏ ဒုတ်တမ်းမှတ်စုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယခုတိုင် မပြီးမပြတ်သေးသည်များ ရှိနေသည်။

ဥပမာ . . . အစိုးရအဖွဲ့ခြောက်ခုကို ထိပါးစေမည့် အမှောင့်လုပ်ငန်းတွင် ရောဘတ် မက်ဘန်ဒီသည်လည်း ပါဝင်ပတ်သက်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဆိုသော ကိစ္စ။

သူ့ဖခင်က ဆွစ်ကို ယုံကြည်အားထားသည်။ သို့ရာတွင် ဆွစ်သည်လည်း တစ်ဦး ညည်းသာ ဖြစ်သည်။ သူသည်လည်း ဝဲလျစ်မဟော်ကီလိုပင် စီ၊ အိုင်၊ အေနှင့် တင်းပြောပြီး တစ်သီးပုဂ္ဂလ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိ။

သူ့အတွေးများက သည်အထိ ဦးတည်မိနေခြင်းကြောင့် ဖွန်ကိုယ်တိုင် ကအံ့တကြ ဖြစ်မိသည်။

ပါလာဆန်၊ ချိမ်းမလတ်ကီ၊ အာမန်အာလီမွန်၊ စွန်ဂျာမာဂရက်နှင့် ဝိုလ်ချုပ်ကြီး အစစ်တင်ဘေဘဲလ်တို့ အားလုံးသည်လည်း သည်လုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အခြောင်ခံခဲ့ကြရသည်။

သို့သော် . . . မက်ဘန်ဒီအပြင် အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးသူများ ကျန်နေသေး သည်။ အိတလီထောက်လှမ်းရေး (SISM) မှ လီယိုနာဒိုရီဘီဗျို၊ အနောက်ဂျာမန် ထောက် လှမ်းရေးမှ ဝါလ်ဘာဇွေဖဲလ်နှင့် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးမှ မက်နီးလ်ဟင်နရီတို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့တစ်တွေနှင့် အခြားသူများသည် သူ့အဖေကို သတ်သည့် လူသတ်တရားခံများဖြစ်သည်။

သူ့ရင်ထဲတွင် တင်းကျပ်လာပြန်သည်။ သူက လူပြိုန်းတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။ အထူးပေးပညာရှင် တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါ၏။ စုံစမ်းစစ်ဆေးသူတစ်ဦး မဟုတ်ပါချေ။

သည်စဉ်အခိုက် . . .

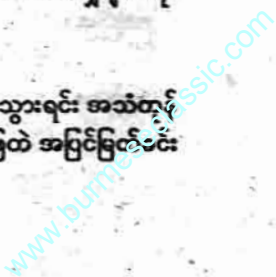
ဧရာမပေါက်တွဲသံကြီးက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ညချမ်းကို ပွက်လောရိုက် သွားစေသည်။ အပူရှိန်အပြင် သစ်သားနှင့် ပလပ်စတစ်တို့ မီးလောင်ညော်နံ့ကြောင့် ဆိပ်ခံ ထံထားအစွန်းမှ နေအိမ်ပိုင်း အတွင်းသို့ ချွန်ချလိုက်မိသည်။

သူက ချက်ချင်း ထခုန်မိသည်။ သူ့ရင်ဘတ်က တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေသည်။ သူဝါးစပ် အဟောင်းသားနှင့် မီးလောင်ထားသော သစ်သားစများနှင့် အစအနများက သူ့ အိမ်ထဲလည်တွင် ဝဲယုံကျလာသည်။

အပန်းဖြေတဲလေးမှာ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေသည်။ အမိုးနှင့် ရွှေအတာတို့က ဆိပ်ချက်နာစာရွှေသို့ ပြိုကျလာသည်။ ညအခါ ကောင်းကင်သို့ထိ မီးတောက်မီးလျှံများ ထိုး သွတ်နေလေပြီ။

‘သူ့ရားရေ’

သူက ခါးလည်ထိ ရှိနေသော ရေအတွင်းမှ တမ်းခြေအထိ ပြေးသွားရင်း အသံတုန် အော်ထစ်လိုက်မိသည်။ ပြီး . . . မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေသော အပန်းဖြေထဲ အပြင်မြင်ပင်း မြင်သို့ သူရောက်လာသည်။

အဲလီဘောက် . . . အဲလီဘောက်၊

သူက အသံတုန်တစ်အော်သည်။

ခေါက်တွဲသံကြီး ပေါ်လာပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင် အပန်းဖြေတဲ့ဘေးမှ ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့ဖျက်နာစာတွင် ပြုကျနေသော အမိုးကို ပင့်တင်လိုက်ပြီး ပေနှစ်ဆယ်အတွာရှိ လှေအိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ပစ်ကျရာ လှေအိမ်ကိုပါ ချက်ချင်း မီးစွဲလောင်သည်။

အပန်းဖြေတဲ့ရှေ့ ဖျက်နာစာအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ဖို့ လမ်းမရှိတော့။ တဲရှေ့ဖျက်နာစာတွင် မီးရှို့နံတပြင်းသည်။ သူက တဲနောက်ဆီသို့ တဟုန်ထိုးပြေးသွားသည်။ ရှုမိနပ်တစ်ဘတ် ကျွတ်သွားလို့ မီးစွဲနေသော ဖျဉ်ပြားတိုင်းမိလျှင် မီးလောင်သွားပြန်သည်။

သူက တဲနောက်ဖေးတံခါးကို ရိုက်ဖွင့်သည်။ တဲ ပင်မအခန်းထဲသို့ ခုန်ဝင်လိုက်သည်။ သည်အချိန်တွင် တဲဘေးနံရံက တဲအတွင်းသို့ ပြန်ကျလာသည်။ သူ့ကို ရှေ့မဆက်နိုင်မို့ ဟန့်တားထားလိုက်သလို ရှိသည်။

‘အဲလီဘောက်’

သူက တံခါးအတွင်းမှ ထပ်အော်ပြန်သည်။ သူ့လက်ဖြင့် မီးစွဲနေသော အကာတို့ ဆွဲချနေသည်။

‘ကားလီ၊ စင်ဒီ၊ ဂျွန် . . .’

သားသမီးများကို အော်ခေါ်ပြန်သည်။

အခုအချိန်တွင် အပန်းဖြေတဲ့တစ်လုံးကို မီးစွဲနေလေပြီ။ မီးအပူရှိန်က သူ့တို့ ဝင်ပေါက်တံခါးဆီသို့ ဆုတ်ရန် မောင်းထုတ်သကဲ့သို့ရှိ၏။ တံခါးဝအနီးတွင် ခလုတ်တိုက်မိကာ ခူးထောက်မှောက်လျက်သား ကျသွားသည်။ မီးလောင်ဒဏ်ရာများကိုပင် အမှုမထူးနိုင်တော့။

တဲအတွင်းတွင် ရိုင်ဖယ်ကျည်ဆံများ ပေါက်ကွဲသံလို၊ အသေးစား ပေါက်ကွဲမှုများထဲ တဖောင်းဖောင်း တဒိန်းဒိန်းနှင့်၊ မီးတောက်မီးလျှံတ ညအခါတွင် ထိန်ထိန်ညှိုးညှိုးလင်းလျှံ အပန်းဖြေတဲ့တစ်ခုလုံးကို မီးတောက်မီးလျှံများက ဝါးမြိုလိုက်လေပြီ။ ဂျွန်က မီးတောက်မီးလျှံနှင့် ဝေးရာသို့ တွားသွားလျက် ရှောင်ခဲ့ရသည်။ ပန်းရုံကလေးဆီသို့ လာခဲ့သည်။ တုန်လှုပ်ချောက်ချားကာ ဝိုင့်ဝိုက်နေရန်။

သူသည် ကျောက်စရစ်ခင်း လမ်းကလေးဘေးတွင် ပုံရက်သားလဲကျသွားသည်။ ကျောက်စရစ်တုံးကလေးများက သူ့ပါးပြင်ကို ပွတ်တိုက်နေသည်။ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေသော တဲကို ငေးမှိုင်ကြည့်နေရသည်။

သူတို့ အခွင့်အလမ်း မရလိုက်ကြ။ ပထမအကြိမ် ပေါက်ကွဲတုန်းက တဲအမိုးသည် ဆင်ဝင်ခန်းမှ သားသမီးများအိပ်ခန်းသို့ ပြုတ်ကျခဲ့သည်။ နံရံက အဲလီဘောက်အိပ်ခန်းသို့ ပြိုကျသည်။

အကယ်၍၊ သူကသာ သူတို့တစ်တွေကို သည်နေရာ အပြင်ဘက်မှာနေဖို့ စေခိုခဲ့လျှင် . . .

အကယ်၍၊ သူတို့တစ်တွေကို မြို့ထဲမှ တည်းခိုခန်းတွင် တည်းခိုစေခဲ့ပါလျှင် . . .

အကယ်၍၊ စောစောပိုင်းက အဲလီဘောက်တို့ သူနဲ့အတူ အချိန်ဆွဲလားနိုင်ခဲ့လျှင် . . .

အကယ်၍ . . .

“အဖေရေ၊ ဘုရားရေ၊ အဖေရေ . . .”

သွဉ်ကြွေးသံက တုန်ဟည်းရိုက်ခတ်သွားသည်။

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဂျီနီဗာမြို့တော်မှ ဖြစ်ရပ်သည်လည်းကောင်း၊ မင်နီဆိုတားပြည်နယ်၊ ရှစ်ကန်တော်ကြီးမှ ဖြစ်ရပ်သည်လည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံး မလွဲမသွေ ပေါ်ပေါက်လာမည့် ရလဒ်၏ နိဒါန်းအဝသာလျှင် ဖြစ်၏။

သည် နွေနှောင်းကာလတွင် လူတိုင်းလိုလို အကျဉ်းအကြပ် တွေ့ခဲ့ကြသည်ချည်း။ ရောဘတ်မတ်ဘန်ဒီပင်လျှင် လုပ်ငန်းတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ပြောင်းနေရသည်။ လ၊ အတန်ကြာသော် သည်ခဉ်က သူ့ကို တွေ့ခဲ့ဖူးသူများက ဘန်ဒီသည် အိပ်မက်ထဲမှာ လမ်းလျှောက်သူလို သွားလာခဲ့သည်တဲ့။

အချိန်သည် အဓိကကျသည်။ ဝဲလေ့စ်မဟော်ကီသည် အစွဲရောထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (ဗောဆက်)ကို အတူအညီပေးဖို့ ဂရိနိုင်ငံမှ အစွဲရောသို့ ခရီးထွက်ရန်အသွား အောင်မြို့လေဆိပ်တွင် ဖုံးပေါက်တွဲခဲ့သည်။ ဝဲလေ့စ်မသေပဲ ကလေးငယ်တစ်ဦးက ဓားစာခံဖြစ်သွားခဲ့ရရှာသည်။ သူတို့တစ်တွေက သည်ဖြစ်ရပ်နှင့် မဆက်စပ်နိုင်မိမှာပင် ဆွစ်ကနစ်ဆယ့်လေးနာရီကြာမျှ ကိုခုန် သည်ပြေးနှင့် လုပ်နေရသည်။ အချိန်သည် အလွန်အရေးပါသည်။

မှန်သည်။ ဖြစ်ရပ်အားလုံးက သူတို့တစ်တွေကို စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့စေနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့။ နောင်အခါတွင်လည်း ချမ်းမြေ့နိုင်စရာ မရှိခဲ့။ သို့ရာတွင် ဆောင်းရာသီ တစ်လျှောက်တွင် သည်ဖြစ်ရပ်များက ဘယ်လိုနည်းနှင့် ပွတ်ကာသိတာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ကို သူတို့ တွေးတော စဉ်းစားနေမိသည်။

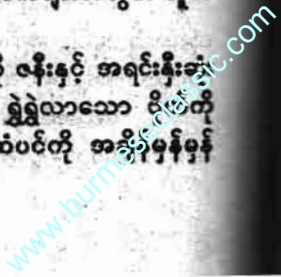
အနီး (၃)

မတ်ဘန်ဒီက ဗာဂျီနီးယားပြည်နယ်၊ လန်လေးအနီးရှိ စီ၊ အိုင်၊ အေ ဌာနချုပ် အဆောက်အအုံ ဘေးပေါက်မှ ထွက်သောအခါ၊ စနေနေ့မနက် သုံးနာရီကျော်ကျော် ရှိနေလေပြီ။

ညအချိန်သည် စွတ်စိုထိုင်းမိုင်းသည်။ တစ်လောကလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိ၏။ သူက မီးထိန်ထိန်ညှိုး ထွန်းထားသော ကားရပ်ရာ တွတ်လပ်တိုဖြတ်၍ သူ့ကားဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်သွားသည်။ လမ်းခုလတ်တွင် ခေတ္တခဏမျှရပ်၍ လည်စည်းကို ပြည်ကာ လျှော့ချထားလိုက်သည်။

သူသည် အသက်ငါးဆယ်ကျော်ကျော်သာ ရှိသည်။ အရပ်အမောင်းက မနိမ့်မမြင့် ရှိသည်။ သို့သော် ကိုယ်ခန္ဓာက ဝဝမိုင့်မိုင့်၊ မျက်နှာက ပိုင်းပိုင်းစက်စက်၊ ဆံပင်က နက်နက်၊ မျက်လုံးအစုံက ရွန်းရွန်းလက်လက်မို့ စီ၊ အိုင်၊ အေရှိ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအတွင်း သူက တသီးတခြား ဖြစ်နေသည်။

သူ့တွင် လျှို့ဝှက်ချက်နှစ်ခု ရှိသည်။ သည်လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဇနီးနှင့် အရင်းနှီးချင်း ရောင်းရင်းတချို့သာ သိသည်။ ပထမအချက်မှာ တစ်နေ့တခြား ရွဲရွဲလာသော ငိုဖုံကို ချူ ယန်းရန် ခါးစည်းကို စည်းလေ့ရှိသည်။ ဒုတိယအချက်မှာ ဆံပင်ကို အချိန်မှန်မှန် ညှပ်လေ့ရှိသည်။

စင်စစ် မတ်ဘန်ဒီက လုပ်ဖော်တိုင်ဖက်များကို မပြောပလောက်သော လှည့်စားမှုများ လုပ်ခြင်းသည် နံ့လွန်း၊ အလွန်းရာ ကျသည်။ အဝတ်အစားဝတ်ရာတွင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိသည်။ ကားမောင်းလျှင် မာစီဒီးမှ၊ မာစီဒီးသည်လည်း သက်တမ်းနှစ်နှစ်ထက် မဆိုစေရ။ သို့ရာတွင် မောက်မာခြင်းက သူ့အဖို့ ကစားတွက်သာဖြစ်သည်။ အစွဲအလမ်း ကြီးခြင်းကြောင့် မဟုတ်တန်ရာ။

ဖိ အိုင်၊ အေတွင် နောက်နောင်ပြောင်ပြောင် ပြောတတ်ကြသူများက ညွှန်ကြားရေးမှူးမှ အစ အောက်ဆုံးအဆင့်ထိ တစ်ယောက်မကျန် အတင်းအဖျင်းပြောလေ့ရှိသည်။ သို့ရာတွင် မတ်ဘန်ဒီကိုမူ မပြောကြ။ စင်စစ် မတ်ဘန်ဒီသည် ထိုလို့မရသူ မဟုတ်ပါချေ။ စစ်ဆေးရေး ဘုရင် ဖြစ်သည်။ အလွန်ထက်သည်။ ဦးနှောက်က တွန်ပူတာဦးနှောက်၊ သူ့ကို ဖီလာကန်လန် လုပ်လို့မရ။ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ ရှုပ်ထွေးပေလိအောင် လုပ်လို့မရ။ လူက ထန်လွန်းသည်။ သို့ရာတွင် စာနာစိတ်၊ ဝရုဏာစိတ်တော့ ရှိသည်။

အမှောင့်လုပ်ငန်းဌာနမှ ဖြစ်သည်။ လက်အောက်ငယ်သားများကို အချိန်ကြာကြာ အလုပ်လုပ်ခိုင်းလေ့ရှိသည်။ ရှိသမျှ အရည်အသွေးကို ဖျစ်ညှစ်ထုတ်၍ အသုံးချလေ့ရှိသည်။ သို့သော် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ ဝရုမစိုက် ပစ်ပယ်ထားလေ့ မရှိ။

အကယ်၍ မတ်ဘန်ဒီနှင့် စပ်လျဉ်းလို့ ဝေဖန်ပြစ်တင်လာပါက၊ သူကိုယ်တိုင် ကြားရသော်လည်း မသိကျိုးကျွန်ပြုကာ လျစ်လျူရှုထားသည် ဆိုခြားအံ့။ သည်အခိုက်အတန့်တွင် စိတ်ရှုပ်ထွေးနေလို့သာ ဖြစ်မည်။ ဘယ်သောအခါမှ မဖြေရှင်းဘဲ မရှိခဲ့။ တစ်ကြိမ် ပတ်သက်လိုက်လျှင်၊ သူ့စွမ်းအားက အတိုင်းအဆမရှိ။ သူ တီထွင်ကြံဆမှုကလည်း အံ့မခန်းလောက်သည်။ သူ ဦးတည်ချက်ကလည်း အတိမ်းအစောင်းမရှိတတ်။

သူက ကားရပ်ရာ ကွက်လပ်ကို ဖြိတ်လျှောက်ပြီး၊ သတ္တမိန်းခိုးရောင် ဆေးသုတ်ထားသော မာစီဒီး ၄၅၀ အက်စ်အယ်လ်ပေါ်တက်ကာ လက်ဆွဲသေတ္တာကို နောက်ခန်းထိုင်ခုံပေါ်ဝစ်တင်လိုက်လျှင်၊ သူတစ်ကိုယ်လုံး ရုတ်တရက် အေးစိမ့်သွားသည်။ အန္တရာယ် ကျရောက်တော့မည်ကို အချက်ပေးခြင်းများ ဖြစ်လေမလား။

သော့တန်ကို လှည့်မကြည့်ဘဲ သူက ယာဉ်မောင်းထိုင်ခုံတွင်ထိုင်ရင်း ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့သည်၊ နောက်ထပ် ဘာတွေဆက်လုပ်ရမည်ကို စဉ်းစားတွေးတောနေသည်။

'ဒါဝေမလှ ပီပီရီရီတော့ ရှိပါမှ'

သူက အသံများပင်ထွက်ပြီး၊ သူ့ကိုယ်သူ သတိပေးနေသည်။ သူက ရှေ့လေတာမှန်ကို အဓိပ္ပာယ်မရှိ ငေးစိုက်ကြည့်သည်။ သူ့လက်များက သားရေပြား ရစ်ပတ်ထားသော လက်တိုင်ဘီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

အကယ်၍ သူ့ကို တစ်ဦးဦးသာ မှားမှားယွင်းယွင်း ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ စစ်ဆင်ရေး ထစ်ရပ်လုံးသည် သူ့တို့ မျက်မှောက်ရှေ့မှပင် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ပေါက်ကွဲသွားလေမိမ့်ပေ။ အထို့ဆက်များမှာ အတိဒုက္ခရောက်ခြင်းထက် လျော့နည်းလိမ့်မည်မဟုတ်။

ထောက်လှမ်းရေး ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ဖရန်တလင်ထိုင်တမ်းပေးက မနေ့ကပင် သူ့ကို ဖုံးခန်းတွင်းသို့ ဆင့်ခေါ်ခဲ့သည်။ မတ်ဘန်ဒီကို ရာထူးမှ နုတ်ထုတ်စေမည်

အရိပ်အမြှောက်ကို ဟခဲ့သည်။ စိ၊ အိုင်၊ အေ ဌာနကို အန္တရာယ်ကျမည့် အလားအလာမှ ကယ်ရန် ဖြစ်သည်တဲ့။

လိုင်ကမ်းမင်းက သည်လိုတော့ အတိအကျ ဖွင့်ဟမပြောခဲ့။ သို့ရာတွင် စစ်အတွင်း မဟာဗျူဟာ လျှို့ဝှက်ဌာန (OSS) နှင့် အရှေ့ဘက် ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် ဌာနကလေး များ ဒါဇင်ဝက်ခန့် ဖြန့်ကျက်ထားရှိရသော စိ၊ အိုင်၊ အေ ဌာန၏ ရှေးဦးကာလက သူ့ အကြောင်းများကို ဖွင့်ဟပြောပြနေခြင်းကြောင့် သူ့ဆိုလိုရင်းက ရှင်းနေပါပြီ။ သည်အကြောင်း အရာတွေက မက်ဘန်ဒီ ခေတ်ကာလ မတိုင်မီက ဖြစ်သည်။

သူ ရှောင်လို့ တိမ်းလို့မရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များကို နားထောင်နေရခြင်းလောက် စက်ဆုပ်မုန်းတီးသည့်အရာ မရှိ။

'အဲဒီခေတ် အခါတွေတုန်းကတော့ ငါတို့လက် ငါတို့ခြေပဲပေါ့'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လိုင်ကမ်းမင်းက ပြောသည်။

မက်ဘန်ဒီက သူ့ရှေ့မှာပင် မထိန်းချုပ်နိုင်ပဲ ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်မိသည်။

'ဝက်ပင်လယ်တွေ့တိစွပြီးနောက် သမ္မတအယန်ဝေး လုပ်ကြံခံရတဲ့ကိစ္စတွေ နောက် ပိုင်းမှာတော့ တို့လက် တို့ခြေ မဖြစ်တော့ဘူး။ ငါသိသလို မင်းလဲသိပါတယ်လေ'

စိ၊ အိုင်၊ အေ ဌာန နှစ်ဦးကာလမှာပင် လိုင်ကမ်းမင်းက ဟားဗတ်တက္ကသိုလ် နိုင်ငံရေး သိပ္ပံဌာနတွင် ပါမောက္ခလုပ်ရန် ကျောခိုင်းထွက်သွားသည်။

တစ်ဖန် ကစ်ဆင်းကျားနောက်ပါးမှ ကပ်ပြီး အစိုးရဌာနသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့သည်။ ကကယ် ဆို သူသည် သိက္ခာရှိရှိ အငြိမ်းစားယူသွားကာ အငြိမ်းစားလစာကို ကက္ကသိုလ်များတွင် စာသင် ကာ ဖြည့်ဆည်း၍ နေသင့်ပြီ။ သို့ရာတွင် သူသည် လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်က ရွေးကောက်ပွဲအပြီး တွင် အလုပ်ခွင်သို့ ဝင်ခဲ့မိသည်။

အခုထိတော့ သူက ဆိုးဆိုးရွားရွားဖြစ်အောင် မလုပ်ခဲ့သေး။ ဌာန ထွန်းထွန်းပြောင် ပြောင်ဖြစ်အောင်လည်း မလုပ်ခဲ့သေး။

သို့ရာတွင် အခုချိန်မှာ ဘာဖြစ်လာလိမ့်မည်ကို မက်ဘန်ဒီသိသည်။ အစိုးရ လက်သုံး စကားအရဆိုလျှင် ဆေးကြောသန့်စင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

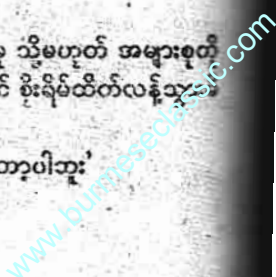
'စိ၊ အိုင်၊ အေ ဟာ နောက်တစ်ကြိမ် အလုပ်မခံနိုင်ဘူး'

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

'ငါပြောနေတာလဲ အဲဒါပဲပေါ့ကွာ၊ အဲဒါပဲပေါ့။ သူတို့တစ်တွေက ငါတို့ကို မှန်တိလျှားနဲ့ ကြည့်နေကြတာကွ၊ လွတ်တော်ဆပ်ကော်မတီရဲ့ အစီရင်ခံစာကို မင်းဖတ်ပြီးပြီနဲ့ ကူတယ်၊ အာရွန်ဆန်နဲ့ အဖွဲ့သားအားလုံးက သွေးဆာနေကြတာ၊ ငါတို့သွေးကိုမှ သောတိသုံးချင်နေ ကြတာ'

သည်ပုဂ္ဂိုလ်တကြီးက မိမိတို့၏ လက်ရှိ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခု သို့မဟုတ် အများစုကို ပစ္စည်းတိုက်ခိုက်နေစဉ် သိရသော အခိုက်အတန့်တွင် မက်ဘန်ဒီဝင်လျှင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သွား သည်။

'ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ မစတော့ပါဘူး'

ညွှန်ကြားရေးမှူးက ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းပြသည်။

‘မင်းက ငါ့ဆိုလို့ရင်းနဲ့ လွဲနေပြီ’

သူက စားပွဲပေါ်ရှိ ဖိုင်တွဲထဲမှ စာရွက်ပါးကလေးတစ်ရွက်ကို ဆွဲထုတ်သည်။

စာရွက်ကို တစ်ချက်သာ စောင်းကြည့်ပြီး ကမ်းပေးရင်းက... .

‘လာရိုးလာစဉ် သတင်းနဲ့ အတည်ပြုချက်ပါပဲ’

ပထမစာမျက်နှာတွင် ခွင့်ပြုမိန့်တံဆိပ်တုံး ရိုက်နှိပ်ထားခြင်းနှင့် လက်မှတ်တို့များ ထိုးထိုးထားခြင်းကြောင့် ပြည့်နေပြီ။ အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ် မိနာချင်ဘဲဝင်မှ သမ္မတရေဝင်ထံ ဖုန်းဆက်ပြောသည့် စကားများ၏ မှတ်တမ်းစာရွက်ဟု ထင်မှတ်ရသော စာရွက်တစ်ထပ်ကြီး တွင် သမ္မတ၏ အမျိုးသားလုံခြုံရေးအကြံပေး၏ လက်မှတ်တို့က ထိပ်ဆုံးမှဖြစ်သည်။

စာရွက်အောက်ခြေတွင် တံဆိပ်တုံးနှင့် အသံကူးမှန်ကန်ကြောင်း တံဆိပ်များ ခပ်နိပ် ထားသည်။

ဘဲဝင်က အားလ်အယ် (ELAL) အစွဲရေးလေကြောင်းဌာန လေယာဉ်ပေါ်တွင် ဝဲလှောင်မဟော်ဏီ သေဆုံးရခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရည်ညွှန်းထားသည်။ အမေရိကန်သမ္မတက အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ် စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ရခြင်းကို ဒီမိုနားလည်သဘောပေါက်ကြောင်း၊ စကား ထုတ်ကလေးများ သုံးနှုန်းကာ အကာအကွယ်ပေးမည့်သာ ပေးနေရသည်။ သည်အကြောင်းကို သမ္မတက စိုးစဉ်းဖူးမသိခဲ့။ မဟော်ဏီသေဆုံးရခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက် မှတို့ အပြစ်မတင်ခဲ့။ ကံမကောင်းအကြောင်းမလှလို့ ဖြစ်ရတာပဲဥစ္စာ။

သည်တစ်ကြိမ်သာမဟုတ် အများကြီးရှိမည်။

‘ဒါက ဘာများလဲ’

မဟ်ဘန်ဒီက မော့ကြည့်ပြီးမေးသည်။ စာရွက်ကိုလည်း ပြန်ကမ်းပေးသည်။

ညွှန်ကြားရေးမှူးက စာရွက်ကို ဖိုင်တွဲတွင် ပြန်ညှပ်ပေးသည်။

‘ငါ့သိရသလောက် ဝဲလှောင်မဟော်ဏီကို အငြိမ်းစားပေးလိုက်ပြီ မဟုတ်လား’

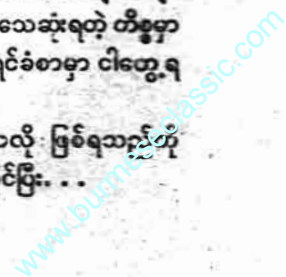
‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒီတီစွကြောင့် သမ္မတက အထိတ်ကလန့် ဖြစ်သွားခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ပြောမရာဝို့ ထော့မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ သူက မဟော်ဏီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါတို့အယ် ခြေရာခံလိုက် သေးတယ်။ မဟော်ဏီနဲ့ အစွဲရေး ဘယ်လိုအဆက်အသွယ်ရှိလဲလို့ သူ့ကိုယ်တိုင် ငါ့ဆီ ဖုန်း ဆက် မေးတယ်’

‘အစွဲရေးမှာ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ငန်းမှ မရှိပါဘူး’

‘ငါလဲ သမ္မတကို ဒီအတိုင်းပဲ အဖြေပေးခဲ့တယ်။ သီတင်းတစ်ပတ်ကျော်တွေနဲ့ အောက်က ပဲရစ်မှာ ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးက ထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ဦး သေဆုံးရတဲ့ ကိစ္စမှာ မဟော်ဏီဟာ ပတ်သက်ကောင်းပတ်သက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ မင်းရဲ့ အစီရင်ခံစာမှာ ငါတွေ့ရ သေးသေး’

ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံး သဲထဲရေသွန်သလို ဖြစ်ရသည့်ဟု မဟ်ဘန်ဒီ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ သူက ရွှေသို့တိုးထိုင်ပြီး... .

‘ကျွန်တော်တို့က အင်တာပိုး (နိုင်ငံတကာ ရဲတပ်ဖွဲ့)ရဲ့ ပိုက်ကွန်ထက် ဆွဲထုတ်ခဲ့ရတာ၊ အခိုက်အတန့်မှာတော့ ဝဲလှော်စစ် ပါဝင်ပတ်သက်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့လည်း ထင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မဟုတ်ပါဘူး’

‘သူက အစွဲရေးနဲ့ ပြီးတော့ ဝဲရစ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေရတာလဲ’

‘ကျွန်တော်လဲ မသိပါဘူး ခင်ဗျာ၊ အပန်းဖြေခရီးထွက်တယ်လို့ ထင်တာပဲ’

‘ဒါဖြင့် အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘဲဂင်က ဘာကြောင့် ဖုန်းဆက်ရတာလဲ၊ အကယ်၍ ဝဲလှော်စစ်ဟာ အပန်းဖြေခရီးသွားတာဆိုရင် ဘာဖုန်းဆက်စရာ လိုလို့လဲ’

‘အစွဲရေးထောက်လှမ်းရေး (မော့ဆက်)မှာ ကျွန်တော်တို့ ဧကန်တွေ့ရဲ့ အမည်စာရင်းနဲ့ ဓာတ်ပုံရှိမှာ သေချာတယ်။ သူ့ကို တဲလ်အင်းလ်မြို့တော်မှာ အမှတ်မထင် သွားတွေ့ပါလိမ့် မယ်။ အစွဲရေးလေယာဉ်ပေါ်မှာ သူက နှလုံးရောဂါထဲတဲ့အချိန်မှာတော့ သူတို့လဲ ယောက် ယက်ခတ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဘဲဂင်က သူ့နောက်ပိုင်းလုံခြုံဖို့ အကာအကွယ်လုပ်တာပါ။ ဒါပါပဲ’

လိုင်ကမ်းမင်းက မက်ဘန်ဒီကို အချိန်အတန်ကြာသည်အထိ စူးစူးရဲရဲ ကြည့်သည်။ မယုံသင်္ကာဖြစ်ရခြင်းနှင့် ဝေခွဲမရခြင်းက သူ့မျက်နှာတွင် အထင်းသားပေါ်လွင်နေသည်။

‘ဝဲလှော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အစွဲရေးမှာ ဘာမှ ထောက်လှမ်းရေး မလုပ်ဘူးလို့ မင်း ပြောတယ်နော်’

‘မှန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဒီလိုပဲ အတိအကျ ပြောပါတယ်။ အစွဲရေးမှာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်နေရာမှာမှ ဝဲလှော်မဟော်ဏီကို အသုံးမချပါဘူး’

ညွှန်ကြားရေးမှူးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်။

ပြီး . . . အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်လျက် . . .

‘ဒါကို အာရွန်ဆန်က သိထားတယ်၊ သူက တံခါးပိတ် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးလုပ်ခို တောင်းဆိုထားတယ်။ အကယ်၍ မင်းသာရှိနေဦးမယ်ဆိုရင်ပေါ့’

‘သူ ညိတ်တစ်ယောက်က အစွဲရေးနိုင်ငံသားကိုး’

‘မှန်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့်လည်း သူက ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ဖြစ်နေရတာပေါ့၊ ငါကတော့ သူ့အတွက် တံခါးဖွင့်ထားပါတယ်။ မင်း ရှိဦးမယ်ဆိုရင် မင်းဌာနကိုပါ ဖွင့်ထားပေးပါတယ်။ မလွဲမသွေ ဖြစ်ရတော့မည်ဟု မက်ဘန်ဒီက သဘောပေါက် နားလည်လိုက်ရသည့် အဆင့်သို့ ရောက်နေလေပြီ။

‘ကျွန်တော်ကတော့ အချိန်အတန်ကြာတဲ့အထိ ရှိနေဦးမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် တစ်ခုတော့ မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ’

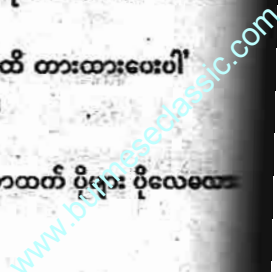
သည်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြီးမှ လိုင်ကမ်းမင်းက မသိမသာ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

‘အာရွန်ဆန်နဲ့ သူ့လူတွေကို သတင်းနှစ်ပတ်ကြာတဲ့အထိ တားထားပေးပါ’

ညွှန်ကြားရေးမှူးက အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားပုံရသည်။

‘မင်း ဘာပြောတာလဲ’

‘ဝဲလှော်မဟော်ဏီ သေဆုံးရခြင်းဟာ နှလုံးရောဂါဆိုတာထက် ပိုလွှား ပိုလေမော့

သို့ပါ။ အာရွန်ဆန်နဲ့အဖွဲ့ ဒီနေရာကို ရောက်မလာမီမှာ ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် အတိအကျ သိထားချင်လို့ပါ။

‘မင်းက ဘယ်လိုတွေ့နိုင်ဖို့ ရည်ရွယ်ရင်းရှိသလဲ’

‘ဟိုမှာ ကျွန်တော့်အပေါင်းအသင်းတချို့ ရှိပါတယ်’

‘အစွဲရေးမှာ ဘာထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းမှ မရှိဘူးနော်’

‘ကျွန်တော် အာမခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အာရွန်ဆန်ကို တံခါးဖွင့်မပေးမီ၊ သီတင်းနှစ်ပတ်တော့ အချိန်ပေးပါ။ လုပ်ပေးနိုင်မှာလား’

‘မသိဘူးလေ’

‘ဘုရားရေ ခင်ဗျားဟာ ထောက်လှမ်းရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးပါ။ အာရွန်ဆန်ဆိုတာက နယူးဂျာစီပြည်နယ်က အထက်လွတ်တော်အမတ်၊ လူသစ်ကလေးပဲ ရှိပါသေးတယ်’

‘ငါ့ရာထူးက ဘာဆိုတာ ပြောနေဖို့မလိုပါဘူး’

လိုင်ကမ်းမင်းက ဟောက်သည်။

‘သီတင်းနှစ်ပတ်တော့ အချိန်ပေးပါ’

မက်ဘန်ဒီကလည်း အတင်းအကျပ် တောင်းခံသည်။

‘ငါတော့ အစီရင်ခံစာ မလိုချင်ဘူး။ တစ်ရွက်တလေတောင် မလိုချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အစစအရာရာတော့ သတင်းပေးစေချင်တယ်’

‘အစီရင်ခံစာ တင်ပြစရာရှိလိမ့်မယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် တွေရှိ သမျှတော့ ခင်ဗျား အရင်ဆုံးသိရမှာပါ’

မက်ဘန်ဒီက မတ်တပ်ရပ်ရင်း ချို့ချို့သာသာပြောသည်။

‘ငါလဲ မျှော်လင့်နေမှာပါ’

အခန်းတံခါးဝတွင် မက်ဘန်ဒီက ရပ်လိုက်ပြီးနောက် ပြန်လှည့်ကာ . . .

‘ဝဲလေ့စံမဟော်ကီကို ခင်ဗျား လူချင်းသိရဲ့လား’

ညွှန်ကြားရေးမှူးက မော့ကြည့်ပြီး . . .

‘တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ဖိုင်တွဲကိုတော့ ဖတ်ထားဖူးပါတယ်။ ငါသိရသလောက်တော့ သူဟာ သူ့အလုပ်မှာ တော်ပါတယ်’

‘သူဟာ အတော်ဆုံးပါ။ အတော်တက့ အတော်ဆုံးပါ’

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

မာစီဒီးကားအင်ဂျင်သည် အတုန်ပြင်းစွာ လည်နေလေပြီ။ မက်ဘန်ဒီက ရွေ့မီးများ ဆို ခွင့်လိုက်သည်။ ကားရပ်ထားရာနေရာမှ နောက်သို့ပြန်ဆုတ်ပြီး ရွေ့အဝင်လမ်းသို့ ပြင်းပြင်းတလေး မောင်းထွက်သွားသည်။

ဝင်စစ် သူသည် ညွှန်ကြားရေးမှူးအပေါ် ဇိုးသားမှုမရှိ။ သည်တိစ္စ အနယ်ထိုင်လို့

အခြေတကျ ဖြစ်သွားပါက သူက အလုပ်မှထွက်မည်။ သူ့ပြောခဲ့သလိုပင် သည်ဌာနတွင် သူ့ကြာရှည်စွာ နေလိမ့်မည်မဟုတ်။

ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသကိုပဲသွားသွား ယခင် ယခင် အချိန်ကာလများ ပိုကောင်း သည်ဟု စိတ်ဝယ်ထင်မှတ်ရစမြဲ။ ယခုအခါမှာ ဖြစ်ရပ်များက ရွှင်ဖြူစရာ တစ်စက်ကလေးမျှ မရှိ။

သည်ဘာသာရပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စကားပြောကြရာတွင် ရောင်းရင်းသွေးသောက် ဆိုသည့် အချက်ကလည်း ပါလာသည်။ စီ၊ အိုင်၊ အေ ခေတ်ဟောင်းကာလကဆိုလျှင် လုပ်ငန်းက ကြမ်းတမ်းလှပါတီ။ သို့ရာတွင် လူတိုင်းက သွေးစည်းမှုရှိသည်။ သူတို့က ဘုံ ရည်ရွယ်ချက်အထိ တိုက်ပွဲဝင်နေကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့မှန်သည်။ သူတို့ ကောင်းသော အလုပ်ကို လုပ်နေရခြင်းဖြစ်သည်။ လူတိုင်းတော့လည်း ထိုသို့ မဟုတ်နိုင်သော်လည်း သည်မျှ ယောက်နှင့် တော်လောက်ပါပြီ။ သူတို့အလုပ် သူတို့လုပ်ရသည်။ ပြီး . . . တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး လည်း ရိုင်းပင်းကြသည်။ သည်တစ်နေ့တာကာလက သည်လိုမဟုတ်တော့ပြီ။ လူတိုင်းက တစ်ဘို့တည်းအတွက် လုပ်နေကြသည်။ ဟိုတစ်ချိန်တုန်းက ဌာနသည် 'အားလုံး' အတွက်၊ အခုတော့ 'ငါ' အတွက် ဖြစ်နေလေပြီ။

သည်အချိန်တွင် ကားလမ်းတွင် ကားအသွားအလာ မရှိသလောက်ပင်။ မက်ဘန်စီ က ကေဘက်ပွန်မြစ်ကူးတံတားဆီသို့ အချိန်တိုတိုနှင့် ရောက်သည်။ ကမ်းနားလမ်းသို့ ချီတော့ ကာ ချက်ဝီချေစ်သို့ ဦးတည်မောင်းလာသည်။ သူက ကားမောင်းရင်း နောက်ကြည့်မှန်မှ နောက်မှ ကားတချို့ကို စူးစမ်းကြည့်မိသည်။ အဝေးပြေးလမ်းမကြီးမှ ပတ္တယောင်ကားက ရှစ်ဘီးကားကြီးနောက်တွင် ကပ်ပါလာနေသည်။ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိ။

နောက်ဆုံးတွင် လမ်းမကြီးမှ ဆင်း၍ လူနေရပ်ကွက်ထဲ ချိုးဝင်သည်။ လမ်းမ အလယ်တစ်နေရာတွင် ရပ်လိုက်သည်။ သူက မီးကို မှိတ်လိုက်သည်။ စက်ကို မသတ်ဘဲ ထားသည်။ ပြီး . . . စောင့်နေသည်။

ကားလေအေးစက်က နေကောင်းထိုင်ကောင်း ရှိသည့်အဆင့်ထိ အပူချိန်နှင့် စွတ်စို ထိုင်းမှိုင်းခြင်းကို လျှော့ချသည်။ သူက ပြင်ပ စိတ်ရွံ့စရာများကို ဖြတ်တောက်ပစ်ပြီး စိတ်ကို အနားပေးရန် မျက်စိကို ခေတ္တခဏမျှ စုံမှိတ်၍ နေလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ဆန္ဒမပြည့်ခဲ့၊ ဝဲလှေမဟော်ကီတစ်ယောက် အခေါင်းသေတ္တာထဲတွင် လှဲလျောင်းနေသည်ကိုသာ စက္ကူအာရုံ ထဲတွင် မြင်ယောင်နေသည်။

ပြီး . . . ပွန်နှင့် အဲလီဇဘတ်တို့ ဇနီးမောင်နှံက မတ်တပ်ရပ်လျက် အခေါင်း သေတ္တာအား ငေးစိုက်ကြည့်နေကြသည်ကိုလည်း သူ မြင်ယောင်နေမိသည်။ သည်လို အဖြစ်မျိုးကို သူ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကြုံဖူးသေး။ သည်အဖြစ်မျိုးကိုလည်း နောက်တစ်ကြိမ် မကြုံချင်။

သူ့စိတ်က အဆက်အစပ်မရှိသော ဖြစ်ရပ်များနှင့် နေရာဒေသများဆီသို့ လွင့်လှာ သွားပြန်သည်။ စကားပြောခဲ့ရခြင်းမှ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသနှင့် စာဖတ်ခဲ့ခြင်းမှ အငဲ့အစများ ဆီသို့လည်း၊ လွင့်လှာနေမိသည်။ အတွေးများနှင့် အားကျမှုများက အလှူပျောက်လိုက်

ဆရာပေါ်လိုက်နှင့်။

သူညီ ကျွဲအန်းတ မနေ့ကပင် လော့စ်အိန်ဂျလိစ်သို့ ခရီးထွက်သွားခဲ့သည်။ သည်အချိန်တွင် သူ့နေအိမ်သည် အမှောင်အတိ ကျနေရော့မည်။ ပြတင်းလိုက်တာများကို ဆွဲချထားပေလိမ့်မည်။ ဆင်ဝင်အမိုးအောက်မှ မီးလုံးတို့မှ ဖွင့်လျက်သား ရှိနေပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မီးခလုတ်တို့ ပိတ်ခဲ့မိလေသလား။ သူ မမှတ်မိ။

သီတင်းပတ်တုန် အားရကီအတွက် ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်နေလေပြီ။ သူနှင့် ဆက်သွယ်လိုသူမှန်သမျှ သူ့ကို ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရမည်ကို သိကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူ သည်နေရာသို့ ဘာကြောင့် ရောက်နေသည်ကိုမူ သိကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ အဲ . . . ဘယ်နေရာ ဘယ်လို ဆက်သွယ်ရမှန်းမသိသူများက တနင်္ဂနွေ သို့မဟုတ် တနင်္လာ နေ့တို နောက်ဆုံးထား၍ စောင့်နေကြရုံသာ ရှိသည်။

မှတ်တမ်းစုဆောင်းရေးမှ ပိုင်တွဲများ၏ အကျဉ်းကို တနင်္လာနေ့ မနက်အတိ စစ်ဆေး၍ ပြီးလိမ့်ဦးမည်မဟုတ်။ သို့ဆိုလျှင် သူ့ကို အကာအကွယ်ပြုရန် အချိန်တွေ တစ်ပုံကြီး နှိုသေးသည်။

သူကမျက်လုံးကို ဖွင့်လိုက်ချိန်တွင် လမ်းဆုံဆီမှ ကားရှေ့မီးပေါ်လာပြီး ချဉ်းကပ်လာနေသည်။

အကယ်၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လိုင်ကမ်းမင်းကသာ သူ့ကို ဆင့်ခေါ်မတွေ့ခဲ့လျှင် သူက သည်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်လို့ သည်လောက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေလိမ့်မည်မဟုတ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ရပ်ဆိုင်းရာတွင် သူက ဘယ်နေရာမှာ ရပ်တည်ခဲ့ရသည်ကို သိရှိရခြင်းကြောင့် ကျေးဇူးပင် အင်မိသေးသည်။ မရေရာ မသေချာခြင်းကို ရင်ဆိုင်ရခြင်းက မမြစ်နိုင်။ ဘယ်လောက်ပင် ဆီးဆိုးရွားရွားရှိ၍ သိရသောအရာကို ရင်ဆိုင်ရာတွင် မိမိကိုယ်ကို အကာအကွယ် ပေးနိုင်သည်။

ကားမီးရောင်ကြောင့် ချဉ်းကပ်လာသော ကားမှာ အနက်ရောင်ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသော တိုယိုတာဆူဝရာ ပြိုင်ကားဖြစ်မည်။ မက်ဘန်ဒီ ထင်မိသည်။ ကားက ဘေးချင်း သွန်ရပ်လာသည်။

မက်ဘန်ဒီက ကားပေါ်မှဆင်းသည်။ ကားနောက်ခံမှ လက်ဆွဲသေတ္တာကို လှူသည်။ ထာဉ်မောင်းဘေး ခရီးသည်ခုံတွင် ထိုင်နေသူက ကားပေါ်မှဆင်းပြီး လမ်းကို ဖြတ်လျှောက် ထာသည်။

‘နောက်ယောင်ခံ လိုက်လာတဲ့ကား မရှိပါဘူးနော်’

ထိုသူက အသံကိုနှိမ့်၍မေးသည်။

‘မရှိဘူး၊ မင်းကော’

မက်ဘန်ဒီက ပြန်မေးသည်။

‘ကျွန်တော်တို့လဲ နောက်ရန်ရှင်းပါတယ်၊ ကံကောင်းပါစေ’

‘မင်းလဲ ကံကောင်းပါစေ’

မက်ဘန်ဒီက ထိုသူ ပခုံးကို ပုတ်ပြီး ပြောသည်။

မက်ဘန်ဒီက ဆက်၍ . . .

'အကယ်၍ တစ်ခုပေါက်ကွဲခဲ့ရင် ဒါမှမဟုတ် ပေါက်ကွဲဖို့ ခြိမ်းခြောက်လာခဲ့ရင် ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ မင်းသိပါတယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့'

မက်ဘန်ဒီက လမ်းကို ဖြတ်လျှောက်သွားပြီး ပြိုင်ကားပုကလေး၏ ယာဉ်မောင်းဘေးမှ ခရီးသည်ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သူ့မာစီဒီးကားက ရပ်ထားရာမှ ထွက်သွားသည်။ ခြောက်လမ်းကျော်အကွာ သူ့အိမ်ဆီသို့ မောင်းသွားခြင်းဖြစ်၏။

'လက်ဆွဲသေတ္တာကို နောက်မှာ ထားလိုက်ပါရစေ'

မက်ဘန်ဒီ၏ လက်ဆွဲသေတ္တာကို မယူရင်း ဝရင်းက ပြောသည်။ ဝရင်းက ထိုင်ခုံကို လှည့်လိုက်ပြီး လက်ဆွဲသေတ္တာငယ်ကို နောက်မှန်အောက် ပစ္စည်းထားရာအကန့်တွင် ထိုးထည့်ထားလိုက်သည်။

ဝရင်းက ကားရှေ့မီးကို ဖွင့်၍ ဦးတည်ထားသည့်အတိုင်း ဆက်မောင်းသွားကာ မြောက်ဘက်စူးစူး အဝေးပြေးလမ်းမကြီးဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။

'ဒီကိစ္စကြောင့် ကျွန်တော်တော့ နေမထီထိုင်မသာ ဖြစ်နေရတယ်။ အခုလို ပြောမိလို့ စိတ်မဆိုးပါဘူးနော်'

မိနစ် အနည်းငယ်မျှ ကြာသည်အထိ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ကားမောင်းသွားပြီးမှ ဝရင်းက စကားစသည်။

ဝရင်းသည် အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် လူထွားကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးအစုံက ပြုပြုကျယ်ကျယ်နှင့် စီအိုင်အေတွင် အတော်ဆုံး စစ်ကြောမေးမြန်းသူ ဖြစ်သလို၊ အတော်ဆုံးလည်းဖြစ်သည်။ ဝရင်းသည် တော်သည်ဆိုခြင်းထက် ပိုပါသည်။ စင်စစ်သူသည် အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာမရှိသူ ဖြစ်သည်။

'ငါတို့ အားလုံးလဲ နေမထီထိုင်မသာ ဖြစ်နေကြတာပါပဲ။ ဖြစ်လဲဖြစ်သင့်တာကိုး'

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။ သမားရိုးကျ မဟုတ်သည့် ဝရင်း၏မေးခွန်းကို ဖြေဆိုလိုက်သည်။

'အဲဒါကြောင့် မဟုတ်ရပါဘူး။ ကျွန်တော်က ဒါမျိုးဆို နည်းနည်းမှ ဝရုမစိုက်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် ဘာကြောင့်များလဲကွ'

'ဦးတည်ချက်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်နေရတာပါ။ ဒါ့ဘာ ဘယ်ကို ဦးတည်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်မှ ရေရေရာရာ သိကြတာ မဟုတ်ဘူးထေ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက ကျွန်တော်တို့ သိရရင် ပိုများတောင်းလေမလားလို့'

'ပိုဆိုးချင်ဆိုးမှာ'

'ဟုတ်တယ်၊ ပိုဆိုးချင်ဆိုးမှာ၊ ဒါပေမယ့် အနည်းဆုံးတော့ ကျွန်တော်တို့က ဘာထိုအတိုက်အခံ လုပ်နေရတယ်ဆိုတာတော့ သိနိုင်တာပေါ့'

ဝရင်းက ဝန်ခံသည်။

မက်ဘန်ဒီက ခေတ္တမျှ စဉ်းစားပြီးမှ . . .

'လူတိုင်း ဒီသဘောချည်း ရှိကြတာပါပဲ'

ဂရင်းက မက်ဘန်ဒီကို လှည့်ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ကာ . . .

‘သိပ်လိုအပ်ပါတယ်’

‘သုံးဆယ့်ခြောက်နာရီ အကြာမှာတော့ ငါတို့က ဆက်လုပ်မလုပ်ကို ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မယ်’

‘အဲဒါဆို ကျွန်တော်တို့အတွက် သင့်တင့်လျှောက်ပတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားကို မီးမောင်းထိုးပြဖို့ မကြိုးစားပါဘူးလို့ ကျွန်တော်ပြောရင် အားလုံးကိုယ်စား ကျွန်တော် ပြောတာလို့ မှတ်ပါ။ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှ ခင်ဗျားကို ချောက်မချခွင့်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးက ခင်ဗျားကို လုံကြည်အားထားပါတယ်’

ဂရင်းက ရှင်းပြသည်။

‘အဲဒါ ငါသိပါတယ်ကွာ’

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

သည်စကားကြောင့် သူ စိတ်ထိခိုက်ရသည်။ သူတို့တစ်တွေကို ဘယ်အရာက နိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသည်ကို သူသာအသိဆုံး။ သူတို့အားလုံးလိုလိုတွင် သားမယား မြို့ကြသည်။ စီ၊ အိုင်၊ အေတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေခဲ့သည့် သက်တမ်းမှာလည်း ကြာကြပြီ။ သူတို့မှာ ထည့်သွင်းစဉ်းစားစရာ အလုပ်အကိုင် အငြိမ်းစားယူဖို့ စသည်ဖြင့် ရှိသည်။ သူတို့ကို သည်လမ်းကြောင်းပေါ် မတင်မီ၊ သူတို့ကို ရှေ့ဆက်ဖို့မပြောမီ၊ မေးလိုသော မေးခွန်းများ အတွက် သူတို့တစ်တွေ အဖြေရပါမူ။

သို့မှသာ သူတို့က အားလုံးကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ထားချင်ထားမည်။ သို့မဟုတ်ပါက ထိုက်ပွဲဝင် ရင်ဆိုင်ချင်လည်း ရင်ဆိုင်ပေးလိမ့်မည်။

မည်သို့သော အဆုံးအဖြတ်ကိုပဲ ပေးပေး၊ ဒါဟာနောက်ဆုံးပဲလို့ မက်ဘန်ဒီက သူတို့ ထို့ ပြောပြသည်။ နောက်တစ်ကြော့ ပြန်စရာမလိုတော့၊ ချောင်းမြောင်းစရာလည်း မလိုတော့ ပြီ။

အဝေးပြေးကားလမ်းမကြီး အမှတ် (၉၅)ပေါ် ရောက်လို့ အရှေ့မြောက်ဘက် ဘော်လ်တီမိုးသို့ ဦးတည်လိုက်လျှင်၊ ဂရင်းက တစ်နာရီ မိုင်ခြောက်ဆယ်နှုန်း မှန်မှန်တင်ပြီး အေးအေး သက်သာ မောင်းနေသည်။ ကားကက်ဆက်ကို ဖွင့်၍ တေးကို နားထောင်သည်။ မက်ဘန်ဒီကို စီးကရက်ထုတ်၍ ဧည့်ဝတ်ပြုသည်။

‘ဒီကိစ္စမှာ မင်းနဲ့ လီလိုနတ်တို့က အတူအညီပေးဖို့ သဘောတူကြတဲ့အတွက် ငါ ဝမ်းသာပါတယ်’

မက်ဘန်ဒီက စီးကရက်ကို ကမ်းယူရင်း ပြောသည်။

ဂရင်းက မက်ဘန်ဒီကို နောက်တစ်ကြိမ် စောင်းငဲ့ကြည့်ပြန်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့တော့ နေမထီထိုင်မသာ ဖြစ်နေပြီလို့ ပြောမိလို့ ကျွန်တော်တို့ထိုအား စောစောက အထင်အမြင်သေးမိမလား မပြောတတ်ဘူး’

‘ငါ သဘောပေါက်ပါတယ်’

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

'ကျွန်တော်တို့ အကူအညီပေးမှာပါ။ အကူအညီပေးရမှာကိုလည်း ဝမ်းသာပါတယ်။ တစ်ကယ်တော့ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီကိစ္စကို လက်မခံ ပစ်ပယ်မလို့သူ တစ်ဦးဦးတော့ အဖွဲ့ထဲမှာ ရှိမှာပဲလို့၊ ကျွန်တော် မထင်ဘူး'

'အာမခံဖို့ လိုလိမ့်မယ်နော်'

'ကျွန်တော်တို့အထဲက တစ်ဦးဦးက၊ ဒီလို အသုံးအနှုန်းမျိုး သုံးမသုံးတော့ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီအဓိပ္ပာယ်မို့ နည်းနည်း စကားတော့ သုံးနှုန်းလိမ့်မယ် ထင်တာပဲ''

'ငါကတော့ တတ်နိုင်သလောက် အာမခံချက် ပေးပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီနေရာမှာ လူတိုင်းသဘောမပေါက်နိုင်သေးတာတွေ တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး ရှိတယ်ဆိုတာတော့ မင်း နှိပ်စားမိပါလိမ့်မယ်၊ တကယ်တော့ ငါတို့ဟာ အမှောင်ထဲမှာ စမ်းတဝါးဝါးနဲ့ သွားနေကြ တာလို့ပဲ'

'ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားပြောသလို ဒီသတင်းပတ် ကုန်လောက် မှာ ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ အများကြီး သိနိုင်စရာရှိပါတယ်'

မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ပြီး . . . စီးကရက်ခဲကာ သူ့အတွေးနှင့်သူ ထိုင်လိုက်ပါလာသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်အနည်းငယ်က သည်နေရာသို့ မျှော်လင့်ချက်ကြီးတစ်ခွဲသားနှင့် သူ ရောက်လာခဲ့ဖူးသည်။ အခုတော့ သူ့စိတ်ကူးများက ရှုပ်ထွေးပွေလီလို့ ရှိနေပြီ။

လယ်တောမှ အိမ်က တွန်နက်တီးကပ်ပြည်နယ်၊ ဝရင်းဝစ်ချ်မြို့ မြောက်ဘက် ငါးမိုင် အကွာတွင် ရှိသည်။ သေသေသပ်သပ် ခင်းထားသော ကျောက်စရစ်လမ်းကလေးတော့ တိုက် အတော်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိသည်။ တောအုပ်ထူထပ်သော ဧက ငါးဆယ် အကျယ်အဝန်းကို မြင့်မားသော သဲဆူးကြိုး စည်းရိုး ပတ်ပတ်လည်ဟာထားသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်များက သည်အိမ်ကို လုံခြုံစိတ်ချရသော အိမ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ သည်။ ဒေသခံလူများက ခြံဝင်းထဲဝင်ရန် ဒုက္ခမခံခဲ့ကြပေ။ ဝရင်းဝစ်ချ် မြို့သူမြို့သားများက တသီးတသန့် နေရခြင်းကိုလည်း လေးလေးစားစားရှိကြသည်။

မက်ဘန်ဒီက ဝါရွှင်တန်မှထွက်လာခဲ့သည့် ခရီးတစ်လျှောက်လုံးတွင် အိပ်လိုက် နိုးလိုက်နှင့်၊ မနက်ဦးစာ စားဖို့ကား ခေတ္တခဏရပ်ခဲ့သည့် စားသောက်ဆိုင်တွင် ရေအေးဖြင့် မျက်နှာသစ်ခဲရသော်လည်း၊ သူ့မှာ ညစ်ညစ်ပေပေ ဖြစ်နေတုန်းပင်၊ စီးကရက် သောက်ခဲ့ရလို့ သူ ပါးစပ်ထဲတွင် အရသာတစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေသည်။

ကားမှန်ထဲခါးကို လှည့်ချသည်။ သစ်ပင်ပန်းမာလ်များရနံ့က ကားအတွင်းမှ ထွက် မှိုင်းသော အငွေ့အသက်ကို လွင့်ပျောက်စေသည်။ သူ့ဦးနှောက်လည်း ကြည်ကြည်လင်လင် ရှိလာသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့ရှေ့မှ နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးက အိပ်ခန်းခြောက်ခန်း ရှိသည်။ ကားက အိမ်ရှေ့တည့်
တွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။ မတ်ဘန်ဒီက လက်ဆွဲသားရေအိတ်ကို ဆွဲလှသည်အထိ ဖောင့်
မှ ဝရင်းက ကားကို ဝိုင်းရံဆီသို့ ဆက်မောင်းသွားသည်။

မတ်ဘန်ဒီက ကျောက်စရစ်လမ်းပေါ်တွင် ခေတ္တခဏမျှ ရပ်ပြီး အိမ်ကြီးကို မော့ကြည့်
သည်။ အိမ်အပြင်မှ လေကောင်းလေသန်ကို တဝကြီး ရှူရှိုက်လိုက်သည်။ ငှက်ကလေးများ၏
သံသာကိုလည်း နားထောင်နေမိသည်။ သည်ကနေတ သာတောင့်သာသာ ရှိသည်။
လူလွှဲလွှဲ တိမ်တိုက်များသာလျှင် ပြာလဲ့လဲ့ကောင်းတင်ကို နောက်ခံထား၍ ညင်ညင်သာသာ
မျှော်နေသည်။ ဝါရှင်တန်မြို့တော်နှင့် အာဏာအရှိန်အဝါများ အမှောင့်လုပ်ငန်းများ
ထီးရာ စကြိုလမ်းများသည် သီးခြားစကြာဝင်္ဇာတွင် ရှိနေရစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။
သူတို့တလည်း သည်သို့ပင် သဘောထားနေကျ။

မတ်ဘန်ဒီက သည်အတွေးများကို လှုပ်ခါထုတ်ရသည်။ သည်သီတင်းပတ် တုန်
သည်နေရာတွင် သူတို့ဘာသာပဲ ဆုံးဖြတ်ဆုံးဖြတ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ် အတော်များများကို ရက်
တန်ကြာတဲ့အထိ နည်းလမ်းသတ်မှတ်ပေးရာ ကျလိမ့်မည်ကို သူက အမြော်မြင်ရှိသူပီ
သားပြီးသား။

ဝရင်းက ကားဝိုင်းရံမှ ထွက်လာလျှင်၊ မတ်ဘန်ဒီက အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင်အမိုးဆီသို့
ပြန်သွားသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်မိကြသည်။ လက်ယာဘက်တွင် ဧည့်ခန်း
အဖွဲ့အဖွဲ့ တစ်ခုရှိသည်။ သည်အခန်း အလွန်တွင် နောက်ဧည့်ခန်းမကြီးတစ်ခု ရှိသည်။
အောက်ဆုံးအကြိမ် သည်အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က၊ သည်ဧည့်ခန်းထဲတွင် သူတို့တစ်တွေ အလုပ်
မရှိကြပါ။ ဒုတိယထပ်ရှိ အိပ်ခန်းများသို့တက်ရာ လှေကားက ရှေ့တည့်တည့်တွင်
ရှိသည်။ လက်ဝဲဘက်မှ တံခါးများက၊ မီးဖိုချောင်နှင့် ထမင်းစားခန်းကို တွယ်ထားသည်။
ထိုထားများနောက်မှ စကြိုလမ်းက စတိုခန်းမြေအောက်ခန်းနှင့် အပြင်သို့ထွက်ရန် တံခါး
တစ်ခု သွားရာလမ်း ဖြစ်သည်။

“ကိုပင်စကီးက ဧည့်ခန်းထဲမှာ ရှိနေပါလိမ့်မယ်၊ သူက ခင်ဗျားနဲ့ ပထမဦးဆုံး
အခန်း နှစ်ခွန်းလောက် ပြောချင်သေးတယ်တဲ့”

ဝရင်းကပြောသည်။
မတ်ဘန်ဒီက အိမ်ထဲမှအသံများကို နားတစွင့်စွင့်နှင့် ခေတ္တခဏမျှ ငြိမ်သက်စွာ
နားထောင်လိုက်သည်။ အပေါ်ထပ်တစ်နေရာရာတွင် ရေဒီယိုဖွင့်သံ ကြားနေရသည်။ သူက မီးဖို
ချောင်ဘက်သို့ စောင်းဝဲကြည့်လိုက်သည်။

“လာရီပိုင်ဆင်က ထမင်းချက်အလုပ်နဲ့ ဝန်းကန်ဆေးအလုပ်ကို တာဝန်ယူထား
သေးလေ”

ဝရင်းကပြောသည်။
မတ်ဘန်ဒီက ပြုံးစေနှင့်။
မတ်ဘန်ဒီက အသက်ကို တစ်ချယ်ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်သည်။ ပြီး... အကြောအချင်
ပြုရလေအောင် လေကိုနှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ အခုအချိန်တွင် စုစုဝေးဝေး ရောက်လာကြ

ပြီဟု သူ့တွေးမိသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ခဏအကြာတွင် စပေရောမည်။ အခိုက်အတန့်တွင် သူတစ်ယောက်ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ရှိပါမလားဟုလည်း တွေးပူမိပြန်သည်။ သူ့တို့ကတော့ ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ရှိမှ ရှိပါမလား။

“ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးလဲ ဒီလိုပဲ ခံစားနေကြရတာပါပဲ”
ဂရင်းက မက်ဘန်ဒီ ဖုတ်နာသွင်ပြင်ကို ကြည့်ပြီး ဘာတွေးနေသည်ကို သိလိုဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး . . .

“တစ်မိနစ်၊ နှစ်မိနစ်တော့ အချိန်ပေးကွာ၊ ပြီးမှ သူ့ကို ခေါ်ခဲ”

“မှန်ပါတယ်၊ ဘယ်သူ့ကို အရင်ဆုံးတွေ့ချင်ပါသလဲ”

“ဘယ်သူမှ မတွေ့ချင်သေးဘူး၊ လူတိုင်းနဲ့တော့တွေ့ချင်တာပေါ့၊ အားလုံးရောက်နေ

ကြပြီလား”

သူက ဦးစွာပြောပြီးမှ စကားကို ပြန်ပြင်ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့”

ဂရင်းက ဖြေသည်။

မက်ဘန်ဒီက ဧည့်ခန်းကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲသို့ ခြေလှမ်းဝင်လိုက်သည်။ နားထန် ဘက်ကမူ အပေါ်ထပ်မှ ရေဒီယိုအသံကို စွင့်လျက်။

စီ၊ အိုင်၊ အေ၏ ဌာနသမိုင်းပညာရှင် စတင်ကိုပင်စကီးက ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီး အလယ်ရှိ စည်းဝေးစားပွဲတွင် ထိုင်နေသည်။ သူ့စားပွဲပေါ်တွင် စာအုပ်များနှင့် မှတ်စုစာရွက် များက တစ်ထပ်ကြီး ရှိနေသည်။

လူပုံက သေးသေးညွက်ညွက်၊ အငြိမ်းစား လူလောက်သည်အရွယ် ရှိနေလေပြီ။ ဖြူလွလွဆံဝပ်များက ကျဲတိကျဲတောက်နှင့် ရွှေမျက်မှန်ကလေး နောက်ကွယ်မှ သူ့မျက်နှာ အစုံက အရည်လဲနေသည်။ သူသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ နှစ်နှစ်ခြိုငြိုငြိတ် မအိပ်၊ သွေးကြောများတွင် ကိန်းဂဏန်းများသာ စီးဆင်းလှည့်ပတ်နေသည်ဟု ဆိုကြသည်။

မက်ဘန်ဒီက အခန်းထဲသို့ ဝင်လာလျှင် သူက မော့ကြည့်သည်။ ပြီး . . . မတ်တစ် ရပ်တာ . . .

“ဘာအန္တရာယ်တွေများ ကြုံခဲ့ရသလဲ”

သူ့လေသံက သူ့ခန္ဓာကိုယ်လိုပင် သေးသေးကလေး။

“နာရီနဲ့အမျှပါပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားတော့”

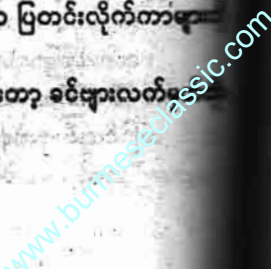
“အလုပ်မစခင် ခင်ဗျားနဲ့ စကားနည်းနည်းပြောချင်လို့ပါ”

မက်ဘန်ဒီက ပြတင်းပေါက်များဆီသို့ လျှောက်သွားကာ ပြတင်းလိုက်တာများ သေးဆွဲချသည်။ အခန်းက မှောင်လွန်းသည်။

“ခင်ဗျားတောင်းဆိုထားတဲ့အတိုင်း ရ-သုံး ငွေစာရင်းကိုတော့ ခင်ဗျားလက်ထဲ

နံင်ဖို့ ကျုပ် ပြင်ဆင်ထားပြီးပြီ”

ကိုပင်စကီးက မှတ်စုစာရွက်ကိုကိုင်ရင်း ပြောသည်။

“ကျွန်တော် နောက်မှပဲ ကြည့်ပါတော့မယ်”

ကိုပင်စကီးက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး . . .

“အနားနဲ့အမြန်ပဲ မေးခွန်းတွေ ထုတ်လာကြလိမ့်မယ်၊ ကျွန်ုပ် ဆိုလိုတာက စစ်ဆင်ရေး အခြေအနေထိ ကျွန်ုပ်တို့ လုံလောက်ပါသေးတယ်”

“အကယ်၍ အချိန်ပို တောင်းခံလာရင်တော့ ကျွန်တော်က ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး၊ အကယ်၍ သိတင်းနုစပ်အတွင်း စခန်းသိမ်းမယ်ဆိုတာက လွဲရင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့”

“ကျွန်ုပ် တောင်းဆိုလိုတာနဲ့ တစ်ထပ်ထဲပဲ၊ ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျားက ဘာရည်မှန်းချက်မှ မရှိဘဲ စစ်ဆင်ရေးစခဲ့တာကိုး”

ကိုပင်စကီးက ကျွဲမြီးတိုချင်ချင်၊

“ဒီသတင်းပတ် ကုန်မှာတော့ ရည်မှန်းချက်တစ်ခုခု စိတ်မှာထားပြီး ဆက်လုပ်ဖို့၊ ဆက်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ရမှာပဲ”

သည်စကားက ကိုပင်စကီးကို ဘဝင်မကျစေခဲ့၊ သို့ရာတွင် နှုတ်ဆိတ်ရေငုံ၍ မနေလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တော့ စိတ်မကောင်းဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒါထက်တော့ တိတိကျကျ ပြောလို့ မရဘူး”

“အခုလုပ်ထားတာတွေဟာ သဲထဲရေသွန်သလို ဖြစ်ကုန်တော့မှာပဲ”

“ကျွန်တော်လဲ ထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သံသယတော့ ရှိသေးတယ်”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

“ခင်ဗျားက ထင်တယ်လို့လည်း ဆိုတယ် သံသယရှိတယ်လို့လည်း ပြောတယ်”

ကိုပင်စကီးက ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။

သူကဆက်၍ . . .

“အခုလို ပြောမိတဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ၊ ခင်ဗျားက ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးကို ဆွဲခေါ်ပြီးမှ”

မက်ဘန်ဒီက အဖြေပေးမလို ဟန်ပြင်ပြီးမှ စကြိုလမ်းဆီမှ ဒီဘက်ကိုဟု ဝရင်းပြော ဆိုတဲ့ ကြားလိုက်ရ၍ ရပ်လိုက်သည်။

ကိုပင်စကီးက မော့ကြည့်သည်။

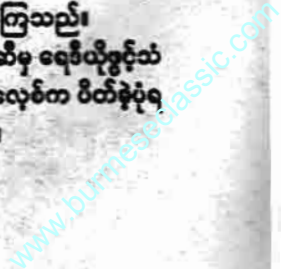
ဝဲလေ့စ်မဟော်ကီက အခန်းထဲသို့ ဝင်လာလို့ မက်ဘန်ဒီကိုမြင်လျှင် တုန်ခနဲ ဆိုလိုက်သည်ကို မြင်ရသောအခါ၊ မက်ဘန်ဒီ နှလုံးခုန်နှုန်းက မြန်လွန်းနေသည်ကို သတိထား

မိသည်။ နောက်ဆုံးအကြိမ် သူတို့ ဆုံစည်းခဲ့စဉ်ကထက် ပို၍ နွမ်းနွမ်းလျှလျ ဖြစ်နေပုံရသည်။

၎င်းနှင့် လာရီဂျင်ဆင်တို့က ဝဲလေ့စ်နောက်ပါးတွင် ရပ်လို့နေကြသည်။ အတန်ကြာတဲ့အထိ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဖြစ်ကြ၊ အပေါ်ထပ်ဆီမှ ရေဒီယိုခွင့်သံ

မက်ဘန်ဒီ မကြားရတော့၊ စကား ဝရင်းက သူ့ကို လာခေါ်သောအခါ ဝဲလေ့စ်က ပိတ်ခုံပုံရ

သည်။ အပြင်တွင် ငှက်ကလေးများ တေးရင့်ကျူသံကိုမူ သူ့ကြားရသည်။ “ဟလို . . . ဝဲလေ့စ်”

နောက်ဆုံးတွင် သူက စတင်နှုတ်ဆက်သည်။

“ခင်ဗျား တကယ်အံ့ကြနေတယ်နော်”

ဝဲလှေစံမဟော်ဏီက ပြောသည်။ သူ့လေသံက ညင်ညင်သာသာ ရှိသည်။ အချိန်အတန်ကြာ စကားမပြောခဲ့ရလို့ အသံမည်မျှ ကျယ်ကျယ်ထားပြောရမှန်းကိုပင် သိပုံမရတော့။ ဘောင်းဘီရှည် ပွင့်ယောင်းယောင်းကြီးကို ဝတ်ထားသည်။ အနက်ရောင်ရှစ်အင်္ကျီကို လည်ပင်းတွင် ဖွင့်ထားသည်။ အင်္ကျီအရောင်နှင့် ဆံပင်ဖြူဖြူက ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေသည်။ ပါးရေများက တွန့်၍ တွဲထူနေသည်။

ဝဲလှေစံမဟော်ဏီသည် စီး၊ အိုင်၊ အေတွင် အတော်ဆုံးဖြစ်ခဲ့သည်သာမကသေးအခုတိုင် သူတို့ မှတ်တမ်းထဲတွင်ပါ အတော်ဆုံးဖြစ်နေဆဲပင်။

“ခင်ဗျားကို အခုလို ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း လုပ်စေခဲ့ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ စိတ်ကောင်းကြပါဘူး။ ဒါဝေမယ့် ဒီနည်းကလွဲလို့ တခြားနည်းလည်း မရှိဘူးလေ”

မတ်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

ဝဲလှေစံ၏ မျက်လုံးအစုံက ရွန်းရွန်းလတ်လတ်ဖြစ်သွားသည်။

“လေယာဉ်ပေါ်က စားပွဲထိုးတာ ခင်ဗျားလုပ်လား”

မတ်ဘန်ဒီက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ဝဲလှေစံက ကိုဝင်စကီးကို လှမ်းကြည့်သည်။ ပြီး... သူ့နောက်မှ ဝရမ်းနှင့် ဖျပ်ဆင်တို့ကို တဖြည်းဖြည်းချင်း လှမ်းကြည့်သည်။

“ခင်ဗျားက သူလျှို့ဝှက်ဆင်ရေးအတွက် ကျွန်တော့်ကို စည်းရုံးဖို့ ခေါ်လာတာလား ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော်တစ် ခင်ဗျားကို တလွဲထင်နေလို့လား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့ ဖြေရှင်းစရာတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးရှိမှာပဲ”

တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးရှိမည်ဟု မတ်ဘန်ဒီက တွေးမိသည်။ သည် ဖြေရှင်းစရာများကို ဝဲလှေစံတစ်ယောက်တည်းသာ ဦးဆောင်သွားနိုင်ပေလိမ့်မည်။ အခုအချိန်ထိတော့ သူတို့ ကြည့်ပြီး သနားမိသည်။

အခန်း (၄)

နောင်သောအခါတွင် ဝဲလှေစံမဟော်ဏီက သည်အချိန်က အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းပြောသောအခါ သူက လုံခြုံစိတ်ချရာ လယ်တောအိမ် ဧည့်ခန်းထဲတွင် မိမိတို့ အိမ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြ၊ စွန်ဂျာမာဝရတ်ဖ်ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်ခဲ့ သောမှအစ ကဲလ်အဗီးမြို့တော်မှထွက်သော အစွဲရေးလေကြောင်းဌာန လေယာဉ်ပေါ်တွင် မိမိအား တိုက်ကျေးသည့် ဆေးရည်အကြောင်း အဆုံး ရှင်းပြကြကြောင်း ပြောပြသည်။

စင်စစ် . . . သူတို့တစ်တွေ ရပ်နေခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်မိနစ်မျှပင် မကြာခဲ့၊ ဘာ အကြောင်း ကိစ္စနှင့်မှ စပ်လျဉ်း၍လည်း ရှင်းလင်းပြခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့၊ သူတို့ မျက်နှာသွင်ပြင်က မိတ်တီမိုက်ကန်းနှင့် . . .

လွန်ခဲ့သော သုံးရက်အတွင်း၊ လယ်တောအိမ်တွင်ရှိနေခိုက်မှာ သူတို့ ဘာ အကြောင်းမှ ပြောမပြကြ၊ လေယာဉ်ပေါ်တွင် နှလုံးရောဂါထခဲ့သည်ကို သူသတိရသည်။

သည်နောက် တွန်နက်တီးကပ်ပြည်နယ်ရှိ လယ်တောအိမ်တွင် သတိရလာချိန် ဖီ ဖြစ်ရပ်များကိုမှ သူလုံးဝမသိ၊ လယ်တောအိမ်တွင် ဆရာဝန်တစ်ဦးက သူတို့ ပြုစုတူသ ဆေးသည်။ ဆရာဝန်ကလည်း စကားဆို တစ်ခွန်းတစ်ပါးမျှမပြော။

သည်ရက်များအတွင်း ဝဲလှေစံက မိမိ၏ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းများကို သို့ မိတ်တူးပြင် သွားနေမိသည်။ မိမိ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းက သင်္ချိုင်းတစ်ပြင်နှင့် လူသည်။

ဂူများမှ စာတမ်းများက မိမိသိကျွမ်းသူများ၊ မိမိနှင့် လက်တွဲခဲ့သူများ၏ အမည်များ ဖြစ်သည်။

ပြီး . . . ကဏ္ဍအလိုက် ပြန်တွေးမိသည်။ မိမိ အောင်မြင်ခဲ့ပုံများကိုလည်း ပြန် တွေးမိသည်။

အလွန်မတ်စောက် နက်ရှိုင်းသောလျှို့ဝှက် ရောက်သောအခါ မော်စကိုတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ် အချိန်ကာလကို သတိရမိသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း မိမိ၏ အစဦးကာလနှင့်၊ ကိုရီးယား အရေးအခင်း ကြောင်း ပြန်တွေးမိသည်။ လေ့လာတုန့်တုန့်တိုက်နေသော တောင်ကုန်းအထက်သို့ ရောက်သောအခါ မိမိနှင့် ဆိုဗီယက်မှ ခိုလှုံလာသော ဂျာဒါနာတာရှာယက်စီးနားတို့ ဆက် သွယ်ခဲ့ပုံမှအစ နောက်ဆုံး သူ့လူကိုယ်ဘက်သား သူ့လျှို့ဝှက်များ၏ လုပ်ရပ်များနှင့် အစွဲအမူ မိမိလုပ်ငန်းအကြောင်း အဆုံးတို့ကို ပြန်တွေးနေမိသည်။

အခု အသက်ခြောက်ဆယ့်လေးနှစ်ရှိချိန်တွင် သူသည် ရှိရင်းအသက်ထက်ဝင် ပို၍ အိုစာသည်။ ယေဘုယျပြောရလျှင် သူ့ကျော်လွှားဖြစ်သန်းခဲ့ရသော သူ့ဘဝကို တွေ့ နပ်အားရခြင်း မရှိပါ။ သူ့စိတ်နှလုံးလန်းချမ်းမြေ့စရာရှိသည့်အရာ အနည်းအပါးတော့ ရှိ သည်။

တစ်ချိန်က သူ့တွင် ဇနီးနှင့်၊ သားနှစ်ယောက်နှင့်၊ အခုတော့ သား ဝှန် တစ်ယောက်တည်းသာပင် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်တော့သည်။

သူက ရှင်ကန်တော်ကြီးဘေးရှိ သူ့ အပန်းဖြေတံဆိပ်ပြန်၍ ကင်တပ်ကိပြည်နယ် ထုတ် ဝီစကီကိုစုပ်၊ ကျားဘားဆေးပြင်းလိပ်ကို ခဲနေခြင်းကလွဲလို့ ဘာဆိုဘာမျှ ဆန္ဒမရှိ။

မနက်အချိန်များတွင် ကန်ရေပြင်ငြိမ်သက်နေချိန်၌ သူကအိပ်ရာမှ စောစောထ၍ ငါးများထွက်သည်။ နေ့လယ်နေခင်း အချိန်များတွင် ငိုက်မျဉ်းလို့ နေချင်နေမည်။

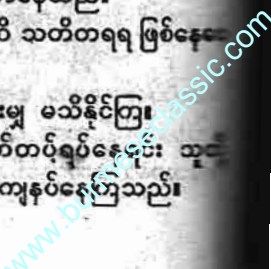
သို့မဟုတ်ပါက တေးနားထောင်လျက် နေချင်နေမည်။ အဲ . . . ညအခါများ တွင်မူ သူ့ အောင့်အီးသည်းခံရပေလိမ့်မည်။

သို့ပင်သို့ငြား သည်ကိစ္စအားလုံးမဖြစ်မီ၊ သူက ပျင်းတိပျင်းတွဲနှင့် မနေမီ၊ တစ်နှစ် တွင်း အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သားနှင့် မြေးများကိုမတွေ့မီ၊ ရုရှား အမျိုးသမီးသူလျှို့ ခိုလှုံလာ သည့်ကိစ္စကို ပြီးပြတ်အောင် ဆောင်ရွက်ချင်သေးသည်။

သည်အခြေအနေကို သူကကျောခိုင်းခဲ့ခြင်းကြောင့် သူ့အတွက် အသက်စထေး ခဲ့ရသူများလည်း မနည်းတော့။ သူ့စိတ်ဆန္ဒမရှိပါဘဲလျက် သူ့အပေါ်ပုံချခဲ့သော အခွင့် တော်ပုံကြီးကို ရှင်းလင်းရန် သူ့စရိုက်ကအတင်းအဓမ္မ စေ့ဆော်နေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဝဲလေ့စ်က သူ့သေရတော့မည့်အချိန်ထိ သတိတရရ ဖြစ်နေသေး လိမ့်မည်။

သူတို့အားလုံးက နောက်ဘာဖြစ်လာဦးမည်ကို စိုးစဉ်းမျှ မသိနိုင်ကြ။ လယ်တောအိမ်မှ ဧည့်ခန်းထဲတွင် အတူတကွ မတ်တပ်ရပ်နေရင်း သူ့၏ အသီးသီးရဲ့ အခန်းကဏ္ဍများကို တစ်လှည့်စီပြောပြရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်နေကြသည်။

မက်ဘန်ဒီက လက်ကိုလှုပ်ယမ်းပြီး မိမိကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဘယ်လိုလဲဟု
မေးသည်။

အခြေအနေ တည်ငြိမ်သွားသည်အခါ ဖြေရှင်းချက်ပေးဖို့လည်း သူက တတိ
မေးသည်။

နာတာရှာကိစ္စတွင် ဆမ်ဆွန်နှင့်တွဲခဲ့သူ၊ ဂရင်းက သူတို့အားလုံးက အကူအညီ
မေးဖို့ရန်သာရှိကြောင်း အာမခံသည်။

ဂရင်းနှင့် ဂျင်ဆင်တို့က ကိုပင်စကီးဘေးမှစားပွဲတွင် နေရာအသီးသီး ယူကြသည်။
ထိုပင်စကီးက စိုးရိမ်နေဟန်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အလုပ်သဘောပုံစံလည်း ရှိနေသည်။

ဂျင်ဆင်သည် သည်လုပ်ငန်းတွင် အတော်ဆုံးနှင့် အရိပ်ပမာ နောက်ယောင်ခံ
ထိုင်သူ ဖြစ်၏။

သူတို့တစ်တွေက စားပွဲတစ်ဘက်စွန်းတွင် အသီးသီးနေရာယူကြသည်။ မက်
ဘန်ဒီက သူ့အတွက် ဝိစကီငွေထည့်ပေးသည်။ ပြီး . . . မက်ဘန်ဒီက လက်ဝဲဘက်တွင်
နေရာယူသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးငါးဦး လုံခြုံစိတ်ချရသော အိမ်ကြီးအတွင်းမှာ စုရုံးနေထိုင်နေကြလေ
ပြီ။ သူတို့ ငါးဦး ခေါင်းချင်းရိုက်ပြီး သူတို့ အဓွေးအမူးရချင်နေသော အဖြေကို ဖော်ထုတ်ကြ

ဆယ်မိမ့်မည်။ သို့သော် . . . ထင်သလောက် လွယ်လိမ့်မည်တော့မဟုတ်။

“ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်ကို ဒီနေရာရောက်တဲ့အထိ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး အားထုတ်
ခဲ့တာ ထင်ရှားနေပြီ။ သဘောကတော့ ကျွန်တော်ဟာ တစ်ခုခုမှာ ပါဝင်ပတ်သတ်တယ်လို့
ခင်ဗျားသိလို့ရင်လဲဖြစ်ရမယ်။ ဒါမှမဟုတ် မှန်းတုတ်ရမ်းအုပ်တာ ဖြစ်ချင်လဲဖြစ်မယ်”

ဝဲလေ့စ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဟန်နှင့် ပြောသည်။
“အလုပ်ခွပ်နေလို့ ရှင်းမပြုဖြစ်တာပါ”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။ သူပြောတာ သဘာဝကျသည်။
“ကျွန်တော် အဆိပ်ခတ်ခံလိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော် သေပြီလို့ ထင်ကြတယ်။
နောက် . . . ကျွန်တော် သိလိုက်ရတာကတော့ ဒီလိုခြုံစိတ်ချရတဲ့အိမ် ရောက်နေပြီ
ဆိုတာပဲ။ အဲဒါတွေက ခင်ဗျားလက်ချက်ချည်းပဲ။ ဘာကြောင့် ဒီလို လုပ်ရတာလဲ။ အဲဒါက
အကြံအစင်လား”

မက်ဘန်ဒီက စားပွဲပေါ်သို့ လက်နှစ်ဘက် ပစ်တင်လိုက်ပြီး . . .
“ဟုတ်ပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့လဲ ဒုက္ခသူတွေတွေ ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ဒုက္ခသူတွေ တွေ့ရတာနဲ့ နိဒါန်းစခဲ့ရတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲသလို ကြုံခဲ့ရတာထက်
အများကြီးစောပါသေးတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ဝိစကီတစ်ခွက်လောက် ငွေစုပ်လိုက်သည်။ ပြီး . . . ဆေးပြင်းလိပ်ကို
ဆယ်လိပ်ထားသော စက္ကူပါးကို ဆွဲခွာလိုက်သည်။ သူနှင့် မက်ဘန်ဒီတို့က အခြေတစေ
ဆေးနံ့ဝသင့်ပြီးသား ထိန်းချုပ်သူပီပီ မက်ဘန်ဒီက အတော်ဆုံးဖြစ်သည်။ ဝဲလေ့စ်
ဆလောက် မက်ဘန်ဒီက သူ့လူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ ဖိနှိပ်ထားခြင်းမို့မရှိ။

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက် လက်တွဲအလုပ်မလုပ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီတော့။
သည်ကာလအတောအတွင်း သူသည် ဘယ်လောက်ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီနည်း။
လွတ်တော်တစ် ဝါ အိုင်၊ အေ အပေါ် ထိန်းချုပ်ခြင်းများက သူ့လုပ်ရပ်များအပေါ်
မည်မျှ အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့လေသနည်း။

“အဲဒါကို ကျွန်တော်တို့ ပြောရအောင်လား။ ကျွန်တော့်ကို လေယာဉ်ပေါ်မှာ
ဘာကြောင့်အလဲထိုးခဲ့ပြီ။ ဒီနေရာကိုခေါ်ခဲ့တာဟာ ဆိုတာ ကျေးဇူးပြုပြောပြပါလား။ ခင်ဗျားဟာ
ဘယ်လိုများ အောင်မြင်မှုရနိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်လို့လဲ”

“လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်ရက်ကျော်က ခင်ဗျားဟာ သေခဲ့ရတယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့
ဆွဲထုတ်ပြီး ကင်းကင်းရှင်းရှင်း ဖြစ်စေချင်လို့ပါ”

မက်ဘန်ဒီက ရှင်းပြသည်။

ဝဲလေ့စ်က မက်ဘန်ဒီကို တအံ့တကြံနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ မက်ဘန်ဒီသည်
အလှည့်အပြောင်းလုပ်ရာတွင် နာမည်ကြီးသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သည်ဥစ္စာက
ကြောက်စရာကောင်းပါသည်။

“ကျွန်တော့်ကို ဘာဆေးတိုက်ကျွေးခဲ့တာလဲ။”

“ဆူ . . . ဖရင် (Sus-Phrine)ခေါ်တဲ့ အက်ပီနက်ဖရင် (Epinephrine) စပ်ဆေး
ရည်ကို တိုက်ခဲ့တယ်လေ။ ခင်ဗျားရဲ့ ယမကာထဲမှာထည့်ခဲ့တယ်။ လိုအပ်တာထက် ပိုတိုက်
လိုက်တော့ နှလုံးရောဂါထုတ်လက္ခဏာတွေ ပေါ်လာတော့တာပေါ့။ ပထမတစ်ခဲ သောက်
ပြီးတာနဲ့ ခင်ဗျားမေ့မောသွားခဲ့တယ်။ စားပွဲထိုးချုပ်က လေယာဉ်မှူးကို ဆင့်ခေါ်တယ်။
သူတို့ တတ်သလောက် မှတ်သလောက်တော့ ခင်ဗျားဟာ အသက်ပျောက်သွားပြီတဲ့”

“ကျွန်တော့်နဲ့ ဆွမ်းဆွန်တို့က လေဆိပ်မှာရှိနေကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျား
အလောင်းကို လေယာဉ်ပေါ်က သယ်ချကြတယ်။ လက်ထောက်မှူးခင်းဆရာဝန်က ရင်
စစ်ဆေးဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ ပြောတယ်။ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာ မက်ဘန်ဒီက လုပ်သင့်လုပ်
လုပ်လိုက်တော့မှပဲ။ ခင်ဗျားကို သေပြီလို့ လေဆိပ်မှာပဲ တရားဝင် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့တယ်။
အဲဒီတော့မှ ခင်ဗျားကို ဆွဲထုတ်နိုင်ခဲ့တာ”

ဂရင်းက ကြားဝင်၍ပြောသည်။

“ခင်ဗျားကို လူနာတင်ကားပေါ်တင်ပြီးချင်း နှလုံးနှဲအသက်ရှူမှုနိမ့် အင်ဒီဇယ်
(Inderal) ဆေး တိုက်ရပြန်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျား ငြိမ်သက်နေရလေအောင် ဗေလီ
ဆေး ထိုးပေးလိုက်ရတယ်။ မှော်အတတ်လိုပဲ။ အလုပ်ဖြစ်သား”

မက်ဘန်ဒီက ရှင်းပြသည်။

“ခင်ဗျားတို့က လေကြောင်းဌာနက အရာရှိတွေကို နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက် ရိုက်
ခဲ့တာကို ကျွန်တော်ဖြင့် သိပ်အံ့ကြမိတယ်”

ဝဲလေ့စ်ကပြောသည်။

သူတို့တစ်တွေ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောကြခြင်းကို သူက ဘာဝင်မစွဲပဲ ခို
သေးသည်။

“သူတို့ကလဲ ပူးပေါင်းတူညီရတာကိုပဲ ဝမ်းဝမ်းတသာနဲ့ တဲလ်အပီးလ်တ နွန်တော်တို့ လူကလည်း ခင်ဗျားကို လေယာဉ်ပေါ်ကို ဝေလိုလားအပ်သူအဖြစ်နဲ့ တင်လိုက် ကြတာတဲ့။ အဲဒီအဆင့်ထိ ဖြစ်ရပ်စဉ်တွေကို စဉ်းစားလိုက်ရင် ဒီလိုဖြစ်ရတာလဲ အံ့ဩစရာ သာမှ မရှိပါဘူး။”

“နောက်ပြီးတော့ ဘာဖြစ်သေးလဲ၊ ကျွန်တော့်တို့ ဒီကို တန်းတန်းမတ်မတ် ခေါ် ဘာခဲသလား၊ ကျွန်တော့်သားကော”

ဝဲလှေစ်က တစ်ဆက်တည်းမေးသည်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း မက်ဘန်ဒီက အဝေးသို့ငေးစိုက် ကြည့်နေပြန်သည်။ ထိုစင်စကီးက မှတ်စုစာရွက်များ တိုလှန်သည်လှန်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ နောက် ဘာဖြစ်သည်ကို မိမိ နှစ်မြို့လိမ့်မည်မဟုတ်။ သူ့စိတ်က ဝမ်းမိသည်။

“လေးဆယ်ရှစ်နာရီကြာတဲ့အထိ ခင်ဗျားကို ဂျော့တောင်း (ဝါရှင်တန်) အိမ်မှာ နှစ်ဆစ်ဆေး တိုက်ကျွေးထားရသေးတယ်လေ”

“ဘာကြောင့်လဲ”

“ကျွန်တော်တို့ နောက်ထပ်မလှုပ်ရှားမိမှာ ခင်ဗျားကို ဆူဖရင် ထပ်တိုက်ရသေး တယ်။ ဒီတော့မှ ခင်ဗျား သတိမေ့မော့သွားပြန်တယ်။ အဝတ်အစားဝတ်ပေးတယ်။ နေထိုင်လိမ်းခြယ်ပေးခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ အာလင်တန်သီရိလင်းက ဘုရားရှစ်ခိုးကျောင်းတစ် နေ့ သယ်ခဲ့ရသေးတယ်”

“ဘာ . . . အာလင်တန်ကိုလား၊ ကျွန်တော့်အသုဘ ချတာပေါ့လေ”

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။ သို့ရာတွင် ချက်ချင်းပင် သူသဘောပေါက် နားလည် ခဲ့တယ်။

“အောက်မေ့ဖွယ် ဗတ်ပြုဘုရားရှိခိုးကြတာပါ။ လူများများစားစား မရှိပါဘူး။ နည်း နည်းပါးပါးပါပဲ”

“ဖွန် . . . အဲလိုဘောက်နဲ့ ကလေးတွေကော၊ သူတို့ကို အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောပြ နဲ့သလား”

ဝဲလှေစ်က မေးသည်။ သူ့အသံက ကျယ်သည်။

မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး . . .

“ဖွန်ကတော့ ခင်ဗျားအလောင်းကို တိုယ်တိုင်မြင်ချင်တယ်လို့ အတင်းအကျပ် ဆောင်းဆိုပါတယ်။ နို့မဟုတ်ရင် သတင်းစာဆရာ ဂျက်ဆင်ဒါဆင်ကို ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်တဲ့။ ဒါတော့လဲ သူ့ကို ကြည့်ခွင့်ပေးလိုက်ရတော့တာပေါ့”

“ကျွန်တော် တကယ်သေပြီလို့ သူထင်သွားသလား၊ အခုထိ ကျွန်တော် သေသွား ပြီဆို သားက ထင်နေတုန်းပဲလား၊ ခင်ဗျားတို့က အဲသလို ပြောချင်သလား”

မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

သူက အပန်းဖြေတဲ့တိုလည်း ပိတ်လိုက်ပြီလေ။ ဒီမှာ ဝဲလှေစ်၊ ခင်ဗျား သိပ်သဘော ပေါက်စမ်းပါ။ အဲသလို လုပ်ဖို့ကလွဲလို့ ကျွန်တော်တို့မှာ တခြားနည်းလမ်း

အိမ်ထောင်ရေး ခင်ပွားသားကို မဝတ်သက်စေချင်လို့ပါ။ ခင်ပွားလဲ အိမ်ထောင်ရေး လိုလားလိမ့်မယ် မထင်ပါဘူး”

ဝဲလှေစံက တိုဝင်စတီးနှင့် တခြားပုဂ္ဂိုလ်များကို ကျော်လွှား၍ ပြတင်းပေါက်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ သည်ကနေ သာတောင့်သာယာ ရှိသည်။ ဂျွန်ကမူ သူ့သေပြီဟု ထင်မှတ်ခဲ့လေပြီ။ ဂျွန်တစ်ယောက် ပူဆွေးနေရောမည်။ ဇနီး အဲလီဘောက် နှစ်သိမ့်ပေလိမ့်မည်။ သူမသည် အမြဲတစေ စိတ်ခိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယောက္ခမကြီး မာဂျီက သူ့ဆွေးမကို ချစ်သည်။ မဟော်ကီမိုးဆက်ကို အခွန်ရှည်မည်သူမှာ ဂျွန်ဇနီးသာ ဖြစ်သည်ဟု မာဂျီက ပြောနေကျ။ မိခင်ကောင်းပီသသည်။ စဦးစားဆင်ခြင်တတ်သော ဦးနှောက်ရှိသည် ဟု မာဂျီက မှတ်ချက်ချခဲ့ဖူးသည်။ မာဂျီသေလုဆဲဆဲတွင် ခင်ပွန်းတိုယ်တိုင် ပေးနိုင်စွမ်းမရှိသော အားပေးနှစ်သိမ့်မှုကို အဲလီဘောက်က ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

ဂျွန်တစ်ယောက် အတိတ်က ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်မှ မှတ်မိပါလေစဟု သူ့တွေးမိသည်။ အောက်မေ့ သတိရဖွယ်များကို ဆွဲထုတ်ပြီးမှ ခါချခဲ့လေပြီလား။ ဂျွန်က တစ်ခုခုကို စွဲလမ်းမိပြီဆိုလျှင် တွယ်ကပ် နေတတ်သည်ချည်း။ ဘယ်လောက်ပင် ဒုက္ခတွေ့တွေ့ အလုပ်မပြီးမချင်း အပန်းဖြေတံမှာပင် နေလေ့ရှိသည်။

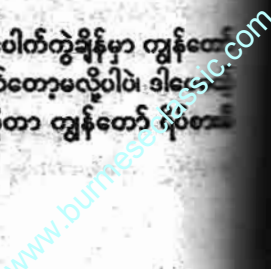
သို့သော် ဘာကြောင့် မက်ဘန်ဒီက သည်လိုဖြစ်အောင် ဖန်တီးရတာပါလိမ့်။ သူက သူ့လျှို့ အမှောင့်လုပ်ငန်းထဲမှာ ပါဝင်ပတ်သက်နေရောသလား။ ဆွစ်က သူ့ကို လိုက်ရှာနေပြီလား။ ဂျွန်က မှတ်တမ်းမှတ်စုများကို လက်ခံရရှိပြီး ဆွစ်ကို လက်ဆင့်ကမ်းလိမ့်မည်ဟု ဝဲလှေစံက ထင်မှတ်သည်။

“ကျွန်တော်စိတ်မကောင်းပါဘူး ဝဲလှေစံ၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံးပါပဲ”
နောက်ဆုံးတွင် ဝဲလှေစံက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖြိုခွင်း၍ ပြောသည်။ ဝဲလှေစံက မျက်တောင်တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ပြီး ပြတင်းပေါက်မှ အဝေးသို့လှမ်းကြည့်နေသည်။

“ခင်ပွား ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ၊ အဲဒီအကြောင်း ခင်ပွား ပြောမပြနိုင်ဘူးလား”
“အဲဒီအကြောင်း ခင်ပွားကသာ ပြောပြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့က မျှော်လင့်နေတာပါ”

“ကျွန်တော့်ကိုတော့ ပတ်မယ်မကြံနဲ့ဗျာ၊ ခင်ပွားတို့က ဘာကို လိုလို့လဲ၊ ခင်ပွားနဲ့ ဆွန်ဂျာမာဂရစ်စက ကျွန်တော့်အိမ် ရောက်တဲ့အထိ နောက်ယောင်ခံ လိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော် ထွက်သွားတုန်းက ခင်ပွားက တစ်ယောက်ယောက်ကို နောက်ယောင်ခံ လိုက်ခိုင်းမှာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လုပ်ခဲ့ပါတယ်၊ ဝီချီကြီးပေးပေါက်ကွဲချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ အေသင်မြို့မှာ ရှိနေပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ခင်ပွားကို ဆွဲထုတ်တော့မလို့ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ပွားက မော့ဆက်အစွဲ အကြီးအကဲ ဝက်ဇာမင်နဲ့တွေ့မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ကိုယ်တော်တို့ ပြန်ခေါ်ထားလိုက်ရတယ်”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျား အကုန်သိနေတာပေါ့”

“ဟင့်အင်း . . . ကျွန်တော်တို့ မသိပါဘူး။ ခင်ဗျားကို အေသင်မှာ ကျွန်တော်တို့ ချစ်ခြည်ပြတ်သွားတယ်။ နောက် ကျွန်တော်သတင်းရတော့ ခင်ဗျား တယ်အဗီလ်ရောက် နေပြီ။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားကို မကြာခဏ မျက်ခြည်ပြတ်သွားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့က အဓိပ္ပာယ်ဖော်လို့ မရခဲ့ဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ဝတ်စားမင်အတွက် အလွတ် သတင်းယူပေးနေတယ်လို့ ထင်တာကလွဲလို့ ဘာမှမသိရပါဘူး”

“ကျွန်တော်မေးတာ အဖြေမပေးသေးပါလား”

ပဲလေစ်က မက်ဘန်ဒီကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့က ဘာဆိုတာ အတိအကျ မသိရပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ အစွဲရေဖို့ အတွက် တစ်ခုခုလုပ်ပေးနေတယ် ဆိုတာလောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ သိထားပါတယ်။ အဲဒီအတွက် တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ အိမ်ပြန်လာတဲ့အထိ ကျွန်တော်က စောင့်ဖို့ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် စိတ်ပြောင်းသွားစေဖို့ ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်လေ။ တကယ်တော့ အကြောင်းသုံးရပ်လို့ ဆိုရမယ်”

ပဲလေစ်က ဘာဆက်ပြောဦးမည်ကို ဆက်စောင့် နားထောင်နေသည်။ ကိုပင် ထီးနှင့် တခြား ပုဂ္ဂိုလ်များက မိမိ မည်သို့တုန့်ပြန်မည်ကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်ဟု သူထင်မိသည်။ သူက သူတို့ကို ဘာမျှမပေးပဲ နေလိုက်သည်။

“ပထမအချက်က ပဲရစ်မှာ အာလီမွန်သေဆုံးခြင်းမှာ ခင်ဗျား ပါဝင်ပတ်သက် နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ”

“အဲဒါကို ခင်ဗျားကဘယ်လိုထင်လို့လဲ”

“ကျွန်တော်ထင်တာကတော့ ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေနေ၊ အစွဲရေဖို့အတွက် လုပ် နေတာထက် ပိုလိမ့်မယ်လို့၊ ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးကလဲ ဒါနဲ့ တစ်နည်းနည်း ပတ်သက် ထိခိုက်မယ်လို့ တွေးမိလို့ပါ”

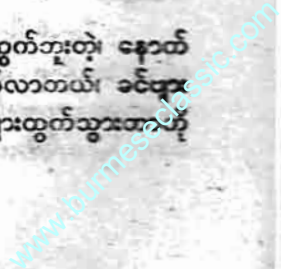
“မတ်ဘန်ဒီ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတို့ဖြင့် ခွဲခွဲစီနေလေပြီ။ သူက လက်ကိုင်ပဝါကို ထုတ်၍ နဖူးကို သုတ်နေသည်။

သူက ဆက်၍ . . .

“ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ ဒုတိယ စိတ်စမ်းစနောင်ဖြစ်ရတဲ့ အချက်ကတော့ ပါရှင်တန် မှာ ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် တွေ့ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ ခင်ဗျားဟာ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက် သွားတဲ့ အချက်ပဲ။ ဂျင်ဆင်က ခင်ဗျားကို ခြေရာခံလိုက်ပါသေးတယ်”

ဂျင်ဆင်ဆိုသူမှာ ဝဗိုင်းဗိုင်းနှင့် ကလေးမျက်နှာရှိသူ ဖြစ်၏။ အခုတော့ သူက နေထိုင်ထိုင်မသာ ဖြစ်နေရသည်။

“မာရီရော့ဟိုတယ်က လူတွေက ခင်ဗျား ဟိုတယ်က မထွက်ဘူးတဲ့ နောက် တစ်နေ့မှာ ခင်ဗျားအထုပ်အစိုးတွေယူဖို့နဲ့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ ခင်ဗျား အခန်းအတွက် ကျသင့်ငွေတိုက်ပေး သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားထွက်သွားတာကို ဖြင်တဲ့လူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး”

“ကျွန်တော့် အထုပ်အဖိုးတွေကိုလာယူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တာ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူဆိုတာ ခင်ဗျားမသိဘူးလား”

ဝဲလှေစံက မေးသည်။

“ပုံပန်းသဏ္ဍန်တော့ ရလို့က်ပါတယ်၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာတော့ မသိလိုက်ပါဘူး။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားအကူအညီပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

“ကဲ... တတိယအချက်ကတော့”

ဝဲလှေစံက အမေးကို မသိကိစ္စကျွန်ပြုကာ မက်ဘန်ဒီဘက်သို့ လှည့်၍ မေးသည်။

“အဲဒီအဆင့်မှာ ခင်ဗျားဘာပဲပြောပြော၊ ခင်ဗျားကိုဆွဲနှုတ်ဖို့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ပြင်သစ်တို့က ခင်ဗျားကိုလိုက်ရှာနေကြတယ်၊ အစွဲရောက်ကလဲ အချိန်အတန်ကြာကတည်းက ခင်ဗျားနဲ့ အဆက်အသွယ်ရနေတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က အနှောင့်အယှက် မပေးချင်တာပါ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကရုတ်တရက် တယ်အဖိလ်မှာ ပြန်ပေါ်လာတော့ ခင်ဗျားနဲ့ ချက်ခြင်း ဆွဲထုတ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ကြပါတယ်”

“ဒါဖြင့် ဘာကြောင့်အစွမ်းတုန် လုပ်လိုက်ရတာလဲ”

“ဒါကတော့ ကျွန်တော်က နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ်ပေးလိုက်ရတာပါ။ တတိယတော့ နိဂါန်းအစကတည်းက တိုက်ထားတဲ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးအချိန်ထိ ဒါကို ရှေးကြီးခွင့်ကျယ်လုပ်ပြီး မစဉ်းစားခဲ့မိပါဘူး”

မက်ဘန်ဒီက ပြောပြသည်။

“အဲဒီအဆင့်ရောက်တဲ့အထိ ကျွန်တော်က အဲဒီကိစ္စတစ်ခုလုံးကို ဖုံးဖိထားခဲ့ပါတယ်။ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ခင်ဗျားဟာ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားကိုဖမ်းဆီးအပြစ်ပေးနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ဘာများ လုပ်နိုင်မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်နေချင်လို့”

သူက ကိုပင်စကီးဘက်သို့ လှည့်၍စကားဆက်ပြန်သည်။

“ဦးဆုံး ကျွန်တော့်ကို သတိပေးတာကတော့ ကိုပင်စကီးပဲ။ ဒါက သူ့ကိုယ်တိုင် လန့်ချိပြီးလုပ်နေတဲ့ ကိစ္စလေ”

“စိ၊ အိုင်း၊ အေ အတွင်းမှာလား”

ဝဲလှေစံကမေးသည်။

မက်ဘန်ဒီက ဘာပြောမည်ကို သေချာပေါက်သိနေသည်။

မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး။

“ပထမတော့ ဝက်ဇာမင်က ခင်ဗျားကို ဘာအတွက်ငှားတယ်ဆိုတာ မေးသေးမလို့ပါပဲ”

“သူတို့ အဖွဲ့အစည်းထဲက ကိုယ့်လူသူဘက်သားတစ်ယောက်ကို ပထုတ်ခိုင်း”

ဝဲလှေစံကပြောသည်။

အခုအချိန်ကျပါမှ သည်အကြောင်းကို ဖြေကွယ်နေလို့လည်း အကြောင်းမသွားဘူး။

“ချိန်းမလတ်တီလား”

မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။

သည်အချိန်တွင် သူ့တွင် ချွေးမြိုင်မြိုင်ကျနေလေပြီ။

ဝဲလှေစ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“သူက လျှို့ဝှက်သတင်းတွေကို အိုင်အင်အိုင်အင်က ပါလာအန်နဲ့ ပြင်သစ် ထောက်လှမ်းရေးက အာလီမွန်တို့ကို လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့တယ်လေ”

“အဲဒါပဲပေါ့”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။ သည်ဇာတ်ကွင်လည်း ကိုပင်စကီးဘက်သို့ လှည့် ကြည့်သည်။ သူက ပြန်လှည့်သောအခါ မေးမှူးများက ထောင်ကားနေသည်။

သူကဆက်၍ . . .

“စီ၊ အိုင်၊ အောမှာလဲ ကိုယ့်လူသူဘက်သားတစ်ယောက် ရှိနေတယ်။ ကိုပင်စကီး က သံသယရှိနေတာကြာလှပြီ။ သူက လက်လှမ်းမီတဲ့ ကိန်းဂဏန်းတွေ၊ စကားအသုံး အနှုန်းတွေနဲ့ မှတ်တမ်းဖိုင်တွဲကို တိတ်တိတ်ပုန်းစစ်ဆေးနေတယ်”

စီ၊ အိုင်၊ အောတွင် သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်ရှိနေမှန်း ဝဲလှေစ်မဟော်ကီလည်း သိထားသည်။ အခုထိ သူသိထားသော အချက်အလက်များက သစ္စာဖောက်မှာ မက်ဘန် ဒီဟု ညွှန်းလျက် ရှိနေသည်။

သို့ပေမယ့် . . . အခုတော့ သူ အသေအရာ မသိနိုင်သေး။ မက်ဘန်ဒီသည် အပြစ်မဲ့သူ ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ် ဝဲလှေစ် သေပြီဟု လုပ်ဇာတ်ခင်းပြီ။ အသုဘချပြီး အခု သည်နေရာကို ခေါ်ခဲ့သည်အထိ စိတ်ပုတ် စိတ်ယုတ်ကြောင့် လုပ်နေခြင်း များလား။ ဘာအကြောင်းများ ရှိပါလိမ့်။

“ပြီးတော့”

ဝဲလှေစ်က မေးပြန်သည်။ မက်ဘန်ဒီ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူ မထင်တော့။ ခမာဇော ဝိုင်းက သူသံသယရှိနေခြင်းများက ခြေခြေမြစ်မြစ်မရှိမှန်းသိရ၍ ဖျော်မိသည်။

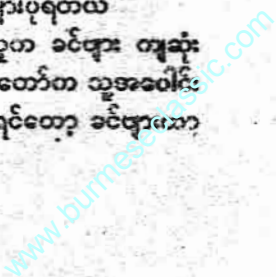
တကယ်ဆို မက်ဘန်ဒီနှင့် မိမိတို့မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာရင်းနှီးခဲ့သော သွေးသောက် ရောင်းရင်းများဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားက အစွဲရေတို့အတွက် ဘာလုပ်ပေးနေတယ်ဆိုတာ၊ ကျွန်တော်တို့ နှိပ်စားမိလာတယ်လေ။ ကိုပင်စကီးက ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ရေးရာပင်ဖိုင်တွဲတွေကို ယူကြည့် တဲ့အခါ အချက်အလက်တွေကို ဖျက်ထားတာတွေ့ရတယ်”

“ဘယ်လိုဝါလိမ့်”

“မနွဲ့တွေ ပြောင်းထားတယ်။ ရည်ညွှန်းချက်တွေကို တပြောင်းတပြန် လုပ်ထား တယ်။ ကျွမ်းကျင်သူရဲ့ လက်ချက်ပဲဗျ။ အင်မတန် အတွေ့အကြုံများပုံရတယ်”

“ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားဖိုင်တွဲမှာ နံပါတ်တစ်ထားတဲ့လူက ခင်ဗျား ကျဆုံး အောင် လုပ်တာဖြစ်နေတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် အာရွန်ဆန်နဲ့ လွတ်တော်က သူ့အပေါင်း အသင်းတွေက ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွေကို စစ်ဆေးဖို့ လာခဲ့ရင်တော့ ခင်ဗျားက ဝေါက်ကြားနေတယ်ဆိုတာ တွေ့ရမှာပဲ”

တိုင်စတီးတ ပြောသည်။

“ဒါကြောင့် ကျွန်တော်သေပြီလို့ လုပ်ဇာတ်ခင်းတာပေါ့”

“ခင်ဗျားမဟုတ်တော့ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဖွဲ့က လုပ်စရာအချိန် နည်းနည်းပဲ ရှိတော့တာပေါ့”

“စီ၊ အိုင်၊ အေမှာ ဘယ်သူကမှ ကျွန်တော်အသက်ရှင်လျက် ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိကြမှာ မဟုတ်ဘူးနော်”

ဝဲလေ့စ်ကမေးသည်။

မက်ဘန်ဒီကိုလည်း လေးစားမိပြန်သည်။

“အခန်းထဲမှာရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးအပြင်၊ အခု ကျွန်တော့်အိမ်ကို သွား စောင့်တဲ့ ဆမ်ဆွန်ဆေးကိစ္စဘက်က အတူအညီပေးတဲ့ ဒေါက်တာလူးဝစ် . . . ဒါပဲ သိကြတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ဝီစကီလက်ကျန်ကို သောက်သည်။ ပြီး . . . ပုလင်းကိုယူ၍ နောက် တစ်ခွက် ငွဲ့ထည့်လိုက်သည်။

သူက . . .

“အခု စီ၊ အိုင်၊ အေနဲ့ ဘာအဆက်အသွယ် ရှိတယ်ဆိုတာကို ယူလာပါတယ်လို့ ကျွန်တော်က ပြောမှာကို မျှော်လင့်နေကြတယ်ပေါ့”

မက်ဘန်ဒီက မျှော်လင့်တကြီးနှင့် ရှေ့တိုးပြင်ထိုင်လိုက်သည်။

အကယ်၍ မက်ဘန်ဒီသာမဟုတ်လျှင် အဘယ်သူက အဓိပ္ပာယ်ရှိရလေအောင် အားထုတ်နိုင်လိမ့်မည်နည်း။ အစအနများကို စုစည်း၍ အသိအမှတ်ပြုနိုင်သော အဆင့်ရှိ အောင် အဘယ်သူက ကြိုးစားလိမ့်မည်နည်းဟု ဝဲလေ့စ်က တွေးမိသည်။

မိမိ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ဖိုင်တွဲများကို ယူကြည့်နိုင်သူက ဘယ်သူများဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်။ မိမိနှင့် လူချင်းထိတွေ့နိုင်သူက ဘယ်သူများဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်။

မက်ဘန်ဒီကလွဲလျှင် အဖြေတစ်ခုတည်းသာ ရှိမည်။ သို့သော် ရှုပ်ထွေးမှုများ ကမူ ကြောက်ခမန်းလိလိ ဖြစ်ဖွယ်ကောင်းပါ၏။

“ပွန်နဲ့ သူမိန်းမ၊ ကလေးတွေကို ဒီနေရာကို ခေါ်လာစေချင်တယ်၊ ပြန်ပြန်”

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ဘူး”

မက်ဘန်ဒီက ငြင်းသည်။

“ခေါ်ရမယ်၊ ဒီအချိန်မှာ ပွန်ဟာ အန္တရာယ်တွေ့နိုင်တယ်”

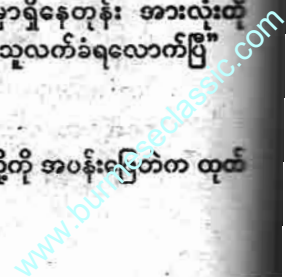
“ခင်ဗျား ဘာပြောတာလဲ”

“ပွန်ဟာ အားလုံးသိနေတယ်၊ ကျွန်တော် ပဲရစ်မှာရှိနေတုန်း အားလုံးထံ မှတ်တမ်းရေးပြီး ပွန်ဆီ ပို့ပေးလိုက်တယ်။ အခုလောက်ဆို သူ့လက်ခံရလောက်ပြီ”

မက်ဘန်ဒီ၏ မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့။

“အားလုံးဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ”

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်ပြောပြပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် ပွန်တို့ကို အပန်းဖြေတဲ့က ထုတ်

မိစ္ဆာ
ခမ်းဝါ”

“ခင်ဗျားမှတ်စုတွေကို သူလက်ခံရပြီ ဆိုပါတော့၊ သူက ဘယ်သူ့ကိုမှ ထုတ်ဖော်
ပြောဘူးဆိုရင် သူက . . .”

မက်ဘန်ဒီက စကားကိုဖြတ်လိုက်ပြီး ကြိုက်သလို ဆက်တွေးရန် ချန်လှပ်ထား
ဆိုက်သည်။

ပြီး သူက . . .

“ခင်ဗျား တစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့ရင် ဒီမှတ်စုတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ညွှန်ကြား
တာတော့ ထည့်ထားမှာပေါ့”

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဘယ်သူလဲ”

“ဆွစ် . . .”

“စီ၊ အိုင်း၊ အေမှာ သစ္စာစောက်တာ ဘယ်သူဖြစ်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလဲ”

မက်ဘန်ဒီက အော်ကြီးတစ်ကျယ်မေးသည်။

“ခင်ဗျားပေါ့”

ဝဲလေ့စ်က တိုးတိုးညှင်းညှင်းပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်စကားက ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ဆောင်မှန်းသိရလျှင် တစ်ခန်းလုံး ငြိမ်သက်
သွားသည်။

“ဘုရားရေ . . . ဆွစ်က ထွက်သွားပြီ”

ကိုပင်စကီးက ပြောသည်။

အားလုံး ကိုပင်စကီးကို လှည့်ကြည့်ကြသည်။

“ထွက်သွားပြီလား”

မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။ သူ့အသံသဲ့သဲ့ကိုသာ ကြားရသည်။

“ခွင့်ယူသွားတာပါ။ ဝဲလေ့စ်သေဆုံးရလို့ သူ့ဆောက်တည်မရဖြစ်နေတယ်လေ။
ဒါကြောင့် ရက်အနည်းငယ်လောက် ခွင့်ယူချင်တယ်တဲ့။ မနေ့က သူ့ဆီ ကျွန်တော် ဖုန်း
ဆက်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အိမ်ခန်းဆီက ပြန်မထူးဘူး”

“သူက ခင်ဗျားမှတ်တမ်းတွေကို ယူကြည့်နိုင်တယ်”

မက်ဘန်ဒီက သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်ရလေအောင် ပြောသလိုလိုနှင့် ပြောသည်။

“ကျွန်တော် ဝါရှင်တန်မှာရှိတုန်းက သူနဲ့ စကားပြောခဲ့သေးတယ်။ သူက ကျွန်တော်
ထည်းခိုခန်းကို ဝင်လာခဲ့တယ်လေ”

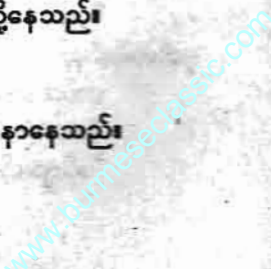
မက်ဘန်ဒီက တအံ့တဩနှင့် ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းလို့နေသည်။

“ငြုန်က မှတ်စုကို ဖတ်မှာလား”

“သူ ဖတ်မှာပေါ့”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။ သူ့နှလုံးသားက တဆစ်ဆစ်နှင့် နာနေသည်။

“ကျွန်တော်သွားတော့မယ်”

ရင်ဆင် မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီးပြောသည်။

သူက ဆက်၍ . . .

“တစ်နာရီတွင်းမှာပဲ၊ ကျွန်တော် လားဝှာဒီယာကို ဆင်းသွားနိုင်ပါတယ်။ ညနေ ပိုင်းမှာ မင်နီဆိုးတားကို ရောက်နိုင်တယ်”

“ဆွစ်က အသာစီးရနေပြီ၊ တဲကို ဖုန်းဆက်ရင် ပိုကောင်းမယ်”

“နေဦး . . . ဖျန်က ကျွန်တော့်မှတ်စုတွေကိုဖတ်ပြီးရင် ဆွေ့ဆွေ့ခွန်နေလိမ့်မယ်၊ ဆွစ်ကလွဲလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ သူယုံမှာမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားက သူ့ဆီ ဖုန်းဆက်ရင် သူတစ်ခွဲထဲ ပြေးမှာ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကို လွတ်မသွားစေချင်ပါဘူး”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

“ဒါဖြင့် ဆွစ်ကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သူ့ကိုတွေ့ဖို့ တစ်ခုခုလုပ်ကြမလား”

ကိုပင်စကီးက မေးသည်။

“သူက တဲဆီသွားချင်သွားမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် အမှောင်လုပ်ငန်း ပဟိုဌာနဆီ သွားချင်သွားမယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။ ပြီး . . . ရင်ဆင်ကို မော့ကြည့်ကာ . . .

“အကာအကွယ်တော့လုပ်နော်”

“ဆွစ်ဟာ လူတော်ပါ၊ ဒါပေမယ့် သူနည်းပရိယာယ်ကို ကျွန်တော်သိပါတယ်”

“ဖျန်နဲ့မိသားစုကို ဘေးကင်းရာထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီးရင် ဒီကို ကျွန်တော် ဖုန်းဆက် ပါ့မယ်”

“မင်းအတွက် အကာအကွယ်တော့လုပ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

ရင်ဆင်က ပြောပြီး အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်။

အတန်ကြာသည်အထိ မည်သူကမှ စကားမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။

ဝဲလေ့စ်က မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ သူက လေကောင်းလေသန့်ကို ရှုခိုက်ခိုက် လှိုနေသည်။

“လမ်းလျှောက်ထွက်ကြစို့လား”

သူက မက်ဘန်ဒီကို ပြောသည်။

မက်ဘန်ဒီကလည်း မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့တော့ သိနိုင်စရာအကြောင်း

မရှိပါဘူး”

“ကျွန်တော်ဘဘောပေါက်ပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြန်ပြောသည်။

သူတို့က အခန်းထဲမှထွက်ပြီး နောက်ဘေးပေါက်မှ အပြင်သို့ ထွက်သည်။

မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အိမ်မှ လှမ်းကြည့်လို့ မမြင်နိုင်သော နေရာသို့ ရောက်ခဲ့
ကြသည်။

သည်ကနေက နွေးနွေးထွေးထွေးရှိသည်။ သစ်ပင်များတွင်လည်း သစ်ရွက်များ
ဝေဝဆာဆာရှိသည်။ ချုံပုတ်ချုံနွယ်များက ထူထူထဲထဲနှင့် စိမ်းစိမ်းစိုစိုရှိသည်။ အလေ့ကျ
ခန်းများက လူသွားလမ်းတစ်လျှောက် မြန်ကျဲနေကြသည်။

“ဆွစ်က ကျွန်တော့်ဆီလာပြီး ခင်ဗျားက အစွဲရော့တွေနဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ်လို့
ပြောတုန်းက ကျွန်တော်ဝေးသထွက်မိတယ်”

မက်ဘန်ဒီက စတင်ပြောသည်။

“ဆွစ်က ကျွန်တော့်ကိုလဲ စိတ်ဆိုးတာပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို ပက်ပက်စက်စက်
ပြောဆိုရွတ်ချခဲ့တယ်”

“ဟာ . . .”

မက်ဘန်ဒီက တအံ့တကြနှင့် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ထွက်သွားသည်။
သူကဆက်၍ . . .

“ပက်ပက်စက်စက်ပြောတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မဆင်မမြင်ပြောတာပါ”

အတန်ကြာသည်အထိ သူတို့က နှုတ်ဆိတ်လျှောက်နေကြသည်။ ငှက်ကလေး
များ၏ တေးသံသာကို နားထောင်ရင်း၊ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သောလေကို တစ်ဝကြီး
ရှုရှုတ်ရင်းနှင့် သည်အခိုက်အတန့်တွင် သူတို့ပြုသမျှသည် နောက်တစ်ပွဲမနွှဲမီ၊ ခေတ္တခဏ
အနားယူခြင်းသာဖြစ်မှန်း နှစ်ဦးစလုံးသိနေကြသည်။

သည်အခိုက်အတန့်တွင် ဝဲလေ့စ်က ဘယ်လောက်များများစားစား ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုလိမ့်မည်ကို မသိရသေးလင့်ကစား သိစရာအများကြီးရှိနေမှန်း သူသိသည်။
ဝဲလေ့စ်က သူ့သား ဖွန်အတွက် ဦးရိမ်ပုပ်နံ့နေသည်။ ဟင်နရီနှင့် သူ့အမှောင့်
ဆုပ်ငန်းကို ရင်ဆိုင်ဖို့အတွက် ပြင်ဆင်ရပေဦးမည်။

“ခင်ဗျားမှာ သားသမီးမရှိဘူးနော်”

“ဟင့်အင်း . . . မရှိဘူး”

“မရှိလို့ ခင်ဗျား ဝမ်းမနည်းဘူးလား”

မက်ဘန်ဒီက ပြုံးပြီး . . .

“ဒီမှာ ဝဲလေ့စ် ကိုယ့်မှာမရှိဘဲနဲ့ ဝမ်းနည်းစရာလိုလို့လား။ ဒါပေမယ့် ညညမှာ
ကျွန်တော်နဲ့ မိန်းမတို့ စကားပြောကြတုန်းက ကလေးတွေရှိရင်ကောင်းမှာပဲလို့ ကျွန်တော်
ဆို တွေးမိတယ်။ မိန်းမဆက်မပြတ်အောင်ပေါ့ဗျာ။ ဒါပါပဲ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း ကလေး
ခွဲတာပဲ ကောင်းပါတယ်လို့ တွေးမိပြန်တယ်”

“အခုလို အချိန်မို့ပေါ့”

မက်ဘန်ဒီက သူတို့လှည့်ကြည့်သည်။

“အခုလို အချိန်မို့ပေါ့။ ခင်ဗျားသား မိုက်ကယ် အသက်ခံရတဲ့အချိန်မို့လို့လား”

“တခြား စိတ်ဆင်းရဲစရာတွေလဲ ရှိတတ်ပါတယ်။ ခြေကနူးလတ်တို့ကလေးတွေလို့

ဖျားတာနာတာတို့ပေါ့”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“ဖြစ်နိုင်တယ်၊ အဲဒါကြောင့်လဲ ကျွန်တော်တို့ ကလေးမရတာပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးက စိတ်ဆင်းရဲဒဏ် မခံနိုင်ကြဘူး”

သူတို့ စကားပြောရပ်သွားပြန်သည်။

မက်ဘန်ဒီက . . .

“ခင်ဗျားနဲ့ မာဂျီတို့က ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ကြုံရင် ဘယ်လိုရင်ဆိုင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့တော့ အံ့ဩမတုန်နိုင်ဘူး”

“မာဂျီက အင်မတန်စိတ်ခိုင်တယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

သူတို့က ဆက်လျှောက်ပြန်သည်။

“ဝါရှင်တန်လေဆိပ်မှာ ခင်ဗျားနဲ့ဆုံတုန်းက ခင်ဗျားကိုဖမ်းချင်ရင် ရတယ်”

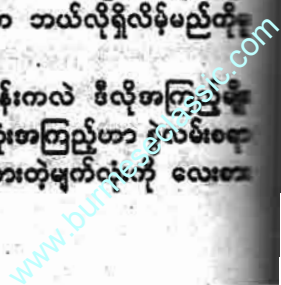
“အဲသလို ခင်ဗျားစိတ်ကူးမယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်သားပဲ၊ ဘာကြောင့် မလုပ်ဖြစ်တာလဲ”

“ခင်ဗျား မျက်လုံးတွေကြောင့်ပေါ့”

ဝဲလေ့စ်က မက်ဘန်ဒီကို လှည့်ကြည့်သည်။ သို့ရာတွင် ဘာတစ်ခုနဲ့ တစ်ပါးမျှ မပြောဘဲ နေလိုက်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်အထိ သူ့ရုပ်သွင်သဏ္ဍာန်က ဘယ်လိုရှိလိမ့်မည်ကို သတိမထားခဲ့မိရိုး အမှန်ပါ။ နေ့ချင်းညချင်းလိုထင်ရအောင် ဆံပင်များဖြူလာသောအခါ၊ ဗိုက်ရွဲစပြုလာသောအခါ၊ မျက်အိမ်အောက်တွင် အသားများ တွဲကျလာသောအခါ၊ ကုပ်ပိုးနှင့် တတောင်ဆစ်အောက်တွင် အရေပြားများတွန့်လိပ်လာသောအခါ သည်အခါကျမှ မိမိရုပ်သွင်သဏ္ဍာန်ကို အများသူငါရှေ့တွင် ဘယ်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိလိမ့်မည်ကို ရိပ်စားမိတော့သည်။

သည်အချိန်မှစ၍ သူ့လုပ်ငန်းတွင် ပို၍စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ရံဖန်ရံခါ သူက ဝင်ရောက်လို့လွယ်လာသည်။ လူအုပ်ထဲတွင် အညွှတ်တစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။ မောပန်းနွမ်းလျနေသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်ဟုသာ ထင်မှတ်ကြရသည်။ ဘာအန္တရာယ်မှမပြုနိုင်သူဟု ထင်မှတ်စရာ ဖြစ်လာသည်။ တခြားအချိန်များတွင် ဂိုက်အမျိုးမျိုး ဖမ်းနိုင်သေးသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးပေမယ့် ထင်ရှားသော ဘဏ်သူဌေးကြီးလိုလို ဂိုက်ဖမ်းနိုင်သည်။ သူ့ဆံပင် ဖြူလွလွက သူ့အတွက် အကျိုးကျေးဇူးပင် ဖြစ်နေသေးသည်။ သံတမန်တစ်ဦးဂိုက် ဖမ်းမလား၊ ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးဂိုက် ဖမ်းမလား၊ အငြိမ်းစားငိုလ်ချစ်ကြီးဂိုက် ဖမ်းမလားရသည်။ သို့ပင်သို့ငြား သူ့မျက်လုံးအစုံက ဘယ်လိုရှိလိမ့်မည်တို့မှ သတိမပြုမိ။

“ခင်ဗျားမျက်လုံးအကြည့်ကြောင့်၊ ယခင်ယခင်တုန်းကလဲ ဒီလိုအကြည့်မျိုး တွေ့ဖူးသားပဲ၊ ခင်ဗျားထွက်သွားပြီးကတည်းက ခင်ဗျားမျက်လုံးအကြည့်ဟာ ဒဲ့ပမ်းစရာ ဖြစ်လာခဲ့တယ်၊ ကျောင်းကထွက်စ ကလေးတွေဟာ ပြတ်သားတဲ့မျက်လုံးကို လေးစား

သတ်ကြတယ်။ ဘယ်သူမှ အပေါ်ရုံကုတ်အင်္ကျီချည်ကြီးမဝတ်ရဘူးလို့ ညွှန်ကြားထား
သယ်လေ၊ ဒီနေ့ ဒီကာလမှာ အကြည့်ကသာ အခဲကပဲ”

မက်ဘန်ဒီက ရှင်းပြသည်။
“ကျွန်တော်တော့ မြောက်တော့မှာပဲ”
ဝဲလေ့စ်ကပြောသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မိမိမြေးများက အဝန်းပြေတ်တွင် ဖျော်ဖျော်ခွင်ခွင် နေမှ
နေကြရဲ့လားဟု တွေးမိပြန်သည်။ ဖွန်နှင့် အဲလီဇဘက်တို့က သူ့အသုဘသို့ ကလေးများ
တို့ ခေါ်လာလိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့။

“ခင်ဗျား မြောက်သင့်တယ်။ ဒါနဲ့ အမှောင့်လုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်လို့ တစ်ခုခုများ
ပြောပြချင်သလား”

ဝဲလေ့စ်က ဘာမှပြန်မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။

“ဒေါက်တာလူးဝစ်ကတော့ ဖယ်ထားလိုက်မယ်။ အခုထက်တော့ ပိုပြီး မပတ်
သတ်စေသင့်ဘူးလို့ ထင်လို့ပါ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်ရယ်၊ ဝရင်း၊ ဆမ်ဆွန်၊ ဂျင်ဆင်နဲ့
ထိုဝင်စကီးတို့ပဲ ရှိတော့တယ်”

ဝဲလေ့စ်က နှုတ်ပိတ်ရေငုံထားလျက် ရှိနေဆဲ။

“ရှေ့တန်းတပ်ဖွဲ့ပဲပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုလုံးကို သိရမှ
ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ကိုတော့ ခင်ဗျားယုံပါ။ ခင်ဗျားဆန္ဒအတိုင်း ကျွန်တော်တို့ လုပ်
ပါ့မယ်။ ဒါပေမယ့် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုလုံးကို အရင်ဆုံးတော့ သိရမှဖြစ်မယ်”

“အားလုံးတော့လည်း ကျွန်တော်တို့ယ်တိုင် မသိရသေးဘူး”

“ဒါဖြင့်လည်း ခင်ဗျားသိသလောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြဗျာ၊
ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားနဲ့ ပူးပေါင်းမှာပါ”

“ဟင့်အင်း၊ ခင်ဗျားတို့ ပူးပေါင်းဖို့ မလိုဘူး”

ဝဲလေ့စ်ကပြောပြီး မက်ဘန်ဒီကိုရင်ဆိုင်ရန် ရပ်လိုက်သည်။

သူက ဆက်၍ . . .

“ခင်ဗျားတို့လုပ်စရာက ကျွန်တော်ပြောသမျှကိုသာ နားထောင်ဖို့ပဲ။ ပြီးတော့မှ
ဆုံးဖြတ်ကြပေါ့။ ကျွန်တော်ရင်လည်း စိတ်မမှန်လို့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ပြီး . . . ဆက်လုပ်ဖို့
ထိုက်ချင်မှလည်း ထိုက်မယ်။ ညွှန်မှုရဲ့နောက်တွယ်မှ တိတ်တခိုး စုံစမ်းသင့်ချင်မှလည်း
စုံစမ်းသင့်မယ်”

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းကိုယမ်းပြသည်။

စုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးလုနီးတွင် နာဇီဂျာမန်တို့၏ နောက်ကျောတွင် လျှို့ဝှက်
ထောက်လှမ်းရေးဌာန (OSS)နှင့်အမှုထမ်းစဉ် အစဦးပိုင်းမှစ၍ ထောက်လှမ်းရေး အသိုင်း
အဝန်းတွင် ပရဟိတဟူသောစကားရှိမှန်း ဝဲလေ့စ် သဘောပေါက်ခဲ့ပြီးသား။ ရည်မှန်းချက်
ခန်းတိုင်အတွက် တယ်လိုနည်းပရိယာယ်များ၊ နိဗ္ဗာန်များရှိသည်ကို သိသည်။ ရည်မှန်းချက်
အတွက် တပ်နှင့်ရိက္ခာပစ္စည်းများအကြောင်း၊ အသုံးစရိတ်အတွက် ရ-သုံးငွေ အသံလို

ပြင်ဆင်ရမည်တို့သာ သိကြသည်။ အားထုတ်မှုအတွက် အထင်တရမထုတ်လျှင် လူ့အခန်းကဏ္ဍကို သတိမပြုမိကြ။

အခုပဲကြည့်လော့ သူ့တ မတ်ဘန်ဒီကို ငါးတစ်တောင်လို လှည့်စားနေမိသည်။ သတင်း တို့ကနန်း ဆိတ်ကနန်းကလေးများ မက်လုံးပေးထားသည်။ သို့မှသာ အချိန်ကျလျှင် ငါးမျှားချိတ်ကို တင်စေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ဆွစ်က ဂျွန်ကို တစ်ခုခုလုပ်လေမလားဟူသော အတွေးက အရာရာကို လွှမ်းမိုးနေသည်။ တွေးပင်တွေးဝံ့စရာမရှိ။

“နေ့လည်စာစားပြီးမှ ပြောကြတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဂရုင်းနဲ့ ကိုပင်စတီးတို့ကို အသိပေးမှ”

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။

“သိပ်သဘာဝကျပါတယ်”

မတ်ဘန်ဒီက ပြောသည်။ အခုမှ စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။

“ပြီးတာဖြစ်တာ အမှန်တစ်ဝက်၊ မမှန်တစ်ဝက်လည်း မဖြစ်စေရဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်းမှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖြစ်စေရမယ်”

ဝဲလှေစ်က မတ်ဘန်ဒီပန်းကိုဝုတ်၍ ပြောသည်။

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်ယုံပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ အနည်းအကျဉ်းတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှိသင့်တာပေါ့”

အခန်း (၅)

နေ့လည်စာ စားပြီးပြီ။ ကိုပင်စကီးက လက်ဆွဲသေတ္တာငယ်တစ်လုံးကို ဧည့်ခန်းထဲ ထူလာသည်။ သေတ္တာကို စည်းဝေးစားပွဲပေါ် တင်သည်။ ဝရင်းက ကော်ဖီနှင့် ညွတ်ဘရန်ဒီ တစ်ပုလင်းယူလာသည်။ မက်ဘန်ဒီက အဝါရောင်ဖိုင်တွဲများနှင့် ခဲတံ ခိုက်ဝေသည်။

ဝဲလျော်က မျက်နှာသစ်ဖို့ အပေါ်ထပ်သို့တက်သည်။ သူ ပြန်ဆင်းလာသောအခါ ဧည့်ခန်းပေါက်တွင် ရပ်ပြီး ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ခါနေမိသည်။

ကိုပင်စကီးက လက်ဆွဲသေတ္တာငယ်မှ တိတ်ရီကော်ဖီကို ဆွဲထုတ်ကာ၊ ဒါဇင် ခုနှစ်ခု ကက်ဆက်များဘေးတွင် ချသည်။

“ဒါက တိတ်ဖမ်းစရာ မလိုဘူး”

ဝဲလျော်က ပြောသည်။

မက်ဘန်ဒီ မော့ကြည့်ပြီး . . .

“လာစမ်းပါဗျာ၊ ဒါမလုပ်လို့ သဘာဝကျပါ့မလား”

“တိတ်နဲ့ ဖမ်းစရာ မလိုဘူး၊ လိုက်နေနိုင်တယ်၊ ဒါပဲ”

“အတိတ်နိမိတ် မကောင်းဘူးနဲ့ တူတယ်”

“မကောင်းဘူး”

မက်ဘန်ဒီက တိတ်ရိကော်ဒါဘက်သို့ စောင်းခဲ့ကြည့်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့က စီ၊ အိုင်၊ အေထဲ ရောက်နေတဲ့ ဧရာမသစ္စာဖောက်တိစ္ဆာ ဆွေးနွေးရမှာပါ”

“ဒီကိစ္စကို ဖုံးဖုံးမိမိလုပ်ရင် ပိုကောင်းမယ်၊ အကယ်၍ ဒီကိစ္စပေါက်ကြားခဲ့ရင် ဘယ်လောက် အပုပ်နဲ့ထွက်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ထက် ခင်ဗျားက ပိုသိပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ကြားဖြတ်၍ ဝင်ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ လုပ်ရပ်အတွက် ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ထား”

မက်ဘန်ဒီက စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် ပြောသည်။

“ဒါမှန်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ မှတ်တမ်းတင်နိုင်ဖို့ ကျွန်တော် နောက်တစ်ကျော့ ပြန်ပြောပြမှာပါ”

မက်ဘန်ဒီက သက်ပြင်းတစ်ချက်မှတ်ထုတ်လိုက်သည်။

“ဝဲလေ့စ်ရယ် . . . ခင်ဗျားဟာ အမှောင့်လုပ်ငန်းတွေအကြောင်းနဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေအကြောင်း ပြောပြမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဌာနတွင်းမှာ သစ္စာဖောက်တစ်ယောက် ရှိနေပြီဆိုတာလောက်နဲ့ မလုံလောက်သေးဘူးလား။ အစွဲရေတို့ရဲ့ပြဿနာကို ခင်ဗျား လုပ်ပေးတာကတော့ အဆင်မပြေဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ဌာနက ပြဿနာကိုတော့ အထူးအညီ မပေးနိုင်ဘူးလား”

“အဲဒါထက်တောင် ပိုနက်ရှိုင်းပါသေးတယ်၊ အများကြီး နက်ရှိုင်းပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။ သူက တံခါးဝတွင်ရပ်နေရာက တစ်ဖဝါးမှ မရွေ့သေး။ ကိုပင်စကီးက ညာဘက်တွင် တက်ဆက်တစ်လုံးကိုင်၍၊ ဘယ်လက်တွင် တိတ်ရိကော်ဒါကိုဆွဲ၍ မတ်တပ်ရပ်ပြီ။ မက်ဘန်ဒီကိုတစ်လှည့်၊ ဝဲလေ့စ်ကိုတစ်လှည့် ကြည့်နေသည်။

“ခင်ဗျားက နောက်တစ်ကျော့ ပြန်ပြောမယ်လို့ ကတိပေးတာကို ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်”

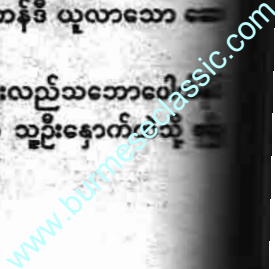
မက်ဘန်ဒီက မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဖယ်လိုက်တော့၊ နားစွင့်ထားကြနော်”

ကိုပင်စကီးက တိတ်ရိကော်ဒါနှင့် တက်ဆက် အပိုပစ္စည်းများကို လက်ဆွဲသေတ္တာထဲ ထည့်သည်။ လက်ဆွဲသေတ္တာကို ဖြုတ်ပေါက်အောက် ကြမ်းခင်းပေါ်ထဲ ချထားသည်။ ဝဲလေ့စ်က စားပွဲထိပ်တွင် နေရာယူသည်။ သူက ကော်ဖီခွက်ထည့်သည်။ ပြီး . . . ကော့ညက်ဘရန်ဒီ ဖြည့်ထည့်သည်။ သူ့အတွက် မက်ဘန်ဒီ ယူလာသော ပြင်းလိပ်သေတ္တာထဲမှ ဆေးလိပ်တစ်လိပ်ထုတ်၍ မီးညှိသည်။

သူက ဖြစ်ကြောင်းရယ်တုန်စင်ကို လွယ်လွယ်တူတူ နားလည်သဘောပေါ်အောင် ဖူးဖူးစင်းစင်း ပြောပြဖို့ ကြိုးစားရာတွင် အတွေးပေါင်းစုံ သူဦးနှောက်ထဲသို့ ဝင်လာသည်။

“ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့တာဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်က စခဲ့ပါတယ်”
ခဏအကြာတွင် သူကပြောသည်။

မက်ဘန်ဒီမျက်နှာတွင် အံ့ဩသည့်အရိပ်လက္ခဏာများ ပေါ်လာသည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ကလား၊ ဩဂုတ်ကလား”

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

“အဲဒီတုန်းကတော့ ကျွန်တော်လည်း အားရကျေနပ်လို့ပေါ့။ အဲဒီနေ့ဦးရာသီနဲ့
ရာသီတစ်လျှောက်လုံးမှာ ကျွန်တော်နဲ့ မာဂျီတို့လောက် ပျော်တာမရှိဘူးလို့ ထင်ခဲ့တယ်”
မှန်သည်။

သည်နေ့ရာသီက အလွန်သာတောင့်သာယာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရာသီဥတုကလည်း
တောင်းသည်။ မာဂျီက ကျေနပ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် ဂျွန်၊ အဲလီဘောက်နှင့် မြေးတွေက
သိတင်းနှစ်ပတ်ကြာ လာနေမည်ဆို၍ အထူးကျေနပ်နေသည်။

သူက မနက်ဆို ငါးမျှားခြင်းဖြင့် အချိန်တွေ ဖြုန်းနေသည်။ မာဂျီက သံဇက
ဆင်ဝင်ခန်းတွင် လှဲလိုက်၊ စာဖတ်လိုက်၊ စကားစမြည်ပြောလိုက်၊ ရံဖန်ရံခါ ငိုက်မျှား
သီတင်းပတ်တုန်းအားရက်တွင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ ညစာထွက်စားဖို့ ဒူးလှဲလှဲသို့
သွားသည်။

အခု သည်နေ့ရာတွင်ထိုင်ပြီး သည်တုန်းက ပျော်ရွှင်စရာအချိန်များကို ဘာကြောင့်
လက်လွတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ခဲ့ရပါလိမ့်ဟု တွေးပြီး အံ့ဩနေမိသည်။

သို့ရာတွင် စီ၊ အိုင်၊ အေမှ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက ရောက်လာပြီး သူ့ကို အကူအညီ
တောင်းသောအခါ သူက တုံ့ပြန်ဖို့ ဝန်မလေးတော့။

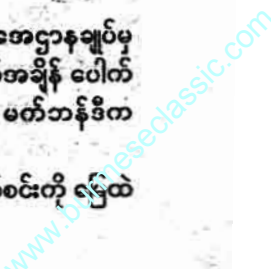
“နာတာရှာဟာ၊ တကယ့် ဆုကြီးလာဘ်ကြီးပဲ၊ ကျွန်တော်တို့က ဆုကြီးလာဘ်ကြီး
ဆို သွေးရွေးသွေးတန်းရချင်တဲ့ အချိန်ကိုး၊ ကျွန်တော်တို့က အတွေ့အကြုံခေါင်းပါးလို့
သိတင်းအကျပ် ကပ်မထားချင်ပါဘူး၊ စီ၊ အိုင်၊ အေမှာ ဂေး၊ ဝို၊ ဘီရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံဇယားနဲ့
ညှိပရိယာယ်ကို ခင်ဗျားလောက်သိတဲ့ လူမရှိဘူး၊ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်တို့ထက် သာပါ
တယ်”

ဂျာဒါနာတာရှာယတ်စီးနား ဆိုသည်မှာ သူမ၏ အမည်အပြည့်အစုံ ဖြစ်သည်။
သူမ အဆက်အသွယ်လုပ်စဉ်က သူမသည် ဘီရွတ်မြို့ (လီဘာနွန်နိုင်ငံ) တွင် ကေဂျီဘီ
အကြီးအကဲ ဖြစ်သည်။

အပြည့်အဝ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို အပေးအယူလုပ်သည့် သဘောဖြင့် သူမ
အမြန်ဆုံး စီစဉ်စေချင်သည်။

စစ်ဆင်ရေးဆင်နွှဲနေသည့် သိတင်းနှစ်ပတ်အတွင်းတွင် စီ၊ အိုင်၊ အေဌာနချုပ်မှ
ထုတ်ပေးသည် မျောက်မီးခဲကိုင်မိသလိုဖြစ်ကာ မိမိတို့မျက်မှောက်ရှေ့မှာ ဘယ်အချိန် ပေါက်
သွားမလဲလို့ တအံ့တကြံနှင့် ရှိနေကြသည်ဟု နောင်သောအခါတွင် မက်ဘန်ဒီက
ပြောပြသည်။

သို့ရာတွင် သည်ကိစ္စက မပေါက်တဲ့ခဲ၊ အကျမြူ ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းကို ပြုထ

ပင်လယ်သို့ စေလွှတ်၍ ဘီရွတ်မြို့တော် မြောက်ဘက်တွင် သူမတို့ တင်ဆောင်ခဲ့သည်။

“အင်မတန် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီးကလေးဗျ”

ဝဲလေ့စ်က လေသံတိုးတိုးနှင့် ပြောသည်။ ထိုစဉ်က သူကလေးအပေါ် သူ စိတ်ညွတ်နေပုံကို ပြန်သတိရနေမိသည်။

သည်ခံစားချက်ကို ဇနီးမာရီကို ထုတ်ပြောပြောမိခဲ့။ သည်အတွက် သူ့တွင် အပြစ်မကင်းဟု ထင်မိသည်။

“ချစ်စရာကောင်းတော့ကော သူနဲ့ ဘာပတ်သက်တာလိုက်လို့၊ သူ့ကိုသတ်မယ့် လူသတ်သမားတွေကို မက်စကိုစီးတီက ဆိုဗီယက်သံရုံးအထိ ကျွန်တော်တို့ ခြေရာခံခဲ့ရတဲ့ အကြောင်း ခင်ဗျားသိမှာပေါ့”

“ဟင့်အင်း . . . ကျွန်တော်မသိပါဘူး”

“ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အဲဒါကို ခင်ဗျား သဘောပေါက်မှာပါ”

“လူသတ်တောင်တွေက သံရုံးထဲဝင်သွားတာ တကယ်တွေ့ရလို့လား”

“ကျွန်တော်လည်း မသိပါဘူး။ တွေ့လို့သာဖြစ်ရမယ် ကင်ရတာပါပဲ။ သံရုံးကလွဲ လို့ ဘယ်နေရာများ သူတို့ ဝင်စရာရှိလို့လဲ”

“ဒီအမျိုးသမီး ခိုလှုံလာတာ အကြောင်းနှစ်ရပ်ရှိတယ်။ ပထမအချက်ကတော့ အဲလက် ဘယ်နေရာမှာ အသတ်ခံသွားရတယ်ဆိုတာ ကြည့်ချင်လို့ပဲ”

မက်ဘန်ဒီမေးခွန်းကို မကြားဟန်ဖြင့် ဝဲလေ့စ်က ပြောပြနေသည်။

“သဲဖြူ ဖုံးပုပ်စေခန်းပေါ့”

“ထရီနီတီလေ”

ဝဲလေ့စ်က နေရာအတိအကျ ပြောသည်။

ဗျာဒါနာတာရှာနှင့် အဲလက်ဘာဒါတို့ကို ၁၉၄၃-ခုနှစ် စောစောပိုင်းက မင်ဟင် တန်ခရိုင်၊ အကုမြူဗွဲစီမံကိန်းရဲ့ အဓိက သိပ္ပံပညာရှင် ဒေါက်တာဂျေ၊ ရောဘတ်၊ အိုဝ် တိုင်းမား(ဂျွန်နီယာ)နှင့် ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရေးဘက်က အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လက်စယ် ဂရိုကို သတ်ဖို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို စေလွှတ်ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့ရှိသွားပြီး အဲလက်ဆိုလျှင် ငို ၂-၄၅ နှစ် စုံထောက် ဝသိပါသူ၊ တပ်သား မိုက်ကယ်လပ်လေ့စ်လက်ချက်နဲ့ သေပွဲဝင်လုလုနီးနီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပြီးနောက် နာတာရှာနှင့် အဲလက်တို့သည် အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေကက်သို့ ခြေဆန့် ပြီး မော်စကိုမှ ထောက်လှမ်းရေး (GRU) ၏ ထိန်းချုပ်တွပ်ကဲမှုဖြင့် ဂျေဒ်ဗျားထံ သတ်ခဲ့သည်။

သူတို့ကို ဝေးထားသောအမိန့်ကို အပြောင်းအလဲ လုပ်ခဲ့သည်။ အကုမြူဗွဲစီမံကိန်း မှ အဓိကကျသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးကို လုပ်ကြံခြင်းဖြင့် အကုမြူဗွဲစီမံကိန်း နှောင့်နှေးကြန်ကြာ သွားစေရန် ဆိုဗီယက် စစ်ဘက်ထောက်လှမ်းရေးတွင် အကြံရှိသည်။ သို့ရာတွင်

လော့ခ်ဖွတ်ရှို (Klaus Fuchs) နှင့် အခြား သတ္တမောက်များဆီမှ လာသော သတင်းများအရ
ဆေးဆုံး စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲခြင်းကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ခြင်းက ပို၍ ကောင်းမည်
ဆိုသည်။

နာတာရှာ၏ အဆိုအရ အတယ်၍၊ ပထမဦးဆုံး စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲခြင်း အရေး
ရှိခဲ့လျှင် ဆိုဗီယက်တပ်များပါဝင်၍ ဂျပန်တို့နှင့်စုတို ဝင်တိုက်ရန် ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်တဲ့၊
နောက်ဆုံးတွင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် ဂျာမနီကဲ့သို့ နှစ်ခြမ်းကွဲ၍ အရှေ့ဖျားတွင် ဆိုဗီယက်တို့က
ကြဲတုပ်စခန်း ရသွားပေလိမ့်မည်။

သည်အစီအစဉ်တွင်လည်း အဲလက်နှင့် နာတာရှာတို့မှာ အောင်မြင်လုနီးနီးရှိခဲ့
သည်။ အဲလက်က သဲတန္တာရက်ဖြတ်၍ စမ်းသပ်နေရာထိ အရောက်သွားခဲ့သည်။ ငုံး
ခေါက်ကွဲသွားချိန်တွင် အသတ်ခံလိုက်ရသည်။

နာတာရှာလည်း အနီးကပ်နေရာထိ ရောက်ခဲ့သေးသည်။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စုမှ ထွက်နိုင်ခဲ့ပြီး ဆိုဗီယက်သို့ အရောက်ပြန်နိုင်ခဲ့သည်။ ကေဂျီဘီ ဌာန
အကြီးအကဲထိ ရာထူးအဆင့်ဆင့် တက်ခဲ့သည်။

“သူတကယ်ချစ်ခဲ့ရတဲ့ အဲလက်တစ်ယောက် အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့နေရာကို
ကြည့်ချင်လို့ သူပြန်လာတာပါ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောပြသည်။

ဆေးပြင်းလိပ်လည်း တိုပြီ၊ ကော်ဖီများလည်း အေးစက်နေပြီ၊ အခိုက်အတန့်တွင်
သူတ ဂရုမထားဘဲ နေလိုက်သည်။

“အဲဒါက သူ့ခိုလှုံ့လာရတဲ့ ပထမအကြောင်းရင်းပဲ၊ ဒုတိယအကြောင်းရင်းက
ဘာများပါလိမ့်”

ကိုပင်စကီးက မေးသည်။

မက်ဘန်ဒီက စိတ်ဝင်စားခြင်းရှိဟန်မတူ။

“သူက မိုက်ကယ်လပ်လေ့စ်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ မိုက်ကယ်တ တက်ဆပ်ပြည်နယ်
ဆန်အန်တိုနီယိုမြို့မှာ နေတယ်”

“ဒါတွေအားလုံး တွန့်တော်တို့ သိပြီးပါပြီ၊ ဘာကြောင့်လဲ လက်တုံ့ပြန်ချင်လို့ လား”
မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။

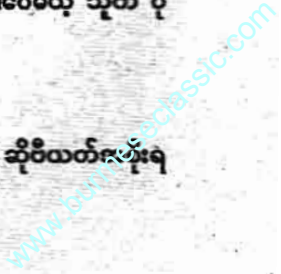
ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းခါလျက်။

“လက်တုံ့ပြန်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ စစ်ကြီးအတွင်းက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ
တွေးတောစဉ်းစားဖို့ အချိန်အများကြီး ရပါတယ်၊ ပွတ်လောရိုက်သွားအောင် မဖြစ်စေပဲ
ကေဂျီဘီက သတင်းကိုပေါက်ကြားအောင် သူက လုပ်ခဲ့သေးတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူက ပို
သိချင်နေတယ်”

“မိုက်ကယ်ဆီကလား”

ဝဲလေ့စ်က ရှေ့တိုး၍ ပြင်ထိုင်ပြီး။

“အဏုမြူဗုံးစီမံကိန်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ တွန့်တော်တို့အစိုးရနဲ့ ဆိုဗီယက်အစိုးရ

ထိပ်ပိုင်းမှာ လျှို့ဝှက်သဘောတူညီမှု ရှိလိမ့်မည်လို့ နာတာရှာက ယုံကြည်ထားတယ်လေ။
 မက်ဘန်းဒီ၏ ဖျက်လုံးအစုံမှာ ပြုစုပေးသွားသည်။ နဖူးတွင် သွေးခြည်ဥသွား
 သည်ကိုလည်း ဝဲလှေကတော့ လိုက်ရသည်။ သူ့ဖျက်နာတစ်ခုလုံးလည်း နိရုသွားသည်။
 သည်အခိုက်အတန့်တွင်၊ မက်ဘန်းဒီတစ်ယောက် လေဖြတ်သွားလိမ့်မည်လားဟု ထင်မှတ်
 ရသည်။ သို့သော် သူက ခွက်ထိုးခွက်လန်ရယ်သည်။ သူ့ရယ်သံက ဟာသသံမနော့။

“လျှို့ဝှက်သဘောတူညီမှုလား၊ တကယ်ပဲအား ဝဲလှေက၊ တကယ် လုပ်ဇာတ်ပဲ
 ဒါကို ခင်ဗျားယုံသလား။”

“ပထမတော့ မယုံပါဘူး။ အဲဒီတုန်းက တကယ်လဲမယုံခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူက
 ကျွန်တော့်အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ ပုံဖော်ပေးခဲ့တယ်လေ။ ဥပမာ ဆိုပါစို့ဗျာ၊ သူတေသန
 သတင်းကို ကျွန်တော်တို့က ဗြိတိသျှနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဝေငှခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့်
 စစ်ကြီးအပြီးမှာတော့ အဏုမြူဗုံးကို ပထမဆုံး လုပ်နိုင်တာဟာ ဆိုဗီယက်ပဲ။ နောက်
 ဥပမာတစ်ခုဗျာ၊ ၁၉၄၀-နှစ်များက ဒီနိုင်ငံမှာ ဆိုဗီယက်သူလျှို့ဝှက် လေးရာကျော်လောက်
 ခြေရှုပ်ခဲ့ကြတယ်။ စစ်ကြီးအပြီးမှာ ဆိုဗီယက်သူလျှို့ဝှက် လောက်လောက်လားလားကို ဖမ်းခံ
 ခဲ့တယ်ရယ်လို့ မရှိခဲ့ဘူး။ နောက်ပြီး ကျမနီမှာ ကျွန်တော်တို့ လူ့အင်အားနဲ့ ပစ္စည်းအင်အား
 ကို နေသားတကျ ထားနိုင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဘာကြောင့် ရှေ့ဆက် မတက်တာလဲ
 ဘာကြောင့် ဝိုင်းချုပ်ပေတန်က ဘာလင်ကို သိမ်းပိုက်နိုင်အောင် ဘာကြောင့် ခွင့်ပေးခဲ့ရ
 တာလဲ။”

“ဒီအကြောင်းကို သမိုင်းစာအုပ်တွေမှာ ချန်လှပ်ထားခဲ့တယ်။ သမိုင်းစာအုပ်
 မှန်သမျှ ကျွန်တော် ဖတ်ဖူးတာချည်းပဲ။ ဘယ်စာအုပ်မှာမှ လျှို့ဝှက်သဘောတူညီမှုရှိတာထက်
 ညွှန်းထားတာ မတွေ့ရဘူး။ ဒါပေမယ့် အချေအတင် ပြောကြစတမ်းဆိုရင် သတင်းအထောက်အထား
 အယူလုပ်ဖို့ လျှို့ဝှက် သဘောတူညီမှု ရှိခဲ့တယ်ပဲထားပါ။ ဘယ်သူက ဘယ်သူနဲ့ အထောက်အထား
 အယူ လုပ်ရမှာလဲ။ ရုစဘုလ်က စတာလင်ကိုလား။”

“အလွန်နိမ့်တဲ့ အဆင့်မှာပါ။ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးဒေသနာ အတွင်းမှာ
 ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် စစ်ဝန်ကြီးဌာနအတွင်းမှာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။”

“ကောင်းပြီ အဲဒီလို သတင်းအပေးအယူလုပ်ဖို့ သဘောတူညီမှုရှိတယ်ပဲ ဆိုကြ
 ပါစို့။ ရုရှားတွေက ကျွန်တော်တို့ဆီက လျှို့ဝှက်သတင်းတွေ ရတယ်ဆိုပါစို့။ ကျွန်တော်တို့က
 ဆိုဗီယက်တွေကို မရှာဘူး ဆိုပါစို့။ ဒါဖြင့်ရင် နာတာရှာနဲ့ အဲလက်ကို အိုပင်ဟိုင်းမားနဲ့
 ဝရီဖိုကိုဆက်ဖို့ ဘာကြောင့် စေလွှတ်ရတာလဲ။ ပြီးတော့ ပုံးစမ်းသပ်ဖောက်ခွဲတာထက်
 ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ဖို့ ဘာကြောင့် အားထုတ်ရတာလဲ။ ကျွန်တော်မေးတာကို ဖြေစမ်းဖို့
 တစ်ညနေက ဆန်အန်တိုနီယိုမြို့တွင် ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့သည်ကို ဝဲလှေက အထံ
 အကျ သတိရနေဆဲ။ သူနှင့် နာတာရှာတို့က မိုက်ကယ်နှင့် မျက်စောင်းထိုးတွင် ပြက်ခန်း
 ပြင်ပေါ်မှ တုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေကြသည်။ ဇရာထောင်းနေပြီဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သံသ့သံ
 သူတို့ ငယ်ဘဝကို ပြန်ပြောင်းသတိတရဖြစ်ကာ ပီတိဖြာနေကြသည်။ သည်ဟုန်း
 ၁၉၄၀-ခုနှစ်များက အဖြစ်အပျက်များ မိုက်ကယ်က ဝိုင်းချုပ်ကြီးဝရီဖိုအလွတ် အထူ

ဆုပေးခဲ့ရပုံ ရှေးတောင်းနှောင်းဖြစ်များကို ပြန်လည် စမြဲပြန်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် နာတာရှာနှင့် ဆိုစည်းရ၍ သူ့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိနေသည်။ သူမက သတင်းယူရန် ထာခြင်းဖြစ်၍ လက်တံပြန်ရန် မဟုတ်မှန်း သူ့သာသိသည်။

“အက်ဖ်ဘီအိုင်ညွန့်မှူး ဟူးဘားက ဘာကြောင့်ပူးပေါင်းတူညီဖို့ ငြင်းခဲ့ရတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျား သိချင်ပေလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က တစ်ဦးဦးရောက်လာမှာကို စောင့်နေတာ၊ မကြာမတင်မှာပဲ ကျွန်တော့်အခန်းတံခါးကို တစ်ဦးဦးလာခေါက်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိတယ်”

မိုက်ကယ်က ပြောပြသည်။

နာတာရှာက ကုလားထိုင်ခွန်းတွင် ထိုင်နေသည်။ သူမ မျက်လုံးအစုံက ရွန်းရွန်း လက်လက်နှင့်။

“ခင်ဗျားရဲ့ စစ်ဆင်ရေးက နှစ်ဘက်ချွန်သူလျှို့လုပ်တာကလွဲလို့ မပိုပါဘူး” သူမပြောသည်။

“အဲဒီမှာ သူတို့က သူ့ကို သတ်လိုက်တာပေါ့။ သူ့နောက်ဆုံးပြောသွားတဲ့ စကားက နှစ်ဘက်ချွန်သူလျှို့လုပ်ဖို့ပါပဲတဲ့”

ဝဲလေ့စ်က ပြောပြသည်။

“အဲဒါက ခင်ဗျားအတွက် အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးများ ရှိလို့လား”

မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။

“သူတို့က သူ့နဲ့ နာတာရှာကို ဘာကြောင့်သတ်ရတာလဲ”

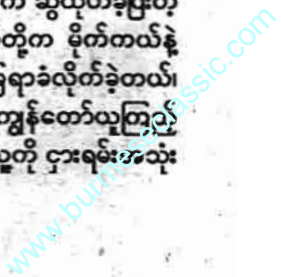
“ဒီမှာဝဲလေ့စ်၊ အဲဒါထက် ပိုကောင်းမှာကို ခင်ဗျား မလုပ်တတ်တော့ဘူးလား။ နာတာရှာဟာ ဒီကိုခိုလှုံလာတဲ့ ဂေဂျီဘီက ထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ဦးပျံ့ သူတို့က ခင်ဗျားကို ဆန်အန်တိုနီယိုထိ ဘယ်လိုခြေရာခံနိုင်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် မစဉ်းစားတတ်အောင်ပဲ။ ဒါပေမယ့် သူတို့က ခြေရာခံနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ ပြီး . . . နာတာရှာကို သတ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါက လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ပဲဥစ္စာ၊ မိုက်ကယ်ကတော့ ကြားက ခံသွားရတာပါ။ သစ္စာစောက်မှန်သမျှ သွေးထွက်သလို ဖြစ်ရမှာပေါ့လေ”

“အဲဒီတုန်းက မိုက်ကယ်က ဘာများပြောဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါလိမ့်”

ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

မက်ဘန်ဒီက ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မည်ကို ဝဲလေ့စ်က သိသည်။ သို့သော်လည်း သူက နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားချင်သေးသည်။ တစ်ချိန်မှာ တစ်ခါတော့ အချေအတင်ပြောခြင်းဖြင့် သူ့ဆီမှ အစ်ထုတ်ချင်သည်။ သို့မှသာ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ခြေဦးလှည့်စရာမလို။

“ဘုရားမှသိမှာပဲ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့က ဆန်အန်တိုနီယိုက ဆွဲထုတ်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက်မှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဒီကိစ္စကို ဝင်ကြည့်တယ်။ ကျွန်တော်တို့က မိုက်ကယ်နဲ့ နာတာရှာကို သတ်တဲ့လူတွေကို ပစ္စာဆီတိုစီးတီးရောက်တဲ့အထိ ခြေရာခံလိုက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် စောစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ၊ မိုက်ကယ်ရဲ့ဖိုင်တွေကို ကျွန်တော်ယူကြည့်တယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝရီဖီက သူတို့ ငှားရမ်းအသုံး

ချတာကိုပဲ တွန့်တော် ပထမဆုံး အံ့အားသင့်မိတယ်”

“အဲဒါကြောင့် ခင်ဖျား ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်တာပေါ့”

“တွန့်တော်တို့က ပြန်ထိုင်ပြီး ဝေဒနာကို ကုနေရတယ်လေ၊ တခြားလုပ်စရာထဲ များများစားစားမှ မရှိဘဲ”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က မက်ဘန်ဒီကိုကျော်၍ ပြတင်းပေါက်ကိုလှမ်းကြည့်ပြန်သည်။

သူ့သားတွန့်နှင့် မိသားစုကို စိုးရိမ်သည့်စိတ်က ပေါ်လာပြန်သည်။ အခုလို သည်နေရာမှာ ထိုင်နေရသောအခါလောက် မတတ်သာလို့ လက်မိုင်ချခြင်းမျိုးမရှိ။

အကယ်၍ မက်ဘန်ဒီကို စိတ်ညွတ်လာရအောင် မလုပ်နိုင်ပါက၊ စစ်ဆင်ရေး တစ်ခုလုံး သည်နေရာမှာပင် နိဂုံးကမ္ဘတ် အဆုံးသတ်သွားပေလိမ့်မည်မှန်း သူ့သိသည်။ သူ့ဘာသာသူ သည်လိုမျိုးတော့ မလုပ်နိုင်။ ကျောထောက်နောက်ခံ လိုပေလိမ့်မည်။ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်နှင့် အခြားစာရွက်စာတမ်းများ လိုသည်။ ပြီး . . . ငွေသယ်ယူပို့ဆောင်ရေး တို့လည်း လိုသည်။ စစ်ဆင်ရေးလုပ်ပိုင်ခွင့်ပေးသည့် လိုင်စင်လိုသည်။

ဘာလုပ်ဖို့ပါလိမ့်။ သူက တွေးလိုက်မိသည်။

ဟင်နရီနှင့် ရင်ဆိုင်ဖို့လား။

အရေးနှင့် အမြန်ဆိုသလိုပင်၊ ဟင်နရီနှင့် သူ့လူများက သူ့ကို ပြောင်ဖို့ ကြိုးစားကြ ပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ဝဲလေ့စ်သည်လည်း မက်ဘန်ဒီကဲ့သို့ပင် ဝေလည်ကြောင်ပတ် ဖြစ်နေဆဲ။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက စစ်ဆင်ရေးစပြုဆိုလျှင် လက်လွတ်ခံတတ်သူများ မဟုတ်ကြ။

ပြီး . . . မာရီတွင် ကင်ဇာရောဂါဖြစ်လာသည်။ လေးလလုံးလုံး သူမ လုံးဝပါးလာသည်ကို အံ့ကြိတ်ကာ ကြည့်နေခဲ့ရသည်။ သည်နောက်တွင် သူ့ကိုယ်တိုင် သေထူ ဖျော့ပါး ခံစားခဲ့ရသည်။ လပေါင်းများစွာ ကြာတဲ့အထိ ပူဆွေးသောကဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သည် အခိုက်အတန့်တွင် စားလို့လည်း မဝင်ခဲ့။ ကိုယ်အလေးချိန် ပေါင်လေးဆယ် ကျခဲ့သည်။ အိပ်လို့လည်းမပျော်ခဲ့။ အပန်းဖြေတဲတွင် ထလျှောက်နေရသည်။ သည်စဉ်က သူ့အဆက်အသွယ်လုပ်လာသူ မှန်သမျှကို မှန်းစိတ်ပွားခဲ့သည်။ စီ၊ အိုင်၊ အေမှ လုပ်ဆောင် ကိုင်ဖက်များကို မဆိုထားဘိ၊ မိမိသားကိုပါ မှန်းစိတ်ဝင်လာသည်။ စင်စစ် သူတို့က အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသူများ ဖြစ်သည်။ မာရီကမူ ကွယ်လွန်ခဲ့လေပြီ။ သူ့လုပ်ရပ်က တရားမျှတခြင်းမရှိ။

အခု သည်နေရာမှထိုင်နေရင်း၊ တိုတောင်းသော်လည်း အလွန်စိတ်ဆင်းရဲရသော အချိန်ကိုပြန်တွေးမိလေလျှင်၊ သူ ဘယ်သောအခါမှ မသေနိုင်ဟူသော မိုက်ကန်းတစ် အတွေးက ဝဲလေ့စ်ကို ရုတ်ခြည်းဖမ်းစားလာသည်။ သူ့ဘဝက အမှောင်ရိပ်ထဲမှာ ထာဝရ အသက်ရှင်လျက်ရှိမည်ဟူခြင်းက တကယ်ပျက်လုံးကြီးဖြစ်သည်။

စားပွဲတွင် ထိုင်နေကြကုန်သော ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များက၊ ဝဲလေ့စ်တစ်ယောက်၊ ဒန်းမာ့ကို တွေးနေလိမ့်မည်ဟူသာ ဖျူဖျူက တွေးမိကြပေလိမ့်မည်။ သူ့ဖြစ်ရပ်ပျက်စီးမှုများကြောင့်

သို့တ သူ့အတွက် အံ့ဩတုန်လှုပ် ချောက်ချားနေမိသည်။ သို့ရာတွင် မက်ဘန်ဒီကမူ
အေးဆိပ်ပြင်းပြနေသည်။ ဆက်ပြောရန် လိုလားနေသည်။

“နောက်ထပ် ကော်ဖီလူပေးရဦးမလား”

“နေပါစေ . . . ကေးလူးတင်ပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က မျက်လုံးကလေး ပေကလပ်၊ ပေကလပ်နှင့်ပြောပြီး ပြန်ထိုင်ချလိုက်
သည်။ သူ ဇရာထောင်းလာပြီဟု သူထင်သည်။ အခုဆို မောလွယ်သည်။

“အဲဒီအချိန်ကတော့ ကျွန်တော့်အဖို့ အထူးအဆန်းပဲ။ အဲသလောက်တော့
အဲဒါလဲ မှန်းဆကြည့်မှာပါ”

ဝဲလေ့စ်က သူ့ဇာတ်လမ်းကို ပြန်ဆက်သည်။

“အကယ်၍ မာဂျီသာ ဇနထိုင်မကောင်းမဖြစ်ခဲ့ရင်၊ ခင်ဗျားက မိုက်ကယ်နောက်ကို
ဆက်လိုက်မှာပဲပေါ့”

“သိပ်သေချာတာပေါ့ဗျာ”

“တကယ်တော့ လမ်းဆုံးနေပြီပဲဥစ္စာ၊ အချိန်တွေလည်း ကုန်လွန်ခဲ့ပါပြီ။ အခု
အဲဒါက ၁၉၄၀-ခုနှစ်များက ရုရှားတွေ ဒီမှာ ဘာလာလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာနဲ့၊ မော့ဆက်
အဖွဲ့က သစ္စာဖောက်၊ ကျွန်တော်တို့ဆီက ဆွစ်ကို ဘယ်လိုဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ
ကျွန်တော့်အနေနဲ့တော့ သဘောမပေါက်နိုင်ဘူး”

“ဟိုတုန်းကတော့ ကျွန်တော်လည်း ဆက်စပ်မထွေးခဲ့မိပါဘူး။ နောင်အခါမှ တွေး
မိတာပါ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော့်အတွက် ဆက်စပ်ပေးလို့သာပါ”

“ကျွန်တော် နားရွပ်နေပြီဗျာ”

“နောက်တော့ ရှင်းသွားမှာပါ။ အကယ်၍ အစွဲအမူးအဖိုးသမီး ဆွန်ဂျာမာဂရက်စ်
က လပိုင်းလောက် စောပြီးလာခဲ့ရင်၊ သူမေတ္တာရပ်ခံတာကို ကျွန်တော် သဘောတူမိမှာ
မထင်ဘူး။ အခုတော့ ကျွန်တော်က ဘာကြောင့် အေသင်ကို လေယာဉ်နဲ့သွားခဲ့မှန်း
မသိတော့ပါဘူး”

“ဒါပေမယ့် . . . ခင်ဗျား သွားဖြစ်အောင်သွားခဲ့တာပဲ”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

“ဆွန်ဂျာကို ခရီးထွက်ဖို့ အချက်ပေးတဲ့သူကို ခင်ဗျားသိနေတာပဲ။ ဘာကြောင့်
အဲဒါသမီး မဟန်ထားရတာလဲ”

“ဒီအဖိုးသမီး ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့က သိချင်လို့လေ။ မော့ဆက်
အရာရှိတစ်ဦးက အရပ်သား နိုင်ငံတူးလက်မှတ်နဲ့ ခရီးထွက်တယ်ဆိုတော့၊ ပြီး . . .
အဖိုးသမီးက ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ဖို့ ဦးတည်သွားနေမှန်းသိရတော့ ကျွန်တော်တို့က ပိုစိတ်ဝင်
အားတာပေါ့”

“ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဝိုးရိမ်ဗူပန်မိပါတယ်”

ဂရင်းက ဖြည့်စွက်ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်မတော်ဏီက မော့ဆက်မှ ဝက်ဇာမင်နှင့်တွေ့ဆုံဖို့ ညွှန်ကြားချက်များမှာ

အေသင်မြို့ အီလင်နီကိုလေဆိပ် အလုံသေတ္တာထဲတွင်ရှိသည်။

သို့ရာတွင် ဝဲလေ့စ်က သတိရှိသည်။ ဝဲရီလူငယ်တစ်ဦးကို သွားယူစေသည်။

အလုံသေတ္တာပေါက်ကွဲပြီး ဝဲရီလူငယ်မှာ သေဆုံးသွားသည်။

ဝဲလေ့စ်က မြို့ထဲသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်သွားပြီး တိုတယ်မှ သူ့အခန်းကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။ တစ်ဦးဦးက သူ့ကိုလုပ်ကြံရန် အားထုတ်လာသည်ကိုပင် လိုလိုလားလား ရှိနေသည်။

ထိုည ညဉ့်နက်သောအခါ ဝက်ဇာမင်က ဝဲလေ့စ်ကို လာတွေ့သည်။ သူတို့ယ် တိုင်လည်း ဝဲလေ့စ်လိုပင် ဗုံးကွဲမှုကြောင့် စိတ်ရှုပ်နေသည်။

စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။ သို့စဉ်လျက် မော့ဆက်အဖွဲ့မှ သစ္စာဖောက်ကို ပထုတ်ဖို့ အကူအညီပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။

“သစ္စာဖောက်ဟာ ဆွန်ဂျာရဲ့ ချစ်သူ ချိန်းမလက်ကံ ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ဟာ ယုံကြည်စိတ်ချရပြီး လေးစားရတဲ့ အစွဲရော့နိုင်ငံသားတစ်ဦးပဲ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“သူ့ကို ခင်ဗျားက ဘယ်လို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သလဲ၊ ခင်ဗျားက နေတိုးထောက်လှမ်းရေးက လာဆန်၊ ပဲရစ်က အာလီမွန်တို့ အမည်တွေကိုလည်း ပြောပြသေးတယ်လေ၊ သူတို့က ဒါနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်လို့လဲ”

“အားလုံးပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီဟာက အစွဲရော့မှာ အထူးအဆန်းဖြစ်နေတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို သူတို့ကိုစွဲမှာ အကူအညီပေးစေချင်ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့က ပြင်ပထူ ရှိမှာကိုလည်း ဆန့်ကျင်ကြတယ်လေ၊ သူတို့ရဲ့ သစ္စာဖောက်ဟာ ဘယ်သူဆိုတာလဲ သူတို့ သိပ်သိချင်ကြတယ်၊ ဘယ်သူဆိုတာ သိရမှာကိုလဲ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေကြတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ရှင်းပြသည်။

“မလက်ကံမှန်း ခင်ဗျား ဘယ်လိုဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သလဲ”

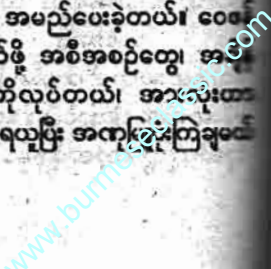
မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။

“အစ ကနဦးကတည်းက ကျွန်တော် သံသယရှိတဲ့လူတွေစာရင်းမှာ သူပါတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ရှိနေသရွေ့ သစ္စာဖောက်ဟာ သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ် ငြိမ်နေလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်၊ အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ပေါ်လာရင်တော့လဲ၊ သစ္စာဖောက်ဟာ ထွက်မလာပဲ မနေနိုင်ဘူးပေါ့”

“အဲသလိုဖြစ်အောင် ခင်ဗျား ဖန်တီးပေးခဲ့တာပေါ့”

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး . . .

“အဲဒါကို ကျွန်တော်က ဒေါသပုန် စစ်ဆင်ရေးလို့ အမည်ပေးခဲ့တယ်၊ ဝေဖန်သုံးသပ်မှုတွေ၊ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ဖို့ အစီအစဉ်တွေ၊ အလွယ်တကူ လွှားတွေ၊ ငွေရေးကြေးရေး ကုန်ကျစရိတ် အလုပ်တွေကိုလုပ်တယ်၊ အားလုံးဟာ ဆီးရီးယား၊ အီရန်၊ အီရတ်နဲ့ ဂျော်ဒန်မြို့တော်တွေကို လက်ဦးမှရယူပြီး အကူအညီကြရမယ်ဆိုတာ သိရတယ်”

“ဘုရားရေ . . . ဝက်ဇာမင်ဟာ ဒီလိုတာမျိုးတွေ လုပ်သလားဗျာ”
မက်ဘန်ဒီက ချီတုံချီတုံဖြစ်နေပြီးမှ သည်မေးခွန်းကို မေးသည်။

“စိတ်ဆန္ဒမပါဘဲ လုပ်ရတာပါ။ စာရွက်စာတမ်းတွေက လေ့ရှိလေဆိပ်က စစ်ဆင်ရေး အခန်းထဲမှာ ထားတယ်။ မလက်ကီက အဲဒါကိုလာယူပြီး လစ်ထွက်သွားတာကို ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်နေခဲ့တယ်”

“နောက်ယောင်ခံ လိုက်သေးသလား”

“ဘရပ်ဆဲလ် (ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံ)ထိ လိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ လာဆန်က သူတို့ကို ဖော်ထုတ်သွားတယ်”

“နေတိုးကပေါ့။ ဒါပေမယ့် မလက်ကီဟာ ဘာကြောင့် အစွဲရူးလို့ ဝှက်သတင်းတွေကို နေတိုးကို လက်ဆင့်ကမ်းရတာလဲ၊ ကျွန်တော်အဖို့တော့ အဓိပ္ပာယ်မရှိလှဘူး”

“အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်အတွက်လည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိလှပါဘူး။ ကျွန်တော်က ထဲလ်အဲဗီးလ်ကိုပြန်တယ်။ မလက်ကီရဲ့ အမှုတွဲဖိုင်တွဲတွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖတ်ကြည့်တယ်”

“ဘာရှာတာလဲ”

“အဆက်အစပ်ပေါ့။ ကျွန်တော် ရှာလို့ရခဲ့တယ်။ လာဆန်နဲ့ နေတိုးထောက်လှမ်းရေး အာလီမွန်နဲ့ ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးနဲ့ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ ဆက်စပ်မှုကို တွေ့ခဲ့ရတယ်”

မက်ဘန်ဒီက ကော်ဖီပန်းကန်ကို ကောက်ယူပြီး သောက်ရန် ပါးစပ်တွင်တေ့ပြီးမှ ပြန်ချပြီး “ကျွန်တော်လား” ဟု မေးသည်။

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်၍ ဖြေသည်။

“မလက်ကီက ဧရာဝတီရေအရပ်မှာ ပါတီပွဲတက်လေ့ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ အဆက်အသွယ်တွေလုပ်တယ်။ သူ့နိုင်ငံက စီမံကိန်းတွေအတွက် ငွေရှာတယ်ထင်ပါဗျာ။ အဲဒီ ပါတီပွဲတော်တော်များများက ဧည့်သည်စာရင်းတွေထဲမှာ ခင်ဗျားအမည်ပါတယ်။ မလက်ကီဟာ ဝါရှင်တန်က ပါတီပွဲလည်း တက်ခဲ့တယ်လေ”

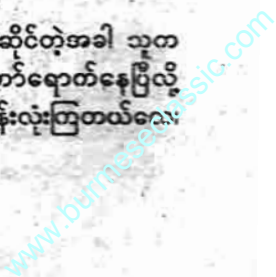
မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

“ကျွန်တော် ဒီလူကို သိပါတယ်။ လူချင်းတော့ မသိပါဘူး”

သို့ရာတွင် အတွေးတစ်ခု ခေါင်းထဲဝင်လာလျှင် သူက လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို ချလျက် . . .

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက အဆက်အသွယ်တွေနောက် လိုက်ပြန်တယ်ပေါ့။ ပထမဆုံး ဝဲလေ့စ်က အာလီမွန်ဆီ လိုက်တယ်။ သူ့ကို ခင်ဗျားသတ်လိုက်သလား”

“ဟင့်အင်း . . . ကျွန်တော်သိတယ်လို့ ပြောပြီး သူ့နဲ့ ရင်ဆိုင်တဲ့အခါ သူက သေနတ်ဆွဲထုတ်တယ်။ ပြီးတော့ မွန်ဂူးစ်ဆိုတဲ့ လူဆီကို ကျွန်တော်ရောက်နေပြီလို့ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားတယ်။ ဖုန်းဆက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ နဝန်းလုံးကြတယ်လေ။ သူလဲကျသွားတဲ့အချိန်မှာ လည်ပင်းကျိုးသွားတယ်ထင်ပါရဲ့ဗျာ”

မတ်ဘန်ဒီက ဝရုတ်စိုက်နားထောင်ပြီး . . .

“ပြီး . . . ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်တိုလိုက်ရွာဖို့ ဝါရှင်တန်ကို လာခဲ့တယ်ပေါ့”
ဝဲလေ့စ်က ပြုံးသည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်လို့က သိပ်မသေချာဘူးဗျ၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးတာ နှစ်ပေါင်း
များစွာ ရောင်းရင်း၊ သွေးသောက်တွေပဲဥစ္စာ၊ ခင်ဗျားတို့ ပထုတ်တာကြည့်ရအောင်
ဝါရှင်တန်လာခဲ့တာ မဟုတ်ရပါဘူး။”

“ပြီး . . . ခင်ဗျားက ဘယ်ကို ရွေးချယ်ဖောက်သွားရတာလဲ”

“ကျွန်တော့်ကိုဆေးခတ်ပြီး ဟိုတယ်က ဆွဲထုတ်သွားခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော် သစ်
ပြန်ရလို့ နီးတဲ့အခါ၊ ကျွန်တော်က ဝိုန်ဗာရှီ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က မက်နီးလ်
ဟင်နရီရဲ့ အိမ်မှာ ရောက်နေတာ တွေ့ရတယ်”

“ဒီကိစ္စမှာ ဗြိတိသျှကလည်း ပါဝင်ပတ်သက်နေတာပေါ့”

“ဟင်နရီက ချုပ်ကိုင်နေတာပဲ၊ အဲဒါလောက်ထိတော့ ကျွန်တော် ပြောပြနိုင်
ပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“စောစောက သူ့လျှို့အမှောင်လုပ်ငန်းအကြောင်း ခင်ဗျားပြောပါသေးတယ်
အစွဲရေးက မလက်ကံအပြင် ပြင်သစ်ထောက်လှမ်းရေးက အာလီမွန်၊ နေထိုး
ထောက်လှမ်းရေးက လာဆန်၊ ကျွန်တော့်ဆီကတော့ ဆွစ်လို့ ထင်ရတာပဲ၊ ဗြိတိသျှ
ထောက်လှမ်းရေးက ဟင်နရီနဲ့ တခြား ပုဂ္ဂိုလ်တွေလား”

တိုပင်စကီးက မေးသည်။

သို့ရာတွင် ဝဲလေ့စ်က မက်ဘန်ဒီကိုသာ စေ့စေ့ကြည့်နေသည်။

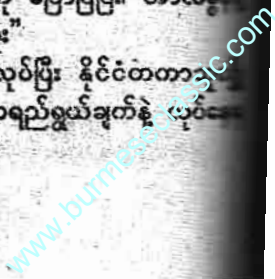
“မှန်ပါတယ်၊ ဟင်နရီက အဓိက ပင်မပါ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“စိတ်ကူးယဉ်ပါဗျာ၊ နှစ်ဘက်ချွန်သူလျှို့တွေက လျှို့ပုဂံသတင်းတွေ အစေ
အယူလုပ် ဖလှယ်ပြီး၊ ကမ္ဘာပတ်ပြီး ကျက်စားနေကြတာကိုး၊ အချင်းချင်းလည်း ဖြောင်
ကြလို့၊ အဲဒီအပိုင်းတော့ ခင်ဗျား ပြောမပြပါလား”

“စိတ်ကူးယဉ်တာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ကျွန်တော် ဟင်နရီနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်၊ သူက
အားလုံးကို ဖွင့်ပြောပြတယ်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒေါသပုန်စစ်ဆင်ရေး စာရွက်စာတမ်းတွေထဲ
လုပ်ဇာတ်ခင်းထားတာတွေ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်လို့ သူတို့သိထားတဲ့အကြောင်း ပြော
တယ်၊ အဲဒီမှာ သစ္စာဖောက်ရုံနေတယ်၊ မလက်ကံက လာဆန်၊ လာဆန်က ဟင်နရီ
လက်ဆင့်ကမ်းနေတယ်၊ ကျွန်တော်က မလက်ကံရဲ့အမည်ကို ပြောပြပြီး၊ အာလီမွန်
ရင်ဆိုင်တဲ့အခါ သူသိတယ်ဗျ၊ စိတ်ကူးယဉ်တာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဆို သစ္စာဖောက်တွေက သတင်းအပေးအယူလုပ်ပြီး နိုင်ငံတကာ
အမှောင်လုပ်ငန်းကြီးပေါ့၊ ဘာကြောင့်လဲ ဒီအဖွဲ့လေးက ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်
တာလဲ”

“ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ဟင်နရီရဲ့ အဆိုအရတော့ ကျွန်တော်တို့က အကျင့်စစ်ခင်းဖို့ အားမထုက်ရလေအောင်တဲ့”

ဝဲလေ့စ်က ဝန်ခံသည်။

“မွန်မြတ်ပါဗေ၊ ဒါပေမယ့် . . . ခင်ဗျား မလှဘူးပေါ့”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

“အဲဒီ အခန်းကဏ္ဍထိတော့ ကျွန်တော်ယုံတယ်၊ ဒါပေမယ့် အများကြီး ကျန်ပါသေးတယ်၊ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေသေးတယ်၊ ခင်ဗျား ပြောချင်သပဆိုရင်တော့ လျှို့ဝှက်မှု ရှိတယ်”

“အများကောင်းကျိုး၊ ပရဟိတတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်ပါတယ်”

“သူတို့ရဲ့ စစ်ဆင်ရေးရန်ပုံငွေက ဘယ်ကလာသလဲ”

မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။

ဝဲလေ့စ်က ယောက်ယက်ခတ်ရမည့်အချက် ဖြစ်သည်။

မက်ဘန်ဒီက . . .

“သူတို့ အိတ်ကပ်ထဲကတော့ မဟုတ်နိုင်ပါဘူးလေ၊ ကမ္ဘာအနှံ့ စစ်ဆင်ရေးလုပ်တာကတော့ ကုန်ကျစရိတ်များမယ်”

“ဘယ်သူက ငွေကြေးထောက်ပံ့တယ်ဆိုတာတော့၊ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး၊ လူသစ်တွေ ဘယ်လို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းတယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ရွှေတန်းတပ်တွေနဲ့ ဘယ်ကပေါ်လာသလဲဆိုတာလည်း ကျွန်တော် မသိပါဘူး၊ ကျွန်တော်မသိတာ တစ်ပုံကြီး ရှိပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် . . . ကျွန်တော်သိအောင် လုပ်ရမှာပဲ၊ သူတို့ရဲ့ တကယ်ရည်ရွယ်ချက်က ဘာဆိုတာလဲ သိရအောင် လုပ်ရမှာပဲ”

“ကျွန်တော် စိတ်ညွတ်လာအောင်တော့ ဒီထက်ပိုပြီးကောင်းအောင် လုပ်ရမှာပေါ့လေ”

အတန်ပြောပြီးသက်ခနဲပြီးမှ မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

“ဒီမှာ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး လက်ကွဲခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းကြာပါပြီနော်၊ အဲဒီတာလအထောအတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခဏနဲ့ထွင်တာများ၊ ခင်ဗျားသိအလို့လား”

“ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို သစ္စာဖောက်ထဲက တစ်ယောက်လို့ သံသယရှိခဲ့တယ်”

မက်ဘန်ဒီက ကက်ကတ်လန် ရန်တွေ့သည်။ စားပွဲပေါ် လက်သီးနှင့်ထူပြီး ခဏားဆက်ပြန်သည်။

“ဒီမှာ ဝဲလေ့စ်၊ ခင်ဗျားက ဒီနေရာမှာထိုင်ပြီး ပေါက်တက်ကရတွေ့ပြောလို့ ကျွန်တော် လက်ခံမယ်လို့ ထင်သလား”

ဝဲလေ့စ်က မက်ဘန်ဒီကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး နှုတ်ဆိတ်နေသည်။

ကေန္တ သစ္စာဖောက်သံသယ စာရင်းထဲတွင် သူ့အမည်ပါဝင်ခြင်းအတွက် မာန်မယုတက်ခြင်းရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကြောင့် လက်ခံဖို့ စိတ်ဆန္ဒမရှိခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ရမည်။

သို့ရာတွင် စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သော ဇာတ်လမ်းကြောင့်တ အများစုဖြစ်မည်ဟု
ဝဲလေ့စ် သံသယ ဖြစ်မိသည်။

ဝဲလေ့စ်ကိုယ်တိုင်လည်း သို့ကလိုပင် ခံစားခဲ့မိသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ထိုနေရာသို့
ရောက်ခဲ့သည်။

“ကျွန်တော် သာဓကနည်းနည်း ‘တင်ပြပါရစေ’

နောက်ဆုံးတွင် ဝဲလေ့စ်ကပြောသည်။

“တကယ်ပဲလား”

မက်ဘန်ဒီက ဒေါသတကြီးနှင့်မေးသည်။

“အစွရေးတို့က အားလံကာယုတ် (Al Raryut) မြို့အနီးမှာ ပြိုဟ်တုသတင်း
လက်ခံရယူတဲ့ စခန်းတစ်ခု တည်ဆောက်ခဲ့တယ်။ မိုးလေဝသပြိုဟ်တုလို့ ထင်မှတ်ရတာပဲ”

“မိုးလေဝသပြိုဟ်တုလို့ ထင်စရာရှိလို့လား”

မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။ သူ့ ညာဘက်ဖျက်ခုံးကို ပင့်တင်လိုက်သည်။

“မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြိုဟ်တုက ရာသီဥတုအခြေအနေကို မစုဆောင်းပါဘူး။
သူ့လျှို့ဝှက်တု ဖြစ်နေပါတယ်။ အနီအောက် အီလီထရွန်နစ် ထုတ်လွှတ်ခြင်းနဲ့ အင်အား
ကြီးတဲ့ ဓာတ်ရိုက်ကင်မရာပါ ရှိတယ်”

“ကောလာဟလသတင်းတွေ ထွက်နေတယ်”

ကိုပင်စကီးက ပြောသည်။

“ကျွန်တော် သိရသလောက်တော့ အင်မတန်လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ”

“ဒီအတတ်ပညာကို အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှာ အသုံးချဖို့ ကျွန်တော်တို့ ခွင့်မပြု
နိုင်ဘူး”

“လက်ခံရတဲ့စခန်းကို ဖျက်ဆီးလိုက်ပါပြီ။ ပင်လယ်သေရဲ့ တစ်ဘက်တမ်း
ကျော်ဒန်နိုင်ငံ၊ အေတာရုင်မြို့မှ အခြေစိုက်တဲ့ ကျော်ဒန်တပ်ကလာပြီး ဖျက်ဆီးလိုက်တယ်”

“အကယ်၍ ဒီဌာနက ရာသီဥတု ပြိုဟ်တုသတင်းဖမ်းစခန်းလို့ လူတိုင်းထ
ယုံကြည်ထားရင် ဘာကြောင့် ဖျက်ဆီးရတာလဲ”

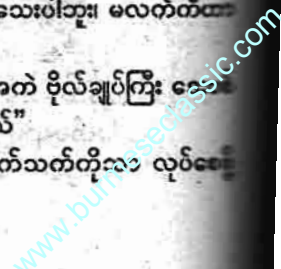
“ဝက်ဇာမင်ကလည်း အဲဒီလိုပဲ မေးခွန်းထုတ်ခဲ့တာပဲ။ အဲဒါကြောင့်ရယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့
နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ပေါ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေရယ်ကို စုပေါင်းပြီး အစွရေးထောက်လှမ်းရေး
ထိပ်ပိုင်းမှာ သစ္စာဖောက်တစ်ဦးတော့ရှိရမယ်လို့ သူက ကောက်ချက်ချခဲ့တယ်။ အဲဒီ စခန်း
အကြောင်း အတွင်းကျကျသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်စာရင်းကို ကျွန်တော်ကိုပေးတယ်”

မက်ဘန်ဒီက သည့်အချက်ကို အချိန်အတန်ကြာယူပြီးမှ လက်ခံနိုင်သည်။

“ဝဲလေ့စ် . . . ခင်ဗျားစွဲချက်ကို အထောက်အကူ မပြုသေးပါဘူး။ မလက်ကံထာ
လျှို့ဝှက်သတင်းကို ကျော်ဒန်ကိုလည်း ရောင်းမှာပေါ့လို့”

“အစွရေး စစ်ဘက်ထောက်လှမ်းရေး (Anan) အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဇေ
တင်ဘောဘဲလ်က သူ့လူတွေကို အေတာရုင်ကို စေလွှတ်ခဲ့တယ်”

အေမန်သည် စစ်ရေးစစ်ရာသတင်း စုဆောင်းရေးသက်သက်ကိုလဲ လုပ်နေ

တာဝန်ပေးထားမှန်း သူတို့နှစ်ဦးစလုံး သိသည်။ သို့ရာတွင် အေမန်သည် မော့ဆက်နှင့် လည်း ပူးတွဲဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ချည်း။

“ဆူဇာ၊ စခန်းတပ်မှူးကို အရှင်ဖမ်းစေချင်တယ်လေ၊ သူ့ကိုခေါ်ပြီး ဘယ်သူက အမိန့်ပေးတယ်ဆိုတာ စစ်ဆေးချင်လို့”

ပြီးတော့ . . .

“သူ့ရုံးခန်းထဲမှာပဲ သူ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခံလိုက်ရတယ်၊ သူ့လူတွေ အပါအဝင် အတာရှင်စခန်းမှာရှိတဲ့ လူတိုင်းလည်း အသတ်ခံကြရတယ်၊ ဆိုမန်လေ အမေရိကန်လုပ် ဓာတ်ငွေပုံးပေါ့”

“ဆိုမန်ဆိုတာ ဘာဆိုတာနဲ့၊ ဘယ်သူက ထုတ်လုပ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ချိန်းမလက်ကီက ဒီပုံးကို ရယူနိုင်စွမ်း မရှိပါဘူး”

မက်ဘန်ဒီက တွဲပြီးတိုနေဆဲ . . .

“မှန်ပါတယ် . . . သူက ရယူနိုင်စွမ်းရှိတယ်ပဲထားဦး၊ ဘယ်သူက လက်ဆင့်ကမ်း ပေးမှာတဲ့လဲ၊ ဘာကြောင့် ပေးရမှာလဲ၊ မလက်ကီက အားလံတာယွတ်က စခန်း အကြောင်း ထောက်လှမ်းရေးသတင်း ပေးမယ်၊ ပြီး . . . အေတာရှင်အကြောင်း သတင်း ပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်ကဘယ်လို ရောက်လာရတာလဲ”

သူတို့အားလုံးက ဝဲလေ့စ်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ဝရင်း၏ ပါးစပ် အဟောင်းသားနှင့် မက်ဘန်ဒီ၏ ညာမျက်လုံးက ကျိန်းစပ်စပ်ဖြစ်လျက် . . .

ဂျီနီဇာတွင် တင်နရီက သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းသည် အကျမြူပုံးကြောင့် ၁၉၄၃ ခုနှစ်မှ စတင်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြသည်။

“ကဲ . . . ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခေါ်ခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော့်ဆီက ဘာများ အလိုရှိလို့ပါလဲ”

ဝဲလေ့စ်က မက်ဘန်ဒီကို မေးသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဆီက သစ္စာဖောက်ကို ပထုတ်ဖို့”

“အခု ကျွန်တော်နဲ့ ပူးပေါင်းမှာလား၊ အကူအညီပေးမှာလား”

“ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ”

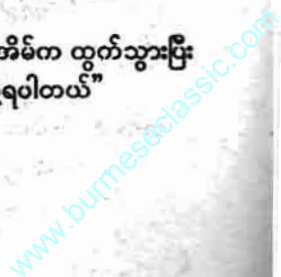
“ဟင်နရီဆီ သွားပါ၊ သူ့ လူအမှောင့်လုပ်ငန်းဆီ သွားပါ၊ ဘယ်သူက စတင် တည်ထောင်တယ်၊ ဘယ်သူက ငွေကြေးထောက်ပံ့တယ်၊ ဒီ နှစ်ကာလအတွင်းမှာ ဘယ်သူက စုစည်းတိုင်တွယ်ထားသလဲ၊ ဒီအဖွဲ့က ဘာအတွက်လဲဆိုတာ သိအောင်စုံစမ်းပါ”

မက်ဘန်ဒီက မတ်တပ်ရပ်ပြီး ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူက ဝဲလေ့စ်ကို ကျောပေးရပ်နေသည်။

“လူတိုင်းကတော့ ခင်ဗျားသေပြီလို့လဲ ခံယူကြတယ်၊ အခုဒီအိမ်က ထွက်သွားပြီး ခင်ဗျား ကျန်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ မထင်မရှားနေမယ်ဆို နေလို့ရပါတယ်”

“မက်စရာပဲ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

မက်ဘန်ဒီတ ပြန်လှည့်၍၊

“ဒါကို ချန်ထားရစ်ရလောက်အောင် မက်မောစရာတော့ ကောင်းနိုင်ပါ့မလား”

“ကျွန်တော်ပြောတာကို ခင်ဗျားယုံခဲ့ရင် ခင်ဗျားဒီလိုမေးမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ကျွန်တော်က ဘာလို့ ယုံရမှာလဲ၊ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ တစ်ဝက်လောက် ပါဝင်ပတ်သက်နေတဲ့ သူလျှိုအမှောင့်လုပ်ငန်းတွေအကြောင်း လုပ်ဇာတ်ခင်းထားတာတွေ ကို ယုံရမှာလား”

“ခင်ဗျားအတွက် ကျွန်တော် ထွက်သတင်းလူပါရစေ”

“ခင်ဗျားက ခွင့်ပြုမိန့် လိုလို့လား”

“ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ခင်ဗျားက ဟင်နရီနောက် လိုက်မယ်ပေါ့၊ သူလျှိုအမှောင့်လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက် နေတဲ့ တခြားလူတွေနောက်ပဲ လိုက်မယ်ပေါ့”

“တိုက်ရိုက်တော့ မလိုက်ပါဘူး၊ ချက်ချင်းလက်ငင်းလည်း မလိုက်မေးပါဘူး၊ ပထမဦးဆုံး ဒီထက် သတင်းရယူဖို့ လိုပါသေးတယ်၊ ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ကူးထားတာ ရှိပါတယ်”

“ရှိမှာပါ၊ ရှိမှာပါ”

မက်ဘန်ဒီတ ပြောသည်။

သူက မရယ်ချင်ရယ်ချင်နှင့် ရယ်သည်။

“နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တွေ လိုတယ်၊ အသုံးစရိတ်လည်း လိုတယ်၊ အဲဒါမျိုးတွေပေါ့”

“ကျွန်တော် စီစဉ်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ကိုပင်စကီးက သူ့နောက်ကြောင်းရာဝင်ကို ဖန်တီးပေးနိုင်ပါတယ်၊ အရင်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေကြပဲဥစ္စာ”

ဝရင်းက ပြောသည်။

မက်ဘန်ဒီတ စိတ်ဖျက်လက်ဖျက်ဖြစ်နေပုံရသည်။ သူ့လူများကိုယ်တိုင်က သူတို့ သစ္စာဖောက်နေ၍ ခံပြင်းနေမှန်း ဝဲလေ့စ် သိသည်။ သူတို့တစ်တွေက သည် ဇာတ်လမ်းကို သူသိသည်ထက်ပင် သိထားသည်။

“ကျွန်တော့်ကို ချုပ်တိုင်သူအဖြစ်နဲ့ ခင်ဗျားလက်ခံမှ ဖြစ်မယ်”

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်သည်။ သူက မျက်လုံးကိုမှေးထားသည်။ အခုတော့ မက်ဘန်ဒီတ သူပြောသလို အလိုက်သင့် လိုက်လိမ့်မည်မှန်း သူသိသည်။

သူ့အတွေးများက သူ့သားဂျွန်ဆီသို့ ရောက်သွားပြန်သည်။ ဖျင်ဆင်သည် အတော်ဆုံး ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆွစ်က တစ်နေ့လုံးလုံး အချိန်အသာစီး ရနေသည်။ သည်အဆင့်တွင် သူက စောင့်ကြည့်နေရုံမှတစ်ပါး ဘာမှမတတ်နိုင်။

လာရီလိုင်ဆင်က အိမ်ဝင်ကားလမ်းမဆုံးတွင် ငှားရမ်းသွားသော ကားအတွင်းတွင်

ကျော်စင်ထွန်း စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

ထိုင်ရင်း ပြာကျနေပြီဖြစ်သော ဝဲလှေစံမဟော်ဇီ၏ ရွတ်ကန်ကြီးဘေးမှ အပန်းဖြေကဲကို
 ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ သူက မီးသတ်တပ်ဖွဲ့များနှင့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးများ၊ စိန်လူးတီးပြီ၊
 ခုခင်းဆရာဝန်၊ စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေသော စုံထောက်တို့နှင့် ပြောဆိုပြီး နောက်လှည့်ပြန်
 နေသည့်ဆဲဆဲ ဖြစ်သည်။ သူတို့တစ်တွေက ကျန်ရှိသောပစ္စည်းများကို ကိုင်တွယ်စစ်ဆေး
 ကြည့်နေကြသည်။ အဲလီဇဘက်နှင့် တလေးသုံးဦး၏အလောင်းများကို ဆွဲထုတ်ပြီး အိတ်
 ခွပ်ကာ ရင်ခွဲစစ်ဆေးရန် ဖျူးလုန်းယိုသယ်လှသွားပြီး ဒါကာ လုပ်ကြံတာပဲဗျို့ဟု စုံထောက်
 တစ်ဦးက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့်ပြောသည်။ ခွေးသာသာ၊ သာရီသူက မိမိမိသားစုကို ရက်ရက်
 စက်စက်သတ်ပြီး ကျောခိုင်းထွက်သွားပြီတဲ့၊ ပေါက်ကွဲစဉ်က ဖြန့်သည် တဲအတွင်းတွင်
 မရှိခဲ့။ အခုတော့ သူသည် ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက်ဖြစ်နေပြီ။

ဘယ်ကိုသွားသလဲ။

သည်နေရာမှာ ဘာများဖြစ်ခဲ့သလဲ။

ပို အရေးကြီးတာက အရေးကြီးဆုံးက ဝဲလှေစံမဟော်ဇီကို သူဘယ်လိုပြန်ပြော

ရပါ။

အခန်း (၆)

ဗုံးပေါက်ကွဲပြီး ၂၄ နာရီကျော်ကျော်အကြာ၊ တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်စောစော ၅ နာရီခန့် မိနစ်ပိုင်းအလိုတွင် ဂွန်မဟော်ဏီက အဝေးပြေးလမ်းမကြီးမှ ဆင်း၍ လမ်းဘေး အပန်းဖြေ အနားယူစခန်းတွင်းသို့ ဝင်သည်။

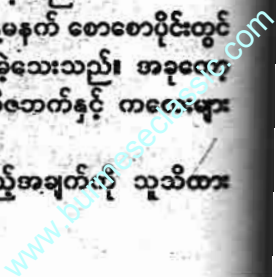
သည်နေရာသည် မွန်တာပြည်နယ်၊ မစ်ဆီလာမြို့မြောက်ဘက် မိုင်အနည်းငယ် မျှသာ ဝေးသည်။ သူက မင်နီဆိုတာပြည်နယ်မှ တောက်လျှောက် မောင်းလာခဲ့သည်။ မနေ့ညနေက တခြားလမ်းဘေး အပန်းဖြေအနားယူစခန်းတွင် နာရီအနည်းငယ်ကြာမျှ အိပ်ခဲ့သေးသည်။

ခြစ်ခြစ်တောက်ပူပြင်းသော နေ့အခါတွင် သူက ဆီဖြည့်ရန်တစ်ကြိမ်နှင့် တော်ဖီနှင့် အသားညှပ်မုန့်စားရန် မီးနော်မြို့အနီးတွင် တစ်ကြိမ် ကားရပ်ခဲ့တာကလွဲလို့ မြောက်ဒါကိုတာပြည်နယ်လွင်ပြင်တွင် တောက်လျှောက်မောင်းခဲ့သည်။

သေတ္တာများက ကားနောက်အံဖုံးထဲတွင် ရှိနေဆဲ။ မနေ့မနက် စောစောပိုင်းတွင် ကိုယ်လက်သန့်စင်ရန်နှင့် အဝတ်အစားလဲရန် တစ်ကြိမ်ရပ်နားခဲ့သေးသည်။ အခုဇောလည်း ထုထောင်းခံထားရသလို ကိုယ်လက်တွေ့နာနေပြီး အဲလီဇဘက်နှင့် ကလေးများ သေဆုံးတုန့်ပြဆိုခြင်းမှာ ဖြစ်နိုင်စရာမရှိ။

သို့ပင်သို့ငြား သူတို့အားလုံး သေဆုံးတုန့်ပြဆိုသည့်အချက်ကို သူသိထား

ထောင့်စိတ်ကွန်း စာအုပ်တိုက်

သည်။ သူတို့ကို ဘယ်သူသတ်သည်ဆိုတာကိုလည်း သူသိသည်။ ဘာကြောင့်ဆိုတာ
တို့လည်း သူ့အသိ။

အဲ . . . ဘာကြောင့် သူက တစ်ပြေးထဲ ပြေးနေရသည်ကိုမူ သူ ရေရေ ရာရာ
မသိ။ သူတို့ကို ကျောခိုင်းပြီး သူက တစ်ပြေးထဲပြေးနေမိသည်။

အပန်းဖြေအနားယူခန်းတွင် ကားကလေးတစ်စီး နှစ်စီးနှင့် ကုန်တင်ကား ဒါဇင်
ဝတ်ခန့် ရှိနေသည်။ ငွန်က အပန်းဖြေအနားယူခန်းသို့ လျှောက်သွားစဉ်၊ ကုန်တင်ကား
မောင်းသူတစ်ဦးက ထွက်လာပြီး ငွန်ကို နှစ်ကြိမ်မျှ စပ်စပ်စုစု ပြန်ကြည့်ကာ ကားဆီသို့
ဆက်လျှောက်သွားသည်။ အပန်းဖြေအနားယူခန်းတွင် ငွန်က ရေအေးဖြင့် မျက်နှာ
သစ်သည်။ မှန်ထဲတွင် သူ့ရုပ်ကို ပြန်ကြည့်သည်။ မျက်လုံးပတ်လည်တွင် နီရဲနေသည်။
သူ့ ရှုပ်သွင်ပြင်က ကြောက်စရာပင် ကောင်းသေးတော့။ သူ့အဖို့ လုပ်စရာမရှိဟု သူ့ကိုယ်
သူ ပြောနေမိသည်။ သူတို့က သူ့အဖေကို သတ်ခဲ့ကြသည်။ ပြီး . . . သူ့ ဇနီးနှင့်
ရင်သွေးများကို သတ်ခဲ့ကြသည်။ သူ့အလှည့်အတွက် ရောက်လာကြလိမ့်ဦးမည်။

ကေန္တ . . . မက်ဘန်ဒီက ဖခင် မှတ်စုမှတ်တမ်းများကိုတွေ့ပြီး ဗုံးဖောက်ခွဲဖို့
စီစဉ်ခဲ့တာဖြစ်မည်။ သူတို့ သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းကို အစွမ်းကုန် အကာအကွယ်ပေး
လိမ့်မည်။ ဖခင်က မှတ်စုမှတ်တမ်းများထဲတွင် အပြည့်အစုံပြောထားသည်။ သို့သော်
ငွန်က လိပ်ပတ်လည်ခြင်းမရှိ ဖခင်က သူ့အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတပင် မရစေရန်
အကာအကွယ်လုပ်ခဲ့သည်။ သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းသည် စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုလောက်သာ
ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ငွန်က မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ထားလိုက်သည်။ အဖေဖို့ပေးလိုက်တဲ့ မှတ်စုမှတ်တမ်း
စာရွက်တစ်ထပ်ကြီးကို မြင်ယောင်နေသည်။ ဖခင်လက်ရေးကိုလည်း တရားရေး မြင်
ယောင်နေမိသည်။ စာမျက်နှာတစ်မျက်နှာလုံး စာကြောင်း တစ်ကြောင်းပြီးတစ်ကြောင်း ရေး
ထားသည်။ သည်စာကြောင်းများကို စက္ခုအာရုံထဲမှာ ဖတ်နေရသည်။ ကောင်းနေစဉ်တုန်း
က သူငယ်ချင်းများက သူ့ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားသလို မှတ်ဉာဏ်ကောင်းသည်ဟုဆိုစမှတ်
ပြုခဲ့ကြသည်။ 'အလုံးစုံ တွေးသိခြင်း'ဆိုတာက စိတ်ပညာဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။ မေ့မေ့
ဖျောက်ဖျောက် နေချင်သပဆိုလည်း နေလို့ရသည်။ သို့ရာတွင် သူက အခန်းလိုက် အပိုဒ်
လိုက် အားလုံးကို မှတ်မိသည်။

သူက ရေလေ့မှသာလိုက်ပြီး အပေါ့အပါးသွားသည်။ ပြီး . . . ကားဆီသို့ ပြန်
လာသည်။ သည်မနက်ခင်းက ကြည်ကြည်လင်လင်ရှိသည်။ ငွန်က စက်ကိုမနှိုးမီ မှန်
ထဲခါးကို ဆွဲချပြီး စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိသည်။

'ခဏလောက် သည်းခံစောင့်နေပါ။ ဒါတွေအားလုံးကို အဆင်ပြေဖြစ်သွားဖို့
ထွန်တော် ကတိပေးပါတယ်'

ဆွစ်က သူ့ကို တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ပြောခဲ့သည်။
'ဒီအကြောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောနဲ့၊ အန္တရာယ် သိပ်များတယ်တဲ့'
'အန္တရာယ် သိပ်များတယ် . . .'

ဂျွန်က ဆွစ်ချဲ့ နောက်ဆုံးသတိပေးစကားကို ရေခွက်နေမိသည်။ ဆွစ်ကို သတ် သည့်သူမှာလည်း မက်ဘန်ဒီဝင် ဖြစ်မည်။

ဂျွန်က ရွှေသို့ ကိုင်းညွတ်၍ နဖူးကို စတိယာရင်ဘီးတွင် မှီ၍ ထားလိုက်သည်။ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာသည်။ ရံဖန်ရံခါ ဒေါသစိတ် ထကြွသောင်းကျန်း လာသောအခါ တားကိုပင် ထိန်းလို့မရလောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အခုလိုပင် မျက်ရည်များရစ်ဝဲလာသည်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်က သူ့ကို ဖမ်းစားခဲ့ပြန်သည်။

မနက်ဦးစာ စားပွဲတွင် ဇနီးအဲလီဘောက်နှင့် ကလေးများကို သူတွေ့ရသည်။ သူတို့က သူနှင့် တေးတွေဖောင်လောက်အောင် ပြောကြသည်။ ဝင်စပ်စေ့ မေးခွန်းတွေ မေးကြသည်။ သူက ဘယ်လို အဝတ်တကုတ်ကြီးစား ကြီးစား သူတို့ပြောစကားများကို သဲသဲတွဲတွဲ မကြားရ အလှမ်းဝေးလွန်းသည်ဟု ထင်သည်။ သူက သူတို့ကို လက်တမ်း လိုက်ချင်သည်။ သို့ရာတွင် . . . သူ့မစွမ်းဆောင်နိုင် . . .

‘အပေါင်းအသင်း နေကောင်းရဲ့လား’

သူ ဘေးနားမှ ကပ်ဦးဦးက မေးလာသည်။ ဂျွန်က လူးလဲ ခေါင်းထောင်ပြီး စောစောက အခန်းပြေအခန်းထဲမှ ထွက်လာတုန်းက မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကုန် တင်ကားမောင်းသူရဲ့ စိုးရိမ်တကြီးမျက်နှာကို သူ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား နေကောင်းရဲ့လား’

ကုန်တင်ကားမောင်းသူက မေးပြန်သည်။ သူက နွားကျောင်းသားဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားသည်။ ဂျွန်က ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

‘နည်းနည်းမောလို့ပါ’

‘ခင်ဗျားကြည့်ရတာ သိပ်ပန်းလာပုံရတယ်။ ဒီမှာ နာရီအနည်းငယ်နေပြီး အနား ယူဖို့သင့်တယ်။ ခရီးဆက်ရမှာ ဝေးသေးသလား’

‘ဟင့်အင်း . . . သိပ်မဝေးပါဘူး’

ဂျွန်က ပြောသည်။ ကုန်တင်ကားမောင်းသူက သူ့ကို ဝတ္တန့်အတော်ကြာ ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။

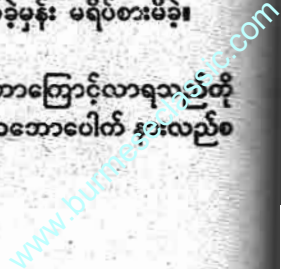
‘မစ်ဆိုလာမြို့ဟာ တောင်ဘက်မိုင် (၃၀) လောက်ပဲ ဝေးတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကားပေါ်ကဆင်းပြီး လမ်းနည်းနည်းလျှောက်လိုက်ပေါ့။ ခေါင်းရှင်းသွားအောင်လို့ပေါ့’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ နေကောင်းသွားမှာပါ’

မစ်ဆိုလာမြို့သည် မိုင်သုံးဆယ်ခန့်သာ ဝေးသည်။ အံ့ဩစရာပင်။ ဂျွန်က မိမိ ဘယ်နေရာရောက်နေမှန်း သတိမထားမိ။ သူက အနောက်ဗူးစူးသို့ မောင်းထွက်ခဲ့မှန်းတော့ သိသည်။ သို့ရာတွင် အခုအချိန်ထိ မိမိ ဘယ်အထိ ခရီးပေါက်ခဲ့မှန်း မရိပ်စားမိခဲ့။

‘မစ်ဆိုလာတဲ့၊ ဘာကြောင့် သူလာရတာလဲ’

သူတို့ယ်သူ မေးခွန်းထုတ်မိသည်။ သူ ဒီနေရာကို ဘာကြောင့်လာရသည်ကို ကောင်းစွာ ရိပ်စားမိပြီး ပြီးနောက် မိမိ ဘာလုပ်ရမည်ကိုလည်း သဘောပေါက် နားလည်စ ပြုသည်။

သည်ခရီးအကွာအဝေးကို နာရီဝက်ခန့် မောင်းရုံဖြင့် ရောက်နိုင်သည်။ မစ်ဆိုလာ ဗြိတိန်မြို့များသို့ ရောက်ချိန်တွင် အရှေ့မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းမှာ အရောင်လင်းနေလေပြီ။ မြို့ထဲသို့ မောင်းဝင်ရမည့်အစား သူက ဝရင်းနော့ဥယျာဉ်ရှိရာ အရှေ့ဘက်သို့ ချိုးတွေ့လိုက်သည်။ သည်နေရာတွင် သူက လမ်းမပေါ်မှဆင်း၍ မိုင်အနည်းငယ်အဝေးထိ တောလမ်းကလေး အတိုင်း ဆက်မောင်းသွားသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထူထပ်သော တောအုပ်အတွင်းကတ္တရာ ခင်းထားသော လမ်းကျဉ်းကလေးအရောက်တွင် တားတို ရပ်လိုက်သည်။ ညအချိန်ပို ၈ရာမ သံတံခါးကြီးကို ပိတ်ထားသည်။ တားရှေ့မီးဖြင့် စိန်မာတင်သင်္ချိုင်း ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

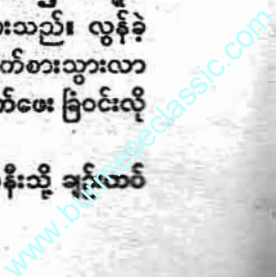
သူ တားပေါ်က ဆင်းသည်။ တံခါးကို ဖြည်းညင်းစွာပိတ်ပြီး ဝိတ်ပေါက်တံခါး ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သည်နေရာတွင် ပကတိ ငြိမ်သက်နေသည့် မနက်ခင်းလေက အေးသည်။ ဝိတ်ပေါက်အလွန်တွင် ကတ္တရာလမ်းက တောင်တုန်းဂေါ်သို့ တွေ့ကာ ခတ်ကာ တက်သွားသည်။ လမ်းဘေးတွင် ထိန်းသိမ်းရေးဂိုဒေါင်ကြီး ရှိသည်။ ဂိုဒေါင်ကြီး အလွန်တွင် အုတ်တိုက်များ ရှိသည်။ ဝိတ်ပေါက်တံခါးကြီးဘေးမှ လူဝင်ပေါက်ကလေးက ဆနေသည်။ ဝှန်က လူဝင်ပေါက်မှဝင်၍ အဆောက်အအုံများဘေးမှဖြတ်ကာ လမ်း ကလေးအတိုင်း သုတ်ခြေတင် တက်သွားသည်။ သူ့နှလုံးခုန်သံ မြန်လာသည်။

တကယ်တော့ သူ ဘာကိုမှ ယတိပြတ် မဆုံးဖြတ်ရသေး။ သို့ရာတွင် ခရီးရှည် ဘေးမောင်းလာရာတွင် တစ်နေရာရာ၌ သူ့အတွေးများကို စုစည်းလို့ ရလာသည်။ အတွေး များဟု ဆိုခြင်းထက် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများဟုဆိုလျှင် ပိုမှန်မည်။ အခုတော့ သူက မလွဲ ရှောင်သာ လျှောက်လှမ်းရမည့် လမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်နေပါပြီကော။

သူလျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းကို အံ့မတုဘဲထားလို့ မရနိုင်။ အံ့မတုဘဲ ထားခဲ့လျှင် ခင်၏ တစ်ဘဝလုံးကို သစ္စာဖောက်ရာ ကျပေလိမ့်မည်။ ဖခင်သေဆုံးခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ် မဝေလိမ့်မည်။ သည်အကြံက ဇနီးနှင့် သားသမီးများ အသတ်ခံရခြင်းအတွက် လက်စားပေး ညွှန်ပြန်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေခြင်းထက်ပို၍ တကယ်ဖြစ်ရပ်နှင့် ကင်းကွာနေသည်။ သူလျှို့ အမှောင့်လုပ်ငန်းကို အံ့မတုဘဲ ထားလို့မရနိုင်။ သို့ရာတွင် သူတို့ကို သူက ဘယ်လို ညယ်နည်း ပြန်ချနိုင်လိမ့်မည်ကို သူမသိ။ စင်စစ် သူသည် ဓာတုဗေဒပညာရှင် တစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။ သူလျှို့ထောက်လှမ်းရေးသမားတစ်ဦး မဟုတ်ပါချေ။ သူ့တွင် ခွန်အားလိုသည်။ သည်အတွက် သည်နေရာသို့ ရောက်လာခဲ့ရသည်။ သည်နေရာကို သူ့အတွက် အေးရိပ် သာယာအဖြစ် သဘာထားမိသည်။

တိုက်တစ်ရာခန့် တောင်တုန်းပေါ်တက်ပြီး သူက လမ်းပေါ်မှဆင်း၍ သင်္ချိုင်း အတွင်း ဖြတ်သွားသော လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်း ဆက်လျှောက်သွားသည်။ လွန်ခဲ့ သောနှစ်များအတွင်းက သည်နေရာတွင် သူက အချိန်အတန်ကြာ ကျွတ်စားသွားလာ မှုခဲ့ရလေသလားဟု ထင်မှတ်ရသည်။ သည်နေရာဒေသက သူ့အိမ်နောက်ဖေး ခြံဝင်းလို အတွင်းတဝင် ဖြစ်နေသည်။

တောင်တုန်းပေါ်တွင် ဂူများ အစီအရိရှိသည်။ ဝှန်က ဂူသုံးခုအနီးသို့ ချဉ်းလာဝ်

မိချိန်တွင် သူက အချိန်သတ်လိုက်သည်။ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာသည်။ ဖခင်၏ဂုဏ် အလယ်မှာရှိသည်။ မိခင်ဂုဏ် ဘယ်ဘက်မှာ၊ အစ်ကိုမိုက်ကယ်ဂုဏ် ညာဘက်မှာ၊ သူတို့သုံးဦးစလုံး သည်အရပ်မှာ ရှိနေကြသည်။ အာရုံတက်စ လေထုထဲတွင် သူတို့သုံးဦးရှိနေကြသည်ဟု သူခံစားမိသည်။ မိခင်က သူ့ပါးကို ပွတ်သပ်ပေးနေသလို ခံစားရသည်။ အစ်ကိုက သူ့ကို တစာစာခေါ်နေသလို ခံစားရသည်။ သို့ရာတွင် သူက ဖခင်ကိုသာ ပို၍ တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်နေမိသည်။

‘အဖေ ...’

သူ အသံက ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နှင့် ...။

သူ့အိမ်မက်ထဲမှာ မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီး မှတ်မိထားသလို တောင်တန်းနှင့် တောအုပ် အထိ ဆက်စပ်လျက် ရှိနေသည်။ သည်လို အာရုံတက်ချိန်တွင် တောင်တန်းနှင့် တောအုပ်ထဲ မှန်တိမှန်ဝါးသာရှိသည်။ လေတမူ အမြဲတစေ လေပြေကလေးသာလျှင်ရှိသည်။ အေးသည်။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသည်။

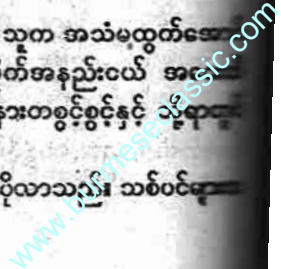
အလိင်ဘက်နှင့်ကလေးများ သေဆုံးကုန်ပြီဟု ယုံကြည်ရဖို့က မဖြစ်နိုင် သလောက်ပင်။ သူ့စိတ်က သည်လိုလက်ခံနိုင်ဖို့ အဖြစ်အပျက်က ကြေကွဲစရာကောင်း သည်။ မိဘနှစ်ပါး၊ အစ်ကို အုတ်ဂူရှေ့တွင် မတ်တပ်ရပ်နေသောအခါ သူယုံကြည်နိုင် သည်။ အပန်းဖြေစေ့မှ သွေးရွေးသွေးတန်း ထွက်ပြေးလာပြီးနောက် ပထမဆုံးအကြိမ် အဖြစ် မှန်ကို သူ လက်ခံနိုင်စွမ်း ရှိလာသည်။ သင်္ချိုင်းမှာမှ သေခြင်းသည် သဘာဝနိယာမတရား မှန်း သသိလာသည်။ သည်နေရာတွင် သူသည် ကျေးကျော်ဝင်လာသူ ဖြစ်နေသည်။ အနေ အထားမမှန်တာဆိုလို့ သူက အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသူ၊ သူ့ပတ်ပတ်လည်မှာက သေဆုံး သူများသာ ဖြစ်သည်။

ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် သူက အထီးကျန်ဆန်ဆန် ခံစားရသည်။ ခံစားချက်ထဲ သိသာလွန်း၍ သူက တောင်ကုန်းပေါ်မှ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ပြီး ကျောခိုင်းထွက်ခွာလာ မိသည်။ သည်စဉ်အခိုက်မှာပင် တောင်ကုန်းအောက်ခြေ ဝိတ်ပေါက်အနီး သစ်ပင်များ ကြားမှ မီးရောင် လက်ခနဲပေါ်လာသည်ကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။ သူက မီးရောင်ကို အာရုံစိုက်မိသောအခါ မီးရောင်က ပျောက်သွားသည်။

သူ့သန်စောင့် ဖြစ်နိုင်သည်။ အတွေးက သူ့စိတ်အာရုံတွင် တိကျပြတ်သားလာ သည်။ သို့တည်းမဟုတ် ရဲတ သူ့ကားကို တွေ့သွားလို့ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပို၍ ကံဆိုးက သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းမှ တစ်စုံတစ်ဦးက တွေ့သွားလို့လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အား ဖြစ်ဖြစ် အန္တရာယ်တော့ ရှိသည်။

သူက ဖခင်၏အုတ်ဂူကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်သည်။ သူက အသံမထွက်အောင် ဂရုတစိုက်လှမ်း၍ ကတ္တရာလမ်းဆီသို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ကိုက်အနည်းငယ် အထွေထွေ လျှောက်တိုင်း ခေတ္တခဏရပ်ကာ တောင်တန်းခြေမှအသံကို နားတစွင့်စွင့်နှင့် သို့ရာထိ တာသံမျှ မကြားရ။

အခုအချိန်တွင် အရှေ့မြို့ကုန်စက်ပိုင်း၌ အလင်းရောင်ပိုလာသည်။ သစ်ပင်များ

အရက်တက်စတွင် မပိဝိုးတဝါးသက္ကရာဇ် ရှိနေကြသည်။ အမြင်ကို လှည့်စားနေဆဲပင် ခိုသည်။ ပထမသော် လမ်းအောက်ခြေ ဝိုဒေါင်ကြီးအနီးတွင် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ပေါ်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရမှန်း သေချာသည်။ ပြီးနောက် သူ ဘာကိုတွေ့လိုက်ရန် သေချာစွာ သိဘဲ ဖြစ်နေပြန်သည်။

ကတ္တရာလမ်းနားအရောက်တွင် သစ်ပင်များ အရိပ်အောက်မှာ သူက ရပ်လိုက်သည်။ သူက တိုက်အိမ်များနှင့် ဝိုဒေါင်ကြားနေရာကို အာရုံစိုက်ကြည့်သည်။ လမ်းက ညာဘက်သို့ ကွေ့ကောက်နေလို့ သည်နေရာမှာဆိုလျှင် သူ့ကားကို လှမ်းကြည့်လို့လည်း မမြင်နိုင်။

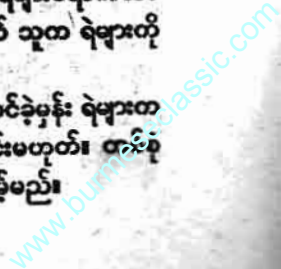
သူတို့တစ်တွေက သူ့အဖေကိုလည်း ပြောင်ခဲ့ပြီးပြီ။ သူ ဇနီးနှင့်တလေးများကိုလည်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီးပြီ။ သည်အချက်များက လွှဲရှောင်လို့မရနိုင်။ သူသည် အဝန်းခြေ တဲထဲမှာမရှိမှန်း သိကြသည်နှင့်တပြိုင်နက် သူ့နောက် လိုက်လာကြပေလိမ့်မည်။ သည်လမ်းအတိုင်း ပြေးလိမ့်မည်ဟု မှော်လင့်ကြပေလိမ့်မည်။ သူ သည်နေရာကို လာခြင်းက မှီတဲကန်းလွန်းရာကျသည်။ သို့ပင်သို့ငြား မလာမဖြစ်သည်ထိ လိုအပ်နေပြန်သည်။ သို့ပင် သို့ငြား ပို၍ပြင်းထန်သော၊ ပို၍စူးရှသော ခံစားမှုက စတင် ကိန်းအောင်းလာပြန်သည်။ သူ ချစ်ခင်မြတ်နိုးရသူအားလုံးကို သူတို့က သတ်ခဲ့ကြသည်။ ရက်စက်လွန်းသည်။ အဓိပ္ပာယ်မဲ့လွန်းသည်။ သူတို့ ပေးဆပ်ရပေလိမ့်မည်။ အို . . . ဘုရားသခင် . . . သူတို့ ပေးဆပ်ရပေလိမ့်မည်။

သူက သမင်လည်ပြန်လှည့်၍ တောင်တန်းထက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ ထောင်းကင်တစ်ခုလုံး မြန်မြန်ဆန်ဆန် လင်းလာပြီ။ လှုပ်ရှားမှုအချိန် သိပ်များများစားစား မရှိတော့။ ဆယ်မိနစ်၊ ဆယ်ငါးမိနစ်အတွင်းမှာပင် သူ့လှုပ်ရှားမှုကို ဖုံးကွယ်လို့ မရနိုင်အောင် အလင်းရောင်က ပိုလာပေလိမ့်မည်။ မမြင်မတွေ့စေရဘဲလျက် သည်နေရာမှ ထွက်သွားလို့ မဖြစ်နိုင်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်။

သူက လမ်းအောက်ခြေသို့ တစ်ချက် ဝှေ့ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်လုံးထောင့်စွန်းအလေးမှ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို ရိပ်ခဲနဲ့ မြင်လိုက်ရမှန်း သေချာသည်။ ဝိုဒေါင်အစွန်းတွင် အပိုင်းတလေး လင်းခဲပေါ်လာသည်။ တစ်စုံတစ်ဦးတော့ ထိုနေရာမှာ ရှိနေပေလိမ့်မည်။ သူတို့ စောင့်နေပေလိမ့်မည်။

နောက် စက္ကန့်အနည်းငယ်ကြာသည်ထိ သူက ချိတ်ချိတ် ဖြစ်နေသည်။ ဖခင်က အခိုင်းခဲ့သည့်အတိုင်း သူက အောင်ရွက်ခဲ့လို့ပြီ။ မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ဆွစ်သို့ပေးခဲ့ပြီ။ နံ့သော် ဗုံးပေါက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ သူက တပြေးထပြေးနေသည်။ သူက ရဲများရောက်လာသည်အထိ မစောင့်ခဲ့။ သူက အဝန်းဖြေတဲနေရာမှာ ဆက်နေနိုင်ပါလျက် သူက ရဲများကို အကြောင်းစုံ ရှင်းပြနိုင်ပါလျက်

အဝန်းဖြေတဲအောက်တွင် ပေါက်တွဲစေသော ယမ်းများကိုထောင်ခဲ့မှန်း ရဲများက အထောက်အထား တွေ့နိုင်သည်။ သည်ဖြစ်ရပ်က မတော်တဆဖြစ်ခြင်းမဟုတ်။ တစ်ခုဆန်ဦးက သူတို့ကို အသေသတ်ခြင်းဖြစ်မှန်း ရဲများက ရိပ်စားမိပေလိမ့်မည်။

သို့ပင်သိကြား . . . ရဲများက သူ့ကို လှုံ့နိုင်ပါ့မလား။

သူ့ကို သံသယမရှိဘဲ နေပါ့မလား။

သူက အဲလိုဘက်ကို အခုအချိန်မှာ အလိုရှိနေသည်။ သူမက အားပေးနှစ်သိမ့်မည်ကို အလိုရှိနေသည်။ ခေါင်းအေးအေးထား လုပ်တတ်သော သူမကို အလိုရှိနေသည်။ အိုး . . . ဘုရားသခင် သူ့ခေါင်းတိုက်နေရပါပြီ။

သို့ရာတွင် သူက လွတ်အောင်ပြေးခဲ့မိပြီ။ အကယ်၍ အပန်းဖြေတဲ့တွင် အထောက်အထား တစ်စုံတစ်ရာတွေ့ပါက သူ့ကို ရည်ညွှန်းပေးလိမ့်မည်။ သူသာ လူသတ်တရားခံဟု ရည်ညွှန်းပေးလိမ့်မည်။

သူက နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်၍ ကိုယ်ကိုကုန်းပြီး ကိုက်နှစ်ဆယ်ခန့်ထိ ကုန်းပေါ် ပြန်တက်သွားသည်။

ပြီး . . . လက်ယာဘက်သို့ ဦးတည်သွားပြီး ကတ္တရာလမ်းနှင့် ယှဉ်လျက် အုတ်ပူများ ကြားမှ သွားသည်။

သို့ရာတွင် ဂိုဒေါင်၊ ဂိတ်ပေါက်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ သွားခြင်းဖြစ်သည်။ သူမှတ်မိသလောက် လူသွားလမ်းက တောင်ကုန်းကို ရစ်ပတ်ဖောက်ထားသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဂိတ်ပေါက်သို့ ပြန်ရောက်သည်။

သို့ရာတွင် တစ်ချိန်လုံး ဂိုဒေါင်မှလှမ်းကြည့်လို့ မမြင်နိုင်ဘဲ ရှိနေစေလိမ့်မည်။ နောက် ကိုက်တစ်ရာအကွာအဝေး အရောက်တွင် ဖြန့်က လမ်းဆီသို့ ချိုးတွေ့လိုက်သည်။ ချက်ချင်း ရောက်သွားသည်။ ဂိတ်ပေါက်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး သူက တုံ့ဆိုင်းဆိုး လုပ်နေသည်။ လမ်းတစ်ဘက်တွင် အုတ်ပူများရှိသည်။ လက်ယာဘက်တွင် သစ်ဝင်များရှိသည်။ သစ်ပင်များအလွန်တွင် သံကောခြံစည်းမိုး အမြင့်ကြီးရှိသည်။

အခုအချိန်တွင် အလင်းရောင်က ပိုလာလေပြီ။ ပုန်းကွယ်လို့ မဖြစ်နိုင်တော့ပြီ။ သို့ရာတွင် သူတို့က ကတ္တရာလမ်းကိုသာ စောင့်ကြည့်နေကြပေလိမ့်မည်။ သူက ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း ဆင်းလာမှာကို သူတို့က စောင့်နေကြပေလိမ့်မည်။

သူက လမ်းကို တန့်လန့်ဖြတ်ပြေးသည်။ မျက်လုံးတစ်ဘက်က သူပြေးရာ အရပ်ဆီသို့ကြည့်ပြီး ကျန်တစ်ဘက်က ဂိတ်ပေါက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ သူက အုတ်ပူများကြားမှာ ရှောင်တိမ်းတွေ့ပတ်သွားသည်။ ပထမ သစ်ပင်တန်းဆီသို့ သွားသည်။ သစ်ဝင်ကြီး တစ်ပင်နောက်တွင် ရပ်၍ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူသည်။

အကယ်၍ သူတို့က သူ့ကို သည်နေရာမှာ သတ်ခဲ့လျှင် မိမိကိုယ်ကို လုပ်ကြံတော် အကွတ်ဆင်ကြပေလိမ့်မည်။ သူက နီးနှင့် သားသမီးများကို သတ်ပြီး မိသားစုသင်္ချိုင်းသို့ အရောက်လာကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲလျှက် မိမိကိုယ်ကို ပစ်သတ်လိုက်သည်။ သူက လှည့်ကြပေလိမ့်မည်။ ရဲနှင့်ပတ်သက်၍ ပဟေဠိဖြစ်နေခြင်းကို သည်နည်ဖြင့် ပိတ်ပေးလိမ့်မည်။

ပိပိရီရီ ရှိကြပါဘိ။ ဘယ်သူမှ မေးခွန်းထုတ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ လူသတ်ပြီး ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသော အမှုဟု ရိုးရိုးစင်းစင်း တင်ပြပေးလိမ့်မည်။

သူလျှို အမှောင်လုပ်ငန်းသည်လည်း သက်ဆုံးရှည်ပေလိမ့်မည်။

သူ့ဖခင် သေဆုံးခြင်းသည်လည်း အကျိုးမဲ့ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သူက သစ်ပင်များကြားမှ ကွေ့ပတ်၍ ကွတ်လပ်ကိုဖြတ်ပြီး ထင်းရှူးတောအုပ်
သို့သွားသောအခါ ဂျွန်သည် နှလုံးတုန် ရင်ခုန်နေသည်။ သည်နေရာမှ အုတ်တိုက်များ
နှင့် ဂိုဒေါင်အမျိုးကို လှမ်းမြင်နေရသည်။

ဂိုဒေါင်အလွန်တွင် လူတစ်ဦးပါ သူရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။ အနည်းဆုံး နောက်
တစ်ယောက် ရှိနိုင်သည်။ ဂျွန်က ဝိတ်ပေါက်ဆီသို့ ဘယ်လမ်းကလာလာ ဟန့်ထားနိုင်ရန်
ထားအနီးတွင် ရှိနေပေလိမ့်မည်။

သူက ကိုယ်ကိုတုန်းပြီး ကျဉ်းမြောင်းကွတ်လပ်ကို ဖြတ်၍ အနီးဆုံးအုတ်တိုက်
တစ်ခုနောက်သို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသည်။ အုတ်တိုက်နောက်တွင် ဧရာမ သစ်သားထဲခါး
ကြီး ရှိသည်။ အမြင့်တွင် ပြတင်းပေါက်များရှိသည်။ အုတ်တိုက်သုံးခုနှင့် ကိုက်သုံးဆယ်
အဝေးရှိ ဂိုဒေါင်ကို ကျောက်စရစ်ခင်းလမ်းကလေးနှင့် ဆက်သွယ်ပေးသည်။

သူက ပထမ အုတ်တိုက်ထောင့်ကိုပတ်၍ လမ်းဆီသို့စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီး . . . စုတိယ အုတ်တိုက်သို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးတပ်လိုက်သည်။ သည်တစ်

ကြိမ်တွင်လည်း သူက အုတ်တိုက်ထောင့်မှ အသာပတ်၍ ချောင်းကြည့်ပြန်သည်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း တစ်စုံတစ်ဦးကိုမှ မတွေ့ရ။ သူနှလုံးက ခုန်လိုက်သည်
ဖြစ်ခြင်း။ သူက ပြန်ချလိုက်ဆင်သည်။ ပြန်ချနိုင်ဖို့ မဟားတရား လိုအပ်နေသည်။

နောက်ဆုံး အုတ်တိုက်ထောင့်စွန်းမှ အုတ်တိုက်နှင့် ဂိုဒေါင်ကြားကွတ်လပ်သို့
ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ဂိုဒေါင်တစ်ဘက်တွင် တစ်စုံတစ်ဦးက ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း ဆင်းလာသည်ကို
တွေ့ရသည်။

သည်နေရာမှနေ၍ ဝိတ်ပေါက်တံခါးအပေါ်ပိုင်းကို လှမ်းမြင်ရသည်။ သို့ရာတွင်
သူ့ဘေးကိုမှ မမြင်ရ . . .

ဂျွန်က သူဆင်းလာခဲ့သောလမ်းကို ပြန်ကြည့်သည်။ သူက နောက်ကြောင်းပြန်
ထည့်၍ သင်္ချိုင်းနောက်ဘက်ပေါက်က ထွက်လို့ရကောင်းရနိုင်သည်။

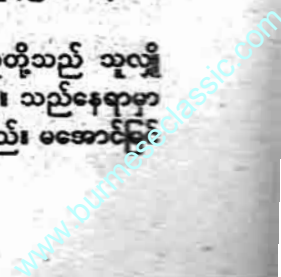
ဘာနှင့်ထွက်နိုင်မှာလဲ . . .

မြို့ထဲအထိ ခြေကျင်လျှောက်ပြီး ချူးလုန်သို့ လေယာဉ်နှင့် ပြန်ရမှာလား . . .

ရဲအဖမ်းခံရမှာလား . . .

သူက ဂိုဒေါင်ကို နောက်တစ်ကျော့ ကြည့်ပြန်သည်။ ဂိုဒေါင်မှ မှန်ပြတင်းများက
နတ်ခင်းနေရောင်တွင် တလက်လက်နှင့် . . .

သူတို့က အဲလီဘောက်နှင့် ကလေးများကို သတ်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် သူလျှို
အမှောင်လုပ်ငန်းအတွက် အလုပ်လုပ်ခဲ့သော ကြေးစားများဖြစ်ကြသည်။ သည်နေရာမှာ
သူတို့က သူ့ကို လက်လွှတ်ခဲ့လျှင် နောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစားပေလိမ့်ဦးမည်။ မအောင်မြင်
ဆင်း ဆက်ခါဆက်ခါ အားထုတ်ကြပေလိမ့်မည်။

သည်အခိုက်အတန့်တွင် အပမ်းမြေတဲကလေး ပေါက်ကွဲခဲ့သည်ကို မြင်ယောင်လာသည်။ ပေါက်ကွဲသံတို့ သူကြားယောင်သည်။ ဆိပ်ခံတံတားမှ မောင်းထုတ်ခဲ့သည့် အပူရှိန်တို့ ခံစားမိသည်။ မီးကျွမ်းနေသော သစ်သားနံ့ကိုရသည်။

ဌာန်တ နောက်ဆုံးအုတ်တိုက်မှ ခွာ၍ ဝိုဒေါင်သို့ ကျောက်စရစ်ခင်းလမ်းအတိုင်း ပြေးရာတွင် အသံမထွက်အောင် ဝရုစိုက်သည့် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှ ဝိုဒေါင်အတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်သည်။

ဝထမသော် . . . မပီပိုးတဝါးသဏ္ဍာန်အချို့ကလွဲလို့ သူ့ဘာကိုမှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရ။ မျက်နှာချင်းဆိုင် နံရံတွင် ပြတင်းပေါက်တစ်ပေါက်ရှိသည်။

ယင်းအလွန်တွင် ဝိတ်ပေါက်၏ ဘယ်ဘက်ခြံစည်းရိုးရှိသည်။

ပြတင်းအလွန်သို့မဟုတ် ပြတင်းပေါက်အောက်တွင် ရှိနေသူသည် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လက်နက်နှင့်သတ်ရန် အသင့်ရှိနေပေလိမ့်မည်။ သည်အကြောင်းကို ဌာန်တ ကြိုးစား စဉ်းစားသောအခါတွင်လည်း ယခင်ကလိုပင် ချိတုံ၊ ချတုံ ဖြစ်နေမိပြန်သည်။ အခုအချိန်မှာ သူက နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်၍ သည်နေရာမှ ပြန်လျှောက်သွားခဲ့လျှင် သူက မိမိလက်ဝယ်ရှိနေသော သတင်းဖြင့် မည်သူနှင့် ဆက်သွယ်ရသည်ကို တွေ့လိုရသည်ထိ ပုန်းအောင်းနေလို့ရနိုင်သည်။ သို့သော် မိမိက ရှေ့ဆက်တိုးလျှင်မိမိ သေပွဲဝင်၍ သည်ဇာတ်လမ်းလည်း နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်သွားပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ဟိုနေရာမှ တစ်စုံတစ်ဦး အသက်ပျောက်ရပေလိမ့်မည်။

သူ လူသတ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းအစရှိလို့လား . . .

ဘုရားသခင် သူ့မှာ အစွမ်းအစရှိလို့လား . . .

သူက ပြတင်းပေါက်အောက်တွင် ငံ့၍ လူဝင်ပေါက်တံခါးပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ တံခါးက ပွင့်နေသည်။ သူက ချိတုံချတုံ ဖြစ်မနေတော့ပဲ အထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ ပြီး . . . တံခါးကို ဖြည်းညှင်းစွာ ဆွဲပိတ်သည်။

သူက ဝိုဒေါင်အတွင်းတွင် ရပ်နေသည်။ သူ့နှလုံးက ခုန်နေသည်။ အသက်ရှူရာတွင် လည်ချောင်းထဲ၌ တစ်ဆို့ဆို့ ဖြစ်နေသည်။ သူက အမှောင်ထဲတွင် မျက်စိကျင့်သား ရတဲ့အထိ စောင့်နေသည်။

ဝိုဒေါင်တွင် ကိရိယာ တန်ဆာပလာများ အပြည့်ရှိသည်။ မြက်ဖြတ်စက်များ ထွန်ခြစ်များ၊ တောင်းများ၊ ဂေါ်ပြားများစသည်ဖြင့် ပေါက်ပြားများ၊ ကောက်ဆွတ်ခဲချိတ်ဆွဲထားသည်။ အသွားများက ရှည်သည်။ သံချေးတက်နေသည်။

သူအကြည့်က ကောက်ဆွတ်ခဲသို့ ရောက်သွားသည်။ သည်ခရင်းခွသည့် လက်နက်ဖြစ်သည်။ သည်ဝိုဒေါင်ရှိ တစ်ခုတည်းသော လက်နက်ဖြစ်သည်။ သူ အသုံးရမည့် လက်နက်ဖြစ်သည်။

သူက တံခါးပေါက်မှ လျှောက်လှမ်းသွားသည်။ မြက်ဖြတ်စက်များနှင့် ကောက်ဆွတ်ခဲကိရိယာ တန်ဆာပလာများကို ကျော်လွှား၍ ကောက်ဆွတ်ခဲချိတ်ဆွဲထားရာ နံရံသို့ ချော့ချော့သည်။ အခိုက်အတန့်တွင် သူက ကောက်ဆွတ်ခဲကို မတို့မထိရဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သည်ဝိုဒေါင်

က လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်လို တိုက်ခိုက်နိုင်လိမ့်မည်ကို သူက ကြည့်နေသည်။ အသွားများတွင် သွေးများလိမ်းကျနေသည်ကို မြင်ယောင်လာသည်။ သို့ရာတွင် သူ့စိတ်အာရုံထဲတွင် အပန်းဖြေတဲကလေး ပေါက်ကွဲသွားသည်။ သူက ကောက်ဆွဲကို ကျစ်ကျစ်ပီအောင် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ကောက်ဆွဲဘေးတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ပေါက်ပြားတစ်ခုက ချိတ်မှ ပြုတ်ကျလျှင် သူက နောက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။

သူက ပတ်ချာလှည့်ကြည့်သည်။ ငါးပေမျှပင် အကွာအဝေးမရှိသော ပြတင်းပေါက်တွင် မျက်နှာတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ မျက်လုံးအိမ်များက ဟောက်ပက်ပက်နှင့် မျက်ခုံးမွေးထူထူထဲနှင့် လူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူက သေနတ်ကို မြှောက်အချိန်တွင် ဖွန်က ရှိသမျှခွန်အားကိုစုစည်း၍ လေးလံသော ကောက်ဆွဲဖြင့်ထိုးထည့်လိုက်သည်။ အသွားရှည်၍ သံချေးများတက်နေသော ကောက်ဆွဲက မှန်ပြတင်းပေါက်ကို ဖောက်၍ ထိုသူ၏လည်ပင်းကို ထိုးစိုက်မိသည်။ သွေးများဖြာဆင်းလာသည်။

ဖွန်က ကောက်ဆွဲလက်ကိုင်ကို လွတ်ချပြီး တံခါးဆီသို့ ခုန်ပေါက်ပြေးသည်။ တံခါးကို ဆွဲဖွင့်၍ ဝိုထောင်ကိုပတ်ပြီး လဲသွားသည့် လူဆီသို့ ပြေးသွားသည်။ သွေးအိုင်ထွန်းနေလေပြီ။

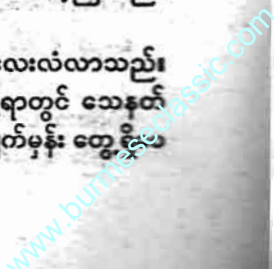
တစ်စုံတစ်ဦးက ကားလမ်းအတိုင်း ပြေးလာသည်။ ဖွန်က မှောက်လျက်လဲကျနေသူ၏ သေနတ်ကို တုန်းအယူတွင် သူ့ကို နှစ်ချက်ဆင့်၍ ပစ်သည်။ သူ့ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်၍ ဝိုဒေါင်အုတ်နံရံကို ထိမှန်သည်။

ဖွန်လက်ထဲတွင် သေနတ်ရောက်သွားလေပြီ။ တတိယကျည်ပစ်ချိန်တွင် သူက ဘယ်ဘက်သို့ လှိမ့်ချလိုက်သည်။ သူက ထထိုင်ပြီး ပစ္စတိုသေနတ်ကို မြှောက်ကာ လေးချက်ဆင့်၍ပစ်သည်။ ထိုသူလည်း ကိုက်အနည်းငယ်အကွာတွင် မြတ်ခင်းပေါ်သို့ ပစ်ကျသွားသည်။

ဖွန်က သည်နေရာတွင်ထိုင်၊ မိမိလုပ်ရပ်ကို မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ကြည့်နေမိသည်။ သေနတ်သံက သူ့နားထဲတွင် မြည်ဟည်းရိုက်ခတ်နေသည်။ အပြန်အလှန် စကားပြောခြင်းမရှိခဲ့။ အော်ဟစ်ငိုကြွေးခြင်း မရှိခဲ့။ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ငေါက်ခြင်းမရှိခဲ့။ လူသားအချင်းချင်း ဆက်သွယ်မှုမျိုး မရှိခဲ့။ ခိုးခိုးစင်းစင်းသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူက နောက်သို့ ယိုင်ကျသွားသည်။ ပြီး ပြန်ထသည်။ ဘုရားရေ . . . သူတို့တစ်တွေက သူ့ကို အသေသတ်ဖို့ ဒီနေရာကို ရောက်လာခဲ့ကြပါကလား။ သည်နေရာကို သူ့လာလိမ့်မည်လို့ သူတို့ အတပ်သိနေလို့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ် မင်နီဆီးတားမှာ တထည်းက သူ့နောက် တကောက်ကောက်လိုက်ခဲ့တာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ သူတို့တစ်တွေ သို့မဟုတ် သူတို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သူ့ဇနီးနှင့်ကလေးများကို သတ်ခဲ့ကြသည်။ သူ့ဖခင်ကိုလည်း ဖြောင်ခဲ့ကြသည်။

ရုတ်ချည်းဆိုသလိုပင် သူ့လက်ထဲမှ ပစ္စတိုသေနတ်သည် လေးလံလာသည်။ အကျည်းတန် အရှုပ်ဆိုးလာသည်။ ဘေးသို့လွှင့်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ သို့ရာတွင် သေနတ်တွင် သူ့လက်ဗွေရာများရှိသည်။ ရဲများရောက်လာလျှင် ဘယ်သူ့လက်ချက်မှန်း တွေ့နိုင်သလဲ။

လိမ့်မည်။

အခုအချိန်တွင် လင်းလင်းထင်းထင်း ရှိနေပြီ။ သို့ရာတွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ ငှက်ကလေးများလည်း တေးမဆို။ လေလည်းမတိုတ်။ မကြာမီကမောင်မောင် တစ်ဦးဦး ရောက်လာပေလိမ့်မည်။

ရွှန်က လက်ကိုင်ပုဝါတို့ ကမန်းကတန်းဆွဲထုတ်ပြီး ပစ္စတိုလက်ကိုင်ပြောင်းနှင့် ခလုတ်တို့ကို သွတ်ပြီး ပြတင်းပေါက်နားတွင် လဲနေသူဘေးတွင် ချထားလိုက်သည်။ ပြီး . . . တောတ်ဆွဲလက်ကိုင်ကိုသုတ်၍ အလောင်းဘေးတွင် ချထားလိုက်သည်။ သူ့ အဝတ်များကို သွေးမစွန်းရလေအောင် သတိကြီးစွာထားသည်။ အလောင်းမှ အတီ အိတ်တို့ဖွင့်၍ ပိုက်ဆံအိတ်ကိုယူသည်။

ပိုက်ဆံအိတ်ကိုဖွင့်လျှင် သေသူ၏မျက်နှာက အစိမ်းရောင် ပလပ်စတစ်အုပ် မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားမှ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။ လက်ဝဲဘက်တွင် တံဆိပ်ခပ်နှိပ်ထား သည်။ လက်ယာဘက်တွင် လက်မဓမ္မေဒိယထားသည်။ သူ့နာမည်က ကတ်ပြားအောက် နားတွင် ရှိသည်။ စတီးဝပ်၊ အာရုံ ဘာရုံ အမှတ် ၂၄၅၈ ရွှစ်ဟေဗင်လမ်း၊ ဘီးသီးစံဒါး မေရီလန်ပြည်နယ်တဲ့၊ ခါတ်ပုံအပေါ်တွင် ပြည်ထောင်စု စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဗျူရီ (အက်စ် ဘီ၊ အိုင်) ဟုပါရှိသည်။

ရွှန်၏လက်များ တုန်တုန်ယင်ယင်မို့ ပိုက်ဆံအိတ်က လက်ထဲမှလွတ်ကျသွား သည်။ သူက ပိုက်ဆံအိတ်တိုက်၍ သေသူ၏အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပေးသည်။ သူက မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဘေးဘေးဘီဘီကို သွေးရွေးသွေးတန်း ကြည့်သည်။

အက်စ်၊ ဘီ၊ အိုင်တဲ့၊ ဘုရားရေ၊ သူက အက်စ်၊ ဘီ၊ အိုင် ဧဂျင်နရီဦးကို အသေ သတ်ခဲ့မိပါပကောလား။

သို့သော် . . .

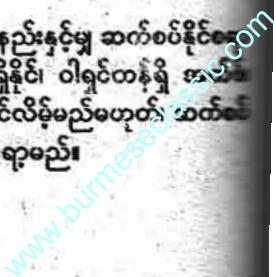
သူတို့က သူ့နောက်ကို ဘာကြောင့် လိုက်ခဲ့သလဲ။

သည်နေရာကို ဘာကြောင့် သည်လိုပုံစံနှင့် လာခဲ့ရသလဲ။

ဘာကြောင့် ချုံခိုပုန်းကွယ်နေခဲ့ကြသလဲ။

သူက လမ်းပေါ်တက်၍ ဂိတ်ပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားစဉ်၊ သူ့စိတ်ထဲ အံ့ဖျိုးဖျိုး တွေးတောစဉ်းစားနေမိသည်။ အမေရိကန်အစိုးရ လိုင်စင်တပ်ထားသော ရောင် ချက်ပလက်ကားက၊ သူ့ကားဘေးတွင် ယှဉ်လျက် ရပ်ထားပါကလား။ ကားကို မြင်လိုက် သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့ခြေလှမ်းများက တုန်ခန်ခနဲရပ်သွားသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ ကားဆီသို့ပြေးသည်။ အထဲသို့ခုန်ဝင်ပြီး စက်နှိုးသည်။ ပြီး . . . ကားကိုတွေ့၍ အသေ ပြေးလမ်းမဆီသို့ တဟုန်ထိုးမောင်းထွက်သွားသည်။

ဒေသခံရဲက သည်အလောင်းများနှင့် မိမိတို့ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ ဆက်စပ်နိုင်စေ မမို့ အနည်းဆုံး ပထမတွင် ဆက်စပ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိနိုင်၊ ဝါရှင်တန်ရှိ အ . . . ဘီ၊ အိုင် ဌာနချုပ်နှင့် အဆက်အသွယ် မလုပ်မချင်း ဆက်စပ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သက်ဆိုင် လို့ရသည့်အချိန်တွင် သူက အတော်အတန် ခရီးပေါက်နေရောမည်။

သို့သော် သူက ဘယ်အရပ်ဒေသကို သွားရမှာပါလိမ့်။ သည်နိုင်ငံတွင် မိမိ အတွက် လုံခြုံစိတ်ချရသောအရပ် မရှိ အကယ်၍ သူတို့က မစ်ဆိုလာထိ ခြေရာခံနိုင်ခဲ့လျှင် သူတို့ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်ရောက်သည်အထိ ခြေရာခံနိုင်လိမ့်မည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ် လေ့ဖြစ်မည်။

ဂရင်နော့ဥယျာဉ်ကိုလွန်လျှင် သူက အဝေးပြေးလမ်းမကြီး အမှတ်(၉၁)အတိုင်း ခိုင်အနည်းငယ်မျှထိ မောင်းသွားသည်။ ပြီး . . . အမှတ် (၉၃)အဝေးပြေး လမ်းမကြီး အတိုင်း တောင်စူးစူးသို့ ခရီးဆက်သည်။ အဝေးပြေးလမ်းမကြီးက အိုင်ဒါဟိုပြည်နယ်နှင့် နီဗားဒါးပြည်နယ်တို့ကိုလွန်လျှင် အမှတ် (၁၅) အဝေးပြေးလမ်းမကြီးနှင့် သွားဆက်သည်။ လယ်စပ်ဇင်းဂတ်ကို ဖြတ်ကျော်လျှင် လော့စ်အိန်ဂျလိစ်ကို ရောက်မည်။

အခုအချိန်တွင် သူတို့က သူ့နေအိမ်တွင် စောင့်ကြည့်နေကြပေလိမ့်မည်။ နေအိမ်ကိုပြန်လျှင် သူ စွန့်စားရပေလိမ့်မည်။ သူက တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပြည်ပသို့ထွက်မှ ဖြစ်မည်။ သို့ဆိုလျှင် နိုင်ငံတူးသတ်မှတ် ယူရမည်။ ငွေကြေးလည်း လိုမည်။

သို့သော် . . .

သူ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။

ဘယ်ကို သွားရမှာလဲ။

သူ့ဆီကသတင်းကို ဘယ်သူ့ကိုပေးရမှာလဲ။

ဂျွန်က သတ်မှတ်ထားသော မိုင်နှုန်းအတိုင်း ဂရုတစိုက်မောင်းနေစဉ် လမ်းပေါ် တွင် မနက်ခင်းမို့ ကားအသွားအလာ များလာသည်။

မက်ဘန်ဒီသည် စီ၊ အိုင်၊ အေတွင် ထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သည်ဟု သံသယဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။ သို့ဆိုလျှင် သူ အသေသတ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးသည်လည်း သူတို့အတွက် အလုပ်လုပ်သူများ ဖြစ်နိုင် စရာ အများကြီးရှိသည်။ အကယ်၍ သည်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးကို သူ့နောက်သို့ စေလွှတ်နိုင်ခဲ့လျှင် သည်ထက်များများ စေလွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိပေလိမ့်မည်။ သူတို့-မအောင်မြင်မချင်း သည်လိုလူ များကို ပို၍ ပို၍ စေလွှတ်ပေလိမ့်မည်။ သူတို့ လက်လွှတ်ခံလိမ့်မည် မဟုတ်။

တစ်ဖန် သူစိတ်အာရုံထဲတွင် ဖခင်လက်ရေးဖြင့် မှတ်စုမှတ်တမ်းများက ပေါ်လာ ပြန်သည်။ စာကြောင်း တစ်ကြောင်းပြီးတစ်ကြောင်းကို စိတ်အာရုံထဲမှ ဖတ်ကာ သူ့လျှို့ အမှောင့်လုပ်ငန်းကို သူ့ဖခင် စုံစမ်းစစ်ဆေးသည့်အတိုင်း ခြေရာခံလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဝဲရစ်မှ သူ့ဆီ မှတ်စုမှတ်တမ်းများ ပို့သည့်အချိန်မှာ အားလံအား လေယာဉ်ပေါ်တွင် အသတ်ခံရသည့် အချိန်အတောအတွင်း ဖခင် စုံစမ်းဖော်ထုတ်နိုင်စရာ အများကြီးရှိနိုင် သည်။

သို့သော် ဖခင်ပို့လိုက်သော မှတ်စုမှတ်တမ်းများတွင်လည်း အတော်အတန် ပါရှိသည်။

ချိန်၊ မလက်ကံ၊ ပါသာဆန်၊ အာမန်အာလီမွန်၊ မက်နိုလ်ဟင်နရီစသည့် စဉ်းထိ အမည်များ . . .

တဲလ်အဇီလ်၊ ဘရပ်ဆဲလ်၊ ပဲရစ်စသော မြို့အမည်များ၊ ကေန္တ ဖခင်သည် ပဲရစ်မှ အာလီမွန်ဆီ အသွားတွင် မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို စာတိုက်မှ ပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်မည်။ အခြား ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်များလည်း ပါရှိသေးသည်။ အိတလီမှ လီယိုနာဒို ရူဗီဗို၊ ဂျာမနီမှ ငွေဖဲလ်တို့လည်း ပါသည်။

ဌာနတ ကားမောင်းရင်း သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းများတွင် မည်သူက အဓိက ဖြစ်လိမ့်မည်ကို တွေးနေမိသည်။

မက်ဘန်ဒီလား။

ငွေဖဲလ်လား။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဟင်နရီလည်း ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်။

ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် သူက တွေ့ခဲ့လျှင် သည်လူက ကျန်လူများဆီသို့ ဆက်သား ပို့လိမ့်မည်မှာ မလွဲ။

ဌာန၏မျက်နှာ သိသာလွန်းသည့် အချက်ကြောင့် မက်ဘန်ဒီကို စာရင်းက ပယ် လိုက်သည်။ ရဲက သူ့ကို မြေလှန်ရှာဖွေရေးမည်။

ဥရောပသို့ ခြေဆန်မှ ဖြစ်မည်ဟု သူ့တွေးမိသည်။ ရောမမှ ရွတ်ရိုဆီ ဦးစွာသွားမှ ဖြစ်မည်။ အကယ်၍ သူက ရွတ်ရိုဆီ တစ်နည်းနည်းနှင့် အရောက်သွားနိုင်ခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် ပဲရစ်မှ အာလီမွန်ဆီ သွားနိုင်ခဲ့လျှင် ကျန်လူများက အပြေးအလွှား ရောက်လာ ကြပေလိမ့်မည်။ တကယ် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် ခေါင်းဆောင်များ ပေါ်လာလိမ့် မည်။ အကယ်၍ သည်အစီအစဉ် အလုပ်မဖြစ်လျှင် သူက သူတို့တစ်ယောက်စီနောက် လိုက်မည်။ သူတို့က သူ့ဇနီး၊ သားသမီးများနှင့် ဖခင်ကို လက်တုန်ပြန်မည်။ တစ်ဦးပြီး တစ်ဦး ကျဆုံးကြစေရမည်။

သူက ကားကိုမောင်းရင်း စတီယာရင်ဘီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်လိုက် မိသည်။

တစ်ဦးပြီး တစ်ဦး ကျဆုံးစေရမည်။

သူတို့သည် လက်နက်အားကိုးဖြင့် အသက်ရှင် ရပ်တည်ခဲ့ကြသည်။ အခု လက်နက်ဖြင့် သူတို့ ဖိဝိန်ချုပ်စေအံ့။

အခန်း (၇)

ဝဲလှေခဲမဟော်ကီ၏ ချစ်ကန်ကြီးဘေးမှ အပန်းဖြေတဲသည် သူနှင့် မာဂျီတို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် ပြည့်စုံလောက်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး လိုလားတောင့်တသော ဘဝ တစ်သက်တာအတွက် ဆောက်လုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်နေရာတွင် နေခဲ့ရသည့် တိုတောင်းသော အချိန်ကလေးမှာပင် သည်နေရာ သည် သူ့အဖို့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာများ တပုံတပင်ကြီး ရှိနေသည်။

‘ဒီနေရာမှာ ခဏရပ်စမ်း’

အဝင် ကျောက်စရစ်ခင်း ကားလမ်းကျဉ်းကလေးအစပ်သို့ မရောက်မီ ဝဲလှေခဲ အ ဖျင်ဆင်ကို ပြောလိုက်သည်။ ဖျင်ဆင်က မနေ့တပင် ယုံနိုင်လောက်စရာမရှိသော သတင်းကို ဖုန်းဖြင့် ပြောခဲ့သည်။

ဝဲလှေခဲဇာတ်လမ်းက အပတ်တတုတ် အားထုတ်လုပ်ကြထားသော စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်း မဟုတ်စေကာမူ မတ်ဘန်ဒီက ရာနှုန်းပြည့် မယုံကြည်နိုင်သေးချေ။

ဝဲလှေခဲအတွက် ဖွတ်ပုံတင် သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းများ၊ အသစ်လုပ်မယေးရ ချင်း၊ မည်သူကမျှ လှုပ်ရှားမှုများ မလုပ်ရန်၊ မတ်ဘန်ဒီက တားမြစ်ထားသည်။

နောက်ခံ ရာဇဝင်အသစ် ဖန်တီးပေးရဦးမည်။ သို့သော် သည်နေရာမျိုးတွင် သူတို့ ရပ်တန့်၍ စစ်ကြောမေးမြန်းခဲ့လျှင် သူ့မှာ အဖြေရှိပေလိမ့်မည်။ ဝိဝိရိမိမည်

ထျော်စင်ထွန်း စာတုပ်တိုက်

ရှိစေရမည်။ သို့မှသာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လိုင်တမ်းမင်းနှင့် သူ့ ဇေယျာမိတ်ဆီ လက်တို့ သတင်းပေးလို့ မရနိုင်။

အထက်လွတ်တော်အမတ် အာရွန်ဆန်နှင့်အဖွဲ့က လုပ်ငန်းစစ်ဆင်ရေးလုပ်ခဲ့သည်နေရာကို ရောက်မလာမီ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စ၊ ပစ္စည်းတန်ဆာပလာကိစ္စနှင့် ဝန်ထမ်းကိစ္စများက ချုပ်ထွေးပွေလီလှသော်လည်း ရှင်းစရာရှိသည်များကို ရှင်း၍ ဖုံးဖိစရာ ရှိသည်များကို ဖုံးဖိရပေဦးမည်။

အခိုက်အတန့်တွင် ဖွန်၏ နေအိမ်နှင့် လော့စ်အိမ်ဖျက်ပြို၊ မွန်ဆန်တို့ရှိ သူ့ ဖွဲ့ခန်းကို စောင့်ကြည့်နေစေမည်ဟု မက်ဘန်ဒီက ကတိပေးသည်။

သူတို့က အဲလီဘောက်နှင့် ကလေးတွေကို ဘာကြောင့်သတ်ရတာပါလိမ့်။
ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

ဝမ်းနည်းကြေကွဲရလွန်းလို့ ကြက်သေ၊သေနေသည်။

သူက ဆက်၍ . . .

‘ဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိသလဲ၊ မတော်တဆ ဖြစ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဖွန်က ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ် ပြေးလေရောသလဲ’

သူသည် အခုချိန်မှာ တစ်ပြေးထဲပြေးနေလေပြီ။ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ဖြစ်နေလေပြီ။ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသည်။

အခု စိတ်အခြေအနေတွင် သူက နောက်ဘာလုပ်လို့ ဘယ်လို ဦးတည်ပြေးသည်ကို ပြောလို့မရနိုင်။

သည်မနက်မှာပင် ဝဲလေ့စ်ကို နယူးယောက်မှ လေယာဉ်ဖြင့် ပို့ပေးရသည်။ ကြားရသည့် သတင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသည်။

ဖုန်းဆင်က အဖူးလှသလေဆိပ်တွင် ဝဲလေ့စ်ရောက်အလာကို စောင့်နေသည်။ ရွှံ့ကန်သို့ တက်အလာတွင် သူတို့နှစ်ဦး တစ်ခွန်းစ နှစ်ခွန်းစ ပြောရုံကလွဲလို့ စကားများများ မပြောဖြစ်ကြ။

ဖုန်းဆင်က အိမ်ဝင်ကားလမ်းအနီးထိ မောင်းပြီး ဝဲလေ့စ်ကို ကားပေါ်မှ ဆင်းစေသည်။ မွန်းတိမ်းပိုင်း အချိန်က သာတောင့်သာယာရှိ၏။ ကောင်းကင်က ကြည်ကြည်လင်လင်ရှိ၏။ ငှက်ကလေးများက တေးဆိုနေကြသည်။

သည်နေရာမှ သူ့အပန်းဖြေတဲကို မမြင်နိုင်။ သို့ရာတွင် . . . မီးလောင်ထားသော အနံ့အသက်ကိုတော့ ရသည်။

လမ်းကလေးမှ မီးသတ်ကားကြီးများနှင့် အခြားယာဉ်များ ဖိအားကြောင့် ဖုတ်နေလေပြီ။ တောအုပ်အတွင်းမှ ရှိသည်။

ကားစက်သံတ ဖြည်းဖြည်း ရပ်သွားသည်။ ဝဲလေ့စ်က ဖုန်းဆင်ကို ထပ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူတို့တတွေတို့ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ဖော်ထုတ်ပြောလို့ ရနိုင်သည်။ အဲလီဘောက်နှင့် ကလေးသုံးဦး၊ တေန်အမှန်ဖြစ်ပါ၏။

ဝဲလှေစံပိုင် ကားတော့ မရှိပြီ။ ဂျွန်၏ အလောင်းကို မတွေ့ရ။

ဝဲလှေစံက ကြက်သေ့သေနေပြန်ပါပြီ။ မရေရာ မသေချာသလို ဖြစ်နေရသည်။ သူ့ကို ပြောပြသည်မှာ မမှန်ခဲ့။ သူက အိမ်ဝင်ကားလမ်းအတိုင်း လျှောက်ဆင်းသွားမည်။

ဓာတုတ သူ့ကို စောင့်နေလိမ့်မည်။ သူမက သူ့ကို နွေးထွေးသွားအောင် ရေခိုးချိုးစေမည်။ သူက စုက္ခအပေါင်းကို ရေစိမ်းပြီး ဖျောက်ပစ်ရန် အားထုတ်နေချိန်တွင် သူမက သူ့အတွက် ဝိစကီ ပြင်ထားပေးပေးလိမ့်မည်။

ပြီး . . . သူမက ရေခိုးလေ့အစွန်းတွင် လာထိုင်ပြီး ခါတိုင်းလိုပင် စကားတွေ စောင်နေအောင် ပြောသည်။

‘ခင်ဗျား အဆင်ပြေပါတယ်နော်’

ဂျင်ဆင်က ကရုဏာသက်စွာဖြင့် မေးသည်။ သူတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေသည်မှာ သိသာလွန်းသည်။

‘ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း နာရီဝက်လောက် နေချင်သေးတယ်။ ကားလမ်းထဲကို ဘယ်သူမှ ဝင်လာမှာကို မလိုလားဘူး’

ဂျင်ဆင်က တစ်ခုခု ပြန်ပြောချင်သေးသည်။ ဝဲလှေစံက ဂျင်ဆင်ဆန္ဒကို မျက်လုံးတို့ ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိသည်။

‘ဒီနေရာမှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဇာတ်လမ်းက ဘယ်လိုများပါလိမ့်’

ဂျင်ဆင်က မျက်တောင်ကလေးခတ်လျက် . . .

‘ဒီအိမ်ဟာ စီး၊ အိုင်၊ အေ အရာရှိဟောင်းတစ်ဦးရဲ့ နေအိမ်ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တွင်းဆင်းရှင်းလင်းရေးအဖွဲ့က ပြာထဲမှာ ဖွဲ့နှောက်စွာပြီးတဲ့အထိ ဝိတ်ထားဖို့ အမိန့်ထုတ်ထားတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ဓာရွတ်စာတမ်းတွေ ကျွန်အင်ကျန်မယ်လေ။ အဲဒါမျိုးပေါ့’

‘သူတို့က ယုံရဲ့လား’

‘သူတို့ မက်ဘန်ဒီကို စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်တယ်။ ဒါပေမယ့်လဲ အချိန်ကြာကြာတော့လည်း ဟန်တားထားလို့ မရပါဘူး။ သူတို့က ဓာတုတဂျင်ဆင်မလုပ်မီ၊ ဝိတ်နေနဲ့ မနတ်ဖြန်တော့ အချိန်ရဦးမယ် ထင်တာပါပဲ’

ဝဲလှေစံက ကားတံခါးကို ဝိတ်လိုက်သည်။

‘ဒီနေရာမှာ နေခဲ့’

သူက ရွတ်ည်ထည်နှင့် ပြောသည်။ ပြီး . . . အိမ်ဝင်ကားလမ်းအတိုင်း ဆင်းလျှောက်သွားသည်။ တားလမ်းဘေး တစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် ထင်းရှူးပင်ရွည်များက အစီအရံရှိသည်။ သစ်တိုင်းသစ်ခက်များက နေပြောက်မထိုးနိုင်အောင် ဝိုးထားလေးထားသည်။

ဇာတ်ငွေ့လှောင်ကန် ယိုစိမ့်လို့ဖြစ်မည်လို့၊ ဂျင်ဆင်က သူ့ကို ပြောပြသည်။ ဇာတ်ငွေ့က ထဲအောက်ခြေတွင် စုစည်းမိပေလိမ့်မည်။ တစ်ခုခုကြောင့် မီးထောက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်။

သို့သော် . . . ဂျွန်တစ်ယောက် ဘယ်မှာလဲ . . .

အဲလီဘောက်၏အလောင်းကို ဘေးအိပ်ခန်းရှိရာ နေရာတွင် တွေ့ရသည်။
ကလေးသုံးယောက်က သံတော ကာရံထားသော ဆင်ဝင်ခန်းတွင် အိပ်ကြဟန်တူသည်။

သို့ပင်သို့ငြား . . . ဖွန်နှင့်ကားကိုမူ ခြေရာခံလို့မရခဲ့။

အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် အဖူးလှမ်းမြို့တွင်းသို့ ကားမောင်းသွားလေသလား။
သူက တစ်ခုခုကိုမြင်လို့ သည်လုပ်ရပ်ကို လုပ်ခဲ့သူများနောက် သဲကြီးမဲကြီးလိုက်
လေသလား . . . !

သို့တည်းမဟုတ် . . .

သူက သွေးရွေးသွေးတန်းနှင့် ပြေးလေသလား . . .

ပန်းစိုက်ခင်း တဲကလေးမရောက်မီတွင် သစ်ပင်များလဲနေသည်။ သို့ရာတွင်
ဝဲလေ့စ်ကို မြင်ကွင်းတစ်ခုခုက ဟန့်တားလိုက်သည်။ အပန်းဖြေတဲ့မှာ လုံးဝမရှိတော့
အမိုးနှင့် အတာများက အတွင်းသို့ ကျွဲကျနေလေပြီ။ အားလုံး ပြာကျနေလေပြီ။ တဲမှာ
အုတ်မြစ်ဆိုလို့ ပီပီပြင်ပြင်မရှိခဲ့။ မြေပျော့ပျော့တွင် စိုက်ထူထားသော တိုင်များတွင် ဆင့်ခံ၍
ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ကြမ်းခင်းလည်း မီးလောင်ပြာကျသွားခဲ့လေပြီ။ အိမ်တိုင်များသာ
လျှင် မီးသွေးတိုင်များအဖြစ် ကျန်ရှိနေသည်။

အချိန်အတန်ကြာတဲ့အထိ ဝဲလေ့စ်က အနီးသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။
တဲအလွန်တွင် သူ့အလှူပိနီယံ ငါးဖမ်းလှေကလေးမှာ ဆိပ်ခံတဲတားတွင် ချည်ထားလျက်
ရှိနေဆဲ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ရေထဲသို့ ကျခဲ့သော အစအနများက ကမ်းစပ်တွင် စုနေသည်။

လက်ဝဲဘက်တွင် လှေထားသောရုံမှာ ဇာစ်ဝတ်တစ်ပျက် ပြုလဲလို့ ရှိနေသည်။
အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင်အောက်အနီးရှိ အမိုးမှာလည်း တစ်ဝတ်တစ်ပျက် မီးလောင်ကျွမ်းနေ
သည်။

အကယ်၍ . . . လုပ်ဇာတ်ခင်းတဲ့ အသုဘမချခဲ့ဘဲ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကိုသာ
မက်ဘန်ဒီက ဖွန်ကို ဖွင့်ပြောခဲ့လျှင် သည်လိုဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ဝဲလေ့စ်က ယုံကြည်
လက်ခံနိုင်ဖို့ အားထုတ်နေမိသည်။ သို့စဉ်လျက် ပြီးပြတ်သွားလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။
ဖွန်ကိုဖယ်ထုတ်ခြင်းမှာ မက်ဘန်ဒီက လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်ကို လုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဖွန်က
မှတ်စုမှတ်တမ်းကို သိနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မိမိသည် သူ့လှူ
အမှောင့်လုပ်ငန်းတွင် စီ၊ အိုင်၊ အေ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သည်ဟု ငွေ့က သံသယရှိနေ
သည်ဟု သိနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ၍ ဖြစ်သည်။

သူ ပန်းပင်ထားရာ ရုံကို ဖြတ်တော်၍ တဲနောက်ဖေးတံခါးပေါက် ရှိရာဆီသို့
ဆက်လျှောက်သွားသည်။ ပြီး . . . အစအနများကို သူကြည့်သည်။ ဘာဆိုဘာမျှ ကျန်
စရာမရှိ ကျန်သည်ဆိုလျှင်လည်း မပြောပလောက်သော ကျန်ရစ်ပေလိမ့်မည်။ ညာဘက်
မီးဖိုမှာမူ မပျက်မယွင်း ရှိနေဆဲ။ မီးဖိုဘေးပတ်ပတ်လည်မှ ကြောင်အိမ်များမှာ မရှိတော့ပြီ။
ကျွဲပဲနေသော ပန်းကန်များ တစ်ဝတ်တစ်ပျက် အရည်ပျော်ခဲ့သော ဒန်အိုး ဒန်ခွက်အ
ဒယ်အိုးများမှာ မီးလောင်ထားသော သစ်စသစ်နများနှင့် ရောနှောနေသည်။

တဲနေရာကို ဖြတ်၍ မီးသတ်ရဲဘော်များက အမှိုက်သရိုက်များကို ဘေးဖယ်ပြီး

သံခုတင်ဆီသို့ လမ်းထွင်ထားသည်ကို သူမြင်ရသည်။ သံခုတင်ဘောင်မှာ မီးကျွမ်း၍ မည်းနေသည်။ ကောက်ကွေးတွန့်လိမ်နေသည်။ သူက ခေတ္တခဏမျှ ခုတင်ကို ငေးစိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မိမိ စိတ်အာရုံထဲတွင် အဲလီဘောက်က သူမ ကိုယ်ပေါ်သို့ အမိုးပြိုကျလာသည်ထိ ယင်းသံခုတင်ထက်တွင် လဲလျောင်းနေပုံကို မြင်ယောင်လာသည်ထိ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူက တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲလိုက်သည်။ ဇက်ကြောက တင်းလာသည်။ ဝိုက်က တက္ကံတက္ကံနှင့် မြည်လျက်။

‘ဒီသတင်းကို ဝရုစိုက်ဖို့ ဆွစ်ကို ပြောပြနော်’

သူက သားထံ စာရေးမှာခဲ့သည်။

သို့သော် အခုလို ဖြစ်လာစရာအကြောင်း မရှိနိုင်၊ သူ့သားအဖို့ ဘေးအန္တရာယ် တကယ် မရှိနိုင်၊ မှတ်စုမှတ်တမ်းများက ဆွစ်ဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ရောက်သွားပေလိမ့်မည်။ သူက ဆွစ်ကို မိုက်မိုက်မဲမဲ ယုံကြည်အားထားမိသည်ကိုး၊ ပြီး . . . ဂျွန်အဖို့ သည်လောက်နှင့်ပင် ပြီးသင့်သည်။ အခုလိုမျိုးတော့ မဖြစ်သင့်။

ဧကန္တ ဂျွန်က မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို မိမိ အသုဘကိစ္စအပြီးတွင် ဆွစ်သို့ လက်လွှဲခဲ့ပုံရသည်။ ပြီး . . . သည်နေရာသို့ လာခဲ့ပေလိမ့်မည်။ ဆွစ်က ဂျီနီဗာရှိ ဟင်နရီထံသို့ ဆက်သွယ်ရန် အချိန်ဆိုင်းနေပေလိမ့်မည် မဟုတ်။

- သို့သော် ဂျွန်နှင့်မိသားစုကို ကိစ္စတုံးဖြောင်ဖို့ ဘယ်သူက အမိန့်ပေးခဲ့သလဲ။
- ဆွစ်လား . . .
- ဟင်နရီလား . . .
- တစ်စုံတစ်ဦးလား . . .

သည်နေရာမှာ ဘာမှမရှိဟု ဝဲလှေစ်ထင်သည်။ သူက ကဲနေရာကို ပတ်လျှောက်၍ လှေရုံကို ကျော်လျှင် ဆိပ်ခံတံတားဆီသို့ ဆင်းသွားသည်။ သူက ကန်ကို ကျော်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ တောင်တက်ကမ်းစပ်တွင် တံငါလှေ တစ်စင်းနှစ်စင်းရှိသည်။ ကန်ကွေ့တစ်နေရာတွင် လှေကလေးတစ်စုက သာတောင့်သာယာရှိသော ရာသီဥတုတွင် မျောနေကြသည်။

ဂျွန်က သည်နေရာတွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ ကန်ကို ဖြတ်သန်းကြည့်ရင်း ဖခင်ကို တွေးပူမိ တွေးပူနေမည်။ မက်ဘန်ဒီကို တွေးပူမိကောင်း တွေးပူမိနေမည်။ သူက လက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်သောသတင်းကို ဆွစ်က ဘာများဆက်လုပ်မည်ကို တွေးပူမိကောင်း တွေးပူမိနေမည်။

ဝဲလှေစ်က အပန်းဖြေတဲ့ အကြွင်းအကျန်ကို ကျောခိုင်းလိုက်သည့် အခိုက်အတန့်တွင် သည်နေရာ၌ ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်နေမိသည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ငနီးမာဂျီက နေ့လည်စာစားဖို့ ခေါ်နေသည်လို့ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်မိသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ဆင်ဝင်ခန်းတွင် ထိုင်ကြမည်။ ပြီး . . . စကားတွေ တတွတ်တွတ် ပြောကြမည်။

သူက ခေါင်းကို ငုံ့လိုက်သည်။ မျက်အိမ်တွင် မျက်ရည်ရစ်ဝဲလာသည်။ အဝေ

အရာရာထက် သူက ဇနီးမာဂျီနှင့် စကားလက်ဆုံကျခဲ့ခြင်းကို တတမ်းတတ ဖြစ်မိသည်။ ရာသီဥတုအကြောင်းမှ အစ၊ ရင်သွေးများအကြောင်း အဆုံး၊ တေးဂီတအကြောင်းမှ အစ၊ သူမက သူ ကြိုးစားဖတ်စေချင်သော စာအုပ်များအကြောင်း ရှည်ရှည်လျားလျား ပြောခဲ့ကြပုံများကို တတမ်းတတ ရှိမိသည်။ သူမက ဘယ်သောအခါမျှ မြည်တွန်တောက်တီးခြင်းမရှိ၊ ဌာန အလုပ်များက မိမိတို့ အိမ်ထောင်ရေးတွင် မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်စေလင့်ကစား ညည်းညည်းညူညူ မရှိ၊ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ် တိုင်တိုင် သူမသည် သူ့ အဖော်ဖြစ်ခဲ့သလို၊ သူ့ ချစ်ရသူလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

သည်လို အချိန်မျိုးတွင် သား ဖွန်း၊ ချွေးမ အဲလီဘောက်နှင့် မြေးများကို တွေးရမည့် အစား သူ့အတွေးက ဇနီးမာဂျီဆီ ရောက်သွားလို့ ထူးဆန်းပါကလားဟု ထင်မိသည်။ သို့ပင်သို့ငြား မာဂျီသည် သူ့ခိုလှုံရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့ မောပန်းနွမ်းလျ ဖြစ်သည့်အခါ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ဖြစ်သည့်အခါ၊ ကြောက်ရွံ့စိုးထိတ်ရသည့်အခါများတွင် မာဂျီထံသို့ ပြန်ခဲ့သည်ချည်း။

ဝဲလှေက အပန်းဖြေတဲဘတ်သို့ လှည့်၍ ငေးကြည့်မိပြန်သည်။ သူတို့က အဲလီဘောက်နှင့် ကလေးများနောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်နေခဲ့ခြင်း မဟုတ် တန်ရာ၊ မတော်တဆ ဖြစ်နိုင်သည်။ သူတို့က ဖွန်းနောက်သို့ လိုက်ခြင်းဖြစ်မည်။

ဘယ်သူလဲ . . .

သည်မေးခွန်းက သူ့ကို တစ်မေးတည်း မေးနေသည်။

သည်လိုသတ်ဖို့ ဘယ်သူက အမိန့်ပေးခဲ့သလဲ။

သူ့သား ဖွန်းက မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ဆွစ်ကို လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့သည်။ ဆွစ်က သည် မှတ်စုမှတ်တမ်းများအကြောင်း မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ မပြောရန် ဖွန်းကို ပြောကောင်းပြောမည်။ ဖွန်းကလည်း ဖတ်မိလေသလားဟုလည်း မေးကောင်းမေးပေလိမ့်မည်။

ဝဲလှေက သူ့ခေါင်းထဲတွင် သည်အတွေးကို ပြန်တွေးမိသည်။

သည်လို မေးခွန်းမျိုးကို ဖွန်း၏ တုံ့ပြန်မှုက မည်သို့ရှိလိမ့်မည်နည်း။

ဖွန်းက နိုးနိုးဖြောင့်ဖြောင့်ပင် အဖြေပေးပေလိမ့်မည်။ သူ့အဖေက ဆွစ်ကို အများ တတာထက် ယုံကြည်တိုးစားသည်ကိုး၊ ဆွစ်လိုလူကို နိုးနိုးဖြောင့်ဖြောင့် မရှိလို့၊ ဘယ်သူတို့ ရှိရမှာလဲ။

ဖွန်းက မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ဖတ်မိကောင်း ဖတ်မိပေလိမ့်မည်။ ဆွစ်ကိုလည်း ပြောပြလိမ့်မည်မှာ မလွဲ။ အတယ်၍ ဆွစ်သည် သစ္စာဖောက် မဟုတ်ခဲ့လျှင် ဖွန်းနောက်သို့ လိုက်စရာအကြောင်းမရှိ၊ သို့ဆိုလျှင် ဘာမျှမဖြစ်နိုင်။

'ဘုရားရေ . . . ဖွန်းမတော်ဏီက သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းအကြောင်း သိနေမှန်း'

'ဒီဘတင်း သိရလို့လည်း သူ့ဘာမှ မလုပ်နိုင်ပါဘူး'

ဟင်နီနီက အပြတ်ပြောခဲ့ပေလိမ့်မည်။

'သူက ထုတ်ဖော်ခဲ့ရင်တော'

'ဘယ်သူ့ကို ပြောမှာလဲ၊ မက်ဘန်ဒီကိုတော့ ပြောမှာမဟုတ်ဘူး၊ မက်ဘန်ဒီတာ သူ့အဖေ သေဆုံးခြင်းအတွက် တာဝန်ရှိသူလို့ ထင်မှတ်နေတာကိုး'

သည်မှာတွင် မမျှော်လင့်သော အဟန့်အတားက ပေါ်လာပြီဟု ဝဲလေ့စ်က ထင်သည်။ ဂျွန်က လွယ်လင့်တကူ လက်ထွတ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ ပြီး . . . သူ့ဖခင်ကို သတ်သူ များအား တရားဥပဒေအရ အရေးယူစေချင်သည်ဟု သူတို့ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ခဲ့လျှင် သူတို့ ကိစ္စတုံးဖြောင်းဖို့ အန္တရာယ်ရှိမည်လား။

သို့ပင်သို့ငြား အထောက်အထားမရှိလျှင် ဂျွန်က ဘာလုပ်လို့ ရမှာလဲ။

သူသည် ထောက်လှမ်းရေးမှူးတစ်ဦး မဟုတ်ပါချေ။ သူသည် စီ၊ အိုင်၊ အေ အရာရှိဟောင်းတစ်ဦး၏သား ဆိုခြင်းကလွဲလို့ မပိုခဲ့။

ဂျွန်သည် ကလေးဘဝက အလေးအနက်ထား လုပ်တတ်သလို အရွယ်ရောက် လာပြန်သောအခါ လက်တွေ့သမားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပဲရစ်မှ ပေးပို့လိုက်သော မှတ်စုမှတ်တမ်းများ ရောက်လာခြင်းနှင့် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဖခင်သေဆုံးပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခြင်းကြောင့် သူတုန်လှုပ်ချောက်ချားခဲ့ရသည်။ ဆွစ်က အားပေးနှစ်သိမ့်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဂျွန်က ကွက်ကျော် တွေးတောပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သူက မှတ်စုမှတ်တမ်း များကို သူသာ ဖတ်မိခဲ့လျှင် သူက တစ်လုံးချင်း ပြန်လည်ရွတ်ဆိုပြန်နိုင်အံ့ တင်သည်။

သူက မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ကူးယူထားခဲ့လေသလား။

ဝဲလေ့စ်က အတွေးများကို ပြောင်းလိုက်သည်။

ဂျွန်သတင်းဟာ မှန်မှမှန်ပါမလားဟု စောကြောလာပါက သူက မှတ်စုမှတ်တမ်း များကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးထားပါမှ သူ့ဖခင် လက်ရေးမှန်း အတည်ပြုလို့ ရပေလိမ့်မည်။

ဆွစ်က မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို သုံးသပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ပြီး . . . ဂျွန်က မှတ်စု မှတ်တမ်းများကို ကော်ပီပွားထားမှန်း အထိတ်တလန့် တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ စာရွက်များ ပေါ်တွင် အချိန်ပြင်းသော ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးထားသည့် အလင်းရောင်ကို လွယ်လင့်တကူ ဖော်ဆောင်လို့ တွေ့ရှိနိုင်သည်။

ဝဲလေ့စ်က ဆိပ်ခံတံတားမှခွာ၍ အပန်းဖြေတဲဆီသို့ ပြန်လျှောက်သွားသည်။ အကယ်၍ မှတ်စုမှတ်တမ်းများသည် တဲဆီမှာရှိနေပါက ပြာများကို တွေ့နိုင်ဖို့ သီတင်း သစ်ပတ်မျှ ကြာဦးမည်။

အကယ်၍ ဂျွန်သည် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့လျှင် သည်မှတ်စုမှတ်တမ်းများ ထို ရယူနိုင်ဖို့က အချိန်အတန်ကြာ ရပ်ခဲ့လေသလား။

အကယ်၍ သူသည် တဲဆီမှာရှိခဲ့လျှင် မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ရယူနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် . . . အခြား တစ်နေရာရာမှာ ပွက်ထားခဲ့လေသလား။

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းကို ခါယမ်းသည်။ မြစ်နိုင်စရာတွေက တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ရှိမည်။ အားလုံးကလည်း ယော့ကွက် ညံ့ကွက်များရှိသည်။ သူက ကောက်ခိုးတစ်မျှင်ကိုဝင် အားယူဆွဲနေရသလို ဖြစ်နေပြီ။

ရဲ သို့မဟုတ် ဖိသတ်ဌာနမှ စုံစမ်းစစ်ဆေးသူများက ပကတိ ရှာဖွေစစ်ဆေးနေတာကို

လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ မြောက်ဘက်နံရံ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် မွေနှောက်ထားသည့် လက္ခဏာများကို သူတွေ့ရသည်။

သို့ရာတွင် . . . ဘာကိုမျှ ရွှေ့ပြောင်းယူသွားခြင်းကမရှိ။ ဝက်စ်အိုးတစ်ခုခု ချို့ယွင်း ပျက်စီးနေခြင်းကို သူတို့ တွေ့ကောင်းတွေ့မည်။ သူတို့က သည်နေရာတွင် လူသတ်ခဲ့ကြသည်။ ဖွန်သည်သာလျှင် အဓိက ပစ်မှတ်ဖြစ်မည်။

အတယ်၍ သူသား နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို လေ့လာမိလျှင် ရည်ရွယ်ရင်း မရှိမှန်း သူတို့ သိနိုင်သည်။

ဝဲလေ့စ်က တဲကိုပတ်၍ နောက်ဖေးဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ သို့ရာတွင် . . . မြတ်တောထဲတွင် ရှုဖီနပ်တစ်ဘက်ကို တွေ့ရလျှင် သူက တုံ့ခနဲ ရပ်လိုက်သည်။ ကြိုးချည်ထားလျက်သား ရှိနေသည်။ သူက တုန်း၍ ဖီနပ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ ဖွန် ဖီနပ်ဖြစ်မည်။

သည်နေရာတွင် သည်ဖီနပ် မရှိသင့်၊ သူက တဲကို ဖြတ်ကျော်၍ ကန်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ ပေါက်ကွဲခြင်းကြောင့် ပစ္စည်းအစအနများက ရေကန်နှင့် လှေရှိရှိရာ အရှေ့ဆောင်ဘက်သို့ လွင့်စဉ်ကုန်သည်။ ဖီနပ်က တဲမြောက်ဘက်တွင် ရှိနေသည်။ တဲထဲမှ လွင့်စဉ်ရောက်လာခြင်း မဖြစ်နိုင်။ သည်နေရာတွင် ကျကျန်ရစ်ခဲ့ဟန် ရှိသည်။

သူက ဖီနပ်ကြိုးယှက်ချည်ထားသည်ကို တို့ကြည့်သည်။ ပြီး . . . ရေကန်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်ပြန်သည်။ ဖွန်သည် ဆိပ်ခံတံတားတွင် ရှိနေခဲ့လိမ့်မည်။ အိပ်လို့ မပျော်နိုင်ဘဲ ရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်။ ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်လျှင် သူက သည်နေရာကို အပြေးအလွှား လာပေလိမ့်မည်။ သည်နေရာတွင် ရှုဖီနပ်ကျွတ်သွားပေလိမ့်မည်။

ပြီးတော့ . . . ဘာဖြစ်ခဲ့ပါလိမ့်။

ဝဲလေ့စ်က တဲနောက်ဘက်ဆီသို့ ဆက်လျှောက်သွားသည်။ နောက်ဘက် ဝင်ပေါက်တံခါးရှိရာ နေရာတွင် ရပ်ပြန်သည်။ တဲရှေ့ပိုင်းတွင် မီးတောက်မီးလျှံက ပြင်းပေလိမ့်မည်။

အဲလီဇဘတ်နှင့် ကလေးများကို ကယ်ထုတ်ရန် ဖွန်က နောက်ဖေးပေါက်မှ ဝင်ဖို့ ကြိုးစားပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူ မဝင်နိုင်ခဲ့။ အရာရာတိုင်းက ရှေ့သို့ ပြုလဲကျတုန်ပြီး မီးတောက်မီးလျှံက တက်လာပေလိမ့်မည်။

သည်နေရာမှစ၍ သူက မြောင့်မြောင့်စင်းစင်း တွေးတောစဉ်းစားလို့ မရနိုင်ဟန်ရှိသည်။ ဖောက်ခွဲသူသည် မည်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သည်နေရာတွင် တစ်ရပ်ဝဲဝဲ ရှိနေလိမ့်မည် မတုတ် ချူးလှသံမြို့တွင် အိပ်မောကျနေပေလိမ့်မည်။

မနက်ကျပါမှ ပေါက်ကွဲမှုနှင့် လူငါးဦး သေဆုံးရသည့် သတင်းကို သတင်းစာမှာ ဖတ်ချင်ဖတ်မည်။ ရေဒီယိုမှ သတင်းနားထောင်ချင် နားထောင်ပေလိမ့်မည်။

ဖွန် ဘာကြောင့် ပြေးသလဲ။

သူဘယ်လို ပြေးသလဲ။

ဝဲလေ့စ်က ရှုဖီနပ်ကြိုးကို ဖြေလိုက်သည်။ ပြီး . . . ပြာဝံထဲသို့ ပစ်သင်လိုက်သည်။

စုံစမ်းစစ်ဆေးသူများက ပထမတစ်ကြိမ်တွင် သည်အထောက်အထားကို မတွေ့ခဲ့ဘဲ နေခဲ့ပေလိမ့်မည်။ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သူတို့ကလည်း လူ့အင်အား မပြောပလောက်သာ ရှိမည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လာလျှင် ဂက်စ်အိုးဘေးတွင် ရှိနေသည်ကို တွေ့လိမ့်မည်မှာ မလွဲ။

ဂျင်ဆင်က အိမ်ဝင်ကားလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာနေသည်။ လည်စည်းကို ခြည်လျှော့ထားသည်။ ကုတ်အင်္ကျီက လန်နေသည်။

‘ဘာများ တွေ့သလဲ’

သူက မေးသည်။

‘ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး တဲဆီမှ ခွာခဲ့သည်။’

‘သူက တစ်ခုခု ထားရစ်ခဲ့လိမ့်မည်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ထင်တာပဲ’

‘ဗျာ . . .’

သို့ရာတွင် ဂျွန်သည် ထောက်လှမ်းရေးမှူးတစ်ယောက် မဟုတ်။ သူသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ပြီး သွေးရွေးသွေးတန်းပြေးခြင်း ဖြစ်မည်။ သူ့လျှိုလက်စွဲစာအုပ်ကို သူ မဖတ်ဘူး။ ထောက်လှမ်းရေး သင်တန်းကျောင်းကို တက်ဖူးသူမဟုတ်။ လွတ်ရာကျွတ်ရာ ပြေးလျှင်လည်း အမှတ်အသား တစ်ခုခုတော့ ထားရစ်ခဲ့ရစမြဲ ဖြစ်မည်။

သို့ရာတွင် အခုအခါမှာ ဂျွန်သည် တစ်ကိုယ်တည်းသာ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူက အလုံးစုံကို တွေးမိခဲ့လျှင် ဆွစ်ကို လူ့ရွေးမှားပြုဖြစ်တဲ့အကြောင်း သို့မဟုတ် ဆွစ်သည် မက်ဘန်နီ လက်ချက်ဖြင့် အသတ်ခံရပြီဖြစ်ကြောင်း တွေးမိပေလိမ့်မည်။

‘ဒီမှာတော့ ဘာမှမကျန်ဘူး။ နောက် လေယာဉ်က ဘယ်တော့ ပြန်ရောက်မလဲ’ ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

‘နှစ်နာရီကြာရင် ရောက်မယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် လက်မှတ်ဝယ်ပြီးပြီ’

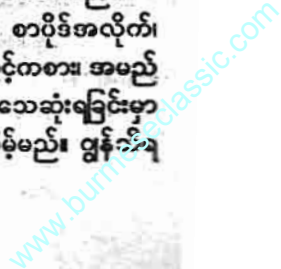
သူတို့ အိမ်ဝင်ကားလမ်းအတိုင်း ကားရပ်ထားရာဆီသို့ လျှောက်သွားနေကြသည်။ ဂျွန်သည် လော့စ်အိန်ဂျလီစ် နေအိမ်သို့ ပြန်ပြေးကောင်း ပြန်ပြေးပေလိမ့်မည်။

ကိုယ်လိုရာ တွေးမိခြင်းများ ဖြစ်လေမလား။

သူ့သားသည် ရူးရွဲမိုက်မိုက် မဟုတ်။ သူတို့က သူ့နောက်လိုက်နေမှန်း သူသိမည်။ သို့မို့ကြောင့်လည်း သူက ပြေးခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် . . . သူ ဘယ်ဆီသို့ ပြေးသလဲ။

ရွတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် အံ့ဩထုန်လှုပ်စရာကောင်းသော အတွေးက ဝဲလေ့စ်စိတ်ထဲတွင် ပေါ်လာသည်။ သည်အတွေးက သူ့ခြေလှမ်းကို တုံ့ခနဲ ဆွဲရပ်စေသတည်း။

ဂျွန်သည် မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ဖတ်ခဲ့လို့ အခန်းအလိုက်၊ စာပိုဒ်အလိုက်၊ အကြောင်းအလိုက် ရွတ်ဆိုပြန်နိုင်သည်ဆိုပါစို့ သူက ထူးခြားမှုကို မသိရလင့်ကစား အမည်နာမအားလုံးကို သိထားသည်။ ပြီး . . . အဲလီဘောက်နှင့် တလေးများ သေဆုံးခြင်းမှာ ခေတ်ဘန်နီတွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု သူက ယုံကြည်ကောင်းယုံကြည်ပေလိမ့်မည်။ ဂျွန်၏ သမ္မာဆိုလျှင် သည်လိုယူဆခြင်းက သဘာဝယုတ္တိတန်သည်။

‘ဘာတိစ္စရှိလို့လဲ’

ဖျင်ဆင်က မေးသည်။

ဝဲလှေစံက ဖျင်ဆင်ကို စူးစူးရဲရဲကြည့်ပြီး . . .

‘မက်ဘန်ဒီက ဒီနေ့ သူ့ဘယ်သွားမယ်လို့ ပြောသလဲ’

‘သူ့ အိမ်သွားမယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ အိမ်မှာ အလုပ်ပြီးပြီပဲ၊ ဘာတိစ္စ

ရှိလို့လဲ’

‘ဖွန်တိစ္စပါ။ သူဟာ မက်ဘန်ဒီကိုသတ်ဖို့ ဝါရှင်တန်ကို သွားလိမ့်မယ်’

‘မဖြစ်နိုင်တာဗျာ’

‘သူ့ အားထုတ်လိမ့်မည်လို့ ကျွန်ုပ်ထင်တယ်၊ ဒီတိစ္စကို မက်ဘန်ဒီက စီစဉ်တာလို့

သူထင်နေတယ်’

ဝဲလှေစံ စိတ်အလျဉ်သည် ပြေးလွှားဆော့ကစားနေသည်။ ဒေသခံ ရဲတပ်ဖွဲ့က ဖွန်နှင့်သူ့သားကို အလိုရှိနေသည်ဟု ကြေညာပေးလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ဖွန်သည် မှန်မှန် တန်တန် စဉ်းစားတွေ့တော့မိပါလျှင် အဝေးပြေးလမ်းမများကို ရှောင်တိမ်း၍ လမ်းဆေး ကလေးများကိုသာ အသုံးပြုပေးလိမ့်မည်။ သည်အချိန်ဆိုလျှင် ဝါရှင်တန်သို့ သူ ရောက် တောင်းရောက်နေပေးလိမ့်မည်။

ပြီးတော့ကော ရောမမြို့ကို သွားမှာလား။

ဘွန်းမြို့ကို သွားမှာလား။

သို့မဟုတ် သည်ကလို ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

‘ဒါဆို တယ်လီဖုန်းဆက်ရင် ပိုကောင်းမယ်’

ဖျင်ဆင်က ပြောပြီး သုတ်ခြေတင်ထွက်သွားသည်။ သို့ရာတွင် ဝဲလှေစံက အမိန့်

ဖြင့် ဟန့်တားထားလိုက်သည်။

‘ဟင့်အင်း’

ဖျင်ဆင်က ပြန်လှည့်ပြီး . . .

‘ကျွန်တော်တို့ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားမှ ဖြစ်မယ်ဗျ၊ ဒီလို အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး ဘုရားရေ . . . ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ခဲ့ရင်တော့’

‘တကယ်တော့ ဖွန်ဟာ ဒီလိုလုပ်နိုင်စွမ်း မရှိပါဘူး။ သူ့မလုပ်ပါဘူးလို့ ကျွန်ုပ် ထင်ပါတယ်။ ဦးစွာပထမ မက်ဘန်ဒီနဲ့ ရင်မဆိုင်မီ သူ့ဒီလို မလုပ်ပါဘူး။ မက်ဘန်ဒီကထဲ သူ့ဟာသူ ဂရုစိုက်နိုင်မှာပါ။ ကျွန်ုပ် အသတ်ရှင်လျက် ရှိနေပါသေးတယ်လို့ ဖွန် ယုံကြည် လာအောင် ပြောပြနိုင်မှာပါ’

‘ဘာကြောင့် တယ်လီဖုန်း မဆက်ရတာလဲ’

‘ဒီနေရာမှာ ပယောဂတွေက များလွန်းလို့ပါ။ ကျွန်ုပ်ကလဲ မက်ဘန်ဒီတစ်ယောက်

ထခုန်မှာမျိုးကို မလိုလားပါဘူး’

ဂျင်ဆင်ကို သူ့နေအိမ်ခန်းတွင် ချထားခဲ့ပြီး၊ ကားကိုယူ၍ ချက်ဝီချွမ်တလပ်သို့ ဆက်မောင်းလာသောအခါ နေဝင်စပြုနေလေပြီ။ ကားကို ချက်ဝီချွမ်တလပ်အနီးတွင် ရပ်ထားသည်။

ပြီး . . . ဝဲလေ့စ်က မြောက်စူးစူးသို့ လျှောက်သွားပြီး ညဉ့်နက်လာလျှင် သူက လူနေအိမ် ရပ်ကွက်တွင် လမ်းထဲသို့ ချိုးဝင်လိုက်သည်။

ရာသီဥတုက ပူပြင်းပြီး အိုက်စပ်စပ်ရှိသည်။ သူက နေသားတကျရှိချိန်တွင် တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတို့ဖြင့် ရွှဲရွဲစိုနေပြီ။ မြူများက ပါးပါးလွှာလွှာ ကျနေသည်။

ဂျင်ဆင်က မက်ဘန်ဒီ လက်အောက်တွင် အလုပ်လုပ်သည်။ မက်ဘန်ဒီဆီ ခန်းမဆက်ပါဘူးဟု ကတိပေးသည်။ ဝဲလေ့စ်ကလည်း ယုံကြည်သည်။ သူ့မှာ အခြား ဓမ္မစရာ လမ်းမရှိတော့ပြီ။ သည်ဟာက လွယ်ကူချောမောသည်။ သည်အခိုက်အတန့်တွင် သူ့ အတွေး လွတ်သွားတာတစ်ခု ရှိသည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင်လမ်း ပလက်ဖောင်းမှ သူက မက်ဘန်ဒီအိမ်ကို လွန်ပြီး လျှောက် သွားသည်။ သူက ညဇာစားပြီး လမ်းလျှောက်ဟန် ပြုသည်။ အောက်ထပ်တွင် မီးရောင်မရှိ ဆင်ဝင်ခန်းတွင် မီးဖွင့်နေသည်။ သူက တစ်ဦးဦးရောက်အလာကို မျှော်လင့်နေရော သလား။ အပေါ်ထပ်ကို အိပ်ခန်းတစ်ခန်းတွင် မီးရောင် ထိန်ထိန်လင်းနေသည်။

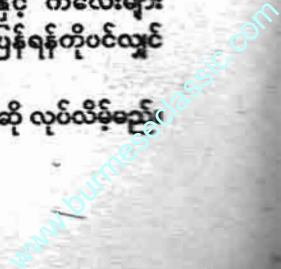
မက်ဘန်ဒီက ဘယ်သူ့ကိုများ အပေါင်းအဖော်လုပ်ဖို့ မျှော်နေပါလိမ့်။ ဆင်ဝင်ခန်းတွင် မီးဖွင့်ထားခြင်းမှာ အလေ့အကျင့် ဖြစ်နေလို့လား။ သို့တည်းမဟုတ် . . .

သူ့အား စောင့်ကြည့်နေသူများကို အိမ်တွင်းမှာ အဆင်ချောကြောင်း အချက်ပေး သည့် သင်္ကေတများလား။

လမ်းထောင့်အရောက်တွင် ဝဲလေ့စ်က မြောက်ဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်သည်။ သူ ခြေလှမ်းနှုန်းကို မပြောင်းခဲ့။ သည်ကမ္ဘာလောကတွင် ဂရုစိုက်စရာ ဘာမှမရှိသလို ဖြစ်မျိုး။ လမ်းထဲတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိ။ ရပ်ထားသော ကိုယ်ပိုင်ကား ဘတ်စ် ကားဟူ၍ တစ်စီးတလေမျှ မရှိ။ လမ်းတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် နေအိမ်များ အစီအစဉ်ရှိတာ ဆသွဲ့လို့ ဘာဆိုဘာမျှ မရှိ။ အိမ်အတော်များများတွင် မီးများလင်းထိန်လို့ ရှိသည်။

အကယ်၍ အစစအရာရာ အဆင်ပြေပြေရှိပါက အခုလောက်ဆို ဂျွန်က ဆည်နေရာသို့ ရောက်နေရောမည်ဟု ဝဲလေ့စ်တွေးမိသည်။ သို့မဟုတ် လမ်းခုလပ် တစ်နေ ရရာမှ တည်းခိုခန်းတစ်ခုခုတွင် ခိုအောင်းနေကောင်း နေပေလိမ့်မည်။ ခိုအောင်းနေပြီး ဆွေးတောစဉ်းစား နေပေလိမ့်မည်။ သူ့ကြေကွဲဝမ်းနည်းရသောအဖြစ်က လုံးလုံးလျားလျား ဆုတ်စေကာမူ၊ သူ့ကို လွမ်းခြုံရစ်သိုင်းလို့ ရှိပေလိမ့်မည်။ သူ့ဇနီးနှင့် ကလေးများ အကြောင်း တွေးနေမိမည်မှာ သေချာသည်။ သေသူများအတွက် တုံ့ပြန်ရန်တိုပင်လျှင် စဉ်းစားမိကောင်း စဉ်းစားပေလိမ့်မည်။

သူ့လျှို့ အမှောင့်လုပ်ငန်း မပျက်မယွင်းရှိနေရလေအောင် ဘာမဆို လုပ်လိမ့်မည်။ သားဆီပေးပို့သော မှတ်စုများတွင် သူက နေခဲ့သည်။

ရွှန်က သည်အကြောင်းကိုတွေးပြီး သူ့ဒေါသက မဆင်မခြင်နိုင်အောင် ကြီးထွား
နေပြီလား။

ဝဲလှေစံက ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့သလို ရွှန်က မက်ဘန်ဒီကို သေသူများအတွက်
တာဝန်ရှိသူဟု မှတ်ယူပြီး အမျက်သို့နေလေသလား။

လမ်းအလယ်အရောက်တွင် ဝဲလှေစံက လမ်းကျဉ်းတစ်ခုထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။
ပြီး . . . မက်ဘန်ဒီ၏ နေအိမ်နောက်ဖေးဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။ သူ့သား ရွှန်
သည် လူကောင်းတစ်ယောက်ဆိုခြင်းက လွဲလို့ သူ့ဘာမျှမသိဟု ရိမ်စားမိသည်။ ရွှန်သည်
ခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက်နှင့် ဖခင်ကောင်းတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် သူ ဘယ်လိုလူစားမျိုး ဖြစ်ခဲ့ပြီလဲ။
လက်တုန်ပြန် ကလဲ့စားချေနိုင်လောက်အောင်၊ သန်စွမ်းလို့လား။
သည်အကြောင်းကြောင့် သူ ပြေးလေသလား။
သို့တည်းမဟုတ်၊ သူ့ရဲဘောကြောင်လို့ ပြေးတာများလား။
သို့တည်းမဟုတ်၊ ကြောက်လို့လား။
သို့တည်းမဟုတ်၊ ရွှပ်ထွေးနေလို့လား။

မက်ဘန်ဒီ၏ အိမ်မှာ ဧရာမ နှစ်ထပ်အိမ်ကြီး ဖြစ်သည်။ နောက်ဖေးဘက်တွင်
ကားဂိုဒေါင် ရှိသည်။

ဝဲလှေစံက နောက်ဘက်ဝင်ပေါက်တံခါးကို ဖွင့်၍ ချုံပုတ်များကြားမှ ကားဂိုဒေါင်
အရိပ်ကိုခို၍ ဝင်သွားသည်။

နောက်ဖေးတွင် တစ်ဦးတလေကိုမျှ မတွေ့ရ။ အပေါ်ထပ်တွင် မီးရောင် တွေ့
သည်။ ဧကန္တ တံခါးဖွင့်ထားသော အိပ်ခန်းတွင်းမှ မီးရောင်ဖြစ်သည်။

မက်ဘန်ဒီတစ်ယောက် နီးနေပေလိမ့်မည်။ စာဖတ်နေလေသလား။ ရုပ်မြင်
သံကြား ကြည့်နေလေသလား။

သို့တည်းမဟုတ် . . .

ရွှန်တစ်ယောက် သည်နေရာကို ရောက်ခဲ့လေပြီဟုလည်း ဝဲလှေစံတွေးလိုက်
သည်။ သို့ဆိုလျှင် မက်ဘန်ဒီတစ်ယောက်လည်း သေနေရော့မည်။ သူ့ရောက်သည်မှာ
သိပ်အချိန်နှောင်းနေလေပြီဟု သဘောပေါက် နားလည်လိုက်မိလျှင် စိုးရိမ်စိတ်က ထွက်
ထွက်သွားသည်။ ချုံပုတ်များကို အကာအကွယ် ယူထားရာမှထွက်ပြီး အိမ်နောက်ဖေး
လမ်းအတိုင်း သုတ်ခြေတင် လျှောက်သည်။ အတွင်းခန်း တံခါးဖွင့်ချိန်မှာပင် သူက လူခေါ်
ခေါင်းလောင်း ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်မိသည်။ မက်ဘန်ဒီက ရပ်နေသည်။ သူ့ မျက်နှာတွင်
က မှန်ကုပ်ကုပ်နှင့်။

“ဦးည အနားနဲ့အပြန် ခင်ဗျား ရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ တွန့်တော် မျှော်လင့်ပြီး
ပါ့တဲ့။

အခန်း (၈)

ပျော်မဟော်ကံက မစ်ရှင်ကုန်းအနီး လူကုထံရပ်ကွက်ရှိ သူ့အိမ်မှ မှောင်မှောင်
မည်းမည်း မီးဖိုချောင်တွင် မတ်တပ်ရပ်ရင်း သူ့နှလုံးခုန်သံကိုသာ နားထောင်လျက် ရှိနေ
သည်။

သည်နေရာ၏ တစ်လက်မ စတုရန်းကွက်တိုင်းသည် တရင်းတနီး အကျွမ်း
ဆင် ဖြစ်ခဲ့လင့်ကစား၊ အခုတော့ အပြင်ဆန်းနေသလို ဖြစ်နေသည်။

နွမ်းလျလျ သူ့မျက်နှာသွင်ပြင်က တင်းမာပြီ။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းသည့်အသွင်ရှိ၏။
သူသည် နောက် ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခုအချိန်မှာ သူက အလျော့ပေး အညံ့မညံ့သူ
ဖြစ်နေပြီ။

သူက မစ်ဆိုလာမှ အနောက်တောင်စူးစူးသို့ ကားမောင်းထွက်လာချိန်တွင်
မိတ်လှုပ်ရှားမှုနှင့် ဖြစ်ပျက်သမျှ ကံကိုသာ ရိုးမယ်ဖွဲ့တတ်ခြင်းတို့က သူ့ကို တဖြည်းဖြည်း
နှင့် မိစီးလာသည်။

မိဘနှစ်ပါးနှင့် အစ်ကိုတို့ ဂုဏ်အင်္ဂါရှင်ရှေ့မှောက်တွင် ဇနီးနှင့် သားသမီးများ သေ
ဆုံးခဲ့ခြင်းက တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်ပါလားဟု သတိထားမိသော်လည်း အကိမ်ဘီအိုင် ဧကန်
နှင့် နှစ်ဦးသေဆုံးခြင်းလောက် လောလောလတ်လတ် မဟုတ်တော့။

အပန်းဖြေတဲ့မှ အလှမ်းကွာဝေးလာသည်နှင့်အမျှ သတိပျောက်ကာ နားမည်

ဧည့်ခံစားရန် စာတုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

သဘောပေါက်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်နှင့်လည်း ဝေးသည်ထက် ဝေးရာသို့ သူ့တို့ တွန်းပို့နေလေပြီ။

မစ်ဆိုလာဗြို့မှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ၂၄ နာရီအတွင်းမှာပင် ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်နှင့် လွတ်မြောက်ခဲ့ရာမှ သူ့လျှို့အမှောင်လုပ်ငန်းကို ပြန်ချရန် လိယိုနာဒိုဂူဘီယိုဆိုသူက လက်တုံ့ပြန် တလဲ့စားချေရန် စိတ်ဆုံးဖြတ်မိခြင်း၊ နောက်ဆုံးတွင် ညတစ်ချိန်ချိန်က မိမိဝစ္စတူ အခြေအနေကို လက်ခံခဲ့မိခြင်းအထိ သူ့စိတ်များ ပြောင်းလဲသွားသည်ကို သူ သတိပျက်မိသည်။

သူသည် ဓာတုဗေဒပညာရှင် သက်သက်မဟုတ်တော့ဘူး။ ဓာတုဗေဒပညာရှင် တစ်ဦးအနေဖြင့် နေထိုင်ခဲ့သော နေ့ရက်များသည် ပေါက်ကွဲမှုကြီးနှင့်အတူ လွင့်စဉ်တုန်လေပြီ။

သူ့ဘဝဟောင်းကို နောက်ကြောင်း ပြန်မလှည့်တော့။ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ရန် လုံးဝဥသံ့ မဖြစ်နိုင်တော့။

အခုလို တမဟုတ်ခြင်း ပြောင်းလဲမှုကို မိမိက လိုလိုလားလား ရှိမရှိဆိုသည်မှာ လည်း ရေရေရာရာ မရှိ။ မိမိ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် လုံးလုံးလျားလျား မရှိသော အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်။

သင်္ချိုင်းမှာပင်လျှင် မိမိကို အသက်အန္တရာယ်ရှာမည့်သူ နှစ်ဦးကို ရင်ဆိုင်လိုက်ခဲ့ တလဲ့လို့ အခြားနည်းမရှိမှန်း သူ သဘောပေါက်နားလည်ရသည်။

သူ့လျှို့အမှောင်လုပ်ငန်း ဘက်တော်သားများလား။ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးကို ဆောင်ရွက်ရသည့် တရားဝင်အဖွဲ့အစည်းမှ အမှုထမ်းများလားဆိုခြင်းက အကြောင်းမဟုတ်တော့။ သူတို့တစ်တွေက သူ့သွားရာလမ်းတွင် အဆီးအတား ဖြစ်နေသည်။ သည် အဆီးအတားကို ဖယ်ရှားသုတ်သင်ရပေလိမ့်မည်။

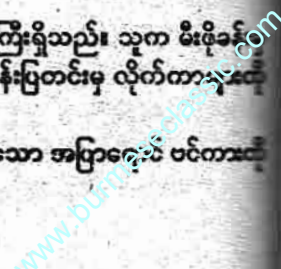
ဓာတုဗေဒ ပညာရှင်တစ်ဦးဘဝမှ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ဝရမ်းပြေးတစ်ဦး ဘဝသို့ အသွင်ပြောင်းလဲသွားရခြင်းအတွက် ဖွန်က တအံ့တဩ မဖြစ်မိ။ သည်အသွင် ပြောင်းလဲရခြင်းကို သူက သဘာဝပြောင်းလဲမှုကို လက်ခံခဲ့သည်။

အကြောင်းတရားကြောင့် အတိအကျတရား ရှိရသလိုပင် ထင်မှတ်မိသည်။ ဟိုက်ဒရိုဂျင် တွင် ဓာတ်ရဖြင့် အစားထိုးနေရာယူလျှင် အက်စတာ (Ester) ဖြစ်လာသည်ဟူသော သဘောမျိုးပင်။

သက်ရှိသတ္တဝါတစ်ဦးကို ချောင်ပိတ်၍ သူ့အသက်တိုသော်လည်းကောင်း၊ သူ့ မမြတ်တန်း ပစ္စည်းဥစ္စာတိုသော်လည်းကောင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ရန်ရှာလျှင် လက်တုံ့ပြန် တတ်ကြသည်ချည်း။

သည်နေရာတွင် သတိတရဖြစ်စရာများ တစ်ထောကြီးရှိသည်။ သူက မီးခိုခိုနှင့် ညှော်ခန်းဆီသို့ တိုးတိုးထိတ်ထိတ် လျှောက်သွားသည်။ ညှော်ခန်းပြတင်းမှ လိုက်ကာနားထိုင် ဖယ်၍ အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်သည်။

လမ်းဓာတ်မီးရောင်ဖြင့် လမ်းတစ်ဘက်တွင် ရပ်ထားသော အပြာရောင် ပင်ကားတို့

သူတွေ့ရသည်။

ယခင်ယခင် အချိန်များက သူ့ဘဝတွင် သည်လိုယာဉ်မျိုးကို သတိထားကြည့်မိ
ဆီမဲ့မည် မဟုတ်။ အခုလို အချိန်မတော် အချိန်တော်ဆို ဝေးသေး။ အခုတော့ သည်ကားက
အနောက်ထားလည်း မမှန်တာကို သူသိသည်။

ဘာကြောင့် ရှိနေသည်ကိုလည်း သူသဘောပေါက်ပါ၏။ အင်တီနာအသံဖမ်း
အသံလွှင့်တိုင်တစ်ခုက အက်ဖ်အမ် ရေဒီယိုအတွက်။ နောက်တစ်ခုက စီးဘီ အတွက်။
နောက်ဆုံးတစ်ခုက အသံလွှင့်ထုတ်ရန် ဖြစ်သည်။ အင်တီနာသုံးခုနှင့်ပါလား။ ကား
အတွင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်က ဘာဆက်သွယ်ရေးလုပ်လို့ ဘာတွေပြောနေပါလိမ့်။

လှောင်အိန်ဂျလိစ် တိုင်းမ် သတင်းစာတွင် ဘာမျှဖော်ပြမထား။ သတင်းစာကို
သူဝယ်ခဲ့ပြီး ပထမစာမျက်နှာမှ နောက်ဆုံးစာမျက်နှာ အောက်နား၊ စီးပွားရေးကြော်ငြာထိ
ဆုစေ့စပ်စပ် ဖတ်ပြီးပြီ။ သူ့အား တစ်စုံတစ်ရာအတွက် အလိုရှိနေသည်ဆိုတဲ့ သတင်း
သုံးစေပါ။

မင်နီဆိုးတားပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း အပန်းဖြေတဲ့မှ ပေါက်ကွဲမှုသတင်းလည်း
မပါ။ မွန်တစ်နာပြည်နယ်တွင် အက်ဖ်ဘီအိုင် ဂျင်နရယ်ဦး အသတ်ခံရတဲ့သတင်းလည်း
မပါ။

လမ်းခရီးတစ်လျှောက် သူ ဆီဝင်ဖြည့်ခဲ့ရာ ဓာတ်ဆီဆိုင်များမှ လုပ်သားများက
သူ့ကို စုတိယအကြိမ် စပ်စပ်စုစု ကြည့်ခြင်းမရှိခဲ့။

သို့ရာတွင် . . . မက်ဘန်ဒီကတော့ သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေပေလိမ့်မည်။ သဲကန္တာရ
မြစ်ဝှမ်း တောင်ပေါ်မှ လျှို့မြောင်အထိ ဆင်းလာသော လမ်းခရီးတစ်လျှောက်လုံးတွင်
သူ့ထံလို စောင့်ကြည့်နေလိမ့်မည်မှန်း သူသေချာပေါက် တွက်ထားသည်။ ကားကို နေအိမ်
သုံးလမ်းကျော် မှောင်ရိပ်ထဲတွင်ရပ်ပြီး ကျန်ခရီးကို ခြေလျှင်လျှောက်လာချိန်မှာပင်
သူ့ထံ သည်အတွေးကို လက်မလွှတ်ခဲ့။

အိမ်နောက်ဖေး အလင်းကာတွင် အပေါက်ကလေးတစ်ပေါက် ရှိနေမှန်း သူ
သိမိမရခဲ့။ သို့ပင်သို့ငြား ဘာအနှောင့်အယှက်မှမရှိခဲ့။ တွေးကြည့်ပြန်မိသော် သည်အဖြစ်
အဆန်းသား။

တစ်စုံတစ်ဦးက သူ့နေအိမ်ကို မွေနှောက် ရှာခဲ့လေသလား။
လှောင်အိန်ဂျလိစ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှသော်လည်းကောင်း၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ သော်လည်း
ကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ဦးက မိမိ ဘယ်အရပ်သို့ ဦးတည်သွားမှန်း သဲလွန်စရလိုငြား သည်
သူ့ရာသို့လာပြီး ချောင်းကြည့်ခဲ့လေသလား။

ပြတင်းလိုက်တာများကို အလျင်စလိုမဖယ်ဘဲ ပြတင်းပေါက်မှ ခွာခဲ့ပြီး မီးဖိုခန်း
ပြန်လျှောက်လာသည်။ တယ်လီဖုန်းဘေးမှအံ့ဆွဲထဲတွင် အရေးပေါ်ကိစ္စပေါ်က အသုံး
မရှိ ခဲတံအရွယ်အစားရှိ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို သူစမ်းလို့ ရှာရခဲ့သည်။ ခန်းမကြီးတိုဖြတ်၍
အိမ်ခန်းထဲဝင်၍ အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။

ရေချိုးခန်းထဲမှ မျက်နှာသုတ်ပဝါကြီးတစ်ခုကို ယူ၍ တံခါးအောက်တွင် သွာထ

နေခြင်းကို ပိတ်ဆို့ထားသည်။ အိမ်ခန်းပြတင်းပေါက်များက အိမ်နောက်ဖေးဘက်တွင် သာရှိသည်။ တရပ်ကတ်များကိုစေ၍ လိုက်တာများကို ချထားလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် . . . အိမ်ရှေ့ဘက် ဝင်ကားအတွင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်က တံခါးအောက်ကွာတနေသည့် နေရာမှ အလင်းရောင် ရောင်ပြန်ဟပ်လာသည်ကို မြင်တွေ့ကောင်း မြင်တွေ့နိုင်စရာရှိသည်။

ကျေနပ်လောက်မှ သူက ခဲတဲလက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို နှိပ်ဖွင့်၍ အခန်းထောင့်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ အောက်ဆုံးအံ့ဆွဲထဲမှ သံသေတ္တာငယ်တစ်လုံးကို ဆွဲထုတ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ကြာက အဲလီဘောက်က လိုချင်လှချည်ရဲ့ဟုဆို၍ ဝယ်ခဲ့သော သံသေတ္တာဖြစ်သည်။ သော့ကိုဖွင့်၍ သားရေကွင်းဖြင့် ရစ်ပတ်စည်းထားသော စက္ကူတစ်ထပ်ကြီးကို ဆွဲထုတ်သည်။ ကားစာချုပ်၊ အာမခံ စာချုပ်စာတမ်းများ သူနှင့် အဲလီဘောက်တို့၏ နိုင်ငံတူးလက်မှတ်များ၊ မွေးစာရင်း ၅ စောင်နှင့် အခြား စာရွက်စာတမ်းတို့ ဆွဲထုတ်သည်။

သူ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး အကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်သည်။ ပြီး . . . မွေးစာရင်း စာရွက်များကို သူကြည့်သည်။ သူ့မျက်လုံးများက ဝါးလာသည်။ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မဟုတ်နိုင်၊ အဲလီဘောက်သည် ဆံပင်အလှပြင်ဆိုင်သွားနေတာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သားသမီးများက မင်နီဆိုတာမှ အဘိုးအဘွားများဆီ အလည်အပတ် သွားနေတာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သည်လိုဖြစ်ရလိမ့်မည်။

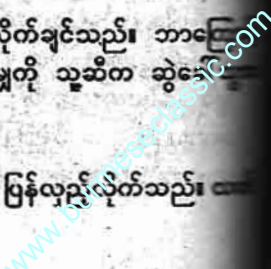
သူက စာရွက်စာတမ်းများကို ကြည့်နေခိုက်တွင် သံသေတ္တာအပေါ် ကုန်းတုန် တွေ့လုပ်ကာ လက်ထဲတွင်လည်း ခဲတဲလက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့်၊ ပြီး . . . တံခါးအောက်ကွာတနေသည့် နေရာတွင် မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ထိုးသိပ်ထားရှိခြင်းက ဘာအကျိုးထူးအံ့နည်း အကြင်သူတစ်ဦးသည် စာရွက်စာတမ်းကို ကြည့်လျှင် အမြဲတစေ သို့ကလိုပင် လုပ်နေတာ သာမန်လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ဖြစ်၏။

သူက စာရွက်စာတမ်းများကို ဝရုတ်စိုက် ပြန်ခေါက်သည်။ ရာဘာကွင်းနှင့် ပတ်စည်းနှောင် ထားလိုက်သည်။ ပြီး . . . စက္ကူထုပ်ကို သံသေတ္တာထဲသို့ ပြန်ထည့်သည်။ သော့ခတ်ပြီး အောက်အံ့ဆွဲတွင် ပြန်ထားသည်။

သူက ပြန်အလှည့်တွင် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်က ခုတင်ခေါင်းရင်းနေရာထိ ထိုးမိသည်။ သန့်စင်နေသော ခုတင်ထက်တွင် အဲလီဘောက်၏ မီးသင့်၍ မည်းနေသော ကြောက်စရာပုံကို အာရုံထဲတွင် မြင်ယောင်လာသည်။ လက်များက တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်လွန်း၍ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးပင် လွတ်ကျမတတ်။ သို့ပင်သို့ငြား ယှဉ်လျက်စိစားသော အံ့ဆွဲများမှ သူ့အကြည့်ကို ခွာလို့မရ။

ဘုရားရေ . . . သူက အသံတုန် ဟစ်အော် ငိုလိုက်ချင်သည်။ ဘာကြောင့် သည်လို ဖြစ်ရပါလိမ့်။ သူ နှစ်နှစ်တာတာ ချစ်ရသူမှန်သမျှကို သူ့ဆီက ဆွဲခွာခဲ့ကြသည်။

သည်စဉ်အခိုက် . . . တယ်လီဖုန်းသံ မြည်လာသည်။ ဖွန်က ရုတ်တရက် ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

နိုင်ငံတော်မီးရောင်က တယ်လီဖုန်းကို ထိုးထားမိလျက်သား ရှိသည်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် နေချိန်တွင် သည်အသံက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စရာ ကောင်းပါဘိခြင်း။ သည်အချိန်သည် ထစ်ဦးဦးဆီ တယ်လီဖုန်းဆက်ကောင်းသည့် အချိန်မဟုတ်။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေ များက သူတို့မိသားစု တစ်ရပ်ကကျေးသို့ ခရီးထွက်မှန်း သိကြသည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မတိုင်မီ သူတို့ နေအိမ်ပြန်မရောက်မှန်း သိကြသည်။

တယ်လီဖုန်းသံက မြည်မြဲ မြည်နေဆဲ။ အမှောင်ထဲမှာမို့ အသံက ပိုကျယ်ကျယ် လောင်လောင် ရှိသည်။

ဖွန်က လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို မှိတ်၍ တံခါးအောက်တွင် ထိုးထည့်ထားသော မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ဆွဲထုတ်သည်။ သူက မျက်နှာသုတ်ပဝါကို လုံးထွေးပြီး ရေချိုးခန်းမှ ဝင်ပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်သည်။

တယ်လီဖုန်းက တတိယအကြိမ်၊ စတုတ္ထအကြိမ် မြည်ပြန်သည်။

သူက အခန်းထဲသို့ အပြေးအလွှားသွားသည်။ ပြတင်းလိုက်ကာကို ဝရုတ်စိုက် ဝယ်ရှား၍ အပြင်သို့ ကြည့်သည်။

ဗင်ကားက မူလနေရာတွင်ပင် ရှိမြဲရှိနေဆဲ။ ဘာမီးရောင်မျှ မတွေ့ရ။ ဘယ်သူမှ အပြင်သို့ ထွက်မလာခဲ့။ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့။

မီးဖိုထဲမှ တယ်လီဖုန်းက မြည်ပြန်သည်။ ပြီး . . . ရုတ်တရက် အသံပြတ်သွား သည်။ နောက်ဆုံးတွင် လက်လျှော့အရှုံးပေးသွားပြီထင်။

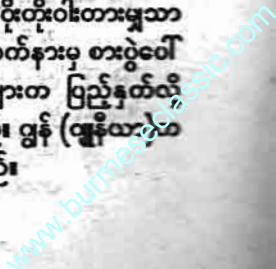
ဖွန်နှလုံးက ခုန်နေသည်။ သူ့အာခေါင်က ခြောက်နေသည်။ သူ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် သူပြီးပြီ။ သူလိုသမျှ ရှိနေပြီ။ ဘာကြောင့် အချိန်ဆွဲနေရပါလိမ့်။

'ကျွန်တော်က အတူအညီပေးမှ ပေးနိုင်ပါ့မလား မသိဘူး'

ဆွစ်က သူ့ကို ပြောသည်။

ပြတင်းပေါက်နားတွင်ရပ်ကာ ဗင်ကားကို ကြည့်နေခိုက်တွင် သူ့ဖခင် စိတ်ချ အယုံကြည်ရဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဆုံစည်းခဲ့ရပုံကို သတိရမိသည်။ သို့ပင်သို့ငြား လွန်ခဲ့သော လေးရက်က အဖြစ်ပါလားလို့ မထင်မီ၊ နှစ်နှင့်ချီ၍ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော အဖြစ်ဟုသာ ထင် မှတ်မိသည်။ သည်ရက် အတောအတွင်း ဆွစ်တစ်ယောက် အသတ်ခံရကောင်း ခံရပေ သိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင် အခုလောက်ဆို တစ်ခုခုတော့ လုပ်ပေလိမ့်မည်။ သည်အချိန်တွင် သူ့အတွက် ပူဆွေးသောက များနေကြမည် ဇနီး၊ သားသမီးနှင့် မိဘများ ရှိမှ ရှိပါ့မလား ထုလည်း တွေးမိသည်။

သူက ပြတင်းပေါက်မှ ခွာပြီး ခန်းမအတိုင်းဖြတ်၍ သားများ အိပ်ခန်းသို့သွား သည်။ မီးရောင်မရှိဘဲလျှင် ဖွန် (ဖွန်နီယာ) အိပ်သည့် အထက်ခုတင်ကို ဝိုက်ဝန်းဝေးဝေးမျှသာ မြင်ရသည်။ ကားလ်က အောက်ခုတင်မှာသာ အိပ်သည်။ ပြတင်းအောက်နားမှ စားပွဲပေါ် တွင် တစ်ဝက်တမျက်ပြီးနေသော လေယာဉ်ပုံစံငယ်၊ ကားပုံစံငယ်များက ပြည့်နှက်လို့ မိလား။ ပြီး . . . သိပုံပုံပြင် ဝတ္ထုစာအုပ်များလည်း တစ်ထပ်ကြီး ရှိသည်။ ဖွန် (ဖွန်နီယာ) သေယာဉ်၊ ကားပုံစံငယ်များ ဆောက်သည်။ ကားလ်က စာဖတ်သည်။

ဂျွန်က အိမ်ခန်းတွင်းမှ နောက်ပြန်ထွက်သည်။ တံခါးကို ဖြည်းဖြည်းသက်သာ ပိတ်သည်။ ပြီး . . . ခန်းမကို ဖြတ်၍ စင်ဒီ၏ အိပ်ခန်းသို့သွားသည်။ အခန်းနံရံတစ်ဘက် တွင် ပန်းနုရောင် မွေ့ရာနှင့် ခုတင်ငယ်လေးရှိသည်။ ကျန် နံရံတစ်ဘက်တွင် စားပွဲငယ်နှင့် ကုလားထိုင်ငယ်တို့ ရှိသည်။ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်စုံဘေးမှ အရုပ်ကလေးများက သူတို့ အရှင်သခင်မလေး ပြန်အလာကို မျှော်တလင့်လင့်နှင့် ရှိနေသလောက်။

သည်အချိန်တွင် ခါတိုင်းအချိန်များထက်ပင် သူက ဒေရာသောပါး ပြေးထွက်ခွင့် စိတ် ပေါက်လာသည်။ အိမ်တွင်းမှ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်ကာ ပင်ကားတံခါးကို အတင်း အဓမ္မဆွဲဖွင့်ပြီး မိမိအိမ်ကို သူ့လျှို့ဝှက်ဆန်ဆန် ချောင်းမြောင်းကြည့်နေသူ မည်သူမဆိုတို့ အမှုန်ကြိတ်လိုက်ချင်သည်။ သူတို့သည် ဖြစ်ရပ်များနှင့် ဆက်နွယ်နေပေလိမ့်မည်။ သူ့နောက် နှင့် သားသမီးများ အသက်ခံရခြင်းနှင့် နောက်ဆုံးတွင် ဆက်စပ်မှု ရှိပေလိမ့်မည်။

သူက တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး ဧည့်ခန်းသို့ ပြန်သွားသည်။ တစ်ဖန် ပင်ကားထိုး စစ်ဆေးရန် ပြုတင်းပေါက်မှ ကြည့်သည်။ တစ်ဦးဦးတော့ ရှိနေလိမ့်မည်။ ယာဉ်မောင်း ဘေးတွင် တစ်ဦးဦးရပ်၍ စီးကရက်သောက်နေသည်။ ပွင့်နေသော ပြတင်းပေါက်မှ ပင်ကားအတွင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးနှင့် စကားစမြည် ပြောနေဟန်ရှိသည်။

အပြင်တွင် မှောင်နှင့်မည်းမည်း မရှိတော့မှန်း ဂျွန်ရိပ်စားမိပြီ။ အရှေ့ဘက်တွင် အိမ်များအပေါ်မှ မိုးကောင်းကင်တွင် အလင်းရောင် ထွက်စပြုနေပြီ။ သို့ပင်သို့ငြား လမ်း တစ်ဘက်တွင် ရပ်နေသူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကိုမူ သူ ဖမ်းလို့ မရနိုင်သေး။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ သူ သိသဲကဲ့ကဲ့ မြင်ချင်သည်။ သို့မှသာ နောင်သောအခါတွင် သူ ရုပ်သွင်ပြင်ကို မှတ်မိနေ ပေလိမ့်မည်။ သူက ပြတင်းပေါက်တွင် ရပ်ကာစောင့်နေပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်က အနီးကပ်သထက် နီးကပ်အောင် ရှေ့တိုးလာသော ကိုယ်ထင်ပြလိုသော ဆန္ဒရှိနေခြင်းဖြင့် သူက အန္တရာယ် နှင့် ကစားနေမှန်း သူသိသည်။

သူတို့က သူ့အိမ်ထဲသို့ မရောက်ခဲ့ကြသေး။ အနည်းဆုံး သူ့ပစ္စည်းပစ္စယများထံ မွေ့နှောက်ခဲ့ခြင်း မပြုသေး။ အခုအချိန်မှာလည်း သူတို့က စိတ်ပြောင်းပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာလိမ့်မည်ဟု သံသယဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိ။

သူက အိမ်ရှေ့ဝင်ပေါက်တံခါးကို စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ ကြမ်းခင်းပေါ်တွင် စာအိတ်တစ်အိတ်ကို တွေ့ရသည်။

ပင်ကားဘေးမှ လူက လှုပ်ရှားခြင်း ရှိမရှိ သေချာရလေအောင် သူက ပြတင်း ပေါက်မှ လှမ်းကြည့်ပြန်သည်။ ပြီး . . . အိမ်ရှေ့ပေါက် တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားကာ စာအိတ်ကို ကောက်ယူသည်။ စာဖူးမှ ထွက်ကျနေခြင်း ဖြစ်မည်။

သူက ပြတင်းပေါက်နားဆီ ပြန်လျှောက်လာသည်။ မမှိန်တမှိန် အလင်းရောင် တွင် စာအိပ်ပေါ်မှ လက်ရေးကို သူ တွေ့နိုင်သည်။ သူက အသက်တို ပြင်းပြင်းရှု လိုက် သည်။ သူ့ဖခင်ဆီမှ စာဖြစ်နေသည်။ သည်တစ်ကြိမ် စာတိုက်တံဆိပ်တံဆိပ် တံလဲအထိလိမ့်မည်။ ပို့ခြင်းဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော သီတင်းနှစ်ပတ်က ပို့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကေန္တ သူ ဝါရှင်တန်ရောက်နေတုန်း ရောက်လာသည်စာ ဖြစ်မည်။

သူက လှမ်းအကြည့်တွင် ဝင်ကားဘေးတွင် ရပ်နေသူက မီးကရက်ကို လှင့်ဝစ်ပြီး ကားရှေ့သို့ လျှောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုသူက လမ်းတစ်ဖက် တစ်ချက်ကို စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီး . . . ထိုသူက တစ်ဖက်ဖြတ်မတူးမီ ဖွန်ကို တန်းတန်း မတ်မတ် လှမ်းကြည့်လိုက်တန်ရှိသည်။

ဖွန်က ပြတင်းပေါက်မှ နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်သည်။ သူ့နှလုံးက ခုန်နေသည်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ သူက ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်မရှိပါ။ ဖခင်ဆီမှ ဒုတိယစာကို မဖတ်ရမီ ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်သေး။ သူက နောက်သို့လှည့်၍ မိမိခန်းထဲ အပြေးအလွှားသွားသည်။ နောက်ဖေး တံခါးကို ဖွင့်၍ အပြင်သို့ ထွက်သည်။ လမ်းတစ်ဘက်သို့ ရောက်လျှင် သူ့ကို နောက်ဆုံး အကြိမ် ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။ ဖခင်ဆီမှ နောက်ပို့သောစာတွင် ဘာတွေပဲပါပါ။ သည် နေရာကို သူ ခြေဦးလှည့်တော့မည်မဟုတ်။ သူ့ဇနီးနှင့် သားသမီးများက သူနှင့် ရာသတ် ဝန် ခွဲခွာသွားသည်။ သူသည်လည်း သူ့အိမ်နှင့် အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေများကို ခွဲခွာ သွားရပေတော့မည်။

သူနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိသော နေရာကို ကျောခိုင်း၍ ဖခင်ထံမှ ဝထမစာနှင့် ဒုတိယစာက စေစားရာ ကံကြမ္မာအတိုင်း သူလျှောက်လှမ်းရပေတော့မည်။

ဖွန်က လော့စ်အိန်ဂျလိစ်မြို့သို့ ကားမောင်းဝင်သွားသောအခါ မိုးစင်စင် လင်း နေပြီ။ ကော်ဖီသောက်ပြီး နေသားတကျမရှိမီ၊ ဖခင်ထံမှ စာကို ကားရပ်ပြီး ဖောက်ဖတ်ချင် စိတ်ကို ချုပ်တီးထားရသည်။ သူက နိုင်ငံကူးလက်မှတ်နှင့် ငွေအတွက် ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တော့ လက်ဝယ်ရပြီး၊ ရဲက သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေမှာစိုး၍ လက်ခွဲများ တွင် ခွဲ၍ လက်လိမိတ် ငွေထုတ်ရန် သူ့အကြံက မလိုအပ်ချေ။ ဝင်ကားက ရွှိမြို့ရှိနေဆဲအ သို့ရာတွင် အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ မွေနှောက်ရွာရန် အစီအစဉ် ရှိဟန်မတူ။ သတင်းစာထဲတွင် လည်း ဘာသတင်းမျှမပါ။ ရေဒီယိုမှ သတင်းလွင့်ရာတွင်လည်း ဘာမျှမပါ။

ဇနီးနှင့် ကလေးများသတ်တဲ့ လူသတ်သမား လွတ်နေဆဲ။
သေနတ်ပစ်ပွဲတွင် အက်ဖ်.ဘီ.အိုင် ဇလုံနှင့်ဦးအသတ်ခံခြင်း။

ကယ်လီဖိုးနီးယားမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခြေရာခံလိုက်နေဆဲ စသည့် သတင်းမျိုးမပါခဲ့။ ကားဂိတ်တစ်နေရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် သူက ကားကို ထိုးရပ်ချိန်တွင် ဇနက် ရှစ်နာရီဝန်းကျင်ရှိပြီ။ သူက ထောင့်ခန်းတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ မနက်ဦးစာ မှာသည်။ အစားအစာများ ရောက်အလာကို စောင့်နေခိုက်တွင်၊ သူက စာအိတ်ကို ထုတ် သည်။ ပဲရစ်မှ ပေးပို့ခဲ့သည့် ဝထမစာမှာ ထူထူထဲထဲ စာအိတ်ကြီး ဖြစ်သည်။ မှတ်စုစာရွတ် အထွင်းထည်၍ ချိတ်ပိတ်ထားသည်။ မိမိဖခင်ထံသို့ သံသယဖြစ်စွယ် အခြေအနေအမူ ခပ်နှင့် မကွယ်လွန်မီ၊ စာအိတ်ကို ဖောက်ရန် ညွှန်ကြားလွှာပါသည်။ အခု နှုတ်ထဲ စာအိတ်ကမူ စာအိတ်နှစ်ထပ်နှင့် ဖောက်၊ စာမျက်နှာ အနည်းငယ်မျှသာပါသည်။ သံကြီး

စာနှင့် အသေးစိတ်ရေးရန် အချိန်မရလို့ ဖြစ်မည်။ မိမိဖခင် ကွယ်လွန်ပြီးမှန်း အသိကြောင့် အခုအချိန်မှာ ဖခင်စာကို ဖတ်ရသောအခါ ထူးဆန်းသလိုဖြစ်ကာ ကျောချမ်းမိသည်။

ဆွန်ဂျာမာဝရက်ဖိလက်ချက်ဖြင့် မလက်ကီ အသတ်ခံရပြီဟု ဖခင်စာတွင် ရေးထားသည်။ ဆွန်ဂျာမာဝရက်က သူမကိုယ်သူမ အဆုံးစီရင်လိုက်သည်တဲ့၊ နေတိုးထောက်လှမ်းရေးမှ ပါလာဆန်ဆိုသူလည်း သေပြီတဲ့၊ အစွဲနေတို့က သူဖခင်ကိုပါ သေစေချင်တယ်တဲ့။

စာပါအကြောင်းအရာအများစုမှာ မိမိဖခင်နှင့် မက်နီးလ်ဟင်နရီတို့ စကားပြောခဲ့ကြပုံ အကြမ်းဖျင်း ဖော်ပြထားသည်။ ဟင်နရီသည် သူလျှိုအမှောင်လုပ်ငန်းနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သူမှန်း သိသာသည်။

ဖခင်က မိမိနှင့် ဟင်နရီတို့ တွေ့ဆုံခဲ့သည့် ဂျီနီဗာမှ အိမ်ပုံစံကို ဖော်ပြထားသည်။ အစွဲနေတို့ အရွှပ်တော်ပုံကို ရှင်းပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဇာတ်ထုပ်တစ်ခုလုံးကို သူသိထားပြီးပြီဟု ကတိပေးကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

စာကို ဖတ်ပြီးလျှင် ရှေ့ခရီး မဆက်ချင်ရလောက်အောင် သူ့မှာ မောပန်းနွမ်းလှနေလေပြီ။ မိမိက တွားဝင်ပြီး နှစ်ပေါင်းရာနှင့်ချီ၍ အိပ်ပျော်နေရန် ကျင်းတစ်ခုကို လိုအပ်နေသည်။

သို့ပင်သို့ငြား သူ့အဖို့မူ ဘာမှအပြောင်းအလဲ မရှိ။ သူက ဆက်လုပ်စရာရှိသည်များကို ဆက်လုပ်ရပေမည်။ ဖယ်ရှောင်သွားစရာ အကြောင်းမရှိ။ သူဖခင်သိသော ဟင်နရီသည် ဆင်ခြင်တုံတရားရှိသူ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆင်ခြင်တုံတရားရှိသောသူများသည် အမျိုးသမီးများနှင့် လူမမယ်ကလေးများကို မသတ်တန်ရာ။

သူက အခန်းမှထွက်၍ ကျသင့်ငွေကို ကောင်တာတွင် ပေးချေနေခိုက်မှာ သူက သည်စကားများကို သူ့ကိုယ်သူ ပြောနေသည်။

ဆိုင်အပြင်ရောက်လျှင် သူက ကားရပ်ထားရာ ညာဘက်သို့ သွားရမည့်အစား ဘယ်ဘက်သို့ သွားသည်။ လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်သွားပြီး ဝဲလ်ဖားရိုး ဘက်ခွဲရုံးသို့ ဝင်ရန်ပြင်သည်။ ကိုးနာရီသာသာ ရှိပြီ။ ဘက်ဖွင့်လို့ အလုပ်ရွပ်စံ ပြုနေလေပြီ။

ဘက်အဆောက်အအုံ အပြင်တွင် ရဲကားတစ်စင်းကလေးကိုမျှ မတွေ့ရ။ လူနီဖောင်းဝတ် ရဲသားတစ်ဦးကလေးကိုမျှ မတွေ့ရ။ သို့သော်လည်း အကြောင်းမဟုတ်၊ အကယ်၍ ရဲက သူ့အလာကို စောင့်နေသပေဆိုလျှင် အဆောက်အအုံအတွင်းမှာသာ ရှိမည်။ လူမြင်မခံဘဲ ပုန်းကွယ်နေချင်နေမည်။ သို့တည်းမဟုတ် ဘက်အရာရှိဟန် ဆောင်နေပေလိမ့်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် ဘက်လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းဟန် ဆောင်နေပေလိမ့်မည်။

သူက လမ်းတစ်ဘက်တွင် ငေးကြည့်နေသည်။ ငွေမရှိလျှင် မိမိဘာမျှ လုပ်လို့မရနိုင်။ အသုဘကိစ္စ သွားတုန်းက လူသွားသည့် ခရီးသွား ချက်လက်မှတ်အချို့သာ တွက်သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့ ငွေစုဘက်စာရင်းတွင် ဒေါ်လာထောင်နှင့်ချီ၍ ရှိနေသေးသည်။

တစ်စုံတစ်ဦးက သူ့ကို တတောင်နှင့်တိုက်၍ သွားလျှင် သူက ကြောက်ရွံ့တတ်လန်လန်နှင့် လှည့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ကပူလီမိန်းမကြီးတစ်ဦးက သူ့နားက ပြတ်ကျော်သွားလျှင် သူက ဣစ္စမြဲမပျက် ဖန်လိုက်သည်။

သူတို့က သူ့နေအိမ်ကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ သူက သည်နေရာသို့ ပြန်လာသည်ဟု သူတို့က ယုံကြည်ထားဦးတော့ ဘဏ်တိုမူ တကူးတက စောင့်ကြည့်နေစရာ အကြောင်းမရှိ။

သို့ပင်သို့ငြား သူ့ယုတ္တိဗေဒကို သူလုံးလုံးလျားလျား စိတ်မချနိုင်၊ သူ့မှာ ငွေရှိမှ ဖြစ်မည်။

သူက အချိန်ယူစောင့်လေလေ၊ တစ်စုံတစ်ဦးက ဘဏ်များကို စောင့်ကြည့်စ ပြုပေလိမ့်မည်။

ဂွန်က လူအုပ်ကြီးနှင့်အတူရော၍ လမ်းကိုဖြတ်တူးသွားသည်။ ခေတ္တခဏမျှ ချိတ်ချိတ် ဖြစ်နေပြီးမှ သူက ဘဏ်အတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

အချက်ပေး ဥဩဆွဲသံလည်း မပြည်၊ ဘယ်သူကမှလည်း သူ့ကို အာရုံမစိုက်ကြ။ ဘဏ်တွင် ပျားပန်းခတ်မျှ အလှုပ်ရှုပ်နေပြီ။ ငွေပေးသူ အပေါက်ဝတွင် တန်းစီနေသူ များကလည်း ရှည်ပါဘိ။ စကားပြောသံများကလည်း ဆူလို့လည်းလို။

အကယ်၍ သူတို့က ဘဏ်ကို စောင့်ကြည့်နေသပဆိုလျှင် ဝန်သျှူးဘဏ်ခွဲတွင် အစောင့်ချထားပေလိမ့်မည်။ သည်ဘဏ်ခွဲတွင် သူက ငွေသွင်းငွေထုတ် လုပ်နေကျ၊ မြို့လယ်ခေါင်မှာ မရှိ။ သည်နေရာသို့မှ သူ လာခဲ့သည်။

သူက ချက်လက်မှတ်တွင် ငွေသားပေါ်လာ ၂၅၀၀ ထုတ်ပေးရန် ရေး၍ လက်မှတ်ထိုးပြီး တန်းစီရပ်နေသည်။

ဘယ်သူကမှ သူ့ကို စောင့်ကြည့်မနေပါ။ ဘယ်သူကမှ သူ့ကို အာရုံမစိုက်ကြ။

သူတို့က သူ့ဘဏ်ငွေစာရင်းကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်သည်။ သူက ချက်လက်မှတ် ပြု၍ ငွေထုတ်သည်အခါ ဘဏ်စာရေးက တစ်စုံတစ်ဦးထံ ဖုန်းဆက်ဖို့ ညွှန်ကြားထား ကောင်း ထားမည်။

သူက ထိုးပုတ်သတ်ကာ တံခါးပေါက်မှ ဘဏ်လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများကို ဖြတ် ကျော်ပြေးရသည့်အဖြစ်ကို မြင်ယောင်နေမိသည်။

လူတန်းက ရှေ့ကိုတိုးသွားသည်။ အခုအချိန်မှာ သူက ဘဏ်... မှ ထွက်သွား လျှင် ငွေမရဘဲ သွားရပေလိမ့်မည်။

သူ လော့စ်အိန်ဂျလီစ်သို့ ပြန်ရောက်နေမှန်း သူ့ကို အတိအကျ သိပေလိမ့်မည်။ သူ့ကို မြေလှန်ရှာကြပေလိမ့်မည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း မဟုတ်လျှင် နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူ့ကို ဖမ်းမိပေလိမ့်မည်။

‘ကျွန်တော် ဘာအတူအညီ ပေးရမလဲ’

တစ်စုံတစ်ဦးက သူ့ကို မေးသည်။

ဂွန်က အတွေးကိုဖြတ်၍ ဘဏ်စာရေးမကို မော့ကြည့်သည်။ သူမကိုယ်ရှေ့တွင် သံကြိုးဖြင့် တွဲလောင်းဆွဲထားသော မျက်မှန်က ယမ်းနေသည်။ သူက နောင်လှည့်၍ သုတ်ခြေတင် ပြေးချင်စိတ် ပေါ်လာသည်။

သို့ရာတွင် ... ချက်လက်မှတ်ကို ကောင်တာပေါ်တင်၍ နောင်လာတွင်

ထိုးမြ လက်မှတ်ကို ထိုးသည်။

‘ကျွန်တော် ငွေသားလိုချင်ပါတယ်’

သူပြောသည်။ သူ့လေသံက တိုးတိုးညှင်းညှင်းသာ၊ ဝိုက်ကမူ တကျွတ်ကျွတ်နှင့်

မြည်နေသည်။

‘ရှင် ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်နဲ့ မြီရှင်ကတ်ကို ကြည့်ဖို့လိုပါတယ်’

စာရေးမတ ချက်လက်မှတ်ကို စစ်ဆေးရင်း ပြောသည်။

သူက ဝိုက်ဆံအိတ်ကို နှိုက်ယူစဉ် စာရေးမတ တွန်ပျူတာခုံမှ ခလုတ်များကို

နှိပ်နေသည်။

သတင်းပို့နေတာများလား။

စာရေးမတ ချက်လက်မှတ် ထောင့်စွန်းတစ်နေရာတွင် လက်မှတ်တိုထိုး၍ ဖွန်၏ ယာဉ်မောင်းလိုင်စင် နံပါတ်ကို ကူးယူသည်။ အမေရိကန် အိပ်စပရက်မှ မြီရှင်ကတ်နံပါတ် တို့လည်း ကူးယူသည်။

‘အခွတ်ကြီး လိုချင်ပါသလား’

‘တောင်းတာပေါ့ဗျာ’

စာရေးမတ ဒေါ်လာ ၂၅၀ တန် ငွေစက္ကူများကို ရေတွက်သည်။ ဖွန်က ကောက်ယူပြီး ခန်းမတိုဖြတ်၍ တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ငွေစက္ကူများကို ဂျာကင် အင်္ကျီအတွင်းအိတ်တွင် ထည့်သည်။

သို့တိုင်အောင် အချက်ပေး ဥဩဆွဲသံပေါ်မလာသေး။ သို့ရာတွင် အခုအချိန်မှာ ဘက်ကိုလာရောက် စစ်ဆေးသူများက မိမိလာကြောင်း တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

လော့စ်အိန်ဂျလိစ်သို့ မိမိရောက်နေမှန်း သူတို့ သိကြလိမ့်မည်။ မက်ဘန်ဒီ သို့မဟုတ် လူများက သူ့နောက် ခြေရာကောက်လိုက်နိုင်လျှင် အချိန်ဖင့်နေးလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူက အဆောက်အအုံအပြင်သို့ ခြေလှမ်းထွက်လျှင် ဘက်လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်း များက သူတို့ ဝရူမစိုက်ကြ။ သူ လာလမ်းအတိုင်း ဦးတည်လျှောက်သွားသည်။

နှစ်လမ်းကျော်မျှ ရောက်ပြီးမှ ပခုံးကိုကျော်၍ နောက်သို့ သမင်လည်ပြန် လှည့် ကြည့်စုံသည်။

သံသယဖြစ်စွယ်ရှိသူ တစ်ဦးမျှ မတွေ့ရ။ ဘာဆိုဘာမျှ မရှိ။ အဓိပ္ပာယ်တော့မရှိ။ ဖျားလှသဖြင့် ရဲများက မိမိသည် နှေးနှင့် သားသမီးများကို သတ်ခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။ သူက လော့စ်အိန်ဂျလိစ်မြို့တမုန်းလည်း သူတို့ သိကြသည်။

သို့ရာတွင် . . . ဘာကြောင့်များ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်ထုတ် သတင်းစာများမှာ သတင်းမဝါသေးပါလိမ့်။

အကယ်၍ သည်တိစ္စများတွင် မက်ဘန်ဒီက ကြိုးတိုင်နေသူ မဟုတ်ခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် စီ. အိုင်. အေတွင် ဩဇာတိက္ကမရှိသူ မဟုတ်ခဲ့လျှင် ဖွန်ကို မရှာဖို့ ဖျားလှသံရဲ့ တပ်ဖွဲ့နှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့ ပြောနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

သို့ဆိုလျှင် သူက ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်၍ မက်ဘန်ဒီကို အန္တရာယ်ပေးလိမ့်မည်လို့

မိစ္ဆာ

၁၁၃

သူတို့ ယုံကြည်ပါမလား။

မက်ဘန်ဒီသည် စီ၊ အိုင်း၊ အေမှ သစ္စာဖောက်ဖြစ်သည်ဟု သူ့ဖခင်က ပြောခဲ့သော

ကြောင့် ဖြစ်၏။

သူတစ်ခုခု လုပ်လိမ့်မည်လို့ သူတို့ သံသယရှိလေသလား။

ကေန္တ သူတို့ ပြည်ပထွက်သွားရလေအောင် အကွက်ဆင်ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။

သို့မှသာ လူသတ်မှုပေါ်လာခဲ့လျှင် ထိတ်လန့်စရာမေးခွန်းများ ပေါ်လာလိမ့်မည်

မဟုတ်။

သို့တည်းမဟုတ်

မက်ဘန်ဒီထက် ဟင်နရီက သူတို့ ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း ရှိလိမ့်မည်လို့ သူတို့ တွေးမိလို့

လား။

သူတို့က သူတို့ ကစားစရာလို ကစားနေခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။

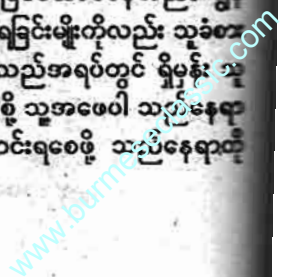

အခန်း (၉)

တပြေးတည်း ပြေးနေရသူများသည် ဆက်ပြေးမြဲ ပြေးတတ်သည်။ သို့မဟုတ် မူလ ဖော်ပြချက်နှင့် အဆက်အသွယ် ရလေအောင် အတိတ်ဆီသို့ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့် တတ်သည်။ သို့တလို လုပ်ရခြင်းကြောင့် နှစ်သိမ့်မှုရလေသယောင်ယောင် ထင်သည်။

မစ်ဆိုလာမြို့ပြင် ဂရင်းနေဘူယျာဉ်ကို ဖြတ်ကျော်မောင်းသွားရင်း ဝဲလှေစံတ မိမိ အဖွဲ့မှားမှန်း သိသည်။ ဖွန်သည် တပြေးထဲပြေးမြဲ နေလေမည်လား။ သို့မဟုတ် အတိတ်ဆီသို့ ပြန်ခြေဦးလှည့်လေမည်ဆိုခြင်းက ၅၀-၅၀ သဘောမျိုးရှိမည်။

သူ့သား ဖွန်သည် မက်ဘန်ဒီဆီသို့ မလာခဲ့။ သူ့သားကို မိနိုင့်ဖို့အချိန်က အလှမ်း ကွာဝေးလွန်းလာ၍ စိုးရိမ်စပြုလာသည်။ အပန်းဖြေထဲတွင် မီးတောက်မီးလျှံများ တဟုန် ဟုန်း တောက်လောင်နေပုံနှင့် ဖွန်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို သူ့မြင်ယောင်နေသည်။ သူ့ဖုန်းနှင့် သားသမီးများကို တယ်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေသည့် ဖွန်ဟန်ကို မြင်ယောင်နေသည်။ ဖွန် ခံစားရသလို စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်ခြင်း မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရခြင်းမျိုးကိုလည်း သူခံစား မိသည်။ ဖွန်အဖို့ နောက်ဆုံးနေရာဒေသသည် မစ်ဆိုလာက သည်အရပ်တွင် ရှိမှန်း သူ သဘောပေါက် နားလည်သည်။ သူ့အစ်ကို သူ့မိခင်နှင့် ဆိုကြပါစို့ သူ့အဖေပါ သက်နေရာ တွင် မြှုပ်နှံခဲ့သည်။ ဖွန်က စိတ်သက်သာရာ သက်သာကြောင်းရစေဖို့ သည်နေရာထို့ လာဝေလိမ့်မည်။

ရဲတို့ ပါဝင်ပတ်သက်ခြင်းမရှိမီ ဖွန်တိုမိနင်းစွဲ မက်ဘန်ဒီတ သူ့ကို ၂၄နာရီ မရှိတရှိ အချိန်ဝေးထားသည်။

ဖျားလှသံက ရဲတပ်ဖွဲ့က သူတို့ လက်ဝယ်မှာ လူသတ်မှု ၄ မှု ရှိနေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောပေါက်သင့်တယ်။ အကယ်၍ သူတို့က အချိန်သိပ်ဆွဲလွန်းရင် ပွက်လောရိုက်ကုန်လိမ့်မယ်။ အဲသလိုဆိုရင် ခင်ဗျားကို အတာအကွယ် လုပ်ထားတာလဲ ဖျတ်စီးရာဖျက်စီးကြောင်း ဖြစ်တော့မှာပေါ့။ ဟင်နရီနဲ့ တျန်လူတွေက ထူးထူးဆန်းဆန်းတော့ ဖြစ်နေပြီလို့ သိကုန်ကြမှာပေါ့။

မက်ဘန်ဒီ ပြောစကားမှန်မှန်း ဝဲလေ့စ်သိသည်။ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိသူပီပီ သူသိသည်။ သို့ရာတွင် သူ့သားကို ဝံပုလွေကြားထဲ တွန်းပို့ရခြင်းကိုမူ သူ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေမိသည်။ ပြီး . . . ရှေ့ဆက် အန္တရာယ်မပေးမီ သူ့လျှိုအမှောင်လှုပ်ငန်းကို ရပ်တန်းက ရပ်စေဖို့ တာဝန်ကလည်း အပူတပြင်းဖြစ်နေသည်။

မွန်းတည့်လို့ မိနစ်ပိုင်းမျှသာ လွန်သေးသည်။ သို့ရာတွင် ဆီးနှင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေရာ တောင်တန်းဆီမှ စီးဆင်းတိုက်ခတ်လာသော လေက အေးသည်။ သူ ဝါရင်တန်မှ လေယာဉ်နှင့် ထွက်ခဲ့သည်။ လေဆိပ်တွင် ကားတစ်စင်းငှားသည်။ အဝေးပြေးလမ်းမကြီး အတိုင်း အရှေ့မစ်ဆိုလာသို့ မောင်းလာခဲ့သည်။ ဂရင်းနေ့ဥယျာဉ်အရောက်တွင် အဝေးပြေးလမ်းမှ ဆင်းခဲ့သည်။

တောအုပ်တစ်နေရာ အကျွမ်းတဝင်ရှိသော ကတ္တရာလမ်းအရောက်တွင် သူတစက်ရှိန်သတ်လိုက်သည်။

မက်ဘန်ဒီဆီသို့ ဦးဦးဖျားဖျား မသွားခဲ့လျှင် ဖွန်က ဘယ်အရပ်သို့ ဦးဦးဖျားဖျား သွားမှာပါလိမ့်။

လော့စ်အိန်ဂျလိစ် နေအိမ်သို့ သွားမှာလား။

ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း ဂိုက်အနည်းငယ်မျှ မောင်းသွားလျှင် တံခါးဖွင့်ထားသော ပိတ်ပေါက်သို့ ရောက်သည်။ စိန့်မာတင်သင်္ချိုင်းဟူသော ဆိုင်းဘုတ်က အပေါ်တွင်ရှိသည်။ သူက ကားကို စည်းရိုးအနီးတွင် တပ်ရပ်သည်။ စက်ကိုပိတ်၍ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

သူက ဂိတ်ပေါက်တွင် တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ခန့်ရပ်၍ သာတောင့်သာယာရှိသော ချောင်းကို အာရုံစိုက်နေမိသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ ပြာလဲ့လဲ့ တောင်ပြာတန်းကို ရွှေရောင်နားကွပ်ထားသည်။ သည်နေရာမှာ ထိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်း တောင်တုန်းဆီမှ လယ်ထွန်စက်သံကိုမူ သံသဲ့မျှကြားရသည်။ အလုပ်သမားများက မြတ်မြတ်နေပုံရသည်။ လေထဲတွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း မြက်စိမ်းနံ့တို့ရသည်။

ပထမဦးဆုံး မိမိနှင့်ဇနီးမာတို့တို့ သားမိုက်ကယ်ရှိရာ မစ်ဆိုလာသို့ လာစဉ်က အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကိုကြည့်ပြီး တအံ့တဩဖြစ်ခဲ့သည်ကို ဝဲလေ့စ်ပြန်သက်ရသည်။

‘ဒီနေရာကလေးက တယ်သာယာပါလားကွယ်’

ထိုစဉ်က မာဂျီကပြောသောအခါ မိုက်ကယ်က တက်တက်ပက်ပက်ရယ်သည်။
ဝဲလှေစံက မိုက်ကယ်ရယ်သံကို ကြားယောင်နေမိသည်။

မိုက်ကယ်က သူသည်နေရာတွင်ပင် ခေါင်းချချင်သည်တဲ့ မာဂျီကလည်း သူသေ
ခဲ့လျှင် သားဘေးတွင် မြှုပ်နှံပေးရမည်ဟု အတင်းအကျပ် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

‘ရှင်အတွက် အပန်းမကြီးပါဘူးနော်၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

မဆုံးမီ တစ်လအလိုက ဇနီးမာဂျီက ပြောခဲ့သည်။ သူကလည်း အပန်းမကြီး
ပါဘူးကွာဟု ပြောခဲ့မိသည်။ မွန်တာနာပြည်နယ်သည် သူတို့မိသားစု တစ်စုတစ်ဝေး
လာချင်စရာကောင်းအောင် သာတောင့်သာယာရှိပါ၏။

အုတ်တိုက်များလွန်ပြီး တောင်ကုန်းထိပ်ဆီသို့ သူ တက်သွားသည်။ သူ့အာခေါင်က
ခြောက်တပ်တပ်နှင့် သူ့လည်ချောင်းက နာနေသည်။ တောင်ထိပ်ကွက်လပ်တွင် အုတ်ဂူ
သုံးခု စီလျက်သားရှိသည်။

ဇနီးမာဂျီကို မြင်ယောင်မိသည်။ သူမက ပခုံးကို နှိပ်ပေးရင်း မိမိကျောက်
တယုတယ သပ်ပေးနေသလို ခံစားရသည်။ မိမိ လဲလျောင်းနေရာ အိပ်ရာဘေးတွင်
ယှဉ်လျက် အိပ်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။ ကားမောင်းလျှင် ဘေးခုံမှာ ထိုင်နေသလို၊ အပန်း
ဖြေတဲ့သို့သွား၊ ငါးမျှားထွက်ချိန်တွင် မိမိအနားမှာ ရှိနေသလိုလို ခံစားမိသည်။

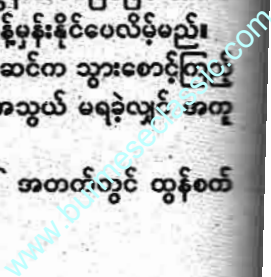
အခုတော့ မာဂျီက သားမိုက်ကယ်ဘေးတွင် လဲလျောင်းလျက် ရှိနေပါပကော
လား။ သူ့အကြည့်က မာဂျီ၏ အုတ်ဂူကျောက်ပြားမှ၊ မိုက်ကယ်၏ အုတ်ဂူကျောက်ပြားဆီ
ရောက်သွားသည်။ နောက်ဆုံး သူ့အုတ်ဂူကျောက်ပြားသို့ အကြည့်ရောက်သွားပြန်သည်။
သူ့အသည်းမှာ အေးခန့် ဖြစ်သွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ သည်အခိုက်အတန့်တွင်
လက်ပေါင်းရာပေါင်းများစွာက သူ့ကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သလို ခံစားရသည်။ သို့သော်
သည်အဖြစ်က လွန်သွားလျှင် သူက စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိပါဘဲလျက် သူ့အုတ်ဂူကျောက်ပြား
ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ စင်စစ် သည်နေရာတွင် သူ့အမည်က သေခြင်း
တရားနှင့် မည်သို့မျှ ဆက်နွယ်မှုမရှိ။

လက်ထွန်စက်က တောင်ကုန်းပတ်လမ်းမှ တတ်လာသည်။ စက်သံကို သဲသဲကွဲ
ကွဲ ကြားနေရသည်။ သူက နောက်သို့ပြန်လှည့်၍ လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်း ဆင်း
သည်။

အကယ်၍ ဖွန်တ သည်နေရာသို့ လာခဲ့လျှင် သူက ဘယ်သူနှင့်မှ မဆက်သွယ်
ရလေအောင် ချောင်ရှားပေလိမ့်မည်။ သို့ပင်သို့ငြား သူ့ကို တစ်စုံတစ်ဦးက မြင်တွေ့နိုင်စရာ
အကြောင်းတော့ရှိသည်။ ဝဲလှေစံက မိမိသား ပြေးလမ်းကို တစ်စွန်းတစ်စဖြစ်ဖြစ် သိပ်သိ
ချင်သည်။ သို့မှသာ မိမိသားက နောက်ဘာလုပ်လိမ့်မည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဖွန်တ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်သို့ ပြန်မပြန် သိရမို့ လာရီဂျင်ဆင်က သွားစောင့်ကြည့်
နေသည်။ အကယ်၍ နောက်တစ်နေ့မနက်ထိ သူနှင့် အဆက်အသွယ် မရခဲ့လျှင် အတူ
အညီပေးဖို့ အချိန် အလွန်နှောင်းပေလိမ့်မည်။

ဝဲလှေစံက လူသွားလမ်းကလေးမှ ကတ္တရာလမ်းမပေါ် အတက်သွင် ထွန်စက်

စောင်းသုတ ပိုဒေါင်ဘေးတွင် ရပ်ပြီးခုန်ဆင်းသည်။ ထိုသုတ မော့ကြည့်ပြီး ဝဲလှေစံ
ရောက်အလာတို့ စောင့်နေသည်။

‘သာယာတဲ့ နံနက်ခင်းပါ ခင်ဗျား’

ဝဲလှေစံက ချဉ်းတန်လာလျှင် ထိုသုတ နှုတ်ဆတ်စကားဆိုသည်။ ထိုသူသည်
အသက်အရွယ်ကြီးပါပြီ။ ဝဲလှေစံလိုပင် ဆံပင်ဖြူနေပြီ။ သို့ရာတွင် ထိုသုတ ခါးတိုင်းသည်။
သူက စီးကရက်တိုထုတ်၍ မီးညှိရာတွင် လက်ချောင်းကလေးများက မသိမသာ
ထုန်သည်။

‘သာယာတဲ့ နံနက်ခင်းပါ ခင်ဗျာ’

ဝဲလှေစံကလည်း တုံ့ပြန်နှုတ်ခွန်းဆတ်သည်။

ဝန်းမာဂျီ၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ဖို့ ယူလာတုန်းက သည်ဝုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဆုံခဲ့ဖူး
သည်ကို ပြန်သတိရသည်။

‘ဘာလုပ်ပေးရမလဲ’

ဝဲလှေစံက ပိုက်ဆံဖိတ်ကိုထုတ်၍ မက်ဘန်ဒီက ဝေးထားသော စီး အိုင်၊ အေ
ခန်ထမ်း သက်သေခံကတ်ပြားကို ပြသည်။

စီး အိုင်၊ အေက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအတွင်း၊ အက်ဖ်ဘီ၊ အိုင်၏ ပိုင်နက်
အတွင်းမှာ ဘာကြောင့် လှုပ်ရှားနေရသလဲလို့ ဝဲလှေစံကို စပ်စပ်စုစု မေးခွန်းထုတ်ရ
လောက်အောင် စီး အိုင်၊ အေ၏ စည်းမျဉ်းဥပဒေ မသိနားမလည်ဟု သုတ ယူဆမိသည်။

‘ကျွန်တော့်နာမည် ဇူးပတ်ဗလက်မိုးပါ။ စီး အိုင်၊ အေက အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေး
ဦးပါ’

ထိုသုတ မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားကို စစ်ဆေးကြည့်ရာမှ မော့ကြည့်ပြီး လက်ဆွဲနှုတ်
ဆတ်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်လွင်နေသည်။ မှတ်မိသည့် အရိပ်
အလောင်များလားဟု ဝဲလှေစံက တွေးမိသည်။

‘အချိန်ရနိုင်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားကို မေးစရာရှိလို့ပါ’

‘တေဋ္ဌ ခင်ဗျားက အက်ဖ်ဘီ၊ အိုင် ငနဲတွေ့ကိစ္စနဲ့ လာတာမဟုတ်လား’

ဝဲလှေစံက ခေါင်းညိတ်သည်။ ထိုသုတ ဘာပြောမှန်း မရိပ်စားမိသော်လည်း
သူ မျက်နှာအမူအရာနှင့် အသံကို ပုံမှန်ဖြစ်ရလေအောင် ဝဂ္ဂတစိုက် ရှိသည်။

‘ခင်ဗျား ဘာများ ပြောပြနိုင်မလဲ’

‘ဗြိတိန် ခဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို ပြောပြတာထက်တော့ ကျွန်တော်လဲ ပိုမပြောနိုင်ဘူး။
ပြည်ထောင်စုရဲတွေလည်း ရောက်လာတယ်။ အက်ဖ်ဘီ၊ အိုင်က တစ်စုံတစ်ဦးလဲ ပါတယ်။
သူတို့ဆိုင်ပုံဗျ။ ဒီနေရာမျိုးနဲ့ မတန်မရာဗျာ’

ထိုသုတ မျက်မှောင်ကြည့်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

‘အခု ခင်ဗျားတို့ ပါဝင်လာပြန်တော့ အံ့ဩရပြန်တယ်’

‘ကျွန်တော့်တို့လဲ အကြောင်းစုံ ပြန်ပြောပြပါလား’

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

ထိုသူက မိမိကို စပ်စပ်စုစု ကြည့်လိမ့်မည်မှန်း သိသည်။

‘များများစားစား ပြောစရာတော့ မရှိပါဘူး။ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ သင်္ချိုင်းကို လာကြတဲ့ လူတွေကတော့ အများကြီးပါပဲ။ ဒါကြောင့် စောစောစီးစီးပဲ ဂိတ်ပေါက်တံခါးကို ဖွင့်ထား ပေးတယ်။ အားလုံး နေသားတကျရှိမရှိ စစ်ဆေးကြည့်တယ်။ ရှစ်နာရီ ဝန်းကျင်လောက်မှာ ဒီနေရာပြန်ရောက်တော့ အဲဒီငနဲနှစ်ဦးအလောင်းကို တွေ့ရတော့တာပါပဲ’

‘ဘယ်နေရာမှာလဲ’

‘ဒီထောင့်နားမှာပဲ။ သူတို့ကားက ဂိတ်ပေါက်အပြင်မှာ ရပ်ထားတယ်’

‘ကျွန်တော့်ကို ပြစမ်းပါ’

‘မနေ့ကလည်း တစ်ခါ ပြန်ပြခဲ့ရသေးတယ်။ တစ်နေ့ကုန်ပါပဲဗျာ။ အခုတော့ ကျွန်တော့်မှာလည်း အလုပ်ရှိသေးတယ်’

‘တစ်မိနစ်လောက်ပဲ ကြာမှာပါဗျာ။ ဒီနေရာမှာ ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ စိတ်ထဲမှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်စေချင်လို့ပါ။ ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အတိအကျ သိချင်လွန်းလို့ပါ’

‘လွယ်မှ လွယ်ပါ့မလားဆိုတာတော့ ကျွန်တော်လဲ မသိပါဘူး။ ကျွန်တော့်အဖို့ တော့ စိတ်ရှုပ်စရာကြီးပါဗျာ’

ထိုသူက ဝဲလှေစံကို ဦးဆောင်ပြီး ဂိုဒေါင်တစ်ဘက်ခြမ်းရှိ သစ်သားပြား ရိုက်ပိတ် ထားသော နေရာဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။ ရေစိုနေသော မြေပြင်တွင် မှန်စမှန်နများ ပြန့်ကျဲ လျက်ရှိ၏။

‘သွေးတွေကို ရေဆေးသန့်စင်လိုက်ရတယ်။ သွေးက မနည်းမနောပဲ’

‘ဒီနေရာမှာ နှစ်ယောက်စလုံး လဲနေတာလား’

ဝဲလှေစံက မေးသည်။

ထိုသူက ဝဲလှေစံကိုသာ စပ်စပ်စုစု စိုက်ကြည့်နေသည်။

‘ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် သိဘူးသလားပဲ’

ဝဲလှေစံက ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး . . .

‘ကျွန်တော်တော့ မထင်ဘူး။ ဒီနေရာကို ဒါပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ဖူးတာ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ဇေယျာက . . .’

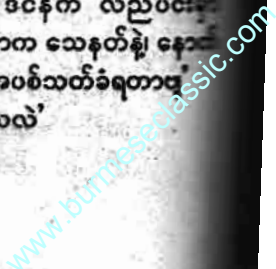
‘မှန်ပါတယ်။ တစ်ဦးက အဲဒီ ပြတင်းပေါက်နားမှာ လဲနေပါတယ်။ ဂိုဒေါင်အတွင်းက လူက ကောက်ဆွနဲ့ ထိုးထည့်တာ ဖြစ်ရမယ်။ အင်မတန် စက်ဆုပ်စရာကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်း ပါဗျာ’

‘ခုတိယ အလောင်းကို ဘယ်မှာတွေ့ရလဲ’

‘ကျွန်တော့်အတွေးမှာ အဲဒါ ရှုပ်တုန်တာပေါ့ဗျာ။ ဒီငနဲက လည်ပင်းမှာ ကောက်ဆွအထိုးခံရတဲ့ ဒဏ်ရာနဲ့ လဲသေနေတယ်။ သူ့လက်ထဲမှာက သေနတ်နဲ့ နောက် တစ်ယောက်က ပေအနည်းငယ်အကွာ လမ်းဘေးမှာ၊ သူက အပစ်သတ်ခံရတာပဲ’

‘သူတို့ဟာ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ဆိုတာ တယ်လို သိရသလဲ’

ထိုသူက သဲ့သဲ့လေးပြုံးလိုက်ပြီး . . .

'သူတို့တ ပြောလို့လေ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ အလောင်းတွေကို
ကြည့်ခဲ့တယ်။ ရဲကို အကြောင်းကြားတယ်။ ရဲအလာကို စောင့်နေခိုက်မှာ သူတို့ ဘယ်သူ
တွေမှန်း သိရအောင် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်ယူကြည့်တယ်။ အက်ဖဲ၊ဘီ၊အိုင် မှတ်ပုံတင်
ဆက်ပြားတွေနဲ့'

'ပြီးတော့ ဘာဖြစ်သေးသလဲ'
ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

'ပြီးတော့၊ ဘာဖြစ်သေးသလဲဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။ ရဲတွေ ရောက်လာ
တယ်။ ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ကိုလဲ မေးမြန်းလိုက်တာစုံလို့ ပြီးတော့၊
အလောင်းတွေယူပြီး သွားကြတာပဲ။ တစ်နေကုန်ပါပဲဆို'

ထိုသူက ခေါင်းကိုကုတ်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

'ဒါပေမယ့် ရယ်စရာပဲကောင်းတယ်။ အဲဒီအကြောင်း သတင်းစာတွေထဲမှာ မပါဘူး။
အိမ်က မိန်းမတောင်ပြောတယ်။ ကျွန်တော် ပေါက်နေပြီတဲ့ စဉ်းစားကြည့်လေဗျာ'

ဖွန့် လတ်ချက်များလား . . .

သို့သော် . . . အက်ဖဲ၊ဘီ၊အိုင်က သည်နေရာမှာ ဘာလာလုပ်ပါလိမ့်။

သည်ကိစ္စတွင် အက်ဖဲ၊ဘီ၊အိုင် ပါဝင်ပတ်သက်လာသည်ကိစ္စကို မက်ဘန်ဒီက
ပြောမပြန်ခဲ့။

'ဒီနေရာကို သတင်းစာနဲ့ ရှုပ်မြင်သံကြားက လူတွေရောက်မလာခဲ့ဘူး။ သူတို့တ
တွေ အဲဒီနေရာတွေကို ဘယ်လိုများ လက်ရွှင်အောင် လုပ်ထားသလဲ မသိတော့ပါဘူး'
အပန်းဖြေတဲ့ကို ဖောက်ခွဲတဲ့သူ မည်သူမဆို၊ သည်နေရာထိ ဖွန့်ကို နောက်
ယောင်ခံ လိုက်ပေလိမ့်မည်။ ဖွန့်က တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်းအလာကို စောင့်နေပေလိမ့်
မည်။ သို့ရာတွင် သည်နေရာတွင် ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့်၊ ဖွန့်သည် တုန်လှုပ်
နေမည်မဟုတ်ပေ။ သူက သတိဝီရိယနှင့် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် ရှိနေပေလိမ့်မည်။ ဂရု
ထစိုက် ရှိနေပေလိမ့်မည်။

'ရဲတပ်ဖွဲ့အကြီးအကဲက ဒီကိစ္စမှာ အာမချောင်ဖို့ ကျွန်တော့်ကို မှာသွားပါတယ်။
ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျွန်တော်က ပြောပြစရာအကြောင်းမရှိပါဘူး။ ခင်ဗျားကတော့ ခြားနားမှု
ရှိတာပေါ့လေ အမှန်ပါ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားဆီက အကူအညီ အများကြီးရပါတယ်'

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။ ပြီး . . . သူက ကတ္တရာလမ်းပေါ် တက်လိုက်သည်။
သည်နေရာတွင် သူ့ကိစ္စပြီးပြီ။ သည်နေရာက ဝေးရာသို့ သွားချင်လှပြီ။ မြို့ထဲသို့ သွားချင်
သည်။ သို့ရာတွင် သင်္ချိုင်းအလုပ်သမားကြီးက ဝဲလေ့စ်ဆင်းလာသောလမ်းကို စောင့်ပဲ့
ကြည့်လိုက်သည်။

'မဟော်ကီ မိသားစု ဂူတွေရှိတယ်လေ'

သည်စကားကို ထိုသူကပြောလျှင်၊ ဝဲလေ့စ် တွန့်သွားမိသည်။
ထိုသူက ဆက်၍

'ခင်ဗျား တောင်တုန်းပေါ် ရောက်ခဲ့တယ်မတုတ်လား၊ ခင်ဗျားမြင်တော့၊ အဲဒီ မတော်ကီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို သတိရမိတယ်ဗျာ ဆွေမျိုးသားချင်းများ တော်သလား'

ဝဲလှေစံက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါသည်။

'ကြားတောင် မကြားဖူးပါဘူးဗျား၊ တွန့်တော်က ခင်ဗျားကို လိုက်ရှာနေတာပါ။ ခင်ဗျား တွန့်စစ်သံက တုန်းပေါ်က လာတယ်မှတ်လို့'

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ခေါင်းညိတ်ဖြေသည်။ သို့ရာတွင် သူကမယုံတဝက် ယုံတဝက်မှန်း သိသာသည်။ အသက်ခံရသော အက်ဖ်ဘီအိုင် ဧကန်နှစ်ဦးအလောင်းကိုတွေ့ရပြီး၊ စိတ် လှုပ်ရှားတာ ခေါင်းရွှပ်လွန်းလို့ မှတ်မိနေခြင်းသည်လည်း အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ် သွားပေလိမ့်မည်။

'ခင်ဗျားတို့ ရဲတပ်ဖွဲ့အကြီးအကဲ ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ဒီအကြောင်းကို ဘယ်သူ ကိုမှ အာမခောင်တာကောင်းမယ်၊ သဘောပေါက်တယ်နော်'

'တုတ်တုတ်ပါ'

ဝဲလှေစံက ဝိတ်ပေါက်ရှိရာဆီသို့ လျှောက်လှမ်းသွားပြီး၊ သူ့ကားပေါ်တက်သည်။ သင်္ချိုင်းအလုပ်သမားကြီးက လမ်းပေါ်တွင် ရပ်ပြုရပ်နေဆဲ။ ဝဲလှေစံက ကားကိုတွေ့၍ အဝေးပြေးလမ်းဆီ ဦးတည်မောင်းသွားသည်ကို ကြည့်နေသည်။

လူသတ်ကောင်မှာ ဖွန်ဖြစ်ရမည်။ ဝဲလှေစံက သေချာပေါက်တွက်ထားသည်။

သို့ရာတွင် သည်ကိစ္စမှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်က ဘာကြောင့် ပါဝင်ပတ်သက်ကြရ ပါလိမ့်။

သူတို့က ဖွန်ကို ဖမ်းထားမိလေပြီလား။

သူ့အားသည် တစ်နေရာရာတွင် လဲသေနေပြီလား။

ဝဲလှေစံက မှစ်ဆိုလာမြို့တွင်းသို့ ကားမောင်းဝင်သည်။ ဓာတ်ဆီဆိုင်အနီး အများသုံး တယ်လီဖုန်းရုံတွင် ရပ်သည်။ ပြီး . . . စီ၊ အိုဗီ၊ အေ ဌာနချုပ်လင်းလေးမှ မတ်ဘန်ဒီဆီ ဖုန်းဆက်သည်။

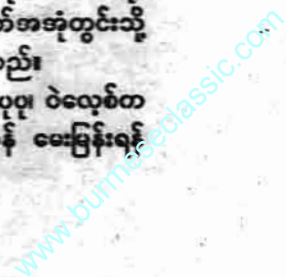
စင်စစ် . . . ဗလက်မိုးဟူသည် ဧကန်ဆစ်ဆင်အား ပေးထားသော လျှို့ဝှက်အမည် ဖြစ်သည်။ ဆစ်ဆင်သည် တွန့်နှစ်ထီးတပ်ပြည်နယ် လုံခြုံစိတ်ချရသော အိမ်တစ်ဆောင်တွင် စောင့်နေသည်။ သူသည် လူ့မြင်သူမြင်မခံ၊ သူ့ကို အဆက်အသွယ် လုပ်လို့လည်းမရ။

သို့ရာတွင် စီ၊ အိုဗီ၊ အေမှ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များကမူ ဗလက်မိုးအမည်ဂုတ်နှင့် ဧကန်သည် မွန်တာနာပြည်နယ်တွင် ရောက်နေသည်ဟု သိထားကြသည်။ ဘယ်သူက လည်း စောကြောကြလိမ့်မည် မဟုတ်။

လော့ခ်အိန်ဂျလိစ်ရောက် ဖျင်ဆင်ဆီမှလည်း ဘာသတင်းမှ မကြားရ။ သူ စီးနင်းလိုက်ပါသွားသော လေယာဉ်ဆိုက်ခဲ့သည်မှာ သိပ်မကြာသေး။ သည်လောက် အချိန်

နှင့် တစ်စုံတစ်ရာ တွေ့နိုင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်။
 'ဌွန်တစ်ယောက် ဒီနေရာရောက်ခဲ့တယ်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်လဲ ရောက်လာခဲ့တယ်ဗျ'
 ဝဲလှေက မက်ဘန်ဒီကို ပြောပြသည်။
 'ဒီကိစ္စမှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်ကို ပါဝင်ပတ်သက်ဖို့ မဆင့်ခေါ်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်
 ပြီးလုပ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရားရေ . . . ဒီကိစ္စကို ဝီဝီရီရီလုပ်ဖို့ လိုလာပြီဗျ'
 မက်ဘန်ဒီက အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောသည်။
 'ခင်ဗျားဘက်က စုံစမ်းစစ်ဆေးကြည့်ပါလား'
 'ကျွန်တော် ကြိုးစားပါမယ်။ ဒါပေမယ့် ဝယ်ကိစ္စစေချင်ဘူးဗျာ'
 'ကျွန်တော်က ဒေသခံ ကွင်းဆင်းဖျေခွင့်နဲ့ သွားမေးမယ်။ မကြာမတင်မှာဘဲ
 ဟုတ်မဟုတ်၊ မှန်မမှန် သိနိုင်တာပေါ့။'
 'အဲဒီမှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လို့လဲ'
 ဝဲလှေက အလောင်းများ တွေ့ရှိရသည့် သတင်းကို ပြောပြသည်။
 ဘယ်နေရာမှာ အလောင်းများကို တွေ့ရကြောင်း၊ သူတို့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း
 ခဲ့ကြကြောင်းကို ပြောပြသည်။
 'ဌွန်လက်ချက်လို့ ခင်ဗျား ထင်သလား'
 'ဖြစ်နိုင်စရာရှိတယ်လို့ ထင်တာပဲ။ အချိန်က တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲလေ'
 'သူက အဲဒီနေရာမှာ ဘာလုပ်ရတာတဲ့လဲဗျာ'
 'လှောင်အိန်ဂျလိစ်သို့ အပြန်မှာဖြစ်တာ ဖြစ်နိုင်တယ်'
 ဝဲလှေက ပြောပြသည်။
 ဌွန်က သည်နေရာသို့ ဘာကြောင့်လာချင်သည်ကို မက်ဘန်ဒီပင် သဘောပေါက်
 သည်လိမ့်မည် မဟုတ်။
 မက်ဘန်ဒီတွင် သားသမီးမရှိ၊ စည်းစဉ်းလုံးလုံးရှိသော မိသားစုအတွင်းတွင်
 ခင်တွယ်စရာ ရှိသည်ကို သူသဘောပေါက်လိမ့်မည် မဟုတ်။
 'အကယ်၍ ဌွန်က လှောင်အိန်ဂျလိစ် ရောက်သွားခဲ့လျှင် ဂျင်ဆင်က သူ့ကို
 ပြန်ပြန်လာခဲ့မှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒေသခံ အက်ဖ်ဘီအိုင်အဖွဲ့နဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး သူတို့လူ
 ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ စုံစမ်းပါ။ တစ်ခုခုဆိုတာတော့ သိရမှာပဲ'
 'ကျွန်တော်လဲ အဲဒီလိုပဲ ဖျော်လင့်တာပဲ'
 မက်ဘန်ဒီက ပြောပြီး ဖုန်းချသွားသည်။
 လမ်းနှစ်လမ်းတွာ လမ်းထောင့်တစ်နေရာ၊ သူက အက်ဖ်ဘီအိုင် ဒေသခံနဲ့
 ဆောက်အဖွဲ့ ဧည့်သည်တားများရပ်ရာနေရာတွင် ရပ်၍ အဆောက်အအုံတွင်းသို့
 သွားသည်။ ဒုတိယထပ်ရှိ တာဝန်ခံ ကရော့စ်နူးခန်းသို့ သူ့ကို ခေါ်သွားသည်။
 ကရော့စ်သည် အသက် ၃၀ ကျော်၊ ၄၀ နီးပါးရှိပြီ။ အရပ်က ပုဗ္ဗ၊ ဝဲလှေက
 သက်သေခံကတ်ပြားကိုပြပြီး မက်ဘန်ဒီဆီမှ ဟုတ်မဟုတ်၊ မှန်မမှန် မေးမြန်းရန်
 ဆိုရာတွင် အချိန် ၅-မိနစ်မျှသာ ကြာသည်။

'ဒီတောအုပ်ထဲကို ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ရောက်ခဲ့ရသလဲ'
ကရော့စ်က မေးသည်။

'ခင်ဗျားလူ နှစ်ဦး မနေ့က မနက်ပိုင်းလောက်မှာ စိန့်မာတင်သင်္ချိုင်းမှာ အသတ်ခံ
ရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိတယ်လေ'

ကရော့စ်က တုလားထိုင်ရွှေ့တိုး၍ ထိုင်လိုက်ရာ ရှေ့သို့ ငိုက်ကျတော့မလိုင်
ဖြစ်သွားသည်။

'ဒီကိစ္စမှာ စီ၊ အိုင်း၊ အောက ဘာပတ်သက်စရာ ရှိလို့လဲ'

'ဘာမှ ပတ်သက်စရာ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဒီနေရာရောက်ခဲ့တယ်။
ဒီအဖြစ်အပျက်အကြောင်း ကြားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်က စုံစမ်းမေးမြန်းရရင် ကောင်းမလား
လို့ပါ'

'ခင်ဗျားက မစ်ဆိုလာဘက်ကို ဘာလာလုပ်တာလဲ'

'တစ်စုံတစ်ဦးနောက်ကို လိုက်နေတာပါ'

'လူသတ်ကောင်လား'

'မဟုတ်ပါဘူး'

ဝဲလေ့စ်က ခေတ္တခဏမျှ သူ့ကို ခွေကြည့်ပြီး။

'ဒါထက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်တာ ခင်ဗျား လုပ်သင့်ပါတယ်။ နို့မဟုတ်ရင်
ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်က တစ်စွန်းတစ်စတောင် ပြောပြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားပိုင်နက်ထဲ
သိပ်လွန်နေပြီနော်။ ခင်ဗျားတို့လူတွေ မသိဘူးလား'

'တစ်ဦးဦးက ကျွန်တော်လူနောက် လိုက်နေလို့ပါ'

'အဲဒီလူက သတ်တာ ဖြတ်တာများ လုပ်သလား'

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဘာကြောင့် မစ်ဆိုလာကိုမှ လာရတာလဲ၊ ဘာကြောင့် အဲဒီသင်္ချိုင်းကိုမှ ထား
တာလဲ'

ကရော့စ်က ကိုယ်တိုင် သင်္ချိုင်းသို့သွား၍ ဝူသင်္ချိုင်းများမှ အမည်များကို နှုတ်
တမ်းတင်ပြီး တစ်ဦးချင်း၏ နောက်ကြောင်းကို လိုက်မှာကို မြင်ယောင်နေမိသည်။ သည်
သင်္ချိုင်းတွင် စီ၊ အိုင်း၊ အော ဇေ့င့်တစ်ဦး မြှုပ်နှံခဲ့ပြီ။ ထိုသူ၏ သားကို မင်နီဆိုတာ ပြည်နယ်
တွင် ကျွန်တို့နဲ့သော လူသတ်မှုအတွက် အလိုရှိနေမှန်း မကြာမတင်မှာပင် ကရော့စ်
သိပေလိမ့်မည်။

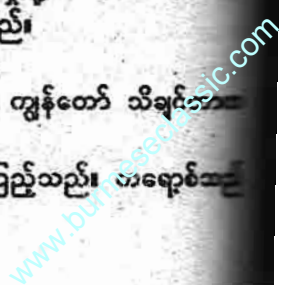
'ကျွန်တော်က ဒီနေရာမှာ တစ်စုံတစ်ဦးနဲ့ တွေ့စရာရှိလို့ပါ'

ဝဲလေ့စ်က တုလားထိုင်၍ ရှေ့တိုးထိုင်ရင်း ပြောသည်။

သူက ဆက်၍ ...

'ဒီမှာ ကရော့စ်၊ ဒီကိစ္စကို ဖူးဖိထားစေချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သိချင်တာက
ခင်ဗျားလူတွေက အဲဒီနေရာမှာ ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာပဲ'

တစ်ဖန် ကရော့စ်က ဝဲလေ့စ်ကို 'မျက်စောင်းထိုးကြည့်သည်။ ယရော့စ်သည်

ဆက်ထက်မြက်မြက်ရှိသူ လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အခုသူ့ကို ပြောပြသည့် ဇာတ်လမ်းမြင့်
သူ့ကို လှည့်စားလို့ မရနိုင်။

‘သူတို့က ကျွန်တော်လူတွေ မဟုတ်ပါဘူး’

သူက ပြန်ဖြေသည်။

‘ဒါဖြင့် ဘယ်သူလူတွေလဲ’

ဝဲလှေစ်က သည်အဖြစ်မျိုးကို ထိတ်လန့်နေသည်။

‘အခုထိ ကျွန်တော်လဲ မသိရသေးပါဘူး။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးကတော့ အက်စ်.ဘီ.
အိုင်က သက်သေခံ မှတ်ပုံတင်တွေနဲ့ပဲ။ ဒါဝေမယ့် အတုတွေတာ အစစ်နဲ့ မခြားဘူး။
သူတို့ လိုင်စင်ပြားကလဲ အတုပဲ။ သူတို့ ဓာတ်ပုံနဲ့ လက်ဗွေကို ဝါရွှင်တန်ပို့ပေးခဲ့တယ်။
သူတို့ဆီက စကားကို စောင့်နေတုန်းပဲ’

‘သူတို့ကလောင်းတွေကို ကျွန်တော် ကြည့်ချင်တယ်’

‘ခင်ဗျား အဲသလို ဆောင်းဆိုလာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်သားပဲ။ အဲဒါ
ဘာတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်ကို ပြောမပြနိုင်ဘူးပေါ့’

‘ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ’

‘ကောင်းပါပြီ။ ဆေးရုံက အအေးတိုက်ထဲမှာ ရှိပါတယ်’

ဝဲလှေစ်က ကရောင်နောက်ပါးမှ မြို့တောင်ဘက်ခြမ်းရှိ ဆေးရုံသို့ လိုက်ခဲ့သည်။
သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး ဆေးရုံမြေအောက်ထပ်ရှိ အအေးတိုက်သို့ သွားကြသည်။

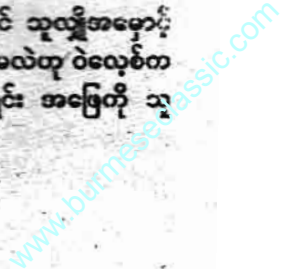
အအေးတိုက် အလုပ်သမားကလေးက အလောင်းထည့်ထားသော အံ့ကို တစ်ခု
ပြီးမှ တစ်ခုဆွဲပြသည်။ ဖုံးအုပ်ထားသည့် အဝတ်ကို လှစ်ပြသည်။ သည်ပုံစံများကို
မြင်ဖူးသော်လည်း သူတို့နှစ်ဦးစလုံးကို ဝဲလှေစ် မမှတ်မိပါ။ သူတို့နှစ်ဦးပုံစံတူ မြို့ကြီးပြင်ပမှ
သေနတ်သမားများဖြစ်မည်။ သေနတ်ဒဏ်ရာနှင့် သေဆုံးသူသည် တစ်ချိန်က လက်တွေ့
သမားဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူ့နှာခေါင်းက တစ်ကြိမ်မက အချိုးခံထားရသည်။ လည်နှောင်း
ဆို ကောက်ဆွနှင့် အထိုးခံရသော ဒဏ်ရာနှင့် သေဆုံးသူခန္ဓာတွင် သေရာရှင်ရာဒဏ်ရာ
အများအပြားရှိသည်။

‘ကေန္တ ဒီငနဲနှစ်ဦးကို လမ်းပေါ်မှာတွေ့လို့ ကောက်လူခဲ့တာများ ဖြစ်မလား
သေဘူး။ စစ်ထဲမှာဖြစ်တာလို့ ကျွန်တော်တို့တော့ မျှော်လင့်မိတာပဲ။ ဒါဝေမယ့် သံသယ
ဖြစ်စရာတော့ ရှိပါတယ်’

သည်ငနဲ နှစ်ဦးစလုံးသည် ဟင်နရီက မိမိ၏ ညစ်ပတ်စုတ်ပုံသော အတုစစ်
အတွက် အသုံးပြုမည့်အစားမျိုး ဟုတ်ကြ။

သို့ရာတွင် တစ်ခုခု အမှုတပြင်း ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စ ရှိခဲ့လျှင် သူတို့အမှောင့်
ထုတ်ငန်းက ဘယ်သူ့ကို ငှားရမ်း၍ တွင်းဆင်းဖျေခွင့်အဖြစ် အသုံးပြုလိမ့်မလဲဟု ဝဲလှေစ်က
မိမိကိုယ်ကို မိမိ မေးနေမိသည်။ သည်အလောင်းနှစ်ခုကို ငုံ့ကြည့်ရင်း အဖြေကို သူ
ခိုက်စားမိ လာသည်။

‘သူတို့ကို ခင်ဗျား မမှတ်မိပါဘူးနော်’

ကရော့စ်က မျှော်လင့်တကြီးနှင့် မေးသည်။
ဝဲလှေစ်က ခေါင်းကိုယ်မ်းပြီး၊
'သူတို့က ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားတဲ့သူ မဟုတ်ပါဘူး'
'အဲဒီတော့ . . .'

အလုပ်သမားကလေးက အလောင်းကို အဝတ်ဖုံး၍ အံ့ဆွဲများ ပြန်ထွန်းပိတ်
သောအခါ ကရော့စ်က မေးသည်။

'အဲဒီတော့ ကျွန်တော်က သွေးရွေးသွေးတန်းလိုက်တဲ့ သဘောပဲပေါ့၊ ကျွန်တော့်
လူက ဒီနေရာတိုလာပြီး ထွက်သွားပြီ၊ ဒီနေ့ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စနဲ့ကတော့ တခြားစီဖြစ်မှာပဲ'
တံခါးဝတွင် ကရော့စ်က အအေးတိုက် အလုပ်သမားကို ကျေးဇူးတင်စကား
ပြောပြီး၊ ဝဲလှေစ်ဘက်သို့ လှည့်၍ . . .

'အခု ခင်ဗျားပြောသလို မဟုတ်မဟပ် ဇာတ်လမ်းကို ကျွန်တော်က ယုံလိမ့်မယ်များ
ထင်သလား'

'ဒါက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ဝါရှင်တန်မှာတော့ သတင်းဟာ ဒီအတိုင်းပဲ
ဖြစ်နေရမယ်'

ဝဲလှေစ်က ပြန်ပက်သည်။
'အခုတော့လဲ မိအားပေးပြီပေါ့လေ'

ဝဲလှေစ် ကားအနီးသို့ရောက်လျှင် သူတို့က ရပ်လိုက်ပြီ။ ဝဲလှေစ်က . . .

'ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့က အင်မတန်မှ အထိမခံနိုင်တဲ့ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်
နေပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြောပြနိုင်တာကတော့ ဒီလောက်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဝါရှင်တန်ထဲ
ခင်ဗျားကို ကျော်နင်းလာပြီ ဆိုရင်တော့လည်း စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့'

ဝဲလှေစ်က ကားထဲသို့ ဝင်သည်။ သူက ကားမောင်းမထွက်မီ ကရော့စ်ကို ဟော

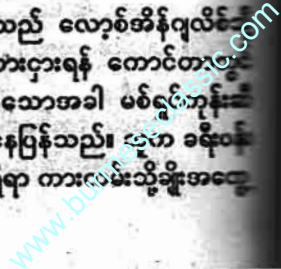
ကြည့်ပြီး၊

'ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ'
ဟု ပြောသည်။
' '

ကရော့စ်က ဆဲလိုက်မိသည်။

လာရီဂျင်ဆင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသော လေယာဉ်သည် လော့စ်အိန်ဂျလိန်
ရောက်ရမည့် အချိန်ထက် နောက်ကျပြီးမှ ရောက်သည်။ ကားငှားရန် ကောင်တာတွင်
တန်းစီစောင့်ရသည်မှာလည်း ကြာသည်။ ကားငှားလို့ ရပြန်သောအခါ မစ်ရှင်ဘုန်း
သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်မှာ ကားကျပ်ချိန်နှင့် ပတ်ပင်းပါတီးနေပြန်သည်။ သူက ခရီးစဉ်
နေလေပြီ၊ လမ်းမကြီးပေါ်မှဆင်း၍ ဂျွန်မဟော်ကီ၏ နေအိမ်ရှိရာ ကားလမ်းသို့ခွဲအထွေ

ထွင်မှု လိုင်လဲလှမတတ် ဖြစ်နေလေပြီ၊ စိတ်ကလည်း ရှုပ်နေပြီ။

ထိုနေ့မနက် ဝါရှင်တန်မှ မထွတ်ခွာမီ မက်ဘန်ဒီက သူ့ကို အနီးသို့ခေါ်သည်။
ဝဲလေ့စ်က ခရီးထွက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သူ့တို့ လုပ်ငန်းမစမီ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း ဖြစ်စေချင်
ကြောင်းမှာကြားသည်။

‘မနေ့ညက ဝဲလေ့စ် ငါ့ဆီလာတယ်၊ ငါ့ကို အကုန်အစင် ပြောပြတယ်။ မင်းကို
ဆိန်ချန်ထားဖို့ လိုလိမ့်မယ် မထင်ဘူး’

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

ရှင်ဆင်မှာ နေမထီ ထိုင်မသာ ဖြစ်ရသည်။ စင်စစ် မက်ဘန်ဒီကို သူက ခေါ်ပြီး
သတိပေးရန် တာဝန်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် . . . သို့ရာတွင် . . . ဝဲလေ့စ်က သူ့ကို ကတိခံခဲ့သည်။

‘ဒီအချိန်မှာ ဝဲလေ့စ်က မှန်မှန်ကန်ကန် မတွေ့တတ်တော့ဘူးဆိုတာ မင်း
သဘောပေါက်ရလိမ့်မယ်၊ သူဟာ လမ်းချော်နေပြီကွ’

‘ဒါတော့ သူ့သားကိုး’

‘ငါသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘာအကူအညီမှ မပေးနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စကို
အမြန်ဆုံး ရှင်းချင်တယ်။ ဒါမှ ငါတို့က ဆက်လုပ်နိုင်မှာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

ရှင်ဆင်က ပြောသည်။

‘ငါ မင်းကို အားကိုးပါတယ်။ မင်းဟာ ငါတို့ဆီမှာ အတော်ဆုံးပဲ၊ ဖွန်တို
ဒီနေရာကို ဆွဲခေါ်ခဲ’

‘အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပါမယ်’

ရှင်ဆင်က ပြောသည်။

သည်ကနေ့ နေက ပူလွန်းသည် အပူငွေ့က ထုထည်သိပ်သည်းလွန်း၍ ကား
လေအေးပေးစက်က လည်နေသော်လည်း မျက်ရည်ပင် လည်မိသည်။ ဖွန်နေအိမ်ရှိရာ
လမ်းထဲသို့ ချိုးဝင်လိုက်သည်။ ဖွန်အိမ် မျက်စောင်းထိုးလမ်းဘေးတွင် ဗင်ကားတစ်စင်း

ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

လမ်းအဆုံးရောက်လျှင် ရှင်ဆင်က တွေ့ပြီး ပြန်မောင်းလာသည်။ ဖွန်အိမ်ဝင်း
တားလမ်းတွင် ကားရပ်သည်။

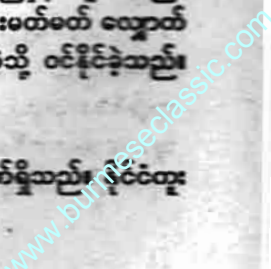
ဘယ်သူတမှ သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေပုံမရ။ သို့သော် . . . မနက်ဖြန်မနက်မှ
စုံစမ်းစစ်ဆေးဖို့ လော့စ်အိန်ဂျယ်စ် ရဲတပ်ဖွဲ့ကိုပါ ဆွဲသွင်းခဲ့လျှင် အိမ်နီးနားချင်းများက

မနေ့က မျက်နှာစိမ်းတစ်ဦးလာသည်ကို တွေ့ရကြောင်း ပြောကြလိမ့်မည်မှန်း သူသိသည်။
သူက ကားပေါ်မှဆင်းသည်။ ဖွန်အိမ်တံခါးဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်

သွားပြီး တံခါးသော့ကိုဖွင့်သည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူ့အိမ်ထဲသို့ ဝင်နိုင်ခဲ့သည်။
‘ဖွန်’

သူက အော်ခေါ်သည်။

တစ်အိမ်လုံး သုဿာန်တစပြင်သို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျှင်ရှိသည်။ ရှင်ဆင်က

လက်မှတ်၊ သေနတ်၊ ငွေနှင့် အဝတ်အစားများကို ရှာဖွေစစ်ဆေးကြည့်ရမည်။ သည်အရာများကို ရှာတွေ့ခဲ့လျှင် ဖြန့်သည် အနီးဝန်းကျင်တွင် ရှိနေလိမ့်မည်ဟု ယူဆစရာရှိသည်။ အကယ်၍ ဘာမျှမတွေ့ခဲ့လျှင် ဘာမှမဟုတ်တော့ဟု ယူဆစရာရှိသည်။

သူက နောက်ဘေးခန်းဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ကယ်လီဖုန်းသံ မြည်လာသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းမျှအကြာတွင် တံခါးမှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းသံ မြည်လာသည်။

သူက ဧည့်ခန်းဆီသို့ အပြေးအလွှားလာသည်။ ဧည့်ခန်းပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်သည်။ ဗင်ကားမှ ပြင်ဆင်ရေး အလုပ်သမားက တံခါးဝတွင် ရပ်နေသည်။ လက်ထဲတွင် ကတ်ထူပြားတစ်ခု ကိုင်ထားလျက်ရှိသည်။

ကယ်လီဖုန်းသံ မြည်လာပြန်သည်။ တံခါးမှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းသံလည်း မြည်ပြန်သည်။

လှိုင်ဆင်က တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ပြင်ဆင်ရေး အလုပ်သမားက နှုတ်ဆတ်စကား ဆိုလိုက်သည်။

လှိုင်ဆင်က ခေါင်းညိတ်သည်။ ကမ်းစုံတစ်ဦးက ရေကူးကန်ပြင်ဆင်ဖို့ ခေါ်ထားခြင်း ရှိမရှိ မေးတော့မည်ဟန်အပြုတွင် ပြင်ဆင်ရေးအလုပ်သမားက ကတ်ထူပြားကို ဖယ်ရှားပြီး အသံထိန်းပြောင်း တပ်ထားသော မောင်းပြန်ပစ္စည်းကို ထုတ်သည်။

‘ဟာ . . . သောက်ကျိုးနဲ့’

လှိုင်ဆင်က ဘေးဖယ်ရန် အားထုတ်ရင်း ပြောသည်။

သေနတ်ပြောင်းက မြင့်ကက်လာပြီး နှစ်ချက်ဆင့်ပစ်သည်။ နှစ်ချက်စလုံး

လှိုင်ဆင် ခေါင်းတည့်တည့် ထိမှန်သည်။

အခန်း (၁၀)

ဝဲလှေစံက မွန်တာနာပြည်နယ်မှ မွန်းလွဲပိုင်းစောစောတွင် အရှေ့ဘက်ဆီသို့
လေယာဉ်စီး၍ ခရီးထွက်ချိန်တွင် ရာသီဥတုက အေးနေဆဲ။

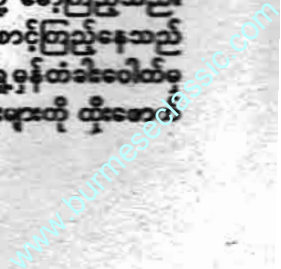
အခုအခါ အငှားကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ ဝါရှင်တန် အထိမ်းအမှတ် ကျောက်
တိုင်ကို လွန်သွားသောအခါ ညအချိန်မှာပင် ရာသီဥတု နွေးနွေးထွေးထွေး ရှိသည်။
ခွတ်ရုံထိုင်းမိုင်းနေသည်။ တကယ့်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပါ။

အခုလို ရာသီဥတု အပြောင်းအလဲမြန်ခြင်းကို သူမနှစ်မြို့သော်လည်း သူ့အဖို့
ထုတ်သားရပြီသား။

သူက ကားကို အမျိုးသားသဘာဝသမိုင်းပြတိုက်၏ ဝန်ထမ်းကားများရပ်ရန်
နေရာ တွန်စတီကျူရှင်း ရိပ်သာလမ်းဘေးတွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။

သူက ရာမ အဆောက်အအုံကြီးရှေ့ မျက်နှာစာသို့ လျှောက်သွားသည်။ တုယ်
ပြောသော ကျောက်လှေကားကြီးမှ အပေါ်ကျောက်တိုင်ကြီးများဆီသို့ မော့ကြည့်သည်။

အတယ်၍ အဆောက်အအုံအပေါ်မှ တစ်စုံတစ်ဦးက စောင့်ကြည့်နေသည်
ဆိုခြားအံ့။ ဝဲလှေစံထောင့်မှကြည့်လျှင် သူ့ကိုမမြင်မတွေ့နိုင်။ ဓမ္မစုန်တံခါးဝေါက်
အသင်းချောင်းက ချောင်ပြန်ဟပ်နေသည်။ သို့ရာတွင် အရိပ်မည်းမည်းများကို ထိုးစောင့်
နိုင်စွမ်း မရှိ။

အရာရာသည် ငရင်းပေါ်မှာသာ တည်မှီနေသည်။

အကယ်၍ ဝဲလှေစံက ချီကာဝို၊ အိုတဲယားလေဆိပ်မှ ဖုန်းဆက်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြခဲ့လျှင် တစ်စုံတစ်ဦးသည် အပေါ်တွင် ရှိနေရပေလိမ့်မည်။

အကယ်၍ သူ့စကားတိုင်း ကတိတည်ခဲ့လျှင် ထိုနေရာတွင် တစ်စုံတစ်ဦးရှိမိစရာ အကြောင်းမရှိနိုင်။

ဝဲလှေစံက နောက်သို့ ပြန်အလှည့်တွင် အနက်ရောင်တိုယိုတာ ပြိုင်ကားတစ်စီးထဲ မယ်ဒီဆင်လမ်းအတိုင်း မောင်းဝင်လာပြီ။ အရှိန်သတ်ကာ ထိုးရပ်လာသည်။ ဝဲလှေစံက ပလတ်မောင်းပေါ်မှ ကြွနေရရဆင်းပြီး ယာဉ်မောင်းဘေးထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

‘ဘာတွေ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်လည်း မသိတော့ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်တော့ အတော်ကို ဘဝင်မကျနိုင်ဘူး’

ဝရင်းက ပြောသည်။

သူသည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေပုံ ရသည်။

‘သိပ်လဲ ခိုးရိမ်စရာတော့ မရှိပါဘူးကွာ၊ ငါက မင်းနဲ့ နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောချင်တယ်။ ဒါဝါပဲ’

ဝရင်းက (၇)လမ်းသို့ ချိုးဝင်သည်။ အမျိုးသား အနုပညာပြတိုက်ကို ကျော်လွှဲမောင်းသွားသည်။ သည်လို အချိန်မျိုးတွင် ယာဉ်အသွားအလာ နည်းသည်။

‘သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ၊ အခုဟာက ကျွန်တော့်အဖို့ နဲနဲပြန်လွန်းတယ်’

‘တကယ်တော့၊ ငါတို့ဟာ ဒီထက်ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်တဲ့ အလုပ်တာဝန်တွေနဲ့ ဦးလည်မသုန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသားပဲ’

ဝရင်းက ဝဲလှေစံကို စောင်းငဲ့ကြည့်ပြီး . . .

‘အဲဒါနဲ့တော့ မတူပါဘူးလေ’

‘ဟိုအရင်တုန်းကလား’

ဝဲလှေစံက မေးသည်။

ဝရင်းက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လျက်။

‘အဲဒီတုန်းကတော့၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ကျောထောက်နောက်ခံရှိတယ်။ အခုထော့ထင်ချင်တိုင်းထင် ဖြစ်နေတာချည်းပဲ၊ ညွှန်တော်တော့ ဘာမှမသိတော့ပါဘူးဗျာ’

‘ဘာကို မသိတာလဲကွာ’

‘အားလုံးကိုပဲပေါ့’

‘လူ့အားလုံးကော၊ လူတိုင်းကိုကော မင်းကျိန်းသေပေါက် ပြောနိုင်မယား မက်ဘန်ဒီကော’

ဝရင်းက တစ်ချက်တွန့်လိမ့်သွားသည်။

‘မက်ဘန်ဒီကိုကော၊ ခင်ဗျားကိုပါ အတိအကျ မပြောနိုင်တော့ပါဘူး’

ဝရင်းက တစ်ချက်တွန့်လိမ့်သွားသည်။

‘မက်ဘန်ဒီအကြောင်း ပြောပြစမ်း’

'ဒီည ဖြစ်ပျက်ကာ အတုန်အစင်တို့လား၊ အခု တွန့်တော်တို့ ခေါ်ထုတ်တာ၊
မင်္ဂလာနိဒါန်းကြောင်း မေးချင်လို့ပဲလား၊ ခင်ဗျားမှာ အခုထိ သံသယရှိတုန်းပဲလား'

'ငါတို့အားလုံးမှာ သံသယရှိနေကြတာပဲ၊ မင်းမှာလဲ သံသယရှိနေတာပဲ၊ မင်္ဂလာနိဒါန်း
အလည်း သံသယရှိနေတာပဲ၊ ငါလည်း သံသယရှိနေတာပဲ၊ မင်္ဂလာနိဒါန်းကော ငါ
အကြောင်း မင်းကို မမေးဘူးလား၊ သူက မစပ်စုဘဲ နေလို့လား'

'ဒါကတော့ သူ့အလုပ်ပဲဥစ္စာ'

ဂရင်းက အကာအကွယ်ပေးပြီး ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်ကလည်း သည်အတိုင်းပင် သဘောထားရှိသည်။

'ငါကလဲ သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းကို ရှင်းနိုင်ဖို့၊ ငါ့တာဝန် ငါထမ်းဆောင်သလို၊
သူကလဲ သူ့တာဝန် သူထမ်းဆောင်တာပဲပေါ့၊ ဘယ်သူက ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်သလဲ၊ ဘာ
အကြောင့်လဲပေါ့ကွ'

ဂရင်းက အချိန်အတန်ကြာတဲ့အထိ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။ သူက အသိစိတ်ဖြင့်
ရှမ်းတန်လှုပ်ရှားနေပုံရသည်။ သူက စကားပြောသောအခါ၊ ဝဲလေ့စ်ကို လှည့်မကြည့်။

'မင်္ဂလာနိဒါန်းကတော့၊ ခင်ဗျားက နောက်လိုက်တာလို့ ထင်နေတယ်။ ခင်ဗျားက
အချိုးပြောင်းသွားပြီလို့ ထင်နေတယ်'

'ဒါပေမယ့် ငါဟာ စီ၊ အိုင်း၊ အေ၊အတွက် အနစ်နာခံခဲ့တာဟာ လုံလောက်ပြီ၊
ဒီတော့ ငါ့ကိုအခွင့်အလမ်းပေးရမယ်လို့ သူမထင်မိဘူးလား'

'အဲသလိုမျိုးတော့ ရှိတာပေါ့လေ'

'မင်းကကော ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကကော သူတို့က ဘယ်လိုထင်ကြသလဲ၊ မင်း
အထင်နဲ့အမြင်ကို ကျန်လူတွေကို ရှောင်ပြထားသလား'

'ဒီမှာ မစ္စတာဝဲလေ့စ် ကျွန်တို့တော်က ဒါလိုမျိုးထိုက်တန်တဲ့သူ မဟုတ်ပါဘူး၊
တွန့်တော်တို့အားလုံး ဒီလိုအလုပ် မလုပ်ကြပါဘူး၊ အခုလဲ မလုပ်ဘူး'

ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

ဂရင်းပြောရာတွင် တစ်ခုခုတော့ ချွတ်ချော်တိမ်းပါး နေပေလိမ့်မည်။ စောစောက
သူ မြင်တွေ့ထားသည်ထက်ပို၍ အလှမ်းကွာနေလေပြီ။

'တွန့်တော် ဆိုလိုတာက ခင်ဗျားဟာ ပိုပြီး ကြမ်းတမ်းရလိမ့်မယ်လို့ပါ၊ ဘုရားရေ
'ဒီနေရာမှာ ရပ်'

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

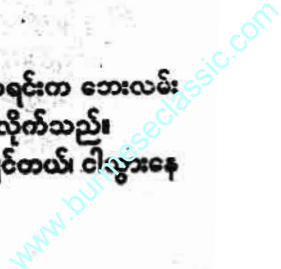
'ဗျာ ...'

'ဒီနေရာမှာ တားရပ်ကွ'

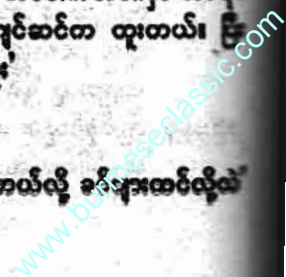
ဝဲလေ့စ်က အော်ပြောသည်။

သူတို့က ဗာနန်တုန်း တွတ်လပ်အနီးသို့ ရောက်နေလေပြီ။ ဂရင်းက ဘေးလမ်း
ကြားတစ်ခုထဲ ချိုးဝင်ပြီး ကားကိုရပ်လိုက်သည်။ ရွှေမီးဖျားကို မှိတ်လိုက်သည်။

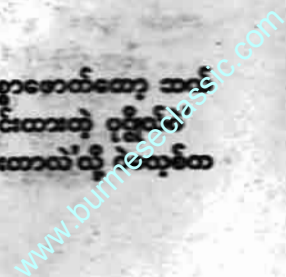
ကဲ . . . ဘာတွေ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မင်း ငါ့ကို ပြောပြစေချင်တယ်၊ ငါ့လွှားနေ

ထွန်း ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲ၊ ဖျင်ဆင်တ ငါ့သားကိုတွေ့ပြီလား၊ အဲဒါပဲလား၊
 ဝရင်းက သူ့ကို မော့ကြည့်ပြီး . . .
 'ခင်ဗျား မသိဘူးလား၊ တကယ်ပဲ မသိဘူးလား'
 'ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါမသိဘူး၊ ပြောစမ်း . . . ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲ'
 'လာရီဖျင်ဆင်အကြောင်းလေး၊ သူ့ အသတ်ခံလိုက်ရပြီ၊ ပစ်သတ်ခံလိုက်ရတယ်၊
 ခင်ဗျားသား အိမ်မှာပဲပေါ့'
 'ဘုရားရေ . . .'
 ဝဲလှေစံက အထိတ်တလန့် အော်မိသည်။ အသက်မရှုဘဲ အောင့်ထားသည်ကို
 သူက လျော့ချလိုက်သည်။
 'ဘုရားရေ . . .'
 သူက နောက်တစ်ကြိမ် အော်မိသည်။
 'ဘယ်တုန်းက ဖြစ်တာလဲကွ'
 'ဒီနေ့ . . . နေ့ခင်းကပဲ၊ ခင်ဗျား ချီတာဂိုက ဖုန်းမဆက်မိပေါ့၊ ခင်ဗျားက
 မက်ဘန်ဒီနဲ့ စကားပြောပြီးလို့ ခင်ဗျားသိနေပြီလို့ ကျွန်တော် ထင်တာ၊ ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျားက
 အခုလို အချိန်းအချက် လုပ်တယ်လို့ ထင်နေတာ'
 'ငါ တကယ်မသိဘူး'
 ဝဲလှေစံက ပြောသည်။
 'ဒီအကြောင်း ခင်ဗျား တကယ်ပဲ မသိဘူးလား၊ ခင်ဗျား ပြန်ရောက်လာပြီး
 ကတည်းက မက်ဘန်ဒီနဲ့ စကားမပြောရသေးဘူးလား'
 ဝရင်းက မေးသည်။
 သူက အခုတိုင် မယုံကြည်နိုင်သေးဘဲ ရှိသည်။
 'ဟင့်အင်း . . .'
 ဝဲလှေစံက ပြောသည်။
 သူ စိတ်အလျဉ်က ပြေးလွှားကွန်မြူလျက် ရှိသည်။
 သူက . . .
 'အဲဒီမှာ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့သလဲ'
 'လာရီဖျင်ဆင်က ခင်ဗျားသားအိမ်ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ခဲ့တယ်၊
 ကျွန်တော်တို့ သိရသလောက်တော့ သူက ဘာဆိုဘာကိုမှ မတို့မထိရသေးဘူး၊ အဲသလိုပဲ
 အိမ်ထဲမှာရှိတဲ့ ဝတ္ထုတွေက ပကတိအတိုင်းပဲ၊ တစ်စုံတစ်ဦးက အပေါက်တံခါးမှာ လာရင်
 တယ်၊ လူခေါ် ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်တယ်နဲ့တူပါတယ်ဗျာ ဖျင်ဆင်က ထူးတယ်၊ ငြီး
 . . . ပစ်သတ်ခံလိုက်ရတာပါပဲ၊ ဘာအမှတ်အသားမှ မရခဲ့ဘူး'
 'မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ဆဲဆယ်'
 ဝရင်းက သူ့ကိုကြည့်သည်။
 'မက်ဘန်ဒီ ပြောပြလို့ သိရတာပေါ့၊ သူ ဘယ်လိုဆဲဆယ်လို့ ခင်ဗျားထပ်လို့မ'

'စိတ်အေးအေး ထားစမ်းပါကွာ၊ ဒီသတင်းက ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အရင်းခံခဲ့
 သေး ဘယ်သူက လွှင့်တာလဲ'
 ဝဲလှေစံက ပြောသည်။
 ဂရင်းက တစ်ခုခု ပြောတော့မည်လုပ်ပြီး ခေါင်းခါလမ်းကာ . . .
 'အထိအကျတော့ ကျွန်တော်လဲမသိဘူး၊ ဒေသခံရဲတပ်ဖွဲ့က လွှင့်တာလို့ထင်တာပဲ'
 'အက်စ်ဘီအိုင်ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား'
 ဝဲလှေစံက မေးသည်။
 'ခင်ဗျားက ဘာကိုရွာနေတာလဲ၊ မစွတာဝဲလှေစံ'
 'အမှန်တရားပဲ၊ ဒါပဲ၊ မက်ဘန်ဒီက ဒီသတင်းကို ဘာကြောင့် ဒီလောက်မြန်မြန်
 ရသလဲဆိုတာ အံ့ဩနေမိလို့'
 'ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး၊ ကျွန်တော်သိတာကတော့ လာရီဂျင်ဆင် သေပြီဆိုတာ
 ဝဲ ကျွန်တော့် ဌာနခွဲမှူးနဲ့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်နိုင်သေးဘူး။ ခင်ဗျားကော'
 'ငါက ဘာဖြစ်သလဲ'
 ဂရင်းက ဘာမျှ မြန်မပြော။
 'ဒီမှာ ငါတို့ဟာ ဆင်ဂေ့ရန်ရှောင်လုပ်နေစရာ မလိုပါဘူးကွာ၊ ကဲ ဘာဖြစ်သလဲ'
 'ရက်စက်တဲ့လူပဲ'
 ဝဲလှေစံက ပြုံးသည်။ သူ့ကို သို့ကလို သုံးနှုန်းခဲ့သည်ကို ကြားခဲ့ဖူးပြီ။
 'ငါ့ဈေးမနဲ့ ပြေးတွေ့သေကုန်ပြီ၊ ငါ့သားဟာ ကပြေးထဲ ပြေးနေရလေရဲ့၊ လူသတ်
 ခုအတွက် အလိုရှိနေလို့လေ၊ အခု လာရီဂျင်ဆင်သေရပြန်ပြီ၊ ငါက ဟိုပြေးဒီပြေးနဲ့ ဝေါက်
 တက်ကရတွေ မေးနေရတယ်။ လူတိုင်းပြောစကားကို သံသယရှိနေရတယ်။ အဲဒါပဲလား
 ကွာ၊ မင်း စိမ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်နေရတာ အဲဒါပဲလား။ အဲဒါအတွက်ကြောင့်ဆိုရင် မင်း စောင့်
 နေဦး။ လာစရာတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်၊ အများကြီး'
 ဂရင်းက နှုတ်ပိတ်ရေငုံနေသည်။
 'ငါက ရက်စက်တဲ့လူဆိုရင် မက်ဘန်ဒီကကော၊ သူက ဘာလဲ'
 ဂရင်းက ဘာမျှခွန်းတုံ့ မပြန်သေး။
 'တဖောက်ကန်း ငနဲ ဖြစ်ကောင်းမဖြစ်နိုင်ဘူးလား'
 'ဗျာ . . .'
 'ညဉ့်သတ္တဝါမျိုးလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူးလား၊ သစ္စာဖောက် မဖြစ်နိုင်ဘူးလား'
 'ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး'
 ဂရင်းက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် ပြောသည်။
 သူက ဆက်၍ . . .
 'တခြားသူ ဖြစ်နိုင်စရာတွေတော့ အများကြီးရှိတယ်၊ သစ္စာဖောက်တော့ ဘယ်
 နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူက နိုင်ငံနဲ့ဌာနအတွက် အသတ်အပ်နှင်းထားတဲ့ ဝုဋ်စင်
 'ဘယ်နိုင်ငံ၊ ဘယ်ဌာနအတွက် အသက်ကို အပ်နှင်းထားတာလဲ'လို့ ဝဲလှေစံက

မေးလိုက်ချင်သည်။ ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် နောက်အတွေး တစ်ခုတ သူခေါင်းထဲ ဝင်လာသည်။ ဆွမ်းနှင့် အခု ဝရင်းတို့ ပြောစကားများ မှန်ကောင်းမှန်နိုင်သည်။ သူသည် ရက်စက်သောလူ ဖြစ်တောင်းဖြစ်နိုင်သည်။

သူ့အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်သက်တမ်း တစ်လျှောက်တွင် သူသည် တစောက်တန်း လုပ်ခဲ့မိလေသလား၊ သူက မျက်စိကိုစုံမှိတ်ပြီး နေခဲ့မိလေသလား၊

မိမိ အလုပ်အတွက် ဇနီးနှင့် သားသမီးများကို စတေးခဲ့သလား၊

အတယ်၍ သည်အတိုင်းမှန်ခဲ့လျှင် အကြီးအကျယ် အထုပ်ဖြေခြင်းဖြစ်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် . . .

သူက မိမိလုပ်ငန်းနှင့် စပ်လျဉ်းလို့ ပြန်လည် စဉ်းစားသုံးသပ်မိလေသလား၊ ဖျင်ဆင်သည် တာလီဖုန်းနီးယားရှိ ဖွန့်အိမ်တွင် အသက်ခံရသည်။

ဘယ်သူ သတ်တာလဲ။

ဖွန့်လား။

ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိသည်။ ဖွန့်က မစ်ဆိုလာတွင် အက်ဖ်ဘီဘီအိုင် ဧကရာဇ်ဆိုင် ဆောင်လာသူ နှစ်ဦးတို့ သတ်ခဲ့သည်။

ဖီအိုင်အေ ဧကရာဇ် မှတ်ပုံတင်နှင့် ဖျင်ဆင်ကိုလည်း ဘယ်မှာလျှင် မသတ်ဘဲ ထားလိမ့်မလဲ။

ဖွန့်က မက်ဘန်ဒီသည် သူ့နောက်သို့ တကောက်တောက်လိုက်နေပြီဟု ထင်သည်။ ဖျင်ဆင်သည် မက်ဘန်ဒီ လွတ်လိုက်သော လူသတ်သမားဟု ထင်ကောင်းထင်ခဲ့ပြီး

‘ဒီလုပ်ငန်းအတွက် မင်းကို ဘယ်လို သိမ်းသွင်းခဲ့တာလဲ’

ဝဲလေ့စ်က အတွေးခေါင်နေရာက မိမိကိုယ်ကို ဆွဲထုတ်ကာ မေးသည်။

ဝရင်းက မျက်လုံး ပေကလပ် ပေကလပ် လုပ်နေသည်။ သူ့အသံတွင် စိတ်ဖျက်ဝမ်းနည်းနေမှန်း ဝဲလေ့စ် ရိပ်စားမိသည်။

‘လုပ်ဖို့လုပ်စဉ် အတိုင်းပေါ့’

‘ဟင့်အင်း ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးဌာနမှူးက မင်းကို ဖီ အိုင် အေ တသီးတခြား လုပ်ပါလို့ နေ့တိုင်းပြောနေမှာ မဟုတ်ဘူး’

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

‘သူက ခင်ဗျား ဒုက္ခရောက်နေတယ်လို့ပဲ ပြောပါတယ်’

‘ဘယ်တုန်းကလဲ၊ ဘယ်တုန်းက ဒုက္ခရောက်တာလဲ’

‘ကျွန်တော် မသိပါဘူး။ ဇူလိုင်လတုန်းကလား၊ ဩဂုတ်လတုန်းကလား’

‘ငါ အေသင်ကို မသွားမိတလား’

‘အဲဒီ အချိန်လောက်မှာပါပဲ။ ခင်ဗျားကို စိတ်ရှိုက်စဉ်း သွားနိုင်ဖို့ ကြိုးလှန်ဖူးတာ မယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အစွန်းရောက်တဲ့အထိတော့ ခွင့်ပြုမယ် မဟုတ်ဘူး။ သူက ခင်ဗျား နောက်ကျောနားမှာ ရှိနေမှာပဲ။ လိုအပ်ရင် ခင်ဗျားကို ဆွဲထားမှာပေါ့။’

ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေ အားလုံးတာ ဒါပဲလားကွ။ ငါ့ကို နှစ်ပေါက် ငယ်ပေါက်ရိုက်

လူတွေထဲမှာ မင်းတစ်ယောက်အပါအဝင် မဟုတ်ဘူးလား'

'ဝထမတော့ မဟုတ်၊ တိုက်ရိုက်မပါဘူးဆိုတာ သေချာပါတယ်'

'နောက်တော့ကော'

'ကျွန်တော် ညှိနှိုင်းကြည့်ရသူတွေထဲမှာတော့ တစ်ဦးအပါအဝင်ပါ။ စတင်
ထိုပင်စကီးက အကူအညီပေးပါတယ်။ ကိန်းဝဏန်း အချက်အလက်တွေပေးတဲ့ တခြား
လူတွေလည်း ရှိသလို'

'ဘယ်သူလဲ'

'ဝိလ်ဆင်တို့၊ ဘော့ဒါဒိုဗစ်ချ်တို့၊ ကားလ်ဘတ်တို့ပေါ့'

'တဲလ်အဗီးလ်မှာလား'

ဝရင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။

'ငှာနအကြီးအကဲက အဲဒီမှာရှိနေတော့ သူသိသလား။ သံအမတ်ကြီးတော
သိလား'

'ဟင့်အင်း။ ကျန်တဲ့လူတွေလည်း ဘာဆိုတာမှ မသိကြပါဘူး။ ခင်ဗျားကို တစ်စေ့
တစောင်းကြည့်နေဖို့သာ ထုံးစံအတိုင်း ညွှန်ကြားထားတာပါ။ ဦးစားပေးအဆင့် နိမ့်ပါတယ်။
ကျွန်တော့်အထင်တော့ အဆင့် (၉)ပဲ'

ဝဲလေ့စ်က ဘာမှမပြောဘဲ နေသည်။ မက်ဘန်ဒီ၏ နေရာတွင် စိတ်ကူးနှင့်
ဝင်ကြည့်မိသည်။ အခုအချိန်မှာ သူ့အဖို့ ဖိုးဖိုးဖိဖိ လုပ်ထားလို့ မဖြစ်နိုင်တော့ တကယ်တမ်း
ထရားဝင် မဟုတ်သော စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုတွင် လူတော်တစ်ယောက် ကာလီဖိုးနီးယားတွင်
အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရလေပြီ။ ဇရာထောင်းလာပြီး မြေဝယ်မကျ နားထောင်တတ်သော ဧလျင်
ထောင်းတစ်ဦးသည် လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့ ရှောင်တိမ်းနေရန် ငြင်းဆိုခဲ့ပြီး၊ ဥပဒေအတိုင်း
တသဝေမတ်မီး ကျင့်သုံးနေသည်။

'ဘယ်လောက် ဒုက္ခကြီးသလဲဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောပေါက်သင့်ပါပြီ။ အဆင့်
(၉) ဆိုတော့ ခင်ဗျားကို အနီးကပ် ကျပ်ကျပ်မတ်မတ် စောင့်ကြည့်မနေဘူးပေါ့။ သူတို့အ
နေနဲ့ လိုလည်းမလိုအပ်ဘူးပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က သတင်းကို ရလိမ့်မယ်'

'အန္တရာယ်ပဲ အထူးသဖြင့် မင်းတို့လူတွေရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ပေါ်မှာ အသတ်ပေါင်း
များစွာ တည်မှီနေလေတော့၊ အန္တရာယ်ပဲ'

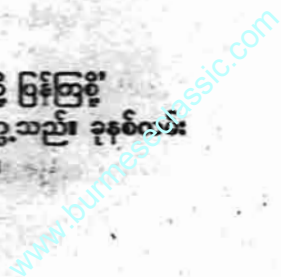
ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

'ရောဘတ် မက်ဘန်ဒီဟာ လူတောင်းတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး ပြောရဲ့
ပါတယ်။ သူ့အတွက်ဆို ကျွန်တော်တို့အားလုံး အသတ်ပေးပုံပါတယ်။ သူ့မှာတ ဝိအား
များနေလို့ပါ'

ဝရင်းက ချီးမွမ်းခန်း ဖွင့်နေသည်။

'အဲဒါကို ငါတို့ သဘောပေါက် နားလည်ပါတယ်။ ကဲ ငါတို့ ပြန်ကြည့်'

ဝဲလေ့စ်က လမ်းကျဉ်းကျဉ်းတလေးထဲတွင် 'ဝ'ငယ်တွေ့တွေ့သည်။ ခုနစ်ကလေး
ပေါ် တက်သည်။ ပြီး . . . လာလမ်းအတိုင်း ပြန်မောင်းသွားသည်။

'လာရီပိုင်ဆိုင်အတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ'

ဝဲလေ့စိက ပြောသည်။

ဂရင်းက သူ့တို့ စောင်းငဲ့ကြည့်သည်။

'ကျွန်တော့် အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့လက အတူတူ ဝါးများထွက်ခဲ့သေးတယ်'

'သူ့မှာ အိမ်ထောင်နဲ့လား'

ဂရင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။

'မတ်ဘန်ဒီက သူ့မိန်းမကို မပြောဘဲ၊ ဘယ်လိုများ ထိန်ဂှက်ထားသလဲ မသိဘူးနော်'

ဝဲလေ့စိက သည်မေးခွန်းကို မေးပြီးမှ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။

ဂရင်းက မျက်နှာကြီး နီရဲသွားပြီး . . .

'ကျွန်တော်တော့ မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကိုပဲ တစ်ခုခု ပြောခိုင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ တာဝန်ဝတ္တရားပေးရာမှာ လွဲချော်သွားပုံကို လုပ်အတ်ခင်းပြီးပြောရမှာပဲ။ ကျွန်တော့်မိန်းမကိုပဲ ပြောခိုင်းရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအချင်းချင်း စီမံကိန်းတွေ တောင် ချခဲ့ကြသေးဖူး။ ဘုရားရေ'

'စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ'

ဝဲလေ့စိက ပြောသည်။

ပြီး . . . ပြတိုက်ဆီသို့ ကျန်ခရီးတစ်လျှောက်လုံး စကားမပြောဘဲ၊ နှုတ်ဆိတ်နေ

ကြသည်။

'မစ္စတာ ဝဲလေ့စိ'

ဝဲလေ့စိက သူ့ဘက်မှ ကားတံခါးဖွင့်လျှင် ဂရင်းကခေါ်သည်။

'ဒီကိစ္စမှာ မင်းက နာကျည်းရလွန်းလို့ ငါ စိတ်မကောင်းပါလို့လား၊ ငါ့မှာပဲ

ဆုံးရှုံးခဲ့တာတွေ အများကြီးပါ'

'ခင်ဗျား သူ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ပါတယ်။ မင်းဗျားက ကျောခိုင်းပြီး ဇွန်ဥှာမာ့ဘွာ သင့်ပါဘူး'

ဝဲလေ့စိက ခေါင်းညိတ်သည်။

'ငါ ကျောခိုင်းစွန့်ခွာမသွားမီ မတ်ဘန်ဒီနဲ့ သဘောအောင်ညှိပါမယ်။ ဂရင်းက တစ်စုံတစ်ရာ ပြောချင်သေးသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် အထင်းသား ပေါ်လွင်နေသည်။ သို့ရာတွင် သူ့က အုပ်တီးကာ နေလိုက်သည်။

'နောက်မှ ကွေ့ကြသေးတာပေါ့နော်'

'ဟုတ်တဲ့ခင်ဗျာ'

ဈေးတောင်းရပ်တွက်ရှိ အိမ်ခန်းသည် မတ်ဘန်ဒီ၏ နောက်ဆုံးအိမ်ခန်းမှာ

ကျော်စစ်ထွန်း စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

၅၅

၁၅၅

သူင် တစ်ခုဖြစ်သည်။ အရာရာနှင့် နီးနီးကပ်ကပ်ရှိလင့်ကစား အထိုက်အလျောက် လုံခြုံ နေချရသည်။

သီးခြားဘတ်ဂျက်မှ ထောက်ပံ့ငွေဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ အခြား အခြားသော ကဏ္ဍများမှ အဆင့်ဆင့် လွှဲပြောင်းယူသော ငွေဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်၍ ထူးထူးခြားခြား စောင့်ကြည့် နိုင်စရာမရှိ။

ဒုတိယထပ်သို့ ဝဲလှေစံရောက်ချိန်တွင် သန်းခေါင်ချိန်ဖြစ်နေလေပြီ။ သူက ဆိုင်းမတွဲ ဝင်လိုက်သည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် တစ်စုံတစ်ခုတော့ ချွတ်ချော်တိမ်းပါးနေမှန်း ခိုင်စားမိလိုက်သည်။ သူက နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်ပါဗျ’

မက်ဘန်ဒီ၏ အသံက အတွင်းမှောင်ရိပ်ထဲမှ ပေါ်လာသည်။

ဝဲလှေစံက မုတ်ဆိတ်ရိပ်ပြီးစ အနံ့ကို ရလိုက်သည်။

နောက်သို့ ခြေလှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား တစ်ဦးတည်းလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဂရင်းက အောက်မှာစောင့်နေသလား။ ဒါမှ မဟုတ်၊ ခင်ဗျားတစ် ယောက်တည်း လာသလား’

မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။

ဝဲလှေစံက အတွင်းသို့ လျှောက်လှမ်းဝင်သွားသည်။ တံခါးကိုပိတ်၍ သံကြိုးချိတ် ထားလိုက်သည်။ ပြီး . . . မီးခလုတ်ကို နှိပ်ဖွင့်လိုက်သည်။ မက်ဘန်ဒီက အခန်းထောင့်မှ မီးလုံးကလေးတစ်လုံးကလွဲလို့ ကျန်မီးလုံးများကို မှိတ်ထားသည်။ သူက ပြတင်းပေါက် အနီးတွင် ခြေထောက်ကို ချိတ်ထားသည်။ အတွင်းကုတ်အင်္ကျီကို ကြယ်သီးအပြည့်တပ် ထားသည်။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အချိန်မှာပင် လည်စည်းကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ်စည်း ထားဆဲ။

‘ခင်ဗျားက သတင်းအပြည့်အစုံ သိထားတာပဲ’

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

‘ကွင်းကတော့ ခင်ဗျားအပိုင်ပဲ၊ ဒီမြို့ကတော့ ကျွန်တော့်မြို့ပါ။ ဒါနဲ့ ဂရင်းက အောက်မှာလား’

ဝဲလှေစံက ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီ . . .

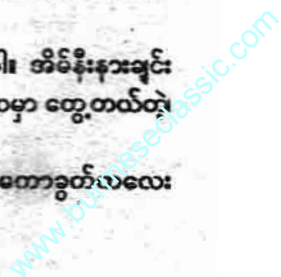
‘ကျွန်တော်က အိမ်ပြန်ဆိုပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီ။ သူက စိတ်ညစ်နေတယ်’

‘ကျွန်တော်တို့အားလုံးပဲ မပျော်ရွှင်ကြပါဘူး။ ဖုင်ဆင်ဟာလူတော်တစ်ယောက်ပါ’

‘သူ့ကို ဘယ်သူသတ်သလဲ’

‘ခင်ဗျားသားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား စိုးရိမ်နေမှာစိုးလို့ပါ။ အိမ်နီးနားချင်း တွေကတော့ ရေကူးကန်ပြင်ဆင်ရေး အလုပ်သမားတစ်ယောက်ကို တံခါးဝမှာ တွေ့တယ်တဲ့။ အဲဒီလူလည်း ပျောက်သွားတယ်’

ဝဲလှေစံက ခေါင်းညိတ်သည်။ မက်ဘန်ဒီလက်ထဲတွင် ယာဇကောခွတ်ယလေး

သုဂ်

ကျော်ထင်ထွန်း

ရှိနေသည်။ သူက တစ်ငုံလောက် သောက်သည်။

‘အရက်ပုလင်းက မီးဖိုခန်းထဲက ကောင်တာပေါ်မှာရှိတယ်။ ခင်ဗျားအတွက် ဖန်ခွက်တစ်ခွက်လဲ ထားခဲ့တယ်’

ဝဲလှေစ်က မီးဖိုခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဝီစကီ အနည်းငယ်ငွဲပြီး မီးဖိုခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာသည်။ ပြီး . . . ဆိုဖာကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ပစ်ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့အထုပ် အပိုးများက အခန်းအလယ်မှာပင် စုပုံထားရှိခဲ့။ လေဆိပ်မှာရောက်ကထဲက သည်နေရာမှာပင် ထားရှိခဲ့သည်။

‘ခင်ဗျားက အကူအညီပေးမှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ညွှန်မှူက တွေ့မြင်သွားတဲ့အထိ ကျွန်တော်တို့က ဒီပွဲကို ဆက်ခွဲနေရမှာလား’

ဝဲလှေစ်က မေးသည်။

‘ဒါကတော့ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ တည်မှီနေတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက ကျွန်တော် တွေ့မြင်ရသလောက်ဆို သုံးပွင့်ဆိုင် ပြိုင်နေရတာပဲ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ ဌာနတွင်းက သစ္စာဖောက်နောက်ကို လိုက်ရမှာလား။ သူက ဆွမ်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ခင်ဗျားပြောတဲ့ သူလျှိုအမှောင့်လုပ်ငန်းနောက် လိုက်ရမလား။ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျားသားကို ပြန်ဆွဲထားရမလား’

‘ကျွန်တော်နဲ့ မထိုက်တန်ပါဘူးလေ’

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။ ရင်နာမိသည်။ သို့ရာတွင် သည်စကားကို သူပြောလိုက် ချိန်တွင် ဝရင်းက သည်စကားကို သူ့အား ပြောခဲ့သည်ကို ပြန်သတိရသည်။

‘ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ရနေတဲ့ အဆင့်မှာတော့၊ တယ်သူမှ မထိုက်မတန်ပါ ဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က ကိုယ့်အိမ် ကိုယ့်နေရာမှာ သွေးရွေးသွေးတန်း ဖြစ်နေ ကြပြီလေ’

‘လိုင်တမ်းမင်းသိလား’

‘ဘာအကြောင်း သိရမှာလဲ။ ခင်ဗျား အကြောင်းလား’

‘ဌာနထဲက သစ္စာဖောက်အကြောင်းပါ’

မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး . . .

‘တစ်စွန်းတစ်စတောင် မသိဘူး။ ဒီအကြောင်းတွေကို သူ အတုန်အစင် မသိသ ခြေတော့၊ ခင်ဗျားလိုပဲ ကျွန်တော့်ကို သံသယရှိနေမှာပဲ’

ဝဲလှေစ် သေချာပေါက်တော့ မသိ။

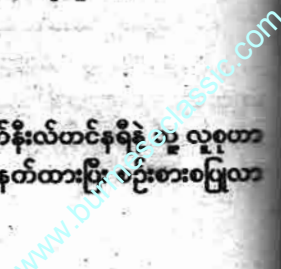
‘ကျွန်တော်ပြောတာကို ခင်ဗျား တစ်စက်တလေးမှ မယုံဘူးပေါ့’

‘အား . . . ယုံပါတယ်ဗျာ’

မက်ဘန်ဒီက ပြောပြီး ရွှေသို့ တိုးထိုင်သည်။

ပြီး . . . သူက . . .

‘တကယ်ပါ၊ ကျွန်တော်ယုံပါတယ်။ ဒီမှာ ဝဲလှေစ် မက်နီးလ်တင်နရီနဲ့ သူ လူစုတာ စိတ်ကူးမှန်မှ မှန်ပါ့မလားဆိုတာကို ကျွန်တော်က အလေးအနက်ထားပြီး ဖွဲ့စားစပြုလာ

ပြော သူတို့ဟာ သူတို့ရှိပါစေတော့ဆိုပြီး ဝမ်းပယ်ထားသင့်သလားဆိုတာလည်း စဉ်းစားနေ
တယ်'

'ဒီလိုလုပ်ဖို့တော့ ခင်ဗျား တကယ်မရည်ရွယ်ပါဘူး'
ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

မက်ဘန်ဒီကို သည်လိုပုံစံနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့စဖူး။ သူ 'ပေါက်'များ
နေလေမလားဟုပင် တွေးမိသည်။

'ဟင့်အင်း . . . ဒါပေမယ့် ဘယ်ဟာနဲ့ စရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ဝရမစိတ်ပါဘူး။
ကျွန်တော် ဌာနထဲမှာ သစ္စာဖောက်ရှိနေတယ်။ အဲဒီနေ့ကို ပထုတ်ချင်တယ်။ ဒါပဲ'

'အခုထိ ဆွမ်းဆီက ဘာစကားမှ မရသေးဘူးလား'

'ဘာမှမရသေးဘူး။ သူပျောက်နေတယ်'

'ဂျီနီဗာမှာလား'

မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းကို လေးလေးတွဲတွဲ ညှိတ်သည်။

'သူက နိုင်ငံကူးလက်မှတ်အတု နှစ်စောင်ကို အသုံးချတယ်။ တစ်စောင်နဲ့ နယူး
ဇော့က်က မွန်ထရီရယ် (ကနေဒါ) ပြီး ပဲရစ်ထိခရီးမှာ အသုံးချတယ်။ နောက်တစ်စောင်နဲ့

ဝဲရစ်က ဂျီနီဗာခရီးကို အသုံးချခဲ့တယ်'

'ခင်ဗျားလူတွေက ဂျီနီဗာဝန်းကျင်မှာ မစုံစမ်းသေးဘူးလို့ ထင်တယ်'

'ဟင့်အင်း။ အဲဒီမှာတော့ ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို ဆွမ်းပဲ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့'

'ကျွန်တော် လောလောလတ်လတ် လုပ်ရမှာတော့ သူ့နောက်လိုက်ဖို့ပဲ။ ပိတ်
ဆို့နိုင်သမျှ ပိတ်ဆို့ထားမယ်။ ပြီး . . . သူ့ကို ခင်ဗျားချွေးမနဲ့ မြေးတွေသတ်မှု၊ အခု
ပိုင်ဆိုင်ကို သတ်မှုနဲ့ စွဲချက်တင်မယ်'

'ခင်ဗျားက ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်ဝှီးသလိုရှိမှာပေါ့။ မစ်ဆိုလာက အဖေးတိုက်မှာ
ဖို့နေတဲ့ အလောင်းနှစ်လောင်းဟာ ဒီထရွိုက်ကလား။ ကျွန်တော့် အပန်းဖြေတဲ့ကို ဖောက်ခွဲ
ချက်ဆီးတာဟာ သူတို့တတွေပဲဆိုတာ ခင်ဗျား တွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မယ်'

ဝဲလေ့စ်က စကားပြောရပ်လိုက်ရသည်။

သူ့နှလုံးက ခုန်နေသည်။ သူ အသက်ရှူနှုန်းက မြန်နေသည်။ ဝီစတီတို့ ထစ်
ထိုက်မှု မော့သောက်ပြီး ငြိမ်စေရန် ကြိုးစားရသည်။

'ဆွမ်းတိစ္ဆာတော့'

မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။

'သူတို့က သူ့ကို ဝှက်ထားချင်ထားမယ်။ ဒါမှမဟုတ် . . . တိစ္ဆာထုံး ဖြောင်ချင်
ဖြောင်လိုက်လိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ တိစ္ဆာထုံးဖြောင်လိုက်ပြီလို့ တွေးမိတာပဲ။ ဝါသာ
ဆန်လည်း သူတို့ လူပဲ။ သူက သူတို့ရှေ့မှာ ဖိလာကန်လန်ဖြစ်လာတော့ သူတို့ထုံးထုံး
ထိစ္ဆာထုံး ဖြောင်လိုက်တာပဲ။ ဒါမှမဟုတ် ဝါလာဆန်က သူတို့ထုံးထုံး အမြင်ခံလိုက်လိမ့်မည်
ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်'

မတ်ဘန်ဒီက ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး . . .

‘ဘုရားရေ မယ့်နိုင်စရာဘဲ၊ ဆွစ်ဟာ နေရာတကာမှာ ပါခဲ့တယ်၊ သူ့ဟာ မလုပ် တတ်တာ မရှိတဲ့လုပ်’

သူက ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

‘အခုအချိန်မှာတောင် သူ့ကို ဒီနေရာမှာရှိစေချင်သေးတယ်၊ သိပ်အကူအညီ ရမှာဗျ’

‘ကျွန်တော် သိပါတယ်’

ဝဲလေ့စ်က မိမိနှင့်ဆွစ်တို့ အတူတကွ လက်တွဲအလုပ်လုပ်ခဲ့ရသော အချိန်များကို ပြန်တွေးမိပြီးပြောသည်။ သူက သည်လူငယ်ကို ချစ်ခင်စပင် ပြုနေလေပြီ။ သူ့ကို ဘယ်လို များ ခန့်ခဲ့ပါလိမ့်ဟုပင် တွေးပြီး အံ့ဩမိသည်။ သည်အချက်သည် သော့ချက်တစ်ခု ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်။

‘သူက ဘယ်လိုပေါ်လာခဲ့သလဲ’

မတ်ဘန်ဒီက ဝဲလေ့စ်စိတ်ကူးကို ရိပ်စားမိသည့်အလား မေးသည်။

‘ကျွန်တော်က ဟင်နရီနောက်မလိုက်မီမှာ သိချင်တာတွေထဲက တစ်ခုပဲပေါ့’

မတ်ဘန်ဒီက သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး . . .

‘ပြီးတော့၊ ဘာလဲဝဲလေ့စ် . . . ဘုရားရေ ခင်ဗျားမိသာစုတစ်ခုလုံး ကိစ္စတုံးရပြီ။ ခင်ဗျားက နောက်လှုပ်ရှားမှုတွေကို အစီအစဉ်ရေးဆွဲနေပြီ။ လက်တုန့်ပြန် ကလဲ့စားချေမှာ လားဟင် ဝဲလေ့စ်’

‘ကျွန်တော့်ကို အဲသလိုမပြောပါနဲ့လားဗျာ’

ဝဲလေ့စ်က အေးအေးသက်သာပြောသည်။

သူ့စိတ်တွေက လှုပ်ရှားနေသည်။ သို့ရာတွင် သူက ထိန်းချုပ်ထားရန် သတိရှိသည်။

‘ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ’

‘ကျွန်တော် ဌာနအတွက် ဦးစားပေးပြီးသားပါ’

‘ဘုရားရေ ခေါက်ထားလိုက်စမ်းပါဗျာ၊ ဒီကိစ္စကို တခြားတစ်ဦးဦးကိုင်ပါစေ’

‘အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို အစွဲရောက် ပြန်ဆွဲခေါ်ခဲ့တာလား၊ အဲဒါကြောင့်’

‘ကျွန်တော့်ကို ထောင်ထားခဲ့တာလား’

‘ဒါက ခင်ဗျားချွေးမနဲ့ မြေးတွေ အသတ်မခံရမီ စောစောကတည်းကပဲ ဥစ္စာ’

‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့က ဘာမဟုတ်တာအတွက် ဒုက္ခအကြီးအကျယ် ခံရသလို ဖြစ်မနေဘူးလား’

‘အဲဒီတော့ ခင်ဗျားဆန္ဒ ဘယ်လိုရှိသလဲ’

မတ်ဘန်ဒီက မေးသည်။

‘ဆွစ်ဟာ သစ္စာစောတယ်၊ အခု သူ့ထွက်သွားပြီ။ သေကောင်းသေပေလို့ခေါ်သေး ဒီမှာပဲ ခင်ဗျားက ပစ်ပယ်ထားတော့မှာလား’

‘ကျွန်တော့် စည်းမျဉ်းဥပဒေအရပဲလေ’

‘ဌာနအတွက် သက်သက်ပဲ၊ တခြားအတွက် မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောထား’
‘ကျွန်တော်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားသူ တစ်ဦးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လုပ်နိုင်တာက ဒါအတုန်ပဲလေ။
ဒါ အိုင်၊ အေက လုပ်သင့်တာ လုပ်နိုင်တာလည်း ဒါအတုန်ပဲ’

‘ကောင်းပါပြီလေ၊ ကျွန်တော့်မှာတော့ စည်းမျဉ်းဥပဒေ မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားပြောတာ
နှစ်ခုစလုံး မှန်ကောင်းမှန်ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ကံပြန်ကလဲစားချေဖို့ ဆိုတာလေ’
‘ပဲလှေက ပြောပြီး မီးဖိုခန်းထဲသို့ဝင်ကာ ဝိစကီ နောက်တစ်ခွက် ငဲ့သည်။ ပြီး
ပြန်ထွက်လာတာ ...

‘ကျွန်တော်ဟာ အင်မတန်ရက်စက်တဲ့ လူဆိုတာလည်း ဟုတ်တာပါပဲ’
‘ပဲလှေက ဧည့်ခန်းသို့ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် မက်ဘန်ဒီက ကံခါးဝသို့ ရောက်နေ
လေပြီ။

‘ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို အတူအညီပေးမှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော့်ဘာသာ
ကျွန်တော် စခန်းသွားရမှာလား’

မက်ဘန်ဒီက နောက်ကို ပြန်လှည့်သည်။ သူ့အတွေးက အပေးတစ်နေရာသို့
ရောက်နေဟန်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် သူက ...

‘ခင်ဗျား သေရတဲ့ကိစ္စကို ကျွန်တော် ပြန်သုံးသပ်ဦးမယ်လို့ ညွှန်မှူးကို ပြောထား
တယ်။ လွှတ်တော်က ကော်မတီအဖွဲ့ကလည်း စပ်စပ်စုစုနဲ့ လုပ်နေတယ်။ သူတို့တစ်တွေ
ဆို သီတင်းနှစ်ပတ်လောက် ထားပေးဖို့ လိုင်ကမ်းမင်းကို ပြောထားတယ်။ သူက
အတိပေးပါတယ်။ အဲဒါက လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)ရက်လောက်ကပေါ့၊ (၁၁)ရက် ကျန်ပါသေး
တယ်’

‘စစ်ဆင်ရေး ရန်ပုံငွေကော၊ စာချုပ်စာတမ်းတွေကော၊ အထောက်အကူပြု ကိန်း
ဝကန်းအချက်အလက်တွေကော အဲဒါမျိုးတွေလေ’

ကိုပင်စကီးနဲ့ ဆမ်ဆင်တို့က ခင်ဗျားနောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို ပြင်ဆင်ပေးထား
ပြီးပါပြီ။ ဘယ်က ရန်ပုံငွေဆိုတာ မသိရသေးဘဲနဲ့ စွတ်လုပ်နေကြရတာပါ။ အမြဲတစေ
အုန်းဆိုင်းနေလိမ့်မယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အရေးပေါ်သုံးငွေလည်း ရှိပါတယ်။ အဲဒီ
နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဘယ်အရာကမှ တန့်တားပိတ်ဝင်လို့ မရပါဘူး။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

ပဲလှေက ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်ကတော့ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ရမှာပဲ။ တကယ်တော့ ခင်ဗျားဆို
ပြန်လည် အသက်သွင်းပေးဖို့က ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ကူးရှိပါတယ်’
မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

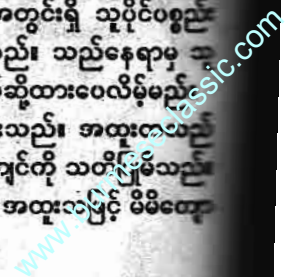
အခန်း (၅၅)

ရွန်မဟော်ကီသည် အီတလီနိုင်ငံ၊ ရောမမြို့သို့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မနက်ကိုးနာရီ မထိုးမီ ကလေးတွင် ရောက်သည်။ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးအရာရှိက သူ့ကိုပင် မော့ကြည့်တော့ဘဲ နိုင်ငံတူးလက်မှတ်တွင် တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ပေးသည်။

လေဆိပ် နိုင်ငံခြားငွေ လဲလှယ်ဌာနတွင် ငွေနှင့် လဲလှယ်သည်။ သည်မြို့တွင် မိမိ အလုပ်ကိစ္စ မည်မျှ အချိန်ကြာလိမ့်မည်ဟု သူ အတတ်မသိနိုင်။

အငှားယာဉ်ဖြင့် မြို့ထဲသို့ သွားသည်။ အငှားယာဉ်မောင်းတိုက်တွန်း၍ အက်စ်စီ ဝိုင်းယားတိုက်ထဲတွင် တည်းသည်။ ရေခိုးချိုးပြီး ရောမမြို့ ပြေပုံအညွှန်းကို ဝယ်သည်။ ပြီး . . . မလှမ်းမကမ်းရှိ တာမီနီ မီးရထားဘူတာရုံသို့ ခြေကျင်လျှောက်သွားသည်။ ဘူတာရုံတွင် စီးယတ် ကားငယ်တစ်စင်းကို ငှားရမ်းပြီး ပြန်မောင်းလာသည်။ ကိုလိုစီမံအနီး ကားရပ်ရာနေရာတွင် ရပ်သည်။ သည်တားနှင့် ခရီးသွားအိတ်အတွင်းရှိ သူ့ပိုင်ပစ္စည်း အချို့သည်သာ သူ့အသက်အာမခံ ပေါ်လစီသဖွယ် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သည်နေရာမှ ထွက်သွားချိန်တွင် သာမန် ထွက်ပေါက်မှန်သမျှကို သူ့အဖို့ ပိတ်ဆို့ထားပေလိမ့်မည်။

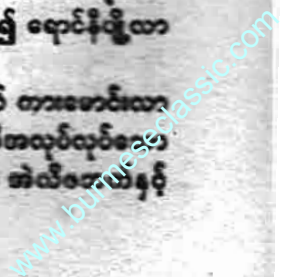
ရွန်က တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ အပြေးအလွှား သွားသည်။ အထူးကသည် စိတ်ဝင်စားစရာတွေ့လျှင် ရပ်သည်။ အချိန်တိုင်းလိုလိုပင် သူ့ဝန်းကျင်ကို သတိပြုမိသည်။ မိမိဝန်းကျင်တွင် ဘာတွေ့ဖြစ်နေသည်တို့လည်း သတိထားမိသည်။ အထူးသဖြင့် မိမိထော

ဒါ့အပြင် အရပ်တွင် သာတွေ့ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ဝရပြုမိသည်။
 သို့သော် သူ့ကို လက်တွေ့ကျကျ ကျင့်သုံးတတ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်က ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့လို့
 ဖြစ်ခြင်းခဲ့ရသည်။ သိပ္ပံပညာရှင်-တစ်ဦးအဖြစ် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။ မည်သို့ အသက်ရှင်
 နေထိုင်ရမည်ကို သူ့သဘောပေါက်နားလည်သည်။
 သူ အားအင်ကုန်ခန်း နွမ်းလျလျဖြစ်နေပြီကိုလည်း ဝရပြုမိသည်။ သို့သော်
 သူ့တွင် လွတ်လမ်းရှိနေ၍ စိတ်အေးအေးတော့ ရှိလာသည်။
 ဟိုတယ်သို့ သူပြန်ရောက်လျှင် ခုတင်ပေါ် ပစ်လှဲလိုက်သည်။ သူ့နောက်ဆုံး
 အနားယူခဲ့ရသည့် အချိန်မှာ လနှင့်ချီ၍ ကြာခဲ့လေသလားဟု ထင်မှတ်ရသည်။ ပြီး . . .
 မှန်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျသွားသည်။

သူအိပ်ရာက နိုးချိန်တွင် မှောင်လျက်ရှိသည်။ အကြောအခြင်များ တောင့်တင်း
 နေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ဆွေးတိုဖြင့် ရွဲရွဲဖိုနေသည်။ ခုတင်ထက်မှ လှိမ့်ဆင်းပြီး
 ငြိမ်းပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ကုန်ကားအချို့သာ လမ်းပေါ်တွင် ပြေးနေသည်။
 ဖြန့်က သမ်းပြီး မျက်လုံးများကို ပွတ်သပ်လိုက်သည်။ လက်မှနာရီကို ငုံ့ကြည့်
 သည်။ ၅:၀၀ နာရီပင် မထိုးသေး။ ခေတ္တခဏမျှ နာရီကို ပြန်ကြည့်သည်။ ရောမမြို့၊
 မိချိန်ကို တိုက်ထားပြီမှန်း သေချာသည်။
 သူက မနက် ၁၀ နာရီဝန်းကျင်တွင် ခုတင်ထက်တွင် လှဲခဲ့သည်။ တစ်နေကုန်
 ဆိပ်ခဲဟန်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ၅ နာရီဆိုလျှင် နေရောင်ရှိရပေဦးမည်။
 လက်စသတ်တော့ သူက ၂၄နာရီလုံးလုံး အိပ်ခဲ့မှန်း အခုမှ ရိပ်စားမိသည်။
 အခုမနက် ၅:၀၀ နာရီရှိပြီ။ ကြာသပတေးနေ့။
 သူက ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး စိမ်ပြေနေပြေ ရေချိုးသည်။ သူဟာ တကယ်တမ်း
 ရောမမြို့သို့ ရောက်နေပါလားဟုသော မရေမရာစိတ်က ပြန်ပေါ်လာသည်။
 သည်လို ဖြစ်နိုင်စရာမရှိ။ အခုတော့ သူ သည်နေရာကို ရောက်နေလေပြီ။ အဲဒီ
 ဆောက်နှင့် ကလေးများ သေဆုံးခဲ့ပြီ။ အက်ဖ်ဘီအိုင် ဂျေဒ်နှစ်ဦးလည်း သေဆုံးခဲ့ပြီ။
 ပြီး . . . အခု သူ သည်နေရာကို ရောက်နေသည်။ ဘုရားရေ . . . သူ့မှာ ဘာဖြစ်နေ
 သိမိမိ။
 မှတ်ဆိတ်ရိပ်ပြီးလျှင် သူက လည်ဖွင့်ကော်လာ အကျီဝတ်၊ အားတစား ထုထင်
 အထို အပေါ့စားကို ဝတ်ပြီ။ ဆေးလိပ်သောက်ရန် လသာခန်းသို့ ထွက်၍ ရောင်နီ၍လာ
 နေသည်ကို စောင့်နေသည်။
 သူက တက်ဆက်ပြည်နယ် အားလ်ပါစိုသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ကားမောင်းလာ
 သည်။ သည်နေရာတွင် ဂရေဟောင်း၊ တက်စ်ကားဂိတ်ကိုတွေ့၍ မိမိအလုပ်လုပ်သော
 သူ့ထေသနဌာနသို့လိပ်မူပြီ။ ကားထဲတွင် အခုတိုင်ရှိနေသေးသော အဲလ်ဘော့နှင့်

ကလေးများ၏ သေတ္တာများကို ငွေကြိုတင်ပေးစနစ်ဖြင့် ပို့ပေးလိုက်သည်။ နယ်စပ်ကို ဖြတ်၍ မက်ဆီကိုနိုင်ငံသို့ တူးခဲ့သည်။ ကားကို ရောင်းသည်။ ပြီး . . . မက်ဆီကို စီးတီးသို့ လေယာဉ်ဖြင့် ခရီးထွက်သည်။ မက်ဆီကိုစီးတီးလေဆိပ်တွင် သူ့ကပင် အမေရိကန် လေယာဉ်ဖြင့် ရောမမြို့သို့ ခရီးဆက်ထွက်သည်ထိ နားနေသည်။

ဒါ . . . တကယ်မဖြစ်နိုင်ဟု သူ့က သူ့ကိုယ်သူ တပြောတည်း ပြောမိသည်။ တကယ် ဖြစ်နိုင်စရာမရှိ။

အဲလီဘောက်နှင့် ကလေးများ တကယ်သေဆုံးခြင်း မဟုတ်နိုင်။ သူသည်လည်း ဝရမ်းပြေးတစ်ဦး မဖြစ်နိုင်။ သူသည် လူတစ်ဦးကို အသေသတ်ရန် ရောမမြို့သို့ လာခြင်း မဟုတ်နိုင်။ အခုတော့ အမှန်တကယ်ချည်း ဖြစ်၏။

သူကလေးများကို သတ်ခဲ့ကြသည်။ သူက အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ငိုလိုက်ချင် သည်။ သူက သူတို့တစ်တွေကို စိစိညက်ညက်ကျေအောင်ကို ဆောင့်လိုက်ချင်သည်။

သူတို့က အသက်ချမ်းသာပေးဖို့ သူ့ကို ခယတောင်းပန်နေသံကို သူကြားချင် သည်။

နဖူးတွင် ချွေးများစို့လာသည်။ စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်းတွင်တွေ့ရန် လက်ထို ခြောက်လိုက်သောအခါ သူ့လတ်ချောင်းကလေးများက တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေသည်။

သူသည် သွေးဇူးသွေးတန်း မဖြစ်ဖို့ သတိထားရပေလိမ့်မည်။ ရုတ်ခြည်း ဝိတ် ဖောက်ပြန်မသွားရလေအောင် သတိရှိရပေလိမ့်မည်။ သူက မိုက်မိုက်ကန်းကန်းနှင့် ပေါင် ကွဲအောင် မလုပ်သရွေ့ သည်အခိုက်အတန့်တွင် လုံခြုံစိတ်ချရသည်။

လော့စ်အိန်ဂျလိစ်မှ ရဲတပ်ဖွဲ့က မိမိသည် ဘဏ်တွင် ငွေလာထုတ်သွားကြောင်း သိရဦးတော့၊ သူ့လှုပ်ရှားမှုများကို ခြေရာထောက်နိုင်ဖို့ ခက်ခဲပေလိမ့်ဦးမည်။

အားလပ်ဖိုအရပ်တွင် သူက နယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြောင်း၊ ရဲက သိနိုင်သည်။ သူတို့ အလွန်ဆုံးသိနိုင်မှ သည်မျှသာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ မိမိဖခင်ကားကို ဝယ်သူ ကား အရောင်းအဝယ်လုပ်သူက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ချင်စိတ် ရှိလိမ့်မည်ဟု သူမတင်း မကြာမတင်မှာပင် သည်ကားကို သူတို့ တွေ့မြင်ပေလိမ့်မည်။ ပွဲလည်း သိမ်းပေလိမ့်မည်။

သို့ပင်သို့ငြား သည်အဆင့်ရောက်ဖို့ အချိန် အတော်ကြာဦးမည်။ ထိုအချိန်တွင် သူက အလှမ်းကွာလွန်းနေပေလိမ့်မည်။

မိမိရခဲ့သော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ပျောက်ကင်းရဖို့က အချိန်အတန်ကြာသည့် နားနားနေနေ နေပါမှ ဖြစ်မည်ကိုသိလျှင် သူ့ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို ရံဖန်ရံခါ တွေးမိသည်။

သူက လှုပ်ရှားမှုတစ်ကြိမ် ပြုလုပ်လေတိုင်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ကျယ်သထက် ကျယ်၍ နက်ရှိုင်းသထက် နက်ရှိုင်းလာသည်။ မကြာမတင်မှာပင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ပျောက် ကင်းစေဖို့ ခက်ခဲရလောက်အောင် ပို၍ အသေသတ်ခဲ့သလို၊ နောက်ဆုံးတွင်လည်း မိမိကိုပါ အသေသတ်လိမ့်မည်မှန်း သူသိသည်။

သူက စီးကရက်ကို ဖွာ၍ အဆုတ်ထဲရောက်သည်ထိ တအားရှိုက်လိုက်သည်။ မနက် အရှက်တက်ချိန်ကို ကြည်ကြည်နူးနူး ကြည့်နေမိသည်။

သည်စဉ်အခိုက် . . .

လမ်းတစ်ဘက် ကားရပ်ရာနေရာတွင် ကားကလေးတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာသည်။

အဆိုသားတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဆင်းလာသည်။ တသောသော ရယ်ရင်း တိုတယ်

အတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသည်။

အရှေ့မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် ရောင်နီပျိုစပြုလေပြီ။ ခဏအကြာတွင် ဖွန်က

အတွင်းသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။ ပြီး . . . အခန်းသောပိတ်၍ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသည်။

ဟိုတယ်မှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ဖွင့်ဖို့ အချိန်စောလွန်းသေး၍ အခြား လက်

ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ပြီး မုန့်နှင့်ကော်ဖီပြင်းပြင်း မှာသောက်သည်။ စားလို့ သောက်

ပြီးသောအခါ မနက် ၈ နာရီထိုးပြီ။ သူက နှစ်လမ်းကျော်ထိ ခြေလျင်လျှောက်ပြီးမှပင်

ဆယ်လီဖုန်းရုံးသို့ အငှားကားစီး၍ သွားသည်။ သူ့အငှားကား ဆိုက်ချိန်တွင် ရုံးဖွင့်စပင်

သည်။ သူက အတွင်းသို့ဝင်၍ မြို့တွင်းနှင့်ပြည်နယ်များ တယ်လီဖုန်းအညွှန်းစာအုပ်များ

အားရာ စားပွဲဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဟိုတယ်မှာတုန်းက မေးမြန်းစုံစမ်းသောအခါ

သည်နေရာသို့သွား၍ ညွှန်ကြားခဲ့လို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သူက ကွေ့ပတ်လာခဲ့

သည်ဆိုခြားလည်း ကံလေးငယ်တစ်ဦးပင် သူ့နောက် နောက်ယောင်ခံလိုက်လို့ရသည်။

သူ့ရာတွင် အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ အခုအချိန်မှာ သူ့တွင် ဆုံးရှုံးစရာ မရှိတော့သလိုလို

သူက ဝနာမငြိမ် ဖြစ်နေရခြင်း မရှိတော့။ တကယ်လည်း သူ့တွင် ဆုံးရှုံးစရာမရှိ။ သူ

အနိမ့်ထားခဲ့သမျှကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါပကော။

သူက ပင်မ အညွှန်းစာအုပ်ရှိ ပြည်ထောင်စုအစိုးရစာရင်းတွင် စတင်ရှာသည်။

အထဲတွင် သူက တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး အဖွဲ့များတွင် ရှာသည်။ သည်ကဏ္ဍတွင် အံ့ဩရ

သောက်အောင် ရုံးများ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးမှူးအမည်များ၊ ဓာတ်ခွဲခန်းများ၏ လိပ်စာနှင့်

အမှားပါရသည်။ နောက်တစ်ဖန် စိတ်မဝါတပါနှင့် တရားသူကြီးများ စာရင်းတွင် ရှာ

သည်။ သူက အီတလီ ဘာသာစကားကို မဆိုသလောက်သာသိ၍ အဟန့်အတားဖြစ်နေရ

သည်။ အစိုးရ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် စပ်လျဉ်းလို့ သူက ပို၍ပင် မသိ။

တစ်နာရီမျှကြာလျှင် အကြောင်းနှစ်ရပ် ပေါ်လာသည်။ ပထမအကြောင်းမှာ

အိတ်နာရီဓူမီယိုသည် အီတလီထောက်လှမ်းရေးတွင် အလုပ်လုပ်သူဖြစ်၏။ အခြား

ပြည်ထောင်စု ရဲတပ်ဖွဲ့များတွင် အမှုထမ်းသူမဟုတ်။

ဒုတိယအကြောင်းမှာ ထောက်လှမ်းရေးက မိမိဝန်ထမ်းများစာရင်းကို တယ်လီဖုန်း

အညွှန်းစာအုပ်တွင် ဖော်ပြလေ့မရှိ။

ဓူမီယိုအမည်နှင့် ရှာပါသေးသည်။ သည်အမည်နှင့် အညွှန်းစာအုပ်ထဲတွင် မပါ။

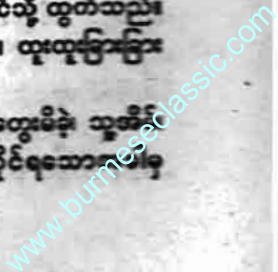
သူက စားပွဲမှထွက်ပြီး မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ ပြီး . . . အပြင်သို့ ထွက်သည်။

သူက ပလက်ဖောင်းစကြိုတွင် ရပ်လျက်လမ်းတစ်ဘက်သို့ ကြည့်သည်။ ထူးထူးခြားခြား

အမျှမတွေ့ရ။

ရောမမြို့တွင် ဓူမီယိုကို ရှာရခက်ခဲလိမ့်မည်ဟု သူ့စိုးစဉ်းမျှမတွေးမိခဲ့။ သူ့အိတ်

အဖွဲ့ထိုလည်းရှာရ ဒုက္ခရောက်မည်လို့ မထင်ခဲ့။ သည်လူနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါမှာ

သော သို့သော မြေပုံအညွှန်းအရဆိုလျှင် မိမိ အခုရှိနေရာ အရပ်နှင့် အလှမ်းမဝေးလှ။
 အကယ်၍ အိတ်လီနိုင်ငံအတွင်းတွင် ရွတ်လိုက် ဆန်ကျင်သော သူများမရှိခဲ့လျှင်
 သူများမှာ ကွန်မြူနစ်များသာ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ ဖွန်ကံ သည်လိပ် စဉ်းစားမိသည်။
 သူက ပန်းခြံထဲမှ ထွက်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သတင်းစာတိုက်သို့
 ရောက်သည်။ အထပ်လေးထပ်ရှိ အဆောက်အအုံတွင် သတင်းစာတိုက် ဖွင့်ထားသည်။
 အတွင်းသို့ဝင်လျှင် ညစ်ထေးထေး ခန်းမကျယ်ကြီးရှိသည်။ လူများက ဝင်လိုက်
 နေထိုင်ကြသည်။ အားလုံးလိုလိုပင် ရေးကြီးသုတ်ပျာ ဖြစ်နေကြသည်။ နံရံတစ်ဘက်တွင်
 နံရံတစ်ဘက်တွင် သူနံ့သနံ့နှင့် လူငယ်တစ်ဦး စားပွဲတွင် ထိုင်နေသည်။ ဖွန်ကံ သူ့ကို
 တွေ့ရသည်။

'ကျွန်တော် အကူအညီလိုလို့ပါ'
 သူက တစ်လုံးချင်း ပြောသည်။
 လူငယ်က မော့ကြည့်လျှင် သူ့နှုတ်ခမ်းကလေးက တွန့်သွားသည်။
 'ကျွန်တော်တို့ဆီက ဘာအကူအညီများ လိုချင်လို့လဲ'
 လူငယ်က အင်္ဂလိပ်စကားကို သတိကြီးစွာနှင့် ပြောသည်။
 'ကျွန်တော်က စာရေးဆရာပါ'
 ဖွန်ကံ ပြောလျှင် လူငယ်က ဝန်းခနဲ မတ်တပ်ရပ်ပြီး၊
 'ဘာဗျ စာရေးဆရာလား'
 ဟု အော်ကြီးမာမာကျယ် မေးသည်။
 'ကျွန်တော်သတင်းတစ်ခု ရချင်လို့ပါ'
 လူငယ် ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ကိုင်လိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံက တောက်နေသည်။
 'ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန်လူမျိုး၊ ဒီနေရာဒုက္ခပေးဖို့ ရောက်လာတာလား'
 လူငယ်၏ အင်္ဂလိပ်စကားက အံ့ဩရလောက်အောင် ကောင်းသည်။ သို့ရာတွင်
 ကြာမတင်မှာပင် ထိန်းချုပ်မရနိုင်တော့မှန်း ဖွန်ကံ သိသည်။
 'ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ဒုက္ခပေးဖို့ ဒီနေရာရောက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။
 သို့သော် သို့သော် လူတစ်ယောက်အကြောင်း သိချင်လို့ပါ။'
 လူငယ်၏ မျက်နှာသွင်ပြင်ပြောင်းလဲသွားပုံက အံ့ဩစရာကောင်းသည်။ တစ်စုံ
 တစ်ဦးက သူ့မျက်နှာကို ရေအေးအေးနှင့် ပံက်လိုက်သလိုမျိုးပုံ ရှိသည်။
 အိတ်လီနိုင်ငံတွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီက ကြီးကျယ်သည်။ မကြာခဏဆိုသလို တွန့်
 နှစ်ပါတီဝင်များက ဝန်ကြီးရာထူးရကြသည်။ ဖွန်ကံ သည်အကြောင်း သတင်းစာတွင်
 ဖော်ပြသည်ကို သတိရသည်။ သို့ရာတွင် အိတ်လီကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် သည်သတင်းစာတို့
 အိတ်လီအစိုးရအဖွဲ့၊ အစိုးရဌာနများနှင့် ပုလဲနံပ ရှိလိမ့်မည်ဟု သူ့အထင်၊ သို့မို့
 ဖြောင့်လည်း ရွတ်လိုက် ချစ်ချစ်ခင်ခင် မရှိနိုင်။
 'သူနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ'
 ဖွန်ကံ ဘေးပတ်ပတ်လည်ကို ဝေ့ကြည့်သည်။ ဘယ်သူကမှ သူတို့ကို အာရုံမ

စိုက်ကြ၊ သူကရွှေကို ကိုယ်ကိုတိုင်း၍ . . .

‘သူဘယ်မှာ နေတယ်ဆိုတာ သိချင်လို့ပါ’
‘မသိဘူး’

‘သူဘယ်မှာ လုပ်သလဲ၊ သူ့ရုံးဌာနက ဘယ်မှာလဲ၊ ဒါတော့ မင်းသိမှာပါ၊ မကြာ
သေးခင်က သူ့ဓာတ်ပုံလည်း မင်းတို့မှာ ရှိမှာပါ’

‘အဲဒီသတင်းကို ခင်ဗျား ဘာကြောင့် လိုချင်သလဲ’

‘ကျွန်တော် စာရေးဆရာပါ၊ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ရေးနေလို့’

‘ကျွန်တော်တို့ဆီမှ လာရအောင် ခင်ဗျားစိတ်မှ ကောင်းရဲ့လား’

‘ကျွန်တော်က ရှုစီယိုရဲ့ မိတ်ဆွေမဟုတ်ဘူး’

‘ကျွန်တော်လည်း သူ့မိတ်ဆွေ မဟုတ်ပါဘူး’

လူငယ်က ပြောသည်။ သူကစားပွဲကိုပတ်ပြီး၊ ရှေ့သို့ ထွက်လာသည်။

‘ကဲ . . . ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့’

သူက ဂွန်လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆွဲခေါ်သွားသည်။

လှေကားမှ တက်လျှင်၊ ဧရာမရုံးခန်းကြီးသို့ ရောက်သည်။ ကြမ်းခင်းမှ မျက်နှာ

ကျက်ထိမြင့်သော စာအုပ်စင်များတွင် စာအုပ်များ၊ စာရွက်စာတမ်းများ မြေပုံများနှင့်
ပြည့်နေသည်။

‘ဝိထရီ’

ရုံးခန်းတံခါးဝသို့ ရောက်လျှင်၊ လူငယ်က အော်ပြောသည်။

အဘိုးအိုတစ်ဦးက ရေအိမ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာက ထွားထွား
ကျိုင်းကျိုင်းရှိသည်။ ဆံပင်များက ပိုသီဖတ်သီနှင့်၊ သူ့အကြည့်က ရိုင်းသည်။

‘အေး’

သူက စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် ထူးသည်။ ဂွန်ကို စူးစူးရဲ့ရဲ့ကြည့်သည်။

ဂွန်ကို ဆွဲခေါ်လာခဲ့သော လူငယ်က၊ အဘိုးအိုနှင့် အိတ်လီဘာသာစကား
တထွတ်တွတ်ပြောသည်။ မကြာခင် အောက်ထပ်ဆံသို့လည်း ညွှန်ပြသေးသည်။ သူ
ပြောပြီးသောအခါ၊ အဘိုးအိုက သဘောတွေ့သွားပုံရသည်။ လူငယ်ကို လက်ပြန် ထုတ်
သွားစေသည်။

‘ကဲ . . . ထိုင်ပါ မစ္စတာ’

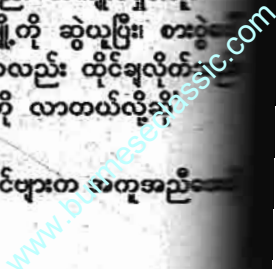
အဘိုးအိုက ဂွန်ကို တုလားထိုင်တစ်လုံးသို့ ညွှန်ပြရင်း အင်္ဂလိပ်လိုပြောသည်။
‘ဒီအဆင့်မှာတော့၊ ကျွန်တော်အမည် ပြောပြလို့လည်း အကျိုးမရှိပါဘူး’

ဂွန်ကပြောသည်။ တုလားထိုင်ပေါ်မှ စာအုပ်အချို့ကို ဆွဲယူပြီး၊ စားပွဲ

တင်သည်။ ပြီး . . . အဘိုးအိုက ထိုင်လိုက်စဉ်မှာပင် ဂွန်ကလည်း ထိုင်ချလိုက်
‘အတူအညီလိုလို့၊ ကျွန်တော်တို့ သတင်းစာတိုက်ကို လာတယ်လို့ဆို’

ဂွန်က ပခုံးကို တစ်ချက်တွန်းပြီး . . .

‘ကျွန်တော် ဒီနေရာက အပြေပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက လူတူအညီ

ထဲ ဆန္ဒမရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်က အခြားတစ်နေရာရာမှာ အတူအညီသွားတောင်းဖို့ပဲ နှိပ်ပါတယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူကထိုင်ရာမှ ထလျှင်၊ သတင်းစာဆရာကြီးက ပြန်ထိုင်ရန် ညွှန်းသည်။

'ဒီလိုလည်း မောက်မောက်မာမာ မပြောနဲ့လေ။ အမေရိကန်တွေ ဒီဝတ်ထဲက ဒီပဲ ချည်းပဲ၊ လူငယ်တွေက ပိုဆိုးသေး။ ခင်ဗျားပြောတော့ စာရေးဆရာဆို၊ ရွတ်လို့နဲ့ ခတ်သက်လို့ ဘယ်လိုစာများ ပြုစုမလို့ပါလဲ'

'ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အကြောင်းပါ'

ဖွန်က စိတ်ကူးထဲ ပထမဆုံးပေါ်လာသည့်အတိုင်း ပြောချလိုက်သည်။

'ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအကြောင်း၊ ဟုတ်စ၊ အတွင်းရေးကို ဖော်ထုတ်မယ့် ဝံ့ခံမို့

ပေါ့'

ဖွန်က ခေါင်းညိတ်သည်။ အခုအချိန်တွင် သူက သူ့ကိုယ်သူပင်လျှင် ရေရေ ရာရာမရှိ။ ဧကန္တ သည်အဖြေက ကောင်းသောစိတ်ကူး မဖြစ်တန်ရာ။

'ဘယ်သူ့အတွက် ဒီဆောင်းပါးရေးမှာလဲ'

'ဘယ်သူ့အတွက်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆိုလိုတာက ဘယ်သူ့တမှ ထာဝန်ပေးလို့ ချေတတ်ပါဘူး'

'ဖျံကျဆောင်းပါးရှင်ပေါ့၊ ခင်ဗျားပြောတာ အဲသလိုလား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဖျံကျဆောင်းပါးရှင်ပါ'

ဖွန်က ဝနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည်။ ချွေးပြန်စပြုနေပြီ။ သည်နေရာမှ အမြန်ဆုံး ထွက်ချင်သည့် ဆန္ဒထက် ပြင်းပြနေသောဆန္ဒမရှိ။ အခုပဲ ထွက်သွားချင်လှပြီ။

သတင်းစာဆရာကြီးက သူ့ကို အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

'ခင်ဗျားက ရွတ်လို့နဲ့ စကားပြောချင်သပဆိုရင်၊ ဘာကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဆီ လာရတာလဲ၊ ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနကို မသွားသလဲဆိုတာ ခြုံစမ်းလို့မရဘူး။ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးဖို့ သူတို့ကသာ စီစဉ်ပေးမှာပေါ့လို့'

ဖွန်ကလည်း အတန်ကြာ အဘိုးအိုကို ပြန်စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ သူက ဘယ်လောက်ကြာကြာ စိုက်ကြည့်နေနိုင်လိမ့်မလဲ၊ သည်ဝုဋ္ဌိလ်သည် တွန်ကြုနစ် သတင်း စာကို ဦးစီးဦးဆောင် ထုတ်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်လင့်ကစား သူသည်လည်း အိတ်လီ လူမို့ ထစ်ဦးဖြစ်သည်။ ကျန်နိုင်ငံသားများထက် မပိုလျှင်သာ နေရမည်။ နိုင်ငံချစ်စိတ်ကမူ နည်းလိမ့်မည် မဟုတ်။ သို့ပင်သို့ငြား သည်နေရာသို့ မလာခဲ့လျှင် သူရချင်သော သတင်းကို ဘယ်နေရာက ရနိုင်ပါ့မလဲ။

ဖွန်က မီးကျွမ်းထားသော အဝန်းဖြေတဲ မီးနဲ့တိုရသည်။ အဲလီဘတ်၏ သွေးရွာ သွေးတန်းအော်သံကို သူကြားနေသည်ဟု စိတ်ကူးမိသည်။

'ရွတ်လို့တာ ထောက်လှမ်းရေးက ထိပ်တန်းအရာရှိပါ အဲဒါ ခင်ဗျားသိလား'

ဖွန်က မေးသည်။

သတင်းစာဆရာကြီးမှာ ခဲထားသော ဆေးတံပင် လွတ်ကျမတတ် ဖြစ်သွားသည်။

‘ဗျာ . . . ခင်ဗျား ဘာတွေပြောနေတာလဲ’
‘လီယိုနာဒိုခွီဗွီယိုတာ ထောက်လှမ်းရေးဝန်ထမ်းဆိုတာ ပြောနေတာပါ’
‘အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားမှာ အထောက်အထားရှိသလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’
‘ဂျွန်က ပြောသည်။
သည်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း မိမိ ချောင်ပိတ်ခဲလိုက်ရပြန်ပြီဟု သတိပြုမိသည်။
‘ပစ်တိုးရိုးရုံး’

သတင်းစာဆရာကြီးက အော်ခေါ်သည်။
တစ်စက္ကန့်၊ နှစ်စက္ကန့်အကြာတွင် လှေကားမှ ပြေးတက်လာသော ခြေဆံထို

သူကြားရသည်။
စုံစမ်းရေးစားပွဲမှ လူငယ်က အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် စာအိတ်ထူကြီးတစ်ခု ပါလာသည်။

သတင်းစာဆရာကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ‘ခွီဗွီယိုလား’ဟု ဆီးမေးသည်။
လူငယ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ပြီး . . . စာအိတ်ကို ကမ်းပေးသည်။

သတင်းစာဆရာကြီးက စာအိတ်ကိုဖွင့်၍ သတင်းဖြတ်ပိုင်းများနှင့် ဓာတ်ဓိတထပ်ကြီးကို ဆွဲထုတ်သည်။ သူက ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ရွေးထုတ်၍ ဂျွန်ကို ကမ်းပေးသည်။
‘ခင်ဗျား ရှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သူများလား’

ဓာတ်ပုံရှင်မှာ အသက်လေးဆယ်သာသာရှိ အမျိုးသားတစ်ဦးပုံ ဖြစ်သည်။
ဆံပင်က နက်သည်။ မျက်ဆံကနက်၍ မျက်တွင်းလည်းနက်သည်။ မျက်နှာသွင်ပြင် ကြည်ကြည်လင်လင် ရှိသည်။

ဝတ်စုံပြည့် ဝတ်ထားသည်။ နောက်ခံတွင် အစိုးရရုံး အဆောက်အအုံလားနန်းတော်လား မသိရ။ ခွီဗွီယိုဆိုသူမှာ သည်ပုဂ္ဂိုလ် ဟုတ်မဟုတ်၊ ဂျွန် အတိအကျ မသိ။ သူ့ရှာနေသူမှာ လီယိုနာဒိုခွီဗွီယို ဖြစ်သည်။ အီတလီထောက်လှမ်းရေးမှ ထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းသာ သူသိသည်။

သူက ဓာတ်ပုံနောက်ကျောကို လှန်ကြည့်သည်။ ဓာတ်ပုံနောက်ကျောမှ စာတွင် ‘ခွီဗွီယို နေတိုးဘရပ်ဆဲလ်’ဟု ပါရှိသည်။ သူ့နှလုံးက ခုန်နေသည်။
‘ဒီလူပါပဲ’

ဂျွန်က ပြောပြီးမော့ကြည့်သည်။ သူ အာခြောက်နေသည်။ သူက ဓာတ်ပုံထံပြန်လှန်၍ ခွီဗွီယို၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး လှေလာမှတ်သားသည်။

ခွီဗွီယိုသည် သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သူ့နှလုံးသူ့ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်က မိမိဖခင်ကို သေစေခဲ့ပြီ။

မိမိ ဇနီးနှင့် သားသမီးများကို သေစေခဲ့ပြီ။ အခုတော့လည်း သူ့ရှုပ်သွင်ပြင်ထံ

အစ်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့နေရပါပြီကော။

‘ဒါပေမယ့် . . . ခင်ဗျားပြောတော့ သူ့က ထောက်လှမ်းရေးမှူးဆို
ဖွန်က ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

‘သူက နေ့တိုးမှာလည်း ရာထူးတစ်ခုခု ယူထားပါသေးတယ်’
အခုတင် သူမတ်ခဲ့ပြီးသမျှမှ ပြန်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘သူက နေ့တိုးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၊ သုံးသပ်ကော်မတီမှာ ပါပါတယ်။ ဒါဆို
ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်’

သတင်းစာဆရာကြီးက ပြောသည်။

နေ့တိုးအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတွင် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။ မိမိဖခင် မှတ်စုမှတ်
တမ်းများတွင် ရည်ညွှန်းထားသော ပါလာဆန်သည် ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်၏။

ရူဗီယို အစစ်အမှန်ဖြစ်သည်။ သတင်းစာဆရာကြီးက သတင်းဖြတ်ပိုင်း တစ်ခုကို
ဖွန်သို့ တမ်းပေးသည်။

‘ကျွန်တော်က အိတ်လီဘာသာစကား မတတ်ပါဘူး’

ဖွန်ကပြောသည်။

သို့ရာတွင် ပထမအပိုင်း၌ ရူဗီယိုဟူသော အမည်ပါမှန်းတော့ သိလိုက်သည်။
စစ်တပ်နှင့် ပတ်သက်သော သတင်းတွင်ဖော်ပြမှန်း သိလိုက်သည်။

‘အဲဒါမှ ခက်တာပဲ။ ခင်ဗျားပြောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ထောက်လှမ်းရေးမှာလုပ်ပြီး၊ စစ်
အစစ်အတွက် ဆောင်ရွက်ရသူပါ’

‘သူက စစ်တပ်အတွက် အလုပ်လုပ်သလား’

သတင်းစာဆရာကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

‘သီတင်းပတ်ထဲမှာပဲ၊ ညှို့ကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးခန့်လိုက်ပါတယ်’

‘ဘုရားရေ . . .’

ဖွန်က ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

‘အိတ်လီ အဖိုးရအဖွဲ့မှာတော့ အင်မတန် အရေးပါတဲ့ရာထူးပါ။ အင်မတန်လည်း
ခက်တဲ့ရာထူးပါ။ ဝန်ကြီးချုပ်လိုပဲ အင်မတန် အန္တရာယ်များတဲ့ ရာထူး’

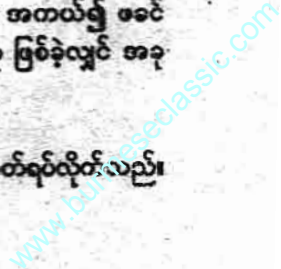
ဖွန်က ဘာမှ ခွန်းတုန်မပြန်နိုင်ဘဲ ရှိသည်။

‘ခင်ဗျားဟာ စာရေးဆရာ မတုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် သဘောပေါက်နားလည်ပါပြီ။
ဒါကြောင့် ကခြား ဘာအကြောင်းကိစ္စများကြောင့်များ ဒီမှာ သတင်းလာယူသလဲလို့ သိချင်
နေပါတယ်’

ဖွန်က သတင်းစာဆရာကြီးကိသာ ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်နှင့်၊ အကယ်၍ ဖခင်
ရေးခဲ့သလို ရူဗီယိုသည် သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့လျှင် အခု
အချိန်မှာ သူ့ကို ရပ်တန်းက ရပ်စေမှ ဖြစ်တော့မည်။

‘ခင်ဗျားက ဘာအကွတ်လဲ’

ဖွန်က တစ်ချက်တွန်သွားသည်။ သတင်းစာဆရာကြီးက မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဒီအဆောက်အအုံက ချက်ချင်းထွက်သွားပါ။ ကျွန်တော် ရဲကို မခေါ်ဘဲ ထွက်သွားပါ’

‘ရဲ . . . ဟုတ်လား။ ကျွန်တော် နားမလည်တော့ဘူးဗျာ’

‘ကျွန်က မတ်တတ်ရပ်ရင်း ပြောသည်။

‘ဘာကြောင့် ကျွန်တော်ဆီ ခင်ဗျား လာရတာလဲ။ ဘာလိုချင်လို့လဲ’

မှားတော့တုန်းပြီ။ ဘုရားရေ . . . ဘယ်သူမပြု မိမိပုဂံ ဖြစ်ပါချေ၏။

‘ခင်ဗျားထင်သလို မဟုတ်ဗဟိုဘူး’

ကျွန်က ပြီးပြန်ပြောသည်။

သတင်းစာဆရာကြီးက နောက်သို့ ဖြန်လှည့်သည်။ ပြတင်းပေါက်သို့ လျှောက်သွားတာ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်သည်။

ကျွန်က သတင်းစာဆောင်းပါး ခြတ်ပိုင်းနှင့် ဓာတ်ပုံကို ငုံ့ကြည့်သည်။ သူ့နုလုံးခွန်သံနှင့် အသက်ရှူသံကို သတိပြုမိသည်။ အောက်ခန်းမကျယ်ကြီးမှ လူငယ်ကို သူ ခေါ်ကြည့်သည်။ သူက ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းလျက်။

‘ဘုရားရေ . . . ကျွန်တော်’

သူက စကားပြောပြီးမှ ဖြစ်လိုက်သည်။

သူက နောက်သို့ပြန်လှည့်ပြီး။ လှေကားအတိုင်း ဆင်းပြေးသည်။ သူ့လာလမ်းအတိုင်း တစ်ချိုးထဲ လမ်းပြေးခဲ့သည်။

အနည်းဆုံးတော့ လီယိုနာရို ခွတ်ယိုဆိုတာ ဘယ်သူမှန်းသိခဲ့ရပြီ။ သူနှင့် ပတ်သက်လို့ ရခဲ့သော သတင်းက တုန်လှုပ်စရာဖြစ်လင့်ကစား သူတယ်မှာ နူးထိုင်သည်ကို လွယ်လင့်တကူ သိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ နူးမှာ ထိုင်စောင့်ပြီး။ ခွတ်ယိုက သူ့နေအိမ်သို့ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်ပေးလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် အချိန်တော့ ယူရမည်။ သူက အချိန်ပေးနိုင်၊ မပေးနိုင်မှ မသေချာသေး

အတယ်၍ သတင်းစာဆရာကြီးက ကျွန်အကြံနှင့်ပတ်သက်လို့ သံသယစွာ လျှင် မိမိနူးခန်းတွင်းမှာ ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို ရဲအား အသိပေးပေးပေးလိမ့်မည်။ ရဲက ပုံမှန်သဏ္ဍန်ကို ရပေလိမ့်မည်။ ခွတ်ယိုသည် ကာတွယ်ဇေဝန်ကြီး ဖြစ်သည်။ သူတို့က သူ့အကားအကွယ် ပေးကြပေးလိမ့်မည်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်အောင် အခြေအနေ ရှိလာလိမ့်မည်။

လမ်းထောင့်ရောက်လျှင် သူက ဘယ်ဘက်သို့ ချီတော့ပြီး ဖြစ်ကမ်းနားထိ လျှောက်သွားသည်။ တစ်လမ်းကျော်အရောက်တွင် သူက အငှားကားတစ်စင်းကို တားသည်။ သည်အချိန်မှာပင် သတင်းစာတိုက်မှ လူငယ်က သူ့ရှေ့မှ ဖြတ်၍ သွားသည်။

‘လမ်းတစ်ဘက်ကို ကူးခဲ့။ အိမ်နံနံရယ်ကမ်းဆီလာခဲ့’

လူငယ်က ခရောသောပိုး ပြောသွားသည်။

သူက ပလတ်ဖောင်းပေါ်မှ ဆင်း၍ လမ်းတစ်ဘက်သို့ ကားများကြားမှ ထုထုကုင်လည်လည် ကူးသွားသည်။

ရွှန်က ဦးထုပ်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက်ပြင်ဆောင်းပြီး လမ်းထောင့်ဆီသို့ သွားသည်။
ညောင်နေရာတွင် သူက အခြား လမ်းသွားလမ်းလာများနှင့်အတူ ဝမ်းစိမ်းပြသည်အထိ
ဆင့်နေလိုက်သည်။

ပြီး . . . သူက လမ်းအလယ်လောက်တွင်ခိုသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ပြန်
ချောက်လာသည်။ သို့ရာတွင် သတင်းစာတိုက်မှ လူငယ်ကို ရှာမတွေ့။

စားပွဲထိုးတစ်ဦးက သူ့အနား တပ်လာပြီး . . .

‘ဒီဘက်ကို သွားပါ’

ဟု အင်္ဂလိပ်လို ပြောသည်။

ရွှန်ကို ထောင့်ကျကျ စားပွဲတစ်လုံးဆီ ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။ သတင်းစာ

လူငယ်က ထိုင်စောင့်နေသည်။

‘ပီထရိုပြောတဲ့အတိုင်း မှန်သလား’

ရွှန်က ထိုင်ပြီး . . .

‘ဘာမှန်သလားလဲ’

‘ခင်ဗျား စာရေးဆရာ ဓမ္မာတိဘူး ဆိုတာလေ’

‘ကျွန်တော် ရွှေဇီယိုနဲ့တွေ့ပြီး စကားပြောချင်တယ်’

ရွှန်က ပြောသည်။ သူ့နှလုံးက ခုန်နေသည်။

‘ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အတူအညီပေးပါမယ်။ ခင်ဗျားလိုချင်တဲ့ အတင်း

ချွန်တော့မှာ ရှိပါတယ်’

သူက ဂျာကင်အင်္ကျီအောက်မှ ကမန်းကထန်း တုတ်ထားသော စာအိတ်ကို
ဆွဲထုတ်သည်။ ပြီး . . . ရွှန်က တို့ထိနိုင်အောင် စားပွဲအောက်သို့ ထိုးပေးလိုက်သည်။

စက္ကူအိတ်ထဲတွင် မာကျောကျော အရာဝတ္ထုတစ်ခု ပါသည်။ သေနတ်ဖြစ်
သည်။ ရွှန်က ရိပ်စားမိလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ရွှန်မျက်နှာတွင် သဘောပေါက်နားလည်သည့် အရိပ်ကို ကောင်းစွာစမ်းမိပြီး
လူငယ်က ဆိုသည်။

လူငယ်က ဆက်၍ . . .

‘ရွှေဇီယိုရဲ့ နေအိမ်အညွှန်းလည်း စာအိတ်ထဲမှာ ပါပါတယ်။ ခင်ဗျား စိတ်ဝင်စား
မယ် ဆိုရင်ပေါ့’

အခိုက်အတန့်တွင် ရွှန်က ဒျီတု့ဒျုတု့ ဖြစ်နေသည်။

‘ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားပါတယ်’

သူက ပြောပြီး စာအိတ်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

ရွှန်က ဆက်၍ . . .

‘သူ့အကြောင်း သိသမျှ ပြောပြပါဦး’

လူငယ်က မတ်တတ်ရပ်ပြီး ဆိုင်တွင်းမှ ပြေးထွက်သည်။

၁၅၂

ကျော်ထင်ထွန်း

ပြန်က စာအိတ်ကို သူ့ဂျာကင်အောက်သို့ ထိုးထည့်ပြီးချိန်တွင် ရားပွဲထိုးအနားသို့
ရောက်လာပြီး ဘာမှမလဲဟု မေးသည်။

ပြန်က မော့ကြည့်ပြီး ...

ကော့ညက်အရက်ဗျာ ... ဝုလင်းကြီးကြီး

အခန်း (၁၂)

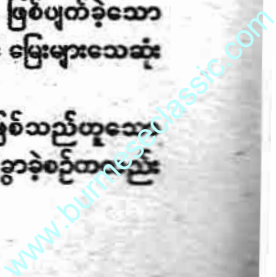
ဝဲလှေစံမတော်ကံသည် ဘီးယားရွီးဟား (အစွရေးနိုင်ငံ)မြို့အပြင် ရှည်လျားချော
 ချစ်သော ကုန်းကျော်တစ်လျှောက်တွင် ကားမောင်း၍ ခရီးနှင့်လျှောက် ရှိသည်။ မိမိဝန်းကျင်
 မှ မိမိမြေပြာခင်းများက သဲကန္တရနှင့် ဖိလာဆန်ကျင်ဘက် ရှိနေသည်။ ညအခါ ဖြစ်သည်။
 သူ ဖြတ်ကျော်ခဲ့သော မြို့မှ လျှပ်စစ်မီးရောင်များကလွဲလို့ သူ့ဘာကိုမျှ မမြင်နိုင်၊ ကားလမ်း
 အထက်မှ ဝင်တိုင်ဖစ် သမဝါယမကျေးရွာကလေး ခြံစည်းရိုးတလျှောက်မှ အစီအရိရှိနေ
 သော မီးများကိုလည်း မြင်နိုင်သည်။ သည်နေရာသို့ ညအချိန်မှာ မရောက်စဖူး။

သဲကန္တရလေသည် သန့်စင်၍ အေးသည်။ လွန်ခဲ့သော ရက်ပိုင်းအတွင်းက
 ဝါရှင်တန်မြို့တော်မှာ ကြုံခဲ့သော အံ့မှိုင်းမှိုင်း ရာသီဥတုနှင့်တော့ တစ်ဘာသာစီပါ။

သူက လွန်ခဲ့သော ဆယ့်တစ်ရက်ကြာကမှ အစွရေးနိုင်ငံက ထွက်ခွာခဲ့သော်
 လည်း သည်ရက်ပိုင်းကိုပင် နှစ်နှင့်ချီ၍ ကြာခဲ့ပြီဟု ထင်မှတ်မိသည်။

သည်းခံမှုက အလွန်တိုတောင်းသော အချိန်ကာလအတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော
 ရေရာခူများနှင့် ပတ်သက်သည့် သူ့ဟန်ဆောင်သေခြင်းတို့စွ၊ ချွေးမနှင့် ပြေးများသေဆုံး
 ခြင်းတို့စွ၊ ပြီး . . . သူ့သား ပျောက်နေခြင်းတို့စွများ ဖြစ်၏။

ပြီး . . . သည်နေရာက ခွဲခွာတုန်းက ထာဝရ ခွဲခွာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော
 အချက်နှင့် ပတ်သက်သောကြောင့် ဖြစ်မည်။ စင်စစ်၊ သူသည်နေရာက ခွဲခွာခဲ့စဉ်ကလည်း

သူ့တွင် အဖြေအစုံအလင်ရသည်တော့ မဟုတ်ပါချေ။ အဖြေအစုံအလင်ကို သည်နေရာတွင် သူ့ကို အသိမပေးဘဲ အလုံပိတ်ထားခဲ့ကြသည်။

အစွဲရောထောက်လှမ်းရေး (မော့ဆက်) အကြီးအကဲ အိကရာဝက်ဇာမင်နှင့် ပတ်သက်၍မှ သူ့အလုပ်က ပြီးပြတ်ခဲ့လေပြီ။ မလက်တီသည် အစွဲရောထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အတွင်းမှ သစ္စာဖောက်ဖြစ်သည်။ အခု သူလည်း မရှိတော့ပြီ။ သို့ရာတွင် ဖြစ်ရပ်ကလေးများကို စုစည်းရာတွင် အံ့ဩတုန်လှုပ်ခြင်းကလွဲလို့ ဘာမျှ မကျန်ရစ်တော့။ အစွဲရောထိုက်သည်တို့ကို ဆောင်ရွက်နေခိုက်တွင် မိမိအနီးနား၌ နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးက ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ရပ်ကြည့်နေခြင်းကို မလိုချင်ကြ။

ပြီး . . . အရွှပ်တော်ပုံကို ရှင်း၍ တိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်လာဖို့ သိတင်းနှစ်ပတ်သာ အချိန်ရှိတော့ကြောင်း မက်ဘန်ဒီက သတိပေးလိုက်ခြင်းကြောင့်လည်း ကာလအတန်ကြာ လွန်းသည်ဟု တွေးမိခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

အချိန်ဇယားကို နှိုင်းယှဉ်တွက်ဆကြည့်ရုံကလွဲလို့ သူ ဘာမျှမတတ်သာတော့။ သူသည် အစွဲရောနိုင်ငံမှ ခွဲခွာခဲ့သည်မှာ ၁၀ ရက်ကြာခဲ့ပြီ။ အခု သူပြန်ရောက်လာသည်။ ကိစ္စအပြီးသတ်ဖို့ ၁၁ ရက်သာ အချိန်ရသည်။ ဖြစ်နိုင်ဖို့တော့ ခက်ခဲ့သည်။

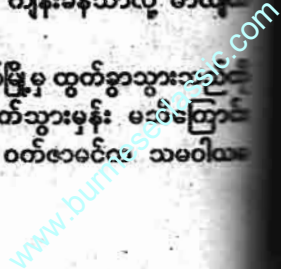
ဝဲလေ့စ်က နောက်ကြည့်မှန်တွင်းသို့ လှမ်းကြည့်ပြန်သည်။ ဘီးယားရှိုးဗားမြို့သို့ သွားရာ ကတ္တရာလမ်းမည်းမည်းကလွဲလို့ သူ့နောက်ကျောတွင် ဘာမျှမရှိ။ ဘီးယားရှိုးဗား အလွန်တွင် တယ်အပစ်မြို့ရှိသည်။

သူသည် မက်ဘန်ဒီနှင့် အဖွဲ့သားများ ယေခွဲသော နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ဝုစောင်ထဲမှ တစ်စောင်ကို အသုံးပြုပြီး သည်နေရာသို့ ညနေချမ်းအချိန်မှ ရောက်လာခဲ့သည်။ အသုံးပြုခဲ့သော နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တွင် သူသည် ဒက်စ်ဗွိုင်နီး ကုမ္ပဏီမှ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဝိလျံမောရစ်ဆန် ဖြစ်သည်။ လေဆိပ်တွင် သူ့က ကားငှား၍ တောင်ဘက်စူးစူးသို့ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

ဘီးယားရှိုးဗားမြို့သို့အလာ လမ်းခရီးတစ်ဝက်အရောက်တွင် ဝက်ဇာမင် ဆေးလေပြီလားဟူသော ကြောက်စရာအတွေး ပေါ်လာသည်။ ဒေးပစ်တင်ဘဲလ်ကို သူတို့တွေ့ရသလို ဝက်ဇာမင်တို့လည်း မိမိရုံးခန်းအတွင်း၌ ဦးခေါင်းတွင် ကျည်ပေါက်ကလေးနှင့် လဲနေသည်ကို အချိန်မီတွေ့ရန် သူက သမဝါယမကျေးရွာသို့ လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်နေမလားဟု တွေးမိသည်။

သို့ပင်သို့ငြား ဟင်နရီက ဝက်ဇာမင်ကို ဖြောင်စရာအကြောင်း မရှိ။ မလက်တီနှင့် အခြားသူများလည်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပြီ။ အနယ်ထိုင်နေပြီ။ အခုလို အချိန်မျိုးတွင် ဝက်ဇာမင်ကို ဖြောင်စရာအကြောင်းမရှိ။ အကယ်၍ ဝက်ဇာမင် အသတ်ခံရလျှင် မေးစရာမေးခွန်းများက ပေါ်လာနိုင်သည်။ သည်လို မဖြစ်နိုင်။ ဝက်ဇာမင်ကို ကျန်းခန်သာလို့ ဗာလျာ့တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

လွန်ခဲ့သော ၅ရက်ခန့်က ဝက်ဇာမင်သည် တယ်အပစ်မြို့မှ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်ဟု တွေ့လိုက်ရသည်။ သူ့က ဘယ်နေရာသို့ ခြေရာဖျောက်ဖျက်သွားမှန်း မသိကြောင်း မက်ဘန်ဒီက ဝန်ခံခဲ့သည်။ သို့သော် ဝဲလေ့စ်က သိသည်။ ဝက်ဇာမင်လည်း သမဝါယမ

ကျေးဇူးညွှန်ကြားရေးမှူး ကားလ်မာဂရက်စ်သည် အနားယူနေမည့်အခါ ရာထူးလစ်လစ်နေကြောင်း ဝဲလေ့စ်ကို ပြောပြခဲ့သည်။

ဝက်ဇာမင်က သူ့ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ တုစားဖို့နှင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ရှိဖို့သည်အရပ်သို့ သူလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆွန်ဂျာမာဂရက်စ်၊ ချိန်းမလက်တီတို့တို့စွ ပြီးပြတ်လှချိန်တွင် ဝက်ဇာမင်က ဆီစွများပြီးပြတ်လို့ ဖြစ်ရပ်များကို စုစည်းမိသည်အခါ မိမိက သမဝါယမကျေးဇူးညွှန်ကြားရေးမှူးရာထူးဖြင့် မိမိဘဝကို နှိုးနှိုးအေးအေးနေလိုကြောင်း ဝဲလေ့စ်ကို ဖွင့်ပြောပြဖူးသည်။

မော့ဆက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဘာကိုဆိုလိုခဲ့မှန်း ဝဲလေ့စ်ကောင်းစွာ သဘောပေါက်သည်။

တုန်းထိပ်သို့ ရောက်လျှင် ဝဲလေ့စ်က စက်ရုံနံ့သပ်၍ ပြတင်းပိတ်ခန်းများကို ဆွဲချသည်။ ဝင်ပေါက်တံခါးကို ဖွင့်ထားသည်။

သမဝါယမကျေးဇူးတစ်ခုလုံး လျှပ်စစ်မီးတို့ဖြင့် ထိန်ထိန်ညှိညှိ ရှိသည်။ ဗဟိုတွက်လပ်တွင် ကားများ၊ ငျစ်ကားများ ရပ်ထားသည်။

ဘုံရိပ်သာမှ တေးသံငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်း ထွက်လာသည်ကို ကြားရသည်။ သူက သမဝါယမကျေးဇူး ဆိုင်းဘုတ်အောက်မှာ ဝင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ တွင်းတွင် အဆောက်အအုံ တစ်ဒါလင်ခန့် ရှိသည်။ အားလုံးမှာ တွက်လပ်ကို မျက်နှာမူထားကြသည်။

လက်ယာဘက်တွင် အဆောင်များ၊ အိပ်ခန်းများ ရှိသည်။ ရှေ့တည့်တည့်နောက်ကျတူတွင် စက်ပစ္စည်း စက်ရုံရှိသည်။ ကိရိယာတန်ဆာပလာ ဝိုဒေါင်များ၊ လျှပ်စစ်အင်ဂျင်စက်ရုံနှင့် ရေတွင်းများ ရှိသည်။

လက်ဝဲဘက်တွင် ဘုံရိပ်သာ အဆောက်အအုံ စားသောက်ခန်းမ၊ သမဝါယမကျေးဇူးရုံးများနှင့် နေအိမ်ခန်းများရှိသည်။ တွက်လပ်အလယ်တည့်တည့်တွင် မြက်ခင်းခိုင်းခိုင်းကလေးရှိသည်။

ကျောက်ဖြူတုံးကလေးများဖြင့် အနားတွင်ထားသည်။ မြက်ခင်းအလယ်မှာ အလံတိုင်ရှိသည်။ နေအချိန်ဆိုလျှင် အစွမ်းရောင်တော်အလံသည် လေတွင် တဖျပ်ဖျပ်ခတ်နေပေလိမ့်မည်။

ဝဲလေ့စ်က ကားကို ဘုံရိပ်သာအလွန် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။ အခြားကားများနှင့် ဝေးဝေးပြီး အဆောက်အအုံတစ်ခု အရိပ်တွင် ရပ်သည်။

သူက မီးကို မှိုက်၍ စက်ကို ပိတ်ပြီးလျှင် ပါတီပွဲမှ အသံများကို နားထောင်ရင်း ခေတ္တမျှ ထိုင်နေလိုက်သည်။ တေးသံသာအပြင် အမျိုးသားများ အော်သံနှင့် အမျိုးသမီးများ ရယ်သံများကို ကြားရသည်။

သည်အခိုက်အတန့်တွင် ကြည်နူးစရာကလွဲလို့ ဘာကိုမှ သူ သတိမရတော့။ ဝဲလေ့စ်က ပါတီပွဲဆီသို့ စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီး . . . ကားပေါ်မှာ . . . သမဝါယမကျေးဇူး ရုံးခန်းများဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူက လှေကားအတိုင်းထက်၍

၁၅၆

ကျော်ထင်ထွန်း

တံခါးကို မခေါက်ဘဲ အတွင်းသို့ ဝင်သည်။

လူငယ်တစ်ဦးက သမဝါယမကျေးရွာ အတွင်းရေးမှူးစားပွဲတွင် ထိုင်လျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့ရှေ့တွင် ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်များနှင့် မှတ်စုများက ပြန်ကြလျက်၊ သူ့ဘေးမှ တက်ဆက်က ဝန္တဝင်တေးသံများ ထွက်ပေါ်နေသည်။

သူက မော့ကြည့်သည်။ သူ သိသူမဟုတ်၍ သူ့မျက်နှာမှ အပြုံးရိပ်သည် ရှုတ်ခြည်း ဖောက်လွင့်သွားသည်။ သူက ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထား၍ ထိုင်လိုက်သည်။

သူက တိပဇ္ဇာဘာသာစကားဖြင့် ပြောသည်။

ဝဲလှေစ်က ပြုံးနေလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်က အင်္ဂလိပ်လိုဝဲ တတ်တယ်’

‘ဪ . . . ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ဘာများ အကူအညီပေးရမလဲ’

ဝဲလှေစ်က အလုပ်ကတ်ပြားကလေးကို ထုတ်၍ ကမ်းပေးပြီး . . .

‘ကားလ်မာဝရက်နဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ။ ဒါမှမဟုတ်လဲ မစ္စတာ ဝက်ဇာမင်ရှိရင်လည်း သူနဲ့ စကားပြောချင်ပါတယ်’

လူငယ်က အလုပ်ကတ်ပြားကိုကြည့်ပြီး ဝဲလှေစ်ကို ကျော်လွန်၍ ပြတင်းပေါက်ဆီ လှမ်းကြည့်သည်။

‘မစ္စတာ မာဝရက်စ်က ဒီမှာမရှိပါဘူး။ ဂျာမနီကို သွားပါတယ်။ မစ္စတာ ဝက်ဇာမင်က သူ့ကို ခင်ဗျား လာတွေ့မယ်ဆိုတာ သိရဲ့လား’

‘ဟင့်အင်း’

‘မနက်ကျမှ တွေ့ရင် ပိုကောင်းမယ်၊ ဘီးယားရိုးပားမှာ နေရာမရှိဘူးဆိုရင်၊ ဒီတစ်ညအတွက် နေရာထိုင်ခင်း ပေးနိုင်ပါတယ်’

လူငယ်က ပြောသည်။

‘အဲဒါဆို တောင်းပါကွာ၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ မစ္စတာဝက်ဇာမင်နဲ့ ဒီညပဲ တွေ့ချင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . . ခင်ဗျား’

လူငယ်က ပြောပြီး၊ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်သည်။ နံပါတ်တစ်ခုကို လှည့်သည်။

‘ကျွန်တော်မှိုက်ကယ်ပါ။ မစ္စတာဝက်ဇာမင်၊ မောရစ်ဆင်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က တွေ့ချင်လို့တဲ့’

လူငယ်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်၍၊

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ပြောလိုက်ပါမယ်’

ဝဲလှေစ်က ရွှေသို့တိုးသွားပြီး ဖုန်းမချလိုက်ရန် ရခြောက်လက်တန် ပြုသည်။

‘ခဏကလေး၊ မစ္စတာဝက်ဇာမင်’

‘သူနဲ့ စကားပြောပါရစေ’

‘ကျွန်တော်’

လူငယ်က ဒို့တုံ့ချတုံ့ဖြစ်နေစဉ်၊ ဝဲလှေစိက ဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ဆွဲယူလိုက်

ချင် ...

‘မိုက်ကယ်၊ ဘာဖြစ်တာလဲ’

ဝက်ဇာမင်က ဖုန်းထဲမှ မေးသံကို ကြားရသည်။

‘သာယာတဲ့ ညနေခင်းပါဗျ၊ ကျွန်တော် ကျေးရွာရုံးခန်းမှာ ရောက်နေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ စကားပြောရအောင်လား။ ကျွန်တော်အားလုံးကို ရှင်းပြမယ်လေ’

တုန်လှုပ်သွားခြင်းကြောင့် နှုတ်ဆိတ်နေတာကလွဲလို့၊ ဝဲလှေစိက ဘာမျှမကြားရ။

‘မစွတာဝက်ဇာမင်’

ခဏအကြာတွင် သူက ခေါ်သည်။

ဝက်ဇာမင်က ဘုရားတသည်။

‘အလုပ်ဟောင်းက မပြီးပြတ်သေးဘူးဗျ၊ ကျွန်တော်တို့ စကားပြောရအောင်။

ညမှာပဲ ပြောရအောင်လား’

နောက်တစ်ဖန် အတန်ကြာနှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။

‘ကျွန်တော် လာခဲ့မယ်လေ၊ အခုပဲ လာခဲ့ပါမယ်’

ဝက်ဇာမင် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း။ ဖုန်းကို မိုက်ကယ်သို့ ကမ်းပေးလိုက်သည်။

မိုက်ကယ်နှင့် ဝက်ဇာမင်တို့ စကားတစ်ခွန်း၊ နှစ်ခွန်းပြောပြီး၊ ဖုန်းချလိုက်သည်။ လူငယ်က

စာအုပ်ဖျားကို သိမ်းဆည်းကာ၊ ဝဲလှေစိကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားသည်။

သည်စဉ်အခိုက်

ဝက်ဇာမင်က အခန်းတံခါးဝတွင် ပေါ်လာသည်။ သူက ကာကီတောင်းဘီ၊ အာ

စာရီလက်တို အကျီဝတ်ထားသည့် လည်ရှည်ဖိနပ်ကြီးကို စီးထားသည်။

‘အခုတော့ မှန်တော့တယ်’

သူက ပြောသည်။ သူ့အသံက ညင်သာသည်။

ဝဲလှေစိက ခေါင်းညိတ်ပြီး ...

‘အခုမှ မှန်တော့တယ်’

သူက ပြောသည်။ သူ့အသံက ညင်သာသည်။

ဝဲလှေစိက ခေါင်းညိတ်ပြီး ...

‘ကျွန်တော်က တစ်ခြားနိုင်ငံကူးလက်မှတ်နဲ့ လာရလို့ ဝီလျံမောရစ်ဆင် ဖြစ်ရတာပဲ’

ဝက်ဇာမင်က ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊ ဘယ်သူကမှ ခင်ဖျားကို မရှာပါဘူး’

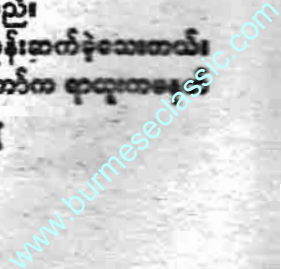
သူက ခေါင်းကိုယမ်းပြီး အခန်းတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လာသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ဝန်ကြီးချုပ်က ခင်ဖျားတို့ သပွတဆီ ဖုန်းဆက်ခဲ့သေးတယ်။

တောင်းပန်ဖို့လေ၊ အဲဒါက လွန်ခဲ့တဲ့ (၉)ရက်လောက်ကပါ။ ကျွန်တော်က စာထူးကား

ထွက်ခဲ့ရင်လဲ၊ နတ်ထွက်ဖို့ ပြောလာတော့မယ်လေ’

‘အဲဒါ၊ ဆိုးတယ်ဗျ’

‘ပိုဆိုးတာက ကျွန်တော်တို့ဌာန ပျက်စီးခဲ့ရတာက အင်မတန် ကြီးကျယ်တယ်။ ကြေမ့ပျက်စီးခဲ့ရတာကို ပြန်လည်စုစည်းပြီး ကျွန်တော်တို့ကို အကာအကွယ်လုပ်နိုင်ဖို့က နှစ်နဲ့ချီကြာဦးမယ်’

‘ခင်ဗျားကို ဆက်ဆံတဲ့သူက ဘယ်သူလဲ’

ဝက်ဇာမင်မျက်လုံးက ပေကလပ် ပေကလပ်နှင့်၊ မော့ဆတ်အကြီးအကဲ၏ အမည်မှာ အစွဲနေနိုင်ငံတွင် လျှို့ဝှက်ထားသောအရာများတွင် တစ်ခုဖြစ်သည်။ သူက ဝဲလေ့စ်ရှေ့မှဖြတ်လျှောက်ပြီး အတွင်းရုံးခန်းတံခါးကို ဖွင့်သည်။ ပြီး . . . မီးခလုတ်များကို ဖွင့်သည်။ သူက စကားတစ်ခွန်းမျှမပြောဘဲ အတွင်းရုံးခန်းသို့ ဝင်၍ ပျောက်သွားသည်။ ဝဲလေ့စ်က ထိုင်ရာမှထပြီး ဝက်ဇာမင်နောက်မှ မာဂရက်ဖ်ရုံးခန်းတွင်းသို့ ဝင် လိုက်သွားသည်။ ဝဲလေ့စ်က အခန်းကို ပိတ်လိုက်သည်။

ဝက်ဇာမင်က ကော့ညက်အရက်ကို ဖန်ခွက်နှစ်ခုတွင် ဝှဲထည့်နေသည်။

‘လေယာဉ်ပေါ်မှာ အလှည့်အပြောင်း လုပ်လိုက်ပုံကတော့ စိတ်ဝင်စားစရာပဲဗျာ အဲဒါက ခင်ဗျားတို့ လူလား။ ကျွန်တော်တို့လူလားဆိုတာ ပြောပြနိုင်ပါ့မလား’

‘ဘယ်သူမှ မဟုတ်ဘူး’

ဝဲလေ့စ်က မဟုတ်မမှန် ပြောသည်။

သူက ဆက်၍ . . .

‘ဒါက နားလည်မှု လွဲကြတာပါ။ ဒါပေမယ့် အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဒီကိုလာတာ မဟုတ်ရပါဘူး။ ခင်ဗျားနဲ့ သတင်းဖလှယ်ဖို့ လာတာပါ။ အဲဒါအပြင် ခင်ဗျားကို သတိပေး ချင်လို့’

ဝက်ဇာမင်က လည်ပင်းရှည် ဖန်ခွက်တစ်ခွက်ကို ဝဲလေ့စ်သို့ ကမ်းပေးသည်။ ပြီး . . . သူတို့ ထိုင်ကြသည်။ ဝက်ဇာမင်က စားပွဲနောက်တွင် ထိုင်သည်။ ဝဲလေ့စ်က တစ်ဘက်တွင် ထိုင်သည်။

‘သတိပေးချင်လို့ ဟုတ်လား။ မလက်ကီနဲ့ ပါလာဆန်တို့ သေကြပြီမို့ အခုအချိန်မှာ ဒါတွေ ပြီးကုန်ပြီလို့ ထင်တာ’

‘အခုမှ ပိုပြီး ရှင်သန်နေတာ’

‘ဝဲလေ့စ် . . . ခင်ဗျား ဒီနေရာကို ဘာကြောင့် ပြန်လာရတာလဲ၊ ကျွန်တော့်ဆီက ဘာလိုချင်လို့လဲ’

‘ကျွန်တော် ပြောပြီးပါပေကာ၊ သတင်းလေ’

‘ဘယ်လို သတင်းများပါလိမ့်၊ ဘာလုပ်ဖို့ သတင်းလဲ၊ ပြီးကုန်ပြီပဲဗျာ၊ အဆုံးသစ် ခဲ့ပြီပဲ’

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး ကော့ညက်တစ်ခွက်သောက်သည်။

‘ကျွန်တော် ဝဲရစ်မှာ ရှိနေတုန်းမှာ အဲဒီအချိန်ထိ ကျွန်တော် သိသမျှကို နေ့ တယ်၊ ပြီး . . . ကာနီဖိုးနီးယားမှာရှိတဲ့ ကျွန်တော့်သားဆီ ပို့ပေးခဲ့တယ်’

‘ခင်ဗျားက အာမခံချက် လိုတယ်လို့ ထင်လို့လား။ ဘယ်သူ့ဆီက ပိုတာလဲ’

ကျွန်တော်တို့ဆီက လိုချင်တာလား'

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး . . .

'အဲဒီ မှတ်စုစာကြောင့် သူတို့က ကျွန်တော့်သားကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်လေ'

'ဒါပေမယ့် သူတို့ မအောင်မြင်ဘူး မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား မှတ်စုမှတ်တမ်းတွေ

မြဲရသလား'

'ဟင့်အင်း . . . ကျွန်တော့်သားကို သူတို့ လွတ်သွားခဲ့တယ်လေ၊ ဒါပေမယ့်

ကျွန်တော့်ဆွေးမနဲ့ မြေးတွေတို့တော့ အသေသတ်ခဲ့ကြတယ်'

'ဪ . . . ဖြစ်ရလေဗျာ၊ သူတို့က ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ'

ဝက်ဇာမင်က ပြောသည်။ သူ့ဖျက်လုံးအစုံတွင် တကယ် ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေ

သည်ကို မြင်ရသည်။

'သူတို့က ကျွန်တော်သေပြီလို့ ထင်တယ်လေ၊ ဣန္ဒာဓိမာတ ကျွန်တော့်မှတ်စု

မှတ်တမ်းတွေ ရှိနေတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းတစ်ခုလုံးကို သိတဲ့သူဆိုလို့ ကျွန်တော့်သား

ဆစ်ယောက်ပဲ ကျန်တော့တာကိုး'

'အခု ခင်ဗျားသား ဘေးကင်းရန်ကင်းရှို့ရဲ့လား'

'ဟင့်အင်း၊ သူ ဘယ်ဝယ်ဘယ်ဆီ ရောက်နေမှန်း ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး'

'သူက တပြေးထဲ ပြေးနေရလား'

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်ဖြေသည်။

'သူတို့တွေဟာ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ကတော့ ခင်ဗျားသေပြီလို့ ထင်မှတ်ကြ

တယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျား အကာအကွယ်ယူထားတာကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီး မလုပ်ဘဲနဲ့

ခင်ဗျားသားနောက်ကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း လိုက်လို့ မရဘူးပေါ့'

'မှန်ပါတယ်'

ဝက်ဇာမင်က နောက်မှိုကို ပစ်မှိုထိုင်လိုက်သည်။

'ဒီမှာ ဝဲလေ့စ်၊ ကျွန်တော့်ဆီက ခင်ဗျား အကူအညီလိုချင်သပဆိုရင် အစကစပြီး

ခြွင်းမချန် အကုန်အစင်ပြောရင် ပိုကောင်းမယ်။ ဒါမှ ခင်ဗျား ဘာလိုတယ်ဆိုတာ သိနိုင်

မယ်'

ဝဲလေ့စ်က အရက်ဖန်ခွက်ကို စားပွဲပေါ် တင်လိုက်သည်။ ဆေးခြင်းလိပ်ကို

ထုတ်၍ စက္ကူပါးကို ခွာပြီး မီးညှိသည်။

သူက . . .

'ခင်ဗျား အားလုံးကို သိပါတယ်။ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားက သဘော

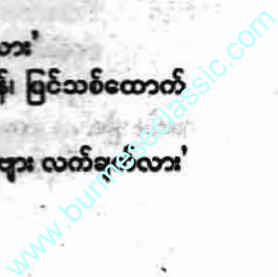
ပေါက် နားမလည်ချင်ဘူးလို့ ငြင်းနေတာပါ'

'သူလျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းလား၊ ခင်ဗျားပြောချင်တာ သူတို့လား'

'အစွရေးမှာ မလက်ကံ၊ နေတိုးထောက်လှမ်းရေး ပါလာဆန်၊ ဖြင်သစ်ထောက်

ထွမ်းရေးမှာ အာမွန်အာလီမွန်'

ခဏကလေး၊ အာလီမွန်က သေပြီပဲ၊ သူ့အသတ်ခံရတာမှ ခင်ဗျား လက်ခံလား'

'မတော်တဆ ဖြစ်ရတဲ့ကိစ္စပါ'
ဝက်ဇာမင်က ခေတ္တခဏမျှ ကျေနပ်ရလေအောင် စောင့်နေသည်။ သို့ရာတွင်
သူက နှိုက်နှိုက်ညွတ်ညွတ် မမေးတော့။

'ဖါ အိုင်၊ အေမှာက ဘယ်သူလဲ'

'အသေအချာတော့ ကျွန်တော်တို့ မပြောနိုင်သေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်
ကတော့ ဒီရီရယ်ဆွစ်လို့ ထင်တာပဲ'

ဝက်ဇာမင်က စိမ်းစိမ်းကြည့်ပြီး . . .

'ဒီနာမည် မသိပါလား'

'တခြားလူတွေလည်း ရှိသေးတယ်။ အနောက်ဂျာမဏီနဲ့ အိတလီထောက်လှမ်းရေး
မှာလဲ ရှိတယ်'

'(၅) နိုင်ငံ၊ (၆)နိုင်ငံနဲ့ နေတိုးပေါ့'

'ဝိုသေးတယ် အင်္ဂလန်၊ အရှေ့ဂျာမနီ၊ ဆိုဗီယက်နဲ့ တရုတ်လည်း ပါတယ်'
ဝက်ဇာမင်က စိတ်ငြိမ်အောင် ထိန်းနေရသည်။ ပထမသော် ဝဲလေ့စ်က သေရာ
မှ ပြန်ရှင်လာသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရ၍ ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအချက်မှာ သူကြားရ
သော သတင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးကြားရသော သတင်းက သူ့ကို အားအင်တုန်
ခမ်း နွမ်းလျလျ ဖြစ်စေသည်။

'သိပ်အတိအကျ ဆိုနိုင်တာပေါ့ဗျာ'

ဝဲလေ့စ်က ပြန်ပြောသည်။

ဝက်ဇာမင်က အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်ပြီး . . .

'ဒါဆို အားလုံးပဲပေါ့။ အသေးအဖွဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ပါ အကုန်ပေါ့။ နေတိုးအကြောင်း
သာ မဟုတ်ဘူး။ တိုဘက်တောင် လွန်သေးတယ်ပေါ့'

'မလက်ကီရဲ့ အချိန်အဆက်လုပ်တဲ့ ဖိုင်ထဲမှာ အကုန်အစင်ပါတယ်'

'မှတ်တမ်းစင်ပေါ်က ကျွန်တော် လူပေးတဲ့ဖိုင်လား'

'ဟုတ်တယ်'

'ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဘာကိုရွာနေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိဖို့လိုမယ်။ ကြိုတင်
စိတ်ကူးတားတာ မရှိဘဲ၊ ခင်ဗျားလုပ်လို့ မရပါဘူး။ ဆက်ဆောင်ရွက်ဖို့ တစ်ခုခု ရှိရမှာပေါ့'

'ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ကူးထားတာ ရှိပါတယ်။ မလက်ကီနဲ့ မှန်မှန်အဆက်အသွယ်
လုပ်တဲ့ သူတွေတာ ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာ သိချင်ပါတယ်'

ဝဲလေ့စ်က ဝန်ခံရသည်။

'ပါလာဆန်နဲ့ အာလီမွန်တို့ဟာ ဇာရင်းထဲမှာ ပါလို့လား'

'မှန်ပါတယ်။ အိတလီက လီယိုနာရိုဂျီယို၊ အနောက်ဂျာမနီက ဝါလ်ထာဂွေ့ပဲလ်'

'ကော၊ ဂျီ၊ ဘီနဲ့ ကွန်မြူနစ် တရုတ်ပြည်ကကော သူတို့အမည်တွေနဲ့ပဲ'

ဆက်သွယ်တဲ့ လူဇာရင်းထဲမှာ ပါသလား။ မလက်ကီကလည်း တံခါးဖွင့်ထားလားပဲလား'
'ဝါရှင်တန်မှာ မလက်ကီတက်ခဲ့တဲ့ ပါတီပွဲတွေထဲမှာ သူတို့ဟာ လက်ကြိမ်မဟုတ်

ပြင်သစ်တော့ ပါနေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် မလက်ကံက အမြဲတစေ တံခါးဖွင့်ပြီး ပြောင်ပြောင်
လင်းလင်းတွေ့လို့တော့ တွန့်တော်မထင်ဘူး။ တွန့်တော့အထင်တော့ ပါလာဆန်ဟာ
အိမ်ထဲအိမ်ကို ရောက်ခဲ့ဖူးပုံရတယ်'

'နေ့ကိုးထောက်လှမ်းရေးက လာဆန်ပေါ့။ ဘုရားရေ . . . သူတို့က အရာရာကို
မူတိုင်နိုင်ပြီပဲ'

'ခင်ဗျားလည်း သိတာပါပဲ'

ဝဲလှေစံက ညင်ညင်သာသာ ပြောသည်။

ဝက်ဖာမင်က သူ့ကို စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။ သို့ရာတွင် ဘာမျှမပြောဘဲ နေသည်။

'ဥပမာဆိုပါစို့ဗျား ဥရောပမှာရှိတဲ့ တွန့်တော်တို့ တစ်အင်အားနဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို

အိုင်၊ အေးက အသိမပေးမင်ကတည်းက ခင်ဗျားက သိနေပြီ။ ခင်ဗျားက ဒီသတင်းကို
အထက်တိအိက သိတာပဲ'

ဝက်ဖာမင်က နှုတ်ဆိုတံ့နေသည်။ သို့ရာတွင် မိမိစကားက ချက်ကောင်းကို

ထိန်းမှန်း ဝဲလှေစံ သိလိုက်သည်။ မလက်ကံက မိမိသည် မော့ဆက်အတွက် မည်မျှ

ထိန်းစီးရှိကြောင်း အကြိမ်ပေါင်းရာချီ၍ ပြနိုင်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို

အောက်လှမ်းရေး အပါအဝင် အချက်အလက်စုဆောင်းသည့် ခရီးထွက်စဉ်က သူက

အထယ်တမ်း သွားခြင်မှန်း သိစေအပ်သည်။

'အကယ်၍ ပါလာဆန်ဟာ . . . ရှင်းစရာ ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ သူ့လျှို့ဝှက်အမှောင့်လုပ်ငန်း

က နိဂုံးချုပ်ပြီပဲ။ နောက်တစ်ခု မရှိဘူးဆိုရင်ပေါ့'

'ပါလာဆန်ဟာ သူလိုလူမျိုး အများကြီးထဲက တစ်ဦးသာပါ။ အခုအချိန်မှာ

နေ့ကိုးထောက်လှမ်းရေးမှာ သူလိုလူ နောက်တစ်ယောက်က အရိုက်အရာ ဆက်ခံနေရ
ဆာမယ်'

'ပြင်သစ် ထောက်လှမ်းရေးမှာလည်းပဲပေါ့'

ဝဲလှေစံက ခေါင်းညိတ်သည်။

ဝက်ဖာမင်က ထိုင်နေရာမှထ၍ ဖန်ခွက်တွင် ကော့ညက်ထပ်ဖြည့်သည်။ သူက

အရာတွင် ပြန်ထိုင်သောအခါ . . .

'မော့ဆက်ထဲမှာလည်း သူတို့လူ နောက်တစ်ဦး ရှိရောမယ်'

'ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မရှိသေးရင်တောင်မှ မကြာမတင်မှာတော့ ရှိမှာပါ'

ဝဲလှေစံက ခေါင်းညိတ်သည်။

'နောက်တစ်ယောက်ပြီး နောက်တစ်ယောက်နဲ့ အတောသတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

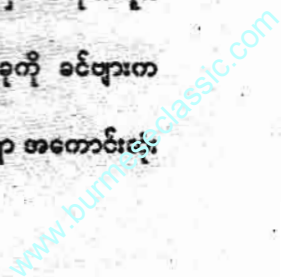
အတောတော့လည်း ဘယ်သူ့ကို ယုံရမှန်းသိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး'

'အဲဒီသတော့မျိုးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် မှန်းခြေရှိတဲ့ သတင်းတစ်ခုကို ခင်ဗျားက

အိမ်ထဲအိမ်မှာ မဟုတ်ဘူး'

'တွန့်တော်တို့ရဲ့ အတော်ဆုံးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သံသယရှိစရာ အကောင်းပေး

ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်တော့မှာပဲ'

ဝက်ဇာမင်တ သဘောပေါက်စ ပြုလေပြီ။ သည်အခြင်းအရာကို မြင်တွေ့ရမှာထ
စိတ်မချမ်းမြေ့စရာပင်။

‘ခင်ဗျားတို့ စီ၊ အိုင်း အေကလည်း ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ်တူးသလို ဖြစ်မနေဘူးလား’
‘မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က မလက်ကံအကြောင်း ထပ်မေးချင်ဖို့
ပြန်လာတာပါ။ သူ့ဟာ အားလုံးအတွက် အဓိကသော့ချက်ပဲ’

‘သူ့သေပြီပဲ ဥစ္စာ’
‘ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက မလက်ကံရဲ့နောက်ကြောင်းသမိုင်းပါ။ သူ ကိုယ်ဇေ
ရာဝေင်၊ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ဇေရာဝေင်ထဲမှာ မပါတဲ့ အရာတွေပေါ့ဗျာ’

‘မှတ်တမ်းတွေကတော့ အပြည့်အစုံပါပဲ’
‘မဟုတ်သေးဘူးဗျာ၊ အပြည့်အစုံမပါဘူး။ ကျွန်တော် ဖတ်ပြီးပြီပဲ။ အဲဒီထဲမှာ
ခင်ဗျားနဲ့ ဆွန်ဂျာတို့အကြောင်း ဘာမှမပါဘူး။ မလက်ကံရဲ့ဘဝမှာ ခင်ဗျားဟာ အဓိက
ကျပါတယ်။ အစွဲဇေရာမှာ ခင်ဗျားတို့နှစ်ဦးဟာ သူ့နဲ့ အနီးကပ်ဆုံးပဲ’

‘ဆွန်ဂျာနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ခင်ဗျား ကားလ်နဲ့ပြောပေါ့’
‘ကျွန်တော်ပြောမှာပါ။ အခု အခိုက်အတန့်မှာ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားနဲ့အတူ ရှိနေ
တယ်။ ကျွန်တော်က မလက်ကံအကြောင်း သိချင်တယ်’

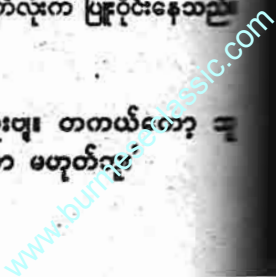
‘ဘာကြောင့်လဲဗျာ’
ဝက်ဇာမင်က အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောသည်။ သူက ထခုန်ပြီး စကားဆက်ပြန်
သည်။

‘ဒါတွေကို နောက်တစ်ကြော့ပြန်လို့ ခင်ဗျားက ဘာအကျိုးအမြတ်များ ရမှာလဲလို့
‘ဒီနေရာမှာ နောက်တစ်ကြော့ဆိုတာ မရှိပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားက မလက်ကံအ
ကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြောမှမပြောပြရသေးပဲနဲ့။ ခင်ဗျားနဲ့ သူ့နဲ့ ဘယ်လောက် နီးစပ်တယ်
ဆိုတာ ခင်ဗျား ပြောမပြဘူး။ သူက ခင်ဗျားနဲ့နဲ့ ဘယ်လောက်ရင်းနှီးတယ်ဆိုတာလည်း
ပြောမပြခဲ့ဘူး။ ဆွန်ဂျာက အားလုံးနဲ့ ဝင်ဆုံတယ်ဆိုတာလည်း ပြောမပြခဲ့ဘူး’

‘သူက မနီးစပ်ပါဘူးဗျာ’
သည်စကားက ငြင်းဆန်ခြင်းထက် စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် ပြောသလိုရှိသည်။
‘အစကတော့ ကျွန်တော်လည်း သိပ်မသေချာဘူး။ တခြား ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေ
ကလဲ အများကြီးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်သားကို ပြန်စဉ်းစားတဲ့အခါ၊ ခင်ဗျား ဘာလုပ်
ခဲ့တယ်၊ ဘာကြောင့်ဆိုတာကို ကျွန်တော် နဲ့နဲ့သဘောပေါက်လာတယ်’

‘ခင်ဗျား ဘာပြောတာလဲ’
ဝက်ဇာမင်က ဝဲလှေစံကိုငုံကြည့်ရင်း မေးသည်။ သူ့မျက်လုံးက ပြူးဝိုင်းနေသည်။
သူ့မျက်ခမ်းကို ဧတုထားသည်။

သူက ဆက်၍
‘သူက ကျွန်တော့် သွေးသားတော်တာ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ တကယ်လော့ သူ
အစွဲဇေရာကို ရောက်လာတဲ့အထိ သူ့ကို ကြားတောင်ကြားဖူးတာ မဟုတ်ဘူး’

'သူဟာ ခင်ဗျားနဲ့ သွေးသားမတော်ဘူးဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက သူ့ကို အတာအတွယ်ပေးခဲ့တယ်။ တစ်လျှောက်လုံး ခင်ဗျား အတာအတွယ်ပေးခဲ့တာပဲ သူ့ရဲ့ ခြားကောက်ခံခဲ့တဲ့ အလုပ်ကြောင့်နဲ့။ ခရီးထွက်ရာက ပြန်လာတိုင်း ထောက်လှမ်းနေ ထောင်းတွေ စုဆောင်းနိုင်ခဲ့တဲ့ အရည်အချင်းတွေကြောင့် ထိပ်တန်းအသိုင်းအဝိုင်းမှာ ခင်ဗျား သူ့ကို အထင်ကြီးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါထက် ပိုတာတွေရှိပါသေးတယ်'

'ခင်ဗျား ဘာပြောတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိပါလား'

ဝက်ဇာမင်က ပြောသည်။ သူ ချွေးပြန်စ ပြုနေပြီ။

'မလက်ကီဟာ ခင်ဗျားနဲ့ သွေးသားမတော်စပ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက သူ့ကို ဘာအရင်းလို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားရော ခင်ဗျားဇနီးရောပဲ'

ဝက်ဇာမင်က နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူက ငြင်း ချစ်ငြင်းမပြု။

'ပြီးတော့ ကားလ်မာဂရက်စ်ဟာ ခင်ဗျားတို့ မိသားစု မိတ်ဆွေကြီးပဲ။ အင်မတန် ခင်နားတဲ့ မိသားစုမိတ်ဆွေကြီး ပါပဲ။ အဲဒါကြောင့် သူ့သမီးဆွန်ဂျာဟာလည်း ခင်ဗျားတို့ မိသားစု အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပါပဲ'

'သူတို့ မိသားစုကို စစ်ပြီးနောက်မှ သိရတာပါ'

'ဒါမှန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကားလ်က မလက်ကီအကြောင်း လာမေးတုန်းက သူ့ဟာ ခင်ဗျားထောက်ခံမှုကြောင့် ကျေနပ်ခဲ့တယ်လေ။ မလက်ကီဆိုတဲ့ ငနဲကြီးက ဆွန်ဂျာ နဲ့ ချစ်နေတယ်တဲ့လေ။ မလက်ကီဟာ အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ သူဟာ ကားလ်အဖို့ ကြီးကျယ်တဲ့သမက် ဖြစ်လာမှာပါ။ ဆွန်ဂျာဟာလဲ သမီးထက် အဆင့်ပိုမှာပါ။ အင်မတန်မှ ဆုတ်ခွင်ချမ်းမြေ့စရာကောင်းတဲ့ မိသားစု ဖြစ်လာမှာပါ'

'မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် ပြောတာက ဟုတ်ပါတယ်'

သူက မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဘက်တွင် အပ်ပြီး။ တရွှပ်ရွှပ်ငိုကာ ထွက်သွား သည်။

ဝဲလေ့စ်က ဘုံရိပ်သာမှ တေးဂီတသံကို ကြားနေရသည်။ အလွန်ပျော်စရာ ထောင်းပါတီ။ လမ်းဟိုမှာဘက်တွင် ပျော်စရာအပြည့်ရှိသည်။ သည်မှာဘက်တွင်မူ စိတ် ချမ်းမြေ့စရာနှင့် သေခြင်းရှိသည်။ သူက သည်လိုအဆုံးသတ်သွားသည်ကို ကြည့် နိုင်သည်။ ယခင်က မိမိအစပြုခဲ့သည်ကို နိဂုံးချုပ်စေချင်သည်။

အခန်း (၁၅)

အခုမှ ဝက်ဇာမင်လည်း နှိမ်နှိမ်ချချ ရှိလာပြီ။ မလက်ကီသည် သူ့စနစ်ထဲမှ ထွက်သွားလေပြီ။ သို့မဟုတ် မလက်ကီနှင့် မိမိတို့ ဆက်ဆံရေးလည်း ဘူးပေါ်သလို ပေါ်ပြီ။ ဖုံးဖုံးမိမိ လုပ်လို့ မရနိုင်တော့။

သူက ကော့ညက်ကို တတိယအကြိမ် ဖန်ခွက်ထဲကို ဝှဲပြန်သည်။ ဝဲလှေစံ တွေ့နေ သမျှတွင် သူသည် သည်အချိန်တွင် အရက်အများဆုံး သောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သည်ကိစ္စအားလုံးကို သူ ဘယ်လောက် ဆိုးဆိုးရွားရွား ခံစားရမှန်း သိသာစေ သည့် မပြောပလောက်သော အတိုင်းအတာဖြစ်သည်။

သူက စားပွဲဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာပြီး ထိုင်ချသည်။ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည် များက ရစ်ဝဲနေသည်။ မျက်ဝန်းများက နီရဲနေသည်။

'ခင်ဗျား ပြောသလို ကျွန်တော်လည်း မလက်ကီနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိချင်ရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သိလျက်နဲ့တော့ သူ့ကို အကာအကွယ် မပေးခဲ့ပါဘူး။ နောက် တစ်ကြိမ် ဒီလိုမျိုး ကျွန်တော့်ကို မပြောပါနဲ့။ သူ့ဘာဆိုတာ ကျွန်တော် မသိခဲ့ပါဘူး။ သူ့ကိုလည်း အကာအကွယ် မပေးခဲ့ပါဘူး။'

'ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ဒီလိုမျိုး မစွပ်စွဲပါဘူး။
ဝဲလှေစံက အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်ရင်း ပြောသည်။

ဇော်ဇော်ထွန်း၊ စာအုပ်တိုက်

ဝဲလှေစံက ဆက်၍ . . .

'မလက်ကံဟာ ခင်ဗျားအပါအဝင် လူတိုင်းကို လှည့်စားခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဆွန်ကျာကို လှည့်စားခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ တောင်မလေးက မလက်ကံကို တန်းတန်းစွဲ ခုခံနေတယ် မဟုတ်လား'

'ဆွန်ကျာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားကို နည်းနည်းမေးချင်တယ်'

'မမေးနဲ့ဗျာ'

ဝက်ဇာမင်က မျက်တောင်ခတ်ပြီး . . .

'ဘာဗျ . . .'

'မလက်ကံအကြောင်းပဲ ပြောကြစို့ဗျာ'

'ဆွန်ကျာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားတစ်ခုခု ပြောစရာရှိတယ် ဟုတ်လား'

'မလက်ကံ ကိစ္စကြောင့် အခု ကျွန်တော် ဒီနေရာကို ရောက်လာရတာပါ။ သူ့ကို သူ့အဖွဲ့အဖွဲ့ခိုက်ကံထဲကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့တယ်။ ဘယ်လို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့တယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်သိချင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် သူပေါ်လာခဲ့လို့ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သောက်တော့ အနည်းဆုံး ကျွန်တော် နှိုးတိုးရိပ်တိတ် သိချင်တယ်'

ဝက်ဇာမင်က ဝဲလှေစံကို အတော်ကြာကြာစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ မိမိက ဆွန်ကျာ နဲ့ မမေ့နိုင်ကြောင်း၊ သူ့အကြောင်းကိုသာ ပြန်ပြောချင်ကြောင်း၊ မိမိဆန္ဒကို အကြည့်ဖြင့် ဝဲလှေစံကို သိစေအပ်သည်။ ပြီး . . . သူက သူ့ကိုယ်သူ ပြန်လည်စုစည်းမိဟန်ဖြင့် . . .

'ခင်ဗျား ဘာသိချင်တာလည်း။ ရှုခွန်ရဲ့ အိမ်မှာ သူ့ကို ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့တယ်။ သူ့တော်ကျမ်းပပြီးလို့ ထွက်လာကြတယ်။ ဂိုလ်ဒါမီယာလည်း ဒါယန်း။ ဘဲဂင်တို့နဲ့အတူ ရောက်လာကြတယ်'

ဝက်ဇာမင်က ပြုံးပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

'အဲဒီ အချိန်တုန်းက ဘဲဂင်ဟာ ခေတ်ရှေ့ပြေးနေတဲ့ အယူအဆရှိတဲ့သူပဲ။ မလက်ကံကလည်း သူ့ကို သိပ်အထင်မကြီးဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့် သူတို့နှစ်ဦး ပေါင်းမိတယ်ဗျ။ ကျွန်တော့်အထင်တော့ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် သဘောကျမိတယ်'

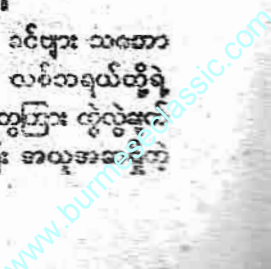
'ခင်ဗျား သဘောကျမိတယ်လား။ ခင်ဗျားက မလက်ကံဟာ ကွန်ဆာဇေးတစ်လို ဆိုလိုတာလား'

ဝဲလှေစံက မေးသည်။

'ဟုတ်ပါတယ်။ သူက ကွန်ဆာဇေးတစ်ပါ။ ဒါပေမယ့် သမားရိုးကျ ကွန်ဆာဇေးတစ် တော့ မဟုတ်ပါဘူး'

ဝက်ဇာမင်က ခေတ္တခဏ ရုပ်လိုက်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

ဒီက နိုင်ငံရေးအဆောက်အအုံမှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောပေါက် နားလည်မလည်တော့ ကျွန်တော်မသိဘူး။ ကွန်ဆာဇေးတစ်နဲ့ လစ်ဘရယ်တို့ရဲ့ ထွဲလွဲချက် အဲ . . . ဥပမာပက ပညာတတ်ပညာတွေနဲ့ အရှေ့ဘက်က ပညာတွေကြား ထွဲလွဲချက် တွေ့ အလယ်အလတ် အယူအဆရှိတဲ့ မောဒရင်တွေနဲ့ ခေတ်ရှေ့ပြေး အယူအဆရှိတဲ့

ရက်ဒီကဲလ်တို့ကြား တွဲလွဲချက်တွေကို သဘောပေါက်နားလည်မလည်ပေါ့ဗျာ၊ ဒါဝေမယ် ကျွန်တော် ဆက်ပါမယ်။ ခင်ဗျားတို့ နိုင်ငံရေးစနစ်ထက် ပိုရွှပ်ထွေးပေလိပါတယ်ဗျာ'

'ကျွန်တော် သဘောပေါက်နားလည်ပါတယ်'

'ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော်က မလက်ကံဟာ ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါလို့ ပြောတဲ့အခါ မှာ သူဟာ ထူးခြားတဲ့သတ္တဝါလို့ ဆိုလိုတာပါ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အစိုးရအဖွဲ့မှာဆိုရင် သူတို့ လူတိုင်းက ပုဏ္ဏားတိုင်လုပ်ခဲ့ရတဲ့ လူလို့ဆိုရမှာပေါ့။ အရာရာကို နားလည်တဲ့သူပေါ့ဗျာ'

'ကွန်ဆာဗေးတစ် ဒီမိုကရက် ဒါမှမဟုတ် လစ်ဘရယ်ရီပတ်ဗလစ်တင်ပေါ့ဗျာ'

'ဒီလိုတော့လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ယေဘုယျသဘောကိုထား မမ်းမိပါတယ်။ မလက်ကံဟာ ဘဲဝင်ရဲ့ နိုင်ငံရေးကို စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့နဲ့ပတ်သက်လို့ သူသဘောပေါက်ပါတယ်။ ဘဲဝင်ဟာ တစ်ချိန်မှာ အာဏာရလာသလို မယ်လို့ ယုံကြည်ကြတဲ့ လက်တစ်ဆုပ်စာသာရှိတဲ့ လူထဲမှာ သူလည်း တစ်ဦးအပါအဝင်ပဲ။

'ဒါက အချက်အလက် သက်သက်ပဲဗျာ၊ ခင်ဗျား မလက်ကံနဲ့ ဘယ်လိုဆုံးစည်း ခဲ့သလဲ၊ တစ်စုံတစ်ဦးက မိတ်ဆက်ပေးလို့လား'

ဝက်ဇာမင်၏ နှုတ်ခမ်းက လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားပြီး . . .

'ကျွန်တော်လည်း အတိအကျ မသိပါဘူး။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီပဲဗျာ'

သူက လက်ညှိုးကို ထောင်လိုက်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

'ကျွန်တော် သိပ်မသေချာတော့ပါဘူး။ ဇေရှစ်လင်မြို့ပြင်က ရှုခွန်နဲ့ နေအိမ်စုဝေးမိကြတာကို ကျွန်တော် သတိရတယ်။ လူတွေအများကြီးပဲ၊ ကျွန်တော်က မလက်ကံ ရှိနေတယ်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးက မှတ်စုတွေ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်နေတယ်။ သူဟာ အင်မတန် ထက်မြက်တဲ့ လူငယ်တစ်ဦးလို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်'

ဆုံစည်းကြသော နည်းနိသျှမှာ ဝဲလှေစံ မျှော်လင့်ထားခြင်းထက် ပိုလည်းမပိုဘဲ 'ခင်ဗျားဆီမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ဘယ်အခါမှာ သူလာခဲ့သလဲ'

ဝက်ဇာမင်က မတွေ့တော့ မဆင်ခြင်ဘဲ ပြောသည်။ သို့ရာတွင် သူက ယေဘုယျ ကြည့်ပြီး . . .

'ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက တစ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်းမှာ ဇာတ်လမ်းပုံပြင်တစ်ခုနဲ့ ကျွန်တော် ဆီ ရောက်လာခဲ့တယ်'

'တိတိကျကျ ပြောရမယ်ဆိုရင် အီရန်တိစ္စပါ။ ပဲရစ်မှာ ရောက်နေခိုက် ဒီမိုကရေစီ ပတ်သက်လို့ စီ၊ အိုင်း၊ အေမှာ အကြံတစ်ခုရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းသတင်းပါ။ သူက ဒီမိုကရေစီဟာ အီရန်နိုင်ငံရဲ့ အနာဝတ်အတွက်သာမက အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ တစ်ခုလုံး အနာဝတ်အတွက်ပါ အရေးပါလိမ့်မယ်လို့ သူက သိထားဟန်ရှိတယ်။ ဆိုဗီယက်က ဆီ တိုက်စေချင်တဲ့အခါ အီရတ်ကို ထောက်ခံဖို့ အဆင့်ရှိနေတာကြောင့် ဒါက အရေးကြီး တယ်'

'အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ'

'အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ တည်ငြိမ်ရေးဟာ ကျွန်တော်တို့နဲ့လည်း ပတ်သက်

သိသော်

‘ကျွန်တော်က အဲဒါကို မဆိုလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက မလက်တီ ဘာဖြစ်
သေး၊ အဲဒီအချိန်အထိ သူဟာ အစွဲရောနိုင်သား မဟုတ်သေးဘူး မဟုတ်လား’
ဝက်ဇာမင်က ခေါင်းကို ခါသမ်းသည်။

‘ဒီတော့ အမေရိကန် သတင်းစာဆရာ တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ မလက်တီဟာ အိရန်
ဆာသာရေး ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအကြောင်း ခင်ဗျားကို ပြောပြတယ်ပေါ့။ နောက်ပြီးတော့
ဆော သူ့ကို ခင်ဗျားယုံသလား’

‘ပထမတော့ မယုံပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူပြောပြတာတွေကတော့ ယုတ္တိတန်ပါ
ဆယ်။ ကျွန်တော်က ဒီလိုသတင်းမျိုး ကြားချင်နေတာ ကြာပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့အဖို့ သိပ်
အရေးကြီးတယ်လေ’

ဝက်ဇာမင်က ပြောသည်။
ဝဲလေ့စ်က အသက်ရှူအောင့်ထားသည်။ ဘာဖြစ်လိမ့်မည်ကို သူ ချက်ချင်း
သတိပြုမိသည်။ ပြောင်မြောက်ပါဘိ။

‘ပဲရစ်မှာရှိနေတဲ့ ခိုမိနီနဲ့ ပြည်ပြေးများနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားအထင်နဲ့ မလက်တီ
ပြောပြတာက ဘယ်လောက်များ နီးစပ်လို့လဲ’
ဝက်ဇာမင်က ဂနာမငြိမ် ဖြစ်သွားပြီး . . .

‘ခင်ဗျား ထင်သလိုမဟုတ်ပါဘူး’
‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ထင်တဲ့အတိုင်းပါ’
ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

အစွဲရော အစိုးရအတွင်းမှ အောက်ဆုံးအဆင့် ထောက်လှမ်းရေးမှစ၍ အစိုးရ
ခန့်ထမ်းတိုင်းနှင့် ပတ်သက်သော သတင်းများကို စုဆောင်းခဲ့သည်။ သို့မို့ကြောင့်လည်း
ထင်နရိုက အမြော်အမြင်ရှိပြီး ထိုးဖောက်နိုင်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့
ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရာနှင့်ချီ၍ မေးခြင်းဖြင့် သတင်းတစ်ရပ်ကို ရနိုင်သည်။ ပစ်မှတ်အဖြစ်
ဝက်ဇာမင်ကို အစိုးရဝန်ထမ်းအနည်းစုကို ချိန်လို့ရနိုင်သည်။ နောက်ဆုံးအကြိမ် ထိုးဖောက်
ရန်အတွက် တစ်ကြိမ်လျှင် တစ်ဦးကို ရွေးနိုင်သည်အထိ ရွေးချယ်ထားသော လူစုမှ
သတင်းများကို ပို၍စုဆောင်းခဲ့သည်။ ဧဂျစ်ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သွန်သင်ထားခြင်းဖြင့်
သူက ပစ်မှတ်နှင့် ထိပ်တန်းကျကျ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့နိုင်သည်။

မလက်တီက ဝက်ဇာမင်နှင့် နီးနီးစပ်စပ် ရှိလာပြီးမှ မော့ဆက်အဖွဲ့ထဲသို့ ဘယ်ပုံ
ဘယ်နည်း ထိုးဖောက်ခဲ့သည်ကို ရှင်းပြပြီးသား ဖြစ်၏။ သို့စဉ်လျက် ဝဲလေ့စ်၏ အခြေခံ
ထုသော မေးခွန်းများကိုမူ အဖြေမပေးသေးဘဲ ရှိနေသည်။

မလက်တီကို ဘယ်စုံဘယ်နည်းနှင့် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့သလဲ။ စည်းရုံးသိမ်းသွင်း
ရာတွင် သူလျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်း၏ နည်းနိဿယ အဘယ်သို့ရှိသလဲ။
သူတို့က ဘာကို အောင်မြင်ချင်လို့ ကြိုးစားရတာပါလိမ့်။
တစ်စုံတစ်ခုက သူ့တို့ စေ့ဆော်ခဲ့သည်။ သူတို့စိတ်ထဲတွင် နောက်ဆုံး ရည်မှန်း

ချက် ရှိနေရောမည်။ သူတို့၏ ညာတာမှစ၍ခြင်းကို အကဲဖြတ်ရခြင်းဖြင့် ထိပ်တန်း အရောင်
သော ရည်မှန်းချက် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

‘တုတ်ဦးတော့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်မှာလဲ’

ဝက်ဇာမင်က ပြောသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူသည် စိတ်မရွံ့ညံ့တော့ပြီလားဟု ဝဲလေ့စ်က တွေးမိသည်။

‘ခင်ဗျား မသိနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက သူ့နောက်ကြောင်းကို စုံစမ်းစစ်ဆေး
ခဲ့တယ်လေ’

‘ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စုံစုံစေ့စေ့ လုပ်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားလည်း သိသားနဲ့။ သူက
မဲ့တစ်ပေါက် မစွန်းခဲ့ဘူးဗျ’

‘သိပ်စင်တယ်ပေါ့’

ဝက်ဇာမင်က သူ့ကို ပြောင်ပြောင်းတင်းကင်း ဆောင်ပိတ်မှန်း မျှော်စားမိသည်။

‘ကျွန်တော့်ဘက်က အဆုံးအဖြတ်မရှိဘူးလို့ စွပ်စွဲမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်
လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့် လူတွေက မကျွမ်းကျင်လို့ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်
လက်မခံဘူး’

‘ကျွန်တော် ပြောတာက အဲဒီလို အဓိပ္ပာယ်မဆောင်ပါဘူး။ မေ့ဆက်တိုက်
ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်အထင်ကြီးတယ်ဆိုတာ၊ ခင်ဗျား အသိဆုံးပါ။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ
အကောင်းဆုံး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းပါ’

‘ထိပ်ပိုင်းမှာ ထိုးဖောက်ခံရတယ်’

ဝက်ဇာမင်က ကြေကွဲစွာပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က ထိုင်ရာမှထပြီး ဝိရိယာမှ အရက်ပုလင်းကိုယူကာ ဝက်ဇာမင်အတွက်
နောက်ထပ် ငဲ့ပေးသည်။ မိမိ ကစားကွက်ကို မပျက်ရလေအောင် မုဆိုးတစ်ဦးသဖွယ်
သူက ဝရုတ်စိုက်နှင့်ဖြည်းဖြည်းသာ လှုပ်ရှားနေသည်။ ဝက်ဇာမင်သည် ဝဲလေ့စ်က အပြစ်
မခံနိုင်သော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိနေလေပြီ။ သူက မိမိ အကျိုးစီးပွားအတွက် ကွေ့ပတ်ဖို့သာ
ကြိုးစားသည်။

ဝဲလေ့စ်က ပြန်ထိုင်ပြီး . . .

‘သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်ရှိနေပြီလို့ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုသံသယ ရှိခဲ့တာလဲ
ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက ကျွန်တော် ဆင့်မခေါ်မိကပေါ့’

‘အားလံကာရွတ်လေ၊ ခင်ဗျားသိပါတယ်’

‘မတုတ်သေးဘူးလေ၊ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက အဲဒါထက် စော့ပါတယ်။ အားလံ
ကာရွတ်တိစ္ဆာ၊ အမှိုက်ကအစ ပြဿဒ်မီးလောင်ရတာပါ။ ပထမ အရိပ်အရောင်တွေက
ဘယ်လိုရှိသလဲ’

‘ခင်ဗျား ပြောလိုတာက လုပ်ငန်းအတတ်ပညာလား’

ဖျင်းဖျင်းရိရိ အချိန်တွေ ကုန်လွန်စေခဲ့သောပွဲနှင့် တရားဝင် ပြန်လည်ရှဲ့ရှည်ချိန်
စစ်ကူးမတ်ကူးတွင် အစပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဝက်ဇာမင်က ဝန်ခံသည်။ သူ့လေသံနှင့်

www.burmeseclassic.com

သူ့အမှုအရာက စစ်ကြောမေးမြန်းခံရသူ ရာဇဝတ်တောင် တစ်ဦးနှင့် တူသည်။
ဝက်ဇာမင်က လစ်ဗျား၊ ဆီးဇီးယားနှင့် လက်ဘနွန်နိုင်ငံတို့၏ ထောက်လှမ်း
ရေးပုံစံ ဇယားများကို စတင်လေ့လာပြီး စနစ်တစ်ခုအဖြစ် တည်ထောင်ခဲ့သည်။
အကြောင်းအရာများ အစီအရံရှိဖို့က အချိန်လိုသည်။

ရဲဖန်ရဲခါ ကိန်းဝဏန်းထက်ပို၍ အရေးကြီးသည်။
ဝက်ဇာမင်က မလိုအပ်ဘဲ ရုတ်တရက် စကားရပ်လိုက်သည်။

မကြာမတင်မှာပင် မိမိ၏ ကျွမ်းကျင်မှု ပါရဂူတစ်ဦး အပြောင်းအလဲလုပ်၍ ပိုမို
ဆီထိမိမိရှိရန် ဌာနဝိတ်တစ်ခု တည်ထောင်ခြင်းစသည်ဖြင့် မော့ဆက်အဖွဲ့ကို ပြန်လည်
ဖွဲ့စည်းလေတိုင်း လစ်ဗျား၊ ဆီးဇီးယားနှင့် လက်ဘနွန်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းများ
ဆဲလည်။ ပုံတူအပြောင်းအလဲ လုပ်တတ်သည်ကို ဝက်ဇာမင်ရိပ်စားမိသည်။ မော့ဆက်ကို
ဝန်းချင်းယှဉ်လျက် အရိပ်ပမာ လိုက်နေမှန်း သူတွေ့မိသည်။

သူက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဖြစ်သည်ဟု ထင်မိသည်။ သူက မော့ဆက် မော်ကွန်း
ထိုက်ထဲတွင် မွေနှောက်ရွာသည်။ ဒါဝင်နှင့်ချီ၍ သူရွာတွေ့သည်။

အင်စရွာတွင် ကင်းစခန်းတစ်ခုကို မဆောက်မီ ၆ လ အလိုကပင်၊ ဆီးဇီးယား
အစိုးရက ဆန့်ကျင်ဘက်နေရာတွင် အလားတူ ကင်းစခန်းဆောက်ရန် အခြားပစ္စည်းများ
နှင့်အတူ အင်စရွာ၊ သံမဏိချောင်းများ၊ ဝိုင်ယာကြိုးများကို မှာခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။
အင်ဂျီနီအရပ်တွင်၊ မဟာဗျူဟာ စီမံကိန်းဌာန မဆောက်မီ၊ ၃ လခွဲမတိုင်မီကပင်
ထောင်စင်အစိုးရက အက်တာရပ်အရပ်တွင် အလားတူဆောက်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့သည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်များလား။

ဝက်ဇာမင်က အလေးအနက် သံသယရှိလာရုံသာမက၊ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်
ပြိုင်ရန် တိကျသော အထောက်အထားများကို စတင်ရွာဖွေသည်။

'အားလံကာရွတ်လည်း အစီအရံ ပေါ်လာတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့
မှတ်တမ်းတွေ မှန်မှ မှန်ပါ့မလားလို့ ကျွန်တော် သံသယရှိတဲ့အချိန်မှာ၊ အားလံကာရွတ်
ထိစွပေါ်လာတော့တာပဲ'

'အားလံကာရွတ်ကိစ္စက အထိနာစေခဲ့တယ်'

ဝဲလေ့စ်က အတန်ကြာ နှုတ်ဆိတ်နေပြီးမှ ပြောသည်။

ဝက်ဇာမင်က ပြုံးပြီး . . .

'အကြီးအကျယ်ဆုံး အထိနာခဲ့တာပါ။ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ သိသူမှန်သမျှ လိပ်ဆုံးမှ
အောက်ဆုံးထိ စိစိညက်ညက်ပဲ'

ဆော်ဒီအာရေဗျနိုင်ငံအတွက် အေဝတ်ထောက်လှမ်းရေး လေယာဉ် (AWAC)
တာ အရေးပါသလို၊ သည်တိစ္စကလည်း အစွဲနေအတွက် အရေးပါသည်။

မြေထဲပင်လယ်အထက် မိုင်ပေါင်းရာနှင့်ချီ၍ အမြင့်မှ မှန်မှန်လည်ပတ်နေသော
ပြိုဟ်တုက အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ တစ်ခုလုံးကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။

သည်ပြိုဟ်တု၏ အနီအောက် အီလက်ထရွန်းနစ်နှင့် အိုင်းယွန်းဖြစ်ခဲဖြင့်

ဇူးစမ်း (Ionization)သော ကိရိယာများက ရှေးသတွင်း စစ်ရေးလှုပ်ရှားမှုများကို အဆတ် မပြတ် လွှင့်ပေးသည်။

အားကြီးသော ရုပ်မြင်သံကြား ကိရိယာများကို ဒေသတွင်း ပုံညွှန်းများကို ဝေးနိုင် သည်။

ပင်လယ်ဒေသမှ အလှမ်းမကွာသည့် တုန်းတွင်းပိုင်းရှိ အားလံကာရွတ်မြို့ငယ် ကလေးအနီးတွင် ဆောက်ခဲ့သော ဂြိုဟ်တုသတင်း လက်ခံသောစခန်းကို လက်လွတ် အဆုံးရှုံးမခံနိုင်။

‘ဘယ်သူ့ဆို ဘယ်သူကမှ အားလံကာရွတ်စခန်းနဲ့ ဂြိုဟ်တုရဲ့ရည်ရွယ်ရင်းကို မသိချင်ကြဘူး။ အစိုးရအဖွဲ့ ထိပ်ပိုင်းအဆင့်မှ လက်ရွေးစဉ်တစ်ခုက လွဲရင်ပေါ့လေ’ ဝက်ဇာမင်က ရှင်းပြသည်။

သည်အကြောင်းကို လျှို့ဝှက်ထားသည်။ သို့သော်လည်း မိုးလေဝသဂြိုဟ်တု တစ်ခုကို ပစ်လွှတ်ခဲ့ပြီ။ အားလံကာရွတ်အနီးတွင် မိုးလေဝသဂြိုဟ်တုစခန်း တည်ဆောက် မည်ဟု ကြေညာခဲ့သည်။

စင်စစ် . . . မိုးလေဝသဂြိုဟ်တုစခန်းသည် မော့ဆက်၏ ကိန်းဂဏန်း အချက် အလက် စုဆောင်းဌာနဖြစ်၍ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ဖြစ်သည်။

‘ဒါပေမယ့် . . . ကျွန်တော်တို့ကို သံသယနဲ့ ကြည့်ခဲ့တယ်လေ။ ဘယ်လောက် အထိနာမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရအောင် ဘယ်သူ့ကို ယုံကြည်ရမှန်း မသိတော့ဘူးလေ’

‘ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ငှားရမ်းခဲ့တယ်ဆိုပါတော့’

‘တကယ်အကြံပေးတာက ဆွန်ဂျာပါ’

ဝဲလှေစံက မိမိသောက်နေသော ဆေးပြင်းလိပ် ဖင်စီခဲကို ကြည့်သည်။ နောက် တစ်လိပ် ဆက်သောက်ချင်နေသည်။ သည်ကနေ တစ်နေ့တည်းမှာပင် သူ့သောက်ခဲ့သည့် ဆေးပြင်းလိပ်ပေါင်း မနည်းတော့ပြီ။ ရင်ထဲတွင် မွန်းကျပ်နေသလို ခံစားမိသည်။ သူ စောင့်နေဦးမည်။

‘ဒီ အမျိုးသမီးကတော့ သစ္စာဖောက် မဟုတ်ရပါဘူး။ တကယ့်ကို မဟုတ်ရပါဘူး။ သူက မလက်တီကို မိုးမမြင် လေမမြင် ချစ်မိတာပဲ။ သူ့မှာ အပြစ်ရှိတယ်’

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

‘မလက်တီဟာ ဘယ်သူ့ဆိုတာ သိရုံနဲ့ အပြစ်ရှိနေပါပြီ’

‘သူ ဘယ်သူ့ဆိုတာထားဦး။ အဲဒါကို ခင်ဗျားသဘောပေါက် နားလည်ပါတယ်။ မဟုတ်ဘူးလား’

ဝက်ဇာမင်က အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ဆက်သွယ်ရေးဂြိုဟ်တုလီမိတက်နဲ့ ပထမဆုံးဆက်သွယ်လာတဲ့သူ မလက်တီ မှန်း ခင်ဗျား သိပါတယ်လေ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ဝဲလေ့စ်က စဉ်းစဉ်းစားစားနှင့် ဖြေသည်။

ဝဲလေ့စ်က ဆက်၍ . . .

'ဒီကိစ္စတစ်ခုလုံးမှာ ကျွန်တို့စွဲတွေနဲ့ သတဇာတ မဖြစ်တာဆိုလို့ ဒီတစ်ခုပဲ ရှိပါ
ဇယ်'

သည်ကိစ္စတစ်ခုပုံစံမကျခဲ့၊ သည်ကိစ္စ၏ အရေးပါပုံကိုလည်း ဝဲလေ့စ်က သဘော
ပေါက်ခဲ့၊ မလက်တီသည် သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းအတွက် ထောက်လှမ်းခဲ့သည်။

အစွဲရေးနိုင်ငံကို သူ့လျှို့ပြုယ်တု စနစ်ထဲ၊ မဝင် ဝင်ရအောင် အကွက်ဆင်ပေးဖို့က
ဆင်နုရီအတွေးဖြစ်၏။ သို့မှသာ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်း၏ လုပ်ငန်းများက ပို၍ လွယ်ကူချော
ဆောမည်။

သို့မို့ကြောင့် အားလံကာရွတ်ကို ဘာကြောင့် ဖျက်ဆီးရမှာလဲ။

သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းက ဖန်တီးပေးရပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ခဲ့လျှင် ဂျော်ဒန်
နိုင်ငံ၏ စစ်ဆင်ရေးစခန်း အာတာရစ်တွင် အမေရိကန်လုပ် ဆိုမင်ဇာတ်ငွေ ရှိနိုင်စရာမရှိ။
သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းက အစွဲရေးနိုင်ငံကို ပြုယ်တုစခန်းဖွင့်ပြီး အမေရိကန် ခေါ်လာသန်း
၅၀ ကျော် အကုန်ကျခံပြီး စခန်းဆောက်ရန် တွန်းပို့ခဲ့သည်။

သို့ဆိုလျှင် အဘယ်အတွက်ကြောင့် သည်စခန်းကို ဖျက်ဆီးရလေအောင်
အာရပ်တို့ကို အကွက်ဆင်ပေးလိမ့်မလဲ။

'သူက အစွဲရေးနိုင်ငံရဲ့သစ္စာဖောက်ပဲ၊ သူက ကျွန်တော်တို့ကို ဆက်သွယ်
ခြိတ်တုစခန်းတစ်ခု တကယ်ပေးစေချင်ရင် ဘာကြောင့် ဆောက်စေခဲ့ရတာလဲ'

ဝဲလေ့စ်က အတွေးရေယဉ်ကျောတွင် မျောနေဆဲ။ ဘာမျှမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်
နေသည်။ သို့သော် . . . ဝက်ဇာမင်က ပြောပြသမျှကို ကြားနေရသည်။

'ကျွန်တော်တို့ကို ငွေတုန်ခမ်းစေချင်လို့ ထင်ပါဗျာ၊ တည်ဆောက်ပြီး မကြာခင်မှာ
ဖျက်ဆီးခံရမယ့် စီမံကိန်းတစ်ခုမှာ ငွေတွေ ပုံအောသုံးစေတာကြောင့် နောက်ကိစ္စတစ်ခုမှာ
သုံးဖို့ ငွေခမ်းသွားအောင် လုပ်တာဖြစ်မှာပေါ့'

ဝဲလေ့စ်က မော့ကြည့်ပြီး . . .

'ဘာပြောတယ်ဗျ'

'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပြုယ်တုအတွက်၊ မလက်ကီက ဆက်သွယ်ရေးပြုယ်တုမ္ဘူကီနဲ့
အဆက်အသွယ် လုပ်တာကိုပဲ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် စဉ်းစားနေတာပါ။
သူ့ဟာ သစ္စာဖောက်ဆိုရင် ဘာကြောင့် ကျွန်တော်တို့က ဒီစခန်းဆောက်ဖို့ တွန်းပို့ရတာလဲ'

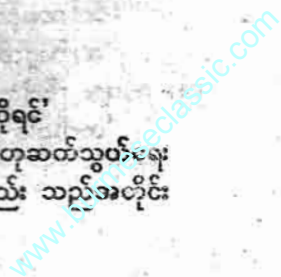
'ဆက်ပြောပါဦး'

ဝဲလေ့စ်က တိုက်တွန်းသည်။

ဝက်ဇာမင်က ပခုံးတစ်ချက်တွန်းပြီး . . .

'ကျွန်တော်တို့ကို ငွေမသုံး သုံးအောင် လုပ်တာမတုတ်ဘူးဆိုရင်'

အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် ပြုယ်တုစခန်းတည်ဆောက်ခြင်းဖြင့် ပြုယ်တုဆက်သွယ်ရေး
ဆွဲကိစ္စ အများဆုံး အမြတ်အစွန်းများစွာ ရခဲ့သည်။ ဝဲလေ့စ်ကလည်း သည်အတိုင်း

ယူဆသည်။

'အကယ်၍ ခင်ဗျားပြောသလို မလက်ကံဟာ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်း တစ်ခုခု အတွက် အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုရင် အဲဒါ အဓိပ္ပာယ်မရှိလှပါဘူး။ စောင့်ကြည့်နေမယ့် ကိရိယာတစ်ခုကို သူတို့က ကြိုဆိုလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျား မျှော်လင့်သလား'

'ဆက်သွယ်ရေးပြုတ်တုကုမ္ပဏီနဲ့ မလက်ကံတို့ ဘယ်လို အဆက်အသွယ်ရှိ သလဲ'

ဝဲလှေစံက မေးသည်။

'ကျွန်တော်လည်း အတိအကျတော့ မသိပါဘူး။ မိသားစုရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦး ပါဝင်ပတ်သက်လို့ဆိုလား။ အဲဒီသဘောမျိုးပဲ'

မိသားစု၏ မိတ်ဆွေဆိုပါလားဟု ဝဲလှေစံတွေးမိသည်။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်း၏ ခေါင်းဆောင်ဟုယူဆရသော မက်နီးလ်ဟင်နရီသည် မလက်ကံ၏ ဦးလေးတော်သည်။ အကယ်၍ မလက်ကံသည် ဆက်သွယ်ရေးပြုတ်တု ကုမ္ပဏီမှ အရာတစ်ပါးတစ်ဦးနှင့် ဆွေမိတ်ဆွေတစ်စပ်ခုလျှင် ဟင်နရီနှင့်လည်း ဆွေမိတ်ဆွေတစ်စပ်ပေလိမ့်မည်။

အခုမှ သူသည် ထုပါးသော ရေခဲပြင်တွင် ရပ်နေရသလို အခြေမခိုင်မှန်း သိရ တော့သည်။ သို့ပင်သို့ငြား အားလုံးသည် ဇာတ်အိမ်လည်းပဲ ပြုနေလေပြီ။

သို့ဆိုလျှင် အားလံကာရွတ်ရုံ ပြုတ်တုသတင်းလက်ခံသော ဆက်သွယ်ရေးစခန်း ကို တိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့် တိုက်ခိုက်သော ရှေ့ဖန်စစ်တပ်လည်း တစ်ယောက်မကျန် ကျဆုံးရ ခြင်းမှာ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်း၏ စစ်ဆင်ရေးနှင့် တသီးတခြားဖြစ်မည်ဟု ကောက်ချက်ထု လို့ ရနိုင်သည်။

သို့ဆိုလျှင် မလက်ကံသည် သစ္စာခံရသူနှစ်ဦး ရှိပေလိမ့်မည်။ သူ့လျှို့အမှောင့် ဂိုဏ်းကို သစ္စာခံရသလို မိသားစုကိုလည်း သစ္စာခံရပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် အမေရိကန်လုပ် နပ်ကြောဓာတ်ငွေ့များကို ဘယ်ကရပါလိမ့်။ မက်ဘန်ဒီက ပေးဖို့သော ဌာနများကို စစ်ဆေးသည်။ အခုတိုင် အဖြေမပေါ်သေး တစ်ဘက်ခန်းမှ ရုတ်တရက် ဟားတိုက်ရယ်မောသံ ပေါ်လာသောအခါ

ဝဲလှေစံလည်း အတွေးရပ်သွားတော့သည်။ သူက မော့ကြည့်သည်။

ဝက်ဇာမင်၏ ခေါင်းက ငိုက်စိုက်ကျနေပြီ။ သူက မတ်တတ်ရပ်ပြီး အရင် ဖန်ခွက်ကို ဝီရိပေါ်တင်သည်။

ပြီး . . . သူက

'ခင်ဗျား ပြောတော့၊ ဒီကိုလာတာ သတင်းဖလှယ်ဖို့ဆို၊ ကျွန်တော့်ကို သင် ပေးဖို့ဆို'

သူက ပြန်လှည့်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

'ကျွန်တော် ပြောနိုင်သလောက် ပြောပြပြီးပြီ။ အထောက်အကူ ဖြစ်ရဲ့လား။ ဝဲလှေစံက ပြောသည်။ သို့ရာတွင် သူ မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပြားနား

ရှိသည်။ သူက အားလံကာရွတ်စခန်းမှ ဆက်သွယ်ရေးပြုတ်တုစခန်းကို တည်ဆောက်ခြင်း

www.burmeseclassic.com

နှင့် ဖျတ်ဆီးခံရခြင်း အကျိုးရလဒ်ကို သူက ကြိုးစားဝမ်းစား ဖော်ထုတ်နေသည်။

'ကျွန်တော့်ကို သတိပေးချင်တယ် ဆိုတာတ . . .'

'သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းဟာ ခုထိ ရှင်သန်နေဆဲပဲ'

'ကျွန်တော် ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

ဝဲလှေစံက စီ၊ အိုင်း၊ အေ ဌာနချုပ်မှာ မတ်ဘန်ဒီ၏ သီးသန့်တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို စာရွက်ကလေးတစ်ခုပေါ်တွင် ရေးပြီး ဝက်ဇာမင်သို့ တမ်းပေးလိုက်သည်။

'မတ်ဘန်ဒီဆီ ဆက်ပါ။ ခင်ဗျားက ဓမ္မပတ်ဗလက်မိုးနဲ့ စကားပြောချင်လို့လို့

ပြောပါ'

ဝက်ဇာမင်က စက္ကူလေးကို ကြည့်ပြီး မီးရှို့ဖျတ်ဆီးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ သစ္စာဖောက်အသစ် ရှိနေတယ်လို့ ခင်ဗျားထင်ရင် ဖုန်းဆက်ပါ'

'အခိုက်အတန့်မှာကော'

ဝဲလှေစံက မတ်တတ်ရပ်ပြီး၊ မချိပြီး ပြုံးလျက်။

'ကျွန်တော်သေလို့ မစ်ဆိုလာမှာ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ပြီးပြီ။ ကျွန်တော် ဒီနေရာကို

လောခဲ့ဘူးပေါ့ဗျာ'

'ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဖုံးဖိထားလို့ ရမှာလဲ'

'လိုအပ်သလောက်ပေါ့ဗျာ'

ဝက်ဇာမင်က စားပွဲများကို ပတ်၍ ထွက်လာပြီး . . .

'ခင်ဗျား နောက်ဆုံးထွက်သွားတုန်းက'

'ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားအလုပ် ခင်ဗျားလုပ်တာပဲ ဥစ္စာ၊

ကျွန်တော့်အတွက် ခင်ဗျား ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။

ခင်ဗျား အထက်လူကြီးတွေက ကျွန်တော့်ကို ကိစ္စတုံး ပြောင်ချင်ကြတယ်'

ဝက်ဇာမင်က ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ခင်ဗျား ကံကောင်းပါစေလို့ ကျွန်တော် ဆန္ဒပြုပါတယ်'

ပြီး . . . သူက ဝဲလှေစံနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ'

သူက ခွဲခန်းတွင်းမှထွက်၍ အပြင်သို့ထွက်ပြီး တားပေါ်တက်သည်။ ဝက်ဇာမင်က တံခါးသို့ရောက်လာပြီး ဝဲလှေစံက ဝိတ်ပေါက်ဆီ ဦးတည်မောင်းသွားသည်ကို ကြည့်နေသည်။

သည်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ၂၄ နာရီအတွင်း တယ်အာဗစ်မြို့သို့ ပြန်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ဝဲလှေစံထင်သည်။ သူ အနားယူတော့မည်ကို ပယ်ဖျတ်လိမ့်မည်။ သိပ်တော့ မကောင်း။ သို့ပင်သိခြား သူတို့အားလုံးအတွက် သည်ဖြစ်ရပ်က ဘယ်လိုအလွဲအပြောင်း နှိလိမ့်မည်ကို သုရားသခင်မှသာ သိပေလိမ့်မည်။

ထွန်းစစ်ထွန်း စာအုပ်တိုက်

ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန် ဖြစ်သော်လည်း ဝဲလှေက တဲလ်အစစ်သို့အရောက် ပြန်မောင်းသည်။ ပြီး . . . ရွှေရာတန် တိုတယ်တွင် တည်းသည်။ နောက်ဆုံး သည်နေရာသို့ သူလာခဲ့တုန်းက ဒန်းတိုတယ်တွင် တည်းခဲ့သည်။

သူက ရေမိုးခိုသန့်စင်ပြီး တစ်ပြိုင်နက်၊ မက်ဘန်ဒီထံ ဖုန်းဆက်သည်။ 'ဟီ၊ အိုင်း အေမှ သီးသန့်ဖုန်းကို ဆက်သည်။ ပထမအကြိမ် ဘဲလ်မြည်လျှင် မက်ဘန်ဒီက ထူးသည်။

'ကျွန်တော် ဝီလျံမောရစ်ဆင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စီမံကိန်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ သမဝါယမကျေးရွာက ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ စကားပြောခဲ့ပြီးပါပြီ'

ဝဲလှေက ပြောသည်။

'ဟုတ်ပါပြီ'

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။ မဖြစ်နိုင် ဆိုဦးတော့ တစ်စုံတစ်ဦးက ကြားဖြတ်ခိုးယူ နားထောင်ချင် နားထောင်နေပေလိမ့်မည်။ သူတို့ စစ်ဆင်ရေးကြီး အပြည့်အဝ မလုပ်ရ သရွေ့၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ဝင်စားစရာ မလိုဟု သံသယဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိ။

'ကျွန်တော် တဲလ်အစစ်က ဆက်တာပါ။ ဒီကနေပဲ ဒီနေရာက ထွက်ပါ့မယ်'

'စိတ်ဝင်စားစရာ တပုံတခေါင်းကြီးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုထိတော့ ယတိပြတ် ပြောလို့တော့ မရသေးဘူး'

'ခင်ဗျား ဘယ်ကို ခရီးဆက်ဦးမှာလဲ'

'ဘာလင်ကိုပါ။ နောက် မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းတစ်ဦးနဲ့ သွားတွေ့မလို့လေ၊ ဇာတိမြေမှာကော ဘယ်လိုလဲ။ အနောက်ဘက်တမ်းခြေဆီကတော့ ဘာထူးသေးသလဲ' အခိုက်အတန့်တွင် မက်ဘန်ဒီက ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသည်။

'ခင်ဗျားကားကို အားလပ်ပါစို့မှာ တွေ့ရတယ်။ တောင်ပိုင်းက တရားမဝင်တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက မောင်းလို့လေ၊ ကား အရောင်းအဝယ်လုပ်သူဆီက ဝယ်ခဲ့တာပါလို့ ကျိန်ပြောပါတယ်'

ဝဲလှေက သိလိုက်ပြီ . . .

'ကျွန်က ကားကို ရောင်းပြီ။ မနေ့က မက်ဆီကိုစီးတီးကို လေယာဉ်နဲ့ခရီးဆက်တယ်' အဲဒီက တစ်ဆင့်

'ဘာသတင်းမှ မရသေးဘူး။ အပေါင်းအသင်းတွေက စစ်ဆေးနေတုန်းပဲ'

'သူက ဥရောပကို ခရီးဆက်မယ်'

'ခင်ဗျားပြောတာ သိပ်မှန်တယ်'

မက်ဘန်ဒီက ပြောပြီး၊ ခေတ္တခဏမျှ ချီတုံချတုံဖြစ်ကာ စကားဆက်ပြန်သည်။ 'ဘွန်း (အနောက်ဂျာမနီ)လား၊ ရောမလား၊ လန်ဒန်လားပဲ။ အဲဒီသုံးမြို့ထဲက တစ်မြို့မြို့ သွားတာ ဖြစ်မယ်'

'အဲဒီက အဖွဲ့တွေကို တပ်လှန့်မထားရသေးဘူးပေါ့'

ဝဲလှေက မေးသည်။ လှုပ်ရှားမှုများ ကြားလာ၍ ဖွန်သည် ဝစ်မှတ်ဖြစ်လို့မည် ဝိုးရိမ်ပူပန်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

'အခုထိတော့ မလုပ်ရသေးပါဘူး'
'မလုပ်ပါနဲ့ဦး'

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။ အခုမှ စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။ ဝက်ဇာမင်ကို သူ ပြောပြခဲ့သမျှမှာ အမှန်ချည်းဖြစ်သည်။ အခုတော့ မလတ်တီသည်လည်း ဘဝ တစ်ပါး သို့ ပြောင်းသွားလေပြီ။ မော့ဆက်မှာ သစ္စာဖောက် နောက်တစ်ဦးရှိသေးတောင်မှ မကြာမတင် ရှိတော့မည်။

စိ။ အိုင်း၊ အေမှာကော သည်လိုပဲ ဖြစ်လိမ့်မလား။ ဆွစ်သည် သူတို့လူ။ သူလည်း ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားလေပြီ။ သူ့နေရာကို ဆက်ခံမည့် နောက်တစ်ဦးက အဆင့်သင့် ဖြစ်နေပြီလား။ အကယ်၍ သစ္စာဖောက် နောက်တစ်ဦးရှိနေလို့ မတ်ဘန်ဒီက အနောက် ဥရောပစခန်းများကို တပ်လှန့်ခဲ့လျှင် ဟင်နရီဆီသို့ အမြန်ဆုံး သတင်းရောက်သွားပေလိမ့် မည်။ ဂျွန်လည်း သေရပေလိမ့်မည်။

'ပြီးတော့ကော'
မတ်ဘန်ဒီက မေးသည်။

'ဒီည ခင်ဗျားဆီ ပြန်ဆက်မယ်။ အဲဒီအချိန်ဆို ကျွန်တော် ဘာလင်ရောက်နေရော မယ်။ ဂျွန်ကို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ကြားဖြတ်ဝင်ဖမ်းမယ်'
မတ်ဘန်ဒီက ပြောသည်။
'ကျွန်တော် လုပ်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား'

ဖရပ်စ်ကာတီဆိုသည်မှာ ရောမမြို့တော်၏ အရှေ့တောင်ဘက် ၁၅ မိုင်အကွာ အဲလ်ဘန် တောင်ကုန်းတွင်ရှိသော မြို့ငယ်ကလေးတစ်မြို့။

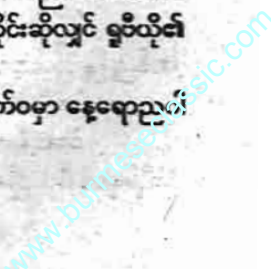
ကြာသပတေးနေ့ ည။

ဂျွန်မဟော်ဏီက ငှားလာသော ဖီးယက်ကားကို ရှေးဟောင်းမြို့ကလေးကို ကျော် ၍ အဝေးပြေးလမ်းကြီးအတိုင်း တစ်မိုင် နှစ်မိုင်ခန့်မျှ မောင်းသွားပြီး၊ သူ့ညွှန်ကြားချက်တွင် ညွှန်ပြထားသည့်အတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ ချိုးကွေ့သည်။

လမ်းကျဉ်းကလေးက တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ကွေ့ကာဖောက်ထားသည်။ ခရီးအတန် ပေါက်လျှင်၊ မိမိအထက်မှ မီးရောင်များကို တွေ့ရသည်။

သည်နေရာသည် အဖိုးတန် နေအိမ်ကြီးများရှိရာ အရပ်ဖြစ်သည်။ တောင်ခါး ဝန်းတွင် ခေတ်မီတိုက်များ ရှိသည်။ သူ ရရှိသော ညွှန်ကြားလွှာပါ အတိုင်းဆိုလျှင် ရွတ်ယို၏ နေအိမ်သည် တောင်ထွတ် ပိုင်ယာကောရိုနဲလ်တွင် ရှိသည်။

'ရွတ်ယိုနေအိမ် ဝင်ပေါက်လမ်းတွင် သံတံခါးရှိတယ်။ ဝိတ်ပေါက်မှာ နေရာညှပ်၊ ထွင့်ထားတဲ့ အိတ်လီ အမျိုးသားအလံကို တွေ့နိုင်တယ်လို့ ဟု ညွှန်ကြားရာတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဌာနက နောက်တစ်တွေ့ကို တွေ့သောအခါ အထက်တွင် ဧရာမအိမ်ကြီးတို့ တွေ့ရသည်။ ရွှေမျက်နှာ တစ်ခုလုံးမှာ မှန်ချည်းဖြစ်သည်။ တူထဲသော သံမဏိဘောင်များ တွပ်ထားသည်။ နောက်တစ်တွေ့သို့ ရောက်ပြန်သည်။ အခိုက်အတန့်တွင် သူ့မြင်ကွင်းတို့ ကာဆီးထားသည်။

သည်အိမ်ကြီးသည် ရွှေပိယို၏အိမ် ဖြစ်သည်။ အိမ်နှင့်နီးသံထက် နီးလာလေလေ သူ့နှလုံးက ခုန်လေလေ ဖြစ်သည်။ သူ့အာခေါင်က ခြောက်နေသည်။ ဗိုက်က တကျွတ် ကျွတ်နှင့် မြည်နေသည်။ သို့ရာတွင် ပြန်လည်တုံ့ပြန်လိုစိတ်က ကြောက်ခမန်းလိလိ ပြင်းပြ နေသည်။

နောက်ဆုံး ကားလမ်းတွေ့တိုကျော်လျှင် သူက ဒါဇင်ဝက်ခန့်ရှိသော ရဲသားများ နှင့် အပြာရောင်မီးများကို လွန်ရန် စက်ရှိုက်ကို လျှော့လိုက်ရသည်။ သည်နေရာတွင် လမ်း နှစ်ခွရွှံ့သည်။ ဘယ်ဘက်မှ လမ်းက တောင်အောက်သို့ဆင်းသောလမ်း ဖြစ်သည်။ လက် ယာဘက်မှ လမ်းက ရဲကားများရှိရာသို့ သွားသည်။ သံပန်းတံခါးမှာ ပွင့်နေသည်။ သုံး ရောင်ချယ် အိတ်လီအမျိုးသားအလံကို တံခါးအနီးတွင် လွှင့်ထားသည်။ ဝိတ်ဝအတွင်း တွင် လွှင့်ထားသည်။ ဝိတ်ဝအတွင်းတွင် မီးရောင်များ ထိန်ထိန်ညှိုးညှိုး ထွန်းထားသည့် အောက်တွင် ဂျက်ဂွာ ပြိုင်ကားတစ်စင်းကို တွေ့ရသည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ယာဉ်မောင်း ဘေးမှ ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေသည်။

ဌာနက သူမ၏ အရောင်ဖျော့ဖျော့နှင့် ရှည်လျားသော ဆံပင်ကို တွေ့ရသည်။ ယာဉ်မောင်းထိုင်ခုံတွင် ရွှေပိယိုက ထိုင်လျက်ရှိသည်။ ဌာနက အသေအချာသိသည်။ (၂၅) တိုက်မျှသာ အကွာအဝေးရှိမည်။ မှားနိုင်စရာမရှိ။ ရွှေပိယို ဝိတ်စောင့်များနှင့် စကားပြောနေ ဟန် ရှိသည်။

ဌာနက ဖြည်းဖြည်းကလေး ကျော်လွန်သွားချိန်တွင် ဘယ်သူကမှ သူ့ကို ဝရ မစိုက်မိကြ။ သူက ဘယ်ဘက်သို့ ချိုးကွေ့၍ လမ်းမကြီးဆီ ဦးတည်လိုက်သည်။

တောင်ကုန်းအခြေတွင် ထရပ်ကားတစ်စင်းနှင့် အခြားကားများ ကျော်လွန်သွား သည်အထိ သူက စောင့်ရပေလိမ့်မည်။ ပြီး . . . ဖရပ်ကာတီသို့ ပြန်မောင်းလာသည်။

ရွှေပိယိုသည် အပေါ်မှာရှိသည်။ ၂၄ နာရီအတွင်းမှာ သို့မဟုတ် အလွန်ဆုံး ၄၈ နာရီ အတွင်းမှာ ဌာနက သူ့ကို ပြောင်ရပေလိမ့်မည်။

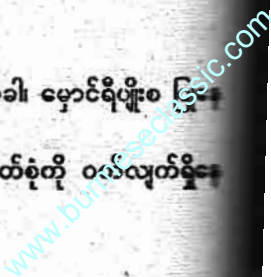
ဝါရှင်တန်ဒီစီ . . .

အင်္ဂါနေ့ . . .

“ဒယ်ရဲလ်ဆွစ်”က စာဖတ်နေရာမှ မော့ကြည့်သောအခါ မှောင်ရိပျိုးစ ဖြစ်

လေပြီ။

သူသည် အသုဘမှအပြန် ဝတ်လတ်စအနတ်ရောင်ဝတ်စုံတို့ ဝယ်လျက်ရှိနေ

လည်စီးကိုသာ ဖြေလျော့ထားသည်။ အတိုလက်ကိုမူ ခေါက်တင်ထားသည်။

“ဒါကို ခင်ဗျား ဖတ်ပြီးပြီပေါ့”

သူကမေးသည်။

ကျွန်မဟော်ကီက ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းလေးတွဲတွဲ ညိတ်ပြသည်။

“အဲဒါကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

“ဘယ်လိုသဘောရမှန်းကို မသိရအောင်ပါပဲဗျာ”

ဆွစ်က ပြောသည်။

ဆွစ်က ထိုင်ရာမှထ၍ မှတ်စုမှတ်တမ်း တစ်ထုပ်ကြီးကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး

အညောင်းအညာဆန်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော့် အဖေက အင်မတန် လက်တွေ့ကျတဲ့သူဗျ၊ စိတ်ကူးယဉ်တဲ့သူ ထုတ်ဘူး”

“သူက အဖွဲ့အစည်းအတွက် ဘာလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားရိပ်စားမိရဲ့လား”

ဆွစ်က မေးသည်။

“ယေဘုယျလောက်ပါပဲ။ တည့်တည့်ပပတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ရံဖန် ရံခါတော့လည်း သူဘယ်သွားလို့ ဘယ်လာတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော်တို့ သိပါတယ်။ သူက ကျွန်တော်တို့ကို ရှောင်ဖယ်ရှောင်ဖယ်လုပ်နေဖို့ အားထုတ်တာကိုပဲ ကျွန်တော်တို့က သူ့တိုမြတ်နိုးနေမိတယ်”

“ဒီအကြောင်းကို တစ်ဦးဦးနဲ့ ဆွေးနွေးဖူးသလား”

“ဟင့်အင်း”

“ခင်ဗျားမိန်းမနဲ့ကော”

“ဘယ်သူနဲ့မှ မဆွေးနွေးဖူးဘူး။ ကျွန်တော့်အဖေက ခင်ဗျားကို သိပ်ယုံတယ်။ ခင်ဗျားကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ ဒီစာအိတ်ကို မရယူစေရဘူးလို့ ကျွန်တော့်ကို စာရေးမှာပါတယ်”

ဆွစ်က အတွေးရေယာဉ်ကြောတွင် ဖျောနေသည်။

“ဒါကို ခင်ဗျားဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

မဟော်ကီက မေးသည်။

“အခုချိန်ထိတော့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိသေးပါဘူးဗျာ၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား ဘယ်တော့ ပြန်လာမလဲ”

ဆွစ်က မေးသည်။

“ကျွန်တော်တို့က နေအိမ်ကို တန်းတန်းမတ်မတ် မပြန်သေးပါဘူး။ သန်ဘတ် ခိမှာ ဝါရှင်တန်က ခွာမယ်၊ မင်နီဆိုတာပြည်နယ်ကို ခရီးထွက်မယ်၊ သူ့တို့ကို ဝိတ်ထား မှုန်းမယ်လေ။ ကလေးတွေက ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ ရှိနေတယ်။ အဲဒီမှာ ဝေကတမြတ်တော့ နေရဦးမယ်”

ဆွစ်က အသက်ကို ပြင်းပြင်းရွှေ့နေဟန်ရှိသည်။ ပြီး . . . သူကမေးသည်။

“ခင်ဗျားက မားရိုးမော့မှာ နေဦးမှာလား”

မဟော်ကီက ခေါင်းညိတ်သည်။

“ကောင်းပါတယ်။ ခင်ဗျား ခရီးမထွက်မီ ကျွန်တော်ဆက်သွယ်ပါမယ်။ ဒါ့အတွက် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက် အချိန်ယူစဉ်းစားရဦးမယ်လေ။ အချိန်လိုပါတယ်”

“ကောင်းပါတယ်။ အကူအညီပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

မဟော်ကီက မတ်တပ်ရပ်ရင်း ပြောသည်။

“ကျွန်တော် အကူအညီပေးနိုင် မပေးနိုင် မသိရသေးပါဘူး”

“ကျွန်တော့်အဖေကတော့ ခင်ဗျားသာ ဒီလုပ်ငန်းအတွက် အသင့်တော်ဆုံးလို့ ထင်ခဲ့တယ်”

စင်စစ်

ဝဲလေ့စ်မဟော်ကီက ဆွစ်အပေါ် ယုံကြည်အားထားမှုသည် သည့်ထက်ပင်ပို ပေလိမ့်မည်။ ဖွန်လည်း သိသည်။ ဆွစ်သည် သူ့ဖခင်အဖို့ သားအရင်းတစ်ဦးနှင့် မခြားပေ။ အဖွဲ့အစည်းတွင် နောက်ဆုံး တာဝန်ထမ်းချိန်တွင် ဖွန်နှင့် မိုက်ကယ်တို့က ဝါရှင်တန်တွင်မရှိကြ။ အဝေးသို့ရောက်နေကြသည်။ ဒယ်ရဲလ်ဆွစ် တစ်ဦးတည်းသာ ဝဲလေ့စ်မဟော်ကီကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တွေ့ခဲ့သည်။ သူတို့အလုပ်အကြောင်းကိုလည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထောက်လှမ်းရေးလောကတွင် ရုံးလုပ်ငန်း ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သာမန် ပြောရိုးဆိုရိုးရှိခဲ့လျှင်၊ ဖက်လဲတကင်းရှိသူ အချင်းချင်းသာ ပြောလေ့ပြောထ ရှိကြသည်။

အကယ်၍ ဖွန်၏ဖခင်သည် မိမိအလုပ်ကို မိသားစုအလုပ်လို၊ မိမိအသက်ကို အပ်နှံထားခဲ့သည်ဆိုပါလျှင် ဒယ်ရဲလ်သည်သာ အလုပ်ကို အရှိန်ရာခံရပေလိမ့်မည်။ ဖွန်ကလည်း မစ္စီရစ်တံ မရှိပါချေ။ ဖခင် မျက်ကွယ်ပြုသွားပြီးသည့်နောက်တွင် သူ့က ဆက်လက်လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်သွားဖို့ အရေးကြီးသည်ဟု အထင်ရှိသည်ကို တခြားသူ တစ်ဦးက မြတ်မြတ်နိုးနိုး ဆောင်ရွက်ပါမည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဖခင်အား ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းကိုပင် ဖွန်က ကျေးဇူးတင်မိသေးသည်။

“ခင်ဗျား ခရီးမထွက်မီ ကျွန်တော် ဆက်သွယ်မယ်လေ”

ဆွစ်က ပြောသည်။

ဖွန်နှင့်အတူ တံခါးပေါက်ဆီသို့ ယှဉ်တွဲလျှောက်သွားပြီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။

ငါးမိနစ်လုံးလုံးကြာတဲ့အထိ ဆွစ်က အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသည်။ မကြာမီမှာလည်း အသုဘကိစ္စအပြီးတွင် မိမိကိုပေးလိုက်သည့် စာအိတ်ကြီးကို လှည့်ကြည့်မိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဖုန်းရှိရာသို့သွား၍ ပြည်ပဆက်သွယ်ရန် နံပါတ်ကို လှည့်လိုက်သည်။

ဖျီနီဗာသို့ဆက်သွယ်ရန် ဆယ်မိနစ်တိတိကြာသည်။ အဆက်အသွယ်ရချိန် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများရွဲရွဲစိုလို့။

“ဟုတ်ကဲ့”

အကျွမ်းတဝင်ရှိသော အသံက အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာတစ်ဘက်မှ ပြန်ထူးသည်။
“ကျွန်တော် ဖဲရက်ပါ။ မဟော်ဏီအလုပ်က မပြီးဆုံးသေးပါလား”

ဆွမ်းက ပြောသည်

“သူ သေပြီပဲ”

“အခုပဲ ကျွန်တော်လည်း အသုဘပို့ပြီး ပြန်ရောက်လာတာပါ။ သူ့သားလည်း ချီနေတယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို မှတ်တမ်းမှတ်စုတွေ တစ်ထပ်ကြီးပါတဲ့ စာအိတ်ကြီး တစ်ခု ထိုးထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ခင်ဗျားအမည်လည်း မလက်ကံ လာဆန်နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ပါနေလေရဲ့။ လက်စသတ်တော့ သူ့ဆီမှာ အကုန်ရှိနေပါလားဗျ”
ခေတ္တခဏမျှ စကားပြောရပ်သွားကြသည်။

“သူက တစ်ခြားသူတစ်ဦးဦးများ ပြခဲ့သေးသလား”

“ဘယ်သူ့ကိုမှ သူက မပြခဲ့ဖူးဘူးလို့ ပြောတာပဲ”

“ဒီလိုဆို ခင်ဗျား ဒီကိုလာခဲ့ရင်ပိုကောင်းမယ်။ ခိုးထွက်လာလို့ မရနိုင်ဘူးလား”

“ကျွန်တော်လည်း ခွင့်ယူထားတယ်လေ။ မဟော်ဏီဟာ သူ့ငယ်ချင်းမို့လား”

“ကျွန်တော်လည်း သူ့အပေါင်းအသင်း ဖြစ်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မဖြစ်နိုင်ဘူး

လေ”

“ကျွန်တော်ခိုးထွက်လာဖို့က အနည်းဆုံး လေးဆယ့်ရှစ်နာရီတော့ကြာမယ်”
ဆွမ်းက ပြောသည်။

“ဒါထက် ကြာချင်ကြာပါစေလေ။ ဒီအရှုပ်တော်ပုံကြီးကို ရှင်းလိုက်ကြရအောင်

သား”

ဆွမ်းက စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချသည်။ အခန်းတစ်ဘက်နံရံဆီသို့ လေးလေး ဆွဲတွဲလျှောက်လှမ်းသွားသည်။ ဗီရိုမှ အရက်ပုလင်းကို ဆွဲယူပြီး နောက်တစ်ခွက်ငဲ့သည်။ သည်အရှုပ်တော်ပုံကို ရှင်းမှုဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သည် အခိုက်အတန့်တွင်မှ နည်းလမ်းတစ်ခု ထည်းကိုသာ ဆွမ်းက တွေးလိုရသည်။

အခန်း (၁၄)

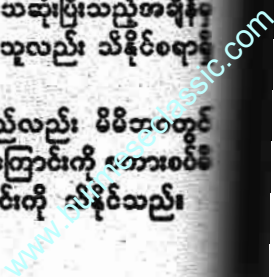
နောင်သောအခါမှ အစအနကလေးများကို စုစည်းပေါင်းစပ်ကြရသော မော်ကွန်း တင်သူများက နောက်ဆုံးရလဒ်သည် မလွဲမသွေ ပေါ်ရမည်တဲ့၊ ရလဒ်၏ ဝေပုံဖြစ် ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်သော်လည်း တယ်သောအခါမှ မဖြစ်ပေါ်သင့် ဟုလည်း သူတို့က ဆိုကြသည်။

သို့ရာတွင် ပြင်ပမှ သူများကမူ သရုပ်မှန်ကို မသိနိုင်ကြ။ ဟောဆက် (MOSSAD) အစွဲရေးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အကြီးအကဲဟောင်း အဇ္ဈရာပတ်ဇာမင်ကိုသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကမူ သိနိုင်စရာများ သို့မဟုတ် မှန်းဆနိုင်စရာများ တပြိုင်တကြီးရှိနိုင်သည်။ သူသည် အငြိမ်းစားယူပြီး ဂန်ဟိုင်ဖစ်အရပ်တွင် နေသည်။

ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် အစွဲရေးဇရာကို ပထက်ရာတွင် အကူအညီပေးခဲ့တဲ့ တာလင်မြို့မှ ကားလ်မာဂရပ်စ်သည် လွန်ခဲ့သောနှစ်များက သားယေဆုံးပြီးသည့်အချိန်မှ စ၍ သည်အကြောင်းကြောင့် နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူလည်း သိနိုင်စရာ မရှိ သည်။

မွန်တာနာပြည်နယ်၊ မစ်ဆိုလာမြို့ သူ့သန်စောင့်သည်လည်း မိမိဘဝတွင် အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားခဲ့ရကာ နောင်တွင် သည်အကြောင်းကို ကားစင်စီ တိုင်း ပြောမဆုံးနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူလည်း သည်အကြောင်းကို သိနိုင်သည်။

ချော့စင်တန်း၊ စာအုပ်တိုက်

အခြားသူများလည်း သိနိုင်သည်။ အချိတ်အဆက်လုပ်ရသော အဖွဲ့သားများ၊
အထိတ်ဝဉာဏ်များ၊ ယာဉ်မောင်းများ၊ ကင်းပုန်းဝပ်သူများနှင့် ကျွမ်းကျင်သူများ
သည်ဖြင့် အကယ်၍ သည်လူများကို မထင်မရှား အရက်ဆိုင်ထောင့်ခန်း တစ်နေရာတွင်
သေသကာက ညှင်းညှင်းတွဲတွဲ၊ ယမကာကောင်းကောင်းများနှင့် စုန်းနိုင်ခဲ့လျှင် သဘော
ကောင်း နားလည်ဖို့ နီးစပ်ပေလိမ့်မည်။

နိုင်ငံပေါင်း တစ်ဒါလင်မတမူ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းများ၏ ထိပ်ပိုင်း
လူများထဲမှ ရင်သပ်ရွှေမော အံ့ဩကြကုန်သော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများသည်လည်း
သားသည်။ သူတို့ တစ်ဦးစီကလည်း သူတို့သိသည်ဟုသာ ထင်ခဲ့ကြသည်။ တကယ်
တော့လည်း သူတို့အားလုံးက ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို ပြန်လည်စဉ်းစားချင်စိတ် မရှိကြ။
အောင်ပြောင်တင်းတင်း ပြောဆိုဖို့ မဆိုထားဘိ၊ အပေါင်းအသင်းအချင်းချင်းပင် သည်
ကြောင်းကို စပ်စပ်စုစု မပြောလိုကြ။

သို့သော် ခြစ်ခြစ်တောက်ပူပြင်းသော နွေနှောင်းကာလ နေ့တစ်နေ့တွင်မူ၊
ထဲထဲလှုပ်လှုပ်ဖြစ်စေမည် ရလဒ် ပေါ်လာလိမ့်မည်ကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ
မထင်ခန့်မှန်းနိုင်ကြမည် မဟုတ်။

ဩဂုတ်လ၊ လဝက်ပိုင်း တစ်ခုသော စနေနေ့မနက် စောစောပိုင်းတွင်ဖြစ်သည်။
နိုင်ငံ၏ ဂျီနီဗာမြို့တော်သည် မြို့များအံ့ဆိုင်းနေသည့်အောက်တွင် ပြားပြားဝပ်လျက်၊

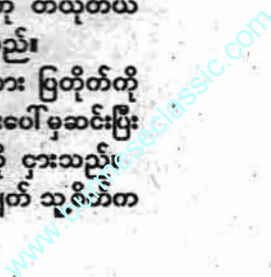
အရှေ့မိုးကုပ်စက်ပိုင်းတွင် နေသည် ပြုထွက်စသာ ရှိနေသေးသည်။ နောက်
ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဂျီနီဗာကန်ကြီး တောင်ဘက်ခြမ်းမှာ လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများကို
အိတ်ဖိတ် တလက်လက်နှင့် ဖြစ်စေပေလိမ့်မည်။ ယခုမူ မှန်မှန်မှားမှား အလုံးကြီး
အဏ္ဍာန်သာ ရှိနေသည်။

သာမန်အားဖြင့် ဂျီနီဗာမြို့တော်သည် မှန်ကုတ်ကုတ် မရှိတတ်။ ဆွစ်လူမျိုးတို့၏
အိတ်ဖိတ်အလျောက် မထုံတက်တေးရှိကြသော်လည်း၊ ဂျီနီဗာ မြို့သူမြို့သားများက နှစ်စဉ်
အိတ်ဖိတ် ထောင်နှင့်သောင်းနှင့်ချီ၍ ရောက်လာကြကုန်သော ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များကိုမူ
မိမိရင်ကောင်းပီသရန် သိနားလည်ထားကြသည်။

သို့သော် သည်ကနေ မြို့များအံ့ဆိုင်းနေခြင်းက ပြီးငွေ့စရာတစ်စုံတစ်ခု၊ ညစ်ညူး
ရာ တစ်စုံတစ်ခု ကျရောက်လာတော့မည့် နိမိတ်များ ဖြစ်နေသယောင်ယောင်။

ဒယ်ရဲလ်ဆွစ်တစ်ယောက် ဂနာမပြိမ်ဖြစ်နေရသည်။ သူသည် အသက်သုံးဆယ့်
နှစ် အရွယ်ရှိပြီး၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် တောင့်တောင့်တင်းတင်းရှိသည်။ ခရီးဝန်းလာပုံ
သည်။ ကားစီးလာရင်းက မကြာခဏဆိုသလို မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်ကြီးကို တယုတယ
ဆင်သပ်နေမိသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ တသသ ထားရှိခဲ့တန်ကို ပြနေသည်။

သည်မနက်တွင် သူက သတိကြီးစွာထားသည်။ ဗော်လ်ဘိုင်းယား ပြတိုက်ကို
သိရှိ၍ ကော်နာပင်ဘူတာအထိ ဓာတ်ရထား စီးခဲ့ရသည်။ ဓာတ်ရထားပေါ်မှဆင်းပြီး
အချိတ်အရောက် လမ်းလျှောက်သွားသည်။ ပြီးမှ အငှားယာဉ်တစ်စီးကို ငှားသည်။
နောက်မှ အရိပ်ပမာ ထပ်ကြပ်မတော့လိုက်နေသူများမရှိ။ သို့စဉ်လျက် သူ့ရိပ်က

မကြာမကြာ ပုခုံးတိုကျော်လွန်၍၊ နောက်တို လှည့်မကြည့်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေရသည်။ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ကြည့်ချင်သည်အထိ သူ့ဦးနှောက်က ပလောင် ဆူလှလှ ရှိနေသည်။ မှန်ပြတင်းဖျားအတွင်းတွင် စဉ်းစဉ်းစားစားလုပ်ရန် အခွင့်အလမ်းတို့ ရှာမိသည်။

သွက်ချာပါဖ လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သည်အတတ်ပညာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နည်းပြဆရာ တစ်ဦးပြောခဲ့တဲ့ စကားများကို ပြန်သတိရသည်။

အရေးနဲ့အမြန် မင်းတို့ကိုဆော်လိမ့်မယ်။ ပြေးလို့လွတ်လိမ့်။ ရှောင်လို့ရလိမ့်မယ် မထင်ကြနဲ့ လူကြီးမင်းတို့ . . . တဲ့။

သူက စင်မြင့်အပေါ်မှ ရှေ့သို့ ကိုင်းလိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံက ရွန်းရွန်း လက်လက်နှင့်။

သူက ဆက်၍ . . .

“ဒါပေမယ့် မင်းတို့သဘောပေါက်နားလည်လာရင် ဒီတစ်ချက်က မင်းတို့ရဲ့ မဟာမိတ်ဖြစ်လာပေလိမ့်မယ်။ မှတ်ထား။ မင်းတို့အညံ့ခံ ခူးထောက်ရင်တော့ အဟားခံ ရလိမ့်မယ်။ တခြားနေ့က ဒီအဖြစ်မျိုးကို စောင့်ကြည့်နေတာ။ သူက အရိပ်လက္ခဏာ အားလုံးတို့မြှုပ်နှံမှာပဲ။ မင်းတို့က ယုန်ကလေးတစ်ကောင်လို သွေးရွေးသွေးတန်း ပြေးနေလိမ့် မယ်လို့ မျှော်လင့်ပေလိမ့်မယ်။ ဘယ်လမ်းပဲသွားသွား၊ ခုန်လွှားသွား။ ဒါမှ သူ့ကို အတွတ် ဆင်နိုင်မှာ။ ချက်ကောင်းဝင် ထိုးလိုက်မိပြီဆိုရင် သူက မလွဲမသွေ အမှားကျူးလွန်မိမှာပဲ”

“ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်လူကလည်း ခင်ဗျားလိုပဲ သွက်ချာပါဖ ဖြစ်နေချင်နေမှာ” သင်တန်းသားဝယ်တစ်ဦးက ပြောင်ချော်ချော်နှင့် ပြောသည်။

နည်းပြဆရာက နောက်သို့ ပြန်မိုလိုက်သည်။ ရွံ့တွံတွံမျက်နှာတွင် အပြုံးရိပ်ချာ ပေါ်လာသည်။

“မင်းထော်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းလုပ်ရပ်က အသာစီးမရခဲ့ရင်တော့ မှန်နိုင် တယ်”

နည်းပြဆရာက ပြောသည်။

သည်စဉ်က သင်တန်းတစ်ခုလုံး တဝါးဝါး တဟားဟားနှင့်။

ဝဲလှေစံက သူ့ကို သနားမိသည်။ သူလည်း ပေးစရာရှိသမျှ အကုန်အစင်ပေးခဲ့ ပြီးပြီ။ သို့ရာတွင် သူက လုပ်စရာရှိနေလို့ ဆက်လုပ်ရပေဦးမည်။ နောက်ဆုံး လဲလှေစံ ကာ သေပွဲဝင်ခြင်းကလွဲလို့ အခြားမူတွဲ မရှိမှန်း သူသိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

“အားလံကာရွတ်ဆိုတဲ့အမည်က ခင်ဗျားအဖို့ ဘယ်လိုများ အဓိပ္ပာယ်ရှိသေး ဝဲလှေစံက မေးသည်။

ကားလံက မျက်လုံး လင်းလက်သွားသည်။

“အဲဒါက မြို့တစ်မြို့အမည်ပဲ။ တဲလံအပစ် အရှေ့ဘက်မှာရှိတယ်။ မြို့က မြို့ထိမ်လေးပါ”

“ဒါပဲလား။ ဆွန်ဂျာက ဒီမြို့အကြောင်း ခင်ဗျားကို ပြောမပြလူးလား”

“ဘယ်လိုသဘောနဲ့လဲ”

“ခင်ဗျားသိပါတယ်ဗျာ”

“ခင်ဗျား ဘာတွေပြောနေတာလဲ”

ဝက်ဇာမင်က ပြောမပြဘူးလား၊ ဆွန်က ပြောမပြဘူးလား၊ ဒီနာမည်ကို မကြား
ဘူးလား၊ ကျေရူစလင်က အစိုးရအိမ်မှာ နေရတုန်းကလည်း မကြားဖူးဘူးလား၊ တစ်ခါမှ
မကြားဖူးဘူးလား”

“ခင်ဗျား ဘာပြောမှန်းကို ကျွန်တော် အခုထိမသိသေးဘူး”

ဝဲလှေစ်က လိမ်ညာပြီးဖြန်းနေခြင်းများ၊ ဝေ့လည်ကြောင်ဝတ်လုပ်ခြင်းများကို
အိမ်ထဲထဲဆုပ်လှပြီ။ သူ ကားလ်ကို ချစ်သည်။ သည်အရှုပ်တော်ပုံကြီးတစ်ခုလုံးတွင် သူ့သာ
ပိုင် ဖြောင့်မတ်သူ၊ ရိုးသားသူဖြစ်သည်ဟု ထင်သည်။ သူ့တွင် ထိမ်ချန်စရာ ဘာမှမရှိ၊
သူ့ရာတွင် သူ တိတိကျကျမသိရ။ ဝမ်းနည်းကြေတွဲခြင်းကြောင့်လား၊ မောက်မာလို့လား
နဲ့သည်ကို သူ မတွေ့တတ်တော့။

သူက မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်က အားလံကာရွတ်က ပြိုဟ်တုလက်ခံရေးစခန်းအကြောင်း ပြော
နေတာပါ။ ခင်ဗျားသမီးသေတာ အပါအဝင် ဒီဟာက အားလုံးရဲ့ ဗဟိုချက်မပဲ”

“ရာသီဥတု ပြိုဟ်တုလား”

“ကျွန်တော် ဒီကိုလာတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့။ ကျွန်တော် အသက်
ရှင်လျက်ရှိနေသေးတယ်ဆိုတာလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့။ ကျွန်တော် အသက်ရှင်
လျက်ရှိနေသလားလို့ သံသယရှိနေတယ်ဆိုတာလည်း မပြောပါနဲ့”

“ကျွန်တော့်ဆီက ခင်ဗျား ဘာလိုချင်လို့လဲ”

ကားလ်က အော်သည်။

“ဒီမှာ ကားလ်၊ ကျွန်တော် ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို သိချင်လို့ပါ။ အခုတော့ ဒါက
အကြောင်းမဟုတ်တော့ပါဘူး။ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် တစ်စုံတစ်ရာတော့ သိရပါပြီ။ ရှေ့ဘက်ဆို
တစ်စုံတစ်ရာတော့ ရပါပြီ”

သူတို့က တံခါးဆီသို့လျှောက်သွားသည်။ ပြီး . . . စကြိန်လမ်းအတိုင်း အောက်
ဆင်းသွားသည်။ အဘိုးကြီးနှင့် အဘွားကြီးက ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်နေဆဲ။

“အစကနဦးကတည်းက အားလံကာရွတ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိပြီးသားမဟုတ်လား
ကားလ်က မေးသည်။

“အစကနဦးကတော့ မသိပါဘူး။ အခု မတိုင်မီ တော်တော် စောစောကတည်း
သိပါပြီ”

ဝဲလှေစ်က ဖြေသည်။

“ခင်ဗျားတို့အစိုးရကို အသိပေးသေးသလား”

“မလက်ကံက အဲဒီအကြောင်းကိုသိပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူတိုင်းသိကြပါတယ်”
ကားလ်က အတန်ကြာနှုတ်ဆိတ်နေသည်။ ဝဲလှေစ်က တံခါးကိုဖွင့်လှည့်

“ဂန်တိုင်ဖစ်ကို ဘယ်တော့ပြန်မှာလဲ”

“သန်ဘက်ခါ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က နောက် သမဝါယမကျေးရွာသစ်တစ်ခု တည်ထောင်မယ်၊ ဝက်ဇာမင်က ဂန်တိုင်ဖစ်ကို အုပ်ချုပ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

“ကံတောင်းပါစေဗျာ”

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။

“ခင်ဗျားလည်း ကံတောင်းပါစေဗျာ၊ အခု ခင်ဗျား ဘယ်သွားမလဲ”

“အိမ်ပြန်ကောင်း ပြန်မယ်”

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။

သို့ရာတွင် သူ ခရီးဆက်မှာက ဘွန်းလား၊ ရောမလား၊ လန်ဒန်လား တစ်ခုခု ဖြစ်မည်။ သည်အစီအစဉ်အတိုင်း တစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့ ခရီးဆက်ချင်လည်း ဆက်မည်။ သည်နောက်တွင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မဖြစ်ဖြစ် ဖွန်ကိုရှာဖို့ အပါအဝင် ကိစ္စအများအပြား ပေါ်တွင် တည်မှီနေသည်။

“သတိဝီရိယ ရှိပါဗျာ”

“ခင်ဗျားလည်း သတိဝီရိယ ရှိပါစေဗျာ”

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။ ပြီး . . . အပြင်သို့ လှမ်းထွက်သည်။

သို့ရာတွင် ကားလ်က တံခါးကို ပြန်မပိတ်မီ သူက နောက်ပြန်လှည့်၍ . . .

“ခင်ဗျား တာဝန်ထမ်းတုန်းက သတိဝီရိယရှိခဲ့လား”

“ဗျာ”

“ခင်ဗျားရဲ့မိသားစုကို အတင်းအဓမ္မ ဆွဲသွင်းပြီး ပတ်သက်မှာကို မစိုးရိမ်ဘူးလား”

“အမြဲပဲပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် စိုးရိမ်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့တာပါပဲ”

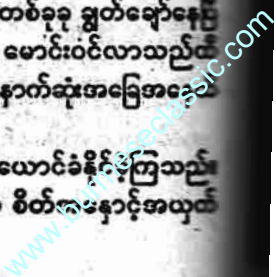
ကားလ်က ပြောသည်။

သူက တံခါးကို ပိတ်လိုက်လျှင် ဝဲလှေစ်က အငှားယာဉ်တစ်စင်းရှာရန် လမ်းပေါ် ထွက်လိုက်သည်။

ဝဲလှေစ်က ရောမတီဝဲလ်လေဆိပ်မှ ဘွန်းသို့ ခရီးဆက်သည်။ ဘွန်းတွင် ဝရင်က သူ့ကို အသင့်စောင့်နေသည်။ အလိုလို စိတ်ဆင်းရဲရသည့်အထဲ ကားလ်နှင့် စကားပြောပြောပြီးမှ ပုံရိမ် ကြွေကွဲရသည်။ သို့ရာတွင် ဝရင်မုက်လုံးအိမ်တွင် တစ်ခုခု ချွတ်ချော်နေပြီ မှန်း မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ မြို့တွင်းသို့ ရိုင်းမြစ်ကမ်းနားအတိုင်း မောင်းဝင်လာသည်ထက် သူက တစ်ခွန်းတစ်ပါးမျှ မပြောဘဲနေသည်။ ပြီးမှ သူက ဝရင်ကို နောက်ဆုံးအခြေအနေအထား ပြောပြရန် ပြောသည်။

သူတို့က ဖွန်ကို မဏ္ဍဆီကို စီးတီးအထိ တိုးပုံကို နောက်ယောင်ခံနိုင်ဖို့ကြသည်။ သည်အထိ မက်ဘန်ဒီပြောပြလို့ သိပြီးပြီ။ ကျန်အကြောင်းများက စိတ်ကနေနှင့်အယုတ်

ဖြစ်ရသည်။

“အဲဒီကမှ တစ်ဆင့် သူ ဘယ်ကို ခရီးဆက်မလဲ”

“အဲဒီကမှပင် အမေရိကန်လေယာဉ်နဲ့ နယူးယောက်ကနေ ဒီလေဆိပ်က တစ်ဆင့် ဥရောပကို ခရီးဆက်တယ်။ နောက်တစ်နေ့မနက် ရောက်တယ်”

“ဘွန်းလား၊ ဖရင့်ဘက်လား”

ဝဲလှေစ်က မျှော်လင့်တကြီးနှင့် မေးသည်။

ဂရင်းက ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး

“ရောမ”

ဟုဖြေသည်။

“ရွာပီယိုပေါ့ ဆင်ဆမ်က အဲဒီမှာရောက်နေပြီ။ ဆင်ဆမ်က ဂျွန်ကို မကုတ်မိသေးဘူးလား”

“မကုတ်မိသေးဘူး ထင်တယ်။ တကယ်တော့လည်း သူက ရောမမှာ ရှိနေသေးတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ မထင်ဘူး။ ဒီရောက်ချင်ရောက်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် လန်ဒန်ကို ရောက်နေမှာပဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒီနေရာရောက်လိမ့်မယ်လို့ ခန့်မှန်းမိတယ်။ ဘာကြောင့်လည်း ဆိုတော့ ရွှေစံလ်က အကာအကွယ်မဲ့ ဖြစ်နေတယ်။ အလွယ်ကူဆုံးပစ်မှတ်ပဲ။ ပြီး... သူက တင်နရီမသိဘူး”

“ရှင်းရှင်း ပြောပြစမ်းပါ”

“ဝိုင်ယာနေရှင်နယ်က သူတို့တယ်အခန်းကို နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်း ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်နေခဲ့တယ်။ သူ့အခန်းကို တတ်ကြည့်တယ်။ သူမရှိဘူး။ သူ့အဝတ်အစားတွေကတော့ လက်ဆွဲသေတ္တာထဲမှာ ရှိနေသေးတန်ရှိတယ်”

“သူ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တော့”

“သူက ဟိုတယ်စားပွဲက ပြန်ယူသွားပြီ။ ကျွန်တော်တို့က အဲဒီ အနီးအနားမှာ စောင့်ကြည့်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရောက်မလာတော့ဘူး”

“အဲဒါကြောင့် ဒီဆက်လာတယ်ပေါ့”

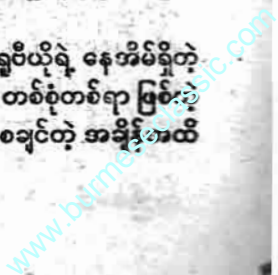
ဂရင်းက ခေါင်းညိတ်ဖြေသည်။

ဂရင်းက ...

“ဟိုမှာတော့ ဆင်ဆမ်က အခြေအနေကို ထိန်းချုပ်နိုင်မှာပါ။ ကျွန်တော်က ဒီမှာ ပဏာမ လုပ်စရာရှိတာတွေ လုပ်ရမယ်”

“ရွာပီယိုကော ဘယ်နဲ့လဲ။ သူနဲ့ အဆက်အသွယ်ရပြီလား။ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက ဆင်ဆမ်က အသားစီးရပြီလား။ အကယ်၍ ဂျွန်ဟာ အိတ်လီမှာ ရှိနေခဲ့ရင်၊ သူက ရွာပီယိုကို ရန်ရှာမှာပဲ”

“အဲဒါထက်တောင် ပိုရွှပ်ထွေးနေသေးတယ်။ ဆင်ဆမ်က ရွာပီယိုရဲ့ နေအိမ်ရှိတဲ့ ဖရာတပ်စတီးမှာ ရှိနေတယ်။ ဂျွန် ရောက်လာမှာကို စောင့်နေတယ်။ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ခဲ့အထိ သူက အဲဒီနေရာမှာ ရှိနေလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျား ရှိနေစေချင်တဲ့ အချိန်အထိ

ရွှိနေလိမ့်မယ်”

“ဒါဝေမယ်”

“ဣန္ဒြေက အနားတောင် သီလို့ရလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ ထင်ပါတယ်။ ဣန္ဒြေမှာ သေနတ်လက်နက်ရှိပုံမရဘူး၊ ပြီး . . . လွန်ခဲ့တဲ့ သီတင်းနှစ်ပတ်က ရွှေဝီထိုက်ကို အိတ်လိတာကွယ်နေဝန်ကြီး ခန့်လိုက်တာတို့လည်း သူ့သိခိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဘုရားရေ . . .”

ဝဲလှေစံက လေချွန်၍ ပြောသည်။

“အခုအချိန်မှာ ရွှေဝီထိုက်နားမှာက အစောင့် အမြဲရှိနေတော့မှာ။ ဒါကြောင့် ဣန္ဒြေက အဲဒီမှာ မရှိနိုင်တော့ဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်တာပေါ့”

“ခင်ဗျား ဘာဆိုလိုတာလဲ”

“ဣန္ဒြေက ကားတစ်စင်းငှားတယ်။ ဖီးယတ် ကားကလေးပါ။ ကားနံပါတ်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ သိထားပြီးပြီ။ အခုအချိန်လောက်ဆိုရင်တော့ ရွှေဝီထိုက်ရဲ့ နေအိမ်ရှိရာကို မောင်းသွားခဲ့ရင် လုံခြုံနေအတွက် ဘယ်လိုအစီအစဉ်တွေ လုပ်ထားတယ်ဆိုတာ တွေ့ရလိမ့်မည်။ သူ့မှာ ဦးနှောက်ရှိရင်တော့ ဘွန်းကဇွေဖဲလ်တို့က အလွယ်ဆုံးပစ်မှတ်တွေ ပြစ်နိုင်တယ်”

ဝဲလှေစံက သည်အကြောင်းများကို ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေလိုက်သည်။ ဝဲလှေစံ ပြောသလို ဣန္ဒြေသည် ဘွန်းသို့မဟုတ်၊ သည်နေရာသို့ ရောက်လာနိုင်စရာရှိသည် ဆိုခြင်းကို မှန်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုမိသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ အခြေစိုက်စခန်းအားလုံးကို အထူးအထူးကွယ် ပေးထားစေချင်သည်။

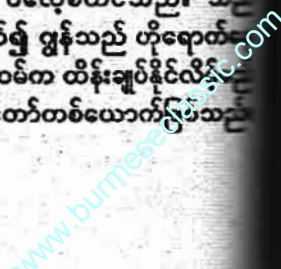
“ရွှေဝီထိုက်ရဲ့ နေအိမ်ရှိရာကို ဆင်ဆမ်က စစ်ဆေးပြီးပြီလား”

“ခွဲကိစ္စကိုချွတ်ချွတ်တော့ မလုပ်ရပါဘူး။ ဖရာကပ်စတီးဆိုတာက မြို့သေမြို့သိမ်ကလေးပါ။ အကယ်၍ ရွှေဝီထိုက်က သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဆိုတာ မှန်ခဲ့ရင်၊ တစ်စုံတစ်ဦးက အနံ့ခံလိုက်နေတယ်ဆိုတာ သိတာနဲ့၊ သူ့လူတွေက အဆင့်ရှိနေကြတော့မှာပေါ့။ ဆင်ဆမ်ကတော့ အနီးအနားမှာ ရစ်သီရစ်သီ လုပ်နေတာပဲ။ ဒါဝေမယ် အခုတိတော့ ဘာမှ မထူးခြားသေးဘူး”

“သူနဲ့ နောက်ဆုံး ဘယ်အချိန်က အဆက်အသွယ် ရခဲ့သလဲ”

“ခင်ဗျား ရောက်မလာမီ တစ်နာရီလောက်က အဆက်အသွယ် ရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဝိုင်အရက်ပွဲတော် ကျင်းပနေတယ်တဲ့။ ဒီညဆို သူက စိတ်ရှိလက်ရှိ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှုပ်ရှားသွားလာနိုင်လိမ့်မယ်တဲ့”

ဆင်ဆမ်သည် လူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်မည်ဟု ဝဲလှေစံထင်သည်။ သည် လှုပ်ငန်းတွင် လူတော်များ စာရင်းဝင်တစ်ဦးဖြစ်မည်။ အကယ်၍ ဣန္ဒြေသည် ဟိုရောက်မီလို့ ရွှေဝီထိုက်နားတပ်ဖွဲ့ မိုက်မိုက်တန်းတန်း ကြားစားခဲ့လျှင် ဆင်ဆမ်က ထိန်းချုပ်နိုင်လိမ့်မည်မှာ သေချာသည်။ သို့ပင်သို့ငြား ဖျင်ဆင်သည်လည်း လူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့သေခဲ့ပြီ။

၆၅

၁၈၇

“ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် စိစဉ်ထားပုံတိုပြမယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ငွေမဲလ်တို
မီးပြီး သူတို့ကို အကျပ်တိုင်မယ်”

ဝရင်းက ပြောသည်။

“သူ့လျှို့ အမှောင်လုပ်ငန်းဂိုဏ်းက ဒီထက် ပိုကဲလိမ့်မယ်နော်၊ ငါက ဒါရဲ့
ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်စေချင်တယ်၊ ငါက ဆွဲထုတ်လိုက်ချင်တယ်၊ ပင်မ အဓိကကို ကိုင်ချင်
တယ်”

“ဘယ်လိုကိုင်မှာလဲ”

“ငါတို့ ကိုင်နိုင်ပါတယ်”

အခန်း (၁၅)

အချိန်လွန်နေလေပြီ။ မနက် ၂-နာရီထိုးလှ ရှိပြီ။ ဣန်က တစ်ဆိုင်ဝင် တစ်ဆိုင်ထွက် သွားနေခိုက်မှာ၊ အရက် အလွန်အကျွံ မူးနေဟန်ဆောင်သည်။

သည်အချိန်က ဝိုင်အရက်ပွဲတော်ဖြစ်သည်။ အားလုံးလိုလို အလွန်အကျွံ မူးနေကြသည်။ တစ်လောကလုံး ဆူလှည့်လို့ . . . ။

ဣန်တစ်ယောက်တည်းသာ တကယ်မမူးဘဲလျက် ခုန်ဆွခုန်ဆွ ဖြစ်နေသည်။ သည်ည အလုပ်ဖြစ်ပါမှ၊ သူက သူ့ကိုယ်သူ တတွတ်တွတ်ပြောနေသည်။ မနက် ၅ မနက် နောက်တစ်နေ့တွင် အလုပ်မဖြစ်၊ သည်အတောအတွင်း အများများအယွင်းထွင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ကားတိုက်ပြီး သေချင် သေသွားနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ရွတ်ယိုအကြောင်း ဖော်ထုတ်နိုင်တော့မည် မတတ်။

မဖြစ်ဘူး အချိန်ဆွဲလို့မဖြစ်၊ သူ့ကိုယ်သူ ပြောနေသည်။ သည်ည အလုပ်ဖြစ်လျှင် ဖြစ်အောင်လုပ်ပါမှ။

လွန်ခဲ့သော နာရီဝက်က မြို့လယ်တွက်လပ်အလွန် လမ်းဘေးရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် သူထိုင်ကာ အချိန်ဖြုန်းခဲ့သည်။

ဣန်က အရက်ကောင်တာနားတပ်၍ တယ်လီဖုန်း ဘယ်နေရာတွင်ရှိသည်ကို မေးသည်။

ထျော်ဝပ်ထွန်း စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

အရက်ရောင်းသူက လက်ငါးချောင်းထောင်ပြန် ဖုန်းပြောခတောင်းသည်။ ဂျွန်က ညီညိုတိုက်၍ ငွေစက္ကူဆွဲထုတ်သည်။ တယ်လီဖုန်းသုံးခအတွက် ဂျွန်က ၄ ဒေါ်လာတောင်း ဆက်ရက်ရောရော ပေးသည်။ အရက်ရောင်းသူက ငွေစက္ကူကို ကောက်ယူပြီး ဂျွန်ကို အရက်ခန်းနောက်သို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။ တယ်လီဖုန်းကိုပြန် အရက်ကောင်စာ ခံ၍ ပြန်သွားသည်။

ဂျွန်က အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူ၍ မှတ်ထုတ်လိုက်ပြီးမှ၊ တယ်လီဖုန်း စကားပြော ဆက်တို ကောက်တိုင်လိုက်သည်။ ပြီး . . . ရွဗီယိုဇ် သီးသန့်တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို လှည့် ဆိုက်သည်။ တစ်ဘက်မှ ပြန်မထူးမီ ဒါဇင်ဝက်ခန့် အသံပြည့်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့”

“ရွဗီယိုနဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ”

ဂျွန်က အီတလီလေသံပေါက်အောင် ကြိုးစားပြီး ပြောရသည်။

ခေတ္တခဏမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

“ဘယ်သူလဲ”

တစ်ဘက်မှ အင်္ဂလိပ်လို မေးသည်။

“လီယိုနာဒို ရွဗီယိုလား”

“ဘယ်သူဆက်တာလဲ၊ ဒီဖုန်းနံပါတ်နဲ့ ဘယ်သူဆက်တာလဲ”

ဂျွန်က အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း မှတ်ထုတ်သည်။

“ကျွန်တော် ပြောတာကို ဂရုစိုက် နားထောင်စေချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မက်နီလ် ဆင်နရီအကြောင်း၊ အားလံတာရွတ်အကြောင်းနဲ့ အခြားအကြောင်းတွေ အားလုံးကို သိထားပါတယ်။ ခင်ဗျား သဘောပေါက်ပါရဲ့လား”

“ကျွန်တော် ပြောတာကို နားမထောင်ဘူး။ ကျွန်တော့်ဆန္ဒကို မလိုက်လျောညှိ ဆိုရင် ကျွန်တော်က သတင်းစာတိုက်သွားပြီး ဖွင့်ပြောလိုက်မှာ၊ ရောဘတ် မက်ဆန်မီ အကြောင်း၊ ဝဲလေ့စ်မဟော်ကီ သေဆုံးရတဲ့အကြောင်း၊ အို . . . အကြောင်းစုံကို ပြောပြ ဆိုက်မှာ”

“ဘယ်သူဆက်တာလဲ၊ ခင်ဗျား ဘာလိုချင်လို့လဲ”

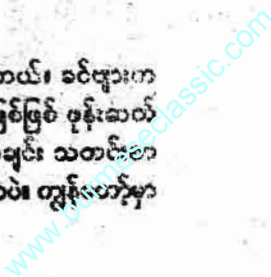
သည်တစ်ကြိမ်တွင် ရွဗီယိုအသံက ပျော့ပျောင်းသွားပြီ။

“ဘယ်သူ ဆက်တယ်ဆိုတာက အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ချင်း တွေ့ရ အောင်လား”

ဂျွန်က ပြောသည်။

“မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“ခင်ဗျား ချက်ချင်းလာမှဖြစ်မယ်။ ခင်ဗျားကို စောင့်ကြည့်နေပါတယ်။ ခင်ဗျားက ဆင်နရီဆီကိုပဲဖြစ်စေ၊ သုလျှိုအမှောင့်လုပ်ငန်းရိုက်ထဲက တစ်ဦးကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားခဲ့ရင် ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ဖို့ ပျက်ပြီမှတ်ပါ။ ကျွန်တော်က ချက်ချင်း သတင်းစာ တိုက်တွေတိုသွားပြီး ဖွင့်ပြောမယ်။ သတင်းစာတိုက်တွေက ယုံကြည်လက်ခံမှာပဲ။ ကျွန်တော်မှာ

အထောက်အထားခွဲတယ်”

‘ဘာအထောက်အထားလဲ’

“ခင်ဗျားလာမှ ဖြစ်မယ်၊ တစ်ယောက်တည်းလာပါ။ ဖရာကပ်စတီးကို ဆင်းလာခဲ့ပါ။ အရက်ပွဲတော်ဆီကို ဆင်းခဲ့ပါ”

ရွှန်က ပြောသည်။ သူ့နှလုံးက ခုန်နေသည်။

ရွှန်က ဆက်၍ . . .

“ခင်ဗျား ကားကို မြို့လယ်ကွက်လပ် အရှေ့ခြမ်းမှာရပ်ပါ။ ပြီး . . . ကွက်လပ်ကို နာရီလက်တံပုံစံအတိုင်း ပတ်ပါ။ နောက်ထပ် ညွှန်ကြားချက်ပေးတဲ့အထိ ဆက်လျှောက်ပါ။ သဘောပေါက်ပါတယ်နော်”

“ဒါက ကျွန်တော့်ကိုလုပ်ကြံဖို့ အတွက်ဆင်တာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ် သိရမှာလဲ”

ရွှန်က ဟားတိုက်ရယ်ပြီး

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သူ့လျှို့အမှောင့်လုပ်ငန်းဂိုဏ်းကို ဖော်ထုတ်နိုင်မှတော့ ခင်ဗျားတို့ ဘာသတ်စရာ လိုလို့လဲ . . .”

“ကျွန်တော့်ဆီက ဘာလိုချင်လို့လဲ . . .”

“ကျွန်တော်က စကားပြောချင်တာပါပဲ။ သတင်း ရယူချင်တယ်။ ဒါပါပဲ”

ရွှစ်ယိုက ချီတုံချတုံ ဖြစ်ပြီးမှ၊

“အခု ကျွန်တော် မလာနိုင်ဘူး။ အနည်းဆုံး နှစ်နာရီတော့ကြာမယ်။ နို့မဟုတ်ရင် သံသယတွေ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်”

“အခု လာချင်လာ၊ မလာချင်မလာနဲ့။ နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ သတင်းစာကို အချုပ်ခန်းထဲမှာ ဖတ်ရဖို့သာပြင်ထား”

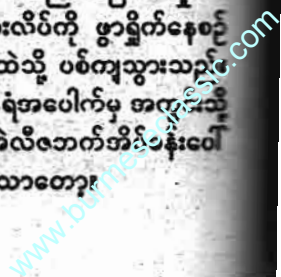
ရွှန်ပြောပုံက ဇာတ်လမ်းပုံပြင် ဆန်သည်။

သို့ရာတွင် တစ်ဘက်မှ နားထောင်သူ ရွှစ်ယိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်စုံတစ်ဦးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ပြောတိုင်း မှန်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မှတ်ယူသွားဟန်ရှိသည်။

“ကျွန်တော့်ကို အန္တရာယ်မပေးပါဘူးဆိုတဲ့ ဘယ်လို အာမခံချက်မျိုး ရနိုင်မလဲ”

“တော်ပြီ၊ ကျွန်တော်အခု ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်။ မြို့လယ်ကွက်လပ်ကို မိနစ် နှစ်ဆယ်အတွင်း အရောက်လာခဲ့ပါ။ ရဲခေါ်မလာပါနဲ့။ ခင်ဗျား ဂိတ်စောင့်ရော၊ မြို့ထဲက ရဲကိုရော မခေါ်ခဲ့ပါနဲ့ တစ်ယောက်တည်းလာပါ”

ရွှန်က ဖုန်းကိုချလိုက်သည်။ နဖူးတွင် ခွေးများ သီးလာသည်။ ခြေက လှုပ်ခါနေပြီ။ ဗိုက်ကလည်း လှုပ်နေပြီ။ သူက မတ်တတ်ရပ်ပြီး ဆေးလိပ်ကို ဖွာနှိုက်နေစဉ် သူ့နောက်နားဆီမှ ပေါက်ကွဲသံကြီးပေါ်လာသည်။ သူက ရေထဲသို့ ပစ်ကျသွားသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူက အပန်းဖြေတံဆိပ် ရောက်သွားသည်။ နံရံအပေါက်မှ အကူအညီ ချောင်းကြည့်နေစဉ် နောက်ဘက်အိပ်ခန်းမှ မျက်နှာကျက်က အလီဘောက်အိပ်ခန်းပေါ် ပြုတ်ကျသည်။ သူမသည် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရန် အခွင့်မသာတော့။

သူက မျက်လုံးကို ပေတလပ် ပေတလပ်လုပ်ပြီး အတွေးထဲမှ ရုန်းထွက်ကာ မြင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

စင်စစ် သူသည် သည်လိုအလုပ်မျိုးအတွက် လေ့ကျင့်ထားသူ မဟုတ်။ သူသည် ဘုရားသတ်သမား မဟုတ်။ ဂျေ့ဒ် သူလျှိုတစ်ယောက် မဟုတ်။ သို့ပင်သို့ငြား သူမှာ ရွေးချယ် ဧရာမရှိ။

ရွန်က အရက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်၍ တွတ်လပ်တိုဖြတ်၍ လျှောက်သွားသည်။ နှစ်လမ်းကျော်တွင် ကားတိုရပ်ထားခဲ့ရာမှ ပြန်မောင်းထွက်ခဲ့သည်။

သူက ကားကို လမ်းကျဉ်းကလေးများမှ တွေ့ပတ်ပြီးမှ လမ်းမကြီးပေါ်တက် သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဝိုင်ယာကော်ရိုနဲလ်သို့ ရောက်လာသည်။

လမ်းကွေ့တစ်ကွေ့တွင် သူက တုန်ဆိုင်း တုန်ဆိုင်း ဖြစ်သွားသည်။ တောင် ခုန်းပေါ် မောင်းတက်သွားမည့်အစား ရှေ့တည့်တည့်သို့မောင်းကာ ခရီးဆက်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ် နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ပြီး အမေရိကန်သို့ ပြန်နိုင်သည်။ သူက သတင်းစာ ထုတ်ဖူးသို့သွားနိုင်သည်။ နယူးယောက် တိုင်းမသတင်းစာသို့ သွားနိုင်သည်။ သည်ညမှာ သူ လုပ်စရာမလို။

မြို့ထဲဆီမှ ကားတစ်စင်း မောင်းလာသည်။ နောက်ကြည့်မှန်ထဲမှ ထိုကား၏ ရွေ့မိုးကို မြင်နေရသည်။ သူက ဝိယာကိုထိုး၍ တွေ့ပတ်ပြီး တောင်ပေါ်လမ်းအတိုင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းတက်သွားသည်။ ကားမောင်းရင်းက နေရာကောင်းကောင်းကို ချာနေသည်။

မြို့နှင့် အလှမ်းကွာဝေး၍ သည်နေရာတွင် မှောင်နှင့်မည်းမည်း ဖြစ်နေသည်။ အပူရှိန်က ကျလာခြင်းကြောင့် မြူနှင်းများက ပါးပါးလွှာလွှာ ကျနေသည်။ မတ်စောက် တွေ့ကောက် လမ်းတစ်လျှောက်ကို တောင်ခါးပန်းများတွင် ဆောက်လုပ်ထားသော နေအိမ်များဆီသို့ ဖောက်ထားသည့် ကားလမ်းကလေးများ အများအပြားရှိသည်။ အချို့ အိမ်များကို သစ်ပင်များကြားမှ မြင်ရသည်။

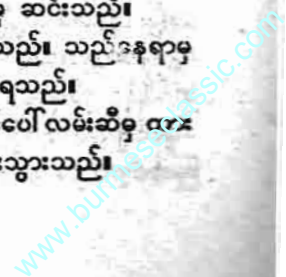
သို့သော် . . . နေအိမ်ငါးများစုမှာ မှောင်နေသည်။ သို့မဟုတ် မြင်ကွင်းမှ ကွယ် နေသည်။

တောင်တက်လမ်း တစ်ဝက်ခန့်တွင် သူ ရှာနေသောနေရာကို တွေ့ရသည်။ သူက ကားကို လမ်းဘေးသို့ ထိုး၍ကွေ့ပြီး တောင်ဆင်းလမ်းသို့ ဦးတည်ရပ်ထား လိုက်သည်။

ပြီး . . . မီးမှိတ်သည်။ စက်ရပ်လိုက်သည်။ ကုတ်အင်္ကျီအိတ်အတွင်းမှ သေနတ်ကို စမ်းမိသည်။ ကော်လာကို ထောင်လိုက်ပြီး ကားပေါ်မှ ဆင်းသည်။

အိမ်ဝင်ကားလမ်းအစရှိ သစ်ပင်အုပ်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သည်းနာရာမှ တောင်ပေါ်လမ်းကွေ့ ကိုက်တစ်ရာ အကွာအဝေးသို့ လှမ်းမြင်နေရသည်။

သူက နေသားတကျရှိလို့ စက္ကန့်ပိုင်းမျှ အကြာတွင် တောင်ပေါ်လမ်းဆီမှ ငါး မီးရောင်ကို တွေ့ရသည်။ ရွန်က အကြောအခြင်များ တောင့်တင်းသွားသည်။

မှောင်ရိပ်အောက်သို့ ငုံ့လျှိုးဝင်သွားသည်။ အိတ်အတွင်းမှ သေနတ်ကို ခေါ်
ပြန်သည်။

ကားတစ်စီးက အမြန်မောင်းလာသည်။ မတ်စောက်သော ကားလမ်းဆီမှ စေ
သံကို ကြားနေရသည်။

သူက ကားလမ်းပေါ်သို့ ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းရန် ဟန်အပြင်တွင် ကားက အပြ
ရောင် ရှေ့မီးကိုထွန်းလျက် ကွေ့မှ ပတ်ထွက်လာသည်။

သူက ခြေတစ်လှမ်းပြန်ဆုတ်သည်။ ရဲကားပါလား။ ကေန္တ ရွာပီယိုက ရဲက
သတင်းပေးခဲ့လေပြီ။

ရဲကားက မောင်းသွားသည်။ ခဏအကြာတွင် နောက် ရဲကားတစ်စီး ဆင်းလာ
သည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ဒုတိယကားကလည်း သူ့အနီးမှ ဖြတ်ကျော်မောင်းသွားပြန်
သည်။

ရွာပီယိုက ရဲကိုအကြောင်းမကြားဘဲ နေလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ဖွန်က သံသ
ရှိသည့်အတိုင်း အကြောင်းကြားခဲ့သည်မှာ သေချာသည်။

ရဲကားများက မြို့လယ်ကွက်လပ်အနီးတွင် နေရာယူကြရန် မောင်းသွားကြပြီ။
ရဲကားများနောက်မှ ရွာပီယိုက ဆင်းလာပေလိမ့်မည်။

သူနှင့် ဆုံမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဲက ကုပ်ပေလိမ့်မည်။ တရုတ်အရက်မှာ
အကြားတွင် ဖွန်သည် ပစ်သတ်ခံရကောင်း ခံရပေလိမ့်မည်။

သူက ပစ္စတိုသေနတ်ကို အိတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်သည်။ သေနတ်က သေးသေ
ကလေး ဒဿမ ၃၀ အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ နီကယ်ဆေးများထက် သံချေးစက်မှာ
ပေါ်နေပြီး လက်ကိုင်အရိုးက ကွဲအက်နေပြီ။ သို့ရာတွင် ကျည်အပြည့်ရှိသည်။ ထည်
ထွက်လိမ့်မည်ကို ဖွန် သံသယမဖြစ်မိ။

တောင်ပေါ်လမ်း သစ်ပင်များအကြားမှ ကားမီးရောင်ကို တွေ့ရသည်။ ထာ
စက်သံကို ဖွန်ကြားရသည်။ သည်ကားက အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းဆင်းလာခြင်း မဟုတ်
ဟန်ရာ။

သူက သေနတ်ကို ခါးကြားတွင် ထိုးလိုက်သည်။ ကုတ်အကျီကြယ်သီး
တပ်၍ ဖုံးအုပ်ထားလိုက်သည်။ ရွာပီယို၏ ဂျက်ဂွာကားကလေးက ကွေ့မှ ဆင်းလာချိန်တွင်
သူက လမ်းပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်သည်။

ဖွန်က လမ်းအလယ်တွင် ဒဿိဒယိုင်နှင့် လျှောက်နေသည်။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ
သလို နံဘေးတစ်ချက်ကို လတ်တစ်ဘက်ဖြင့် မိနိပ်ထားသည်။

ဂျက်ဂွာကားက စက်ရွိန်သတ်လိုက်ချိန်တွင် သူက ဒူးတစ်ဘက်ထောက်၍
လဲကျသွားသည်။ ရွာပီယိုက မိမိနောက်မှ ရဲအစောင့်မပါဘဲလျက် တစ်ဦးတည်း ဆင်း
ခဲ့ခြင်းကို အခွင့်ကောင်းယူလိုက်သည်။ ရွာပီယိုက ကားကို ထိုးရပ်လိုက်သည်။

ကားက ထိုးအရပ်တွင် ဖွန်က ကားမီးရောင်ကို မော့ကြည့်သည်။ သူက ကြား
မင်းစား မတ်တပ်ရပ်သည်။ သို့ရာတွင် ပြန်လဲကျသွားသည်။

ကားတံခါး ပွင့်သွားသည်။ ကားပေါ်မှ လူဆင်းလာသည်။ အိတလီဘာသာ
တေးဖြင့် အော်ပြောသည်။ သူက ရွဗီယိုမှ ရွဗီယို အစစ်၊ ဂျွန်က ဖုန်းနှင့် စကားပြောစဉ်က
သူ့အသံကို မှတ်မိနေသည်။

သူက ကုတ်အင်္ကျီအောက်မှ ပစ္စတိုသေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ရွဗီယိုက
သူ့အနားအရောက်တွင် သူက ထခုန်လိုက်သည်။ ရွဗီယိုမှ ရွဗီယိုအစစ်၊ ဓာတ်ပုံမှ သူ့
ရွဗီယိုကို ဂျွန်မှတ်မိနေသည်။

ရွဗီယိုက နောက်သို့ ပြန်လှည့်သည်။ ဂျွန်က သူ့လက်မောင်းကို ဖမ်းဆုပ်ပြီး
ပစ္စတိုဖြင့် မျက်နှာကို ထိုးချိန်ကာ . . .

“ရဲမခေါ်နဲ့လို့ ကျွန်တော်ပြောတယ် မထုတ်လား”

ရွဗီယိုက အိတလီဘာသာစကားဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“အင်္ဂလိပ်လိုပြောပါဗျ”

ဂျွန်က ပြောသည်။

“အကြမ်းဖက်သမားတစ်ဦးကို လိုက်လျောလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ်ကို မမျှော်လင့်ပါနဲ့”

အချိန်မရွေး တစ်စုံတစ်ဦးက တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာနိုင်သည်။ သို့မဟုတ်
နောက်ထပ်ရဲများ ရောက်လာချင်ရောက်လာမည်။ အကယ်၍ သူတို့သာရောက်လာခဲ့
လျှင်၊ ဂျွန်အဖို့ ပြေးလို့လွတ်နိုင်အံ့ မထင်။ အခုတော့ သူက နီးနီးတပ်တပ် ရှိနေပြီ။
လူသတ်ကောင်များအနက် တစ်ဦးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့နေရလေပြီ။ သူ့ဘာတွေ
ဖြစ်ဖြစ် ဂရုမထား နိုင်။ သူ့လျှိုအမှောင့်ဂိုဏ်းက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သည်ကို သူ့သိစေချင်သည်။

“ကျွန်တော် ဘယ်သူဆိုတာ ခင်ဗျားသိရဲ့လား”

ဂျွန်က အော်မေးသည်။ ရွဗီယိုက တစ်စုံတစ်ဦး တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာမည်ကို
နားတစွင့်စွင့် ရှိနေမှန်း ဂျွန်သိသည်။ အကယ်၍ ကားတစ်စင်းတစ်လေ ဆင်းလာခဲ့လျှင်
သူတို့ နေရာမှာပင် အသေသတ်မည်ဟု ဂျွန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

“ကျွန်တော် ခိုဝှမ်းပါပြီ”

ရွဗီယိုက ချိုချိုသာသာပြောသည်။

သူသည် လူချောလူခန့်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အဝတ်အစား သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှလှ
ပပ ဝတ်စားတတ်ပုံရသည်။ မိမိတို့ကို ယုံကြည်အားထားပုံလည်း ရသည်။

သို့ရာတွင် ယခင်က မှတ်စုမှတ်တမ်းများတွင် ဖော်ပြထားချက် အရဆိုလျှင် သူ့လျှို
အမှောင့်ဂိုဏ်းဝင်များလည်း လူတော်များ ဖြစ်သည်။

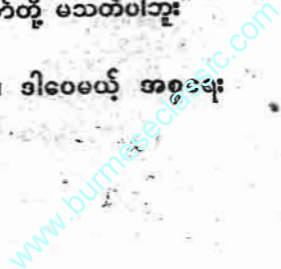
“ဒါဆို၊ ကျွန်တော် ဘာကြောင့် လာတယ်ဆိုတာလည်း သိမှာပေါ့”

ဂျွန်က မေးသည်။ ရွဗီယိုက ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

“တုံ့ပြန် ကလဲ့စားချေဖို့ပါ။ ခင်ဗျား အဖေကို ကျွန်တော်တို့ မသတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူသတ်သလဲ”

“အတိအကျတော့ ကျွန်တော်တို့လည်း မသိပါဘူး။ ဒါဝေမယ် အစွဲအမှား
လက်ချက်ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော် သံသယရှိတယ်”

“သူတို့လက်ချက်လို့ ဘာလို့ သံသယရှိတာလဲ”

ရွှေဗိုလှိုင်က ပြုံးပြီး . . .

“ခင်ဗျားအဖေက သူတို့ကိစ္စမှာ ဝင်နှောက်နေတယ်လေ၊ အဲဒါမျိုး သူတို့က မကြိုက်တတ်ဘူး”

“အဖေ့ကို သူတို့ ငှားတာပဲ”

“အပိုတွေ လုပ်မနေပါနဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားအဖေကို သူတို့က ရှင်းပြီးပြီပဲဥစ္စာ”

ဖွန်က သေနတ်ပြောင်းဖြင့် ရွှေဗိုလှိုင်၏ပါးကို ထောက်လိုက်သည်။ သေနတ် ခလုတ်ကို မဆွဲနိုင်ဖို့ သူ အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့တတွေက ဘာတွေပဲ လုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့ မိမိကမူ သွေးအေးအေးနှင့် လူသတ်သမား မဟုတ်ကြောင်းကို ဆူကိုယ်သူ တစ္ဆေ ပြောနေမိသည်။

“ကျွန်တော့် မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေ အသတ်ခံရတာကော ဘာပြောမလဲ”

“သေနတ်ခလုတ်တို့ ဆွဲဖို့က လွယ်မှလွယ်”

“သူတို့ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ရွှေဗိုလှိုင်က နောက်ဆုတ်ပြီး မေးသည်။ သို့ရာတွင် ဖွန်က လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ရွှေဗိုလှိုင် လက်မောင်းကို ဆွဲဆုပ်ထားဆဲ။

“သူတို့ကို ခင်ဗျား ဘာကြောင့် သတ်ရတာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့မသတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက ကျွန်တော်တို့ အမိန့်မပေးခဲ့ ဘူး။ ဘုရားရေ ဘာကြောင့် ကျွန်တော်တို့လို့ ထင်ရတာလဲ”

ဖွန်၏လက်က တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေသည်။ သူက သေနတ်မောင်းထိ နောက်သို့ဆွဲလိုက်သည်။ ရွှေဗိုလှိုင်၏ မျက်လုံးအစုံက ပြူးဝိုင်းသွားသည်။

“အမှန်ပါ၊ မက်ဘန်ဒီက ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ဘာကြောင့် သေစေ ချင်ရတာလဲ၊ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းကို ဘာများအကျိုးပြုလို့လဲ”

ဖွန်က မေးသည်။

“ဘာတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့၊ မက်ဘန်ဒီ လက်ချက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အမေရိကန် မှာ ကျွန်တော်တို့လူက ဆွစ်ပဲဗျ”

ဆွစ်ဆိုပါလား၊ ဘုရားရေ ဆွစ်တဲ့၊ အခုချိန်မှာ ရွှေဗိုလှိုင်က ပြီးပြန်းလိမ့်မည်ဟု ဖွန်က ပထင်၊ မက်ဘန်ဒီကို အကာအကွယ်ပေးစရာ အကြောင်းမရှိ၊ သို့ရာတွင် အခင်ထ မက်ဘန်ဒီကို လူများပြီး စွပ်စွဲခဲ့လေသလား၊ အကယ်၍ သည်တစ်ဦးကိုပင် မှားခဲ့လျှင် ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပါ မှားပြီး စွပ်စွဲတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။

“မှန်ပါတယ်၊ ဆွစ်ပါ”

ရွှေဗိုလှိုင်က ဆက်ပြောသည်။

“ကျွန်တော် သူနဲ့ တွေ့ချင်တယ်”

ဖွန်က ပြောသည်။ သူ့စိတ်က ပလောင်ဆူနေပြီ။

“သူသေပြီပဲ၊ သူတို့ ကျွန်တော်တို့ ရှင်းလိုက်ပြီ”

သို့ရာတွင် အခုတော့ ဂျွန်စိတ်တွေက အပြောင်းကြီးပြောင်းနေလေပြီ။ အကယ်၍ ရွှေပီယိုက အမှန်အတိုင်းပြောခဲ့လျှင် ရောဘတ်မက်ဘန်ဒီသည် မိမိဖခင်၏ မိတ်ဆွေရင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မက်ဘန်ဒီက ကူညီချင် ကူညီပေးလိမ့်မည်။

သူက အမေရိကန်သို့ နောက်ထွက်မည့် လေယာဉ်နှင့်လိုက်၍ ဝါရှင်တန်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ်သွားပြီး စီ၊ အိုင်၊ အေ ဌာနသို့ ဖုန်းဆက်မည်။

“ကျွန်တော် ဂျွန်မဟော်ကီပါ။ မက်ဘန်ဒီနဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ . . . လို့”

စီ၊ အိုင်၊ အေကလည်း သည်အမည်နှင့် ဝန်ထမ်းမရှိပါဟု ငြင်းပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သတင်းစကားက မက်ဘန်ဒီသို့ ရောက်သွားလိမ့်မည်မှာ မလွဲသေချာသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် သူက ဖုန်းဆက်လို့ သူ့အမည်ကို ပြောပြခဲ့လျှင် မက်ဘန်ဒီနှင့် ဆက်သွယ်ပေးလိမ့်မည်။

“စောစောတုန်းကတော့ ငါ့ဆီ ဘာကြောင့်မလာရတာလဲ”

မက်ဘန်ဒီက သို့ကလုံ/မေးပေလိမ့်မည်။

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ သူတို့အဖွဲ့အစည်းထဲက သစ္စာဖောက်လို့ ပြောထားလို့ပါ။ ကျွန်တော့်အဖေက ဖြစ်သမျှအားလုံး မက်ဘန်ဒီမှာ တာဝန်ရှိတယ်လို့ ဆိုလို့ပါ” ဟု မိမိက ဖြေမည်။

“ဒါဆို ဟန်ကျပြီ” လို့ မက်ဘန်ဒီက ဆိုပေလိမ့်မည်။

“မင်းမိန်းမနဲ့ ကလေးတွေ အသတ်မခံရအောင် အကာအကွယ်ပေးနိုင်မှာပေါ့လို့ သူက ဆက်ပေးလိမ့်မယ်။

သူက သည်စကားများကို ကြားရမှာ ကြောက်နေပြီ။ သည်စကားများကလွဲလို့ ကျန်တာစကားကိုပဲ ကြားရကြားရ ခံနိုင်စွမ်းရှိသည်။

အကယ်၍ ရွှေပီယိုပြောတာ မှန်ခဲ့လျှင် ဖခင်သည် မက်ဘန်ဒီနှင့် ပတ်သတ်၍ အမှားတကား အမှားဆုံးကို ပြုလုပ်ခဲ့လေပြီ။ ဂျွန်က၊ ရွှေပီယိုက အမှန်အတိုင်း ပြောခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စွဲစွဲမြဲမြဲယုံကြည်သည်။

သို့ဆိုလျှင် သူက မေးလိုက်ချင်သည်။

အကယ်၍ မက်ဘန်ဒီနှင့် ပတ်သတ်လို့ ဖခင်က မှားခဲ့လျှင် ကျန်ဘယ်သူ့ကိုမှားသူ မှားခဲ့သေးပါလိမ့် . . .

ဇွေဖဲလ်လား။

ဟင်နရီလား။

သို့ရာတွင် ဟင်နရီသည် အဓိက ဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင် သည်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဂျီနီဗာတွင် စကားပြောခဲ့သည်။ ဒုတိယ စာပါအရဆိုလျှင် အချိန်အတော်ကြာကြာ စကားပြောခဲ့ရသည်တုံ။ သူ့ဖခင်က မှားခဲ့သည်မှာ သည်တစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည့် အသေအချာပြောနိုင်သူမှာ သူတစ်ဦးတည်းသာဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

သူ ရောမမြို့သို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ သောကြာနေ့ မနက် ၃ နာရီခွဲ ခန့်နေလေပြီ။ သူက ဟိုတယ်မှ ပစ္စည်းများ ပြန်ယူချင်သေးသည်။ သို့ရာတွင် တစ်စုံတစ်ဦး ထဲ သူ့ကို ဟိုတယ်သို့ ခြေရာခံလိုက်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိ၍ ရှောင်ဖယ်နေခြင်းက ဝိုင်းကောင်းလိမ့်မည်ဟု တွေးပါသည်။

မက်ဘန်ဒီသည် သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းနှင့် မပတ်သက်သည်မှာ သေချာသည်။ သို့ရာတွင် မက်ဘန်ဒီက မိမိအား တရားမစွဲဆိုရလေအောင် သို့မဟုတ် လုပ်ကြံ ခံရလေအောင် အကာအကွယ်ပေးနိုင်မည်ကို သူ သံသယရှိသည်။

သူက လူနှစ်ဦးကို သတ်ခဲ့ပြီး၊ တစ်ဦးကို ဒဏ်ရောဂေခံခဲ့ပြီ၊ ဘုရားရေ . . . သည်လို ဖြစ်နိုင်စရာ မရှိ၊ သို့ရာတွင် တကယ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

အခုအချိန်မှာ ရဲက သူ့ကို အပူတပြင်း ရှာနေကြရောမည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့် အိတလီရဲများက သူ့ကို အလိုရှိနေကြပြီ။

မက်ဘန်ဒီက ဟန့်တားနိုင်စွမ်းမရှိ။

သို့ဆိုလျှင် သူ့အဖို့ တစ်လမ်းတည်းသာ ကျန်တော့သည်။ မိမိစခဲ့သောအလုပ်၊ မိမိဖခင်လုပ်ရန် အားထုတ်ခဲ့သော အလုပ်ကို အပြီးအပြတ် ဆောင်ရွက်ဖို့သာ ရှိသည်။

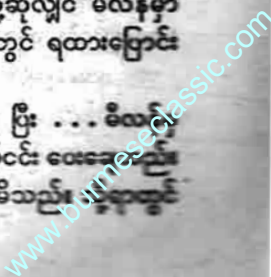
သူက မက်နီးလ်ဟင်နရီဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်နောက်သို့ လိုက်ရပေလိမ့်မည်။ ဟင်နရီ ဆီမှ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို သူသိရမည်။

မနက် ၄ နာရီ ထိုးသည်ထိ သူက ရောမမြို့ကို ဟိုပတ်သည်ပတ် မောင်းနေ သည်။ ပွန်တီကာဘာ တံတားပေါ်အရောက် သေနတ်ကို ရေထဲသို့ ပစ်ချခဲ့သည်။ မီးယက် ထားကို မီးရထားဘူတာရုံနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ တစ်ညလုံး ကားရပ်ထားလို့ ရနိုင်သော နေရာတွင် ထိုးရပ်ထားသည်။ ၅ နာရီထိုးသည်အထိ ကားထဲမှာပင် ထိုင်နေခဲ့သည်။ ပြီး . . . ကားနောက် အဖုံးအတွင်းမှ လက်ဆွဲအိတ်ကိုယူခဲ့ပြီး၊ မီးရထားဘူတာရုံသို့ ခြေလျင်ခရီးဆက်သည်။

ဘူတာရုံအတွင်းသို့ရောက်လျှင် လက်မှတ်ရောင်း အပေါက်ဆီသို့ တန်းတန်း မတ်မတ် လျှောက်သွားပြီး၊ အိပ်မုန်စုံများဖြစ်နေသော လက်မှတ်ရောင်းနှင့် ဆွေးနွေးသည်။ ဒီနိုဗာမှ တစ်ဆင့် ပဲရစ်သို့ ခရီးထွက်ရန် အကောင်းဆုံးရထားမှာ ထိုည ၁၀ နာရီတွင် မီလန်မြို့မှ ထွက်သော လွန်ဘတ်အမြန်ရထားဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ အမြန်ရထားက လော်ဆိန်းတွင် ဆိုက်သည်။ ငွန်သွားချင်သော ဝီနီဗာနှင့် အန်းဆိုးမြို့ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ဦး ပြောလေ့ပြောထရှိသလို မိမိ မီလန်မြို့ တွင် အချိန်အတန်ကြာ နေချင်သေးသည်ဟု ပြောလိုက်မိသည်။ သို့ဆိုလျှင် မီလန်မှာ နောက်တစ်နာရီအကြာ ၆ နာရီ ၄၀ မိနစ်တွင် ထွက်၍ ဘိုလော့နာတွင် ရထားပြောင်း ခဲ့ရသော ရထားနှင့် လိုက်ပါရန် အကြံပေးသည်။

ငွန်က ရောမမီလန်သို့သွားရန် ရထားလက်မှတ်ဝယ်သည်။ ပြီး . . . မီလန် ဝဲရစ်သို့ လက်မှတ်ဝယ်သည်။ လက်မှတ်နှစ်စောင်စလုံးအတွက် ငွေလက်ငင်း ထေးဆေးသည်။ ခွဲနံပါတ်အတွက် မိမိအမည်ကို ပြောပြလိုက်ရ၍ စိတ်စနိုးစနောင့် ဖြစ်မိသည်။ သို့ရာတွင်

လွှဲရွှေငင်လို့ မရနိုင်။

အိတလီရဲ့တို့က ဘယ်လောက်များ မြန်မှာတဲ့တုန်း။

သူက မိမိတို့ထက် မေးနေမိသည်။

ရွှေဗိုလ် သေနတ်ဝစ်ခဲလိုက်ရသည်။ ရွှေဗိုလ်၏ အပြုအမူနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စပ်စပ်စုစု မေးကြပေလိမ့်မည်။ မနက်စောစောစီးစီးအချိန်မှာ သီးသန့်ဖုန်းနှင့် ဆက်လာသည်ကို သူက ထူးမိကြောင်း၊ ရဲကားများကို ရှေ့ပြေးလွှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ပြီး . . . အစောင့်အရှောက် မပါပဲ တိတ်တခိုးချိန်းတွေ့ရန် သွားကြောင်းများ ဖြစ်သည်။

မေးစရာမေးခွန်းများက တစ်ပုံတခေါင်းကြီး ရှိမည်။ သို့ရာတွင် အိတလီလူမျိုး များက အကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်များနှင့် အကျွမ်းတဝင် ရှိနေကြလေပြီ။ ရွှေဗိုလ်၏ ထူးဆန်း သောအပြုအမူကို ခြိမ်းခြောက်ခံရလို့တု တွေးမိကောင်း တွေးမိပေလိမ့်မည်။ ပြန်ပေးဆွဲ ခံရမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခံရတောင်း ခံရပေလိမ့်မည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရဲက ရွှေဗိုလ်၏ အပြု အမူကို ဦးစွာမယာမ စပ်စုကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သေနတ်သမားကို အပူတပြင်း ရှာတွေ့နိုင်ဖို့ အလုပ်ရွှပ်နေကြပေလိမ့်မည်။

အရက်ဆိုင်မှ အရက်ရောင်းသူက အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် အမေရိကန်လူမျိုးက တယ်လီဖုန်းသုံးခွင့်ပြုရန် ရက်ရက်ရောရော ငွေပေးခဲ့သည်ကို မှတ်မိ ကောင်း မှတ်မိပေလိမ့်မည်။ ရွှေဗိုလ်က တယ်လီဖုန်း လက်ခံရရှိချိန်နှင့် မိမိဖုန်းဆက်သည့် အချိန်ကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်ချင်ကြည့်မည်။ သို့ရာတွင် အရက်ရောင်းသူမှာ သဘောပေါက် ပုံ ရနေသည်။

သူက ဘယ်လောက်များများ မှတ်မိနိုင်ပါလိမ့်။

တစ်ဦးဦးက ဖီးယက်ကားကို တွေ့မြင်ခဲ့လေပြီလား။

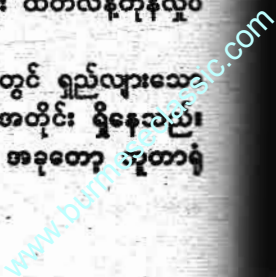
ဖျန်ကမူ သံသယ ရှိသည်။

သူက ရောမမြို့ဆီသို့ ပြေးလိမ့်မည်ဟု သူတို့က သံသယ ရှိကြပေလိမ့်မည်။ လေဆိပ်၊ မီးရထားဘူတာရုံနှင့် ကားဂိတ်တို့တွင် စောင့်ကြည့်နေကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အခုလောက် မြန်မြန်တော့ လုပ်နိုင်ဦးမည်မဟုတ်။ သည်နေရာရောက်ဖို့ နာရီနှင့်ချိ၍ အချိန်ယူရပေးဦးမည်။

သူ ပုံပန်းသဏ္ဍန်ကိုမူ သူတို့ ရုထားပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဘယ်သူကမှ သူ ကားကို မှတ်မိလိမ့်မည် မဟုတ်။

ရွှေဗိုလ်သည် လူကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သေနတ်သမား အမိဖမ်းနိုင်အောင် လိုအပ်သမျှ ဆောင်ရွက်မည်မှာ သေချာသည်။ ဖျန်က ရှုတ်ခြည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် သွားသည်။ သူ လက်ချောင်းများက တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့်။

သူက ထခုန်ပြီး ဝင်ပေါက်ဆီသို့ ပြေးသည်။ ဝင်ပေါက်တွင် ရှည်လျားသော ခန်းမကျယ်ကြီးထဲကို သူလှမ်းကြည့်သည်။ အရာရာသည် ပုံမှန်အတိုင်း ရှိနေသည်။ မကြာမတင်မှာပင် ခရီးသည်များ စုပြုံရောက်လာပေတော့မည်။ အခုတော့ သူတာရုံ အတွင်းတွင် လူသူ ရှင်းနေလေးသည်။

ရထားများရှိရာသို့ ဆင်းရာလှေကားထိပ်မှ သူပြန်လှည့်လာသည်။ ရှေ့ဝင်ပေါက်
မှ အလျင်အမြန် ပြန်ထွက်သည်။ ကားရပ်ရာဆီသို့ သွားသည်။ သူစီးသော ကားက
ဘာကားမှန်း သူတို့ မသိကြသေးဟုသာ မိမိကိုယ်ကို ပြောနေမိသည်။ စိတ်သက်သာရာ
တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ ဥဩဆွဲသံများ ဆက်တိုက်ကြားရသည်။

သူ မြို့မြောက်ဘက်မှ အဝေးပြေးကားဝိတ်ဆီသို့ အသွားတွင် သူတို့က
မီးရထားဘူတာရုံကို စောင့်မကြည့်ရသေးဟု ထင်မိသည်။

သို့ရာတွင် သေချာရလေအောင် ရစ်သီရစ်သီ လုပ်နေနိုင်။

အခန်း (၁၆)

တူးလဲလမ်းရှိ နေအိမ်သည် အရေးပါအရာရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး၏ နေအိမ်ဂေဟာ ဖြစ်သည်။ အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ မြို့တော်ဘွန်း၏ နိုင်ငံရေးအရ အရေးပါသော ဂေဟာလည်း ဖြစ်သည်။

အိမ်ကြီးရှင် ဝါလ်သာဇွေမဲလ်သည် အစိုးရအဖွဲ့တွင် အရှိန်အဝါကြီးသူ ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။

ထိုညနေစောစောပိုင်းက၊ ဂရင်း ရှင်းပြလို့ ဇွေမဲလ်သည် စစ်ကြီးအတွင်းက နာဇီတို့နှင့် မပတ်သတ်ခဲ့သော 'ခြောက်ပြစ်ကင်းသဲလဲစင်' ဂျာမန်လူမျိုးတစ်ဦးမှန်း သိရသည်။

ပြီး . . . ဇွေမဲလ်သည် ပညာတတ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သို့မို့ကြောင့်လည်း ဂျာမနီ နိုင်ငံရေးလောကတွင် သူ တိုးတက်အောင်မြင်မှုများသည် အံ့မခန်းလောက်ပါတီ၊ တစ်ခုတော့ ခြွင်းချက်ရှိသည်။ ဇွေမဲလ်က လူမြင် သူမြင်မခံလို၊ သူက အာဏာအရှိန်အဝါကို အာသာငမ်းငမ်းခံလိုသလို၊ အာဏာအရှိန်အဝါရှိမှလည်း ဖျော်ပိုက်သည်။ သို့ပင်သို့ ငြား၊ ကန်လန်ကာနောက်တွယ်မှ ကြိုးကိုင်ရခြင်းမျိုးကို ပို၍ နှစ်သက်မြတ်နိုးသည်။ သူလို ပညာတတ်မျိုးအတွက် ပို၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်။ ပြီး . . . သူ့လျှို့အမှောင့်ပိုက်မှ သူ အခန်းကဏ္ဍအတွက်လည်း ပို၍ သင့်မြတ်သည်။

အိမ်ကြီး နောက်ဘေးလမ်းမှ ဝင်ပေါက်ကို သံပန်းတံခါးဖြင့် ပိတ်ထားသည်။
အိမ်ရှေ့ဝင်ပေါက်ကလည်း လျှပ်စစ်မီးတို့ဖြင့် ထိန်ထိန်လင်းလို့ ရှိသည်။

လမ်းဆုံ ဟိုတယ်ထောင့်ခန်းမှ ဝဲလှေနှင့် ဝရင်းတို့က အားကောင်းသော
နှုတ်ဘီးဖြင့် ဝင်ပေါက်ကို မြင်နေရသည်။

ဝဲလှေက မနက်စောစောတသာ တစ်မှေးနှစ်မှေးမျှ အိပ်ခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင်
အခုအချိန် နေပြင်လို့ အောက်မှလမ်းတွင် အသွားအလာရှုပ်နေချိန်မှာပင် သူက
ခွေဖဲလ်၏ နေအိမ်ကို ကြည့်နေဆဲ။

သည်မနက်တွင် ခွေဖဲလ်အိမ်မှာ လှုပ်ရှားမှု များပြားလွန်းသည်။ တားအဝင်
အတွက်ကလည်း ရှုပ်ပါဘိ။ ဝဲလှေနှင့် ဝရင်းတို့က ဝရုတစိုက် ကြည့်နေဆဲ။

'ဟား . . . ခွေဖဲလ်ဟာ အင်မတန် အလုပ်များတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ'
ဝဲလှေက ပြောသည်။

'ခနော့ကလည်း ပီလိုပါပဲ။ ဧကန္တ အလုပ်မှန်သမျှ နေအိမ်ကပဲ လုပ်နေပုံပဲဗျ'
ဝရင်းကပြောသည့် ဝဲလှေက ခိုးခိုးခမ်းခမ်းနှင့် ရယ်သည်။ သို့ရာတွင် တစ်စုံတစ်ခု
ဖြစ်တော့မည့်အခါပါလားဟု ခံစားမိသည်။

သူက မောဝမ်းနွမ်းလှနေလို့လည်း တစ်ကြောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ နောက်တစ်
ကြောင်းကလည်း သူ့သားအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်လို့ ဖြစ်မည်။ ပြီး . . . နောက်တစ်ခု ရှိသေး
သည်။ ဝက်ဇာမင်နှင့် တားလ်မာဂရက်ဖ်တို့က သူ့ကို ပြောပြလိုက်သောအကြောင်းကြောင့်
သည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

'ဟော . . . ဟော အဲဒါ ဘာပါလိမ့်'
ဝရင်းက ရုတ်တရက် မေးသည်။

ဝဲလှေက ဝင်ပေါက်တံခါးဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ တားရပ်ရာနေရာသို့ ရဲ
အစောင့်တား ရှေ့နောက်ညှပ်၍ ရောက်လာသော မာစီမီးတားကြီးအနီးသို့ သတင်း
ထောက်များဟု ထင်ရသော လူတစ်စုက ပြေးဝိုင်းဖွဲ့နေကြပါလား။

ယာဉ်မောင်းက တံခါးဖွင့်ဆင်း၍ တားနောက်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ဝေးသည်။ အရပ်
ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ တိုယ်ခန္ဓာ ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး
ဆင်းလာသည်။ သတင်းစာဆရာများကို တစ်ခွန်း နှစ်ခွန်းပြောပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်။
ဝရင်းနှင့် ဝဲလှေတို့က မှန်ဘီလူးကိုပြိုင်တူချကာ တစ်ဦးချစ်နှာကို တစ်ဦးကြည့်
မိသည်။

'ငါထင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလား'
ဝရင်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

'ဝန်ကြီးချုပ်လေ'
ဝရင်းက နေအိမ်ကို လှမ်းကြည့်ပြန်ကာ . . .

'ဘုရားရေ ခွေဖဲလ်ဟာ ထိပ်တိုင်းမှာ ကျင်လည်ပါလားဗျာ၊ ဝန်ကြီးချုပ်ကိုယ်တိုင်က
အိမ်ကို လာရတယ်လို့'

‘ငါတို့က ဒီမှာ အချိန်တွေ အလဟဿ တုန်တယ်ကွ’

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

ဝရင်းက ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး

‘ဇွေဖဲလ်က ဒီလိုပုံမျိုးချိုးတာတော့ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူးဗျ၊ မနေ့က ဒီလိုပုံ မဟုတ်ဘူး’

‘ဖွန်က ဒီနားကို သီလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဆင်ဆမ်ပြောတော့ ဖရက်စတီးကိုလည်း အနားသိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ လန်ဒန်ကို သွားမယ်ထင်သလား၊ ဟင်နရီဟာလည်း သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်း အဖွဲ့သား တစ်ဦးလို့ သူ သိထားတယ် မဟုတ်လား’

‘သွားကောင်း သွားမယ်၊ ဒါဝေမယ့် ဟင်နရီကို သူ ဘယ်လို တွေ့နိုင်ပါ့မလဲ ဆိုတာ ငါတော့ မတွေးတတ်အောင်ဘဲ’

‘သူကတော့ နည်းလမ်းရှာကြမှာပဲ၊ လန်ဒန်မှာ ဟင်နရီကို ဘယ်လို အစောင့် အရှောက်နဲ့ထားမယ်ဆိုတာများ တွေးလို့ရသလား’

ဝဲလှေစံက ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး၊

‘ဟင့်အင်း . . . ငါ တို့နီဇာကို ရောက်တုန်းက သူဟာ အတာအကွယ်မဲ့နေတယ်၊ သူ့သမီး ကာရွီလို့င်း၊ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်သာသာ ရှိမယ်၊ အမျိုးသား အိမ်ဖော်တစ်ဦးနဲ့ အမျိုးသမီး အိမ်ဖော်တစ်ဦး ရှိတယ်’

‘ကျွန်တော်က ဒီနေရာမှာပဲ စောင့်ကြည့်နေလို့ ရပါတယ်၊ ဆင်ဆမ်ကလည်း ဖွန် ရောက်လာလို့ ရောက်လာငြား ဖရာကပ်စတီးမှာ နေမြဲနေလို့ ရတယ်’

သည်စဉ်အခိုက် . . .

တယ်လီဖုန်းအသံ မြည်လာသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးက တယ်လီဖုန်းကို စူးစိုက်စိုက် ကြည့်မိကြသည်။ တယ်လီဖုန်းက ဒုတိယအကြိမ်၊ တတိယအကြိမ် မြည်သည်။ ပြီး . . . ရပ်သွားသည်။ တစ်မိနစ်မျှအကြာတွင် ဖုန်းက နှစ်ကြိမ် ဆက်တိုက်မြည်သည်။

ဝရင်းက ထူးသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့’

ဝရင်းက တိုးတိုးညင်းညင်း ပြောသည်။ သို့ရာတွင် သူ့မျက်နှာက ရုတ်ခြင်း ပြာနှမ်းသွားသည်။

‘ဘုရားရေ . . . မင်း ဓမ္မတာဝဲလှေစံနဲ့ ကိုယ်တိုင်ပြောပါလား၊ အေး . . . ဒီမှာ ရှိနေတယ်’

ဝရင်းက စကားပြောခွက်ကို မြှောက်တိုင်ထားလျှင် ဝဲလှေစံက အနားသို့လာ၍ ဆွဲယူပြီး၊

‘ကျွန်တော် ဆင်ဆမ်ပါ၊ သူ ရောမကို ရောက်လာတယ်’

‘သူ ရောမမှာလား’

ဝဲလှေစံက ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် မေးသည်။

‘သူရောက်သွားတယ်၊ သူက ရွှေပိယိုအနားတပ်နိုင်ဖို့ အားထုတ်ခဲ့တယ်၊ ရွှေပိယိုကို သေနတ်နဲ့ ပစ်လို့ ဒဏ်ရာရသွားတယ်လေ’

‘ဘာ . . .’

ဝဲလှေစ်က အလန့်တကြားပြောသည်။

‘ဂျွန်ဟာ ဖရာကပ်စတီးမှာ ရှိနေပါလိမ့်မယ်၊ သူက ရွှေပိယိုကိုထွက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်ထုတ် ဖို့ရတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သန်းခေါင်အလွန်မှာ ဒေသခံရဲများက မြို့လယ်တွက် ထပ်ကို ရောက်လာကြတယ်၊ တစ်ခုခုတော့ဖြစ်ပြီဆိုတာ ကျွန်တော် သိလိုက်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က အဲဒီနေရာ အနီးအနားမှာပဲ ရစ်ဝဲရစ်ဝဲ လှုပ်နေတယ်၊ ဂျွန်က ခိုက်ရူးရဲ မလုပ်ခင်မှာ သူ့ကို ကျွန်တော် တွေ့နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ခဲ့မိတယ်၊ သူ့ကို ကျွန်တော်က ဖမ်းပြီး သယ်ထုတ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့လည်း မျှော်လင့်မိတယ်’

‘ရွှေပိယို ရောက်လာသလား’

‘ဟင့်အင်း . . . ရဲတွေ ရောက်လာပြီးလို့ နာရီဝက်ခန့်အကြာမှာ ရုတ်ရွတ်သဲသဲ ဖြစ်တယ်၊ ပြီး . . . ရဲတွေက မြို့လယ်က ပြန်ထွက်သွားကြတယ်၊ ကျွန်တော်က သူတို့ နောက်ကို နောက်ယောင်ခံ လိုက်မိတယ်၊ ရွှေပိယိုဟာ သူ့အိမ်က အဆင်းလမ်းမှာ သေနတ် ဒဏ်ရာနဲ့ လဲနေတယ်’

‘ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိလို့လား’

ဘုရားဝေရ ဂျွန်ဟာ လူတစ်ဦးကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိလို့လား။

ဂျွန် လက်ချက်မှ တုတ်မီးလေး။

‘သူ ဘယ်က သေနတ်ရဆဲလဲဆိုတာ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် အခုဟာက ဂျွန်လက်ချက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး ကျွန်တော် ပြောနိုင်ပါတယ်၊ အခု သူဟာ ပဲရစ်ကိုထွက်မယ့် ရထားပေါ် ရောက်နေပါပြီ’

‘ပဲရစ်ကိုလား၊ မင်းတွေ့ရလို့လား’

‘ဟင့်အင်း . . . မတွေ့ရပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် လက်မှတ်ရောင်းက သူ့ဓာတ်ပုံကို တော့ မှတ်မိတယ်လေ’

‘ပဲရစ်တဲ့၊ ရောမမှ ပဲရစ်သို့ တစ်စုံတစ်ခုတော့ အမှားမှားအယွင်းယွင်း ရှိပြီ’ ဂျွန်က ပဲရစ်ကို ဘာကြောင့် သွားရမှာပါလိမ့်၊ လန်ဒန်သို့သွားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဘာကြောင့် ပဲရစ်ကို သွားရမှာလဲ။

‘ဒီမှာ ဆင်ဆမ်း၊ ရထားဟာ ရောမနဲ့ ပဲရစ်ကြားမှာ ဘယ်နေရာမှာ ရပ်ဦးမှာလဲ’

‘ရပ်တဲ့နေရာ နည်းပါတယ်၊ ဖလောရင့်ဘိုလော့နားမိလန်’

‘ဂျွန်ဗာရော’

ဝဲလှေစ်က ကြားဖြတ်မေးသည်။

ဆင်ဆမ်းက လက်မှတ်ရောင်း ဝေးသော ရထားအချိန်လေးနှင့် ပြန်လည်တိုက် ဆိုင် စစ်ဆေးနေရ၍ ခေတ္တခဏမျှ အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားသည်။

‘ရထားက ဂျွန်ဗာမှာ ရပ်သလား’

ဝဲလှေစံက ထပ်မေးသည်။
 'လော်စိမ်းမှာပဲ ရပ်တယ်၊ ဂျီနီဗာနဲ့ မိုင် ၃၀ ဝေးတယ်'
 'အဲဒီကို ရထား ဘယ်အချိန်ဆိုက်မလဲ'
 'နေဦး၊ မနက်ဖြန် ၂ နာရီ မိနစ် ၂၀ ပါ'

ဝဲလှေစံက သူ့နာရီကို ကြည့်သည်။ မနက် ၉ နာရီနီးပါးရှိပြီ။ ၁၈ နာရီအတွင်း ဖွန်သည် ဂျီနီဗာသို့ ရောက်ပေလိမ့်မည်။ ဖြစ်နိုင်ချေ မရှိရလောက်အောင် အချိန်က တိုတောင်းသည်။

သို့ပင်သို့ငြား ဖြစ်ခဲ့သမျှတိုင်းသည် မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် ဖြစ်သည်။ အခုတလော ဖြစ်ရပ်တွေကြောင့် ဟင်နရီက ဂျီနီဗာမြို့ဝန်းကျင် လေဆိပ်၊ ရထားဘူတာရုံများတွင် အစောင့်ချထားပေလိမ့်မည်။

သူ လုံခြုံရေးအတွက် အခုအခါမှာ သို့တလို အစီအစဉ် မလုပ်လို့မရ၊ ဒါဆို ဖွန်သည် ဂျီနီဗာသို့ ခြေချလျှင် ချခြင်း 'မသာ' ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

သို့သော် . . . ဝဲလှေစံကိုယ်တိုင် ဂျီနီဗာမြို့အနီးသို့ သွားချင်စိတ်မရှိ။ ဟင်နရီကို တစေတစောင်း ကြည့်နေရသည်။ စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ရမှာကို ဆန္ဒမရှိ။
 'မင်းဘယ်က ဆက်တာလဲ'

'ကျွန်တော်က လဆဲလ်အမည်နဲ့ ဝိုင်ယာနေရှင်နယ်လ်လမ်းက အက်စ်ဖီးရီးယား တိုတယ်မှာ တည်းပါတယ်။ ဖွန်တည်းတဲ့ အထပ်ရဲ့ အထက်ထပ်မှာပါ'

'တောင်းပြီလေ၊ ဖွန်ကို ဂျီနီဗာမရောက်မီ ကြားဖြတ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားမယ်လေ'
 'ဂျီနီဗာကို သွားတာလား'

သူက အဲဒီကိုသွားတာ သေချာပါတယ်။ ဟင်နရီက သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေဖို့ ဘူတာရုံမှာ အစောင့်ချထားမှာကွ . . .

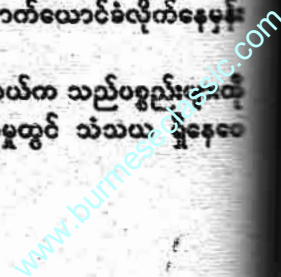
'လက်မှတ်ရောင်း ပြောပြချက်အရဆိုရင် ဖွန်ဟာ မိလန်ကို ၆ နာရီ မိနစ် ၄၀ ထွက်တဲ့ ရထားနဲ့ လိုက်သွားပြီ။ မိလန်ကို ၅ နာရီ ၅ မိနစ်မှာ ရထားဆိုက်မယ်။ သူက အဲဒီမှာ ဒီတစ်ရက် အချိန်ဖြုန်းနေလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က အဲဒီကို လေယာဉ်နဲ့ လိုက်ပြီး သူ ရထားပေါ်ကဆင်းတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အုပ်ရုံပဲပေါ့။ အဲဒါ အဆင်မပြေခဲ့ရင် ကျွန်တော်တို့ လော်စိမ်း မရောက်မီ သူ့ကို ဆွဲချနိုင်ဖို့ အချိန်အများကြီး ရနိုင်သားပဲ'

'ကောင်းတယ် . . . လုပ်လိုက်လေ၊ အဲဒီမှာ ဆုံကြမယ်'

'ဖွန်ရဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေကော၊ သူ အခန်းကို ပြန်မလာဘူး . . .'

အကယ်၍ မိမိက ဖွန်ပစ္စည်းများကိုယူလို့ သူ့လျှို့အမှောင့်ဝိုက်က တစ်ခု တစ်ဦးက စောင့်ကြည့်နေခဲ့လျှင် ဖွန်ကို တစ်စုံတစ်ဦးက နောက်ယောင်ခံလိုက်နေမှန်း သိပေလိမ့်မည်။

အကယ်၍ မိမိက ဖွန်ပစ္စည်းများကို မယူခဲ့လျှင် ဟိုတယ်က သည်ပစ္စည်းများကို ရဲသို့ ထိုးအပ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ဆိုလျှင် ဖွန်ကို ရွတ်သိုအားပစ်မှုတွင် သံသယ ရှိနေပေ လိမ့်မည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာ လူနှစ်ဦးသတ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွန့်တို စစ်ကြော မေးမြန်းစရာရှိလို့ လိုအပ်နေကြောင်း သတင်းက နိုင်ငံတကာဆက်သွယ်ရေးတွင် သူ့ အမည် ပေါ်နေပေလိမ့်မည်။

'ပစ္စည်းတွေကို အဲဒီမှာပဲ ထားခဲ့လေ၊ အကယ်၍ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ ကြောင့် ငါတို့ ရထားကို မမီခဲ့ရင် မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲ စခန်းသွားပေတော့၊ ဖွန့်တို ဂျီနီဇာ မရောက်ခင် ဆွဲချ'

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

'ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ'

ဆင်ဆမ်က ပြောပြီး ဖုန်းချလိုက်သည်။

ဝဲလေ့စ်က အဆက်အသွယ်ပြတ်၍ ကိုလုံးမြို့ရှိ အိတ်လီလေကြောင်းဌာနသို့ ဖုန်းဆက်သည်။ မီလန်သို့ နောက်ထွက်မည့် လေယာဉ်သည် တစ်နာရီခွဲထက်ပင် နည်းဦး မည်ဟု ပြောသည်။

သို့ဆိုလျှင် မီလန်သို့ ၁၂ : ၃၀ ဝန်းကျင်တွင် ရောက်ပေလိမ့်မည်။ လွန်ဘတ်အပြန် ရထားမထွက်မီ အချိန်တပုံကြီး ရနိုင်သေးရဲ့။

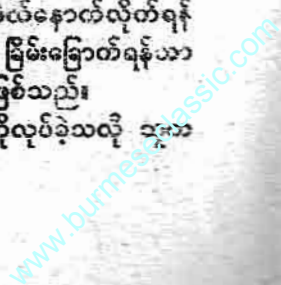
ဖွန့်က ဇာတိမြေတွင် ကားမောင်းလေ့ရှိသော နန်းထက် ပို၍မောင်းကာ သူ့ စိတ်ဗျား တင်းမာနေခြင်းကို လျော့ပေါ့စေသည်။

ကားလမ်းက တန့်စတင်တောင်တုန်းထဲ ဝင်လာသောအခါ၊ ရွှေခင်းက ပို၍ သာယာ ပါဘိ။ သို့ရာတွင် ဖွန့်က ရွှေခင်းကို မကြည့်အားပါ။ သူ ကျူးလွန်ခဲ့သော လုပ်ရပ် ကြောင့် သူ မောပန်းနွမ်းလျနေရုံမျှမက ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေသည်။ မွန်တာနာ ပြည် နယ်တွင် လူနှစ်ဦးကို သတ်ခဲ့မိသည်မှာ မိမိကိုယ်ကို အကာအကွယ်ပြုခြင်းသက်သက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရွတ်ယိုကိစ္စမှာမူ သူက သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အနှံခံ ရှာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အချိန်တန်တော့လည်း သူက သေနတ်ခလုတ်ကို ဆွဲမိခဲ့သည်။ ဘယ်လိုပင် တွေးတွေး ခုခံကာကွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာ။

ကားမောင်း ခရီးဆက်ခြင်းက မိမိ ဘာလုပ်ခဲ့သည်ကိုလည်းမတောင်း၊ မိမိ ဘာ ဆက်လုပ်ရမည်ကိုလည်းမတောင်း၊ စဉ်းစားနိုင်ဖို့ အချိန်တွေရသည်။ ဟင်နရီသည် သူ့အဓိက ပစ်မှတ်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သူက ရွတ်ယိုနောက်သို့ လိုက်ခဲ့သည်။ နွေဇွယ်နောက်လိုက်ရန် ရည်ရွယ်သေးသည်။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းမှ ဗြိတိသျှသစ္စာအောက်တို့ ခြိမ်းခြောက်ရန်သာ ဖြစ်၏။ သူ့အလှည့် ရောက်တော့မည်ကို ကြိုတင်သတိပေးလို၍ ဖြစ်သည်။

စင်စစ် မိုက်မဲရာကျသည်။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းက သူ့ကိုလုပ်ခဲ့သလို သူ့ဘာ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် သည်တာက အကြောင်းမဟုတ်တော့၊ ဂျွန်သည် တုံ့ပြန်ကလေးစားချေ
လိုသောသူ မဟုတ်တော့၊ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသေးစိတ်သိသူ တစ်ဦး
တစ်ယောက်မျှ မရှိ။

အကယ်၍ ရှုထိပြောတာမှန်ခဲ့လို့ မက်ဘန်ဒီသည် အပြစ်မဲ့သူတစ်ဦး မှန်ခဲ့လျှင်
လည်း သူက ဘာလုပ်နိုင်မှာလည်း စီ၊ အိုင်၊ အေအဖွဲ့က သူ့ကို တုပ်နှောင်ထားသည်။
ဂျွန်လို လွတ်လွတ်လပ်လပ် မရှိ။

အကယ်၍ ရောမမှာတုန်းက မိမိကြားခဲ့သော ဥဩသံများသည် ရဲက မိမိအား
အပူတပြင်း ရှာနေခြင်း ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ ပြီး . . . အကယ်၍ သူ့တို့ မီးရထားဘူတာရုံများကို
စောင့်ကြည့်နေခဲ့လျှင် မိမိက မီးရထားလတ်မှတ် ဝယ်သည်ကို သိသည်ပဲထား၊ မိမိက
ရထားပေါ်တွင် ပါမသွားခဲ့။

အခုလောက်ဆို သူတို့က လေဆိပ်၊ ကားဂိတ်များတွင် သူတို့က အစောင့်များ
ချထားပေလိမ့်မည်။ ဟိုတယ်သို့ ခြေရာခံလိုက်ကောင်း လိုက်မည်။ ပြီး . . . သူ့ငှားစီး
သော ကားအကြောင်း သိနိုင်စရာရှိသည်။ သူက သည်ကားဖြင့် ခရီးဆက်သွားမှန်း
သိနိုင်စရာရှိသည်။

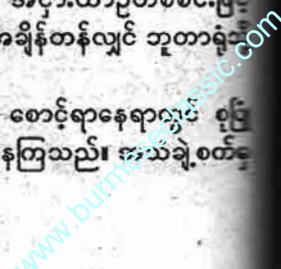
အခုချိန်မှာ ရထားက ပို၍လုံခြုံသည်။ ရထားပေါ်တွင် သူ့ကို ရှာနိုင်စရာ
အကြောင်းမရှိ။

ဖလောရင့်မြို့အဝင်တွင် ဂျွန်က အဝေးပြေးလမ်းမကြီးပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။
စတေရှင်ဝက်ဂွန်းကားနောကိမှ သူ့လက်မှတ်ကို ပေးရန် စောင့်နေသည်။ စတေရှင်
ဝက်ဂွန်းက မောင်းထွက်သွားလျှင် သူက ရှေ့သို့ ဘီးလိုမို့လိုက်သည်။ လက်မှတ်သိမ်း
လက်မှတ်ကို တမ်းယူသည်။ လွန်လျှင် ဂျွန်က မြေပုံအညွှန်းကို ကြည့်သည်။ သည်ကားကို
အမြန်ဆုံး စွန့်ထားရန်ခွင့်ပြု၊ မီးရထားဘူတာရုံသို့ သွားရာလမ်းကို အလွယ်တကူ
တွေ့ရသည်။ သူက ဖီးယက်ကားကို ကားရပ်ထားရာနေရာတွင် ထားရန်ခဲ့သည်။

သူက ဘူတာရုံအတွင်းဝင်၍ မိလန်မြို့ကို ၅ နာရီ၊ ၁၀ မိနစ်ထွက်သော
ရထားနှင့် လိုက်ပါရန် ပထမတန်းလက်မှတ်တစ်စောင် ဝယ်သည်။ သူက ခေါင်းကိုငုံထား
ပြီး သူ့အမည်ကို ပြောပြသည်။ လက်မှတ်ရောင်းစာရေးက မိုလိုနီအမည်ဖြင့် ကြိုတင်
သတ်မှတ်ထား၊ မထား စစ်ဆေးကြည့်သည်။ လော်ကယ်ရထားမို့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ထို့
ပြစရာမလို။

အခု သူက အချိန်ဖြုန်းဖို့ ၆ နာရီ ရှိသေးသည်။ သူ့ကို ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်
အဖြစ် သတိထားမိကြလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု တွေးမိသည်။ လက်ဆွဲအိတ်ကို သေတ္တာအစ်
ရာတွင်ထားရန်ခွင့်ပြု၊ ဘူတာရုံအတွင်းမှ ပြန်ထွက်ခဲ့သည်။ အငှားယာဉ်တစ်စင်းဖြင့်
အနုပညာပြတိုက်တစ်ခုသို့ သွားသည်။ မြို့အနှံ့ လည်သည်။ အချိန်တန်လျှင် ဘူတာရုံသို့
ပြန်လာခဲ့သည်။

ခရီးသွားများနှင့် အထုပ်အပိုးများက သံလမ်းဘေး စောင့်ရာနေရာတွင် စု၍
စောင့်နေကြသည်။ လူတိုင်းက အသံတုန်ဟစ်၍ စကားပြောနေကြသည်။ အသံချဲ့စက်

အိတလီ၊ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားများဖြင့် ကြေညာနေသည်။ မီးရထား အလုပ် သမားများက ဟိုပြေးသည်ပြေးနှင့်၊ လက်တွန်းလှည်းနှင့် ဈေးရောင်းသူများက အသွား အလာလမ်းကို ပိတ်ဆို့ထားတတ်ကြသေးသည်။

ဂျွန်က လူအုပ်နှင့် ကင်းကွာနိုင်သရွေ့ ကင်းကွာအောင်နေပြီး၊ လမ်းတစ်ဘက် တွင် စောင့်နေသည်။ ရက်နှင့်ချီ၍ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် မိလန်လွန်လျှင် သီးသန့်ခန်းရမည်။ နာရီ အနည်းငယ်မျှတော့ အိပ်စက်အနားယူလို့ ရမည်။ သို့ပင်သို့ငြား ဝိုနီဗာသို့ ဘယ်အချိန်ရောက်ရောက် ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ဟင်နရီနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။ ဟင်နရီက သူ့ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားမည်မဟုတ်။ သည်လောက် မြန်မြန် ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု မထင်မှာ သေချာသည်။

ဂျွန်က တိုင်ကိုမီရပ်နေရင်း၊ မကြာမတင်မှာပင် ရင်ဆိုင်ရမည့်အဖြစ်ကို တွေးနေ မိသည်။ ဟင်နရီကို အကျပ်တိုင်၍ အကြောင်းစုံ ရှင်းပြစေအံ့၊ ပြီး . . . ရာဇဝင်ကြွေးကို ပေးဆပ်စေရမည်။ သို့ရာတွင် ထိုမတိုင်မီမှာ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းနှင့် စပ်လျဉ်းလို့ သိသမျှ ထုတ်ဖော်ပြောပြစေမည်။ သည်အဖွဲ့က လုပ်ခဲ့သမျှ အကြောင်းစုံကို ပြောပြစေအံ့။ ကျန် အဖွဲ့ဝင်များအမည်ကိုလည်း ထုတ်ဖော် ပြောပြစေမည်။ ဂျွန်က သိမို့လိုသည်။ သူက သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းကို ထာဝစဉ် ပျောက်ကွယ်သွားရလေအောင် ကျွပ်စုတ် ကျွပ်စုတ်ပင် မကျန်စေရဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

သူ့ဖခင်က မိသားစုကို မိမိလုပ်ငန်းနှင့် လုံးလုံးလျားလျား ခွဲခြားထားရန် ဆန္ဒရှိ သည်။ သို့ရာတွင်၊ နောက်ဆုံးတွင် ဖခင် အရေးနိမ့်ခဲ့ရသည်။ ဖခင် ဆန္ဒမပြည့်ခဲ့၊ စင်စစ် ဖခင် အပြစ်မဟုတ်။ မိမိ၏ အမှားကြောင့်သာလျှင်၊ မိသားစုတို့ ပါဝင်ပတ်သက်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မိမိကို ချစ်ခင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဇနီးနှင့် သားများက ဖခင်ကို ချစ်ကြ သည်။

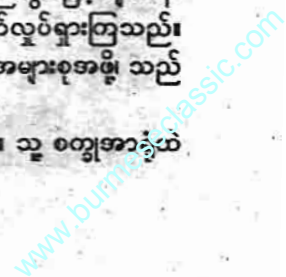
အခုတော့ ဂျွန်က အထီးကျန်ဆန်ဆန် ဖြစ်နေရလေပြီ။ သူ့မြတ်နိုးတွယ်တာရသူ တစ်ဦးမျှ မရှိတော့ပြီ။

ရောမမြို့မှလာသော လျှပ်စစ်ရထားကြီး ဝင်လာလို့ ရပ်လျှင် အသံဗလံများက ပို၍ ဆူညံလာသည်။ ရထားတွဲတံခါးများဖွင့်လျှင် ခရီးသွားများက ရှေ့သို့ တိုးဝှေ့သွားကြ သည်။ လူအနည်းငယ်သာ ရထားပေါ်မှ ဆင်းကြသည်။ လက်မှတ်စစ်က လက်မှတ် ကိုင်ဆောင်ထားသူများကို တွဲပေါ်တက်ရန် ဝှေ့ယမ်းပြသည်။

ဂျွန်က ပထမတန်းတွဲပေါ် တက်သည်။ လက်ဆွဲအိတ်ကို စင်ပေါ်ပစ်တင်ပြီး၊ တုလားထိုင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်သည်။

သူက ပလတ်ဖောင်းသို့ ငုံ့ကြည့်သည်။ လူများက ဟိုသွားသည်သွားဖြင့် ပျားဝန်း ခတ်မျှ အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ လူတိုင်းလိုလို ပျော်တပြုံးပြုံးနှင့် စိတ်လွပ်ရွားကြသည်။ အများစုမှာ သီတင်းပတ်တုန်အားရက်မို့ ခရီးသွားကြသည်။ ခရီးသွားအများစုအဖို့ သည် ခရီးက အပျော်ခရီး ဖြစ်ချိမ့်မည်။ အံ့ဩစရာ မကောင်းပေဘူးလား။

သူက လိုက်တာကိုဆွဲ၍ မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ထားလိုက်သည်။ သူ စကျအာနွဲ့ထံ

တွင် ဇနီးအဲလီဘတ်၏ ရုပ်ပုံလွှာတ ပေါ်လာသည်။ သူ့ရင်တွင်း အနာဟောင်းထ ပေါ်လာပြန်သည်။

ဝဲလေ့စ်နှင့် ဝရင်းတို့က မိလန်မြို့၊ ဗဟိုမီးရထားဘူတာရုံကြီးသို့ ဆင်ဆင် ရောက်ပြီး နာရီဝက်ကြာမှ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့သုံးဦး ပြန်ကြားရေးကောင်တာ ရှေ့တွင် ဆုံကြသည်။

ဆင်ဆင်က ရောမမြို့မှ ၆ နာရီ ပီနစ် ၄၀ တွင် ထွက်သော ရထားနှင့်အိမ် လိုက်ပါနိုင်ခဲ့သည်။ သည်ရထားနှင့်လိုက်ရန် ဖွန်က ကြိုတင်လက်မှတ်ဝယ်ထားသည်။ သို့ရာတွင် သူက ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များထံ သတင်းပေးသည့်အတိုင်း ဖွန်သည် လိုက်ပါမလာခဲ့ သို့ရာတွင် ဖွန်က လွန်ဘတ် အမြန်ရထားနှင့် လိုက်ပါရန် ရည်ရွယ်ရင်း ရှိသည်ဟုဝင် ယူဆစရာရှိကြောင်း သူက ပြောခဲ့သည်။

သတင်းစာများတွင် ရွတ်ယိုသေနတ်ပစ်ခံရသည့် သတင်းကို ခေါင်းစည်းမည်းကြီး နှင့် ထင်ထင်ရှားရှား ဖော်ပြထားသည်။ မည်သည့်သတင်းတွင်မှ ဖွန်အမည်ကို ဖော်ပြ ထားခြင်းမရှိ။ အမေရိကန် လူမျိုးတစ်ဦး၏ လက်ချက်ဟုပင် ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပါ။ သို့သော် လျှင် ရဲက ဖွန်ကို အတွက်ဆင်ခြင်း မဟုတ်ပါက အခိုက်အတန့်တွင် အန္တရာယ်ကင်းစေ လိမ့်မည်။

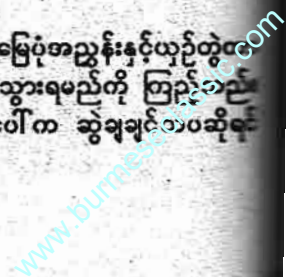
အိတ်လီတို့က သည်လိုဖြစ်ရပ်များကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် အလွန်ကျွမ်းကျင်ပြီး လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ကျော်ကျော်ကထဲက သည်လိုဖြစ်ရပ်များ ပုံမှန်တိုးတက်များပြား ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်၏။

မီးရထားဘူတာရုံနှင့် မနီးမဝေးလမ်းထောင့်ရှိ အိမ်စယ်စီယာဟိုတယ်တွင် သူတို့ တည်းခိုကြသည်။ ဝဲလေ့စ်က ဝီစကီကိုစုတ်၊ ဆေးပြင်းလိပ်ကိုဖွာရင်း ပြတင်းပေါက်တွင် ထိုင်ကာ မြို့ရွာခင်းကို ငေးကြည့်နေစဉ်တွင်၊ ဝရင်းတို့ ဆင်ဆင်တို့က အနားယူ မှေးစက်နေ ကြသည်။

လွန်ခဲ့သော နာရီဝက်က သူတို့ ၃ ဦး ဘူတာရုံသို့ သွား၍ အခြေအနေ အကဲခတ် ကြသည်။ ဘူတာရုံက စားသောက်ဆိုင်မှာထိုင်၍ မနက်စာ စားခဲ့ကြသည်။

ဘူတာတွင် လူအသွားအလာများ ရှိနေသော်လည်း စောစောပိုင်းကလို ရှုပ်မနေခဲ့ ခရီးသွားများက မြို့ထဲမှ ပြန်ထွက်သွားကြပြီ။ ကျန်လူများမှာ လမ်းသလားနေသူများနှင့် အချိန်ပိုဆင်းသည့် အလုပ်သမားများသာ ဖြစ်သည်။

ဆင်ဆင်က မီးရထားအချိန်ဇယားကို ဆွဲထုတ်ပြီး၊ မြေပုံအညွှန်းနှင့်ယှဉ်တွဲစစ် စသည်ဖြင့်နှင့် လော်စီမ်းကြားတွင် ဘယ်မြို့များကို ဖြတ်သန်းသွားရမည်ကို ကြည့်သည်။ 'အကယ်၍ လော်စီမ်းမရောက်မီ သူတို့ ရထားပေါ်က ဆွဲချချင်သလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို အမြန်ဆုံးရှာတွေ့နိုင်မှ ဖြစ်မယ်'

'ငါတို့က သူတို့ ရထားပေါ်က ဆွဲမချပါဘူး။ ပဲရစ်ရောက်တဲ့အထိ ရထားတဲ့ ပေါ်မှာပဲ ရှိနေစေမယ်။ ဒါပေမယ့် ရထားပေါ်က မဆင်းနိုင်အောင် ဟန့်တားထားနိုင်ဖို့ တော့ လော်စိမ်းမရောက်ခင် သူတို့ ရွာတွေ့နိုင်ဖို့တော့ လိုမယ်။ အကယ်၍ သူက ရထား ပေါ်က ဆင်းသွားပြီဆိုရင်တော့ အချိန် နှောင်းပြီသာမှတ်'

ဝဲလှေက ပြောသည်။

'သူက ခင်ဗျားကိုသာ တွေ့ရရင်တော့ တုန်လှုပ်သွားမှာပဲနော်'

ဂရင်းက ပြောသည်။

သူတို့အတွက် ဝိုင် ထပ်ဖြည့်ပေးသည်။

ဝဲလှေက ခေါင်းညိတ်ပြီး။

'မင်းတို့နှစ်ယောက်က သူတို့ အုပ်နိုင်သားပဲ။ မင်းတို့ကသာ သူတို့ အုပ်မိပြီ ဆိုရင်တော့ ငါ့ဆီ ခေါ်သာခေါ်ခဲ့ပေတော့။ ငါက တွဲခန်းထဲမှာပဲ ရှိနေမယ်။ အကယ်၍ သူက ငါ့ကို အပြင်မှာသာ တွေ့ခဲ့ရင် သူဘယ်လို တုံ့ပြန်မယ်ဆိုတာ အတပ်မပြောနိုင်ဘူး။ ငါသေပြီလို့ သူက ယုံကြည်ထားတယ်လေ။ သူတို့ဖမ်းဖို့ ငါက အဖေအတုလို့ သူထင်မှာပဲ။ အားလုံး ဖြစ်နိုင်တာချည်းပဲ။ ဒါပေမယ့် ငါတို့က အခြေအနေကို ထိန်းချုပ်ထားလို့ ရလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး'

'ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် သူကတော့ ကျွန်တော်တို့ဆီ စိတ်လိုလက်ရလာမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူက တပြေးထဲ ပြေးနေတာ မဟုတ်ဘူး'

ဂရင်းက ပြောသည်။

'မင်းက သတိပီရိယ ရှိရမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

ဂရင်းက ပြောသည်။

ဆင်ဆစ်က မော့ကြည့်ပြီး . . .

'အစွရေမှာ ခင်ဗျား ဘာတွေ့ခဲ့ရသေးသလဲ။ ဆက်နိုင်ဖို့ တစ်စုံတစ်ရာများ တွေ့ခဲ့သလား'

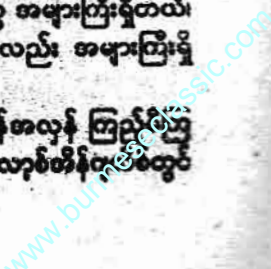
ဝဲလှေက ချက်ချင်း အဖြေမပေးပေ။ ဆင်ဆစ်က ဝနာမငြိမ် ဖြစ်နေသည်။

ဂရင်း မော့ကြည့်သည်။ နှုတ်ဆွဲနေလို့ အံ့ကြနေသည်။

'ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက နီးနီးစပ်စပ်များ ဖြစ်ခဲ့သလားလို့ပါ။ သိပ်တော့ ရက် မကြာသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုအောင်မြင်ခဲ့သလဲ ဆိုတာတော့ သိချင်လှပြီ'

'ငါတို့ လှုပ်ရှားဖို့ အသင့်ရှိနေပြီ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ငါ အသိပေးပါ့မယ်။ ငါက ထိမ်ချန် မထားပါဘူး။ အချိန်ကျတဲ့အခါ ငါတို့ အတွက်ဆင်စရာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ လုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိမယ်။ မင်းတို့ကို အတူအညီတောင်းစရာလည်း အများကြီးရှိ မယ်။ အဲဒါအတွက် မင်းတို့ စိုးရိမ်နေမယ်ဆိုရင် ပြောတာပါ'

ဂရင်းနှင့် ဆင်ဆစ်တို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အပြန်အလှန် ကြည့်ကြည့် သည်။ ပွန်ကို အမိဖမ်းနိုင်ရန် အားထုတ်ရင်း၊ ဖျပ်ဆင်တစ်ယောက် လှောင်စိန်တင်ထွင်

သေဆုံးခဲ့ရပြီးနောက်တွင် သူတို့က စိတ်မပျက်တပါး ဖြစ်နေကြသည်။ ဖြစ်လည်း ဖြစ်သင့်သည်။ သို့ရာတွင် ဝဲလှေစံက နောက်မေးခွန်း တက်လာလိမ့်မယ်ဟု ဟောတိန်းထုတ်ထားသည်။

'အကယ်၍ ဖွန်ဟာ ရထားပေါ်မှာ မရှိခဲ့ရင် ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို လက်လွှတ်ခဲ့ရရင် ဘာဖြစ်မလဲ'

ဆင်ဆင်က မေးသည်။

'သူ့ကို ဂျီနီဗာ သွားခွင့်မပေးနိုင်ဘူး'

'သူက သွားပြီတဲ့ဗျာ'

ဆင်ဆင်က စောဒကတက်သည်။

'ဟင်နရီနဲ့ သူ့လူတွေက ဖွန်ကို သတ်မှာပေါ့လို့'

'ဒါပေမယ့် ရွတ်ယိုကို အန္တရာယ်ပေးခဲ့သလို ဟင်နရီကို အန္တရာယ်ရှာခဲ့ရင်တော့ ခင်ဗျားသားက အစွမ်းအစရှိတယ်နော်'

ဂရင်းက ပြောသည်။

'ဒီလို အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး'

'သူဟာ ခင်ဗျားသားဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က စစ်ဆင်ရေး လုပ်နေတာ၊ နှိမ့်ဖျက်ရင်'

သူ့အသံက တိမ်ဝင်သွားသည်။

'အဲဒါလို ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ သူဟာ ငါ့သား မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့ကွ။ ငါက အခိုက်အတန့်မှာ ဟင်နရီကို အကာအကွယ် ပေးချင်တာပါ။ သူနဲ့ ခွဲထားလိုက်ချင်တယ်။ သူ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် ငါတို့ စစ်ဆင်ရေးလည်း မရှိနိုင်တော့ဘူး'

'ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်းနဲ့ ဆိုပါတော့'

ဂရင်းက မေးသည်။

သည်မေးခွန်းက မေးသင့်မေးထိုက်မှန်း သိသော်လည်း ဝဲလှေစံက မျက်နှာထား တင်းသွားသည်။ သည်စစ်ဆင်ရေး၏ အကန့်အသတ်များက တယ်လိုရှိသည်ကို ဂရင်းနှင့် ဆင်ဆင်တို့က သိသင့်သည်။ ဖျပ်ဆင်ကား မသိပါတဲလျက်၊ သို့မဟုတ် အမှန်ကိုမသိတာကြောင့် အသက်ပေးခဲ့ရပြီးပြီ။ သည်အကျိုးကြောင့် သူတို့ အားလုံး ဂနာမပြစ် ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

'ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူးကွ။ တစ်စုံတစ်ရာ အတိုင်းအတာတော့ ရှိရမှာပေါ့' ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက သူ့ကို မော့ကြည့်ကြသည်။ သူတို့ ဖုံးကြဲခြင်း မဖြစ်မီ၊ သူတို့က သူ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိနေကြလို့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။

'ငါ့သားကို ဂျီနီဗာ မရောက်စေချင်ဘူး။ အကြောင်းကြောင်းသော အကြောင်းကြောင့် သူတို့ ဟင်နရီအနားကို မကပ်စေချင်ဘူး။ အကြောင်းကြောင်းသော အကြောင်းထဲမှာ ငါ့သား အသတ်မခံစေချင်ဘူး ဆိုတာလည်း ပါသပေါ့။ ပြီး . . . ဟင်နရီကိုလည်း

အနှောင့်အယှက် မပေးစေချင်ဘူး'

ဝဲလှေစံက ခေတ္တခဏမျှ စကားရပ်လိုက်သည်။ ဂရင်းနှင့် ဆင်ဆမ်တို့က သူ့ကို မော့ကြည့်ပြန်သည်။ မိမိတို့ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ သွားသင့်သည်ကို တိတိကျကျ ပြောပြစေချင်သည်။

ဝဲလှေစံက ဆက်၍ . . .

'ဒါပေမယ့် သူက ဂျီနီဗာကို မရောက်လာခဲ့ရင် ငါ သူ့နောက်ကို မလိုက်ဘူး၊ ဟင်နရီကိုလည်း အသိမပေးဘူး'

'ဖြစ်လိုရာ ဖြစ်စေတော့ပေါ့'

ဝဲလှေစံက မစ်ဆိုလာမြို့ငယ်မှ သင်္ချိုင်းကို မြင်ယောင်မိသည်။ နေဝင်မိုးချုပ်စပြုပြီ။ ဆောင်းရာသီတွင် ကောင်းကင်တွင် အံ့မှိုင်းနေတတ်သည်။ မြောက်အရပ်မှ လေက ရမ်းသည်။ မိုးသေးမိုးဖွဲများ ရွာတတ်သည်။ သူက ဝူသင်္ချိုင်းများကို ငုံ့ကြည့်နေသည်။ ဇနီးမာဂျီနှင့် သားမိုက်ကယ်တို့ ဝူဘေးတွင် ဝူသစ်တစ်ခု ရှိနေပါလား။ သို့ရာတွင် ကျောက်ပြားမှ အမည်စာသားကို သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရ။

'ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်'

ဂရင်းက စတင်ပြောသည်။

သို့ရာတွင် ဝဲလှေစံက မသိတိုးကျွန် ပြုနေသည်။

ဂရင်းက နောက်ဆုံး ပိုင်လက်ကျန်ကို အတုန်အစင်သောက်လိုက်သည်။ ထွက်ရန်အချိန်တန်ပြီ။ ပဲရစ်သို့သွားဖို့ ရထားလက်မှတ် ဝယ်ပြီးပြီ။ ထို့ကြောင့် ဝင်ပေါက်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်သွားကြသည်။

အမိုးမှ သံမဏိကိုင်းဖြင့် တွဲလွဲဆွဲထားသော နာရီမှာ ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ် ရှိပြီ။

အခန်း (၁၇)

ဝဲလှေစံက ဧရာမ ဦးထုပ်ပျောကြီးတစ်ခုကို ဝယ်သည်။ သူက မျက်လုံးကို ဖုံးအုပ်သည်ထိ ဦးထုပ်ချပြီး ဆောင်းထားသည်။

ဝလက်ဖောင်းပေါ်မှ ပျားပန်းခတ်မျှ ချွပ်နေသော လူအုပ်ထဲတွင် ဂျွန်အရိပ် ယောင်ကိုမျှ မတွေ့ရ။ လက်မှတ်စစ်များက ခရီးသွားများကို ရထားပေါ်တက်ရန် တွန်းတင် နေကြသည်။

ဝဲလှေစံက ပထမတန်းတွဲသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်သွားပြီး၊ ဝရင်းနှင့် ဆင်ဆစ်တို့နောက်မှ တွဲပေါ်တက်သည်။ သုံးဦးအတွက် သီးသန့်ခန်း သုံးခန်း ဝယ်ထား သည်။ သို့ရာတွင် ဝဲလှေစံအခန်းမှာပင် စုပြု စီးကြသည်။

ရထားတွဲ အခန်းတံခါးကို ပိတ်ပြီးလျှင် ဝဲလှေစံက ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်သည်။ ဦးထုပ်ကို ဘေးဖယ်ထားသည်။ ပြတင်းတံခါးကို ဖွင့်သည်။

‘မင်းတို့ တစ်ဦးစီက တစ်ဘက်စီကို စောင့်ကြည့်နေကြ’

‘ဟုတ်တဲ့ပါ’

ဆင်ဆစ်က ပြောသည်။

ဝဲလှေစံက ဖွင့်ထားသော ပြတင်းတံခါးတွင် ထိုင်၍ ခေါင်းပြုကြည့်နေစဉ် ဆင်ဆစ်က အခန်းတွင်းမှ ထွက်သည်။

ဝေးနဝ်စံမြို့မှ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ခရီးသည်အချို့က ရထားပေါ်မှ ဆင်း
နေဆဲ၊ တက်သည့် ခရီးသည်များက ပိုများသည်။ ခရီးသည် တစ်ဦးတလေမျှ ဖွန်ငါး
မျက်နှာပေါက် ကိုယ်လုံးကိုယ်တည်နှင့် တူသူမရှိ။

‘သူက ဒီရထားပေါ်မှာ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး’
ဂရင်းက ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က သူ့ကို ကြည့်သည်။

‘ငါသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အကြောင်းတစ်စုံတရာက သူ့ကို အနှောင့်အယှက်
မဖြစ်ခဲ့ရင် သူဟာ ငိုနိုဗာကို အရောက်သွားဖို့ ကြိုးစားမှာပဲလို့ ငါထင်တုန်းပဲ’

‘သူက စိတ်ပြောင်း မသွားနိုင်ဘူးလား’

ဂရင်းက ထင်ကြေးပေးသည်။

ဝဲလေ့စ်က အပြင်သို့ကြည့်ရန် တစ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ သူက ပခုံး
တစ်ချက် တွန့်လိုက်ပြီး။

‘ရွာဖို့ ကိစ္စပြီးတဲ့နောက်မှာတော့၊ ဘာမဆို ဖြစ်လာနိုင်တာချည်းပဲ၊ ငါသားက
စိတ်ပြောင်းလိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး။ သူ့ခေါင်းထဲမှာ တစ်ခုခုစွဲနေပြီဆိုရင် တော်တော်နဲ့
ဖျောက်ဖျက်လို့ မရဘူး။ သူက ဒီလိုပဲ အကျင့်ရှိတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

ဂရင်းက ပြောသည်။

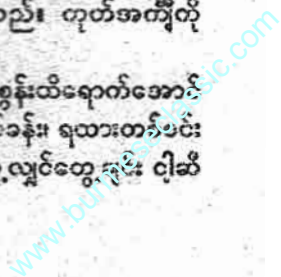
လွန်ခဲ့သော ရက်ပိုင်းအတွင်း ‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’ ပေါင်းများစွာကို ပြောခဲ့ရသည်။
သို့မို့ကြောင့်လည်း ဝဲလေ့စ်က အနေရအတိုင်းရ ကျပ်စပြုလာသည်။ သို့ရာတွင် ဘာ
တစ်ခွန်း တစ်ပါးမျှ မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

အချိန်နောက်ကျမှ ရောက်လာသည့် ခရီးသည်များက သူ့တာဝန်တွင်းမှ အပြေး
အလွှားထွက်လာပြီး ရထားတွဲပေါ်တက်နေကြသည်။ နောက်ဆုံးတွဲမှ ဝယ်ခဲ့တဲ့က ရထား
ထွက်ရန် အလံကိုဝှေ့ယမ်း၍ အချက်ပေးနေသည်။ ရထားက သူ့တာဝန်မှ ယွတ်စပြုပြီး

အရှေ့မြောက်ဘက်မိုင် ၅၀ အတွာတွင် အဲလ်စ် (Alps) တောင်တန်းကြီး
ရှိသည်။ မကြာမတင်မှာပင် လွတ်ဘတ်ချိုင်ဝမ်းဒေသမှ တောင်ပေါ်သို့ တက်ရတော့မည်။
သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော တောင်ပေါ်လေကို နှုတ်ခွက်ရတော့မည်။ ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင်၊
ဖွန်က မိမိအား တစ်စုံတစ်ဦးမှ မမြင်ရဘဲ တွဲပေါ်မှခန့်ဆင်းဖို့ ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။ နောက်
မိနစ်ပိုင်းအတွင်း မဟုတ်လျှင်၊ လော်စိမ်းမရောက်မီမှာပင် သူ့ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

မြို့ရွာကို ကျော်လွန်လို့ ကျေးလက်ဒေသတွင်းပြင်သို့ ရောက်လျှင် ရထားအရှိန်က
မြန်လာသည်။ ဝဲလေ့စ်က ပြတင်းတံခါးကိုပိတ်၍ မတ်တပ်ရပ်သည်။ ဟုတ်အကျိကို
ချွတ်သည်။ ချိတ်တွင် ချိတ်သည်။

‘ဆင်ဆမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မင်းက တစ်ဘက်စွန်းထိရောက်အောင်
လျှောက်ပြီး ရှာစေချင်တယ်။ ထိုင်ခုံတစ်ခုပြီး တစ်ခု၊ တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း၊ ရထားတစ်ပင်း
လုံးကို ရှာစေချင်တယ်။ စေ့စေ့ဝပ်ဝပ်နဲ့ ဂရုတစိုက်ရှာပါ။ သူ့ကို တွေ့လျှင်တွေ့လျှင် ငါ့ဆီ

ဆွဲခေါ်ခဲ့'

'သူ့ လက်မှတ်တတော့ ပထမတန်းတွဲပဲ'

'ဒါက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူးကွ၊ သူက ဒီရထားပေါ်မှာ ရှိချင်တဲ့နေရာမှာ ရှိနေမှာပဲ၊ ဘာကြောင့်များလည်းကွ'

'ဪ... သူက ရထားပေါ်မှာ ပါလာခဲ့ရင်လို့ ပြောတာပါ'

ဝဲလှေက မျက်နှာတို့ ရေအေးနှင့် ပက်ဖြန်းလိုက်သည်။

'သူက ရထားပေါ် ပါမလာဘူးဘဲထား၊ ငါတို့တတော့ တစေ့တစောင်းတော့

ရှာကြည့်ရမှာပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

ဝရင်းက ပြောသည်။

သည်စဉ်အခိုက် ...

တစ်စုံတစ်ဦးက အခန်းတံခါးကို လာခေါက်လျှင်၊ ဝဲလှေက စကားပြော

ရပ်သွားသည်။

ဝရင်းက တံခါးကို ဖွင့်လိုက်လျှင်၊ ဆင်ဆမ်က ဝင်လာသည်။

'ဘာမှ မတွေ့ရဘူး'

သူက သတင်းပေးသည်။

'ကေန္တ အခိုက်အတန့်မှာ သူ ဘေးကင်းလုံခြုံပြီထင်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို သတိပိရိယတော့ ရှိစေချင်တယ်၊ မတော်တဆဖြစ်တာမို့ မလိုချင်ဘူး'

ဝဲလှေက ပြောသည်။

'ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးစလုံး ဘာတွေ့ဆိုတာ သူသိမှာပဲ'

ဝရင်းက ပြောသည်။

'မင်းတို့ နှစ်ဦးစလုံးကို သူတွေ့ခဲ့ မြင်ခဲ့ဘူးတာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာပြီပဲ၊ အဲဒီတုန်းက သူ ငယ်သေးတာပဲ၊ အခုလိုအချိန်မျိုးမှာ ဟင်နရီတစ်ဦးတည်းကိုသာ တွေးပြီးနေလို့ မင်းတို့က အနီးကပ်ပြီး အခြေအနေကို ထိန်းချုပ်နိုင်ချိန်ထိ မင်းတို့ ဘယ်သူတွေ့ဆိုတာ သဘောပေါက်မှာ မဟုတ်ဘူး'

ဝရင်းနှင့် ဆင်ဆမ်တို့က တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လှည့်ကြည့်မိကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးက နှစ်ပေါင်းများစွာ အတူလက်တွဲခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ တစ်ဦး၏စိတ်တွင် ဘယ်လိုရှိသည် ကို ကျန်တစ်ဦးက သိသည်။

'မင်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို သတိပိရိယ ရှိစေချင်တယ်'

ဝဲလှေက ထပ်ပြောသည်။

'ခင်ဗျား အသက်ရှင်လျက်ရှိနေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို ဖွင့်ပေး စေချင်သလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့ကို အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်ခဲ့စေချင်သလား'

ဝရင်းက မေးသည်။

‘အဲဒါမျိုးဆို လူတိုင်း အထိတ်တလန့် ဖြစ်မှာပဲ’
ဆင်ဆမ်က ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က မျက်နှာကို လက်ကိုင်ပုဝါဖြင့် သုတ်လို့ပြီးပြီးချင်း မျက်နှာသုတ်ပုဝါကို တန်းပေါ် လွှားတင်ထားလိုက်သည်။

‘မင်းတို့ဘာသာ မင်းတို့ ဆုံးဖြတ်ကြပေါ့ကွာ၊ သူတို့ တိုင်ရတွယ်ရ လွယ်ကူ ချောမောဟန်ရှိပြီး မင်းတို့ပြောတာကို သူ့ယုံမယ်ဆိုရင်တော့ ဆက်သာလုပ်ပေတော့၊ အကယ်၍ သူ့က ဝရုန်းသုန်းကား လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ အကြမ်းတိုင်ပြီး ဒီတိုခေါ်ခဲ့ကွာ’

‘သူကတော့ အန္တရာယ်ပေးမယ့်သူပဲ’
ဂရင်းက ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က မော့ကြည့်သည်။ ဂရင်းသည် လူတော်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ အခု သူတို့ ပြောနေသည်က ဖျန်အကြောင်း ဖြစ်သည်။

‘ငါသိတယ်၊ ဂရုစိုက်ပါကွာ’

‘ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခုခံကာတွယ်ဖို့ လိုရင်ကော’

ဂရင်းက စောဒက တက်ပြန်သည်။

‘တော်ကြစမ်းပါကွာ၊ ဝရုန်းသုန်းကား မဖြစ်စေဘဲ၊ သူ့ကို ဒီအရောက် ခေါ်လာဖို့ ဆိုရင် လုပ်သာလုပ်’

ဝဲလေ့စ်က ကျွဲမြီးတိုနေပြီ။

‘သူ့ကို ခန့်မှန်းရ ခက်လို့ပါ’

‘အကောင်းဆုံးသာ ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။ ဒါက ငါဖြစ်စေချင်တာကိုသာ တောင်းခံ တာပါ။ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်တော့ မင်းတို့ လုပ်ကြပါ’

ဆင်ဆမ်က တံခါးကိုဖွင့်သည်။ ပြီး . . . သူနှင့် ဂရင်းတို့က အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက် သွားကြမည်အပြုတွင် ဝဲလေ့စ်က မှာပြန်သည်။

‘ငါတို့ ရှေ့ဆက်ရမယ့်ခရီးတ အဝေးကြီး ရှိသေးတယ်။ လူပေါင်းများစွာလည်း အသက် စတေးခဲ့ရပြီ။ အခုကိစ္စမှာ အရင်ကထက် ပိုမဆိုးစေချင်ဘူးကွာ’

‘ကျွန်တော်တို့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပါမယ်’

ဂရင်းက ကတိပေးသည်။

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြသည်။

အကယ်၍ ဖျန်က ရွတ်လိုက် တစ်ကယ်ပစ်ခဲ့လျှင်၊ သူက သည်ရထားပေါ်မှာ ပါခဲ့လျှင်၊ သူ့လက်ဝယ်တွင် သေနတ်ရှိနေပေလိမ့်မည်။ အခုအချိန်မှာ မတော်တဆ ဖြစ် တာမျိုး မရှိပါစေနဲ့ဟု ဝဲလေ့စ်က ဆုတောင်းနေရသည်မှာလည်း အမော၊

သူက အခန်းတံခါးကို ခေါက်လာမှာကို ကြားချင်သည်။ တံခါးကိုဖွင့်လိုက်လျှင် မောပန်းနွမ်းလျနေသော ဖျန်ကို မြင်ချင်သည်။

‘အဖေ’

သွားက ခေါ်လိုက်မည်။ ဒါဆို အဆင်ပြေပြေ ရှိပေလိမ့်မည်။

ဖွန်က စားသောက်တွဲဝင်ပေါက် ဘေးနံရံကို ကျောမှီရပ်နေသည်။ သူ့နှလုံးက တဒိတ်ဒိတ် ခုန်နေသည်။ ဒူးဖျားက ချောင်နေပြီ။ သူ့အာခေါင်က ရုတ်ခြည်း မြောက်သွားသည်။

စားပွဲထိုးနှင့် စကားပြောနေသူမှာ သူ့ဖခင်၏ အပေါင်းအသင်းဟောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထိုသူ၏ မျက်နှာကို ရိပ်ခဲနံမြင်လိုက်ရုံဖြင့် သည်လူကို သူသိမှန်း ရာနှုန်းပြည့် သေချာသည်။

သူက တစ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပြီး ဟံခါးရွက်ချောင်းကြည့်ပေါက်မှ စားသောက်တွဲ အတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်သည်။ ဟိုလူက အတွင်းမှာ ရှိနေဆဲ။ ထိုသူက စားသောက်တွဲ အတွင်းမှ လူများကို တစေတစောင်းနှင့် လျှောက်ကြည့်နေသည်။

သူက ပြန်လှည့်သည်။ ဘုရားရေ . . . ထိုသူသည် စီ၊ ဖိုင်း၊ အေမှ သူ့ဖခင်၏ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း အစစ်မှ အစစ်၊ လီယိုနတ် ဘာဆိုလဲ။

ထိုသူသည် တစ်စုံတစ်ဦးကို ရှာနေတာ သေချာသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဟု ဆိုပြီး လျှစ်လျှစ်ရှုရလောက်အောင်ကလည်း တိုက်ပဲ တိုက်ဆိုင်လွန်းပါတိ။ သူသည်လည်း သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူတို့က သူ့ကို သည်နေရာထိ ခြေရာခံနိုင်ခဲ့ ပါပကော။ သို့ဆိုလျှင် ရွတ်ထိုက် သေနတ်နှင့် ပစ်ခဲသည်မှာ သူမှန်းသိမည်။ သူက ဂျီနီဗာသို့ ခရီးဆက်ခြင်း ဖြစ်သည်ကိုလည်း သိမည်။

ကေန္တ ရောမမြို့မှာတုန်းက သူ့ကြားခဲ့ရသော ရဲကားဥဩဆွဲသံများမှာ သူနှင့် မပတ်သက်တန်ရာ။ ရဲတို့က သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းလောက် ခြေမြန်လက်မြန် ရှိလိမ့်မည် မထင်။ ရွတ်ထိုက် သေနတ်ပစ်ခဲရသည်။ အခု ဖွန်က ဘွန်းမှ ငွေဖဲလ် သို့မဟုတ် ဂျီနီဗာမှ ဟင်နရီကို ရန်ရှာလိမ့်မည်ဟု တွေးမိကြရောမည်။

သူတို့က ရောမမြို့ဘူတာရုံသို့ သွားကြမည်။ လက်မှတ်ရောင်းသူကို စုံစမ်း မေးမြန်းမည်။ သည်မှာပင် သူတို့ ပစ်မှတ်က။ ပဲရစ်ထို ရထားလက်မှတ်ဝယ်မှန်း သူတို့ သိမည်။ ဆွစ်ဇာလန်မှ တစ်ဆင့် ပဲရစ်သို့။

သူတို့က တစ်တွဲပြီးတစ်တွဲ သူ့ကို ပိုက်စိပ်တိုက်ရှာနေကြသည်။ ရှာနေသည်မှာ တစ်နာရီပင် ကျော်လောက်ပြီ။ အခုလောက်ဆို အနံ့ရှာလို့ ပြီးရောမည်။

သူက သည်အတွေးကို ဖျောက်ဖျက်ရန် ကြိုးစားသည်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အခြားလူများလည်း ရှိချင်ရှိမည်။ သူက ပထမတန်းတွဲက လိုက်ပါမှန်း သူတို့သိမည်။

သို့ပင်သို့ငြား တယ်သူမှ သူ့အခန်းသို့ ရောက်မလာခဲ့သေး။ ဒါဆို သူ့တွဲက ရထားတစ်ဘက်စွန်းမှ တစ်ဘက်စွန်းရောက်သည်အထိ စနစ်တကျရှာနေလို့ ပြစ်မည်။ သူက လှုပ်ရှားသွားလာနေလိမ့်မည်ဟု သူတို့က မျှော်လင့်နေပေလိမ့်မည်။

ထွက်က တွဲနှစ်ခုကြားအခင်းကို ဖြတ်ကျော်၍ မှန်တံခါးမှ ရွှေရိုး လေမတန်းတွဲ အတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ဦးက တံခါးဖွင့်သော အခန်းရွေ့တွင် ရပ်စကားပြောနေကြသည်။ သူ့အခန်းနှင့်ဆိုလျှင် အတော်ကလေးလှမ်းသေးသည်။ အမျိုးသမီးကြီး နှစ်ဦးကလွဲလို့ ဘယ်သူမျှမရှိ။

သူက တံခါးထိဖွင့်၍ တွဲထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ သူက စကြိုလမ်းအတိုင်း အမျိုးသမီးနှစ်ဦးဘေးမှ ဖြတ်၍ သူ့အခန်းဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူ့အခန်းထဲသို့ ဝင်သည်။ လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ နိုင်ငံတူးလက်မှတ်နှင့် ငွေများယူသည်။ သူ့အိတ်ထဲသို့ ထိုးထည့်သည်။ ပြတင်းကာကို မဖွင့်သည်။

ရထားက တောင်ပေါ်သို့တက်နေပြီ။ လျှို့ဝှက်ခန်း ၃ ဖြတ်ကျော် ဖောက်ထားသော တံတားကို ဖြတ်ကျော်နေပြီ။ လျှို့ဝှက်ခန်းကို မြင်နိုင်ဖို့က အလွန်မှောင်သည်။

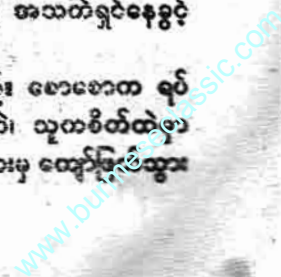
သူက ပြတင်းတံခါးကို ဆွဲချသည်။ တံတားအလွန်တွင် ဘာရှိသည်ကိုကြည့်ရန် သူက ခေါင်းပြုကြည့်သည်။ ရထားသံလမ်းဘေးတွင် မြင့်မားစောက်နက်သော တောင် ကမ်းပါးယံကို တွေ့ရသည်။ မီးရှုကကာတွင် ရောမကျောက်ဆောင်ကြီးများ၊ ချွန်ထက် သော မကျောက်များရှိသည်။ မုန်ချဖို့ မဖြစ်နိုင်။ အထူးသဖြင့် သည်နန်းဖြင့် ပြေးနေချိန်တွင် ခုန်ချဖို့ မဖြစ်နိုင်။

အခုထိ အီတလီပိုင်နက်အတွင်းမှာပင် ရှိသေးသည်။ သို့ရာတွင် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံတွင်းသို့ ကူးရန် သိပ်ကြာကော့မည်မဟုတ်။ နယ်စပ်တွင် နိုင်ငံတူးလက်မှတ် စစ်ဆေး သူများနှင့် ရင်ဆိုင်ရပေဦးမည်။

သူက ခေါင်းပြန်သွင်းပြီး တံခါးကို ပိတ်သည်။ နေကာကို ဆွဲချထားလိုက်သည်။ သစ်ပင်များကလွဲလို့ မြေအနေအထားသည် လမုတ်နှာပြင်နှင့်တူသည်။ အလွန်အေး သည်။ လူသူအရောက်ပေါက် မရှိ။ သူက ခုန်ချလို့ မသေမပျောက်ရှိသည်ပဲထား။ မြေကျိုး မှာသေချာသည်။ အကူအညီနှင့် နားခိုစရာ ရနိုင်စရာမရှိ ဟာလာဟင် လင်းတွင် သေဖွယ် ရာသာ ရှိသည်။

သူက တံခါးကို မှတ်နှာမူရင်း၊ သူ့လျှို့ဝှက်ခန်းမှိုက်ကို ရင်ဆိုင်လိုက် ရင်ဆိုင်၊ သို့မဟုတ်ပါက ခုန်ချဖို့သာရှိမည်ဟု သူက သူ့ကိုယ်သူ ပြောနေသည်။ သူတို့က သူတို့ ရှာနေကြသည်။ သူတို့အပြင် တခြားပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိသေးသလား။ သူသည် ဆည်လှိုလှိုငန်းဖို့ အတွက် လေ့ကျင့်ထားသူ မဟုတ်ပါ။ သူ့လုပ်နိုင်စွမ်း မရှိ။ ဘည်အတိုင်း ခရီးမဆက် နိုင်။ ဘယ်သူမှလည်း မဆတ်နိုင်။ သို့ရာတွင် သူတို့ကလည်း သူတို့ကျောပေးပြီး ထွက်သွား ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူတို့က သူ့အဖေ၊ သူ့ဇနီးနှင့် သူ့သားသမီးများကို သတ်ခဲ့ကြသည်။ သူကလည်း သူတို့လူတွေကို လက်တုန့်ပြန်ခဲ့သည်။ သူတို့က သူ့ကို အသက်ရှင်နေခွင့် ဝေးလိမ့်မည် မဟုတ်။

သူက တွဲအခန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ စကြိုလမ်းကို ကြည့်သည်။ စောစောက ရပ် စကားပြောနေသော အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ဦးက ရပ်စကားပြောနေဆဲ။ သူကအိတ်ထဲမှာ ထတုန်ကလင်ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် တတ်နိုင်သလောက် မသိသော ဘေးမှ ကျော်ဖြတ်သွား

သည်။ ပြီး . . . တွဲနှစ်ခဲ့ကြား ဆက်ထားသော အံ့ဖိုးပေါ်တတ်လိုက်သည်။ သူလုပ်နိုင်တာ တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ ဘုရားသိကြား မပါစေ၊ သူက ဟင်နရီနှင့် ရင်ဆိုင် မတွေ့ရသရွေ့၊ သည်အဖြစ်က အဆုံးသတ်လိမ့်မည် မဟုတ်။

ဟင်နရီသည် အဓိက သော့ချက်ဖြစ်၏။ ဟင်နရီတွင် အဖြေရှိသည်ဟု သူ့ဖခင်က ယုံကြည်ထားသည်။ သူ့ဖခင်က မက်ဘန်ဒီနှင့် ပတ်သက်လို့ အတွက်မှားခဲ့သော်လည်း၊ ဟင်နရီနှင့် ပတ်သက်၍ အတွက်မမှားဟု ထင်သည်။ ဖခင်ဆီမှ ဒုတိယစာတွင် ဟင်နရီနှင့် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ သူတို့ စကားစမြီ ပြောခဲ့ကြသည်။ ဟင်နရီက သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းရှိသည်ကို ဝန်ခံရုံမျှသာမကသေး။ ဘယ်လို ရည်ရွယ်ရင်းရှိသည်ကိုပါ ဖခင်အား ထုတ်ဖော်ပြောသည်။

သို့ရာတွင် သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းကို မည်သူက ဖန်တီးခဲ့သည်။ မည်သူက စတင် ဖွဲ့သည်။ မည်သူက ဦးစီးဦးဆောင်နေသည်။ အဖွဲ့ဝင်များကို ဘယ်သို့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းသည်ဆိုသော အမေးကိုမူ ဟင်နရီက အဖြေမပေးခဲ့။

ဟင်နရီက မသေမိတွင် သည်မေးခွန်းများ အဖြေပေးပေလိမ့်မည်။

သူက စားသောက်တဲ့အတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်သည်။

ဆင်ဆမ် မရှိတော့။

ရွှန်က သူ့တွဲစကြိုလမ်းတစ်လျှောက်ကို ကြည့်သည်။ ပြီး . . . တစ်ဘက်သို့ လှည့်၍ အပြင်တံခါးကို ဖွင့်လို့ရသည်အထိ တံခါးဘုကို ဆွဲလှည့်သည်။ တံခါးကြီးကို ဆွဲဖွင့်လျှင် အေးသောလေက တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်လာသည်။ လမ်းဘေး ကျောက်တောင် နံရံက နီးတပ်လွန်းလို့ လက်ကိုဆန့်၍ တို့ထိလို့ရသည်။

သူက တစ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကာ စားသောက်တဲ့ ထွက်ပေါက်တံခါးနှင့် အပြင် ထွက်ရာ တံခါးကြား မှောင်ရိပ်ထဲတွင် ခိုနေလိုက်သည်။

အကယ်၍ ဆင်ဆမ်မဟုတ်မူဘဲ တစ်စုံတစ်ဦး ရောက်လာခဲ့လျှင်၊ သူလုပ်ချင်သော ကိစ္စက ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ စကားပြောနေသော အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကို စားသောက်တဲ့သို့ လာဖို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်စေချင်နေသည်။ သို့မှသာ သူက အထဲသို့ ဝင်စရာမလိုဘဲ နေမည်။

စားသောက်တဲ့တံခါး ပွင့်သွားသည်။ ဆင်ဆမ်က ဘေးဘေးဘီဘီသို့ ဝှေ့ကြည့်ရင်း ခေတ္တခဏမျှ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် ဖြစ်နေသည်။ ပြီး . . . အပြင်သို့ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။ ရွှန်က ကျောပေးကပ်နေသော စားသောက်တဲ့နံရံကို သူက ကျောပေးရပ်နေသည်။ သူ့လက်က သံလက်တန်းကို မမြဲတမြဲဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ဆင်ဆမ်က ဖွင့်ထားသော တံခါးကို တိုယ်ကိုတိုင်း၍ ပြုကြည့်သည်။

ဆွစ်သည် သစ္စာဖောက်တစ်ဦး ဖြစ်၏။ သည်လူလည်း သစ္စာဖောက် ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းအတွက် အလုပ်လုပ်ကြသည်။ သူ့အဖေတို့ နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက် ရှိတ်ခဲ့ကြသည်။

ရွှန်က တိုးတိုးတိတ်တိတ် ရှေ့သို့ လှမ်းတိုးလိုက်သည်။ သူက ညာခြေကောက် ဖြင့် ထိုသူ ကျောကို တအားဆောင်ကန်တွန်းလိုက်သည်။

ဆင်ဆမ်က အပြင်သို့ ကျသွားသည်။ ခြေတစ်ဘက်က အစွန်းတွင် ရှိနေဆဲ၊ လက်တစ်ဘက်က လေထဲတွင် ဝေ့ယမ်းနေသည်။ ကျန်လက်တစ်ဘက်က သံတန်းကို ဆုပ်ကိုင်ထားရာမှ လျောကျသွားသည်။

ဆင်ဆမ်က ငယ်သံပါအောင် အော်သည်။ သို့ရာတွင် လေသံထဲတွင် သူ အော်သံက တိမ်မြုပ်သွားသည်။

ဂျွန်က နောက်သို့ပြန်ဆုတ်ပြီး ဆင်ဆမ်၏လက်ကို ကန်သည်။ သို့ရာတွင် ဆင်ဆမ်က လွတ်နေသော လက်တစ်ဘက်ဖြင့် ဂျွန်ခြေထောက်ကို ဖမ်းဆွဲကာ ဆောင့်ဆွဲသည်။

သူက ကိုယ်ကို ဟန်လိုရသည်။ ဆင်ဆမ်က ကျန်လက်တစ်ဘက်ဖြင့် သံတန်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ ကိုယ်ကို ဟန်လိုက်သည်။ ဂျွန်က ဘေးဘေးဘီဘီကို ဝေ့ကြည့်သည်။ လက်သီးကို တုန်တုန်ပါအောင် ဆုပ်၍ ထိုးသည်။ ဆင်ဆမ်မျက်နှာကို ထိထိမိမိ ထိုးမိသည်။ ဆင်ဆမ်မျက်နှာက နောက်သို့လှန်ကျသွားသည်။ သို့ရာတွင် သံတန်းကို တိုင်ထားသော လက်ကို မလွတ်ဘဲနေသည်။ ဂျွန်က နောက်တစ်ကြိမ်မျက်နှာကို ထိုးပြန်သည်။ နှာခေါင်းကို ထိထိမိမိ ထိုးမိသည်။ သွေးများ ပြာဆင်းလာသည်။

ဆင်ဆမ်က တစ်စုံတရာအော်ရန် အားထုတ်သည်။ သို့ရာတွင် ဂျွန်က မျက်နှာကို ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ ထိုးသည်။

ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် ဆင်ဆမ်၏ လက်နှစ်ဘက်က လေကို လှမ်းဆုပ်နေသည်။ သူ ပျောက်ကွယ်သွားသလို အော်သံသည်လည်း တိမ်ဝင်သည်။

ဂျွန်က သံတန်းကို မြဲမြံဆုပ်ကိုင်၍ ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ကိုင်းလိုက်သည်။ သို့မှသာ ရထားနောက်ပိုင်းကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် မှောင်နှင့်မည်းမည်းပင် ရှိသည်။

သူက ခြေစုံရပ်မိလျှင် ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်သွားသည်။ တံခါးကို ဆွဲပိတ်၍ ကန်လန် ထိုးထားလိုက်သည်။ နောက်သို့ဆုတ်သည်။ စားသောက်ခန်း နံရံကို ပြန်မှီနေလိုက်သည်။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိကာ အားပါးတရ ဖွာရှိုက်လိုက်သည်။

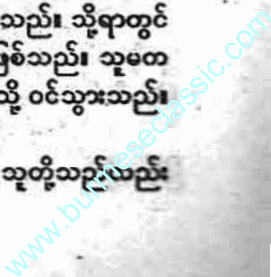
ဟိုလူက သေချင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့မို့ကြောင့်လည်း ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်သေးသည်။ စောစောတုန်းက သူသည် အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးသည်။

နောက်တော့ . . .

သူ လိမ့်ကျသွားလျှင် ဘာဖြစ်လိမ့်မည်ကို ဂျွန်က မတွေးဝံ့တော့။ သည်အစား သူက အဲလီဘောက်နှင့် သားသမီးများ မီးတောက်မီးလျှံထဲတွင် သွေးရွေးသွေးတန်း အော်သံတို့သာ ကြားနေရသည်။

ဂျွန်၏ ပထမတန်းတွဲတံခါး ပွင့်သွားသည်။ သူ ကျောစိမ့်သွားသည်။ သို့ရာတွင် စကြိုလမ်းတွင် စကားပြောနေသော အမျိုးသမီးနှစ်ဦးအနက်မှ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူမက ဂျွန်ကို ခေါင်းညိတ်ပြု၍ ပြုံးပြသည်။ ပြီး၌ . . . စားသောက်တွဲအတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။ သူက တစ်ယောက်တည်း ရှိနေပြန်သည်။

သည်ရထားပေါ်တွင် သူ့ကို ရွာကြံနေသူများ ရှိနေသေးလျှင် သူတို့သည်လည်း

သည်လိုကြမ္မာမျိုး တွေ့စေရမည်။ မကြာမတင်မှာပင် ဆုံစေရမည်။ သူတို့ လူတစ်ဦး ပျောက်နေမှန်း မသိမိမှာပင် ဆုံတွေ့စေရအံ့။

ရွှန်က တုန်ယင်သောလက်ဖြင့် ဇီးကရက်ကိုမြှောက်၍ နှုတ်ခမ်းတွင် တုရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် လက်တုရန်ခနဲ ရပ်သွားသည်။ သူက သည်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကိုပင် ရှိုးတိုးရိပ်တိပ်မျှသာ ဗွတ်မိရတာ။ ရထားပေါ်တွင် ကျန်လူများ ရှိနေသေးသည် ဆိုပါက သူက သိနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။ သူတို့က လက်နက်တစ်စုံတစ်ရာနှင့် သူတို့ မချိန်ရွယ်သေးသရွေ့ မိမိရန်သူ ဘယ်သူဖြစ်မည်မှန်း သူမသိနိုင်။ လက်နက်နှင့် ချိန်ရွယ် လာချိန်တွင် သူ့အဖို့ အချိန်နှောင်းလေပြီ။

သူက စီးကရက်တို့ကို ကြမ်းခင်းပေါ်ချ၍ ခြေဖြင့် နင်းခြွေလိုက်သည်။ ပြီး သူ့အခန်းဆီသို့ အပြေးအလွှားသွား၍ တံခါးပိတ်နေလိုက်သည်။

အကယ်၍ ကျန်လူများရှိသေးလျှင် သူ့ဆီအပြေးအလွှား ရောက်လာကြ ပေလိမ့်မည်။ သူတို့ လူတစ်ဦးပျောက်ဆုံးနေမှန်း သိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူတို့ အားကြီး မာန်တက် ရှာကြလိမ့်မည်။ ရထားတစ်ဘက်စွန်းမှ တစ်ဘက်စွန်းအထိ ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာပေလိမ့်မည်။

သူ ဂျိန်ဗာမရောက်မီ သူတို့က သူ့ကို 'ကုပ်' မိချင်ကြမည်။ သူက ဘယ်သူ နောက် လိုက်နေမှန်း သူတို့သိကြသည်။ တင်နရီကို အစွမ်းကုန် အကာအကွယ် ပေးကြ မည်။ တင်နရီသည် သူတို့ ခေါင်းဆောင် မဟုတ်ပါလား။

တခြား ပြဿနာတစ်ခုလည်း ရှိသေးသည်။ အချိန်ဇယားအတိုင်းဆိုလျှင် ရထားသည် ဒီမိုဒေါ့လီလာသို့ ဆိုက်ရောက်တော့မည်။ နောက် ၁၀ မိနစ်ခန့် ခရီးဆက်လျှင် အိုင်ဆဲလ်နှင့် ကမ္ဘာပေါ် အရှည်လျားဆုံး ဆင်ပယွန်ဥမင်သို့ ရောက်မည်။ ထိုဥမင်သည် ၁၂ မိုင် အရှည်ရှိသည်။ အိုင်ဆဲလ်တွင် ပြဿနာပေါ်နိုင်သည်။ သည်နေရာတွင် အကောက်ခွန်အရာရှိများနှင့် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးအရာရှိများက ရထားပေါ်တက် စစ် ဆေးမည်ကို သူ စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။ သို့ရာတွင် အခုအချိန်မှာ သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုက်းမှ လိုက်သူများကို သူ့အစိုးရိမ်ဆုံး။ သူက ပုန်းအောင်းနေရန် အားထုတ်လိမ့်မည်။ သို့ရာ တွင် မီးရထားနှောင့်နှေးကြန့်ကြာလို့ အရာရှိများက မိမိအခန်း လွတ်နေမှန်းသိလျှင် သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုက်းမှ လူများက ဇစ်မြစ်ကိုသိမ့်ဖို့ ခက်ခဲလိမ့်မည်မဟုတ်။ နေရာကို သိမည်။ ဘာကြောင့်ကြန့်ကြာရသည်ကိုလည်း သိကြမည်။ ဘယ်သူက သူ့ကို အရင်ဆုံး တွေ့လိမ့်မည်ဆိုခြင်းက အကြောင်းမဟုတ်။ သည်အချိန်တွင် သူက ရထားပေါ်မှဆင်း မည်။

ခုန်ချနိုင်ပါမလား။ ရထားက တွေ့တွေ့ကောက်ကောက်လမ်းတွင် ဖြည်းဖြည်း ကလေး ခုတ်မောင်းနေလင့်တစား ခုန်ချလို့ အသက်ရှင်လိမ့်မည်ကို အသေအချာ မပြော နိုင်။ အခုရှိနေရာတွင်လည်း ဆက်မနေနိုင်။ သူ့ကို အပူတပြင်း လိုက်ရှာနေသူများအတူ ခေါင်းငုံ့ခံရသည့် အဖြစ်မျိုးကို မလိုလား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုက်းသားပျားက သူပါ ရထားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းသွားပြီဟု ထင်မှတ်စေချင်သည်။

သူက ပြတင်းတံခါးကို အတုန်ဖွင့်လိုက်သည်။ အခန်းမှထွက်၍ စားသောက်ခန်းဆီ တိတ်တခိုး ပြန်သွားသည်။ ဝန်ထမ်းများက ညတာဝန်ပြီးဆုံးကြပြီး နံရံမှ မှေးမှေးငိုက်ငိုက် မီးအလင်းရောင်သာ ရှိတော့သည်။ စားဖိုခန်းသို့ဝင်ရာ တံခါးကို သော့မခတ်ဘဲ ထားရှိသည်။ သူက စားဖိုခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

သူ ရထားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းသွားပြီဟု သူတို့ ထင်ကြလိမ့်မည်။ ဘယ်တုန်းက ခုန်ဆင်းသွားခဲ့သည်ကို ရိပ်စားနိုင်မည်မဟုတ်။ ရထားသံလမ်း တစ်နေရာရာတွင် ကွက်လပ်ကြီးတစ်ခု ရှိနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် ဧရာမ ရေကန်ကြီး သို့မဟုတ် မြစ်ပြင်ကျယ် ရှိနိုင်သည်။ ရထားက အာရီးနားသို့ဆိုက်လျှင် တိတ်တဆိတ် ခိုးထွက်နိုင်သေးသည်။ သူ ခုန်ဆင်းသွားပြီဟု သူတို့ ထင်မှတ်နေသရွေ့ သူ ဘေးကင်းလုံခြုံနိုင်သည်။

အိမ်ထဲသို့ ခုန်ဝင်လျက်
သူတို့သာလျှင် သူ့အဖို့ အဓိက ကျသည်။

ဝဲလှေစံက ပြတင်းပေါက်နားတွင်ထိုင်ကာ ဆေးပြင်းလိပ်ကို အားပါးတရ ဖွာနှိတ်နေသည်။ သူ ဘယ်ခြေထောက်က ညာခြေထောက်အပေါ်တွင် ချိတ်ထားသည်။ ဘယ်လက်ဖြင့် ခူးကို ပွတ်သပ် ဆော့ကစားနေသည်။

သူ့ရင်က ပူလောင်နေသည်။ မျက်လုံးများက ဝူစပ်ပူလောင်နှင့်။

ဝရင်းနှင့် ဆင်ဆမ်တို့ ထွက်သွားကြသည်မှာ ကြာလှပြီ။ ဝဲလှေစံက စိုးရိမ်စွာပန်နေသည်။ ကြိမ်ဖန်များစွာထရပ်ပြီး သူပါ ရှာဖွေရေးတွင်ဝင်ရန် စိတ်ကူးပေါ်ပေါက်မိသည်။ သို့ရာတွင် အကြိမ်တိုင်းမှာပင် သည်အတိုင်းနေခြင်းက ပိုကောင်းမည်ဟု လူဆကာ ပြန်ထိုင်နေခဲ့သည်။

သူက အခုတစ်ဖန် စဉ်းစားနေခိုက်မှာပင် တစ်စုံတစ်ဦးက တံခါးကို လာခေါက်ပြီး ဖွင့်သည်။ သူက မော့ကြည့်လျှင် ဝရင်းက တွဲခန်းထဲ ဝင်လာသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့ သူက တံခါးကို ဖြည်းဖြည်းသက်သာ ပြန်ပိတ်သည်။

‘ဆင်ဆမ် မရှိတော့ဘူး’
ဝရင်းက ပြောသည်။
‘ဘာ’

ဝဲလှေစံက ဝုန်းခနဲရပ်ရင်း မေးသည်။

‘ဆင်ဆမ် မရှိတော့ဘူး။ ကျွန်တော် တစ်ဘက်စွန်းက တစ်ဘက်စွန်းရောက်အောင် လျှောက်ပြီးပြီ။ သူ့ပုန်းနေတာ မဟုတ်ရင်တော့ သူမရှိတော့ဘူး။ ခင်ဗျားသားလည်း မရှိဘူး’ ဝရင်းက စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေပြီ။ ဝဲလှေစံက သူတို့ ထိုင်ခုံဆီသို့ ဖေးမ ခေါ်သွားပြီး အရက်ငွေပေးသည်။ ဝရင်းက မော့သောက်လိုက်သည်။

‘သူ ပြတင်းတံခါးလည်း ပွင့်နေတယ်။ ဟိုခွေးမသားလည်း ခုန်ဆင်းသွားပြီ’

‘ဂျွန်လား’

ဝရင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။

ပြီး . . . သူက . . .

‘ဒါပေမယ့် သူက ဆင်ဆစ်ကို တစ်ခုခုလုပ်လိုက်တယ်’

‘ငါတော့ မထင်ဘူးကွ။ ဆင်ဆစ်က အစွမ်းအစ ရှိသားပဲ’

‘ရူဗီယိုလည်း အစွမ်းအစရှိသားနဲ့၊ သူ့မှာ အစောင့်တွေလည်း ရှိတယ်။

ဒါပေမယ့်လည်း ဂျွန်ကတော့ အရောက်သွားခဲ့တာပဲ၊ သူက လျှင်ပါ့ဗျာ’

‘ဆင်ဆစ် ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ ငါတို့မသိဘူး။ မင်းသိသလောက်ဆို သူက

ရထားပေါ်ကခုန်ဆင်းပြီး ဂျွန်နောက် လိုက်တယ်နဲ့တူတယ်’

‘သွားစမ်းပါဗျာ’

ဝရင်းက ဒေါသတကြီး ပြောသည်။

သို့ရာတွင် မနည်း စိတ်ထိန်းထားရသည်။

သူက ဆက်၍ . . .

‘ဂျွန်တော် တွဲစောင့်ကိုလာဘ်ထိုးပြီး၊ သူ့အခန်းနံပါတ်ကို သိရအောင် ကြိုးစားရတာ၊ တစ်ဦးဦးတော့ စီးပါလိုက်ခဲ့ပုံပဲ။ စင်ပေါ်မှာ လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံး တွေ့တယ်။ ပြတင်းကံခါး ပွင့်နေတယ်။ ဆင်ဆစ် မရှိတော့ဘူး။ အိတ်ထဲမှာ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် မတွေ့ရဘူး’

ဝဲလေ့စ်က ဘာမျှမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။ အကြင်သူတစ်ဦးသည် မီးရထားလက်မှတ် ဝယ်ရုံမျှဖြင့် ရထားပေါ်တက်သည်ဟု အတစ်ပြောနိုင်သည်ကို ဆူတွေးနေမိသည်။ သို့ပင်သို့ငြား ဂျွန်က မိမိအနားမှာပင် ရှိနေသယောင်ယောင် စိတ်ဝယ်ထင်နေမိသည်။

‘ဆင်ဆစ်က ရထားနောက်တွဲက ရွေ့ကိုလာရမှာ၊ တကယ်ဆို ဂျွန်တော်နဲ့ ဆုံဖို့က ကြာလှပြီ’

‘ဒါဖြင့် ဆင်ဆစ် မရှိတော့ဘူးဆိုတာ မင်းက ရာနှုန်းပြည့် သေချာတယ်ပေါ့၊ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ဆင်းသွားကြပြီပေါ့’

‘သူကတော့ ပုန်းအောင်းနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီရထားအနဲ့ ဂျွန်တော် ရှာပြီးပြီ ဆင်ဆစ်က ရထားပေါ်မှာ မရှိတော့ဘူး။ ဂျွန်လည်းပဲ’

ဝရင်းသည် သည်လုပ်ငန်းတွင် အတော်ဆုံးဆိုသူများတွင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ဝရင်းသာဆိုလျှင် သို့တလို မဖြစ်နိုင်။ သူက ညာလည်း ညာမည်မဟုတ် မှားယွင်းနိုင်စရာလည်း မရှိ။ ဆင်ဆစ်နှင့် ဂျွန်တို့ မရှိတော့ပြီ။ ‘သူတို့ ရထားပေါ်မှာ ရှိဦးမည်ဆိုသည် အခွင့်အလမ်းက နည်းလွန်းပါတယ်။

‘သူ မရှိတော့ဘူးဗျာ ခင်ဗျားသားလည်း ရထားပေါ်မှာ မရှိတော့ဘူး။ ဆင်ဆစ်လည်း မရှိတော့ဘူး’

‘မင်းပြောတာ သေချာရဲ့လားကွ’

ဂရင်းက သူ့ကို ကြည့်သည်။ စိတ်ထိခိုက်သွားသည်။
 'ကဲ . . . သူ့ကို ရှာကြစို့၊ ဒီတစ်ခါ ရထားထိပ်က စရှာရအောင်'
 ဂရင်းက ဝဲလေ့စ်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ခေါင်းကို ခါယမ်းတာ . . .
 'ခင်ဗျား ဘာတွေလုပ်လုပ် သူ့တို့က မရှိတော့ဘူး'
 အကယ်၍ သူတို့ ဆင်းသွားကြပြီ ဆိုပါစို့။
 ဝဲလေ့စ်က တွေးနေမိသည်။

အကယ်၍ မိမိနှင့် ဂရင်းက ရထားထိပ်ပိုင်းမှ နောက်ဆုံးထိရှာခဲ့လို့ ဆင်ဆမ်နှင့်
 ဂျွန်တို့ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မတွေ့ရလျှင် သူတို့ကကယ်ဝဲ ဆင်းသွားကြပြီလား။

ဝဲလေ့စ် ဂရင်းဘေးတွင်ထိုင်ပြီး နောက်ထပ် ဝီစတီထည့်ပေးသည်။ အခိုက်
 အတန့်တွင် သူတို့ ရထားက ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသို့ နီးကပ်နေပြီမှန်း ရိပ်စားမိလိုက်သည်။
 ဟင်နရီနှင့် နီးကပ်လာပြီဆိုသော အသိစိတ်ကြောင့် ဆင်ဆမ်နှင့် ဂျွန်တို့ အပူတပြင်းရှာရ
 မည်ဟု မိမိကိုယ်ကို စေ့ဆော်နေရသည်။

သို့ပင်သို့ငြား မိမိဘာပြောသည်ကို ဂရင်း နားလည်သဘောပေါက်ကြောင်း
 ရိပ်စားမိသည်။ အကယ်၍ ဆင်ဆမ်နှင့် ဂျွန်တို့ သွားခဲ့လျှင် ဂရင်းက ဂျွန်ကို ပို၍ စက်ဆုပ်
 နေပေလိမ့်မည်။ ဒိုမိုးဒေါ့စ်ဆိုလာတွင် ရထားပေါ်က ဆင်း၍ရှာမည်။ သို့သော် အချည်း
 အနီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဟိုရှေးယခင်ကပင် သည်အချိန်က ဝဲလေ့စ်ကို ခြောက်လှန့်နေပေလိမ့်မည်။
 သူ့သားကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရချိန်မှစ၍ သည်အချိန်ကာလကို အမြဲတစေ ပြန်လည်တွေးမိ
 ပေလိမ့်မည်။

အခု သူတို့က ဂျီနီဗာနှင့် နီးသထက်နီးလာပြီ။ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ လုပ်လို့မရနိုင်
 အောင် နီးကပ်နေပြီ။

ဂျွန်ရယ် . . .
 သူက ညည်းလိုက်မိသည်။

အခန်း (၁၈)

အိုင်ဆဲလ်မြို့သို့ ရထားဆိုက်သောအခါ စားသောက်တွဲတွင် မိနစ်အတန်ကြာ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် အသံဗလံများက ဖြည်းဖြည်းချင်း စဲသွားသည် သူက စားဖိုခန်းတံခါးကို ဖွင့်သည်။ စားသောက်တွဲထဲတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိ။ အတန်ကြာသည်အထိ သူက ချိတ်ချိတ် ဖြစ်နေသေးသည်။ လက်ဆွဲအိပ်မက်ပေါ်ဘဲ ခရီးသွားခြင်းက ပို၍ ထင်သာမြင်သာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့လက်ဆွဲအိပ်မက် ပြန်ယူဖို့ သူ့အခန်းပြန်ရန် မစွန့်စားဝံ့ချေ။ အကယ်၍ သူတို့က မိမိ ရထားခေါ်ခရန်ဆင်းခဲ့ပြီလို့ ယုံကြည်နေခဲ့လျှင် ရထားတွဲဆီသို့ ပြန်သွားခြင်းက သူတို့ကို အသိထောက်ပံ့ပေးလိမ့်မည်။

သူ ရထားတွဲပေါ်မှ ခရီးသွားများဖြင့် ရွပ်နေသော စင်္ကြံပေါ်သို့ တိတ်တိတ်ဆင်းလိုက်သည်။ ပြီး . . . ဘူတာရုံတွင်းသို့ ဝင်သည်။ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ရေအိမ်ထဲဝင်၍ ပုန်းနေလိုက်သည်။ ၁၀ မိနစ်အကြာတွင် ရထားထွက်သွားသည်။ သူ ဘူတာရုံအတွင်းသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။

နေရာသီတွင် ခရီးအသွားအလာများလို့ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ထိ အလှူအတန်းများကို စီစဉ်ပေးထားသည်။ လက်မှတ်ရောင်းက နောက်နာရီဝက်အတွင်း သရုပ်ပြင်ထွက်မည့် ရထားနှင့်လိုက်ပါရန် လက်မှတ်တစ်စောင် ရောင်းသည်။ ဒေသလူငယ်

အပေါက်ကိုတွေ့လျှင် ဂျွန်က မိမိတွင် ပါလာသော အိတ်လီလိုင်ရာငွေနှင့် ဆွစ် ဖရန့်ငွေ
တို့ လဲလှယ်သည်။ ဘူတာရုံအတွင်းမှ အကောက်ခွန်ဌာနတွင် အစစ်ဆေးခံသည်။ အခက်
အခဲမရှိ။

သူက ရထားကိုစောင့်ရန် ဘူတာအပြင် စင်္ကြံသို့ ထွက်ခဲ့သည်။

ဘရစ်မြို့သည် လူဦးရေ ၅ ထောင်မျှပင်မရှိသော မြို့ကလေးတစ်မြို့ ဖြစ်သည်။
သည်လိုညအချိန်တွင် ဘူတာမှာ ခရီးသွားများကလွဲလို့ လူသူရှင်းနေသည်။ ဘူတာရှေ့
တွင် အဝါရောင်ဘတ်စ်ကားတစ်စင်း ရပ်နေသည်။ ဂျွန်က ကားနားသို့ ချဉ်းကပ်သွားလျှင်
ရထားပေါ်မှဆင်းသော ခရီးသည်အများအပြားကို ကားပေါ်တွင် တွေ့ရသည်။ သူက
ယာဉ်မောင်းဆီသို့ သွား၍ ပြုံးပြသည်။ ဘယ်သူကမှ သူ့ကို ထူးထူးခြားခြား အာရုံ
မစိုက်ကြ။

‘အင်္ဂလိပ်လို ပြောတတ်သလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ . . . လက်မှတ်ပါတယ် မဟုတ်လား’

ယာဉ်မောင်းက မေးသည်။

‘တင့်အင်း မဝယ်ရသေးဘူး၊ ဒီကားက ဂျီနီဗာကို သွားတာလား၊ ဒါမှမဟုတ်
ဆီးသန့်စင်းလုံးငှား ကားလား’

‘စင်းလုံးငှား မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါက စာပို့ပါ’

ယာဉ်မောင်းက ဘာပြောသည်ကို ဂျွန်က သဘောမပေါက်ပေ။

ယာဉ်မောင်းက . . .

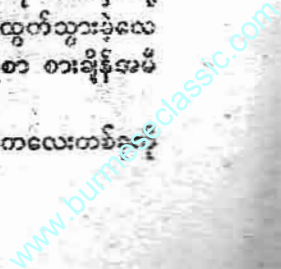
‘ဒါက ဆွစ်ဇာပို့ယာဉ်ပါ။ ခင်ဗျားကို စီအုန်းမြို့အထိ တင်သွားလို့ ရပါတယ်။
အဲဒီမှာ ကားပြောင်းစီးပြီး လော်စိမ်း ဂျီနီဗာကို ခရီးဆက်ပေါ့။ နားလည်ရဲ့လား’

ဂျွန်က ခေါင်းညိတ်သည်။ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဆွဲထုတ်သည်။ နားလည်သဘော
ပေါက်ရန် အင်မတန်လွယ်သော အချက်ကို အမေရိကန်ခရီးသည်က သဘောပေါက်
သွားလို့ ယာဉ်မောင်းက ပြုံးမိသည်။

စီအုန်းမြို့သည် မိုင် ၃၀ မျှသာ ဝေးသည်။ ယာဉ်စီးခဏလည်း ပေါ့ပေါ့လော့လော့
နို့သည်။ ဂျွန်က နောက်ဆုံးခုံတန်းတွင် ထိုင်သည်။

ကားလမ်းက ရုန်းမြစ်ကြောင်းအတိုင်း သွားသည်။ ပို၍ကြီးသော မြို့တစ်မြို့သို့
ရောက်ချိန်တွင် မနက် ၂ နာရီ ထိုးလှပြီးသည်မှာ ယာဉ်မောင်းက ဂျွန်ကို လက်မှတ်နှံ
ဆစ်ခိုသို့ ညွှန်ပြသည်။ ဂျီနီဗာသို့ သွားသော နောက်ဆုံးဘတ်စ်ကားမှာ ထွက်သွားခဲ့လေ
ပြီ။ သို့သော် မနက်အစောဆုံးထွက်သော ကားက ဂျီနီဗာကို နေ့လည်စာ စားချိန်အထိ
ရောက်မည်။

ဂျွန်က လက်မှတ်တစ်စောင်ဝယ်သည်။ လမ်းထောင့်မှ ဟိုတယ်ကလေးတစ်ခုကို

ညွှန်ပြခြင်းသွားသည်။ ဟိုတယ်တွင် စိမ်ပြေနပြေ ရေချိုးသန့်ရှင်းပြီး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်သည်။

မှာကြားထားလို့ သူ့ကို စောစောစီးစီး နှိုးသည်။ ဟိုတယ်က မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် သန့်စင်ရန် ပစ္စည်းပေးသည်။ နံနက်ဦးစာ တစ်ဝကျွေးသည်။ ဘတ်စ်ကားက အချိန်မှန် ထွက်သည်။ ဂျီနီဗာသို့ မှန်းမတိမ်းမီ ရောက်သည်။

တားဝိတ်သို့ရောက်လျှင် ငြိန်က မောပန်းနွမ်းလှဆဲ။ သို့ပင်သို့ငြား ဂျီနီဗာ တန်ကြီးဆီသို့ လမ်းလျှောက်သွားသည်။ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး 'ဂျက်ဒီအော' ရေပန်းကြိုးဘေးတွင် ရပ်ကာ ရွှေခင်းကို တရွှိတ်မက်မက် ယစ်မူးနေမိသည်။ ပေ ၅၀၀ အမြင့်ထိတက်သော ရေပန်းမှာ နေရောင်အောက်တွင် တဖိတ်ဖိတ် တလိမ့်လိမ့်နှင့်။

သူက အပူအပင်ကင်းသော ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ဦးပမာ ကမ်းနား တစ်လျှောက် လှည့်လည်သွားလာ နေမိသည်။ သူ့ဘဝက ပုံမှန်ဖြစ်လာခဲ့ပြီးနောက်တွင် အချိန်က ကြာညောင်းလွန်းသည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။

ကန်းစပ်မှ ပန်းဥယျာဉ်ကလေးတစ်ခုကို ကျော်လွန်သွားသည်။ သူက လမ်းလျှောက်ရင်း ယိမ်းယိုင်နေသော သူ့စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားသည်။ သူ နောက်ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို အတွေးထဲမှ ဖျောက်ဖျက်သည်။ သူ့အဖို့ အရေးတကြီး အလိုအပ်ဆုံးမှာ အနားယူရန်သာဖြစ်၏။ သို့ပင်သို့ငြား ဟိုတယ်တစ်ခုသို့ ဝင်တည်းလျှင်လည်း သူ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို အပ်ရမည်မှန်း သူ သိသည်။ ရဲက သာမန် စစ်ရုံးစစ်စဉ်မှာ တွေ့မြင်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဟင်နရီဆီသို့ သတင်းပေါက်သွားပေလိမ့်မည်။

သည်မြို့သည် ဟင်နရီ 'ပိုင်'သော မြို့ဆိုသည်မှာ ယုံမှားဖွယ်ရာ မရှိ။ အာဏာ အရှိန်အဝါကို ကြိုးကိုင်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ သို့သော် နောက်အတွေးတစ်ခုက ပေါ်လာပြန်သည်။

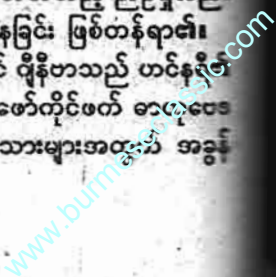
- ဘာကြောင့် ဂျီနီဗာကို ရွေးရပါလိမ့်။
- ဘာကြောင့် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံမှာ နေရပါလိမ့်။

ဟင်နရီသည် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးတွင် ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဦးစွာပထမ သူ့စိတ်ကူးထဲ ဝင်လာသောအချက်၊ ငွေရေးကြေးရေးအကြောင်း ကြောင့် ဆိုသည့် အချက်ပင် ဖြစ်၏။ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသည် ဥရောပ၏ ငွေကြေးပဟိုချက် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဟင်နရီသည် သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်း၏ ဘဏ္ဍာရေးမှူးဖြစ်ခဲ့လျှင် သူ့လုပ်ငန်းက ဆွစ်ဘဏ်နှင့် ဆက်ဆံရသော အလုပ်ဖြစ်မည်။ သည်ကိစ္စများက သမားရိုးကျ ဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စတွင် ဆွစ်လူမျိုးများက လျှို့ဝှက်တတ်သည့် ဉာဉ်ရှိသည်။

သို့မို့ကြောင့် ဟင်နရီက သည်နေရာမှာ ကျောက်ချနေခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။

ဖခင်၏ ဒုတိယဇာတင် ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်အရဆိုလျှင် ဂျီနီဗာသည် ဟင်နရီ၏ အပန်းဖြေအနားယူရာ နေရာမျှသာ မဟုတ်သေး။ မိမိနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဓားတူဗေဒ ပညာရှင်တစ်ဦး ပြောပြလို့ အခြေတကျ မနေထိုင်သော နိုင်ငံသားများအတွက် အခွန်

စည်းကြပ်မှု သက်သာသော ဗြိတိသျှ အခွန်ဥပဒေများကြောင့်လည်း ဖြစ်မည်။ သူ့အဆို အရဆိုလျှင် တစ်နှစ်လျှင် လူသန်းပေါင်းများစွာ ပြည်ပတွင် သွားနေခြင်းဖြင့် အကျိုးပျက်စေမည့် အခွန်စည်းကြပ်ခြင်းမှ လုံးလုံးလျားလျား ကင်းလွတ်နိုင်သည်။ ဝင်ငွေ များများ စားစားရှိသော အင်္ဂလိပ်လူမျိုးအဖို့ သည်နေရာသည် သင့်တင့်လျောက်ပတ်ဆုံး ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဝေခင် စာပါအရဆိုပါက ဟင်နရီသည် အထက်တန်းကျကျ နေသည်တဲ့။

ရွှန်က ရပ်၍ ကျောက်နံရံကို မှီနေသည်။ အတွင်းဆိပ်ကမ်းနှင့် ကန်ရေပြင်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ အပျော်စီးရွက်လှေများက ကန်ရေပြင်တွင် ကူးလူးသွားလာနေကြသည်။ ဆိပ်ကမ်းတွင် ကြီးချည်ထားသည့် အပျော်စီးရွက်လှေများကလည်း မနည်းမနော။ သည်လူများက ပျော်လိုက်ကြသည့် ဖြစ်ခြင်း။ ဝီနီဗာသည် လူပျော်များစုဝေးရာ အရပ်ဖြစ်သည်။ သူကမူ ကျူးကျူးကျော်ကျော် ဝင်လာသူလို ခံစားမိသည်။

သူက တစ်ပိုင်းတွင် ဟင်နရီနှင့် သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းကို ပြန်ချချင်သည်။ တစ်ပိုင်းက ပြန်လှည့်ပြီး အိမ်ကို ပြန်ချင်သည်မှလွဲ၍ ဘာဆိုဘာမျှ အလိုမရှိ။

မက်ဘန်ဒီသည် အပြစ်ကင်းသူမှန်း သေချာပြီ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြန်ရောက်လျှင် မက်ဘန်ဒီနှင့် ဆက်သွယ်၍ အချိန်အချက်အလက်ပြု အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပြောပြနိုင်သည်။ ဒါဆို စီ၊ အိုင်၊ အေက ဆက်လက်တိုင်တွယ်နိုင်သည်။ ရွှန်က အိမ်ပြန်ရုံပဲ ရှိမည်။

သို့ရာတွင် သူက ဘယ်ကို ပြန်ရမှာလိမ့်။

သူ ပြန်လို့လည်း သူ့အတွက် ဘာရှိလိမ့်။

သူက သာတောင့်သာယာရှိသော ရွှေခင်းကို ကျောခိုင်း၍ ဆိပ်ကမ်းကိုလွန်ကာ အလောင်းအစား ကစားရုံကို မော့ကြည့်မိသည်။ သူ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲနေသည်။ သူ့စိတ်က ငြိမ်းချမ်းမှုကို အာသာငမ်းငမ်း တမ်းတမ်းတတနှင့်။

နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လို့လည်း သူ့တွင် ဘာမျှမရှိ။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းက သူ့ကို အန္တရာယ်မပေးဘဲ လွတ်ထားစေဦးတော့ သူ့တွင် ဘာမျှမရှိ။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းကလည်း အန္တရာမပေးဘဲ နေမည်မဟုတ်။

အခုတော့ သူက လူသတ်တရားခံ ဖြစ်နေလေပြီ။ တရားဆိုင်ရမည့် ပြဿနာကို ဘေးဖယ်ထားဦးတော့။ ညနေအိမ်နှင့် အပေါင်းအသင်းများဆီ မပြန်နိုင်။ ဟိတ်ဟန်နှင့် နေရခြင်းမျိုး၊ စုပ်တသတ်သတ်နှင့် သနားကြင်နာခြင်းမျိုး၊ ရွတ်ချအပြစ်တင်ခြင်းမျိုးကို သူ ကြုံကြုံခံနိုင်စွမ်း မရှိ။

သူက ကျောက်နံရံကို ကျောခိုင်း၍ လမ်းကို ကူးဖြတ်သွားသည်။ စားသောက်ဆိုင်ကလေးတစ်ခုသို့ဝင်၍ နေ့လည်စာ စားသည်။ ပြီးလျှင် ကန်ဘေးဥယျာဉ်ဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာကာ ခုံတန်းတစ်ခုတွင် ထိုင်၍ သတင်းစာ ဖြန့်သည်။ ပြီး . . . အိပ်မောကျသွားရာ ညနေ ၆ နာရီထိုးလုနီးမှ နိုးသည်။ သူက ထ၍ ကိုယ်လက်သန်စင်ရန်နှင့် ညစာစားရန်နေရာကို အရွာထွက်ပြန်သည်။

ထောင်စပ်တန်း စာစုင်တိုက်

ပျွန်က အငှားယာဉ်နှင့် ဖြတ်ကျော်သွားလျှင် မက်နီးလ်ဟင်နရီ၏ နေအိမ်မှာ အံ့ဩစရာပါလားဟု ထင်ရသည်။ လှည်းရုံများကြားရှိ ဝိတ်ပေါက်မှ တစေ့တစောင်း ကြည့်လိုက်ရရှိမှုဖြင့် သူ စိတ်တူးယဉ် ထင်မှတ်ရခြင်းထက် ပို၍ သေးသည်။ ပို၍ သိမ်ငယ်သည်။ ပို၍ ဟောင်းသည်။ အိမ်ရှေ့ အဖီအောက်မှ အလင်းရောင်ကလွဲလို့ တစ်အိမ်လုံး မှောင်ချထားသည်။ အိမ်အခန်းတွင်းကမူ ပို၍ လှပမည်ဟု ထင်ရသည်။ အပြင်အမြင်ကမူ သို့တလို ရှိလိမ့်မည်တူပင် မထင်ရ။

‘ခင်ဗျားက ဘယ်ကို သွားချင်လို့ပါလဲ’

စိတ်ရွှပ်နေဟန်ရှိသော ယာဉ်မောင်းက ပျွန်ကို ထပ်မေးပြန်သည်။

‘ည ၉ နာရီသာသာ ရှိပြီ’

‘လမ်းမှားလို့ဗျ။ ဟိုလမ်းထောင့်မှာ ဖြစ်မယ်။ ဒီအိမ်တွေနောက်မှာ ဖြစ်မယ်’

ပျွန်က ယာဉ်မောင်းကို ပြောသည်။

‘အိမ်တွေနောက်မှာ ဘာမှ မရှိဘူးဗျ’

‘ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းက လမ်းထောင့် အလွန်မှာ ရှိမယ်။ နောက်လမ်းမှာ ဖြစ်မယ်’

‘နောက်လမ်းဆိုတာလည်း မရှိဘူးဗျ’

ယာဉ်မောင်းက အသံတိုမြင့်၍ ပြောသည်။

‘လမ်းထောင့်အထိတော့ ကျေးဇူးပြု မောင်းပို့ပါဗျာ’

ပျွန်က ယာဉ်မောင်းကို ပြောသည်။

ဟင်နရီ၏ အိမ်နောက်ဘေးဘက်တွင် ဘာရှိသည်ကို သူသိချင်သည်။ ဖခင်က ဝုတီယဇာတွင် သည်အကြောင်း ဘာမျှ ဖော်ပြမထားခဲ့။

ယာဉ်မောင်းက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်၍ လမ်းထောင့်တွင် လက်ယာဘက်သို့ ချိုးကွေ့သည်။ နှစ်လမ်းကျော်အလွန်တွင် လမ်းကျယ်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ယာဉ်အသွား အလာက များသည်။ လမ်းကျယ်အလွန်တွင် ဧရာမဥယျာဉ်ကြီး ရှိသည်။

‘ဝီလျံဖေဇာရိပ်သာလမ်းလေ’

ယာဉ်မောင်းက ပြောသည်။

‘ညာဘက်ချိုး’

ပျွန်က အမိန့်ပေးသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့’

ယာဉ်မောင်းက အလိုက်သင့် ပြောသည်။

လမ်းတလျှောက် ပန်းခြံကို ဖျတ်နှာမူလျက် အဆောက်အအုံများက အစီအရံ ရှိသည်။ အချို့မှာ ဆိုင်များဖြစ်၍၊ အချို့မှာ ရုံးများ ဖြစ်သည်။ သည်လိုအချိန်တွင် မှောင်နေသည်။ အငှားယာဉ် က လမ်းထိပ်သို့ ဖြည်းဖြည်းကလေး မောင်းသွားနေသည်။ ပျွန်က ဟင်နရီအိမ်ကို ကြည့်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဓာတ်ပုံဆိုင်နောက်တွင် ဟင်နရီ အိမ်ကို တွေ့ရသည်။

‘ဒါ ခင်ဗျားရှာနေတဲ့ အိမ်လား၊ ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျား အပေါင်းအသင်းနဲ့ တွေ့ရမယ့် နေရာလား’

‘မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် မှားပြန်ပြီနဲ့ တူတယ်’
ဖွန်က ပြောသည်။

‘ကဲ . . . ဘယ်ကိုပို့ပေးစေချင်သလဲ’

သူက ရှေ့ပေါက်သို့ လျှောက်သွားပြီး လူခေါ်ခေါင်းလောင်းခလုတ်ကို နှိပ်လို့ မဖြစ်နိုင်။ သူက အိမ်နောက်ဖေးမှ ဝင်ရမှ ဖြစ်မည်။ ဓာတ်ပုံဆိုင်အတွင်းမှ ဝင်လို့ ရတောင်း ရမည်။

‘မွန်စီယာ’

ယာဉ်မောင်းက ပခုံးကိုကျော်၍ ကြည့်ပြီးခေါ်သည်။

‘ဒီအနီးအနားမှာ ဘားဆိုင်များ ရှိသလား’

ဖွန်က မေးသည်။

‘ဘားဆိုင်လား’

‘စားသောက်ဆိုင်ပေါ့ဗျာ၊ ယမကာဆိုင်ပေါ့’

ယာဉ်မောင်းက ကားကို နောက်လမ်းထောင့်အရောက်တွင် ချိုးကွေ့၍ (၆) လမ်းကျော် အရောက်တွင် ဟိုတယ်ကလေးတစ်ခုရှေ့၌ ထိုးရပ်သည်။

ဖွန်က ကားခရမ်းပြီး ဆင်းသည်။ ဟိုတယ်အတွင်းသို့ ဝင်ပေါက်တွင် ခေတ္တမျှ ရပ်နေလိုက်သည်။ အခန်းက အလွန်မှောင်သည်။ အရက်ရောင်းကောင်တာ အပေါ် တည့်တည့်တွင်သာ မီးနီကလေးများ ထွန်းထားသည်။ အဖြူရောင်မီးက ဓာတ်ခုံစင်မြင့် ပေါ်တွင် လင်းလျက်ရှိသည်။ ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက ပြင်သစ် ဘာသာနှင့် အလွမ်းသိချင်းတစ်ပုဒ်ကို ဝစ်တာဖြင့် သီဆိုနေသည့်ခုံနေသည်။ မည်သူကမှ သူ့ကို အာရုံမစိုက်ကြ။

သူက တံခါးအပြင်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်အကြည့်တွင် သူ့စီးလာသော အငှား တား၏ နောက်မီးကလေးက လမ်းတွေ့တွင် ကွယ်ပျောက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ သူက ဆိုင်ပြင်ပြန်ထွက်၍ လာလမ်းအတိုင်း ဓာတ်ပုံဆိုင်သို့ ကုန်းကြောင်း ပြန်လျှောက် သွားသည်။

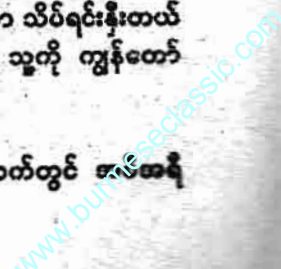
ဖွန် သတိဝီရိယတော့ ရှိနော်၊ သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းက သူတို့ကို သူတို့ အတာ အတွယ် ပေးစေဖို့၊ ဘယ်အရာကမှ ဟန့်တားလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။

သူ့ ဖခင်က စာရေးမှာခဲ့သည်။

‘ဒါတွေအားလုံး ရှင်းစေရမယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်ဗျားအဖေဟာ သိပ်ရင်းနှီးတယ် ဆိုတော့ ပြောပြပါရစေ၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ကျွန်တော်လေးစားတယ်၊ သူ့ကို ကျွန်တော် ချစ်ပါတယ်’

ဆွစ်က ပြောခဲ့ဖူးသည်။

လူအသွားအလာမရှိ၊ သို့ရာတွင် လမ်းကျယ်ဘေးတလျှောက်တွင် အိမ်အနီး

ရပ်ထားသော ကားများက အများကြီးရှိသည်။ ဟင်နရီနေအိမ်နှင့် နီးလာလေလေ၊ မိမိဘယ်လောက် မိုက်မဲမှန်း ရိပ်စားမိလာသည်။

သူက သည်မျှဝေးလံသောခရီးကို အရောက်လာခဲ့သည်။ အခုတော့ အခွင့်သာပေလိမ့်မည်။ သည်ညမှာ နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်ပေလိမ့်မည်။

သူတွင် ဘာလက်နက်မျှမရှိ။ သူက ဟင်နရီနေအိမ်တွင် ဝင်နိုင်သည်ပဲထား။ နောက်ဆုံးမှာ ဟင်နရီနှင့် ပတ်ဝင်းပါတိုးလို့လည်း မိမိသိလိုသည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောပြရန်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ခုခံကာကွယ်ရန်လည်းကောင်း၊ အကျပ်ကိုင်လို့ ရနိုင်မည်မဟုတ်။

မိမိက ဟင်နရီကို လက်ချည်းသက်သက်နှင့် ကိုင်တွယ်နိုင်သည်ပဲထား။ ဘာထူးမှာပါလိမ့်။ သူ့မှာ ကားမပါ။ မြို့ပြင်ထွက်စရာ လမ်းမမြင်။ သည်နေရာက ရောမမြို့နှင့် အတူ သည်နေရာတွင် ဟင်နရီက သူရောက်လာမှာကို မျှော်လင့်နေသည်။ ဟင်နရီက စောင့်နေလိမ့်မည်။ သူက အိမ်ထဲသို့ ရောက်ချင်ရောက်နိုင်မည်။ သို့ရာတွင် အသက်ရှင်လျက် ပြန်ထွက်နိုင်လိမ့်မည် မထင်။

သူက ယာဉ်အသွားအလာ ပြတ်သွားမှာကို စောင့်နေသည်။ ပြီး . . . လမ်းကျယ်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်သည်။ အိမ်တန်းများရှိရာ လမ်းကျဉ်းကလေးထဲသို့ ဝင်သည်။ လူကုတ် ရပ်ကွက်တွင်းသို့ ဝင်သည်။

အခုအချိန်ကျမှ နောက်ကြောင်းပြန်ဆုတ်ဖို့ မလွယ်တော့။ သည်မျှ ခရီးပေါက်မှတော့ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လို့ မဖြစ်။ သည်အဖြစ်မျိုးကို ခံစားရပြီးမှ ပြန်မလှည့်နိုင်။

ရွာထဲသို့ မိမိ မပစ်မိက သူ့ရုပ်ပုံလွှာကို မြင်ယောင်နေမိသည်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်က မိမိကိုယ်ကို သေချာပေါက်တွက်ထားပုံ ရသည်။ သူ့မှန်သည်။ သူက အားသာသည်ဟု သေချာပေါက် တွက်ထားသည်။ အနေအထားများလို့များလား မဖြစ်နိုင်ဟု ဖြန့်ထင်သည်။

သူမှတ်မိနေသော လမ်းတစ်လမ်းသို့ ရောက်လာသည်။ ပြီး . . . ဓာတ်ပုံဆိုင်ရှိရာ ဝိလျံဖေလာရိပ်သာလမ်းကို ချိုးကွေ့လိုက်သည်။ အခုအခါမှာ သူ ခြေလှမ်းက မြန်သည်။ အနီးဆုံးနေရာသို့ ရောက်ပြီ။ မြန်မြန် အဆုံးသတ်ချင်လှပြီ။

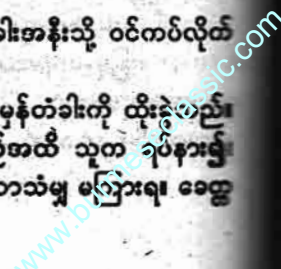
အုတ်ခဲခင်းလမ်း ဖြစ်သည်။ အလွန်ကျဉ်းသည်။ မှောင်သည်လမ်းမကြီးတစ်ခုသို့ ပြန်ရောက်သည်။ သူက တစ်မိုင်သာသာ လမ်းလျှောက်ရသည်။ အရှေ့ဘက်မှ ကွေ့ပတ်သည်။ သို့မှသာ ဟင်နရီနေအိမ်ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လေ့လာနိုင်မည်။

လမ်းအလယ်တစ်နေရာ ဆိုင်ကလေးရွှေ့သို့ ရောက်လျှင်၊ သူ့ခွေးစုံစ ပြုနေပြီ။ သူ့နှလုံးက ခုန်နေသည်။ သူ့ခွေးက ချောင်နေသည်။

ကားအသွားအလာ ပါးသွားချိန်တွင် ဖြန့်က ဆိုင်တံခါးအနီးသို့ ဝင်ကပ်လိုက်သည်။ သူက အပေါ်အကျီကို ချွတ်သည်။

ဂျာကင်အကျီကို လက်တွင် ရစ်ပတ်သည်။ ပြီး . . . မှန်တံခါးကို ထိုးခွဲသည်။

အသံက အလွန်ကျယ်သည်။ စက္ကန့်ပိုင်းမျှ ကြာသည်အထိ သူက ခုပ်နား၍ သံချောင်းခေါက်သံ၊ ပြေးလွှားသံကို နားစွင့်သည်။ ဘာသံဆို ဘာသံမျှ မကြားရ။ ခေတ္တ

ခဏအကြာတွင် သူက ဂျာတင်အင်္ကျီကို လက်မှ ခွာသည်။ ပြီး . . . အတွင်းသို့ လက်နှိတ်၍ မင်းတုပ်ကို ငြုတ်သည်။

ဆိုင်ထဲရောက်လျှင် သူက ဂျာတင်အင်္ကျီကို ပြန်ဝတ်သည်။ မိမိရှိရာသို့ နောက်ယောင်ခံ လိုက်လာသူ ရှိ၊ မရှိ ပြန်ကြည့်သည်။ ပြီး . . . ဆိုင်နောက်ခန်းဆီသို့ အလှပြင်ဗီရိုများကြားမှ ဖြတ်သွားသည်။ ခန်းဆီးနောက်တွယ်တွင် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း မရှိသော ရုံးခန်းကလေးကို တွေ့ရသည်။ မှောင်ခန်းက လက်ယာဘက်တွင် ရှိသည်။ စတိုခန်းငယ်က လက်ဝဲဘက်တွင်ရှိသည်။ ရွှေတည်တည်တွင်မူ သတ္တုတံခါးရှိသည်။ သံတန်းက ကန့်လန့်ဖြတ် ပိတ်ထားသည်။

သူက သံတန်းကို တွင်းထဲမှဖြုတ်၍ ဘေးဖယ်ထားလိုက်သည်။ မင်းတုပ်ကို ဖြုတ်သည်။ ပြီး . . . တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ညက ကြည်ကြည်လင်လင် ရှိသည်။ လက လပြည့်အလား ထိန်လို့လင်းလို့။ ဆိုင်နောက်ဘက် ၃ ပေအကွာတွင်၊ ၈ ပေ အမြင့်ရှိ အုတ်တံတိုင်းကို တွေ့ရသည်။ နေအိမ်များနောက်ဖေးနှင့် အုတ်တံတိုင်းကြား လမ်းကျဉ်းကလေးသည် တစ်ဘက်တစ်ချက် ကိုက်အနည်းငယ်မျှ အဝေးတွင် လမ်းဆုံးလိမ့်မည်ထင်သည်။

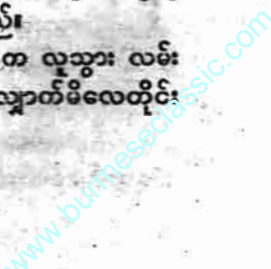
ဟင်နရီအိမ် နောက်ဖေးဘက်ခြမ်းသည် အုတ်တံတိုင်းအလွန်တွင် ရှိသည်။ တစ်မိနစ်ခန့်မျှကြာသည်ထင် ပျွန်က မတ်တပ်ရပ်နေသော အုတ်တံတိုင်းထိပ်ကို လှေလာ စူးစမ်းနေမိသည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်က အုတ်တံတိုင်းကို ကျော်လွှားမရလေအောင် ဟန့်ထားသည့် အချက်ပေးသံ ကြိုးသွယ်တွန်းထားခြင်း စသည်တို့ကို မတွေ့ရ။ ကေန္တ ဟင်နရီက ကျဉ်းမြောင်း၍ ပိတ်ဆို့နေသော နောက်ဖေးလမ်းကြားမှ လူဝင်လိမ့်မည်ကို မျှော်လင့်ထားပုံမရ။

မှောင်ခန်းရှိရာ လက်ယာဘက်အထက်တွင် သံတန်းကာ ပြတင်းပေါက် တံခါး ကိုတွေ့ရသည်။ အတွင်းဘက်မှ မှောင်နေသည်။

ပျွန်က တံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပြတင်းဘောင်ပေါ်တက်ရန် လှေကားဖြင့် တက်သည်။ နံရံကို ကပ်မှီထားသည်။ သည်နေရာမှ အုတ်တံတိုင်းပေါ် အလွယ်တကူ တက်နိုင်သည်။ သူက အုတ်တံတိုင်းပေါ် လှမ်းတက်သည်။ ကိုက်တစ်ရာမျှဝေးသော ဟင်နရီအိမ်နောက်ခြမ်းကို သူ လှမ်းကြည့်သည်။ ပြီး . . . တစ်ဘက်ခြံတွင်း လူသွား လမ်းကလေးပေါ် ခုန်ချလိုက်သည်။ အုတ်နံရံကို ကပ်ထားသော ကျောက်ခုံတန်းနှင့် သိသိကလေး လွတ်သွားသည်။

သူက ဧရာမ ပန်းခြံကြီးထဲသို့ ရောက်နေသည်။ ခြေစုံရပ်မိလျှင် နေအိမ်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ သည်နေရာမှ ဘာကိုမျှ မတွေ့ရ။ အိမ်မိုးနှင့် မီးခိုးခေါင်းတိုင်ကလွဲလို့ အိမ်တစ်လုံး၏ မြင်တွင်းကို သစ်ပင်များက ကာဆီးပိတ်ဆို့ထားသည်။

မြေအနေအထားက အိမ်ကြီးဆီသို့ တက်သွားရသည်။ ပျွန်က လူသွား လမ်း ကလေးများအတိုင်း လျှောက်သွားသည်။ ကိုက်အနည်းငယ်မျှ လျှောက်မိလေတိုင်း အထက်ဆီမှ အသံတို့ နားစွင့်ရန်ရပ်သည်။

ပန်းခြံတွင်း တစ်နေရာဆီမှ ရေအလျဉ်စီးသံကလွဲလို့ ဘာသံမျှ မကြားရ။
လသာသော ပန်းခြံထဲတွင် သူတစ်ဦးတည်းသာ ရှိနေပါလားဟု ခံစားမိသည်။

အခုအခါမှာ သူတစ်ဦးတည်းဖြစ်ခဲ့လျှင် မိမိ ဘယ်နေရာရောက်နေသည်ကို ဘယ်သူ
တမှ တွေးမိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဝရုစိုက်မည့်သူလည်း ရှိမည်မဟုတ်။

ပန်းခြံအလယ်တစ်နေရာတွင် သူက နောက် ကျောက်ခုံတန်းတစ်ခုကို ကျော်လွန်
သွားပြန်သည်။

ပေအနည်းငယ်အတွာတွင် မကြာမတင်ကမှ နင်းချေခံရသော နှင်းဆီပန်းခင်းကို
တွေ့ရသည်။

ဧကန္တ . . . တူးဆွနုတ်ပြီး တခြား တစ်နေရာတွင် ပြန်စိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားဟန်
ရှိသည်။ နောက် လူသွားလမ်းကလေးတစ်ခုသို့ ကူးလိုက်သည်။

ကိုက်အနည်းငယ်မျှအတွာတွင် အိမ်လသာဆောင်သို့ တက်ရာ လှေကားထစ်ကို
တွေ့ရသည်။ လှေကားထစ်အထက်တွင် အိမ်ရှိသည်။

သူက ဧရာမသစ်ပင်ကြီး အရိပ်အောက်သို့ ပြန်ဆုတ်လာသည်။ အသက်ကို
ရှူသည်။

သည်နေရာကို သူ အရောက်လာနိုင်ခဲ့ပါပကော၊ သို့ရာတွင် မရေမရာ ခံစားမိ
သည်။

လသာဆောင်အောက် တစ်စုံတစ်ဦး ရှိဟန်မတူ၊ အိမ်ပြတင်းတံခါးများမှ
မီးရောင်ကိုလည်း မတွေ့ရ။ လူသူမရှိဟု ထင်မှတ်ရသည်။

ဟင်နရီက ဖွန်လာနေမှန်း သိလို့ စွန့်ခွာသွားခဲ့ပြီဟု ထင်ရသည်။

တစ်မိနစ်သာသာအကြာတွင် ဖွန်က အုတ်လှေကားခြေရင်းသို့ တွားသွားနိုင်
သည်။

သူ့အကြည့်က လသာဆောင်မှ မခွာဘဲနေသည်။ သူက ရပ်၍ နားစွင့်ပြန်သည်။
အပေါ်ဆီမှ ဘာသံမျှ မကြားရ။ လက်တစ်ဘက်က သံလက်တန်းကို တိုင်၍ ကျန်လတ်
တစ်ဘက်က အုတ်တံတိုင်းကို ပွတ်ကာ တစ်လှမ်းချင်း တက်သည်။ အရိပ်အောက်တွင်
ကိုယ်ကို ကုန်းနိုင်သမျှ ကုန်း၍တက်သည်။

ရေဒီယိုအသံဖမ်းသံကို ကြားလိုက်ရချိန်တွင် သူက လှေကားထိပ်နားသို့ ရောက်
လုန်းပြီး သူက နံရံကို ပစ်မှီ တပ်ထားလိုက်သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး စိမ့်သွားသည်။

စတုရန်းအတန်ကြာသည်အထိ ဘာမျှ ထူးထူးခြားခြား ဖေါ်မလာခဲ့။ သူ့ကိုယ်သူ
လှည့်စားခံနေရပြီလားဟု ဖွန်က တွေးစပြုနေမိသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် အသံကြားရသည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင် အဖေါ်လက်ဝဲဘက်
ဆီမှ ဖြစ်သည်။

သူက နောက်ထပ် တက်သည်။ တစ်စုံတစ်ဦးက စကားပြောနေသည်ကို နေရာ
သဲသဲတွဲတွဲ မြင်ရသည်။ နောက်လှေကား နှစ်ထစ်တက်လျှင် သူ့ခေါင်းက လသာဆောင်
အောက်မှ တစ်တန်းတည်း ရှိနေပြီ။

'ဟုတ်ကဲ့ . . . ကယ်ရီလိင်းပါ
တစ်စုံတစ်ဦးက ရေဒီယိုဖုန်းနှင့် ပြောနေသည်။

'သူက မင်းတို့ တွေ့ပြီလား'

ဖွန်အထက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်က အင်လိပ်စကားဖြင့် တိုးတိုးကလေး မေးသည်။
ရေဒီယိုက အသံမြည်ပြန်သည်။

'ဟင့်အင်း . . . သူက ဒီမှာ ဘာပြန်လုပ်တာလဲ'
ကယ်ရီလိင်းဆိုတာ ဘယ်သူပါလိမ့်။

ဖွန်က စဉ်းစားသည်။

ဟင်နရီရဲ့ ဇနီးမယားလား။

ကိုယ်ရေးအတွင်းရေးမှူးလား။

'မင်း အဘိုးကြီးကို ခေါ်ရင် ကောင်းမယ်'

ပြန်ဖြေသံကို မကြားရ။

'ရိုဂျာ . . . ခင်ဗျား အဲဒီမှာလား။ ဘာတွေ ဖြစ်နေသလဲ'

'တော်စမ်းပါ။ သူက ကားကို တွေ့ရတယ်။ သူက မင်းဆီ လာနေပြီ၊ မင်းက

မြင်တွင်းက ဖယ်လိုက်ပါ။ အခု ဖယ်လိုက်'

'ကျွန်တော် စာကြည့်ခန်းထဲ ဝင်မယ်။ အဲဒီကိုတော့ သူ့လာလိမ့်မယ် မထင်နဲ့'

ဖွန်အထက်မှ လူက ပြောသည်။ သူက လသာဆောင်အောက်မှ ဖြတ်ပြေးသံကို

ဖွန် ကြားရသည်။ ပြီး . . . ဘာမျှ မကြားရ။

သူက အပေါ်သို့ ဆက်တက်သည်။ လသာဆောင်နေရာက အလွန်ကျယ်
သည်။ လက်ယာဘက်တွင် စားပွဲတစ်လုံးနှင့် တုလားထိုင် ဒါဇင်ဝက်ခန့် ရှိ၏။

လက်ဝဲဘက်တွင် မြက်ခင်းပြင်သို့ ပရိဘောဂများကို စုပြုံထားသည်။ အိမ်
နောက်ခြမ်းတွင် တံခါးပေါက်များ အစီအရံ ရှိသည်။

ဖွန်က စိုက်ကြည့်နေခိုက်မှာပင် အလယ်မှနံတံခါးဆီမှ အလင်းရောင်ကို တွေ့ရ
သည်။ ခဏအကြာတွင် အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် အမျိုးသမီးဟု တံခါးကို
ခွင့်၍ အပြင်သို့ ထွက်သည်။

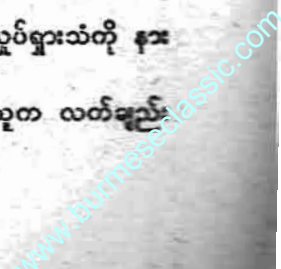
သူမက အပြာရောင်လှိုင်းဘောင်းဘီနှင့် ဆွယ်တာကို ဝတ်ထားသည်။ သူမက
တစ်စုံတစ်ရာ သို့မဟုတ်၊ တစ်စုံတစ်ဦးကို ရှာနေဟန် တူသည်။

အိမ်ထဲမှ အလင်းရောင်ကြောင့် ဖွန်က သူမတို့ နီးနီးကပ်ကပ် တွေ့ရသည်။
သူမသည် ငယ်သေးသည်။ အသက် ၃၀ ထက် ကျော်ပုံမရ။ ရုပ်ရည်က နုနုကမားနှင့်။

ကေန္တ . . . ဟင်နရီ၏ ဇနီးမယားဖြစ်မည်ဟု ဖွန်က ထင်သည်။

သူ ဇနီးဖြစ်ဖို့က များသည်။ ဖွန်က ခေါင်းကိုင့်၍ သူမ လှုပ်ရှားသံကို နား
ထစွင့်စွင့်နှင့် . . .

ကေန္တ . . . ဟင်နရီ ထွက်ခဲ့ဟန် ရှိသည်။ သို့ရာတွင် သူက လတ်ချည်
သတ်သက် ထွက်သွားလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ဖွန်က တွေးမိသည်။

၂၄

ကျော်ထင်ထွန်း

တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း သူက တင်နရီနှင့် ရင်ဆိုင်ရန်လာခြင်း ဖြစ်သည်။
 တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်ရန် လာခြင်းဖြစ်၏။
 အခုအချိန်မှာ ဂျွန်က ဘယ်လို အောင်ပွဲခံရမည်ကို သိနေပြီ။

အခန်း (၁၃)

အမျိုးသမီးကလေးက လသာဆောင် တံစက်မြိတ်အောက် တံခါးပေါက်တွင် ခိုတုံ့ချတုံ့ ဖြစ်နေသည်။ ပြီး . . . အပြင်ဘက်သို့ ခြေလှမ်း၍ ထွက်လျှောက်လာသည်။
ဂျွန်က ရှိရာနေရာမှပင် ကျောချမ်းနေလေပြီ။ နည်းနည်းကလေးမျှ မလှုပ်ဝံ့။
လှုပ်လိုက်ပါက သူမက မြင်တွေ့သွားနိုင်သည်။

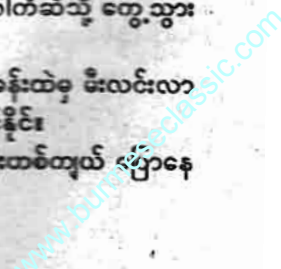
သူမက ရေဒီယိုစကားပြောစက်နှင့် ရပ်နေသော အမျိုးသားထံ လျှောက်လာ
သည်။ လက်တန်းအကာအရံကို မှီနေလိုက်သည်။ သူမက ဂျွန်ရှိရာနေရာ အထက်
ဝဲဘက်တွင် ရှိနေသည်။ သူမက ခေါင်းကို ဝဲလိုက်ရုံမျှဖြင့် ဂျွန်ကို တွေ့နိုင်သည်။ သူမ
ကျောက်လှေကားထစ်တွင် အကာအကွယ်မဲ့ ဖြစ်နေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူမက ကိုယ်ကိုပိတ်လိုက်သည်။ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှုလိုက်
သည်။ ဂျွန်ကို အသံပြင်းပြင်းရှုသံကို ကြားနေရသည်။ ပြီး . . . သူမက ရုတ်တရက်
စိတ်ပြောင်းသွားသည်ထင် သူမ ဝဲဘက်ရှိ တရုတ်ကတ်နှင့် တံခါးပေါက်ဆီသို့ တွေ့သွား
သည်။

တံခါးကို ဖွင့်သည်။ အထဲသို့ လှမ်းဝင်သွားပြန်သည်။ အခန်းထဲမှ မီးလင်းလာ
သည်။ သို့ရာတွင် ဂျွန်က ဝပ်တွားနေရာမှ အခန်းထဲသို့ လှမ်းမမြင်နိုင်။

ခေတ္တခဏအကြာတွင် သူမက ဒေါသတကြီးနှင့် အော်ငြားတစ်ထုတ် ပြောနေ

ထျော်လစ်ထွန်း ဓာတုပုံတိုက်

သည်။ သူမက ဘာတွေပြောနေမှန်း သဲသဲတွဲတွဲ မကြားရ။
သူမအသံကိုသာ သဲသဲတွဲတွဲ ကြားရခြင်းဖြစ်သည်။ အမျိုးသားအသံက အခြေ
ပေးနေသည်။

သူ့အသံက တည်ငြိမ်၍ နှိမ့်ပြောသည်။ အမျိုးသမီးက သူ့ကို ဆူပူကြိမ်းမောင်း
နေသော အစောင့်အပြင် အိမ်ရှေ့ မျက်နှာစာတစ်နေရာရာတွင် အမျိုးသားတစ်ဦး ရှိနိုင်
သည်က လွဲလို့ ဘယ်သူမှ မရှိနိုင်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း သူ့က ရွေးချယ်စရာ အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ရပြန်ပြီ။
သူက နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်၍ ပန်းခြံကို ဖြတ်လျှောက်ပြီး အုတ်တံတိုင်းပေါ်
ကျော်ကာ ဓာတ်ပုံဆိုင်အတွင်းကို ဖြတ်လျက် အငှားကားဖြင့် လေဆိပ်အရောက် သွားနိုင်
သည်။

ဖွန်က မတ်တတ်ရပ်၍ လသာဆောင်အောက်သို့ လှမ်းသွားပြီး ပွင့်နေသော
တံခါးပေါက်မှ အိမ်ထဲသို့ အပြေးအလွှားဝင်ချိန်ထိ ကယ်ရီလင်းနှင့် အစောင့်တို့က
စာကြည့်ခန်းထဲတွင် ခွန်းကြီးခွန်းငယ်နှင့် အခြေအတင် ပြောနေကြဆဲပင် ရှိသည်။

သူက ကျယ်ပြောသော ခန်းမဆောင်ထဲ ရောက်နေမှန်းတွေ့ရသည်။ ခန်းမ
ဆောင်က အိမ်ရှေ့အထိ ကျယ်သည်။ သူ့ဝဲဘက်တွင် နှစ်ထပ်တံခါးများ အစီအရံရှိသည်။
ကေန္တ အစောင့်ဝင်သွားသော စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရာတံခါးပေါက်များ
ဖြစ်မည်။ တံခါးပေါက်များဆီမှ ကယ်ရီလင်း၏ အသံကို သဲသဲမျှကြားနေရသည်။

သူက သည်နေရာတွင် သည်ပုံစံအတိုင်း အကာအကွယ်မဲ့နေလို့ မဖြစ်။ သူက
ခန်းမကျယ်ကြီးအတိုင်း လျှောက်သွားသည်။ လက်ယာဘက်သို့ ထိုးထွက်သွားသော
အခန်းကျဉ်းတစ်ခုကို ဖြတ်သွားသည်။

အခန်းကျဉ်းအလွန်တွင် ရှေ့ဝင်ပေါက်နေရာနှင့် ကန့်ထားသော ဝုံးပေါက်ရှိ
သည်။ ရှေ့ဝင်ပေါက်နေရာတွင် မီးပန်းဆိုင်က မေးမေးမှိန်မှိန် လင်းလျက်ရှိသည်။

သူက ဘေးဘေးဘီဘီကို လှည့်ကြည့်သည်။ သူ့အာရုံများက အိမ်တွင်းမှ အသံ
များကို စွင့်လျက်ရှိနေပြီ။

အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင် ဘယ်ဘက်တွင် ဒုတိယထပ်သို့ တက်သောလှေကားကျယ်ကြီး
ရှိသည်။ ညာဘက်တွင်မူ ရှေ့ဝင်ပေါက်နေရာမှ မီးပန်းဆွဲ အလင်းရောင်ကြောင့် ဧရာမ
ခန်းမကြီးရှိမှန်း တွေ့ရသည်။

လှေကားနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် အလွန်မြင့်မားသော မှန်တံခါးတပ် ပြတင်း
ပေါက် ရှိသည်။

ဖွန်က နှစ်ထပ်ကျော်လှမ်း၍ လှေကားအတိုင်း အပေါ်ထပ်သို့ ပြေးတက်သည်။
အပေါ်ထပ်ရောက်လျှင် သူက စကြိုလမ်းဆုံးအထိ အပြေးအလွှား သွားသည်။

မှောင်ရိပ်ခိုနေရာမှ အိမ်ရှေ့ဝင်ပေါက် တံခါးနှင့် ဧည့်ခန်းကို တွေ့မြင်နေရသည်။
ပြတိုက်ထဲများ ရောက်နေသလားဟု ထင်ရသည်။ သူက ဇိမ်ခံပစ္စည်းများ
ဝိုင်းဝိုင်းလည်လို့ ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် အမျိုးအစားများပြီး အညံ့စားများ ဖြစ်သည်။

မက်နီးလ်ဟင်နရီသည် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေး၌ မည်မျှရာလူးကြီးကြီး သူ
ဝင်ငွေဖြင့် ဒီအဆင့်အတန်းမျိုး နေနိုင်မည်မဟုတ်။

အခုထိ သူ မြင်တွေ့ရသလောက်ဆိုလျှင် ဒီအိမ်ကို ငွေအမြောက်အမြား
အကုန်ခံခဲ့ရ ပေလိမ့်မည်။

အောက်ထပ်မှ တံခါးပွင့်သွားသည်။ တစ်စုံတစ်ဦး ဝင်လာပြီး ရပ်နေလိုက်သည်။

‘ငါ့အိမ်ထဲမှာ ငါ့ကို ဆရာလုပ်တာ မခံဘူးသိလား’

အမျိုးသမီးက အော်ကြီးတစ်ကျယ်နှင့် ပြောသည်။

‘မစ္စကယ်ရီလင်း ဒါက ခင်ဗျား ကောင်းကျိုးအတွက်ပါ။ ကျွန်တော် ပြောတာ

လှုပ်ပါ’

အစောင့်က ခခယယ ပြောသည်။

‘ပေါက်ကရတွေပါ’

ကယ်ရီလင်းက ပြောသည်။

‘ခင်ဗျား အဖေ အိမ်ချမ်းမြေ့မှာ မဟုတ်ဘူး’

သူက သည်မျှသာ ပြောရုံရှိသေးသည်။ ကယ်ရီလင်းက ရှေ့သို့တိုး၍ သူ့ပါးကို
ရိုက်လိုက်သည်။

ဝစ္စတို သေနတ်ပစ်သံလို ပါးရိုက်သံက ကျယ်သည်။

‘အိမ်ထဲက ထွက်သွားစမ်း။ ခွေးကောင်’

ကယ်ရီလင်းက နှင်ထုတ်သည်။

‘ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ဆန့်ကျင်ပြီး အပြစ်ကျူးလွန်ခဲ့တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်
ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ထပ်ပြောပါရစေဦး။ ခင်ဗျားအဖေက အိမ်ကို
စောင့်ဖို့ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ချထားလို့ပါဆိုတာ ထပ်ပြောပါရစေ။ ကျွန်တော်
ဒီနေရာမှာပဲ နေမယ်’

‘အဖေ့ကို ခေါ်လိုက်မယ်’

‘ခင်ဗျား သဘောပါ’

‘လောလောဆယ်တော့ အိမ်ထဲက ထွက်သွားပါ။ စောင့်ရမှာဆိုရင် အိမ်အပြင်က
စောင့်လည်း ဖြစ်တာပဲ’

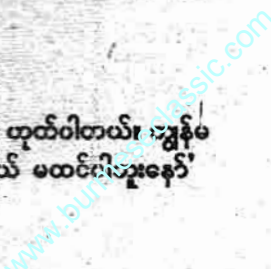
အစောင့်ခြေသံက ခန်းမကျယ်ကြီးကို ဖြတ်၍ လသာဆောင်တံခါးဆီသို့
လျှောက်သွားသံ ဖြစ်သည်။

ကျွန်က သူရပ်နေရာတွင် ရပ်မြဲရပ်နေသည်။ အမျိုးသမီးက စိတ်မာပုံရသည်။
ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သူမ စကားပြောသံကို ကြားရသည်။

‘ပြည်ပဆက်သွယ်ရေး အော်ပရေတာကို ဝေးပါ’

ခဏအကြာတွင် သူမတ ဆက်၍ ...

‘ကျွန်မ လန်ဒန်ကို ဆက်ချင်လို့ပါ။ နံပါတ်က ၂၀၅-၆၇-၇၈၊ ထုတ်ပါတယ်။ ကျွန်မ
စောင့်နေပါမယ်။ ည ဒီလိုအချိန်မှာတော့ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာလိမ့်မယ် မထင်ပါဘူးနော်’

သူမက ဒေါသစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားမှန်း အသံမြည်ပါစေ၊ ပြန်ထူးမှာပါ။
သူမက စကားပြော ရပ်လိုက်သည်။ သူမ လေသံက ပြောင်းသွားသည်။
အခုတော့လည်း သူမက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေပြီ။ ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်း
ရှိနေလေပြီ။

ဟလို . . . ကျွန်မ ကယ်ရီလင်း ဟင်နရီပါ။ ကျွန်မ အဖေနဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ။
ကျွန်မက ဂျီနီဇာအိမ်မှာ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်မ ပေးတဲ့သတင်းကို ဆက်ဆက်ပြောပေးပါ။

သူမက ဖုန်းကို ချလိုက်သည်။ အောက်ထပ်မြင်ကွင်းထဲသို့ ထွက်လာသည်။
ပြီး . . . ခန်းမကျယ်ကြီး နောက်ဘက်သို့ အပြေးအလွှား ထွက်သွားသည်။ စက္ကန့်အနည်း
ငယ်မျှအကြာတွင် ခန်းမကျယ်ကြီးထဲသို့ သူမ ပြန်ရောက်လာသည်။

သူမက ရှေ့သို့သွား၍ တံခါးမင်းတုတ်ကို ချလိုက်သည်။ သူမက အစောင့်များကို
အထဲမဝင်နိုင်အောင် ပိတ်ထားသည်။

သူမက လှေကားခြေရင်းသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်လာသည်။ လသာဆောင်
ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်သည်။ ပြီး . . . လှေကားပေါ် တက်လာသည်။

ကျွန်က အမြင်မခံရလေအောင် နောက်သို့ ဆုတ်သည်။ ဓာတ်ပုံများထောင်ထား
သော စားပွဲကိုပင် တိုက်မိတော့မလို သီသီကလေးလိုတော့သည်။

သူက စကြိုလမ်းအတိုင်း အပြေးအလွှားသွားပြီး ပထမဆုံးတွေ့သော တံခါးကို
ဖွင့်ကာ အထဲ ဝင်ပုန်းနေလိုက်သည်။

သူရောက်နေသော အခန်းမှာ ပရိဘောဂ အစုံအလင်ရှိသော ဧည့်သည်
တည်းခိုခန်းကြီး ဖြစ်ဟန်တူသည်။ သူက တံခါးကို ဟရုံသာ ဟရုံ ကြည့်နေခိုက်တွင်
ကယ်ရီလင်းက လှေကားထိပ်သို့ ရောက်လာသည်။

သူမက သူ့ရှိရာအခန်းကို ကျော်ဖြတ်သွားပြီး၊ နှစ်ခန်းကျော်မှ အခန်းထဲသို့
ဝင်သွားသည်။ သူမက တံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ စက္ကန့်ပိုင်းမျှ အကြာတွင် တံခါးအောက်
ဟနေရာမှ မီးရောင်ဖြာထွက်လာသည်။

ကျွန်ရင်က ပူလောင်နေသည်။ သည်အမျိုးသမီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရလျှင် သူက သည်
အမျိုးသမီးကို အန္တရာယ်မပေးချင်၊ အကယ်၍ အန္တရာယ်ပေးလျှင် ဟင်နရီ တစ်ယောက်
တစ်ဘက်လုံး မေ့ပျောက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ သို့ပင်သို့ငြား သူက အန္တရာယ်ပေးရမှာကို
မလိုလား။ မိမိကလေးများသည် အန္တရာယ်နှင့်ကြုံဆုံဖို့ မထိုက်တန်သလို သူမသည်လည်း
သည်ကြမ္မာမျိုးနှင့် ဆုံရန်မသင့်။ အဲလီဘောက်သည် အခုထိ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေ
သင့်သည်။

သူက အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ စကြိုလမ်းကို ဖြတ်၍ ကယ်ရီလင်း
ဝင်သွားသော အခန်း၏ ဘေးခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ တံခါးကို ညှင်ညှင်သာသာ
ပြန်ပိတ်သည်။

သည်အခန်းသည် ဧည့်သည်တည်းခို နောက်တစ်ခန်း ဖြစ်မည်။ နို့ဗျာတွင်
အမျိုးသမီး ဧည့်သည်အတွက် ပြင်ဆင်ထားဟန် ရှိသည်။

အခန်းနံရံ တစ်ဘက်တွင် တံခါးပေါက်ရှိသည်။ တံခါးအောက်တွင် ကယ်ရိုလင်း အခန်းမှ မီးရောင်က ဖြာထွက်နေသည်။ သည်နှစ်ခန်းက သူ မျှော်လင့်ထားသလို ဆက် နေဟန်ရှိသည်။

သူက တံခါးနားကပ်၍ နားစွင့်သည်။ ကယ်ရိုလင်းက သိချင်းကလေး တညည်းညည်းနှင့် ပြီး . . . ရေချိုးကန်မှ ရေစွင့်သံကို ကြားရသည်။

သူက တံခါးနားမှခွာ၍ ပြတင်းပေါက်ဆီ လျှောက်သွားသည်။ ပြတင်းမှ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လျှင် လသာဆောင်၊ ပန်းခြံ အုတ်တံတိုင်းနှင့် ဓာတ်ပုံဆိုင်ကလေးကို မြင်ရသည်။ အပြာရောင်မီးများ ရှိသည်။

သူက ကားလမ်းကို မြင်နိုင်စွမ်း မရှိသော်လည်း ဆိုင်ရှေ့မှ အပြာရောင်မီးက ရောင်ပြန်ဟပ်သည်ကိုမူ မြင်ရသည်။ ဧကန္တ ရဲက ဓာတ်ပုံဆိုင်ရှေ့ မှန်တံခါးရိုက်ခွဲခံထား ရသည်ကို မြင်တွေ့သွားပုံ ရသည်။

သူက လသာဆောင်ကို ငုံ့ကြည့်သည်။ အစောင့်ကိုမူ မတွေ့ရ။ ဘုရားရေ အကယ်၍ ရဲများက ဆိုင်နောက်ခန်းတံခါး ပွင့်နေသည်ကို တွေ့ရ၍၊ အုတ်တံတိုင်းကို ကျော်၍ ပန်းခြံထဲ ခုန်ဆင်းခြင်းကလွဲလို့ လမ်းကျဉ်းကလေးထဲမှ အခြားထွက်ပေါက် မရှိမှန်းသိရလျှင် သည်အိမ်သို့ တွေ့ပတ်လာကြပေလိမ့်မည်။

ဟင်နရီ၏အမိန့်ဖြင့် အစောင့်များက သူ့ရောက်လာမှာကို စောင့်နေကြသည်။ သူ့ခြံဝင်း သို့မဟုတ် အိမ်ထဲသို့ ရောက်နေသည်ကို သူတို့ ရိပ်စားမိပေလိမ့်မည်။

သူတို့အဖို့ အချိန်တွေက မြန်မြန်ဆန်ဆန် ကုန်နေပြီ။

ရေချိုးခန်းထဲမှ ရေကျသံ ရပ်သွားသည်။ ကယ်ရိုလင်းက ရေကန်ထဲမှ ရပ်သံကို ကြားရသည်။ သူက သည်လိုလုပ်ချင်စိတ် မရှိ။ သို့ရာတွင် အခုပင် လုပ်မှဖြစ်မည်။ နှစ်ခန်းကို ကူးနိုင်သော တံခါးမှာ သော့ခတ်မထား။ ဖွန်က တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ခြေသံလုံလုံနှင့် ကယ်ရိုလင်းအခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

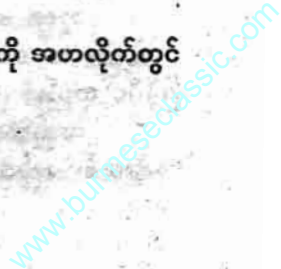
ညဖွင့် မီးတစ်လုံးသာလျှင် လင်းနေသည်။ ကယ်ရိုလင်း၏ အပြာရောင် ဖျင်းဘောင်းဘီနှင့် ဆွယ်တာတို့က ခုတင်ခြေရင်းတွင် စုပုံလို့ ရှိသည်။ ညပတ် ဝါဝန်ကို လည်း အသင့် ဖြန့်ထားသည်။

ရေချိုးခန်းတံခါးက ပွင့်သွားသည်။ ရင်တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်နေခြင်းကို ငြိမ်သက် သွားရလေအောင် ဖွန်က အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း မှုတ်ထုတ်သည်။

သူက ရေချိုးခန်းကြီးကို ကွေပတ်လျှောက်သွားတာ ဂျာကင်အကျီထဲသို့ လတ်တစ်ဖက် ထိုးထည့်ထားလိုက်သည်။ အိတ်ထဲတွင် သေနတ်ပါသယောင်ယောင် တန်ဆောင်သည်။

ကယ်ရိုလင်းက မော့ကြည့်သည်။ အသံကုန်ဟစ်ရန် ပါးစပ်ကို အဟလိုက်တွင်

...
'အော်မယ်မကြနဲ့၊ အော်ရင်အသေပဲ'
ဖွန်က ငေါက်လိုက်သည်။

'ဒီအခန်းထဲက ထွက်သွား၊ အဖေ့ကို ငါအော်ခေါ်လိုက်မိမယ်'

'ငါက နင့်အဖေရဲ့အစောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ဒီအခန်းထဲက ထွက်ပြီ၊ အဝတ်အစား ဝတ်ပါ'

ပျွန်က အသံကိုနိမ့်၍ပြောသည်။

သူက ဘယ်လတ်ဖြင့် တန်းမှ မျက်နှာသုတ်ပဝါကြီးကို ဆွဲယူသည်။ ရှေ့သို့ တိုးသွားပြီး မျက်နှာသုတ်ပဝါကို လေ့စွန်းတွင် တင်ထားလိုက်သည်။ သူက သူမကို မကြည့်ဘဲ၊ မျက်နှာလွှဲထားလိုက်သည်။

'ကျွန်မ မထွက်ဘူး'

တယ်ရိုလင်းက ပြန်ငေါက်သည်။ သူမ မျက်လုံးထဲတွင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် နေမှန်း သူ့မြင်တွေ့ရသော်လည်း၊ သူမက ကျွန်ဆယ်ပြီး ပြောသည်။ သူမ၏ သတ္တိကို သူ လေးစားမိသည်။

'မင်းကို ငါအန္တရာယ် မပေးချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် လိုအပ်ရင်တော့ လိုအပ် သလိုပဲ'

'ဘုရားရေ အမေရိကန် လူမျိုးပါလား၊ ရှင်ဟာ အစောင့်တစ်ဦး မဟုတ်ဘူး ဆိုရင် ရှင် ဘာလို့ချင်လို့လဲ၊ ကျွန်မ အဖေ'

'မင်းအဖေက လူသတ်သမား၊ ငါမိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို သတ်ခဲ့တယ်'

ပျွန်က တဲ့တိုးပင် ပြောလိုက်သည်။

တယ်ရိုလင်းက ပျွန်ကောားများကြောင့် တအံ့တကြွဖြစ်သွားသည်ထင်၊ မျက်တောင် ကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်နေရုံကလွဲလို့ ဘာမှမလုပ်နိုင်။

ပျွန်က ဆက်၍ . . .

'ကဲ . . . လေ့ထဲကထွက်ပြီး အဝတ်အစားဝတ်စမ်းပါ။ ငါက မင်းကို အန္တရာယ် ပေးဖို့ ဒီကိုလာတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကတိပေးပါတယ်။ အဲ ငါပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်နာမယ် ဆိုရင်ပေါ့ကွာ'

'ကျွန်မအဖေက ရှင်မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကိုသတ်တယ်ဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ'

'မင်းအဖေလက်နဲ့ သတ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ဒါပေမယ့် မင်းအဖေက သတ်ဖို့ အမိန့်ပေးခဲ့တယ်'

'အဓိပ္ပာယ်မရှိတာရှင်၊ ကျွန်မအဖေက လူသတ်သမားမှ မဟုတ်တာဘဲ'

'သူဟာ လူသတ်သမားပါ။ ငါအထောက်အထားနဲ့ ပြောပါ့မယ်၊ ပြီး . . . သူ့ကို တရားဥပဒေအရ အရေးယူပါစေမယ်'

ပျွန်က သူ့ကိုယ်သူပင် ကောင်းသို့ရှင်ရှင်ထဲမှ ဇာတ်ဆောင်တစ်ဦးလို ခံစား သည်။

'ရှင်က အဖေ့ကို သတ်မလို့ပေါ့လေ'

ပျွန်က ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ နေသည်။ တယ်ရိုပြန်ပြောရမည်ဆို သူမ စကားလုံးရှာလို့ မရခဲ့။

'ဒီနေရာက ထွက်သွားပါ။ အစောင့်ကို ခေါ်လိုက်ရမလား။ အောက်ထပ်မှာ အစောင့် ရှိနေတယ်'

ဖွန်က ခေါင်းညိတ်ပြီး

'ဟုတ်ပါတယ်။ အိမ်နောက်ဖေး လသာဆောင်ဘေးမှာ အစောင့်တစ်ယောက် ရှိနေပါတယ်။ ရှေ့တစ်နေရာမှာလည်း တစ်ယောက်ရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းက သူတို့ကို အထဲက သော့ခတ်ထားပြီးပြီပဲ'

သူမမျက်လုံးအစုံ ပြုစုခိုင်းသွားသည်။

'လတ်စသတ်တော့ ရှင်က သူတို့ကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့တာပေါ့လေ'

'လှေထဲကထွက်ပြီး အဝတ်အစား ဝတ်စမ်းပါ'

ဖွန်က အမိန့်ပေးပြန်သည်။

အချိန်တွေက အကုန်ပြန်နေမှန်း သူရိပ်စားမိသည်။ ဂျီနီဇာမြို့ရဲများက သည် နေရာကို ရောက်လာခဲ့လျှင် သူပြေးပေါက် ရှိတော့မည်မဟုတ်။

'မြန်မြန်'

သူက ဖောက်သည်။

သူမက ဖြည်းဖြည်းချင်းထလိုက်သည်။ မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ခါးတွင်ပတ်လိုက်သည်။ လှေထဲမှ လှမ်းထွက်သည်။ သူမ ခြေထဲများက ရှည်သည်။ သူမ ပခုံးကသေး၍ လုံးဝိုင်းနေသည်။

ဖွန်က သူမကို အိပ်ခန်းသို့ သူ့ရှေ့မှ ဖြတ်သွားစေသည်။ သူမက ဝီရိယမှ အဝတ်အစားများကို ထုတ်သည်။

သူမက ဖွန်ကို မခိုးမခန့်နှင့်ကြည့်သည်။ ပြီး . . . ကျောပေးကာ မျက်နှာသုတ် ပဝါကို ချွတ်ချ၍ အဝတ်အစားကို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ဝတ်သည်။

'ကျွန်မအဖေက ရှင်မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ဘာကြောင့်သတ်ချင်ရတာလဲ။ ဆိုစမ်းပါဦး။ ရှင်ပြောတာက အဓိပ္ပါယ်မဲ့လွန်းလို့ပါ'

ကယ်ရိုလင်းက အဝတ်အစားဝတ်ပြီးလျှင် ဖွန်ကို စိန်ခေါ်သလိုမေးသည်။

'မင်းအဖေက ငါ့ကို သေစေချင်တာ။ ငါက သူ့ရဲ့ သူ့လျှို့အမှောင့်ဝိုက် အကြောင်း အတုအစင်သိနေလို့။ ငါ့ရဲ့ အပန်းဖြေတဲ့ကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ငါ့မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေက တဲထဲမှာ အိပ်မောကျနေကြတယ်။ သူတို့လွတ်ဖို့ အခွင့်အလမ်းမကြုံခဲ့ဘူးလေ'

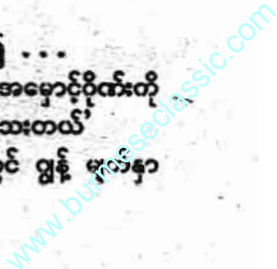
ကယ်ရိုလင်းက မျက်စောင်းထိုးပြီး . . .

'ရှင်ကို ကျွန်မ မယုံဘူး'

သူမက စကားဆက်ရန် ဟန်ပြင်ချိန်တွင် ဖွန်က ကြားဖြတ်၍ . . .

'ငါ့အဖေကိုလည်း သူ့သတ်ခဲ့သေးတယ်။ ငါ့အဖေက သူ့ သူ့လျှို့အမှောင့်ဝိုက်ကို သိသွားလို့လေ။ အဖေဟာ ဒီနေရာကိုရောက်ပြီး သူ့နဲ့ စကားပြောခဲ့သေးတယ်'

ကယ်ရိုလင်းက စကားပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဖွန် မျက်နှာ

သွင်ပြင်ကို မြင်ရလျှင် သူမမျက်လုံးတွင် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော သရုပ်ပေါ်လာသည်။
'ရှင်အဖေဆိုတာက အသတ်ကြီးပြီလေ။ ဆံပင်တွေဖြူနေပြီ မဟုတ်လား'
'မင်းအဖေ့ကို တွေ့ခဲ့ရသလား။ ဒီကိုတော့ လာလား'

ဖွန်က မေးသည်။

ကယ်ရီလင်းက ခေါင်းညိတ်ဖြေသည်။

'အခု သူ့သေပြီ။ မင်းအဖေက သတ်ခိုင်းလို့လေ'

ဖွန်က မချီတင်ကဲနှင့် ပြောသည်။

'မဟုတ်ဘဲနဲ့'

ကယ်ရီလင်းက ခေါင်းကို ခါယမ်းပြီးပြောသည်။ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်
လိုက်သည်။

ရဲများက အချိန်မရွေး ရောက်လာနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် မိမိလုပ်ရပ်များနှင့်
စပ်လျဉ်းလို့ သည်အမျိုးသမီးကို ရှင်းပြသင့်သည်ဟုထင်သည်။ တစ်စုံတစ်ဦးက သူ့ကို
ယုံပါမှ။

'သူ့အစောင့်ကို အောက်ထပ်မှ နေရာချလားတာကို မင်းဘယ်လိုထင်လို့လဲ။
ဒါ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ပဲလား'

ကယ်ရီလင်းက အဖြေပေးရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ ပြီးမှ မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်
နေလိုက်သည်။ သည်လောက်ဆို လုံလောက်ပါပြီ။ သူမတွင် သံသယဝင်လာသည်။
ဒါကို သူက သူမ မျက်လုံးအိမ်ထဲတွင် မြင်တွေ့နေရသည်။

'ငါကတော့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်လို့ မထင်ဘူး။ ငါ့အတွက်အောက်ထပ်မှာ နေရာ
ချထားတာ ဖြစ်ရမယ်။ ငါဒီကို အရောက်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ မင်းအဖေသိတယ်။ ငါ့ကို
သတ်ဖို့ သူ့ကို အမိန့်ပေးထားမှာ'

'မဟုတ်ဘူး'

'အခု မင်းအဖေ ဘယ်မှာလဲ။ ဘယ်သွားသလဲ'

ကယ်ရီလင်းက သူ့ကို စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။ သူမ နှာဖျားကလေးက နီရဲ
နေသည်။ သူမက လုံးလုံးလျားလျားမယုံ။ ပြီး . . . သူမက သူနှင့် ပူးပေါင်းကူညီရန်လည်း
အသင့်မရှိ။ သူမက အောက်ထပ်တုန်းက ပြုမူခဲ့ပုံအရ သည်လိုပဲ ရှိလိမ့်မည်လို့ သူက
မျှော်လင့်ထားပြီးသား။ သူမက အလွန်စိတ်ခိုင်သည်။

'ငါတို့ ဒီနေရာက ထွက်မယ်'

ဖွန်က ပြောသည်။

သူမက မျက်လုံးဝိုင်းသွားကာ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်မ အဖေဆီ ကယ်လီဖုန်းဆက်မယ်။ အဖေက ကျွန်မရှိရာ နောက်ထပ်

လိုက်လာလိမ့်မယ်'

'လန်ဒန်ရှိ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က မဟုတ်လား။ ငါသိပါတယ်။ ငါ့အဖေထံ
မင်း ဒီနေရာမှာ မရှိစေရဘူး။ မင်းအဖေက ထွက်သွားမိတကည်းက မင်းဟာ လုံခြုံစိတ်ချ

ရမယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်'

သူမ အိပ်ယာဘေးမှ တယ်လီဖုန်းအသံမြည်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက ဖုန်းကို ကြည့်မိသည်။

'မင်း ဒီအိမ်ထဲမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို မင်းခေါ်ထားတဲ့ လူတွေကလွဲရင် ဘယ်သူ သိသေးသလဲ။ အပေါင်းအသင်းတွေက သိသလား။ ဘယ်သူ သိသလဲ'

တယ်လီဖုန်းသံက မြည်ပြန်သည်။ ကယ်ရိုလင်းက ခေါင်းကို ခါယမ်းပြသည်။

ဇွန်က သူမကို မျက်ခြေပြတ်မခဲဘဲ တစ်ဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ နောက် တစ်ကြိမ် တယ်လီဖုန်းမြည်လျှင် သူက တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်

ပြီး ...

'ဟုတ်ကဲ့' အချိန်တွေက ကုန်မှန်းမသိ ကုန်နေမှန်း သူသိသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ဘက်တွင် နန်းဆက်သူ ဘယ်သူမှန်းလည်း သူရိပ်စားမိသည်။

'အခုပြောတာ ဘယ်သူလဲ'

တစ်ဘက်မှ ဆက်လာသူက မေးပြီ။ သူလေသံက ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည်။ ငြိတိသျှလူမျိုး အသံဖြစ်သည်။

'ဂျွန်မဟော်ကီပါ။ ကျွန်တော် စကားပြောနေရတဲ့သူဟာ၊ မက်နီးလ်ဟင်နရီလို့ ခင်ပါတယ်'

'ဘုရားရေ ... မင်း ဘာလိုချင်လို့လဲ'

'နောက်တစ်မိနစ်၊ နှစ်မိနစ်အတွင်း ကျွန်တော်နဲ့ ကယ်ရိုလင်းတို့ ဒီအိမ်က ဆက်ကြပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့နောက်ကို ခင်ဗျားလူတွေ စေလွှတ်မယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားအကြီးအကျယ် မှားပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် အမှန်ကို သိချင်လို့ပါ။ ခင်ဗျားဆီက သိချင်လို့ပါ။ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ပြီးမှ သိချင်ပါတယ်'

'မင်းထွက်သွားမှတော့ ငါက မင်းနဲ့တွေ့ဖို့ ဘယ်လို အချိန်အချက်လုပ်လို့ မှာလဲ'

ဟင်နရီက ခခယယ ပြောသည်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်လေသံတွင် မိမိသမီး လုံခြုံရေး အတွက် စိတ်ပူနေမှန်း သိသာသည်။

'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဆက်သွယ်ပါမယ်။ လန်ဒန်က ခင်ဗျား ဖုန်းနံပါတ်ကို ကျွန်တော် သိသားပဲ။ ထောက်လှမ်းရေးရုံးက ကယ်ရိုလင်း ဆက်နေကျဖုန်းနံပါတ်လေ'

'မင်းမိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ငါသတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ငါပြောတာယုံပါ။ ဆွစ် ခေ့တဲ့ကိစ္စပါ။ သူလုပ်တာပါ'

ဟင်နရီက ရေးကြီးသုတ်ဖျာနှင့် ပြောသည်။

'ရူပီယိုကလည်း ဒီလိုပဲပြောပါတယ်'

အချိန်အတန်ကြာသည်ထိ နှစ်ဦးစလုံး နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။ ပြီး ...

ဟင်နရီက အသံကို နှိပ်၍ ...

'လက်စသတ်တော့ မင်းလက်ချက်ကိုး'
 'ဘယ်သူလက်ချက်လို့ ခင်ဗျားထင်လို့လဲ'
 'မင်းနောက်ကို အိတ်လိမ့်တပ်ဖွဲ့က လိုက်နေပြီ၊ တစ်စုံတစ်ဦးလည်း လိုက်နေ
 သေးတယ်။ ငါ့အထင်တော့ စီ၊ အိုင်၊ အေ၊ ကနဲ့ တူတယ်'
 'စီ၊ အိုင်၊ အေက ဆွစ်နေရာမှာ အစားထိုးဖို့ လူရှိသလား'
 'ငါ့သမီးနဲ့ စကားပြောပါရစေ'
 'ကျွန်တော်မေးတာကို ခင်ဗျား မဖြေသေးဘူးလေ'
 'ငါ့သမီးနဲ့ စကားမပြောမချင်း ဘာမေးခွန်းကိုမှ ငါ မဖြေနိုင်ဘူး'
 ဂျွန်က ချီတုံချီတုံဖြစ်နေသည်။ ကယ်ရီလင်းက သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။
 သူက ဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကမ်းဝေးရင်း။
 'မင်းအဖေက စကားပြောချင်လို့တဲ့'
 ကယ်ရီလင်းက လျှောက်လာပြီး ဂျွန်ဆီမှ စကားပြောခွက်ကို လှမ်းယူသည်။
 'ဟုတ်တဲ့ . . . ဖေဖေ'
 ဂျွန်က ဟင်နရီစကားပြောသံကို ကြားနေရသည်။ သို့ရာတွင် ဘာတွေ ပြော
 မှန်း သဲသဲကွဲကွဲ မသိ။
 'သမီး စိတ်မကောင်းပါဘူး ဖေဖေ။ သမီးနဲ့ အဲလ်ဘတ်နဲ့ စကားများတယ်လေ။
 သမီး အိမ်ပြန်လာတာ အကောင်းဆုံးပါပဲလေ'
 သူမက ဂျွန်ကို စွေကြည့်သည်။
 'ဟင့်အင်း'
 သူမ ဆက်ပြောသည်။
 ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် သူမ မျက်နှာသွင်ပြင်က ပြောင်းသွားသည်။ သူမ မျက်နှာ
 တွင် သွေးမရှိတော့။
 ဂျွန်က စကားပြောခွက်ကို လုယူလိုက်သည်။
 'ကျွန်တော်တို့ ဆုံကြမယ်လေ။ ဆုံတဲ့အခါ ကျွန်တော်က အမှန်ကို သိချင်ပါတယ်'
 'ငါ့သမီးကို မင်းအန္တရာယ်ပေးရင်တော့။ မင်း မသာဖြစ်ပြီမှတ်'
 'ကျွန်တော်က ဘယ်လိုအပေးအယူ လုပ်မယ်ဆိုတာ၊ ခင်ဗျားက စိတ်ကူးမိသာ
 ပါလား။ ကျွန်တော်ဘာများ ဆုံးမီးစရာ ရှိသေးလို့လဲ'
 ဂျွန်က ဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ချလိုက်သည်။ သည်လူနှင့် ဆုံလျှင် ဘာလုပ်မိ
 ဘာတိုင်ရမှန်း မသိရသေး၍ စိတ်ဆိုးဒေါသ ဖြစ်နေမိသည်။ သူက သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
 စိမ့်ညက်ညက်ကျေအောင် ထုထောင်းလိုက်ချင်သည်။ သို့ပင်သိပြား၊ အခုလောက်
 လုပ်ခဲ့ပြီးရုံမျှနှင့်ပင် သူ့တွင် ခွန်အား၊ ရက်စက်သောစိတ် ရှိ မရှိကို မသိ။
 ကယ်ရီလင်းက သူ့မျက်နှာ တင်းမာခက်ထန်သွားမှန်း ရိပ်စားမိလိုက်သည်။
 'ရှင်ဖီနေရာက အခု ထွက်သွားမယ်ဆိုရင် ရှင်တစ်ဦးတည်း ထွက်သွားတယ်
 ဆိုတာ ဖေဖေ ယုံကြည်အောင် ကျွန်မပြောပေးမယ်လေ'

ဖွန်က သူမကို စူးစူးရဲရဲကြည့်လေသည်။ သူမက ဆက်၍ . . .

'အခု ထွက်လေ၊ ကျွန်မ စေတနာဆီ ပြန်ဆက်ပြီး ရှင်လည်းသွားပြီဆိုတာ ပြောမယ်။ ဒါမှ သူ့လူတွေကို ရုပ်သိမ်းမှာ'

'သူပြောတယ် မဟုတ်လား။ အောက်ထပ်က သူ့အစောင့်တွေက ငါ့ကိုသတ်ဖို့ အသင့်ရှိနေပြီလို့ ပြောတယ်မဟုတ်လား'

'အခုပဲ ထွက်သွားပါ။ ရှင်ဘာမှ မလုပ်နိုင်မိခင်မှာပဲ ရှင်မောသွားမယ်'

'အချိန် သိပ်နှောင်းသွားပြီ'

ဖွန်က သူမလွှတ်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ပြောသည်။ သူမကို တံခါးဆီသို့ တွန်းပို့လိုက်ပြီး . .

'မင်းကားသော့ ဘယ်မှာလဲ'

'ကားထဲမှာ'

သူမ ဘာပြောမိသည်ကို မရိပ်စားမိခင်မှာပင်၊ သူမက လိမ်ညာပြောလိုက်မိ သည်။

ဖွန်က တံခါးကို မဖွင့်မီ၊ သူမကို စေ့စေ့ကြည့်သည်။

'မင်းကို ငါတစ်ကြိမ်ပဲ ပြောတော့မယ်။ ငါဟာ အင်မတန် သွေးရူးသွေးတမ်း ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မင်းယုံစေချင်တယ်။ ငါ့မှာ ဆုံးရှုံးစရာဆိုလို့ ဘာဆိုဘာမှမရှိဘူး။

ငါမြတ်နိုးတွယ်တာ၊ တာ မှန်သမျှ ငါဆီက အတင်းအဓမ္မယူသွားကြပြီ'

သူမက တံတွေးကို မြိုချပြီး ခေါင်းညိတ်သည်။

'ငါတို့ အောက်ထပ်ကိုဆင်းမယ်။ မင်းကားထဲကို ဝင်မယ်။ ပြီး . . . ဒီနေရာက မောင်းထွက်သွားမယ်။ အကယ်၍ မင်းက အကူအညီခေါ်ဖို့ အားထုတ်ခဲ့ရင်၊ ဒါမှမဟုတ် အစောင့်တွေ အာရုံစိုက်လာအောင် တစ်စုံတစ်ခုလုပ်ခဲ့ရင် နောင်အခါမှာ ရဲကို သတင်း ပေးခဲ့ရင်၊ မင်းကို အသေသတ်ဖို့ လက်နှေးလိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ မင်း နားလည်ရဲ့လား'

သူမက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'ကောင်းပြီ။ သွားကြစို့'

ဖွန်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူမကိုဆွဲ၍ အောက်ထပ်သို့ အပြေးအလွှား ဆင်းသည်။ ပြီး . . . လှေကားအောက်မှ မီးဖိုခန်းထဲသို့ဝင်သည်။ လှည့်စားလို့လည်း မရနိုင်တော့မှန်းသိ၍ ကယ်ရီလင်းက ကားရုံထဲသို့ဆင်းရာ လှေကားရှိသည့် တံခါး ပေါက်ကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ရိုးစိရွက်စိ အမိုးဖွင့်တား၊ မတ်၊ ဝို၊ ဘီ ပြိုင်တားနှင့် အဲလ်ဖာရိုမီယိုတို့ကို ယှဉ် ရုပ်ထားသည်။

'အဲလ်ဖာရိုမီယိုက ကျွန်မတားပါ'

သူမက ပြောသည်။

သူတို့က သေနတ်သတ္တုရောင် ပြိုင်တားကလေးတို့တွေ့ပတ်၍ လျှောက်သွား သည်။ ဖွန်က ကယ်ရီလင်းကို ယာဉ်မောင်းထိုင်ခုံတွင် ထိုင်ရန်ညွှန်လိုက်သည်။ သူ့

ဝင်၍ တံခါးဘောင်အောက် ရောက်သည်ထိ ကိုယ်ကိုကုန်းနေလိုက်သည်။

သူမက သူ့ကို ငုံ့ကြည့်သည်။

'ကဲ . . . သွား'

သူက ပြောသည်။

သူက အလိုအလျှောက်ပွင့်သော ကားရုံတံခါးခလုတ် နှိပ်လိုက်သည်။ စက္ကန့် ပိုင်းမျှ အကြာတွင် သူမက ဂီယာထိုးသည်။ ဥမင်လိုက်မှ အပြင်သို့ထွက်သည်။ ကျောက်ခဲခင်း လမ်းပေါ်သို့ ရောက်သည်။ သူမက မှန်တံခါးကိုဆွဲချစဉ် ကားကို စက်ရှိုန်လျှော့လိုက် သည်။

သူ ဘာလုပ်နိုင်ပါလိမ့်။ သူသည် စည်ပိုင်းထဲမှ ငါးသေတ္တာနှင့် တူသည်။ သွေး ကြောများထဲသို့ လျှပ်စစ်စီးဝင်သွားသလို မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်ဖြစ်သွားသည်။ အစောင့်စာ သူ့ကို မြင်ပေလိမ့်မည်။

'ကဲ . . . အိမ်ကိုကြည့်ထားဟေ့'

ကယ်ရိုလင်းက အော်ပြောခဲ့သည်။

အစောင့်တစ်ဦးက တစ်စုံတစ်ရာ လှမ်းပြောသေးသည်။ ကယ်ရိုလင်းက အိမ်နီး ပြင်းပြင်းနှင့် မောင်းထွက်လိုက်စဉ် သူက အစောင့်မျက်နှာကို ရိပ်ခနဲသာ ကွေ့လိုက်ရသည်။ လမ်းချိုးတစ်ခုရောက်လျှင် ကွေ့သွားသည်။

သူမက ဂီယာများကို ထိုးသည်။ လမ်းကွေ့ပေါင်းများစွာကို ကွေ့ပတ်ပြီးမှ သူမက သူ့ကိုငုံ့ကြည့်သည်။

'ကဲ . . . ရှင်းပါပြီရှင်။ ကျွန်မတို့ကို မိနိုင်လိမ့်မယ် မထင်ပါဘူး'

သူက ထထိုင်ပြီး အိတ်ထဲသို့ ထိုးထည့်ထားသောလက်ကို ထုတ်လိုက်သည်။ သူမက သူ့တွင် သေနတ်မရှိမှန်း ရိပ်စားမိတော့သည်။ ဂျီနီဗာမြို့ပြင် တစ်နေရာသို့ ရောက် လျှင် သူက သူမ ဖခင်ထံ ဖုန်းဆက်မှာ သေချာသည်။ အဖေက လာလိမ့်မည်။

မှန်သည်။

သူနှင့် စကားပြောဖို့ အဖေ ရောက်လာပေလိမ့်မည်။

အခန်း (၂၀)

ဘရစ်မြို့သို့ ရထားဆိုက်လျှင် ဝရင်းက ပလက်ဖောင်းကို ဆင်းသည်။ ဂျွန်နှင့် ဆင်ဆမ်တို့ အရိပ်အရောင်ကိုမျှ တွေ့ရလို တွေ့ရငြား မျှော်လင့်တကြီးနှင့် ရှာသည်။ အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိလျှင်၊ ဝရင်းနှင့် ဝဲလေ့စ်တို့ကို လော်စီမ်းမြို့ထိ ခရီးဆက်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ လော်စီမ်းမြို့သည် မြို့ကြီးပြကြီးမို့ ပို့ဆောင်ရေး၏ အချက်အချာ ဖြစ်ရကား ပို၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်စရာ ရှိအံ့ထင်သည်။

ဝဲလေ့စ်က လော်စီမ်းမြို့ဘူတာရုံမှ ဝါရှင်တန်မှ မက်ဘန်ဒီနေအိမ်သို့ ဖုန်းဆက် လာသောအခါ၊ ဝါရှင်တန်တွင် ညနေခင်းအချိန် ဖြစ်နေလေပြီ။ မိမိသိရသမျှကို မက်ဘန်ဒီအား ပြောပြရမှာကိုပင် သူ စက်ဆုပ်လိမ့်မည်မှာ မလွဲ။

သူတို့တွင် အရေးကြီးပြဿနာနှစ်ခု ရှိနေသည်ဟု ဝဲလေ့စ်က ရှင်းပြသည်။

ပထမပြဿနာမှာ ဆင်ဆမ်၏အလောင်းကို ရထားသံလမ်းတွင် မတွေ့မီ အိတ်လိနှင့် ဆွစ်ဇာလန်ရဲတပ်ဖွဲ့ကို လာဘ်ထိုးရန်။

‘ဂျွန်တီဇူကိုတော့ ခွေထားလိုက်၊ လေဆိပ်တွေမှာ အစောင့်ချထားပြီးပြီး-ဟင်နရီ က မနေ့က နေ့လည်ခင်းမှာ အင်္ဂလန်ကို ရောက်လာတာတွေ့ရတယ်။ ဂျွန်က အနီးအနား မှာမရှိဘူး’

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

'ဘုရားရေ စိ၊ အိုင်၊ အေက ဟင်နရီကို လက်ရွှင်ပါလို့ ကျွန်တော် ပြောထားတယ် မဟုတ်လား။ အကယ်၍ သူက ခင်ဗျား လူတစ်ဦးဦးကို တွေ့ခဲ့ရင်'

ဝဲလေ့စ်က ပြစ်တင်စကား ဆိုသည်။

'ကျွန်တော် လူတချို့ကိုသာ အသုံးပြုတာပါ။ သူက သူတို့ကို မှတ်မိစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး။ အကယ်၍ သူက မှတ်မိလို့ ကျွန်တော့်ဆီ သတင်းပြန်ရောက် လာရင်၊ ဒါက လေ့ကျင့်ရေးဆင်းတာလို့ ပြောမှာပေါ့။ အဖွဲ့အစည်းအချင်းချင်း လုပ်နေတဲ့ ဟာသပဲ ဥစ္စာ။ ဒီအကြောင်းကို ညွှန်/မှူး ကြားဦးတော့ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ရဲနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တာဝန်ထား။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်လည်း ရှာဖွေစိစဉ်ရင် ပိုတောင်းမယ်။ ဝရင်းက သူတို့ကူညီဖို့ သွန်းမြို့က လူတွေကို ဆင်မခေါ် ဘူးလား။ ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်းတော့ ဆင်ဆမ်ဟာ သူနဲ့အတူရှိနေတဲ့ သက်သေခံ စာရွက်တွေအတိုင်းပဲ ပေါ့ဗျာ'

'ဒီမှာ ဝဲလေ့စ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ပတ်သက်လို့ကတော့ ကျွန်တော်ပြောထားတဲ့ နောက်ဆုံး အချိန်ပဲပေါ့။ အခု ခင်ဗျား သိတင်းတစ်ပတ် တုန်ခဲပြီနော်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားက ဖွန့် နောက်ကို လိုက်ချင်လိုက်၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းနောက်ကို လိုက်ချင်လိုက်၊ အဲဒါ ခင်ဗျားဘာသာ ခင်ဗျား ဆုံးဖြတ်'

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

မိမိသားသည် အခုထိ ဘေးမသိရန်မခ ရှိနေဆဲဟုသိရ၍ ဝဲလေ့စ်က စိတ် သက်သာရာ ရသည်။ အနည်းဆုံး သည်အခိုက်အတန့်တွင် ဟင်နရီက သူ့လက်လှမ်းလို့ မမီသေးပါလား။

'ဝရင်းရေ အသင့်ရှိပစေနော်'

သူက လော်စီမ်းက မထွက်မီမှာပင် ဝရင်းကိုမှာသည်။ သူတို့လူတွေ ရောက် မလာမီ၊ ပြဿနာမရှုပ်မီ သူက သည်နေရာမှ 'လစ်'မှ ဖြစ်ချိန်မည်။

'ဒါတွေ အတုန်ရှင်းပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် ကျွန်တော်ပြန်လာပါမယ်'

ဝရင်းက ပြောသည်။

ဆင်ဆမ်သည် လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၂၀) မှစ၍ သူ ညာလက်ရုံးဖြစ်ခဲ့သည်။ ညီရင်းအစ်ကိုထက်ပင် တပူးတွဲတွဲ ရှိခဲ့သည်။

'ဒါဆို ငါသွားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီပေါ့'

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ချခိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ရတာပဲ'

ဝရင်းက ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က မိမိကို ဂျီနီဗာကျိုင်းထရင်လေဆိပ်သို့ ပို့ပေးမည်။ အငှားယာန် တစ်စင်းကို တွေ့ရသည်။ နာရီဝက်ခန့်ဖြစ်သည်။ သည်မျှတိုတောင်းသော လေသံနှင့် ခရီးတွင် သူက ဝရင်း၏ မျက်နှာသွင်ပြင်ကို မျက်စိထဲမှာ ဖျောက်ဖျက်၍မရအောင် အခု မိမိက စိန့်အဲလ်ဘန်သို့ ကိုယ်တိုင် ဘားမောင်းသွားနေခိုက်မှာလည်း သူ့စကားအာရုံထဲမှာ

အရိပ်ထင်ထင် စွဲရစ်နေဆဲ၊ ကားငှားသူများက စိန့်အဲလ်ဘန်သည် လေဆိပ်မှာ တစ်နာရီ မောင်းရုံမျှသာ ဝေးသည်ဟုဆို၏။

မက်ဘန်ဒီက မိအားပေးလာခြင်းကို စတင်ခံစားနေရပြီ။ ပထမသော် ဆွစ် ဟောက်ဆုံးသွားရခြင်း ကိစ္စ၊ ပြီး . . . ဂျင်ဆင် အသတ်ခံရခြင်း ကိစ္စ၊ အခု ဆင်ဆမ် သေရခြင်း ကိစ္စ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးသည် မျက်ကန်းမဟုတ်၊ သူ့ကို လိမ်ညာဖြိုးဖြန်းခြင်းကို လက်ခံလိမ့်မည်မဟုတ်။

အကယ်၍ သည်လူကြီးကို သည်လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ပတ်သက်စေခဲ့လျှင် စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံး ရပ်သွားလိမ့်မည်ဟု မက်ဘန်ဒီက သတိပေးထားရသည်။ မည်သူ့ ကိုမှ အပြစ်မဖို့ဖို့၊ ကော်မရှင်တစ်ရပ်ကို ဖွဲ့စည်းမည်။ နောက်ဆုံးတွင် သည်အရှုပ်တော်ပုံ ကြီးတစ်ခုလုံးကို အထက်လွှတ်တော် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးကော်မတီသို့ လွှဲပြောင်းပေး ရမည်။

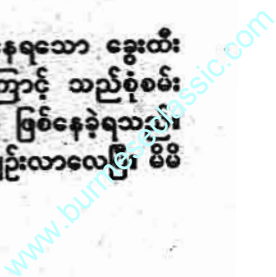
မက်ဘန်ဒီနှင့် ဟင်နရီသည် ဝင်ရိုးစွန်းတစ်ခုစီဖြစ်ပြီး မိမိဘဝက ဟိုပြေး သည်တူး လုပ်နေရသည့် နာရီချိန်သီးနှင့် တူပါကလားဟု ဝဲလေ့စ်က တွေးမိသည်။ ရေစီးနှစ်ခုက အခုအချိန်မှာ ရွေ့လျားနေပြီဟု သူထင်သည်။ တစ်ဘက်တွင် လူများ သေဆုံးရခြင်းကြောင့် ဝဲလေ့စ် စွပ်စွဲခြင်းမှာ မှန်လိမ့်မည်ဟု မက်ဘန်ဒီက ယုံကြည် လက်ခံစပြုသည်။

အခုတော့လည်း မက်ဘန်ဒီက ဝဲလေ့စ်ဘက်မှ လုံးလုံးလျားလျား ဖြစ်နေလေပြီ။ သူ သွေးရွေးသွေးတမ်း ဖြစ်မည်ဆိုလျှင်လည်း ဖြစ်စရာပင်။

မစ်ဆိုလာ မြို့ပြင်သစ်ခြင်းတွင် အသတ်ခံရသူများမှာ သူတပည့်နောက်လိုက်များ ဖြစ်သည်။ ဟင်နရီတစ်ယောက် စိုးရိမ်ပူပန်ရလောက်အောင် ဖွန်က အန္တရာယ်မထုတ် သေး။ အကယ်၍ ဆွစ်က အသက်ရှင်လျက် ရှိနေခဲ့လျှင်၊ ပြီး . . . အကယ်၍ လော့စ်အိန် ဂျလိမ်မြို့တွင် ဟင်နရီလူများက လူများပြီး သတ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စီ၊ အိုင်၊ အေမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ခဲ့လျှင် စီ၊ အိုင်၊ အေက လိုက်နေပြီဟု ဟင်နရီကို ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်ရာ ကျပေလိမ့်မည်။

ပြီး . . . ရွတ်ထို သေနတ်အပစ်ခံခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကလည်းရှိသည်။ သည်အမှု နောက်တွင် ဂျွန်လက်ချော်ဟု မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ သံသယရှိလိမ့်မည် မဟုတ်။ အကယ်၍ ဟင်နရီက ဆွစ်ဇာလန်နှင့် အိတ်လီရီတစ်ဖွဲ့များဆီမှ သတင်းရရှိင် စရာအကြောင်း ရှိခဲ့လျှင် သူ့ဆုံးခဲ့သော အမေရိကန်ရဲအရာရှိကိစ္စကို သူသံသယ ရှိပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ နှိုင်းဆစ်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က ဆွစ်ထံရောက်သွားခဲ့လျှင် စီ၊ အိုင်၊ အေကို ချုပ်ကိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ဝဲလေ့စ်အဖြစ်က နေပူကျဲကျဲ ခွေးမနောက် အနံ့ခံလိုက်နေရသော ခွေးထီး တစ်ကောင်နှင့်ပင် တူသေးတော့၊ မော့ဆတ်၏ အမိန့်ပေးခြင်းကြောင့် သည်စုံစမ်း စစ်ဆေးမှု စတင်ခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ ဝဲလေ့စ်သည် တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေခဲ့ရသလို၊ အခုအခါမှာသာ သူတဝဲလည်လည် လုပ်နေရခြင်းက ကျဉ်းသထက်ကျဉ်းလာလေပြီ။ မိမိ

သားကောင်ကို အနံ့ခံလို့ ရပြီ။ တင်နရီ တစ်ယောက်ကမူ မိမိကို ဝန်းရံပိတ်ဆို့ထားပြီမှန်း ရိပ်စားမိမှ ရိပ်မိပါလေစ။

စိန့်အဲလ်ဘန်မြို့ကလေးသည် သာတောင့်သာယာရှိ၏။ ဝဲလှေက မင်နော် ဟိုတယ်သို့ ကားမောင်းဝင်လာချိန်တွင် ညနေ (၆)နာရီ ရှိပြီ။ ကားငှားဌာနက အကြံပေး၍ သည်ဟိုတယ်သို့ ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်သည်။ အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် အခန်းတစ်ခန်း ရသည်။ (၅) ကေမူကျယ်သော ပန်းခြံနှင့် ကန်ကလေးတစ်ခုကို စီးမိုးမြင်နေရသည်။

သူက အထုပ်အပိုးကိုဖြန့်ရင်း နေသာသော နေ့တစ်နေ့ဆိုလျှင် သည်နေရာက အထူးပင် သာတောင့်သာယာ ရှိအံ့ ထင်သည်။

သူက ဝတ်စုံကို မီးပူတိုက်ရန်ပြင်လိုက်ပြီး ဟိုတယ်စာရေးကိုလည်း သတင်းစာ နှင့် ရတတ်သမျှ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားအညွှန်း စာအုပ်စာစောင်များ ယူခဲ့ရန်မှာသည်။

သူမှာသော ပစ္စည်းများရောက်လာလျှင် သူက ရေဇွေးဖြင့် ရေတဝကြီးခိုးသည်။ ရေချိုးဝလုံတွင် ရေစိမ်ရင်း သတင်းစာနှင့် ခရီးသွားအညွှန်းစာအုပ်များကို ဖတ်သည်။

နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် မီးပူတိုက်ပြီးဝတ်စုံကို လာပေးသည်။ ဝဲလှေက မှတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ရိတ်၍ အဝတ်အစားလဲပြီးလျှင် ညစာစားရန် အောက်ထပ်သို့ ဆင်း သည်။ ပြီးလျှင် သူက မြို့ထဲသို့ ကားမောင်းသွားသည်။

ရတတ်ယာဉ်တွင်း အလွန်တွင် တောင်ကုန်းနှင့် မှောင်နှင့်မည်းမည်းရှိနေသော တောအုပ်ကို တွေ့ရသည်။ သစ်ပင်များကြားမှ မီးရောင်ကလေး တစ်လက်လက် ရှိနေ သည်ကို တွေ့ရသည်။ တောင်ကုန်းဘက်တွင် တစ်စုံတစ်ဦး ရှိပေလိမ့်မည်။ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်နေပေလိမ့်မည်။ တောင်ကုန်းအထက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘယ်သူဘယ်ဝါပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်စုံတစ်ခုကို စောင့်မျှော်နေပေလိမ့်မည်။

သူက ကားကိုပြန်တွေ့သည်။ ဟိုတယ်ဆီသို့ ပြန်လှည့်သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ မိုးခြိမ်းသံကို ကြားရသည်။ ပြီး . . . မိုးဖွဲဖွဲကလေး ကျလာ သည်။

အခန်းထဲ ပြန်ရောက်လျှင် ဝဲလှေက တုတ်အင်္ကျီ ချိန်ခွက် လည်စီးကိုဖြည့်ပြီး ရှုပ်အင်္ကျီလက်တိုတင်ကာ ဝိစတီတစ်ခွက် ငှဲ့သောက်သည်။

ချိန်းမလက်ကီက သည်နေရာသို့ တစ်ကြိမ်မက ယောက်ခွဲဖူးသည်။ မလက်ကီက သူ့ချစ်သူကလေးကို သည်နေရာသို့ ခေါ်လာခဲ့ခြင်းက ပို၍ ယထင်တရ ကျမည်။

ဘာအတွက်လဲ။

ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ဖို့လဲ။

သူက ခရီးသွားလမ်းညွှန်စာအုပ်ကို ဖွင့်သည်။

“ကုန်းဆင်းမြတ်ခင်းပြင်တွင် ဝိတိုရိယလက်ထက် မတိုင်မီ (၁၉)ရာစုက အလွန်

လှပသော အိမ်ယာအဆောက်အအုံများရှိသည်။ အင်္ဂလန်တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ပါရှန်းမွေးပွဲ
ကော်ဇောများ အများဆုံးစုစည်းသော နေရာအဖြစ်လည်း ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားကြသည်”
ဟု ဖော်ပြပါရှိသည်။

ဝဲလေ့စ်က သတင်းစာဖတ်စဉ်က ရဟတ်ယာဉ်ကွင်း ဆောက်လုပ်ရေးဖွင့်ပွဲတွင်
ခါတ်ပုံရိုက်ထားသော လူတစ်စုထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်များအမည် ပါ၊မပါကို ခရီးသွားလမ်းညွှန်
စာအုပ်တွင် ရှာကြည့်သည်။ ပေတွန်ဟူသော အမည်ကို တွေ့ရသည်။

သူက လက်ညှိုးဖြင့် အများပြည်သူအား ကြည့်ခွင့်မပေးသော အိမ်တည်နေရာ
ကိုထိုးကြည့်သည်။ သည်အိမ်ကို လောရင့်နှင့် ကက်သလင်းပေတွန်တို့ နန်းမောင်နံ
ပိုင်ကြောင်း စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ဝဲလေ့စ်က သတင်းစာကို မီးရောင်တွင်မြှောက်
ကြည့်သည်။ လောရင့်ပေတွန်သည် အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ပိန်ပိန်ပါးပါးရှိ
သည်။ မျက်မှန်တပ်သည်။ အသက်အရွယ်ကြီးပြီ။

အညွှန်းစာအုပ်တွင် ပေတွန်၏ မိသားစုရာဇဝင်ကို စာရင်းပြုစုထားသည်။
လောရင့်ပေတွန်သည် ကမ္ဘာအကြီးဆုံး ရေနံကုမ္ပဏီဖြစ်သည်။ ဝါရီကိုကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌ
ဖြစ်သည်။

သူက စာအုပ်ကို ဘေးသို့ဖယ်ချထားလိုက်သည်။ နောက်ထပ် ဝိစရိတ်ငဲ့သည်။
ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှို့သည်။

ရဟတ်ယာဉ်ကွင်းသည် မိမိအကျိုးအတွက် ပေတွန်က ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
တန်ရာသည်။ သူသည် အလွန်အလုပ်များသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ အချိန်သည် သူ
အတွက် အလွန်တန်ဖိုးရှိသည်။

မလက်ကီ သည်နေရာသို့ တစ်စုံတစ်ဦးနှင့် တွေ့ရန်လာခဲ့သည်။ သို့သော်
ဝဲလေ့စ် သံသယရှိသလို ဆက်သွယ်ရေးပြုလုပ်တူကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်စပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး
ဦးနှင့် လာတွေ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ခရီးသွား အညွှန်းစာအုပ်တွင် အိမ်ပိုင်ရှင်ကြီးများ၏ အမည်စာရင်းသာပါ၍
သူတို့၏ အလုပ်အကိုင်ကိုမူ ဖော်ပြမထားပေ။ ထို့ကြောင့် ပထမစာမျက်နှာမှ နောက်ဆုံး
စာမျက်နှာထိ တပင်တပန်း လျှောက်ဖတ်ရသည်။

နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် အလျှင်စိမ်းချက်ဟူသော ဂျာမန်အမျိုးသားအမည်
တစ်ခုကို သူတွေ့ရသည်။ သူသည် မြို့မြောက်ဘက်ရှိ ခေတ်ရွှေပြေးနေသော မောနင်း
ရိုက်စ် အမည်ရှိ အိမ်ကြီးပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ ခရူဝါသံမဏီကုမ္ပဏီ၏ အစုရှယ်ယာ အများ
ဆုံး ပိုင်သူဖြစ်သလို၊ ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်သည်။ ယင်းကုမ္ပဏီသည် ကမ္ဘာလုံး
သို့မဟုတ် ဆဌမအကြီးဆုံး သံမဏီကုမ္ပဏီဖြစ်သည်။ အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်နှင့် ဘာနော်သွင်
စက်ရုံများရှိသည်။

နောက်နာရီဝက်ခန့် ဆက်ဖတ်လျှင်၊ တတိယအမည်နှင့် တေတ္ထအမည်များ
ပေါ်လာသည်။

ဂျောပါနာဂီအိုတိုပိုလပ်စ်။

သူအိမ်မှာ ရဟတ်ယာဉ်တွင်းဆောက်သော ဟားကုတ် အင်တာနေရှင်နယ် လီမိတက်ပိုင် ကျွဲဒါခေတ် မတိုင်မီက အိမ်ဖျက်ကြီးဖြစ်သည်။ အေသင် (ဂရိနိုင်ငံ) လန်ဒန်နှင့် နယူးယောက်တို့တွင် ရုံးခန်းများရှိသည်။

ဆာရူဒီယာဒ် ဖွန်စတုံး။

သူက စိန့်အဲလ်ဘန်မြို့ အရှေ့ဘက်တွင် မြေဧက (၁၅၀) ကျော်ကို ပိုင်ဆိုင်သည်။ ဆက်သွယ်ရေးပြုလုပ်ရာ လီမိတက်၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။

ဆက်သွယ်ရေးပြုလုပ်ရာလီမိတက်သည် အစွဲအမူနှင့် သူ့လျှို့ ဖြိုလုပ်တုမိမိတို့ အတွက် ပုံဆွဲပြီး အားလံကာရွတ်တွင် စခန်းတည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်။

သည်အမည်ကို သည်နေရာတွင် တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထား၍ ဝဲလှေစံက အံ့ဩခြင်း မဖြစ်မိ။

ဧကန္တ မလက်တီက ဖွန်စတုံးနှင့်တွေ့ရန် သည်နေရာသို့လာခြင်းဖြစ်သည်။ မလက်တီနှင့် သည်ကုမ္ပဏီ အဆက်အသွယ်ရှိကြောင်း သာဓက ထူနိုင်ပြီ။ အားလံကာ ရွတ် စီမံကိန်းကို မလက်တီ၏ အကြံပေးချက်အရ တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဝတ်ဗာမင်က ပြောပြခဲ့သည်။

သို့သော် သည်စိန့်အဲလ်ဘန်မြို့တွင် ဖွန်စတုံးနှင့် ပတ်သက်ရာ ပတ်သက် ကြောင်း ပုဂ္ဂိုလ်များက ဘယ်သို့ ရှိလိမ့်မည်နည်း။

မလက်တီ ပြီး . . . သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းနှင့် ဆက်သွယ်သော အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိသေးသလား။

မလက်တီ ဆွန်ဖျာကို ဆွေပြုမျိုးပြသဘောမျိုးလို သည်နေရာသို့ ဘာကြောင့် ခေါ်ခဲ့ရပါလိမ့်။

သည်ပုဂ္ဂိုလ်များက မလက်တီ၏ မိသားစုများမဟုတ်၊ ဟုတ်များ ဟုတ်လေ သလား။

ဝဲလှေစံက ခရီးသွားအညွှန်းစာအုပ်ကို ဆက်ဖတ်သည်။ မိနစ် ၂၀ အကြာတွင် သတင်းစာ ခါတ်ပုံတွင်ပါသော ဒုတိယအမည်ကို တွေ့ရသည်။

အူးဘတ်ဟုမ်း . . .

သူသည် အင်တာကွန်တီနင်တယ် စက်မှုလုပ်ငန်း၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ၄-ဦး (၅-ဦးလည်း ဖြစ်နိုင်သည်)တို့က လန်ဒန်မြို့မြောက်ဘက်၊ သည်မြို့ကလေးအနီးဝန်းကျင်တွင် သူတို့ နေအိမ်များရှိနေခြင်းက ယုံကြည်နိုင်စရာပင် မရှိ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်များ ဖြစ်လေရောသလား။

ဝဲလှေစံက မိမိကိုယ်ကို မေးမိသည်။

သူက ဒါကို သံသယရှိသည်။

သို့ရာတွင် အကယ်၍ သူတို့က လက်တွဲဆောင်ရွက်ခဲ့လျှင် . . .

အကယ်၍ သူတို့က သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းနှင့် ဆက်သွယ်မှုရှိခဲ့လျှင် . . .

သူတို့ တစ်ဦးချင်းနီးစပ်မှုက အခုလိုပင် ဖူးတွယ်ဟန်ဆောင်မှုမရှိဘဲ ပြောင်ပြောင် တင်းတင်း ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ သူတို့က မောက်မာရာကျပေလိမ့်မည်။ မိမိတို့အား မည်သူတို့မှ သံသယရှိအံ့မည် မဟုတ်ဟု တထစ်ချ ယုံကြည်စိတ်ချကြ၍ ဖြစ်မည်။

ကေန္တ မိမိသည် စိတ်ကူးယဉ်ဖြစ်ရပ်နောက်ကို ရောက်နေခြင်းဖြစ်မည်။

ဆွန်ဂျာကို တစ်စုံတစ်ဦးတွေ့ဖို့ရန် မလက်ကံက သည်နေရာသို့ ခေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်။ အပျော်ခရီးမဟုတ်ခဲ့လျှင် တစ်စုံတစ်ဦးနှင့် တွေ့ရဖို့သာဖြစ်မည်။

ဂြိုဟ်တုစီမံတိန်းသည် မလက်ကံ အကြံပေးလို့ဆိုသော ဝက်ဇာမင်ပြောစကား ကို သူ ကြားယောင်နေပြန်သည်။ သူ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းပါတလား။ ဆက်သွယ်ဂြိုဟ်တု ကုမ္ပဏီက တည်ဆောက်ပေးသည်။ မလက်ကံက ဆွန်ဂျာကို သည်နေရာသို့ ခေါ်ခဲ့သည်။

နတ်ကီးသူလို ယစ်ကောင်နှင့်အတူ တွန်းရီရာသို့ လာခြင်းမျိုးများလား။

မလက်ကံက တစ်ဦးတည်းမလာခဲ့။ သူ့ချစ်ရသော အမျိုးသမီးကို အပါခေါ်ခဲ့ သည်။ သူ့ချစ်ရသူသည် မော့ဆက်ဇေ့နှင့် တစ်ဦးဖြစ်၏။

ဆွန်ဂျာက မည်မျှ "ခိုက်" နေခဲ့သနည်းဟူမူ၊ နောင်တွင် မိမိအသက်ကိုပင် စွန့်၍ မလက်ကံကို အကာအကွယ်ပေးခဲ့သည်။

သူက ဇနီးမာဂျီကို ပြန်သတိရသည်။ ရှေးယခင်က မာဂျီသဘောကျ မိမိ လုပ်ရပ်များ အကြောင်းကို ပြန်စဉ်းစားသည်။ သူ့အဖို့ အလွန်အရေးပါသော ကိစ္စရပ်များ ကို ဇနီး၏ခွင့်ပြုချက်ကို ရယူတတ်သည်။ စီ၊ အိုင်၊ အေ အဖွဲ့အစည်းအပြင်တွင် မိမိအောင်မြင်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးစရာဆိုလို့ ဇနီးမာဂျီသာ ရှိခဲ့သည်။

မလက်ကံကလည်း ဆွန်ဂျာနှင့် သည်လိုပဲ လုပ်ခဲ့လေသလား။ သို့ဆိုလျှင် သည်နေရာ ဘယ်သူ သို့မဟုတ် ဘယ်အရာကို မိမိအောင်မြင်မှုအဖြစ် စာရင်းပေးခဲ့မိပါလိမ့်။

သူက နာရီကို ကြည့်သည်။ ည ၁၁ နာရီကျော်ပြီ။ သူက မောပန်းနွမ်းလျနေပြီ။ သို့ရာတွင် မျက်လုံးများက ကြောင်နေသည်။ ရုပ်ပုံလွှာများနှင့် အတွေးများက တစ်ခုစီ ပေါ်လာသည်။ သည်နေရာတွင် ဘယ်သူကမှ သူ့ကို မမျှော်လင့်ကြသော်ငြားလည်း သည်နေရာတွင် အန္တရာယ်များသည်။ သူက သေခဲ့ပြီးပြီ။ သို့ပင်သို့ငြား သူ့လုပ်ရပ်မှ မှန်သမျှကို စောင့်ကြည့်နေသော မျက်လုံးများက ရှိမည်ဟု ခံစားမိသည်။ မိမိ၏ တထယ့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖော်ထုတ်စေမည့် အမှားတစ်ကွက် ကျူးလွန်မိမည်ကို စောင့်ကြည့်နေကြ လိမ့်မည်။

တခြား ပုဂ္ဂိုလ်လ်များလည်း ရှိနိုင်သည်။ အကယ်၍ မိမိအသုအဆ မှန်ခဲ့လျှင် သည်နေရာသည် ရဲတိုက်သဖွယ်ရှိမည်။

သူ့အယူအဆ မှားပါစေဟု သူက မှိုးမှိုးသားသား မျှော်လင့်မိသည်။

စောစောပိုင်းက မိမိစိတ်ကူးခြင်းထက်ပင် ရှုပ်ထွေးမှုများက ကြောက်ခန်းလိလိ ဖြစ်စရာကောင်းသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အကျပြုဓာတ်ပေါင်းမို၏ ထိန်းချုပ်ခန်းထဲမှ အချက် ပေးသံထွက်လာမှာကို စောင့်နေသလို အဖြစ်မျိုးနှင့်ပင် တူသေးတော့။

သူက အိပ်ရာခုတ်ထက်သို့တက်၍ လဲလျောင်းနေလိုက်သည်။ သူက မှုတ်နာ

ကျက်ကို မော့ကြည့်သည်။ မျက်လုံးများက မှိတ်လို့မရဘဲ ကြောင်နေသည်။

ဝီလျံမောရစ်ဆင်သည် စိန့်တင်နက်မြို့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ဦးအဖြစ် ရောက်လာခဲ့သည်။ သို့ဆိုလျှင် မိမိကို အာရုံမစိုက်ဘဲ ဓနက်ဖြန် မနက်စောစော ပြန်ထွက် သွားလို့ရသည်။ သို့ရာတွင် သည်ညမှာ ထွက်ခွာလို့မဖြစ်နိုင်။ သူ့ကို ပြန်တွေ့သွားကြ ပေလိမ့်မည်။

ဝဲလေ့စ်က အတွေးကို ပြောင်းလိုက်ပြန်သည်။ သူက မိမိအတွက် စိုးရိမ် ပူပန်ခြင်းမဟုတ်။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းကို ဖော်ထုတ်လို့ နောက်ဆုံးရမည့် ပီတိသော မနုဿ ဖြစ်ရခြင်းကြောင့် လှည့်စားခံရမှာကိုမူ ကြောက်နေသည်။ လူပေါင်းများစွာ၏ အသက်ကို စတေးခဲ့ရပြီးလေပြီ။

မနက်တွင် သူက စိတ်ကို လွင့်ချင်ရာ လွင့်လိုက်မည်။ မနက်ကျလျှင် သူ တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ သည်အတွေးနှင့် သူ အိပ်မောကျသွားသည်။

မနက်ခင်းက ကြည်ကြည်လင်လင် မရှိ။ မိုးစဲသွားပြီ။

ဝဲလေ့စ်က အိပ်ရာမှ စောစောနိုးသည်။ နံနက်ဦးစာကို အခန်းသို့ မှာစားသည်။ အထုပ်အဖိုးပြင်၍ တိုတယ်မှထွက်ပြီး လန်ဒန် ဟီးသရီးလေဆိပ်သို့ ကားမောင်းပြန်သည်။ ကားမောင်းရင်း သူက မိမိသည် မိုက်ရွှေရဲများ ဖြစ်လေမလားဟု တွေးနေမိသည်။ ယခုထိ ဖြစ်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နှမိတ်ရှင်းလင်းချက်တော့ ရှိသည်။ သူ့လျှို့ အမှောင့်ဂိုဏ်းရှိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဟင်နရီဆီမှာ သူ့ကိုယ်တိုင် နားနှင့် ဆက် ဆက်ကြားခဲ့ရပြီးပြီ။ သို့ရာတွင် သည်နေရာမှာပင် ရပ်ကောင်းရပ်မည်။ ဟင်နရီအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးရသော ဇရာ့ဂျွန်ကို စုဆောင်းပေးခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သူက မှီရာဖမ်းဆွဲရသောအဖြစ်မျိုး ရောက်နေပြီမှန်းသိသည်။ ဟင်နရီကိုယ်တိုင် သည်ထက် ပိုသည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့သည်။

သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းသည် အမေရိကန်တို့က အကျမြူပုံးကို အောင်မြင်ခဲ့သည့် ၁၉၄၀-ခုနှစ်များမှ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ နျူကလီးယားစစ် မဖြစ်ပေါ် စေရေးအတွက် ဖြစ်သည်တဲ့။

သို့ရာတွင် သည်ထက်ပိုမှာ သေချာသည်။ ပို၍ ကြီးစားသော ရည်မှန်းချက် ရှိနိုင်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်မို့ ကားအသွားအလာ နည်းသည်။ ထို့ကြောင့် ကားမောင်းရင်း စဉ်းစားချိန်ဆရသည်။ သူက ဟင်နရီပြောတာ မှန်မှမှန်ပါပဲလားဟု တွေးနေမိပြန်သည်။ မူတွဲက နျူကလီးယားစစ်ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ရယူရေးဆို သည်မှာ မှန်တန်သောဒဿနဖြစ်မည်။ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကြာထိ နျူကလီးယားစစ်က ငြိမ်းခြောက်နေခဲ့သည်။

ဘုရားရေ သူပြောတာ မှန်များ မှန်နေမလား။

ဝဲလှေစံက ကားကို အငှားယာဉ်ငှာနဲ့ ချိုးဝင်မောင်းသွားသည်။ ပြီး . . .
ဝါရှင်တန်သို့ မွန်းမတိမ်းမီ ထွက်မည့် အမေရိကန်လေယာဉ်နှင့် လိုက်ပါရန် လက်မှတ်ဝယ်
သည်။ နောက်တစ်နာရီအကြာမှာပင် လေယာဉ်ထွက်သည်။ တယ်လီဖုန်းရုံတစ်ခုမှ နိုင်ငံ
တော်ဆက်သွယ်ရေး အော်ပရေတာထံသို့ ဆက်သည်။ လွန်ခဲ့တဲ့ညက ဖုန်း ဆက်ချင်
သည်။ သို့ရာတွင် စိန့်အဲလ်တန်က ဆက်ရမှာက အန္တရာယ်များလွန်းသည်။

သူက၊ သူ့မြီရှင်ကတ်ပြားနံပါတ်ကို ပြောပြ၍ ဖုန်း ၃ နေရာ ခေါ်ချင်ကြောင်း
အော်ပရေတာကို ပြောပြသည်။

ပြီး . . . ပထမဆုံး ဆက်လိုသောဖုန်းနံပါတ်ကို ပေးလိုက်သည်။

အဆက်အသွယ်မရမီ ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိ၍ စောင့်နေသည်။

ဖုန်း နှစ်ကြိမ်မြည်ပြီး အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ထူးသည်။

“မော်ရစ်ဆင်ပါ။ ကားလ်နဲ့ စကားပြောချင်လို့”

ဝဲလှေစံက ဂျာမန်ဘာသာစကားနှင့် ပြောသည်။

“မော်ရစ်ဆင်လား”

အမျိုးသမီးကြီးက မေးသည်။ သူမသည် ကားလ်၏ ဝမ်းကွဲနှုမဖြစ်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟိုတစ်နေ့ကပဲ ကားလ်ဆီ အလည်လာခဲ့တဲ့သူပါ။ သူနဲ့ စကား

ပြောစရာကိစ္စက အရေးကြီးလို့ပါ”

“ခဏနေနော်”

ခဏအကြာတွင် ကားလ်မာဂရက်စ်နှင့် အဆက်အသွယ်ရသည်။

“မစွတာမော်ရစ်ဆင်လား”

သူက သတိထား၍မေးသည်။

“ကျွန်တော်ပါ။ ခင်ဗျားကို တစ်ခုမေးဖို့ သတိမေ့ခဲ့လို့”

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

“တော်ပါတော့ဗျာ။ ဒါတွေကို ကျွန်တော် မကြားချင်တော့ဘူး။ ဝက်ဇာမင်နဲ့
ကျွန်တော် စကားပြောပြီးပြီ။ သူ တဲလ်အဗီးကို ပြန်ရောက်နေပြီ”

ကားလ်က ပြောသည်။

“ကျွန်တော်ထင်သားပဲ။ လုပ်စရာကိုင်စရာတွေက တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး ထွန်
သေးလို့ပါ။ ခင်ဗျားဆီက အတူအညီလိုပါတယ်။ ဒါ နောက်ဆုံး အတူအညီထောင်
ခြင်းပါ”

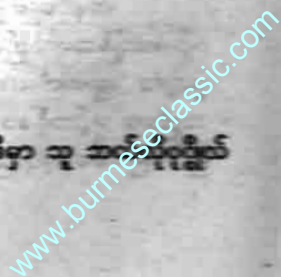
ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

ခေတ္တခဏမျှ စကားပြောရပ်သွားသည်။

ပြီးမှ ကားလ်က -

“ကောင်းပြီလေ၊ ဘာများသိချင်လို့ပါလိမ့်”

“စိန့်အဲလ်ဘန်ကို ခရီးသွားပြီးတာနဲ့ အကြိမ်တိုင်း အဲဒီမှာ သူ ဆက်သွယ်ချင်

တွေ့ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကို ထုတ်ဖော်မပြောပြဘူးလား”

“ဘာမှ မပြောဘူးလို့ ကျွန်တော်ပြောခဲ့ပြီးပါပေတော့၊ သမီးက အဲဒီအကြောင်း တွေကို လုံးဝပြောမပြောဘူး”

“ခင်ဗျားပြောတော့ ဆွန်ဂျာက ရှည်ရှည်လျားလျား ပြောမပြောဘူးဆို၊ တစ်စုံ တစ်ခုတော့ ပြောပြတယ်လို့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပေါ့၊ နာမည်တစ်ခု၊ ထမင်းစားပွဲတစ်ခု၊ ဘယ်လောက်နှုတ်လုံတယ်ပဲ ဆိုဆို၊ တစ်ခုခု ပြောမပြောဘူးလား၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်က ပြောနေစရာ မလိုပါဘူးဗျား၊ ခင်ဗျား တတ်ပါတယ်”

“ဘာမှ မရှိပါဘူးဗျာ”

ကားလ်က ပြောပြီး ရုတ်တရက် စကားရပ်လိုက်သည်။

“ဘာများပါလိမ့်”

“များများစားစား ပြောမပြောဘူးဆိုဗျာ၊ ဆွန်ဂျာဟာ ပါရုန်းမွေးပွဲကော်ဇောတွေကို ငမ်းငမ်းတက်မှန်း ကျွန်တော်သတိရတယ်ဗျာ၊ မလက်ကီနဲ့ ဆွန်ဂျာတို့ အင်္ဂလန်ကအပြန် ခရီးမှာ သူက ပါရုန်းမွေးပွဲကော်ဇောကို လိုချင်လွန်းလို့ အဓမ္မအမူးပါပဲဗျာ၊ အဲဒါ ခင်ဗျား အတွက် အကျိုးများရှိနိုင်မလား”

ဝဲလှေစ်က ခရီးသွားအညွှန်းစာအုပ်ကို ပြန်ကြည့်သည်။

လောရင့်ပေထွန်း၏နေအိမ်တွင် အဖိုးတန် ပါရုန်းမွေးပွဲကော်ဇောများကို အများ ဆုံး စုဆောင်းထားမှန်း သိရသည်။

“အမည်တစ်ခု၊ ဒါမှမဟုတ် အမည်များကို ပြောမပြောဘူးလား၊ လောရင့်တို့ ကက်သလင်းဆိုတဲ့ အမည်လေ”

“ဟင့်အင်း . . . ဒါထက် ပိုမပြောပြခဲ့ပါဘူး၊ ဆွန်ဂျာက သူ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကို သိပ်ပြောပြလေ့မရှိဘူး၊ သူနဲ့ မလက်ကီတို့ အင်္ဂလန်သွားတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း၊ တော်ဇောတွေအကြောင်း ဒီလောက်ပဲ ပြောပြပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကားလ်၊ ကျေးဇူး အထူးတင်ပါတယ်”

“ကံကောင်းပါစေဗျာ”

ကားလ်က ပြောပြီး ဖုန်းချလိုက်သည်။

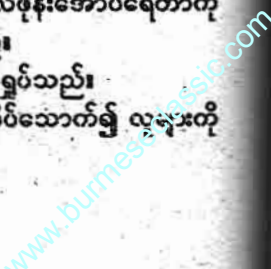
နောက်ဖုန်းတစ်ခုနှင့် အဆက်အသွယ်ရဖို့ ၁၀ မိနစ်မျှ အချိန်တုန်သည်။ အဆက်အသွယ်ရလျှင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက “ဟုတ်ကဲ့”ဟု စကားတစ်လုံးတည်းသာ ပြော၍ ထွားသည်။

“ဝက်ဇာမင်ကို ပြောပြပါ၊ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်လို့၊ ကျွန်တော် မောရစ်ဆင်ပါ”

ဝဲလှေစ်ကပြောပြီး တံလ်အပီးရှိ မော့ဆက်အဖွဲ့မှ တယ်လီဖုန်းအော်ပရေတာကို မိမိစကားပြောနေသော ဖုန်းရုံနံပါတ်ကိုပေး၍ ဖုန်းချလိုက်သည်။

သည်မနတ် လေဆိပ်တွင် အံ့ဩရလောက်အောင် လူရွပ်သည်။

ဝဲလှေစ်က ဝက်ဇာမင်ထံမှ ဖုန်းစောင့်နေစဉ် ဆေးပြင်းယိပ်သောက်၍ လူများကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

၅ မိနစ်မျှပင် မကြာပါ။ ဝက်ဇာမင်ဆီမှ ဖုန်းဆက်လာသည်။
“မော်ရစ်ဆင်လား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဖျွန်တော်ပါ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“ခင်ဗျားက ဟီးသရိုးလေဆိပ်မှာ ဘာလုပ်နေလို့လဲ”

ဝဲလေ့စ်က သဘောကျသွားသည်။ ဝက်ဇာမင်၏ ရုံးအဖွဲ့သားက မိမိ ပေးလိုက်သော ဖုန်းနံပါတ်ကို အလျင်စလို ရှာနိုင်ခဲ့သည်။

“ကျွန်တော် အိမ်အပြန်ခရီးမှာပါ။ ကျွန်တော်ခရီးမဆက်မီ သိချင်တာလေး တစ်ခုရှိလို့ပါ”

“ဟင့်အင်း . . .”

“ဆက်သွယ်ရေးဂြိုဟ်တုကုမ္ပဏီက အီလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းများ ပေးခဲ့တယ်။ တည်းခိုအောက်တွဲပစ္စည်းက ဘယ်သူပေးခဲ့တာလဲ။ အစွဲရေးကုမ္ပဏီလား”

ဝက်ဇာမင်က ဘာမျှဖြန့်မပြော။

“အခု ပြန်ဖြစ်နေပြန်ပြီဗျာ။ တစ်ထေရာတည်းပဲ။ ကျွန်တော်က ဟန့်တားဖို့ ကြိုးစားနေပါကယ်”

“အစွဲရေးကုမ္ပဏီ မတုတ်ရပါဘူး။ ဆက်သွယ်ရေးဂြိုဟ်တုကုမ္ပဏီက သူ့နဲ့ လက်တွဲလုပ်လေ့ရှိတဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ငှားဖို့အကြံပေးတယ်။ အဲဒီကုမ္ပဏီကို ငှားခဲ့တယ်”

“ဟားဟုတ် အင်တာနေရှင်နယ်လ်လား”

“ဟုတ်ကယ်”

ဝက်ဇာမင်က ပြောသည်။

အေသင်က ဖြစ်မည်ဟု ဝဲလေ့စ်ထင်သည်။ အတော်ကြာခဲ့ပြီဟု ထင်ရသည်။ သို့ရာတွင် အဆက်အသွယ်ရှိသည်။ ရောမဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီကြီးဟု အေသင်မြို့မှာလည်း ရုံးခွဲရှိသည်။ ပစ္စည်းထိန်းငှာနတွင် မိမိအတွက်ထောင်ခဲ့သော ဗုံးပေါက်တွဲရာ နေရာမှာ အေသင်မှာပင်ဖြစ်၏။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

ဝဲလေ့စ်က ဆိုသည်။

“ခင်ဗျား ဘာတွေ့ရလို့လဲ။ ကျွန်တော့်အတွက် အကျိုးရှိမှာလား”

“အခုတော့ မတုတ်သေးပါဘူး။ မကြာမတင်မှာဘဲ အကျိုးရှိမှာပါ”

ခရီးထွက်ရန် မိနစ် ၂၀ မျှပင် မကြာတော့ပေ။ ဝဲလေ့စ်က နောက်ဆုံးနံပါတ်ကို ဆက်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်က မက်ဘန်ဒီ ဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားက စိတ်ချရတဲ့ လိုင်းကလား”

ဝဲလှေစံက မေးသည်။

မက်ဘန်ဒီက စိတ်ချရကြောင်း ပြောပြီး။

'ဒီမှာ မနက် (၅)နာရီပဲ ရှိသေးတယ်။ ဘယ်ကဆက်တာလဲ။ ဟိုမှာ ဝရင်းကတော့

အဆင်ပြေနေပြီ'

'ကျွန်တော် အခုပဲ ပြန်တော့မလို့၊ ဒီနေ့ညနေခင်း ဟိုအိမ်မှာ ကျွန်တော်ရှိနေမယ်'

'ကျွန်တော်က ဒီကနေ့ရပ်ဖို့ ပြောတော့မလို့'

'မလုပ်ပါနဲ့ဦး'

ဝဲလှေစံက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် ပြောသည်။ ပြီး . . . မိမိတို့ အာရုံစိုက် မစိုက် ဘေးဘေးဘီဘီကို ကြည့်သည်။

ပြီး . . . သူက

'ခင်ဗျားပြောတော့ တစ်ပတ်အချိန်ရသေးတယ်ဆို'

'အဆုံးအရှုံးများလွန်းလို့'

'ကျွန်တော်ဆုံးရှုံးရတာကိုတော့ ခင်ဗျားဘာပြောမလဲ။ ဝှန်က ဟိုနေရာ ရောက်နေပြီ။ အခုမှတော့ မရပ်လိုက်ပါနဲ့'

'ခင်ဗျားပြန်ရောက်တော့မှ ပြောကြသေးတာပေါ့'

'တောင်းပါပြီ။ ဒါပေမယ့် အခိုက်အတန့်မှာတော့ ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့ဦး။ ခင်ဗျားဆီက ကတိ လိုချင်ပါတယ်'

'ခင်ဗျား ပြန်ရောက်တဲ့အထိ စောင့်ပါ့မယ်လေ'

'တစ်ခုမေးပါရစေ။ ကျွန်တော်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း တစ်ခုခုလိုလို့ပါ။ ဆိုမင် ကိရိယာကို ဘယ်သူက ထုတ်လုပ်တာလဲ။ အားလံကာရွတ်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ အားလံ ကာရွတ်မှာ အခြေစိုက်တဲ့ ရော်ဒန်တပ်ကို တိုက်ခဲ့တဲ့ ဓာတ်ငွေ့လေ'

'ဘုရားရေ ဒါက သီးသန့်လိုင်း မဟုတ်ဘူးဗျ'

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

ဝဲလှေစံက ခေတ္တခဏမျှ စောင့်နေသည်။

'အင်တာကျွန်တီနင်တဲလ် စက်မှုလုပ်ငန်း'

မက်ဘန်ဒီက ပြန်ပြောသည်။

အရာရာတိုင်းက၊ ဝဲလှေစံအတွက် ပီပီရီရီနဲ့ ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။ နောက်ဆုံး ဆောင်ရွက်စရာ တစ်ခုတည်းကိုသာ ကျန်သည်။ ဒါဆို သူတို့လိုသမျှ အကုန်အစင် ရပေလိမ့်မည်။

'အဲဒီမှာ ကိုပင်စကီးရှိသလား။ ကျွန်တော်တို့က လူအင်အားလိုလို့ပါ'

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

'သူတို့က ဆင်ဆမ်ရဲ့အလောင်းကိုတွေ့ပြီ။ စင်ပလွန်ဥမင်လိုက်ရဲ့ အိတ်နဲ့ နယ်မြေဘက်မှ တွေ့ရတာ'

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

'ဝရင်းက ဘယ်လိုကိုင်တွယ်သလဲ'
 'သူ့ကို ပြန်ခေါ်ထားတယ်'
 'ကျွန်တော် ဒီနေ့နေခင်းမှာ ပြန်ရောက်မယ်'
 ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

သည်အထိ လုပ်စရာများက တပုံတပင်ကြီး ရှိသေးသည်။ သူ့သားအတွက် အချိန်က ကုန်လွယ်လွန်းမှန်း သူ သတိပြုမိသည်။

အားလုံးအတွက် ဝရင်းက စုစည်းပေးပေလိမ့်မည်။ သူတို့တစ်ချက်တည်းနှင့် အပြီးအပြတ် လုပ်နိုင်တော့မည်။ အလုပ်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်၊ မဖြစ်ပါက သည်လိုအခွင့်အရေးကို နောက်တွင် ရနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။

နှစ်ပေါင်း (၄၀) အတွင်းတွင် သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းက အမှားတစ်ကြိမ်သာ ကျူးလွန်မိသည်။

အကယ်၍ သူတို့က သည်အမှားကို မအုပ်မိနိုင်ခဲ့လျှင် နောက်မကြာမတင်သော အချိန်မှာ အမှားကို တွေ့နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

အခန်း (၂၅)

နိဂုံးကမ္ပတ် အဆုံးသတ်ဖို့ အချိန်နီးလာပြီ။

သည်နောက်ဆုံး နေ့ရက်များတွင် ဝဲလှေစံက တစ်ခုတည်းကိုသာ အာရုံစိုက်သည်။ မျက်စိနှစ်လုံးပွင့်သည့် အချိန်များတွင် ဝဲလှေစံက အခုအခါ 'စီမံကိန်း'ဟု အမည်ပေးထားသော အလုပ်တွင် အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေသည်ဟု မရှိခဲ့။

ဝဲလှေစံကမူ နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက် လုပ်ရခြင်းများဖြင့် မအားမလပ်အောင် အလုပ်ရွပ်ရသော ကာလဟုဆိုသည်။

မက်ဘန်ဒီနှင့် ဝိုလ်ချုပ်ကြီး လိုင်ကမ်းမင်းတို့က တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက် ရိုက်ကြပေးဦးမည်။

မက်ဘန်ဒီက သည်ဖြစ်ရပ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ရပ်တန်းက ရပ်စေချင်သည်။ ညွန်/ဗုဒ္ဓကလည်း လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လုံးလုံးလျားလျား မဟုတ်စေကာမူ မသိနားမလည်ဟု ဆိုရလောက်သည်။ ညွန်/ဗုဒ္ဓက သည်လိုပဲရှိနေ ရပေလိမ့်မည်။ မက်ဘန်ဒီက သည်ကိစ္စအား ကြည့်လိုခြင်းကို အမြဲတစေ ကျားကန်ပေးစေဖို့ဖြစ်သည်။

ဝဲလှေစံက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြန်ရောက်လို့ ဝါရှင်တန်ရှိ မက်ဘန်ဒီ၏ လုံခြုံစိတ်ချရသော နေအိမ်သစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ အခုအချိန်ထိ ဒုက္ခတွေ့ အများကြီး တွေ့ရသည်။

ဝဲလှေပ်ပြန်ရောက်လို့ နာရီဝက်ခန့်သာ ကြာဦးမည်။ အပေါ်အကျိတ်ကပ်တို့ နှုတ်လို့၊ ယမကာတစ်ခွက်မျှ ငွေရရှိသေးသည်။ မတ်ဘန်ဒီက ရောက်လာသည်။

‘ကဲ . . . အခုပဲ တွန့်တော်တို့ ညွှန်/မှူး လိုင်ကမ်းမင်းဆီ သွားရအောင်။ ဒါမှမဟုတ်၊ အခု ဆွေးနွေးကြပြီ။ မနက်ဖြန်မှာ သူ့ဆီ ပထမဦးဆုံးသွားမယ်’

ဝဲလှေပ်က မောပန်းနွမ်းလျနေပြီမို့၊ မတ်ဘန်ဒီက ပေါက်တက်ကရတွေ ပြော ငြင်းကို သည်းခံလိုစိတ် မရှိ။

‘ဒီမှာ အဲဒီကိစ္စကို တွန့်တော်က ခင်ဗျား အတူအညီမပါဘဲ သွားချင်သွားမယ်၊ ခင်ဗျား အတူအညီနဲ့ သွားချင်သွားမယ်၊ အဲဒါ ခင်ဗျားရွေး’

မတ်ဘန်ဒီက သူ့ကို စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။

‘ခင်ဗျားကို သစ္စဖောက်မှုနဲ့ တွန့်တော် ဖမ်းချုပ်လို့ရတယ်နော်’

‘ခင်ဗျားက အဲသလိုတော့ ရွပ်ထွေးသွားမှာကို လိုလားလိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ တွန့်တော်က လွယ်လင့်တကူ ခေါင်းငွံခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ လူသိရှင်ကြား တရားစွဲ ဆို စစ်ဆေးရလိမ့်မယ်’

‘ခင်ဗျားကို အူယံပိတ်လို့ ရသားပဲ’

‘သွားစမ်းပါ’

ဝဲလှေပ်က ပြောသည်။

စင်စစ် ဝဲလှေပ်က မတ်ဘန်ဒီကို ချစ်ပါသည်။ သို့ပါလျက် အခုအခိုက်အတန့် ထွင်မှု သူက မတ်ဘန်ဒီမျက်ခွက်ကို စိစိညက်ညက်ကျေအောင် ထိုးလိုက်ချင်သည်။

‘တွန့်တောက် တစ်နေရာရာက တစ်စုံတစ်ဦးဆီ နောက်စာတစ်စောင် မပို့ဘူး ဆိုတာ ခင်ဗျားက ရာနှုန်းပြည့်သေချာလို့လား။ တွန့်တော်သားတော ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ။ သူ့ကိုတော့ ခင်ဗျား သတ်ဦးမှာလား’

ဝဲလှေပ် ခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

‘ဒီမှာ အရေးမပါ အရာမရောက် အကျိုးနည်းစရာတွေက တစ်ပုံကြီးရှိပါတယ်’

မတ်ဘန်ဒီက ကိုယ်ကို အစွမ်းတုန်ဆန်၍ ရပ်လိုက်သည်။ သူ့ဝမ်းဗိုက်က သူ့အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ပြားချပ်နေသည်။

ပြီး . . . မတ်ဘန်ဒီက မိမိတွင် ညွှန်/မှူးနှင့် လွှတ်တော်မှ မည်သို့သော မိအား ဝေးမှမှား ရှိနေသည်ကို ဝဲလှေပ်အား ပြောပြသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် သည်အကြောင်းကို သူပြန်ထွေးမိသောအခါ မိမိ ဘာကြောင့် ညည်တိုပင် သတိမရတော့၊ သို့သော် ဝဲလှေပ်နောက်ဆုံးပြောခဲ့သော စကားရတီမူ ထောင်းထောင်းကြီး မှတ်မိနေပါ၏။

‘တွန့်တော်တို့ ဆက်လုပ်စရာ ရက်အနည်းငယ်ပဲရှိတော့တယ်။ ပြီးဆုံးသွားတဲ့ ထစ်နေမှာ တွန့်တော်တို့က သူ့လျှို့အမှောင်ပိုင်းကို စိစိညက်ညက် ကျေစေရမယ်။ ခင်ဗျားက တွန့်တော်နဲ့ မလိုက်နိုင်ဘူးဆိုရင် တွန့်တော် တစ်တိုယ်ထော်ဆက်လုပ်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒါက မလုပ် မဖြစ်ဘူးလေ။ တွန့်တော်ရွေ့က စီလာထန်လန်မှာ’

မလုပ်ပါလေနဲ့တဲ့'

ကိုပင်စတီးက ရှေ့မှ ကာဆီးကာဆီး လုပ်ခဲ့လျှင်၊ သူ့ကိုလည်း မလှိမ်တပတ် လုပ်ရပေလိမ့်မည်။ သူ့တာဝန်မှာ စစ်ဆင်ရေးရပ်နေခိုက်တွင် ဘက်သူဌေးကြီးအဖြစ် အယောင်ဆောင်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် သူက စီ၊ အိုင်း၊ အေ တွန်ယူတာဌာနတွင် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လုပ်ရပေလိမ့်မည်။

'ဒီမှာ ကျွန်တော့်ကို ပေးတဲ့တာဝန်ကတော့ နည်းလမ်းမကျဘူး'

ကိုပင်စတီးက ပြောသည်။

'ဒီမှာ မင်းကိုယ်မင်း ဘယ်ကလာတဲ့ လူလဲဆိုတာ ပြန်စစ်စမ်းပါဦး'

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။

ကိုပင်စတီးသည် ထိုနေ့ညနေစောင်းတွင် လုံခြုံစိတ်ချရသောအိမ်သို့ ရောက်လာ သည်။ သူတို့တတွေ တက်သုတ်နှင့် အလုပ်လုပ်ရမည်လို့ ဝဲလှေစ်က ရှင်းပြသည်။

ဖွန်သည် လွတ်လျက်ရှိနေသေးသည်။ သူတို့အချိန်ဇယားကို မည်သို့ ကမောက် တမ ဖြစ်စေလိမ့်မည်ကို သေချာပေါက်ပြောလို့မရနိုင်။ သို့သော် အကြောင်းကိစ္စများကိုမူ အကူအညီအပံ့အပိုး ဖြစ်စေလိမ့်မည် မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်။

'ပြီးတော့ ဒီလူကြီးက၊ သူ့သားအတွက် သွေးဓူးသွေးတမ်းဖြစ်နေတယ်တဲ့၊ တစ်နာရီလွန်တိုင်း သူ့သားဟာ သေပွဲဝင်ပြီး အဆုံးသတ်ရတော့မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးက ရာနှုန်းပြည့် သေချာသလောက် ဖြစ်လာတယ်လေ'

နောက်တစ်ပတ်အကြာတွင် ကိုပင်စတီးက သူ့ဇနီးကို ပြောပြသည်။

တတယ်ဝင် ကိုပင်စတီးက နေရာထိုင်ခင်း၊ ခရီးသွားခြင်း၊ ယာဉ်အစီအစဉ်၊ ရိက္ခာနှင့် ပစ္စည်းဝစ္စယများ အပါအဝင် ငွေရေးကြေးရေး အစီအစဉ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကူအညီပေးသည်။

တွယ်လွန်သူ လာရီလျင်ဆင်၏ အဖွဲ့သားများဖြစ်သည့် သောမတ်စ်လျှားနှင့် ဂျင်တာရွန်တို့ကိုလည်း အဖွဲ့တွင် ပါဝင်စေသည်။ မတ်ဘန်ဒီက မေတ္တာရပ်ခံလို့ သူတို့ ရောက်လာသောအခါ တနင်္ဂနွေနေ့ည မိုးချုပ်လေပြီ။ ဘာတွေဖြစ်နေသည်ကို သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး စိုးစဉ်းမှုမရှိကြ။

ဝဲလှေစ်ကို အသက်ရှင်လျက် တွေ့ရခြင်းကြောင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားရခြင်းမှာ ပြန်လည်သတိရစို့ အချိန်တန်လာခဲ့သေးသည်။ သေပွဲဝင်ခဲ့ရပုံများ အပါအဝင် အခု အချိန်ထိ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ပြောပြခဲ့ရလို့ အချိန်တွေ အလဟဿ တုန်လွန်ခဲ့ရပြန်သေး သည်။

ဝဲလှေစ်နှင့် တာရွန်တို့မှာ အသက် ၃၀ သာသာရှိ လူငယ်များဖြစ်သည်။ နှစ်ဦးစလုံးမှာ သန်မာထွားထွန်းသည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက တတ်သည်။ သို့မို့ကြောင့်လည်း အချက်ခြင်းဆိုသလိုပင် သဘောပေါက် နားလည်ကြသည်။ သို့ပင်သိခြား သူတို့နှစ်ဦးတို့ ထိန်းချုပ်ရခြင်းသည်လည်း မလိမ့်တပတ် လုပ်ရသော အလုပ်ဝင်ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့က နောက်တွင်မည်လေယာဉ်ပေါ် ချက်ခြင်းတက်ပြီး လုပ်ငန်းကို ချက်ချင်းလက်ငင်းစင်

အစပြုချင်သည်။

နောက် ၇၂ နာရီအတွင်း စစ်ဆေးရေးကို ထိထိမိမိ အစပြုရတော့မှာမို့ ဝဲလှေစိက ဝမ်းသာနေမိသည်။ သည်လူငယ်နှစ်ဦးကို သည်ထက်ကြာကြာ ထိန်းချုပ်ထားလို့ မရ နိုင်မှန်း သူသိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ခရီးအတွက်နှင့် ခရီးအဆုံးအတွက် သယ်ယူ ဝို့ဆောင်ရေး အစီအစဉ် ပြုလုပ်ရန်အပြင်၊ စစ်ဆင်ရေးတွင် အသုံးပြုဖို့ တယ်လီဖုန်းနှင့် ဆက်သွယ်ရေးများ စီစဉ်ရန် သူတို့နှစ်ဦးကို စေလွှတ်လိုက်သည်။

ပြီး . . . ရင်ဆိုင်ရမှာ အကြောက်ဆုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့သည်။ မလိမ့်တပတ် လုပ်ငန်းကြီးတွင် အဓိကကျသော အခန်းကဏ္ဍဖြစ်သည်။ ဝရင်းကို မလိမ့်တပတ် လှိုင့်ရမည့် အလုပ်ဖြစ်သည်။ တနင်္လာနေ့မနက်တွင် မိလန်မြို့မှ ပြန်ရောက်လာသော ဝရင်းက ခရီးရောက်မဆိုက်မှာပင် ဝဲလှေစိကို တွေ့ချင်ကြောင်း တောင်းဆိုသည်။

ဝရင်းက စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်လွန်းလို့ တရှူးရှူးတရှူးရှူး ဖြစ်နေသည်။ သူက လုံခြုံစိတ်ချရသော အိမ်သို့ရောက်လာသောအခါတွင် ကျန်လူများပင် အသတ်ရှု မှား လောက်သည်။

သူနှင့် ဝဲလှေစိတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြပုံက၊ ဓါတ်ပုံရိုက်ခဲဖို့ တန်ဖေးသလိုနှင့် တူပါဘိ။ ပြီး . . . ဝဲလှေစိက မေတ္တာရပ်ခံလို့ လမ်းလျှောက်ထွက်ကြသည်။ မွန်းမတိမ်း ခင်မို့ လမ်းတစ်လျှောက်မှာ ပျားပန်းခတ်မျှ အလုပ်ရွပ်နေကြသည်။ လူတိုအလယ်မှာ ခိုနေခြင်းဖြင့် ဝရင်းကို စိတ်သက်သာရာရစေဖို့ ပုံပိုးစေနိုင်လိမ့်မည်ဟု ဝဲလှေစိက မျှော်လင့် မိသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ဆင်ဆမ်ကို တွေ့ခဲ့ပါတယ်’

ဝရင်းက ပြောသည်။

သည်အခိုက်အတန့်တွင် သူတစ်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားသည်။

‘ငါ ကြားပြီးပြီ’

ဝဲလှေစိက ပြောသည်။

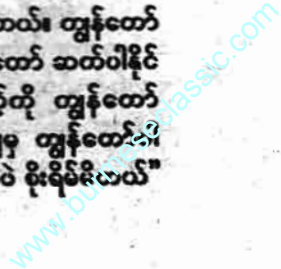
‘သူ့ကို အိတ်လီဘက်က နယ်မြေထဲမှာ တွေ့ရတာ။ ဒီမို့ဒေါ်ခါဆိုတာ မြို့ပြင်မှာပဲ။ ခန္ဓမလှပါဘဲ’

‘သူသေပြီဆိုတာ ငါတို့သိပြီးပါပြီ။ အဓိကကတော့ သူ့အလောင်းကို ငါတို့ ပြန်ရခိုပဲ’

‘သူ့ကို သတ်တဲ့လူက ခင်ဗျားသားဗျ’

‘အေး . . . ဟုတ်တယ်’

‘သူဟာ သွေးဋ္ဌာသွေးတမ်း ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ကျွန်တော် ထည်း သူ့နေရာမှာရှိရင် ဒီလိုပဲလုပ်မိမှာပဲ။ ဒါဝေမလှ ဒီအရေးမှာ ကျွန်တော် ဆတ်ပါနိုင် ဝါတော့မလားဆိုတာ မတွေးတတ်အောင် ဖြစ်နေပြီဗျာ။ ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော် ထိန်းချုပ်လို့မှ ရနိုင်ပါတော့မလားလို့ ဆိုလိုတာပါ။ တကယ်အချိန်ကျမှ ကျွန်တော် သွတ်ချာပါစ ဖြစ်သွားပြီး အားလုံးကို ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်မှာပဲ ဝိုးရိမ်နီယယ်’

“မင်း သွက်ချာပါဒ မဖြစ်ရပါဘူးကွာ။ ဒီစစ်ဆင်ရေးက လုပ်တိုလုပ်မှ ဖြစ်မယ့် တိစ္စကွ။ နို့မဟုတ်ရင် ဒီလိုအဖြစ်မျိုးက ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်နေတော့မှာ”

“ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်းဆို ဒီလောက်ထိ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလားလို့ ကျွန်တော် တွေးမိပါတယ်”

ဝရင်းက ပြောသည်။

သူ့အသံက ကျယ်လာပြန်သည်။ ဝဲလှေက သူ့အတွက် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်လာသည်။

“စိတ်အေးအေးထားစမ်းပါကွာ”

ဝဲလှေကပြောလျှင် ဝရင်းက ပုခုံးကိုတွန့်ပြသည်။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းကို ဝရုစိုက်ရလွန်း၍ သူ့မှာ ဘေးကျပ်နံကျပ်ဖြစ်နေရသည်။ စင်စစ် သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်း တိစ္စက သူနှင့် လက်လှမ်းကွာလွန်းလှပါ၏။ မိမိကိုယ်ရေးကိုယ်တာနှင့်လည်း ပတ်သတ် ဆက်စပ်ခြင်းမရှိ။ အချိန်ရခဲ့ပါလျှင် သူ့အတွေးများက ပုံမှန်အတိုင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် သည်အခိုက်အတန့်တွင် သူက ဝဲလှေ၏ ယုတ္တိဗေဒကို ဆန့်ကျင်ဖီလာလျက် ရှိနေသည်။

သူတို့က မီးစိမ်းပြနေသည့်ကြားက လမ်းကို ဖြတ်တူးကြသည်။ သူတို့တို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်ရန် လွတ်ထားသော မတ်ဘန်ဒီလူ၏ ကားများမှာ ရှောင်တိမ်းလိုက် ရသည်။

သည်အခိုက်အတန့်တွင် မတ်ဘန်ဒီက ဝဲလှေနှင့် တစ်သဘောတည်းရှိနေသည်။

ဝဲလှေနှင့် ဝရင်းတို့က နောက်မီးပွိုင့်သို့ ရောက်ကြသည်။ ပြီး . . . နောက် မီးပွိုင့်သို့ရောက် ပြန်သည်။ သည်အချိန်ထိ စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောဖြစ်ကြ။

“ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ခင်ဗျားမှာ အစီအစဉ် ချထားပြီးဖြစ်တဲ့ စစ်ဆင်ရေးတိစ္စ ရှိနေတယ်မဟုတ်လား။ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။ လေးလည်း လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လွန်ခဲ့တဲ့ သီတင်းတစ်ပတ်က ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ဘာတွေ လုပ်နေခဲ့သလဲ၊ ဘာကြောင့် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာနေရတာလဲ၊ ဘာကို ကျွန်တော်တို့တစ် စောင့်မျှော်နေရတာလဲ”

“ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်။ ဒါပေမယ့် ရာနှုန်းပြည့်တော့ သေချာပေါက် မပြောနိုင်ဘူး”

“အခုကော”

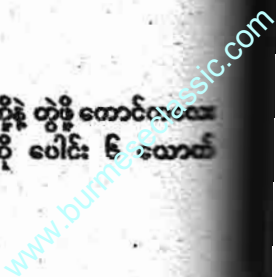
“ဟင့်အင်း . . . ဒါပေမယ့် နီးစပ်မှုတော့ရှိပါပြီ”

ဝဲလှေက ဖြေသည်။

“ဒါကြောင့် အခု စစ်ဆင်ရေးစပြုပေါ့”

ဝဲလှေ ခေါင်းညိတ်ဖြေသည်။

“မတ်ဘန်ဒီ ပြောပြလို့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်နဲ့ တိုပင်စတီတို့နဲ့ တွဲဖို့ ကောင်လေးအ နှစ်ကောင်ကို ခေါ်ထားတယ်ဆို၊ ဝဲလှေနဲ့ ခွန်တို့ဆို ခင်ဗျားပါနဲ့ဆို ပေါင်း ၆ သောင်း

မလုံလောက်လေးဘူးလား”

“ဒေါက်တာလူးဝစ်လည်း ပါဦးမယ်၊ အဲဒါ ဆိုရဦးပေါ့၊ ဘန်းမြို့က ငါတို့ လူတွေလည်း ပါဦးမှာပဲ”

“ခင်ဗျားက မသေချာဘူးဆိုရင် နောက်တစ်ယောက်ထည့်ရအောင်လား၊ လာရီ ဖျင်ဆင်တို့၊ လန်ဆစ်ဆင်တို့အဖြစ်မျိုး နောက်တစ်ခါ မကြုံပါရစေနဲ့၊ ဖျင်ဆင်ကို သူတို့ ဘာကြောင့် သတ်ရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် အခုထိ တွေးလို့မရဘူး”

“မှားလို့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်”

သူတို့က ဆက်လျှောက်ကြပြန်သည်။ လုံခြုံစိတ်ချရသောအိမ်ကို အဝေးမှ တစ်ပတ်ပတ် နေကြသည်။ အလွန်သာတောင့်သာယာရှိသော နံနက်ခင်းပါ၊ နေတလင်းလို့ရှိသည်။ နွေးနွေးထွေးထွေး ရှိသည်။

စိန်အဲလ်ဘန်နှင့်မူ ကွာခြားလွန်းမက ကွာခြားလှပါကလားဟု ဝဲလေ့စ်က တွေးမိသည်။ စိန်အဲလ်ဘန်သည် ငွေကြေး၊ အာဏာအရှိန်အဝါနှင့် သေခြင်းတို့ ပြွမ်းတီးရာ နေရာဒေသဖြစ်၍ ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်း ရာသီဥတုနှင့် လိုက်ဖက်သည်။

သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သူသဘောပေါက် နားလည်သည်ဟု ယူဆခဲ့ချိန်မှစ၍ သူက သူ့ကို လွမ်းခိုးလာတော့မယောင်ယောင် ခြိမ်းခြောက်နေသည့် မလုပ်ချင်မကိုင်ချင်သောအဖြစ်ကို သူက တွန်းလှန်ဖယ်ရှားနေရသည်။ ကျောခိုင်းပြီး နောက်ကြောင်းပြန်ပြေးချင်စိတ်ကို ဖယ်ရှားနေခဲ့ရသည်။

သို့သော် တင်နရီနောက် နောက်ယောင်ခဲလိုက်နေရသောသားကို ယက်လွှတ်ရခြင်းကလွဲလို့ သူ့ဘာမျှ မည်မည်ရရ မလုပ်နိုင်သေး။

ဟင်နရီက မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးသည့် အတ္တစိတ်က ဖြွန်နှင့် ပြေးတမ်းလိုက်တမ်း ကစားနေဦးမည်ဟုသာ ဝဲလေ့စ်က မျှော်လင့်နေသည်။ ဖြွန်ကို မျှားခေါ်သွားပေလိမ့်မည်။

ပြီး . . . အရူးလုပ်ပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သူက သည်အတိုင်းလုပ်ခဲ့လျှင် သူတို့စစ်ဆင်ရေးကို နေသားတကျချ၍ စတင်နိုင်ဖို့ အချိန်အလုံအလောက် ရနိုင်သည်။

“ကျွန်တော်နဲ့ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုများ စိတ်ကူးရှိသလဲ”

ဝရင်းက မေးသည်။

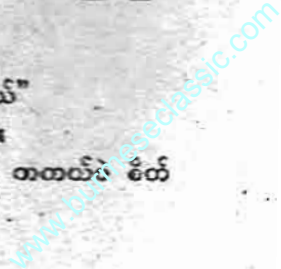
“ငါတို့ အိမ်နှစ်လုံး လိုလိမ့်မယ်၊ တစ်လုံးက ပျီနီဗားမှာဖြစ်ရမယ်၊ ထိုထယ်ဆိုလည်း ရပါတယ်။ ငါတို့ စစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်အဖြစ် အသုံးချရမယ်၊ နောက်တစ်လုံးက မြို့နဲ့အလှမ်းကွာကွာမှာ ရှိရမယ်။ ပထမအိမ်ကတော့ လုံခြုံရေးဟာ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ရှိစေရမယ်။ ဒုတိယအိမ်ကတော့ ပိုပြီး တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ရှိရမယ်”

ဝရင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။

“ငါတို့မှာ အချိန်သိပ်မရှိဘူး၊ အင်မတန် ပီပီရီရီရှိဖို့ လိုတယ်”

ဝရင်းက ခေါင်းညိတ်ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် နှုတ်ဆိုတ်နေမြဲ။

“ဒီမှာ ဝရင်း၊ ဆင်ဆစ်အတွက် ငါ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ တတယ်ပဲ စိတ်

မကောင်းပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို အသက်ရှင်အောင် ငါ မလုပ်နိုင်ဘူး။ ငါ့ချွေးမနဲ့ မြေးတွေတို့လည်း အသက်ရှင်စေချင်လို့လည်း မရဘူးလေ”

အခုလို ဒဏ်ခတ်ခံရခြင်းကြောင့် ဝရင်းက တောင့်တင်းသွားသလို ခံစားရသည်။

“ဒီကောင်တွေဟာ ခွေးကောင်တွေပဲ။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ဒီကောင်တွေတို့ ကျွန်တော်တို့ အုပ်မိမှာပါ။ မဟုတ်ဘူးလား”

“တို့ အုပ်မိမှာပါတာ။ မင်း စိတ်တုံးတုံးချထား”

ဝဲလေ့စ်၏ အလွန်အရေးပါ၍ ပဓာနကျသော စည်းဝေးပွဲများ ကျင်းပရန် အတွက်၊ မတ်ဘန်ဒီနေအိမ်ကို အသင့်တော်ဆုံးနေရာအဖြစ် အသုံးချရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ကာလီဖိုးနီးယားမှ ပြန်ရောက်လာသော မတ်ဘန်ဒီ၏ဇနီးသည်ကို သည်ညနေမှာ စည်းဝေးပွဲအတွက် အိမ်ကို အသုံးပြုရာရှိသည်ဟု မလိမ့်တပတ်ပြောထားသည်။ ဇနီးတစ်ဦး၏ဇနီးကောင်းပီပီ သူမက ရုပ်ရှင်ထွက်ကြည့်ပြီး သူငယ်ချင်းတစ်စုနှင့် ညစာစားကာ ရှောင်ပေးသည်။

ကိုပင်စတီးက ဝရင်းအကူအညီဖြင့် စာကြည့်ခန်းထဲတွင် အသံဖမ်းယူသည့် ကိရိယာများကို လျှို့ဝှက်တပ်ဆင်ထားသည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင် မတ်ဘန်ဒီကိုယ်တိုင် အတင်းအဓမ္မခိုင်း၍ လုပ်ရခြင်းဖြစ်သည်။

“တကယ်တော့လည်း ငါတို့ကိုယ် ငါတို့ အကာအကွယ်ပေးရမှာပဲပေါ့”

မတ်ဘန်ဒီက ဆိုခဲ့သည်။

ဝဲလေ့စ်ကလည်း ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုပေ။

စင်စစ် ဝဲလေ့စ်က အလွန်အလိုက်သိသည်။

ဝုံးနှင့် အာရွန်တို့က ပါရင်တန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်မှ အလာခရီးကို ယာဉ်မောင်းသူများအဖြစ် ပါဝင်ကြသည်။ မတ်ဘန်ဒီ၊ ဝဲလေ့စ်နှင့် ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များက စာကြည့်ခန်းထဲတွင် စောင့်နေကြသည်။ တစ်ချိန်လုံးလိုလို နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။

သည်စဉ်အခိုက် -

လူခေါ်ခေါင်းလောင်းသံမြည်လာသည်။ မတ်ဘန်ဒီက ထခုန်သည်။

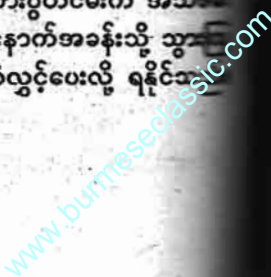
“ဒါပဲဟေ့”

သူက လက်နှစ်ဖက်ကို ပွတ်သပ်ရင်းပြောသည်။

ကိုပင်စတီးက စားပွဲတင်ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ စားပွဲတင်မီးက အသံဖမ်းကိရိယာအဖြစ် လှုပ်ရှားလာသည်။ ပြီး . . . သူနှင့် ဝရင်းတို့ နောက်အခန်းသို့ သွားသည်။ သူတို့ထိုင်ရာနေရာမှ စကားပြောသမျှအားလုံးကို အသံလွှင့်ပေးလို့ ရနိုင်သည်။

“အားလုံး ဆင်ပြီးပြီလား”

မတ်ဘန်ဒီက မေးသည်။

ဝဲလေ့စ်က ခြေချိတ်ထိုင်နေရာက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

မက်ဘန်ဒီက စကြာသို့ ထွက်သွားသည်။ သူက တံခါးဖွင့်ပြီး ဧည့်သည်များအား ကြိုဆို နှုတ်ဆက်နေသံကို ဝဲလေ့စ်ကြားရသည်။

စာကြည့်ခန်းကြီးက ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းရှိသည်။ ရှေးဟောင်းပရိဘောဂများ အစုံအလင်ရှိသည်။ စာအုပ်များ အများအပြားရှိသော်လည်း ဓါတ်ပုံအနည်းငယ်မျှသာ ရှိသည်။

“ဒီလမ်းက ကြွပါခင်ဗျာ”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

အခန်းဝတွင် ဝက်ဇာမင်က ရပ်လာသည်။ မျက်လုံးကို ဝေတလပ်ပေကလပ် လုပ်နေသည်။ သူက ဝဲလေ့စ်ကိုမြင်လျှင် ခြေလှမ်းတန်သွားသည်။

“မင်္ဂလာညနေခင်းပါ ဗျ”

ဝဲလေ့စ်က ဝက်ဇာမင်ကို ခရီးဦးကြို နှုတ်ဆက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့နဲ့ လာပူးပေါင်းတာ အင်မတန်မှ ကောင်းပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြောပြန်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးထိုင်လျှင်၊ မက်ဘန်ဒီက တော့ညွတ် အရက်ထည့်ထားသော လည်ပင်းရှည် ဖန်ခွက်နှစ်ခွက် လာချသည်။

စင်စစ် ဝက်ဇာမင်သည် အဓိက ကျသည်။ သည်အနိတ်အတန်တွင် သူသည် ဖင်နရီက ပစ်ပယ်လို့မရနိုင်သော “ငါးစာ” ဖြစ်နေသည်။ သို့ပင်သို့ငြား ဝဲလေ့စ်ကမူ ဘေးကျပ်နံကျပ် တွေ့နေရသည်။

“သူ အတုန်အစင် သိတယ်ဗျ”

နောက်ဆုံးတွင် ဝဲလေ့စ်က စကားစပြောသည်။

တကယ်တော့ ပြောစရာစကားများက အများကြီးရှိသည်။

ဝက်ဇာမင်နှင့် မက်ဘန်ဒီတို့နှစ်ဦးစလုံး တွန့်သွားကြသည်။ အပြန်အလှန် ကြည့်မိကြသည်။ မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဒီမှာ ဝက်ဇာမင်၊ ခင်ဗျားရဲ့ နည်းနိသျှကို တွန့်တော်က သဘောတူပါတယ် လို့တော့ မပြောနိုင်ဘူး”

ဝက်ဇာမင်က ဝဲလေ့စ်အား ငှားရမ်းအသုံးချခဲ့ခြင်းကို ရည်ညွှန်း၍၊ မက်ဘန်ဒီက ဣန္ဒြေကြီး တစ်ခွဲသားနှင့် ပြောသည်။

သူကဆက်၍ . . .

“ဒီပေမယ့်၊ တွန့်တော်လည်း ခင်ဗျားနေရာမှာဆိုရင်တော့ ဒီလိုပဲ လုပ်မှာပဲလို့ ထင်ပါတယ်”

“ခင်ဗျား အစိုးရကတော့ ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ”

မက်ဘန်ဒီက အလေးမထားသည့်ဟန်ဖြင့် ပခုံးတွန့်ပြသည်။

“အခုထိတော့ တရားဝင်အယူအဆ မထွက်သေးပါဘူး၊ တွန့်တော်အထင်တော့ ခင်ဗျား အပေါ်မှာသာ အများဆုံးတည်မှီပါတယ်”

“ဟုတ်တဲ့”

ဝက်ဇာမင်က ပြောသည်။ ဝဲလေ့စ်ဘက်သို့လှည့်၍ . . .

“ဝဲလေ့စ်၊ ကျွန်တော်ကဇော အားလုံးသိလို့လား”

“အခုထိတော့ ခင်ဗျားမသိသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီအခန်းထဲမှာ ပြောသမျှ အားလုံးဟာ ဒီအခန်းအပြင်ထွက်နိုင်တယ်လို့ သဘောမတူသရွေ့ မပေါက်ကြားစေရဘူးလို့ ခင်ဗျားကတိပေးရင် ခင်ဗျား အတုန်အစင် သိရစေမယ်”

“ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော့်ဌာနမှာ သစ္စာဖောက်ဖြစ်စေချင်လို့လား”

ဝဲလေ့စ်က . . .

“ခင်ဗျားလည်း ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုပဲ မေးခဲ့တယ်လေ”

“ဒါက မတူဘူး။ အကယ်၍ ကျွန်တော့်နိုင်ငံနဲ့ ကျွန်တော့်အလုပ်ဌာနကို ထိပါစေမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး”

“ခင်ဗျားနိုင်ငံနဲ့ ခင်ဗျားဌာနဟာ ထိပါနေခဲ့ပြီပဲ ဥစ္စာ”

“နောက် သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်ရှိနေတဲ့ အထောက်အထားမရှိပါဘူးနော်”

“အခုထိတော့ မရှိသေးဘူးပေါ့။ ဒါပေမယ့် လက်ရှိ ပိုနေမြဲကျားနေမြဲဟာ အချိန်အကန့်အသတ်မရှိ နေသွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်သလား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် အခု ကျွန်တော်တို့ကို အကူအညီပေးမလား”

“ကျွန်တော်နဲ့တော့ လွဲမှာပါ”

“အခု ကျွန်တော် ပြောပြမယ့်ကိစ္စက ခင်ဗျားအတွက် ၂ ရက်၊ ၃ ရက်လောက်ပဲ အချိန်ကုန်မှာပါ။ နောက်ပိုင်းမှာ လုပ်စရာအလုပ်တွေကတော့ အများကြီးပေါ့။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားပါစရာ မလိုတော့ပါဘူး”

ဟုတ် မဟုတ်၊ မှန် မမှန် အတည်ပြုပေးဖို့ ဝက်ဇာမင်က မက်ဘန်ဒီကို လှည့်ကြည့်ပြန်သည်။ ဝဲလေ့စ်၏ စိတ်နေသဘောထားအပေါ် ယုံကြည်သက်ဝင်မှု မရှိတော့ကြောင်း ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် ပြခြင်းဖြစ်၏။

“ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အစီအစဉ်တစ်ခုလုံးကို အခုထိ မသိရသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်လည်း ပါဝင်ပတ်သက်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ဘေးတုန်ကံကျပ် ဖြစ်နေတဲ့အခြေအနေက တစ်ခုတည်းသော ထွက်ပေါက်ပါ”

မက်ဘန်ဒီက လည်စည်းကို ဆွဲဆန်ရင်း ပြောသည်။

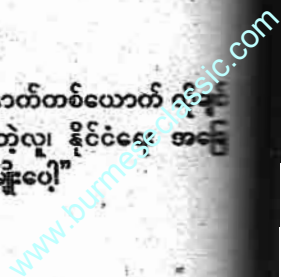
“ကျွန်တော်တို့အားလုံး အကျိုးအတွက်ပေါ့”

ဝက်ဇာမင်က ပြောပြီး၊ ဝဲလေ့စ်ဘက်သို့လှည့်၍ -

“ခင်ဗျားတို့အထဲမှာ သစ္စာဖောက်ရှိနေလို့လား”

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညှိတ်ပြီး -

“သူတို့ကလည်း မော့ဆက်အဖွဲ့ထဲမှာ သစ္စာဖောက် နောက်တစ်ယောက် ရှိနေတယ်။ ထူးခြားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လို့ချင်တယ်။ ရေမြေဒေသကိုသိတဲ့လူ၊ နိုင်ငံရေး အခြေအနေကို သဘောပေါက်နားလည်တဲ့သူလို ထူးခြားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပေါ့”

ဝက်ဇာမင်က ဝဲလေ့စ်ပြောသမျှကို ရင်တလှုပ်လှုပ်နှင့် နားထောင်နေရသည်။

“လောလောဆယ်မှာတော့ အစွဲအနွမ်းခိုင်မှာ အဲသလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက နှစ်ဦးဝဲရဲ့ တယ်၊ တစ်ဦးကတော့ နှစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့တဲ့အဖြစ်အပေါ် အခြေခံပြီးရွေးလို့ လူတို့တန်တဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်ဦးကတော့ သူ့လက်ရှိအဆင့်အတန်းပေါ် တည်မှီပြီးရွေးလို့ သဘာဝကျတဲ့သူ ဖြစ်တယ်”

“တစ်ယောက်က ကားလ်မာဂရက်စ် ဖြစ်နိုင်တာပေါ့၊ သူဟာ အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ပြန်ဝင်လို့ ရနိုင်တယ်၊ လူတိုင်းက သူ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချကြတယ်”

“နောက်တစ်ယောက်က ခင်ဗျားလေ”

“ဘာကြောင့် ကျွန်တော်လို့ ပြောရတာလဲ”

“ကားလ်မာဂရက်စ်ဟာ ဒုက္ခသုက္ခတွေ့ကို မျှဝေခံစားခဲ့ရပြီးပြီ၊ ပထမဆုံး သူ့ သားကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်၊ ပြီးတော့၊ သမီးကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြန်တယ်၊ ဒီလုပ်ငန်းအတွက် သူ့အစု ခွယ်ယာကို ပေးပြီးပြီလေ၊ သူပေးရမယ့်ဝေစုကတိ ပိုပါသေးတယ်”

ဝဲလေ့စ်က အရက်တစ်ခွက်သောက်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ကို အကူအညီပေးမလား”

တစ်ဖန် -

ဝက်ဇာမင်က မက်ဘန်ဒီကိုတစ်လှည့်၊ ဝဲလေ့စ်ကိုတစ်လှည့် ကြည့်ပြန်သည်။ သူ့မျက်နှာတွင် ဒုက္ခတွေ့နေသည့် အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လွင်နေသည်။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ သူက ခေါင်းညိတ်အဖြေပေးသည်။ လှုပ်ရှားပုံ သိသိသာသာ မဟုတ်၊ သို့သော် . . .

၂၄ နာရီရှိပြီဟု ဝဲလေ့စ်က သူတို့ကို ပြောပြသည်။ အားလုံးကို အသင့်ဖြစ်စေဖို့ တစ်နေ့နှင့် တစ်ညပင် အချိန်မရတော့၊ ကိရိယာတန်ဆာပလာများ၊ ငွေကြေး၊ အချိန် ဝေးများရဖို့ အချိန်သိပ်မရှိတော့ပြီ၊ တက်သုတ်နှင့် လုပ်ရန်လိုသလို၊ စေ့စပ်သေချာခွဲ လည်း လိုသည်။

အင်္ဂါနေ့တွင် ဝဲလေ့စ်သည် မက်ဘန်ဒီက အတန်တန်တားသည့်ကြားမှ ခင်ဗျား လေယာဉ်စီး ခရီးထွက်သည်။ ခင်ဗျားတစ်ဆင့် လေယာဉ်ဖြင့် မစ်ဆိုလာသို့ ခရီးဆက်သည်။ ဇွန်းမတိမ်းမီ ရောက်သည်။ နောက်ဘက်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ခရီးဆက်ရန် ၂ နာရီ အချိန် ရသေးသည်။

သူက မက်ဘန်ဒီကို ရှင်းပြခဲ့သလိုပါပဲ၊ သည်ကိစ္စက သူမလုပ်ဆဲနေသည့်ကိစ္စ မဟုတ်ပါချေ။ သူ ကျိန်းသေမှုချ လုပ်မည့်ကိစ္စ ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် သူ့ဇနီးဆီမှ အားပေးနှစ်သိမ့်မှုများကို ရလှနေထုခို့ အခုလည်း အပ်သည်။

မစ်ဆိုလာလေဆိပ်တွင် သူက ဖိနှိပ်အက်စတော့ ကားကလေးကို ငှားသည်။
ပြီး . . . ဝရင်းနှော့လမ်းမှ စိန့်မာတင်သင်္ချိုင်းသို့ ဦးတည်မောင်းသည်။ ကားကို ဝစွဉ်း
သို့လှောင်သော ပိုဒေါင်အနီးတွင် ရပ်သည်။

ဝဲလှေစ်က ကားပေါ်မှဆင်းလို့ လမ်းအတိုင်းလျှောက်သွားပြီး တောင်ကုန်းပေါ်
တက်သော လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်း တက်လာသည်အထိ၊ သင်္ချိုင်းစောင့်ကို အရိပ်
အယောင်မျှ မတွေ့ရသေး။

ကြည်ကြည်လင်လင်ရှိသော ကောင်းကင်ပြင်တွင် မိုးတိမ်ဖြူဖြူလွလွများတ
နောက်မှ တတိတိ ရွှေသွားနေသည်။ လေက သစ်ပင်ထိပ်တို့တွင် ညှင်းညှင်းတွဲတွဲ
ကလေး တိုက်ခတ်နေသည်။

အတိတ်ကအရိပ်များက တရေးရေးပေါ်လာသည်။

“လက်စသတ်တော့ ခင်ဗျားကိုး”

တစ်စုံတစ်ဦးက နောက်မှပြောလျှင်၊ ဝဲလှေစ်က နောက်သို့လှည့်ကြည့်သည်။
သင်္ချိုင်းစောင့်က ရပ်နေသည်။ သူက မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးနှင့် . . .

ဝဲလှေစ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

“ခင်ဗျားက မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတာကိုး”

အစောင့်မျက်လုံးအကြည့်က ဂူထိပ်မှ ကျောက်ပြားဆီသို့ ရောက်သွားသည်။
သူက ကျောက်ပြားကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး -

“စီမှာ မြှုပ်ထားတဲ့သူက ဘယ်သူလဲ”

“ဘယ်သူမှ မဟုတ်ဘူး”

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။

အစောင့်၏ မေးရိုးများက ရုတ်ခြည်းကားသွားသည်။

“ဒါဆို တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ”

သူက ပြောပြီး ခွက်ထိုးခွက်လန်ရယ်သည်။

ပြီး . . . သူကဆက်၍ . . .

“ခင်ဗျားက တစ္ဆေတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“တစ္ဆေ မဟုတ်ရပါဘူးဗျား ဒါပေမယ့် အခုရက်ပိုင်းအတွင်း နှုတ်လုံမယ်ဆိုရင်
တော့ ကျွန်တော် ကျေးဇူးမခေပါဘူး”

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။

ရက်ပိုင်းမျှကျော်လျှင် ပြောလျှင်လည်း အကြောင်းမဟုတ်တော့။

“ခင်ဗျားက အစိုးရအမှုထမ်းလား”

ဝဲလှေစ်က ခေါင်းညိတ်ဖြေသည်။

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက လုပ်ငန်းသဘောနဲ့ လာတာပေါ့၊ ရုပ်မြင်သံကြားမှာ ပြသလိုပဲ”

ဝဲလှေစ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး။

“ရုပ်မြင်သံကြားမှာ ပြသလိုပဲပေါ့”

အစောင့်အသိုးအိုတ ပြုံးစေနှင့်။

“ဒါဆို အေးအေးဆေးဆေး ယမတာလေး သောက်သုံးရအောင် ဝိုဒေါင်တို
လှိုက်ခဲ့ပါလား။ တသုတ်တရက်မဟုတ်ဘူး ဆိုရင်ပေါ့ဗျာ”

ဝဲလှေခံ၏လေယာဉ်က နာရီအတော်ကြာသည်ထိ ထွက်ဦးမည် မဟုတ်သေး။
ဝဲသင်္ချိုင်းနှစ်ခုကြားမှာ ရပ်နေခြင်းထက် အသိုးအိုနောက်လိုက်သွားခြင်းက ပို၍ အထူးစွဲ
ချိန်မည်။

ဖန်းမာထိုတစ်ယောက် သဘောပေါက်နားလည်စွာထင်သည်။

“အရှေ့ကြီးဆုံးက ဒါပဲမဟုတ်ပါလား”

အခန်း (၂၂)

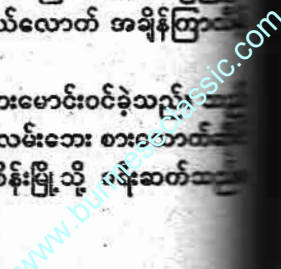
တနင်္ဂနွေနေ့

ရွှန်မဟော်ကီအဖို့ အဖြစ်ဆိုးကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောနေ့ဖြစ်သည်။
ကယ်ရိုလင်း ဟင်နရီကိုပါ ဆွဲခေါ်လာရတာမို့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်လို့မရဘဲ
အကယ်၍ ကယ်ရိုလင်းက အပတ်တခုအားထုတ်ခဲ့လျှင် မိမိလက်မှ ထွက်
မြောက်နိုင်လင့်ကစား။ သူမ ဖခင်အဖို့ ကြောက်စရာအကျိုးဆက်များနှင့် ကြုံဆုံရဖူး
မည်ဟု သူမကို သတိပေးထားသည်။

ဂျီနီဟာမှာတုန်းက သူ့နှင့်စကားပြောခဲ့စဉ် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခဲ့ရခြင်းကြောင့်
သည်အခိုက်အတန့်တွင် သူမက သူ့ကို ယုံချင်ချင်ဖြစ်နေပြီ။

သို့ပင်သို့ငြား သူမက ဘယ်လောက်ကြာကြာ ယုံနေလိမ့်မည်ကို သူမသိ
သူ့တွင် သေနတ်မရှိဘဲ ဟန်လုပ်ခဲ့သလို သူ့ခြိမ်းခြောက်မှုကလည်း အသံသာပြည်
အဆံ့မပါတဲ့ အမြောက်လိုပါလားဟု သူမက မဆုံးဖြတ်မီ ဘယ်လောက် အချိန်ကြာ
မည်တို့လည်း သူမသိနိုင်။

တနင်္ဂနွေနေ့အတူးတွင် သူတို့က မော်ဂျီစ်မြို့သို့ ကားမောင်းဝင်ခဲ့သည်။
မြို့တွင် တန်ဘေးမှပန်းခြံတွင်း၌ နားခိုခဲ့သည်။ မနက်ဦးစာကို လမ်းဘေး စားစာတစ်
တစ်ခုတွင် ဝင်စားသည်။ ပြီး တန်ပတ်လမ်းအတိုင်း လော်စိန်းမြို့သို့ ဖမ်းဆက်သည်။

ဂွန်က လမ်းမကြီးများကို ရှောင်၍ လမ်းကလေးများကိုသာ ခွေးမောင်းသည်။ မနက်ပိုင်းတွင် အုတ်တံတိုင်းကာ တက္ကသိုလ်မြို့ကလေး ဖရီးတော့မှာ အချိန်ဖြုန်းနေ လိုက်သည်။ ၁၅ ရာစု စုရားရွှေခိုးကျောင်းအရိပ်တွင် တားရပ်နားရန်နေရာကို တွေ့သည်။ ဖျော်ပွဲစားထွက်ရန်အတွက် နေ့လည်စာကိုဝယ်စဉ် ဂွန်က ကယ်ရီလင်းလက်မောင်းကို တုတ်တုတ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

မြို့မြောက်ဘက် မိုင်အနည်းငယ်မျှအကွာတွင် တားရပ်၍ဖျော်ပွဲစားပြီး ခရီး ဆက်ပြန်သည်။ နိုင်ငံမြို့တော် ဘန်းသို့ရောက်သည်။ မီးရထားဘူတာရုံနှင့် မျက်စောင်း ထိုးမှာရှိသော ဗဟိုစာတိုက်ကြီးမှ လန်ဒန်သို့ တိုက်ရိုက်ဖုန်းဆက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင် သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့မနက်က လော်စိန်းမြို့မှ လန်ဒန်ရှိ သူမ ဖခင်နှင့် ဆက်သွယ်နိုင် သော ဖုန်းနံပါတ်ဖြင့် ကယ်ရီလင်းအား ဆက်စေခဲ့သည်။ ထိုနေ့မွန်းလွဲ ၃ နာရီ နောက် ပိုင်းတွင် တယ်လီဖုန်းနှင့် အဆက်အသွယ်လုပ်ဖို့ စီစဉ်ရန်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ၃ နာရီတွင် ဂွန်နှင့် ကယ်ရီလင်းတို့က ဖုန်းဆက်သောအခါ အသံသွင်းထားသော ကိရိယာမှ ဖုန်း နံပါတ်နှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေသည်ဟု ဖြေသည်။ မိမိဖခင်သည် နေအိမ်အပသို့ ရောက်နေခဲ့လျှင် စောစောက ဆက်သွယ်နိုင်သော ဖုန်းနံပါတ်မှလွဲ၍ အခြားဖုန်းနံပါတ်ကို မိမိမသိပါဟု ကယ်ရီလင်းက ကျိန်ပြောသည်။ နေအိမ်သို့ဆက်ရာတွင်လည်း တစ်ဘက်မှ ပြန်မထူးခဲ့။

အခုမှ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကြရသည်။

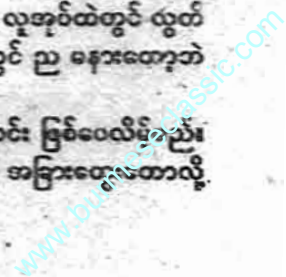
ဂွန်က အထိတ်တလန့်ဖြစ်ရခြင်းမှာ မိမိသည် အိပ်စက်အနားမလှဘဲ ခရီး ဆက်လို့ မရနိုင်မှန်း သိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကယ်ရီလင်းက အထိတ်တလန့်ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဂွန်သည် အရေးနှင့်အပြန် စိတ်ဓား ပေါက်ကာ တစ်ခုခုလုပ်မှာကို တွေးကြောက်လို့ဖြစ်သည်။

ဘန်းမြို့မှ သူတို့က အနောက်တောင်ဘက်သို့ ခရီးဆက်သည်။ အလယ်ခေတ်က ဘွန်းမြို့ကို ဖြတ်ခဲ့သည်။ မျက်စိအကြည့်များ ဝေဝါးနေ၍ ဘွန်းကန်တော်ကြီး၏ ခြောက် ဘက်တမ်းမှ ခူခင်းသာများကို မျက်စိဝသာဒံလို့ မရနိုင်ခဲ့။ ဘွန်းမှတစ်ဆင့် အင်တာလိပ် တင်းသို့ ခရီးဆက်သည်။ သည်နေရာတွင် ညအိပ်နားလို့ရနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်သည်။ မြို့ပြင်တွင်ဆီဖြည့်ရင်း သတင်းစုံစမ်းသောအခါ မြို့ကလေးတွင် ဟော်တယ်ခေါင်း ၉၀ ကျော်ရှိသင့်ကစား၊ ယခု ဩဂုတ်လအထိ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များနှင့် ရှိနေသေးကြောင်း သိရသည်။

ကယ်ရီလင်းက ပို၍ပင် ဝနာမငြိမ်ဖြစ်နေရသည်။ သူမက လူအုပ်ထဲတွင် ထွက် သွားဖို့ လွယ်လိမ့်မည်ဟု ဂွန်က တွေးမိသည်။ အင်တာလိပ်တင်းတွင် ည မနားတော့ဘဲ ခြေပုံအညွှန်းဖြင့် ယွန်ပရောအထိ ခရီးဆက်သည်။

စင်စစ် သည်အဆုံးအဖြတ်က အမှားကိုပြုမိခြင်းဖြစ်တောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ဝင်သိုဉ်း အလွန်မောပန်းနွမ်းလျနေရကား သည်အကြံတလွဲလို့ အခြားထူးတော့လို့

မရခဲ့။

လမ်းက တောင်အတက်တွင် အကျွန်ုပ်အပတ်များသည်။ ဝှန်က အားကောင်းသော အဲလ်ဖာရိုမီယိုကို မနည်းထိန်းမောင်းနေရသည်။ ယွန်းဖရောမြို့အနီး ရွာကလေးတစ်ရွာတွင် ကားရပ်သောအခါ ရောင်နီပျိုးစပြုလေပြီ။ ယွန်းဖရောသည် ပေ ၁၃၀၀၀ အမြင့်တွင်ရှိရာ အရာရာကို စိုးမိုးလျက်ရှိ၏။

ရွာကလေးတွင် ဟိုတယ်အများအပြားရှိသည်။ နွေရာသီ နှင်းလွှာလျှောစီးသူများအတွက် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဝှန်ကို တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ ညွှန်သည်။ အိပ်ခန်း ၅ ခန်းသာရှိသည်။ တတိယထပ်တွင် အခန်း ၃ ခန်းအတွက် ဘုံသုံးရေချိုးခန်း တစ်ခန်းရှိသည်။

ဝှန်နှင့် တယ်ရိုလင်းတို့က အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် တည်းခိုခဲ့ရသည်။ တယ်ရိုလင်းက ရေချိုးပြီးလျှင် အခန်းငယ်ကလေးဆီသို့ ပြန်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးအတွက် ဆိုင်ရှင်ဇနီးက စားစရာသောက်စရာများ လာပို့သည်။ ဝှန်က အခန်းတံခါးကို ပိတ်ပြီးလျှင်၊ တယ်ရိုလင်းက ပြတင်းမှခုခန်ပေါက်ဆင်းပြီး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ဖို့ အလှမ်းကွာမကွာ စစ်ဆေးကြည့်သည်။

သူက ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကိုယူ၍ တံခါးနှင့်ကပ်လျက်ချကာ ကြမ်းပေါ်ထိုင်ချသည်။ သူ့ဘေးတွင် ဘီယာပုလင်းနှင့် စားစရာများချထားသည်။ အကယ်၍ သူမထထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ဖို့ အားထုတ်ခဲ့လျှင် သူ့ကို ကျော်လွန်သွားမှဖြစ်မည်။

လမ်းခရီးတစ်လျှောက် သူတို့နှစ်ဦး စကားပြောခဲ့ရာတွင် များသောအားဖြင့် ဆီဖြည့်ရန် ကားရပ်ဖို့၊ အနားယူရန် ကားရပ်ဖို့၊ အစားစားရန် ကားရပ်ဖို့၊ ဆွေးနွေးတိုင်ဝင်ကြခြင်းသာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် သူမ စိတ်ငြိမ်နေစေဖို့ သူမ၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဝှန်က မေးခွန်းကလေးများ မေးသည်။ ဝှန်သိရသလောက်ဆိုလျှင် သူမတို့ မိသားစုမှာ မျိုးစဉ်ဘောင်ဆက်က ချမ်းသာလာကြသည်။ ဂျိနီဗာရှိနေအိမ်မှာ မိသားစု နွေရာသီ အပန်းဖြေအိမ် ဖြစ်သည်။ သူမသည် အကောင်းဆုံး ပုဂ္ဂလိကကျောင်းများတွင် ပညာသင်ခဲ့သည်။ အဆိုက်အတန်တွင် သူမက လင်လောကဘိုးနှင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ပြီး နောက် ဂျိနီဗာရှိနေအိမ်ကို ထိန်းသိမ်းတွပ်ကဲသည်။ ဖခင်၏ ကိုယ်ရေးအတွင်းရေးမှု အဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်သည်။

ဝှန်က မိမိဇနီးအပေါ် အလွန်စုံမတ်ကြောင်း၊ ဇနီးနှင့် ကလေးများသေခြင်းထံ ယုံကြည်လက်ခံဖို့ မရနိုင်အောင်ဖြစ်နေကြောင်း ပြောပြသည်။

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက သူမဖခင်အကြောင်းနှင့် ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေတို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်း ရှောင်ကြသည်။

တယ်ရိုလင်းက လေကောင်းလေသန့်ရှူရန် ပြတင်းတံခါးကို ဟသည်။ ငြိအိပ်ရာဝင်သည်။

“ရှင် အစားစားပြီးရင် ကျွန်မ မီးခိုက်လိုက်မယ်နော်”
သူမက ပြောသည်။

“အခုပဲ မှိတ်နိုင်ပါတယ်”

ရွှန်က နွမ်းနွမ်းလှလှနှင့်ပြောသည်။

မှောင်ထဲတွင် မျက်စိကျင့်သားရအောင် တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ခန့် စောင့်နေရသေးသည်။ မျက်စိကျင့်သားရသောအခါ၊ ကယ်ရိုလင်းက ခုတင်ထက်တွင် ထိုင်နေသည်ကို မြင်ရသည်။ သူမက သူ့ကို ကြည့်နေသည်။ အလွန် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ ပြတင်းမှလွန်၍ ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ တောင်တန်းကို မဝိမပြင် ဝိုးတိုးဝါးတား တွေ့နေရသည်။ ထင်းရွှေပင်နံ့များကိုရသည်။

“ဒီကိစ္စက ဘယ်လောက်ကြာဦးမှာလဲ”

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကိုဖြိုခွင်း၍ ကယ်ရိုလင်းကမေးသည်။

ရွှန်က သက်ပြင်းကို လေးလေးတွဲတွဲချသည်။ သူ့ရှင်က လေးနေသည်။ လွန်ခဲ့သော ရက်ပိုင်းအတွင်းက သူ့ အလွန်အကျွံ ဆေးလိပ်သောက်ခဲ့သည်။ စီးတရက် မသောက်ခဲ့လျှင် သည်မျှကြာကြာ မျက်စိဖွင့်နေမှ နေနိုင်ပါ့မလားဟု သူ့တွေးမိသည်။

“မပြီးမချင်းပေါ့ကွာ”

သူက ပြတ်ပြတ်ဖြေသည်။

“မမိုက်ချင်စမ်းပါနဲ့ရှင်၊ ဘာလုပ်ဖို့လဲ ကျွန်မအဖေကို ချောင်ပိတ်ပြီး သတ်မလို့လား၊ ရှင်က တုန့်ပြန်ကလဲ့စားချေမလို့လား”

သူမက ဘောက်ဆတ်ဆတ်ပြောသည်။

“မဟုတ်ဘူး၊ ဒီမှာ ကယ်ရိုလင်း ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာသာဆို မင်းကော ဘာလုပ်မလဲ”

“ကျွန်မသာဆိုရင်တော့ လူတစ်ဦးရဲ့အသက်ကို အန္တရာယ်မရှာတော့ဘူး၊ အဲဒီလို မဟုတ်ရင် ကျွန်မလည်း လူသတ်သမားတွေနဲ့ အတူတူပဲဖြစ်သွားတော့မှာပေါ့”

“ရဲ့ကိုပဲ ဆက်လုပ်စေမယ်ပေါ့”

“ကျွန်မအဖေမှာ ဘာအတွက်မှ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ ရှင်ဘာတွေပဲပြောပြော ရှင်သိတယ်လို့ပဲ ထင်ထင်၊ ကျွန်မအဖေဟာ လူသတ်သမားမဟုတ်ဘူး”

ရွှန်က ခေါင်းကို ပစ်မှိုထားလိုက်သည်။ အခုအခါတွင် အစားအသောက်ထိ စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိတော့ပြီ၊ မောပန်းလွန်းလို့ တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲ့နေသည်။

“ငါက မင်းကို ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ပြီ”

“အင်းပေါ့”

သူမက ဒေါသတကြီးနှင့် . . .

“ဘယ်သူ့လက်ချက်ဆိုတာ မင်းအဖေ သိပါတယ်”

“ကျွန်မကို မတွေ့မချင်း အဖေက နားနေလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူးနော်”

“ငါသာ မင်းအဖေဆိုရင်လည်း နားနေလိမ့်မယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါတို့မှာ အတွက် ဥရောပတစ်ခွင်မှာ ဥပဒေစိုးမိုးရေး အဖွဲ့အစည်းတွေ တစ်ဝိုက်ကြီး ငါ့မှာသာ စစ်ဘက်အတူအညီတို့ တောင်းချင်တောင်းမယ်ကွာ၊ စိ၊ အိုင်၊ အေ အတူအညီ ရလူ

မယ်ကွာ၊ တကယ်တော့ ဒီကိစ္စမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံသားတ ဝါဝင်ပတ်သက်နေတာကိုး၊ ပြေးလမ်းတွေကို ပိတ်ဆို့မယ်ကွာ၊ ဥရောပတစ်ခွင် မြို့တိုင်းမှာ ငါတို့ဝါတ်ပုံတွေ ဝို ဘားပေးမယ်ကွာ၊ သူတို့တွေကို မင်းကားနံပါတ်နဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပေးထားမယ်ကွာ၊ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေး (SIS) က ထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ဦးပီပီ ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ တစ်ခုလုံးကို ဒီကိစ္စမှာ အသုံးချမယ်ကွာ၊ အခုအချိန်မှာ လူပေါင်းရာထောင်ချီပြီး တို့တို့ ရှာနေကြရောပေါ့၊ သတင်းစာမှာ ခေါင်းစီးမည်းကြီးတွေနဲ့ ဖော်ပြမယ်၊ ရေဒီယိုက သတင်း လွှင့်မယ်၊ ရုပ်မြင်သံကြားက သတင်းလွှင့်မယ်၊ ဘုတ်ထောင်ပြီး ကြော်ငြာမယ်၊ စာတမ်း တွေနဲ့ လေယာဉ်တွေကို ပတ်စေမယ်”

တယ်ရီလင်းမျက်နှာတွင် ထူးဆန်းသောအရိပ်ပေါ်လာသည်။ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ခွန်းတုံ့ပြန်ရန် ကြိုးစားသေးသည်။ နှစ်ကြိမ်လုံး ချိုးနှိမ်ထားလိုက်ရသည်။

“ဒါပေမယ့် မနက်ကုလို့ ရဲက အောက်ထပ်မှာ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်လာစစ်လို့ ငါတို့အမည်ကို တွေ့ရရင် ငါတို့ကို ဖမ်းမှာပါ။ မဟုတ်ဘူးလား”

ဖွန်က ပြောပြီး သိသာတစ်ဝှင့်သောက်သည်။

သူက သူမကိုလည်း သူ့တွေးသလို တွေးစေချင်သည်။ သူ့အဆုံးအဖြတ်များ အပေါ် သူက အားမလိုအားမရဖြစ်ကာ ကျွဲမြီးတိုရသလို သူမကိုလည်း သည်နည်းနှင့်နှင့် ဖြစ်စေချင်သည်။

သူတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သတင်းစာများတွင် ခေါင်းစည်းမည်းကြီးများနှင့် ဖော်ပြ ခြင်း၊ ရေဒီယိုမှ အသံလွှင့်သတိပေးခြင်းများ မရှိသော်ငြားလည်း ဖွန်က အံ့ဩခြင်းမရှိ။

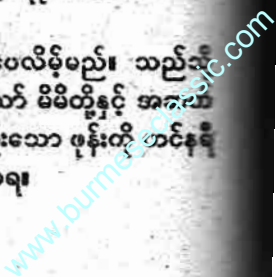
ဟင်နရီကလည်း ရဲကို သတင်းပေးလိမ့်မည်ဟု သူ မထင်၊ ရဲကို အသိပေးလျှင် အန္တရာယ်က များလွန်းသည်။

အကယ်၍ ဖွန်ကို အရှင်ဖမ်းမိ၍ ထားမိခဲ့လျှင် ရဲက သူ့ပြောပြမည့် ပေါက်တက်တရ ဇာတ်လမ်းကို ယုံကြည်လိမ့်မည် မဟုတ်။ သို့သော်ငြားလည်း ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အတွင်းမှ လုပ်ဖော်တိုင်ဖက်များက သံသယမကင်း ဖြစ်သွားနိုင်စရာရှိမှန်း ဟင်နရီ သိသည်။

အကယ်၍ ဖွန်ကို ဖော်ဘန်ဒီနှင့် စကားပြောခွင့်ပြုခဲ့လျှင် သို့တည်းမဟုတ် မက်ဘန်ဒီ နားပေါက်အောင် ပြောခွင့်ရခဲ့လျှင် ဟင်နရီ၏အနေအထားနှင့် သူ့လျှို့အမှောင့် ဝိုက်၏ အနေအထားမှာ ယိမ်းယိုင်နိုင်စရာ ရှိသည်။

ဖွန်ကို တရားစီရင်ခံရလေအောင် အသက်ရှင်ခွင့် ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်။ သို့သော် . . . သည်အခိုက်အတန့်တွင် အဖတ်ဆယ်လို့မရနိုင်လောက်အောင် ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်နိုင်သည်။

ဟင်နရီလူများက သူတို့ကိုယ်တိုင် ရှာပုံတော်ဖွင့်ကြပေလိမ့်မည်။ သည်အံ ဖြစ်လိမ့်မည်မှန်း ဖွန်က သေချာပေါက် တွက်ထားပြီးသား။ သို့သော် မိမိတို့နှင့် အနီးအ ခာသွယ်ရနိုင်သည့် လန်ဒန်ရှိ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ တစ်ခုတည်းသော ဖုန်းကို ဟင်နရီ က ဘာကြောင့် အဆက်အသွယ်ဖြတ်လိုက်မှန်း သူ စဉ်းစားလို့မရ။

သူက အဆက်အသွယ်ကို ဘာကြောင့်ဖြတ်လိုက်ရပါလိမ့်၊
သူက သူတို့ကို တစ်စုံတစ်ရာ ပြောနိုင်လို့များလား၊
သို့တည်းမဟုတ် ...

မြတ်သည့်ထောက်လှမ်းရေးတွင် မိမိအခြေအနေကို အကာအကွယ်ပေးရန်
အားထုတ်ခြင်းဖြင့် သမီးရင်းကို စတေးခြင်းများလား၊

အပြင်ပန်း မြင်တွေ့ရခြင်းထက် ပိုနိုင်စရာရှိသည်ဟု ဖွန် တွေးမိသည်။
သို့သော် ...

သည်အခိုက်အတန့်တွင်မူ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်နိုင်လောက်အောင် သူ့စိတ်ကို
အာရုံစိုက်စေလိုမရဘဲ ရှိနေသည်။

သူ့လက်ထဲမှ ဘီယာပုလင်း လွတ်ကျသွားသည်။ သူ့သိလိုက်သည်။ ကယ်ရီ
လင်းက အကြိတ်ပြီး မိမိကို စားတော့ဝါးတော့မလို စူးစူးရဲရဲကြည့်နေသည်ကို သူ မြင်တွေ့
လိုက်ရသည်။

ပြီး ... သူ အိပ်မောကျသွားသည်။

ဖွန်က အိပ်ရာမှနိုးလျှင် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော မွေ့ရာထက်တွင် စောင်များဖြူ
လျှော် ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်နှင့် သူက ကမန်းကတန်း ထထိုင်သည်။ စောင်ဖြူများကို
လှုပ်ချသည်။ နာရီကိုကြည့်လျှင် မွန်းတိမ်းလုနီးနီးရှိနေမှန်း သိရသည်။ ကယ်ရီလင်း
ခန့်တော့ပြီ။ စော့နွဲ့ သူမက သူ့ကို အဝတ်အစားများချွတ်ပြီး ခုတင်ထက်ပေါ်တွင်
ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်မည်။ သူကမူ ဘာဆိုဘာမှ သတိမရတော့။

သူက ခုတင်ထက်မှဆင်း၍ အခန်းထဲတွင် ခေါက်ထုနဲ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေမိ
သည်။ မှန်ထင်ခဲ့ပေါ်တွင် မိမိ၏ ပိုက်ဆံအိတ်၊ နိုင်ငံတူးလက်မှတ်တို့နှင့်အတူ လော်စီနီးမှ
ဝယ်ယူခဲ့သည့် ဗူးပွတ်တံနှင့် အခြားဝစ္စည်းဝစ္စယများ ရှိနေသည်။

သူက နိုင်ငံတူးလက်မှတ်စာအုပ်ကို ဖွင့်၍ကြည့်သည်။ သူ့ခါတ်ပုံက သူ့ကို
စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။ တယ်ရီလင်းက ဆွဲထုတ်ပြီး သည်နေရာမှာ ထားခဲ့တန်တူ
သည်။

ဘာကြောင့်ပါလိမ့်၊ အမိပွယ်တော့ မရှိ။

အကယ်၍ သူမက သူ့လက်မှ လွတ်မြောက်ပြေးခွင့်လို့ နောက်မှ မလိုက်စေချင်
ဘူးဆိုလျှင် မိမိငွေနှင့် စာရွတ်စာတမ်းများသာမက၊ သူ့အဝတ်အစားများတို့ပါ ယူသွားလို့
ရသည်။ ခြေမတိုင်မီ လက်မတိုင်မီ ဖြစ်ရလောက်အောင် ကြောက်မိတ်ခွန်မနေခဲ့လျှင်၊
သူမ အထွေးက ချွတ်ချော်နေလို့ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သူ့ကို ဘာကြောင့် ခုတင်ထက်မှာ ထားခဲ့ပါလိမ့်၊

သူ့နိုင်ငံတူးလက်မှတ်ကို ဘာကြောင့် ထားခဲ့ပါလိမ့်။

သူက အခန်းထောင့် အဝတ်စီရိအတွင်းမှ မျက်နှာသုတ်ပုဝါတစ်ထည်ကို ဆွဲ ထုတ်သည်။ ခါးတွင်ရစ်ပတ်၍ စကြွန်လမ်းသို့ ပြုကြည့်သည်။

ကယ်ရိုလင်း လှေကားအတိုင်း အပေါ်သို့တက်လာနေချေပြီ။ သူမက အညှိ ရောင် စက္ကူပတ်ထားသည့် အထုပ်တစ်ထုပ်ကို သယ်လာသည်။ သူ့ဈာကင်အကျီနှင့် ဘောင်းဘီကို ချိတ်တွင်ချိတ် ဆွဲ၍ ဆွဲယူလာသည်။

လှေကားထိပ်ရောက်လျှင် တစ်ဝတ်တစ်ဖျက်ပွင့်နေသော တံခါးဝတွင် သူ့ကို တွေ့ရသည်။ သူမက တုန်တုန်ရပ်လိုက်သည်။ ကလေးတစ်ယောက် အပြစ်ကျူးလွန် သလို သူမ မျက်နှာသွင်ပြင်က ရှိနေသည်။

“ရှင်အဝတ်အစားတွေကို သန့်စင်ဖို့ ကျွန်မ ယူသွားတာ”

သူမက ပြောသည်။

ဖွန်က အခန်းထဲသို့ပြန်ဝင်ပြီး၊ တံခါးနှင့်ဝေးရာတွင် ရပ်နေသည်။ သူ့သွေးကြော တလျှောက်တွင် သတိပေးခေါင်းလောင်းသံကလေးများက မြည်လျက်၊ တစ်ခုခုတော့ ချွတ်ချော်နေလေပြီ။ သည်နေရာတွင် ကြောက်ခမန်းလိလိ ချွတ်ချော်နေပြီ။ ပြန်ပေးဆွဲ ခံရသူက ထွက်မပြေးသည့်ပြင်၊ ပြန်ပေးဆွဲသူကို မျက်နှာလိုမျက်နှာရ လုပ်ပေးစွာ သေးသည်။ ပြီး . . . ပြန်လာခဲ့သေးသည်။

သူမက အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ နောက်ကျောမှ တံခါးကို ပြန်ပိတ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးက အတန်ကြာသည်ထိ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်ကြည့်နေကြသည်။

“နှစ်နှစ်ချိုက်ချိုက်အိပ်ရဲ့လား”

သူမက မေးသည်။

“မင်း ဘယ်သွားတာလဲ”

“ရှင် အဝတ်အစားတွေ သန့်စင်ဖို့ပေါ့၊ ညစ်ဝတ်နေလိုက်တာ ကတည်း”

“မင်းအဖေက ဘာပြောသေးသလဲ”

ကယ်ရိုလင်း၏နှာဖျားကလေး ရဲတွတ်သွားသည်။ မျက်လုံးအစုံတလည်း ပြူးပိုင်းသွားသည်။ သူမက အထုပ်အပိုးနှင့် ဈာကင်အကျီ ဘောင်းဘီတို့ကို မြှောက်ပြသည်။

“ရှင်အဝတ်အစားတွေ သန့်စင်ဖို့ ကျွန်မထွက်တာရှင်”

သူမက သည်စကားထိုပင် ထပ်ပြောသည်။

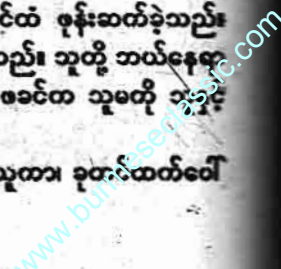
“မင်းက ဘာကြောင့် ထွက်မပြေးတာလဲ၊ ဘာကြောင့် ပြန်လာရတာလဲ”

“ကျွန်မ မသိဘူးလေ”

သူမက ကစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နှင့် ဖြေသည်။

သူမက လိမ်ညှာပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သူမက ဧခင်ထံ ဇုန်းဆက်ခဲ့သည်။ ဧခင်နှင့်ဆက်သွယ်လိုရနိုင်သော နောက်ဇုန်းနံပါတ်ကို သူမ သိသည်။ သူ့ကို ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်နေသည်ကို ဧခင်အား ပြောပြသည်။ ဧကန္တ ဧခင်က သူမကို သူ့ မခွဲမခွာနေရန် အမိန့်ပေးပေးလိမ့်မည်။

ဖွန်က ရွှေသို့ခွန်ထွက်၍ သူ့အဝတ်အစားများကို ဆွဲယူကာ ခုတ်ထုတ်ပေါ်

ဝစ်တင်သောအခါ ကယ်ရိုလင်းက နောက်သို့ဆုတ်လိုက်သည်။ သူက အဝတ်အစားများကို ထုတ်၍ အလျင်စလိုဝတ်ရင်း သူမကို စိုက်ကြည့်သည်။ သူမမျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့၊ သူမက တံခါးတို့ကျောပေးရပ်နေပြီ။ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေစဉ် အောက်နှုတ်ခမ်းတွေက လှုပ်နေသည်။

“ကျွန်မကို ရှင် ဖြောင်လို့ရလိမ့်မယ် မထင်ခဲ့နော်၊ ရှင်က ကျွန်မအဖေကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ် မဟုတ်လား၊ ကျွန်မက ရှင်ကို ဟန့်တားရလိမ့်မယ်”

“မင်းအဖေဆီ မင်းဆက်တယ် မဟုတ်လား”

သူက မေးသည်။ မေးမည်သာ မေးရသည်။ အဖြေပေးလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်မိ။ သူက ဆက်၍ . . .

“ဘယ်လိုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မင်းက မျှော်လင့်လို့လဲ၊ မင်းအဖေက ဒီကိုလာပြီး လက်ဖက်ရည်ပိုင်းထိုင်ကာ ငါ့မိန်းမ၊ ငါ့ကလေးတွေအကြောင်း ပြောပြမယ်ထင်သလား၊ ငါ့အဖေနဲ့ သူ့သတ်ခဲ့တဲ့ လူတွေ တစ်ဦးစီအကြောင်း ပြောလိမ့်မယ်လို့ မျှောင်လင့်သလား”

“ကျွန်မအဖေက လူသတ်သမားမဟုတ်ဘူးရှင်၊ ရှင်က ခွေးဝါးဝလို့ ရှင်ပြောတဲ့ စကားက ဘာဆိုတာ ရှင် မသိလေရောသလား”

သူမက ပြောပြောဆိုဆို လက်သီးဆုပ်တိုမြှောက်၍ သူ့ဆီ ခုန်ဝင်သည်။

သူက ဘေးသို့ရှောင်တိမ်းပြီး ခုခံတာကွယ်ရန် အချိန်လုံလုံလောက်လောက် ရသည်။

သူမက ခုန်ဝင်ပြီး သူ့ခေါင်းနှင့် ဝုခုံးကို တအားတုန် ဆောင့်တိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး ထွေးလုံးရစ်ပတ်တာ ခုတင်ပေါ်သို့ ပစ်ကျသွားသည်။ စက္ကန့်အတော်ကြာထိ နှုတ်ခမ်းလုံးဖြစ်ကြသည်။ သူမလက်ကောက်ဝတ်တို့ ဆုပ်တိုင်မိပြီး သူမက ခြေဖြင့် မကန်နိုင်ရလေအောင် ဘယ်ခြေထောက်ဖြင့် သူမခြေများကို ရစ်ပတ်လိမ်ထားလိုက်သည်။ မျက်နှာချင်း တစ်လက်မမျှသာ ကွာသည်။ သူမ ကိုယ်နဲ့ တလေးက တသင်းသင်းနှင့် သူမက အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူသည်။

“အကယ်၍ . . . မင်းအဖေဟာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုရင် ငါက အန္တရာယ်ထေးဖို့ ချေညံ့ရွယ်ဘူးနော်”

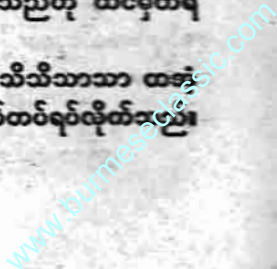
ဖွန်က ပြောသည်။ သူ့အသံက ဩနေသည်။

“အဖေမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ ရှင်တွေ့မှာပါ”

ကယ်ရိုလင်းက ပြောသည်။

သူတို့နှစ်ဦး အကြည့်ချင်းဆုံမိသည်။ အချိန်အတန်ကြာသည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။ နောက်ဆုံးမှ သူက လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ဦး ကိုယ်ချင်းခွာလိုက်သောအခါ နှစ်ဦးစလုံးမှာ သိသိသာသာ ထောင့်ထည့် ဖြစ်နေမိသည်။ ဖွန်က ထအထိုင်တွင် ကယ်ရိုလင်းက မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ သူမက နောက်သို့ ခြေလှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။

“ရှင် သိပ်ခိုင်းတယ်”

သူမက ပြောသည်။

“စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ”

ထွန်က ပြောသည်။

သူက အလျင်တပြန် အဝတ်အစားဝတ်သည်။ ပြီး . . . မှန်ပီရီဂေါ်မှ ပစ္စည်းပစ္စယများကို ရယူသည်။ ကားသော့မှာ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်နေသည်။ သူတတယ်ရိုလင်းဘက်သို့ လှည့်၍ . . .

“မင်း ကားသော့ကော”

“ကျွန်မတို့ ဒီမှာနေကြတာပဲဥစ္စာ”

သူမက ပြောသည်။ သူမက နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်သည်။

“ဘာကြောင့်လဲ”

ထွန်က မေးသည်။

သူ့အထင် မှန်နေမှန်းသိရ၍ စိတ်ထိခိုက်မိသည်။ သူက ရှေ့သို့ခြေလှမ်းတိုးပြီး သူမလက်ထဲမှ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဆွဲယူသည်။ သူမက မည်သို့မျှ မဟန်တားနိုင်မီ ပိုက်ဆံအိတ်တွင်းမှ ကားသော့ကို ခွဲကံယူသည်။ ပိုက်ဆံအိတ်ကို သူမထံ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

အခိုက်အတန့်တွင် သူမက ရှူရှူရှူးရှူးဖြစ်ပြီး သူ့နောက်သို့ အပြေးအလွှားလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သည်တစ်ကြိမ်၌ သူကရပ်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။ သူမအလာကို အသင့်စောင့်နေသည်။ သူ့ကို အာခံလို့မရမှန်း သူမ ချက်ချင်း ခိုပိတ်မိလိုက်သည်။ သူမက နောက်သို့ပြန်ဆုတ်သည်။

“ကဲ . . . ဘာလုပ်ချင်သလဲ”

သူမက ရှူရှူရှူးရှူးဖြစ်လျက်

“မင်းအဖေ တပည့်တွေ ဒီနေရာရောက်လာပြီး ငါ့ကို အသေမသတ်မီ ဒီနေရာထ ထွက်မလို့”

ထွန်က ပြောသည်။

သူက တံခါးဝဆီလျှောက်သွားပြီး စကြွန်တိုချောင်းကြည့်သည်။ တစ်စုံတစ်ဦးလျှောက်လာနေသည်ကိုမျှ မတွေ့ရ။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မအဖေဆီ ဆက်ခဲ့တယ်”

တယ်ရိုလင်းက ဝန်ခံသည်။

ထွန်က နောက်သို့ပြန်လှည့်ပြီး . . .

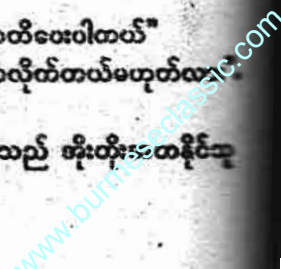
“ငါသိသားပဲ”

“သူတစ်ယောက်တည်းပဲ လာခဲ့မယ်လို့ အဖေက တတိပေးပါတယ်”

“ငါ့မှာ ဘာလက်နက်မှမရှိဘူးလို့ မင်းအဖေကို ပြောလိုက်တယ်မဟုတ်လား”

“သူက ဆွေးနွေးချင်တာပါပဲ . . .”

ထွန်က သူမကို အတန်ကြာစိုက်ကြည့်နေသည်။ သူမသည် အိုးတိုးအတနိုင်သူ

တလေးဝါ။ သူပင်လျှင် အလုပ်နှင့်ပတ်သက်လျှင် သည်နည်းနှင့်ပင်။ အကယ်၍ မိမိသည် ကယ်ရိုလင်းနေရာတွင် ရှိခဲ့လျှင် သည်အတိုင်းလုပ်မှာပါ။

“ဘုရားရေ မင်းက ဒီမနက်မဲ ဆက်ခဲ့တယ်ပေါ့”

သူက ဝမ်းနည်းပတ်လက်နှင့် မေးသည်။

သူက တံခါးတိုတွန်းဖွင့်လိုက်သည်။ ပြီး . . . သူမဘက်သို့ပြန်လှည့်ကာ သူမလက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး အပြင်စင်ကြန်သို့ ဆွဲထုတ်သည်။

“ငါက ကျသင့်ငွေ သွားချေတော့မယ်။ အကယ်၍ မင်း မဟုတ်တမ်းတရားလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ငါက . . .”

သူ့အသံက တိမ်ဝင်သွားသည်။

စင်စစ် သူ့ဘာလုပ်မည်ကိုပင် သူ့ကိုယ်တိုင် ဝေဖန်ကမသိ။

သူမက ခုခံရုန်းကန်ခြင်းမပြုဘဲ သူ့နောက်မှ အောက်ထပ်သို့ အသာတကြည် လိုက်သွားသည်။ သူက ငွေပေးချေနေချိန်တွင် သူ့ဘေးတွင် မခွဲတစ်စုံရပ်ကာနေသည်။ လွန်ခဲ့သောညက ညစာအတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း စားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်ကို ပြောသည်။ ပြီး . . . သူတို့က ဒုတိယအဆင့် ပျားရည်ဆမ်းခရီးအဖြစ် သည်နေရာကို ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အင်ကာလိပ်ကင်းတွင် တည်းနေရာမှ အစီအစဉ်မရှိပါဘဲလျက် သည်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့မိခြင်းကြောင့် အထုပ်အပိုးများ မပါရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သည်ကပြန်ပြီး ဇူးရစ်သို့ ခရီးဆက်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း စကားသောဖောရော လုပ်လိုက်သေးသည်။

ဆိုင်ဝရောက်လျှင် ဂျွန်က ချီတုံချီတုံဖြစ်နေသည်။ အပြင်တွက်လပ်တလေး ဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ ကယ်ရိုလင်း၏ ကားက ဆိုင်တစ်ဘက်ရှိ မုန့်ဖုတ်ဆိုင်နောက်တွင် ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အခုအချိန်တွင် ကားအသွားအလာများ ရှိနေပြီ။ အမိုးတပ်တုန်ကားများ၊ ရပ်ထားသော ကားကြီးတစ်စင်းနှင့် လမ်းသွားလမ်းလာများက နေရာတကာတွင် တွေ့နေရသည်။

ဂျွန်က သာမန်ပုံစံမရှိသော ကားတစ်စင်း လူတစ်ယောက်ကို ရှာကြည့်နေသည်။ ထိုသူသည် ဒေသခံလည်းမဟုတ်၊ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်လည်း မဟုတ်သောသူ ဖြစ်ရမည်။ သူက မြင်လိုတွေ့လိုသူ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရှိသူဖြစ်ရမည်။ သည်လိုပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရှိသူ တစ်စုံတစ်ဦးမှ မတွေ့ရ။ သူက ဆိုင်မြင်သို့ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။ သူက ကယ်ရိုလင်းကို တွဲခေါ်လျက် . . .

“ရှင်က ကျွန်မအဖေနဲ့ အကျေအလည် ဆွေးနွေးချင်သလားလို့ပါ”

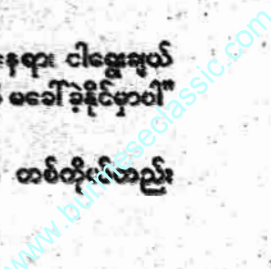
လမ်းတိုဖြတ်အတူးတွင် သူမက ပြောသည်။

သူတို့ မြင်းစီးကျောက်ရုပ်တစ်ခုကို လွန်သွားသည်။

“ငါ့သဘောအတိုင်း တွေ့ချင်တာပါ။ ငါ့ဇွေးချယ်ဘက်မှတ်တဲ့နေရာ၊ ငါ့ဇွေးချယ်သတ်မှတ်တဲ့ အချိန်မှာသာ တွေ့ချင်တယ်။ ဒါမှသာ ငါ့မသိဘဲနဲ့ သူ့လူကို မခေါ်ခဲ့နိုင်မှာပါ”

ဂျွန်က ပြောသည်။

“အကယ်၍ ရှင်မှားခဲ့ရင်တော့ အကယ်၍ ကျွန်မအဖေက တစ်တိုးလဲလည်း

ရောက်လာခဲ့ရင်ကော၊ သူနဲ့အတူ ဘယ်သူမှ မပါဘူးဆိုရင်ကော”

“အဲဒါလိုဆိုရင်တော့လဲ ငါတို့ စကားပြောကြမှာပေါ့ . . .”

“ရှင်က အဖေကိုယုံနိုင်မှာလား၊ အဖေကိုဆွေးနွေးခွင့်၊ ရှင်းပြခွင့် ပေးမှာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ပစ်သတ်မှာလား”

သူတို့နှစ်ဦး စကားပြောရပ်သွားကြသည်။

ရွှန်က

“မင်းဟာ အခုထိ သဘောမပေါက်သေးဘဲကိုး၊ မင်းဟာ ငါ့ကို နည်းနည်းမှ ကိုယ်ချင်းမစာဘူး၊ ငါ့မိန်းမ သေခဲ့ရပြီ၊ ငါ့သားသမီး ငါ့ရင်သွေးတွေ သေခဲ့ရပြီ၊ ခွေးမသား တစ်ဦးဦးရဲ့လက်ချက်ပေါ့”

ရွှန်က ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါယမ်းသည်။ သူတို့ဦးနှောက်ကို ကြည်လင်စေရန် ဘေးဘေးဘီဘီသို့ ဝှေ့ကြည့်လိုက်သည်။

ရွှန်က ဆက်၍

“ငါ့အဖေက ငါ့ဆီပို့ခဲ့တဲ့ အထဲမှာ မင်းအဖေနဲ့ ငါ့အဖေ စကားပြောခဲ့ရတယ်တဲ့၊ မင်းအဖေဟာ သူ့လျှို့အမှောင့်ရိုက်တစ်ခုခုရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပါတယ်လို့ ဝန်ခံတယ်တဲ့၊ ပြီး . . . ငါ့အဖေ၊ ငါနဲ့ ငါ့မိသားစုအပါအဝင် သူတို့ကို ဖိလာဆန့်ကျင်သူမှန်သမျှကို သတ်လည်း သတ်ခဲ့တယ်”

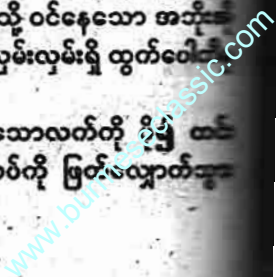
“မဟုတ်ဘူး”

ကယ်ရီလင်းက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် သူမ နောက်သို့ပြန်ဆုတ်ပြီး လင် နှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်ထားသည်။ လူများက သူတို့စုံတွဲကို တအံ့တဩနှင့် ကြည့်ကြသည်။

ရွှန်က သူမလက်ကို ဖမ်းဆုပ်တိုင်ပြီး ကွတ်လပ်ကိုဖြတ်၍ လမ်းတစ်ဘက်မှ ကားရပ်ရာ နေရာသို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။

ကားတစ်စင်းကိုမြင်လျှင် သူတို့က တုန်ခန်ရပ်လိုက်သည်။ အဆောက်အအုံမှာ နောက်တွင် နှစ်တန်းတန်း အစီအရိပ်ထားသော ကားများ အများအပြားရှိသည်။ လမ်း အလွန်တွင် သေးငယ်ကျဉ်းမြောင်း၍ ရေစီးသန်သော ချောင်းငယ်ကလေးနှင့် ကျောက် တုံးကျောက်ခဲပေါသော ကမ်းခြေဆင်ခြေလျော့ရှိသည်။ ချောင်းကလေးတစ်ဘက်တွင် နေအိမ်များ ရှိသည်။ မြင်ကွင်းက သာတောင့်သာယာရှိသည်။ သို့ရာတွင် ရွှန်က ရှုခင်းကို အာရုံမစိုက်နိုင်။ သူက ကားရပ်ရာနေရာမှ ကားများဆီသို့သာ အာရုံ ရောက်နေသည်။ ကားထဲတွင်ထိုင်နေသူ တစ်စုံတစ်ဦးကိုမျှ မတွေ့ရ။ သူရပ်နေရာက လှမ်းကြည့်လို ကြည့် သလောက် ကားများထဲတွင် တစ်စုံတစ်ဦးထိုင်လျက် စောင့်မနေခဲ့။ ကားရပ်ရာနေရာသို့ လူသူဆိုလို့ စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် ဘောက်စ်ဝက်ဝန်း ကားအတွင်းသို့ ဝင်နေသော အသုံးမပြု တစ်ဦးသာရှိသည်။ ကားကို စက်နှိုး၍ နောက်ပြန်ဆုတ်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ထွက်ဝေါ်စေ မောင်းထွက်သွားသည်။

ရွှန်က ကယ်ရီလင်းလက်မောင်းအား ဆုပ်တိုင်ထားသောလက်ကို ခို၍ ထင် တင်းကြပ်ကြပ် ဆုပ်တိုင်သည်။ ပြီး . . . ကားရပ်ရာ ကွတ်လပ်ကို ဖြတ်လျှောက်သွား

သည်။ အဲလ်ဝါမိုယို ကားသော့က သူ့လက်ထဲတွင် ရှိသည်။

အကယ်၍ သူမက ဖခင်ထံ သည်မနက်ဖုန်းဆက်ခဲ့လျှင် သူမ ဖခင်လူများက ဝိုန်နာမှ သည်နေရာရောက်လာဖို့ အချိန်တွေ အများကြီးရနိုင်သည်။

ပြတင်းပေါက်တိုင်းတွင် လက်ဖြောင့်တပ်သား၏ ရှိင်ဖယ်ပြောင်းဝက မေးတင်လို့ ရှိနိုင်သည်ဟု သူ့တွေးမိကာ မော့တကြည့်ကြည့်နှင့် . . .

အပြစ်မဲ့သည်ဟု ထင်ရသော ကားတစ်စင်းစင်းတွင် လူသတ်ကောင်က ပုန်းကွယ်လျက် ရှိနေနိုင်သည်။

သို့တည်းမဟုတ် . . .

အချိန်တိုင်းတွင် ကားတာယာနှင့် လမ်းပွတ်သံကို ကြားရပြီး လမ်းထောင့် တစ်နေရာရာမှ ကားတစ်စင်းပေါ်လာကာ သူတို့ကို ဝင်တိုက်နိုင်သည်။

“အဖေက ရဲကို အကြောင်းမကြားပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရှင်မိန်းမခွဲ တလေးတွေ ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အဖေသိထားလို့ပါ။ ရှင်တို့လည်း အခြေအနေ ပိုမဆိုး စေချင်လို့ပါ။”

ကယ်ရိုလင်းက ငြီးငြိမ်းပြောသည်။ သူ့ပြောခဲ့သည့်စကားကို သူမက စဉ်းစား နေမိသည်။

“မင်းအဖေက ငါထင်တာထက် ပိုမဆိုးဘူးဆိုရင် အခြားလူတစ်ဦးရဲ့ စိတ်ဆန္ဒ အတိုင်းဖြစ်ရလေအောင် သူ့သမီးကို စတေးလိမ်မယ် မဟုတ်ဘူး။”

“အဲဒါကို ကျွန်မတော့ မယုံပေါင်။”

သူမက သည်စကားကိုပြောစဉ် ၂၅ ကိုက်မျှ အကွာအဝေးရှိ မုန်ဖုတ်ဆိုင် နောက် ခန်းမမှ တံခါးကိုဖွင့်၍ လူတစ်ဦး လှမ်းထွက်လာသည်။

ဂွန်က မျက်လုံးထောင့်ကပ်ကြည့်ရာမှ သည်လူကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူ ဘယ်လိုလူမှန်း အတိအကျသိလိုက်ရလျှင် ကယ်ရိုလင်းကို တစ်ဘက်သို့တွန်းဖယ်၍ သူက ဘယ်ဘက်သို့ ငဲ့ချလိုက်သည်။

သည်လူ၏ ညာဘက်က တစ်စုံတစ်ရာကို ကိုင်ထားသည်။ ဂွန်က ညာဘက်မှ ချဉ်းကပ်လာစဉ် သူက လက်မှ တစ်စုံတစ်ရာကို မြှောက်လိုက်သည်။ လည်ပင်းအောက်

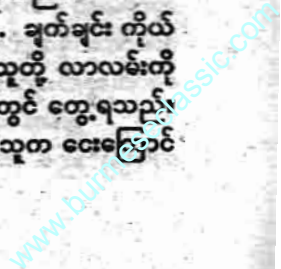
ဝခုံးကြွက်သားတွင် ပူခနဲဖြစ်သွားသည်။ သူ့နောက်သို့ တစ်ပတ်လှည့်လိုက်လျှင် မူး နောက်နောက် ဖြစ်သွားသည်။

ဒီတို

နောက်ဘက်တွင် ကယ်ရိုလင်းက အသံတုန်ဟစ်အော်နေသည်။ အရာရာတိုင်း သည် အရှိန်နှေးသွားသည်ဟု ထင်ရသည်။ ထူးဆန်းတော့ ထူးဆန်းသည်။

ဂွန်က နောက်သို့ ပစ်လန်ကျသွားလေသည်။ သို့ရာတွင် . . . ချက်ချင်း ကိုယ် တိုဟန်၍ ရှေ့သို့ တိုးသွားသည်။ သူ့မြင်ကွင်းက ပိုးတိုးဝါးတားနှင့်။ သူတို့ လာလမ်းကို

ဗူးဗူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသော လူတစ်ယောက်ကို ကားရပ်နေရာအစွန်းတွင် တွေ့ရသည်။ ကယ်ရိုလင်းက ထိုသူကိုခုန်အုပ်ပြီး လက်ထဲမှသေနတ်ဆွဲလုစဉ်မှာ ထိုသူက ငေးကြောင် ကြောင်နှင့် . . .

တယ်ရီလင်းက သူ့ကို တိုက်နှင့်လာတိုက်စဉ်မှာဝင် ထိုလူက သေနတ်တစ်ချက်
ဖောက်လိုက်သည်။

ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလိုဝင် ဖွန်က ထိုသူ့ကို ခုန်အုပ်လိုက်ရာ သုံးဦးစလုံး
ထွေးလုံးရစ်ပတ်နှင့် လဲကျတုန်သည်။

တယ်ရီလင်းက ထိုသူ့သေနတ်ကို လူလူလို့ရခဲ့သည်။ ဖွန်က ကိုယ်တို့ခွာ၍
လက်သီးဖြင့် ထိုသူ့၏မေးရိုးကို တအားတုန်တိုင်းသည်။ ထိုသူက နောက်သို့ဝစ်ကျ
သွားသည်။ သူ့မျက်လုံးက ပြာသွားသည်။

တယ်ရီလင်းက ကိုယ်ကို ဟန်လိုက်သည်။ ထိုသူ၏သေနတ်က သူမ လက်ထဲ
တွင်ရှိနေသည်။ ဖွန်က ကိုယ်ကိုတန်၍ မတ်တတ်ရပ်ချိန် ဝန်းဒက်ရာမှသွေးများ စီးဆင်း
လာသောအခါ သူမက မတ်တတ်ရပ်လို့ ရှိနေပြီ။ သူတို့နှစ်ဦး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန်
အလှန်ကြည့်နေခြင်းက စတ္တန်ပိုင်းမျှသာ ကြာသော်လည်း နာရီနှင့်ချီ၍ ကြာသည်ထု
ထင်မှတ်ရသည်။

“ငါ . . . မင်းကို မတိုက်ခိုက်နိုင်တော့ပါဘူးကွာ”

လူက မောဝန်းနွမ်းလျှော့ပြောသည်။

“တော်စမ်းပါ”

သူမက ပြောသည်။

သူမက သူ့လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ ရှေ့သို့တွဲခေါ်သွားသည်။ ထိုးကြိတ်
ကြစဉ်က လက်မှ လွတ်ကျခဲ့သော ကားသော့ကို ကောက်လူရန် သူမ ကရပ်လိုက်သည်။
သူ့ကို ကားအတွင်း ယာဉ်မောင်းဘေးခုံတွင်းသို့ ဖေးမတင်သည်။ သူမက ယာဉ်မောင်း
ခုံတွင် နေရာယူသည်။ လူများက ဘာများဖြစ်သည်ကို စပ်စပ်စုစုနှင့် ပိုင်းအုံလာစဉ် သူမ
ကားကိုမောင်း၍ ကားရပ်ရာနေရာမှ ထွက်သွားသည်။ ကားတာလာနှင့် လမ်းဝှက်တိုက်
သံက ကတိကုန်နှင့်။

အခန်း (၂၃)

ဝဲလှေစံက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဆောင်ရွက်ဖို့ အလေးအနက်ထားသည်။ တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်းမှာပင် မတ်ဘန်ဒီက စေ့စေ့စုစု စီစဉ်ပေးနိုင်သည်မှာ လက်ဖျားခါရလောက်သည်။

ဝဲလှေစံကလွဲလို့ တျန်လူအားလုံး စစ်ဆင်ရေးဌာနအုပ်ဖွင့်ထားရာ လုံခြုံစိတ်ချရသောနေအိမ်သို့ ဝင်ကြရသည်။ လုံခြုံစိတ်ချရသောနေအိမ်သည် ဝိန်းတမြို့ ခြောက်ဆယ် စီလစ်ကီရီ တန်ဆေးမှာ အိမ်တစ်လုံးရှိသည်။

အားလုံးထဲတွင် သိသာထင်ရှားလှသူ မတ်ဘန်ဒီနှင့် ကိုပင်စတီးတို့ပင် ဝဲလှေစံ့လေယာဉ်ဖြင့် ရောက်လာကြသည်။ ဝဲလှေစံ့မှ အားလစ်ဒီဂေါလေဆိပ်တွင် ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖြစ်နေသော သံဇွဲဝန်ကမ်းကလေးက သူတို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုသည်။ သံဇွဲဝန်ကမ်းက အထူးဖြစ်နေသည်ကို မှီစဉ်းဖူးမယ်၊ သူက ပြင်သစ်နိုင်ငံကို ဖြတ်သန်း၍ ဝိန်းတထိ ထားမောင်းပို့သည်။ စီလစ်ကီရီ ရောက်သောအခါ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ ၆ နာရီထိုးပြီး သူ့အဖွဲ့အစည်းဝင် ဝဲလှေစံ့ ပြန်လှည့်လာသည်။ သည်တိစ္စနှင့်ဝတ်သတ်လို့ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်သူ့မှ ထုတ်ဖော်မပြောဘဲ မဝါဝင်မဝတ်သတ်ခြင်း အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခက်ဘန်ဒီက သတိပေးသည်။ သံဇွဲဝန်ကမ်းကလည်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ သဘောတူသည်။

ဝဲလှေစံ့နှင့် ကာရွန်တို့က ဟင်နရီနှင့် သူ့လျှို့အမှောင်တိုက်ကို ဘာမှမသိရလင့်

ထွန်းစိန်သွန်း၊ စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

ကစား ထိုလေယာဉ်နှင့်ပင် နယူးယောက်မှ ဂျီနီဗာသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ မြို့လယ် ကားငှားငှာနတွင် ဂျူးစ်က ဖွဲ့ခံကော်တီနာတစ်စင်း ငှားသည်။ တာရွန်က ပြတင်းပေါက် မပါသော ဘောက်စ်ဝက်ဝွန်း ဗင်ကားတစ်စီးကိုငှားသည်။ စီလက်ကီရှီ လုံခြုံစိတ်ချရသော နေအိမ်သည် နာရီဝက် အချိန်ခြား၍ ရောက်လာကြသည်။

ဒေါက်တာပေါလ်လူးဝစ်က ဇူးရစ်မြို့သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ဆိုက်ရောက်လာပြီး ဘတ်စ်ကားဖြင့် ဘေဆဲလ်မြို့သို့ ခရီးဆက်သည်။ ဘေဆဲလ်မှတစ်ဆင့် လေယာဉ်ဖြင့် ဂျီနီဗာသို့ ခရီးဆက်သည်။ ဂျီနီဗာမှတစ်ဆင့် ပြင်သစ်လေကြောင်းငှာန ကားဖြင့် လော်စိန်း သို့ ခရီးဆက်သည်။ ဂျူးစ်က ကားနှင့် သွားကြသည်။

သာမန်အားဖြင့် စကားနည်းသောဆရာဝန်က တစ်လမ်းလုံး စကားတွေ မောင် အောင်ပြောခဲ့သည်ဟု ဂျူးစ်က နောက်တွင် ပြောပြသည်။

ဂရင်းက မီလန်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ရောက်လာသည်။ ဖီးယက်စပိုင်ဒါ အမိုးပွင့် ကားကို ငှားသည်။ သူ့အဝေးပြေးလမ်းအတိုင်း မီလန်မြို့မြောက်ဘက် အာအိုးစတားထိ မောင်းသည်။ ကော်မာရောအရပ်တွင် မောင့်ဗလန်ဥမင်လိုက်ကိုဖြတ်၍ ချာမိုးနစ်သို့ ရောက်သည်။ အာပီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် အဝေးပြေးလမ်းအတိုင်း ဂျီနီဗာသို့ ကားမောင်း လာခဲ့သည်။ သူသည်လည်း စီလစ်ကီသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာသည်။

သည်စစ်ဆင်ရေး ပြင်ဆင်မှုတွင် လူတိုင်းအတွက် သီးခြားတာဝန်ရှိကြသည်။ သို့မို့ကြောင့် အလ္လာပ သလ္လာပလုပ်နေဖို့ အချိန်မရှိကြ။

ဘေးကျပ်နံကျပ် အချိန်သံမယဟု နောင်သောအခါတွင် သူတို့ တစ်သဘော တည်း ဆိုခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်က အလုပ်အလွန်ရှုပ်နေကြရ၍ မိမိတို့ ဘယ် ရွေ့ဘယ်မျှပင် ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်နေခဲ့ရသည်ကိုပင် စဉ်းစားချိန်မရခဲ့ကြ။

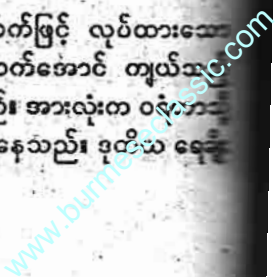
လုံခြုံရေးစိတ်ချရသော နေအိမ်က ဥရောပအဆင့်နှင့်ဆိုလျှင် အလွန်ကြီးသည်။ ဒါက ကိုပင်စကီး၏ အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။ သူက သည်နေရာတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ အကြာ က နေခဲ့ဖူးသည်။ လမ်းတစ်ဘက်တုန်းပေါ်မှ အိမ်ကြီးတွင် နေခဲ့သည်။ ကန်ကြီးကိုစီး၍ နေသည့် နေအိမ်ကြီးကို သူပြန်သတိရသည်။

“အကယ်၍ အခြေအနေဟာ အဆိုးဆုံးဖြစ်လာခဲ့ရင်၊ ကျုပ်တို့ ရွက်လှေစီးပြီး ထွက်သွားလို့ ရသေးတယ်”

ဟု တစ်ဦးက ရယ်ချင်ပက်ချင် ပြောသည်။

သည်လုံခြုံစိတ်ချရသော နေအိမ်ကြီးကို ကိုပင်စကီးပင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ သံသယ မပွားရလေအောင် ပထမနှစ်တွင် သူက သည်အိမ်ကို ငှားခဲ့သည်။ ခဏတဖြုတ်အတွက် ငှားရမ်းပါက သံသယဖြစ်ကုာ ဖောင်ကြည့်တတ်ကြသည်။

ပထမထပ်တွင် ဧရာမဧည့်ခန်းကြီး၌ သဘာဝကျောက်ဖြင့် လုပ်ထားသော မီးလင်းဖိုကြီး ရှိသည်။ မီးဖိုနှင့် ထမင်းစားခန်း၊ အံ့ဩရလောက်အောင် ကျယ်သည့် ရေချိုးခန်းတို့ ရှိသည်။ အပေါ်ထပ်တွင် အိပ်ခန်း လေးခန်းရှိသည်။ အားလုံးက ဝန်ထမ်း မျက်နှာမူထားသည်။ ဝန်ထမ်းက အောက်ဧည့်ခန်းမကြီးကို စီးမိုးနေသည်။ ဒုတိယ ရေချိုး

ခန်းလည်း ရှိသေးသည်။ ရွှေမျက်နှာစာတွင် အမိုးနှင့်အဆောင်ရှိသေးသည်။ အလွန် ကျယ်သော ကျောက်စရစ်ခင်းလမ်းက အခြားတန်ဖေးမှ အပန်းဖြေတဲများသို့ သွားရာ လမ်းများနှင့် ဆက်သွယ်ထားသည်။ အိမ်ကြီး၏ နောက်ဘက်လက်ယာဘက်တွင် အဝေး ပြေးလမ်းနှင့် ဆက်သွယ်ထားသော သီးသန့်ကားလမ်းရှိသေးသည်။

ညနေခင်း မိုးချုပ်စအချိန်တွင် ကာရွန်က ဖွဲ့စိကော်တီနာကားကိုမောင်း၍ ဂျီနီဗာ သို့ ထွက်သွားသည်။ ဂျီနီဗာက ဘားဂျက်စ်ဟိုတယ်တွင် တည်းသည်။ သူနှင့်အတူ အထုပ် အပိုးသုံးခုပါသည်။ သူတည်းသည်ဟိုတယ်က မြို့လယ်ရပ်ကွက်ရှိ ဇိမ်ခံ ဟိုတယ်ကြီးများ ထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည်။ မြစ်ကမ်းနဖူး ထင်ရှားသောဝန်းကျင်တွင် ရှိသည်။ သည်နေရာတွင် သာမန်မဟုတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ပေါ်ပေါက်နိုင်စရာမရှိ။

မိမိတို့ မူလဆက်သွယ်ရေးစခန်းအတွက်သာမက အဆောက်အအုံတွင် ဝင် ပေါက်ထွက်ပေါက်များ အများအပြားရှိ၍ ဝဲလှေစိက သည်အဆောက်အအုံတွင် အခန်း ငှားနေရန် ထောက်ခံခဲ့သည်။

ကာရွန်က ဖွဲ့စိကော်တီနာကို ဟိုတယ်နှင့်မနီးမဝေး လမ်းမကျသည့်နေရာတွင် ရပ်ထားခဲ့ပြီး သူ့အခန်းဆီသို့ တက်ခဲ့သည်။ မစ်ဇီရီပြည်နယ် လူသာရင် ဘုရားကျောင်းမှ အုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သော ဟပ်ဆင်အမည်နှင့် တည်းခိုသည်။ အကယ်၍ ဟင်နရီ အနီးကပ်စောင့်ကြည့်နေခဲ့လျှင် သံသယ မပွားရလေအောင် စီစဉ်ရသည်။

ထိုညနေခင်း မိုးချုပ်စတွင်ပင် ဂျွမ်က ဖီးယက်ကားကိုမောင်း၍ ဂျီနီဗာမြို့ တွင်းသို့ ဝင်သည်။ ဇူရစ်လမ်းရှိရာ မာဒါဟိုတယ်တွင် ဘင်ဒါဟော့စ်အမည်ဖြင့် မှတ်ပုံ တင်၍ တည်းခိုသည်။ သည်အခိုက်အတန့်တွင် ဟင်နရီသည် တောင်မကိုင်မိ မြောက် မကိုင်မိ ဖြစ်နေရောမည်။ ဝက်ဇာမင်က တောင်းတင်မှ ရုတ်တရက်ပေါ်လာခဲ့သည်ဆို လျှင် သူ ထခုန်လေမလား မသိ။

ဟင်နရီက ဘားဂျက်စ်ဟိုတယ်ကို ချောင်းမြောင်းနေခဲ့လျှင် ရာမဒါဟိုတယ်မှ ဂျွမ်က ကျောထောက်နောက်ခံ ပေးပေးလိမ့်မည်။ ရာမဒါဟိုတယ်သည် အဆင်ပြေပြေ နေရာတွင် မရှိသော်လည်း အဆောက်အအုံက ကျယ်ဝန်းသည်။ လှေကားများက များ မည်။ ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက်များကလည်း များသည်။ ကျောထောက်နောက်ခံခခန်း အဖြစ် အလွန်အသုံးကျသည်။

ကြာသပတေးနေ့ မနက်တွင် ဝရင်းနှင့် ဒေါက်တာလူးဝစ်တို့က ဂျီနီဗာမြို့တွင်းသို့ ထားမောင်းဝင်လာသည်။ ဘန်းလမ်းရှိ မော်ဒန်ဟိုတယ်တွင်တည်းသည်။ အညံ့စား ဟိုတယ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တော်နာပင်မီးရထားဘူတာရုံနှင့် အနီးဆုံး နေရာ တွင်ရှိသည်။ သူတို့က တားတို အနီးအနားတွင် ရပ်သည်။

ပြီးလျှင် သူတို့အားလုံးက သရုပ်ဆောင်များ ရောက်အလာကို စောင့်နေကြသည် ဟု နောင်အခါတွင် ဝရင်းက ရေးသားခဲ့သည်။

ဘန်းမြို့တော်ရှိ သံရုံးမှ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်မျှ အဆက်အသွယ်မလုပ်ရဘဲ မက်ဘန်ဒီက ကြပ်တီးစွာ သတိပေးထားသည်။ သူတို့ လူစုစုပေါင်း ၄ ဦးရှိသည်။ သူတို့က

ဝဲလှေစံအကြောင်းနှင့် စစ်ဆင်ရေး၏ စစ်မှန်သောသဘာဝကို ပြောပြပေးထားပေး။
 တင်နရီသည် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအရာရှိတစ်ဦးပီပီ တိတ်တခိုး ဆက်
 သွယ်မှုများကို သံသယဖြစ်ကာ သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေပေလိမ့်မည်။ သည်အကြောင်း
 နှင့်စစ်လှည်းလို့ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ဘာမျှ ပြန်ပြောမပြရန်လည်း မှာထား
 သည်။ ပို၍အရေးကြီးသည်တ သူတို့ကို မမြင်မတွေ့စေဖို့ သေချာစေရန်ဖြစ်သည်။
 “လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်ပိုင်းအတွင်းက လွန်တက်အမြန်ရထားပေါ်က လိမ့်ကျသေခဲ့တဲ့
 ကျွန်းရှည်ကျွန်းက ရဲသားတစ်ဦးတို့စွန့် ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ဘူး”
 မက်ဘန်ဒီက သူတို့ကို လှိုမ့်ခဲ့သည်။

ဝဲလှေစံက ဝါလ် တွန်းအမည်ကို ခံယူလျက် မျက်မှန်ထူထူကြီးတပ်ကာ
 ထောင့်ထောင့်နင်း လမ်းလျှောက်၍ ရုပ်ဖျက်ကာ ထိုနေ့မနက်က ကျိန်ဟာသို့ လေသာပြိုင်
 ရောက်လာသည်။ မြို့လယ်ခေါင်သို့ အငှားယာဉ်ဖြင့်သွား၍ ဘူတာရုံမှတစ်ဆင့် ယော်စီနီး
 မြို့သို့သွားသော လွန်းပုံရထားနှင့် ခရီးဆက်ပြန်သည်။ မွန်းတည့်ချိန်လောက်မှ ယော်စီနီး
 မြို့သို့ရောက်သည်။ အိုဝယ် ကားဟောင်းကြီးတစ်စင်းကို ငှားသည်။ နေ့လည်စာ စား
 အပြီးတွင် ကားမောင်း၍ စီလစ်ကီသို့ ခရီးဆက်သည်။ လုံခြုံစိတ်ချရသော နေအိမ်
 ကားလမ်းသို့ မောင်းအဝင်တွင် မွန်းတိမ်း ၃ နာရီရှိပြီ။ သူက ကားပေါ်မှဆင်းလျှင် ခြေ
 လက်ဆန့် အညောင်းအညာဖြေသည်။ ပြီး . . . လက်ဆွဲသေတ္တာကိုဆွဲ၍ အိမ်ပေါ်တက်
 သည်။

ကိုပင်စကီးက အိမ်ပေါ်တပ် ဝရံတာတွင်ရှိနေသည်။ အိမ်ခန်းတစ်ခန်းမှ တံခါးက
 ပွင့်နေသည်။ သူ ငိုက်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။

မက်ဘန်ဒီက မီးဖိုခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် ကော်ဖီပန်းတန်
 တစ်လုံးနှင့်။

“ရောက်လာသေးတယ်နော်”

သူက ရှုတင်းတင်းနှင့် ပြောသည်။ သူသည် သွေးလေချောက်ချားနေသည်။

“အန္တရာယ်မရှိဘူး မဟုတ်လား။ ဒါနဲ့ ဟိုလူတွေ လစ်ကုန်ကြပြီလား”

ဝဲလှေစံက အိတ်ကိုချရင်း မေးသည်။

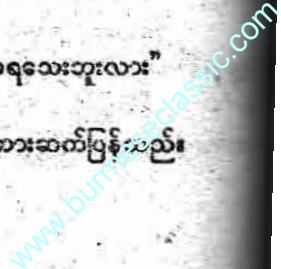
“အားလုံးနေသားတကျ ချိနေကြပြီ။ ဝရံင်းက တယ်လီဖုန်းရုံတစ်ခုက ဆက်တာ
 တစ်နာရီတောင် ကြောသေးဘူး”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

“ကောင်းတာပေါ့။ ဝက်ဇာမင်ဆီက ဘာသတင်းမှ မရသေးဘူးလား”

“ဟင့်အင်း . . .”

မက်ဘန်ဒီက ဖြေသည်။ သူက နာမည်ကြည်ပြီး စတားဆက်ပြန်သည်။

“သူက မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ ဝဲရစ်ကတစ်ဆင့် ရထားနဲ့ ရောက်လာနိုင်တယ်။ အချိန်နောက်ကျနေသေးတယ်။ ခင်ဗျား ကြည့်ချင်သေးတယ်ဆို ပြန်ကြည့်လို့ ရပါသေးတယ်။ တိုမှာတော့ လှုပ်ရှားစ ပြုနေလေရဲ့”

“လိုမယ်မတင်ပါဘူးဗျား။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို တစ်တွေ့ပြန် စစ်ဆေးပြီးပြီလား”
“ရှုံးစိက လွန်ခဲ့တဲ့ညက ခွင့်ပြုလိုက်တာပဲ တာရွန်က ဖုန်းနံပါတ်မှားပြီး ဆက်တယ်။ ဗြိတိသျှ လူမျိုးအသံနဲ့ ပြန်ထူးတယ်တဲ့”

ဝဲလှေစိက နောက်သို့ပြန်လှည့်သည်။ ကော်ဘန်ဒီက ဝဲရစ်ကအောက်တွင် ရပ်နေမြဲ၊ တိုပင်စကီးက အပေါ်တွင်ရှိနေသည်။ သူတို့အားလုံးက သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ သူက ဘာတွေ တွေးနေသည်ကို သိကြသည်။

“ဈွန်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာများကြားသေးသလဲ”

“ဘာမှမကြားရသေးဘူး။ ဘယ်သူကမှလည်း သူ့ကိုမတွေ့ဘူး။ သူ့ဆီကလည်း ဘာစကားမှ မကြားရဘူး . . .”

မက်ဘန်ဒီက ဖြေသည်။

ဝဲလှေစိ ပိုက်က အနည်းငယ် ဝိန်လိုက်ဖောင်းလိုက်ဖြစ်ကာ . .

“ဘာဆိုလိုတာလဲ . . .”

ဟုမေးသည်။

“ကျွန်တော် ပြောတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့။ ချိန်ဗာကို ဝင်တာထွက်တာကို ဘန်းက ကျွန်တော်တို့ လူတွေက မတွေ့ရဘူးတဲ့။ ကျွန်တော်လူတွေကို သူတို့ စောင့်ကြည့်နေစေခဲ့တယ်လေ။ သောကြာနေ့ ညကတော့ ဈွန်ဟာ ရထားပေါ်မှာ ရှိနေခဲ့တယ်။ အဲဒါတော့ သေချာတယ်။ စင်ပလွန် ဥမင်လိုက်အလွန် တစ်နေရာရာမှာ သူက ရထားပေါ်က ခုန်ချခဲ့ပုံရတယ်။ အဲဒါလည်း သေချာပေါက်ပြောနိုင်တယ်”

မက်ဘန်ဒီက ဧရာလည်ကြောင်ပတ် လုပ်နေသည်။ သည်လိုလုပ်ခြင်းက ဝဲလှေစိကို စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်စေသည်။ သို့ရာတွင် မက်ဘန်ဒီက ထုတ်ဖော်ပြောလာသည်အထိ သူက သည်းခံစောင့် နေလိုက်သည်။

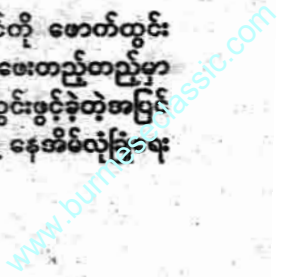
“အဲဒါထက် ပိုပြီးဟော့ သူလှုပ်ရှားမှုကို ကျွန်တော်တို့ မသိရဘူး။ ဒါပေမယ့် သူဟာ ဟင်နရီဆီ သွားခဲ့ပြီးပြီ။ ဒါမှမဟုတ် သွားနေတုန်း သွားနေဆဲလို့တော့ ယူဆစရာ ခွဲပါတယ်”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

ဝဲလှေစိက ခေါင်းညိတ်သည်။ သို့ရာတွင် သူက ဘာမျှပြန်မပြောဘဲနေသည်။

မက်ဘန်ဒီက နေမထီထိုင်မသာ ဖြစ်နေသည်။

“ရဲအစီရင်ခံစာ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ စနေနေ့က ဓါတ်ပုံဆိုင်ကို ဖောက်ထွင်း ဝင်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းပါ။ ဓါတ်ပုံဆိုင်ဆိုတာက ဟင်နရီရဲ့ အိမ်နောက်ဖေးတည့်တည့်မှာ ရှိတယ်။ ဘာပစ္စည်းမှ ယူမသွားဘူးတဲ့။ ဆိုင်ရှေ့ခန်းတံခါးကို ဖောက်ထွင်းဖွင့်ခဲ့တဲ့အပြင် ဆိုင်နောက်ခန်းတံခါးလည်း ပွင့်နေကာ တွေ့ရတယ်တဲ့။ ရဲက ဟင်နရီရဲ့ နေအိမ်လုံခြုံရေး

ဝန်ထမ်းများက သူတို့ဆီမှာ ဘာပြဿနာမှမပေါ်ဘူးလို့ ဆိုကြတယ်”

“လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းတွေ တစ်ခုခုမဖြစ်ဘူးလား”

“ဟင့်အင်း . . . ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ဒါက ရဲမှတ်တမ်းမှာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် မှတ်တမ်း ပါပဲ။ တစ်စုံတစ်ဦးတာ ဆိုင်ထဲကို မောက်ထွင်းဝင်တယ်။ ခိုးယူရလောက်အောင် တန်ဖိုးရှိ တဲ့ပစ္စည်း မတွေ့ရလို့ ပြန်ထွက်သွားတယ်။ ရှေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ဆိုတော့ ဒီလိုပဲ ဖြစ်တတ် တာပဲ။ မိုက်ရွှားရဲလုပ်ရပ်လို့ သူတို့က မှတ်ချက်ရေးထားတာပဲ”

“ဒါ ဂျွန်ပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ကေန္တ သူက ဟင်နရီကို ကိုင်နိုင်ပြီထင်တယ်”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဟင်နရီက ဟိုမှာရှိနေတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ညက လေယာဉ်ကွင်းက ထွက်လာတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ရှေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ဆိုတော့ ဒီလိုပဲပေါ့။ ဆိုင်ကို မောက်ထွင်းဝင်တာက လွန်ခဲ့တဲ့ ၅ ရက်က ဖြစ်တာပဲ”

“ကျွန်တော်တို့ လူတွေကို မမြင်ခဲ့ဘူးပေါ့။ ခင်ဗျား သေချာရဲ့လား”

“သိပ်သေချာတာပေါ့ဗျာ”

မတ်ဘန်ဒီက ဒေါသတကြီးနှင့်ပြောသည်။

“အလုပ်ဖြစ်မှာပါ”

ကိုပင်စကီးက အပေါ်ထပ်မှနေ၍ ပြောသည်။ ဝဲလေ့စ်က မော့ကြည့်သည်။
သူက . . .

“ဂျွန်ဟာ အိမ်ထဲကို ဝင်နိုင်ခဲ့ပါလိမ့်မယ်။ ဟင်နရီ မရှိဘူးဆိုတာတော့ အိမ်ထဲက ပြန်ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် အခွင့်အလမ်းကို စောင့်နေမှာပေါ့”

“ဟိုနေရာမှာ လှုပ်ရှားမှုနဲ့ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားပြောပြတာဟာ ကျွန်တော့်စိတ်ကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေတာပါ။ ဘယ်လို လှုပ်ရှားမှုများလဲ”

ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

“ဘယ်သူမှ အိပ်မောကျ မနေခဲ့ဘူးဗျာ။ ဒါက တစ်ကြောင်းဗျာ။ ပြီး . . . တစ်ညလုံး မီးထိန်ထိန်လင်းလို့ ရှိနေခဲ့တယ်။ ကားတွေကလည်း ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နဲ့ သူက လက်နက်ကိုင် အစောင့်အရှောက် အများအပြား ဆင့်ခေါ်ထားတယ်လေ”

ဂျွန်က သူတို့အနီးကို ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါကို သူတို့ သိသွားပုံရတယ်။ သူတို့ကလည်း ဂျွန်နောက်ကို လိုက်နေကြတာပဲဥစ္စာ။ ဒါနဲ့ အိမ်ထဲမှာ သောက်စရာ ယမကာလေးများ မရှိဘူးလား”

“သိပ်ရှိတာပေါ့ဗျာ”

မတ်ဘန်ဒီကပြောပြီး မီးဖိုခန်းထဲသို့ လှည့်ဝင်သွားသည်။

ကိုပင်စကီးက အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာသည်။

“နောက် ၂၄ နာရီ သာသာမှာ ကျွန်တော်တို့ ဟင်နရီကို အုပ်မိတော့မှာပါ။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ဂျွန်ရောက်အလာကို စောင့်နေရုံရှိတာပဲ”

ကိုပင်စကီးက ပြောသည်။

သည်လောက် လွယ်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ဝဲလေ့စ်က တွေးမိသည်။ သူ့သား

ဖွန်သည် သည်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသူ မဟုတ်လင့်ကစား။ သည် လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသူများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ရှောင်နိုင်တိမ်း နိုင်ခဲ့သည်။ သူတို့ကိုပင် ဖွန်က ပြန် 'ဖြောင်' နိုင်ခဲ့သေးသည်။ သူက ပြေးရင်းလွှားရင်း တွေးတောစဉ်းစားခဲ့သည်။ သူက မနူးမနပ်မို့ ကြောက်ကြောက် ရွံ့ရွံ့ဖြစ်နေသည်။ သူ အသက်အတွက် စိုးတထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေသည်။ သူလုပ်သမျှသည် စေတသိတ်၏ စေ့ဆော်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ အခုထိတော့ သူ့လုပ်ရပ်မှန်သမျှ အမှန်ချည်းသာဖြစ်၏။

ကိုပင်စကီးထင်သလိုလည်း လွယ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ သူတို့က ဟင်နရီကို အုပ်စီ ဦးတော့ သည်မျှနှင့် ပွဲသိမ်းလိမ့်မည်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဟင်နရီကိုယ်တိုင်က သူလျှိုအမှောင်ဂိုဏ်းကို ဖြိုခွင်းနိုင်ဖို့အတွက် သူတို့ကို ပံ့ပိုးပေးလိမ့်မည်။ ပြီး . . . ပြာပုံထဲမှ ပြန်လည်ခေါင်းမထူနိုင်အောင် သေချာပေါက်လုပ်စေမည်။ သည်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်းလို့ ဝဲလှေမှာ အကြံရှိသည်။ သို့ပင်သို့ငြား သူက သူနည်းသူဟန်အတိုင်း ဖြစ်စေချင်သည်။ သည်နည်းကလွဲလို့ တစ်ခြားနည်းလမ်း မရှိ။

မက်ဘန်ဒီက အဖျော်ယမကာယူ၍ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူတို့ထိုင်မည် အပြုတွင် တယ်လီဖုန်းသံမြည်လာသည်။ သူတို့က 'တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်မိကြသည်။ မက်ဘန်ဒီက တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ကောက်ယူပြီးထူးသည်။

“ဟုတ်ကဲ့”

သူက ပြောသည်။

တစ်မိနစ်အကြာတွင် သူက ခေါင်းညိတ်သည်။

ပြီး . . . သူက

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟုပြောကာ စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်။

မက်ဘန်ဒီက

“ဝက်ဇာမင် စီးနင်းလိုက်ပါလာတဲ့ ပဲရစ်ကထွက်တဲ့ ရထားဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီ ဝက်ကပဲ ဆိုက်သွားပြီတဲ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀ မိနစ်လောက်ကပဲ တားဖို့စံဟိုတယ်ထဲကို ဝင်သွား ထယ်တဲ့။ သူ့အခန်းက ကာရွန် တည်းနေတဲ့အခန်းအထက် သုံးထပ်မှာရှိတယ်။ နောက် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ အသံဖမ်း အသံလွှင့်စက်ကိရိယာက နေသားတကျ ရှိပါတော့မယ်”

“အဲဒီနောက်မှာတော့၊ ဝက်ဇာမင်က အချိန်မရွေး ဆက်သွယ်နိုင်မှာပါ။ အဲဒီ

အခါကျတော့ ကျွန်တော်တို့ သိရမှာပါ”

ဝဲလှေဟ ပြောပြသည်။

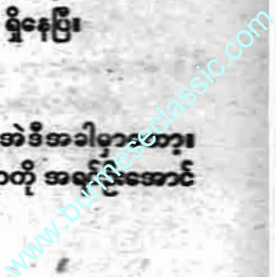
အခုအချိန်တွင် အခန်းထဲမှာ အခြေအနေတင်းမာလျက် ရှိနေပြီ။

“ဟိုတယ်နှစ်ခုစလုံးမှာ အဆင်ချောမှာပါ”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

“ဟင်နရီက အခြားတစ်နေရာရာမှာ တွေ့ချင်မှာပါ။ အဲဒီအခါမှာတော့၊

ဝက်ဇာမင်က သူတို့ အချိန်ဖင့်အောင် ဆွဲထားရင် ဝရင်းက အဲဒီနေရာကို အစဉ်အောင်

သွားလို့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်စိုးရိမ်နေရတာက အဲဒါမဟုတ်သေးဘူး။

“ဒါဖြင့် ဘာလဲ ဖွန်အရေးလား”

ဝဲလှေစံက ခေါင်းညှစ်သည်။ သူက ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်ချပြီး အရက်တစ်ခွက် စုပ်သည်။

ဝဲလှေစံက

“ဟင်နရီလူတွေက ဟိုနေရာမှာ ရှိနေလေရဲ့။ အကယ်၍ ဖွန်က ဓါတ်ပုံဆိုင်က တစ်ဆင့် ခြံထဲကို ဝင်မယ်ဆိုရင်တော့ ဟင်နရီလူတွေက လွယ်လင့်တကူ ဖမ်းချုပ်နိုင်မှာပဲ။ အခုလောက်ဆို သူ မသာဖြစ်ပြီ”

“ဒါမှမဟုတ် ဖွန်က ဟင်နရီလူတွေကို မြင်တွေ့သွားပြီး နောက်ကြောင်း ပြန် လှည့်ချင်လှည့်မှာ။ ဒါမှမဟုတ် သူက ဓါတ်ပုံဆိုင်အတွင်းထဲထိ ရောက်ချင်ရောက်ခဲ့မှာ။ အဲဒီနေရာထဲကတော့ လွန်လိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ အဲ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားကို ဘာ ပြောစေချင်သလဲ”

ကိုပင်စကီးက ဝဲလှေစံကိုမေးသည်။

“ဖွန်ကိုတော့ ရထားလမ်းပေါ်မှာ မေ့လျော့သွား သူဟာ ဂျိန်ဟာဗြို့လဲ ရောက်နေပြီ။ အခုမရှိတောင် အနည်းဆုံးရှောက်ခဲ့ရမယ်ဗျာ။ ရောက်ခဲ့တယ်ဆိုလည်း ရက်တော့ အတော်ခြားသွားပြီ”

ဝဲလှေစံက ရှင်းပြသည်။

ဝဲလှေစံခေါင်းထဲသို့ - နောက်အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။ သူကမူ မက်ဘန်ဒီ တတ်သို့လှည့်၍ . . .

“ဟင်နရီသမီး ကယ်ရီလင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ကော ဘာသိရသေးသလဲ”

မက်ဘန်ဒီက ခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး . . .

“ကောင်မလေးကကော့ သူ့အဖေနဲ့အတူ ရှိမနေဘူး။ အိမ်မှာလည်း ရှိပုံ မပေါ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က တိုက်ရိုက်စုံစမ်းပေးပြန်လို့ မရနိုင်အောင် ကန့်သတ် ချုပ်ချယ်မှုတွေ ရှိနေတယ်လေ”

“ကောင်မလေးက ရှိချင်တဲ့နေရာမှာ ရှိနေမှာပါ”

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

“ကောင်မလေးက အရေးမကြီးပါဘူးဗျာ။ အကယ်၍ ဒီကောင်မလေးက သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းက အကြောင်းမသိဘူး၊ သူ့အဖေကို အကူအညီမပေးခဲ့ဘူးဆိုရင် ဒီအဆင့်မှာတော့ ဒီကောင်မလေးက အရေးမလှုပ်ပါဘူး။”

ကိုပင်စကီးက ပြောသည်။

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း မတွေးတတ်ဘူး”

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

ခေတ္တခဏမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ မက်ဘန်ဒီက တယ်လီဖုန်းကို ခြိတ်

ကြည့်သည်။

“ဝတ်စားမင်က ပူးဝေါင်းဆောင်ရွက်ဖို့ သဘောတူပါတယ်။ သူက စကားမတည့်မလို့လူ မတုတ်ပါဘူး”

“အခု သူက ထောင့်ထောင့်နင်းနင်း ဒီအထိ ရောက်လာခဲ့ပြီပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီအကြောင်းကို နောက်ထပ်ပြောဖို့ လိုတော့မယ်မတုတ်ဘူးလို့ ထင်တယ်။ ခင်ဗျား သိပါတယ်လေ။ ဒီအလုပ်က ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက် အောင်မြင်ချင်လည်း အောင်မြင်မယ်။ မတုတ်ရင် ကျွန်တော်တို့အားလုံး အချုပ်ထဲ ဝင်ဖို့ပဲ။ နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာနဲ့ ပစ္စည်းကို အလွဲသုံးစားမှုနဲ့ အချုပ်ထဲဝင်ကြရမှာ။ ကြားနေ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ အဝါအဝင် မိတ်ဆွေနိုင်ငံ သုံးနိုင်ငံမှာ တရားမဝင် စစ်ဆင်ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ခဲ့တဲ့ အမှုလည်းပါတယ်။ လူသတ်မှု စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုကို ပိတ်ပင်ခဲ့တာရယ်။ မလိုအပ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့တွေကို ဖော်ထုတ်ခဲ့တာရယ်။ အဲဒါကြောင့် ဖျေခံရဖို့ အသတ်ခံခဲ့ရပြီလေ”

မတ်ဘန်ဒီက ခေါင်းတို ခါယမ်း၍ စကားဆက်ပြန်သည်။

“ဒီအချိန်ထိ လမ်းပွင့်နေရလေအောင် ကျွန်တော်ဘာတွေ လုပ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ရိပ်စားမိရဲ့လား။ မျက်နှာချိုသွေးရတာတွေ၊ စာရွက်စာတမ်းတွေ လုပ်ရတာတွေ၊ အောက်ဆုံးအဆင့်ကအစ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလိုင်တမ်းမင်းက တစ်ဆင့် သမ္မတကို လှိုင့်ရတာတွေ ခင်ဗျားသိရဲ့လား။ အလုပ်ဖြစ်ဦးတော့၊ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ပစ်သတ်လေမလားဘဲ”

“အားလုံးကို အကြောင်းစုံရှင်းပြဖို့ ခင်ဗျားနဲ့အတူ ကျွန်တော်ရှိမှာပါ။ သမ္မတနဲ့လည်း တွေ့ကြမယ်။ သူ့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ချပြပါမယ်။ အကယ်၍ အဆုံးအဖြတ် ဝေခရာရှိခဲ့ရင် သူကသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးပါစေ”

“ဂျင်ဆင်ရဲ့ မိန်းမကို နှစ်သိမ့်စကားပြောရတုန်းက ခင်ဗျား ကျွန်တော်နဲ့အတူ ရှိခဲ့လို့လား။ ဆင်ဆင်ရဲ့ မိသားစုကို နှစ်သိမ့်စကားပြောရတုန်းကခရာ ခင်ဗျား ကျွန်းတော်နဲ့အတူ ရှိလို့လား”

“ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး”

ဝဲလော့စ်က ရွှေတိုင်းလာပြီး မတ်ဘန်ဒီ၏ ပခုံးကိုစုတ်သည်။

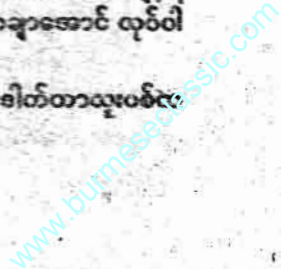
“တိစ္ဆာမရှိပါဘူးဗျား အခုဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့အားစဉ်းသာ ဝန်ပိန်ကြပါဦး သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ ပွဲသိမ်းခဏာမှာပါ”

“ဟင်နရီက ပွဲသိမ်းခဏာတဲ့လား”

“ခင်ဗျားယုံစမ်းပါ။ သူ့က အဖေကို လုံးလုံးလျားလျား လာတပ်မှာပါ။ အကယ်၍ ဝတ်စားမင်ကသာ သူ့ကိုဆင့်ခေါ်ရင် သူ့ထံ ဒီညမှာပဲ လှုပ်ရှားမှာ”

“သူ့ကိုအားလုံး ပွဲဝင်ခင် အပြင်ဆင်ခြင်စနစ်ဖို့ လုံလုံလောက်လောက် အချိန်ရမှာမတုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အဆက်ပြေပြေထော့ ကြိမ်နားပါ။ ဝရင်က သေချာအောင် လုပ်ပါလိမ့်မယ်”

“အကယ်၍ ဟင်နရီကို တိုင်ပင်ရတယ်ရ ခက်ခဲသေးဆိုရင် ဒေါက်တာလူးပစ်က သာယာပုံရမယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်မှာပါ”

“ဒါအတွက်တော့ စိတ်မပူပါနဲ့ဗျာ။ သူတို့အားလုံးက အလုံးစုံ သိထားပြီးသားပါ”
ကိုပင်စကီးက ဝဲလှော်ကိုရှင်းပြသည်။

ဝါရှင်တန်မြို့ လုံခြုံစိတ်ချရသော နေအိမ်မှ ဝဲလှော်ပြောစကားကို ဂရင်းက
ကောင်းစွာ မှတ်မိနေခဲ့။

“ပြဿနာကတော့ ငါတို့အားလုံး ထိုနီဗာရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ အချိန်နာရီက စပြီပဲ။
ထိုနီဗာဆိုတာက ဟင်နရီရဲ့ မြို့ပဲ။ သူတို့ ဝိုင်းဝန်းထားပြီဆိုတာ မရိပ်စားမိငါတို့က နာရီနဲ့
ချိပြီး အချိန်ဖွင့်နေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ နောက်တစ်ကျော့ ပြန်လည်သုံးသပ်ဖို့ ပွဲမဝင်ခင်
အပြင်က ကျင်းပဖို့ အချိန်မရဘူး။ အဲဒီတော့ ပထမဆုံးရတဲ့ အခွင့်အလမ်းကို မိမိရယူပြီး
လုပ်ရင်လုပ် မလုပ်ရင် လက်လွှတ်လိုက်။ ဒါပဲတဲ့”

ညအချိန်ရောက်ပြီ။

ဂရင်းက ဟိုတယ်ခန်းထဲမှာ ခုတင်ကျဉ်းကျဉ်းကလေးပေါ်တွင် ပိုးလိုးပက်လက်
လှဲနေရင်း ခုတင်ဘေး စားပွဲပေါ်မှာ ရေဒီယိုကို နားထောင်နေသည်။ ဒေါက်တာလူးဝစ်က
ရှုပ်မြင်သံကြားစက်ရှေ့တွင် ထိုင်နေသည်။

သည်စဉ်အခိုက် တယ်လီဖုန်းသံမြည်လာသည်။ ဒေါက်တာလူးဝစ်က ကိုယ်ကို
တစ်ဝတ်မလှည့်မီ ဂရင်းက စကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တဲ့”

ဂရင်းက ဖြေသည်။

“သူတို့သွားပြီ။ သူ့မူလဘူတနေရာကို သွားနေပြီ။ သူတို့က အရက်ဆိုင်မှာ
တွေ့ကြလိမ့်မယ်”

ကာရွန်က ဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူက ဝက်ဇာမင်တည်းနေသော အခန်း
အောက် သုံးထပ်အကွာတွင် တည်းနေသည်။

“ဟင်နရီလူတွေက အခန်းနံပါတ်သိသွားသလား”

“အေး”

“ဒါဆို သူတို့တတွေက သူတို့ရင်ဆိုင်ကြမှာပေါ့။ သူတို့က အခန်းကို မွေနှောက်
လိမ့်မယ်။ ငါတို့လူတွေကို အဲဒီနေရာကဆွဲထုတ်”

“အေး . . . လုပ်ပါမယ်”

“ငါတို့လာခဲ့မယ်။ ပစ်ကွင်းနားရောက်ရင် ငါတို့က နည်းဗျူဟာတစ်မှာရှိနေမယ်”

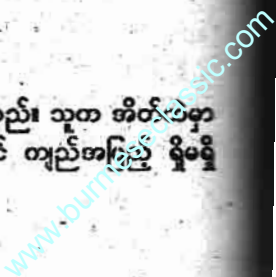
ဂရင်းကပြောပြီး စကားပြောခွက်ကို ချလိုက်သည်။

ဒေါက်တာလူးဝစ်က မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ သူ့ဖျက်လုံးအစုံက ပြုစုပေးလို့
သူ့ပီးစပ်ကြီး ကလည်း အဟောင်းသားနှင့်။

“ဒါပဲပေါ့”

“မှန်ပါတယ်”

ဂရင်းပြောသည်။ သူက ဂျာတင်အင်္ကျီကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။ သူက အိတ်ထဲမှာ
ပွိုင့် ၃၈၀ အရက်တာမောင်းပြန်ကို ထုတ်သည်။ ကျည်အိမ်တွင် ကျည်အမြဲညှိ ရှိမရှိ

စစ်ဆေးသည်။ ပြီး . . . ဂျာကင်အကျီအိတ်အတွင်းသို့ ပြန်ထည့်သည်။

ဝဲလေ့စ်က သေနတ်မဆောင်ရန် မှာကြားထားသည်။ သို့ရာတွင် ဂရင်းက ဂျာဆင်နှင့် ဆင်ဆမ်တို့အဖြစ်မျိုးနှင့် မကြုံချင်။ ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်ဖို့ လိုအပ်ခဲ့လျှင် သူက ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်မည်။ ပြီးမှ . . . စိတ်ညစ်ညူးစရာ အကျိုးဆက်များကို စိုးရိမ်ပူပန်နေတော့မည်။

ဒေါက်တာလူးဝစ်က ဆေးအိတ်ကို ဆွဲသည်။ ဟိုတယ်မှ ထွက်ကြသည်။ ဗင်ကားကို သူတို့ ရပ်ထားရာနေမှ ပြန်ယူသည်။ ပြီး . . . ဘားဂိုးစ်ဟိုတယ်သို့ မောင်းသွားသည်။ ဟိုတယ်နောက် ကုန်ပစ္စည်းသွင်းရာ တံခါးပေါက်တစ်ခုအနီး အရိပ်အောက်တွင် ကားကို ရပ်ထားလိုက်သည်။

ဗင်ကားအတွင်း ထားခဲ့သော ဘူးတစ်ခုတည်းမှ လမ်းလျှောက်စကားပြောစက်က လေးတစ်ခုကို ဂရင်းက ယူခဲ့သည်။ စက်ခလုတ်ကိုဖွင့်၍ လိုင်းရွေးချယ်စနစ်က နည်းဗျူဟာတစ်လိုင်းတွင် ရှိမရှိ စစ်ဆေးသည်။ စကားပြောခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။

“အဖွဲ့သုံး ဒီမှာရှိနေပြီ”

“အဖွဲ့နှစ်က ဆက်ပါတယ်။ သူက အခုပဲ အောက်ထပ်ကို ဆင်းသွားတယ်” ကာရွန်က သတင်းပြန်သည်။

“ဘယ်သူမှ ပေါ်မလာသေးဘူးလား”

“ဘယ်သူမှ ပေါ်မလာသေးဘူး။ ကျွန်တော်က လှေကားခန်း စကြိန်အစွန်ဆုံးမှာရှိနေတယ်”

“အခန်းက ရှင်းနေသလား”

“ကျွန်တော်တို့ပစ္စည်းတွေ ဆွဲထုတ်ထားတယ်”

ကာရွန်က ပြောသည်။

“အသင့်ရှိနေပါ”

ဒေါက်တာလူးဝစ်က တုန်တုန်သင်ယင်နှင့် စီးကရက်ကို မီးညှိသည်။ သူက စီ. အိုင်. အေတွင် အမှုထမ်းခဲ့သည့် သူ့ကတမ်းမှာ အတော်ကြာခဲ့ပြီ။ သို့သော် မိမိသည် သည်လိုအလုပ်တာဝန်များနှင့် အထာမကပါဟု နားထောင်လိုသူတိုင်းကို သူက ဝန်ခံပေလိမ့်မည်။ ပြင်ဆင်မှုကလည်း အလျင်စလိုလုပ်ရသည်။ ထုံးစံအတိုင်း စိတ်ဝင်စားစရာ တော့ကောင်းသည်။ အားလုံးပြီးစီးသွားခဲ့လျှင် အောင်မြင်မှုအတွက် ပီတိဖြစ်ရမည်က အံ့မခန်းလောက်ပါဘိ။ သို့ရာတွင် စစ်ဆင်ရေးဆင်နွှဲနေချိန်တွင်မူ သူ သွေးလေချောက်ချားနေရသည်။

ထုံးစံအတိုင်း ဂရင်းက သည်လိုအချိန်မျိုးတွင် သူနှင့် လက်တွဲလုပ်ရသော မည်သည့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်ကိုမဆို အရွန်းဖောက်တတ်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင် သူ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။ သူက ဒေါက်တာ လူးဝစ်ကို သဘောမတွေ့လို့ မဟုတ်။ ဆရာဝန်ကြီးက သဘောကောင်းသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ခံစားချက်များက များလွန်း၍ဖြစ်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ ဆင်ဆမ်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ မထွက်ခွာမီက ဝဲလှော်က ဂရင်းကို လက်တို့ခေါ်ပြီး တင်နရီကို ခံစားမှုဖြင့် လက်တို့နှစ်ပြန်ရန် ကတိပေးစေခဲ့သည်။ ဂရင်းက သဘောမတူဘဲ ပါဘဲလျက် ကတိပေးခဲ့ရသည်။ သို့သော် အခုအချိန်တွင် သည်အကြောင်းကို မေးမြန်းမိမိ သူတို့သို့ ဟန်တားလို့မရ။ တင်နရီ၏ လည်မျိုတို့ညစ်လို့ သူ့မျက်နှာ အရမ်းပျောက်သစ် သွားကာ မျက်လုံးအစုံ ပြူးထွက်လာသည်ကို ကြည့်ရခြင်းအတွက် စိတ်ကျေနပ်မှု ရလိမ့်မည်ကို တွေးနေမိသည်။

ည ကိုးနာရီအချိန်တွင် တွေ့ဆုံဖို့ အချိန်အချက်လုပ်ပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း ကာရွန်က သတင်းပေးခဲ့သည်။ ယခု တစ်ဖန် နည်းဗျူဟာတစ် လိုင်းမှ ပြန်အဆက် အသွယ်လုပ်သောအခါ မိနစ်နှစ်ဆယ်မျှသာ ရှိသေးသည်။

“အဖွဲ့သုံး”

“နေရာမှာရှိပါတယ်”

ဂရင်းက လမ်းလျှောက်စကားပြောစက်မှ ပြောလိုက်သည်။

“သူတို့ အခုပဲ ပေါ်လာကြပြီဗျာ။ နှစ်ယောက်၊ တကယ့် ကြေးစားတွေပဲနဲ့ ရောက် လာတာပဲ။ လှုပ်လှုပ်ရွရွမရှိဘူး။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပဲ”

“ငါတို့လာပြီ”

ဂရင်းက ရေဒီယိုနှင့် ဆက်သွယ်ပြောသည်။

သူက လမ်းလျှောက်စကားပြောစက်ကို ထွက်အင်္ကျီအောက်သို့ ထိုးထည့် လိုက်ပြီး ကားသော့ကို အိတ်ထဲသို့ထည့်သည်။ ပြီး . . . ဒေါက်တာလူးဝစ်နှင့်အတူ တိုက်ထဲအတွင်းသို့ ဝင်သည်။ ရိက္ခာပစ္စည်းတင်ပို့ရာ ဓာတ်လှေကားဆီသို့ ရောက်သွား သည်။ ဓာတ်လှေကားဖြင့် တတိယထပ်ရှိ အကခန်းမဆီသို့တက်သည်။ ပြီး . . . ဧည့်သည်တော်ရာခါတ်လှေကားမှ အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ ဆက်တက်သည်။ တစ်ဖန် လှေကားဖြင့် အောက်ဘက် နှစ်ထပ် ဝက်ဇာမင် တည်းခိုရာအထပ်သို့ ဆင်းခဲ့ပြန်သည်။ ကာရွန်က လှေကားထိပ်တွင် စောင့်နေသည်။ လမ်းလျှောက်စကားပြောစက်က သူ တုတ် အင်္ကျီအောက်တွင် ဝှက်ထားသည်။ ဘယ်သူမှန်းသိလျှင် သူက နေသာထိုင်သာ ရှိသွား သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဒီလမ်းကလာမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ထင်သားပဲ။ ဒါပေမယ့် သေချာ ပေါက်ကျော့ မပြောနိုင်ဘူးပေါ့”

ကာရွန်က ပြောသည်။

“သူတို့ ထွက်သွားကြပြီလား”

ဂရင်းက မေးသည်။ သူက ငြိတင်းပေါက်မှ စကြိန်ကလေးကို ချောင်းကြည့် သည်။

“တစ်မိနစ်လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်။ သူတို့က လျင်ပါဗျာ”

“ကဲ . . . သွားစို့”

ဂရင်းက ပြောသည်။

သူက တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်ပြီး သုံးဦးစလုံး စကြိုက်သို့ ပြေးထွက်ကြသည်။
 စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူတို့က ဝက်ဇာမင်ဇီအခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ကြ
 သည်။ ဒေါက်တာနှင့် ကာရွန်တို့က ရေအိမ်ထဲဝင်၍ ပုန်းနေကြသည်။ ဝရင်းက အိမ်ခန်း
 ထဲတွင် နေရာယူသည်။ တံခါးကိုမူ ယယုံမျှ ဟ၊ထားသည်။ သို့မှသာ ဧည့်ခန်းမှ တွစ်ဖျစ်၊
 ရုပ်မြင်သံကြားစက်၊ စာရေးစားပွဲနှင့် ယင်းအလွန် ဝင်ပေါက်တံခါးကို မြင်နိုင်သည်။

အခန်း (၂၄)

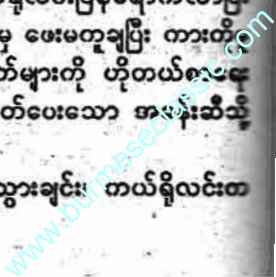
ဂျွန်က တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်ကို ပုံပြင်ကလေးတစ်ခု ပြောပြနေလင့်ကစား။ ကယ်ရီလင်းကမူ သူသည် ဇူးရစ်မြို့သို့သာ သွားချင်နေသည်ဟု ယူဆမိသည်။

သူသည်ပင်းမှ ဒဏ်ရာအတွက် ပတ်တီးဝယ်ရန်၊ ဒဏ်ရာကို ဖုံးနိုင်ဖို့လည်း စွပ်စွယ်တာဝယ်ရန်၊ နာကျင်မှုကိုခံနိုင်ဖို့ ဝိစကိဝယ်ရန်အတွက်သာ အင်ကာလိပ်ကင်းတွင် ခေတ္တခဏမျှ ကားရပ်ပြီး ဇူးရစ်မြို့သို့ ဆက်မောင်းထွက်ခဲ့သည်။

သူမက အဲလ်ဗာရီမီယိုကို မောင်းရာတွင် ကျွမ်းပြီးသား၊ ဇူးရစ်မြို့သို့ ၂ နာရီ မကြာဘဲ နှောက်ခဲ့သည်။

ကယ်ရီလင်းက ကားကိုရေကန်ကြီးဘေးရှိ ခန်းနားထယ်ဝါသော ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုရှေ့တွင် ထိုးရပ်သည်။ သူမက ဟိုတယ်တွင်းသို့ ဝင်သွားစဉ်၊ ဂျွန်က ကားထဲမှာပင် ထိုင်ကျန်ရစ်သည်။ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ အကြာတွင်၊ ကယ်ရီလင်းပြန်ရောက်လာပြီး ဂျွန်ဆီမှ နိုင်ငံတူးလက်မှတ် တောင်းသည်။ ဂျွန်ကို ကားပေါ်မှ မေးမတူချုပ်ပြီး ကားထဲ ဟိုတယ်တံခါးစောင့်သို့ အပ်နှံလိုက်သည်။ နိုင်ငံတူးလက်မှတ်များကို ဟိုတယ်စားပွဲစားပွဲတွင် အပ်နှံခဲ့လျှင်၊ ချက်ချင်းပင် သူတို့အတွက် သတ်မှတ်ပေးသော အခန်းဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။

ဟိုတယ်လှလင်က လိုက်ပို့ပြီး ပြန်ထွက်သွားလျှင်သွားချင်း၊ ကယ်ရီလင်းက

ဖွန် အဝတ်အစားများကို ချွတ်ပေးကာ ဒဏ်ရာကို ပတ်တီးစည်းပေးသည်။ သူမက
ဖခင် အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်နေခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု တဖွဖွပြောနေသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဖေရောက်လာတဲ့အထိ သူ့အနားက တဖဝါးမှမခွာနဲ့ . . . တဲ့။

သို့သော်ငြားလည်း . . .

ဘယ်သူက ဖွန်ကို သတ်ဖို့ အားထုတ်ခဲ့ပါလိမ့်။

သူမ ဖခင်၏ လူတစ်ဦးဦးများလား . . .

သူမကလည်း မိမိသည် ဖွန်နှင့်အတူနေမည်။ သို့မှသာ သူမ ဖခင်ကိုသတ်ဖို့
ကြိုးစားခဲ့လျှင်၊ သူ့ကို ဟန်တားနိုင်လိမ့်မည်ဟု ပြောကြားသည်။ သို့သော်လည်း သူမ
ရည်ရွယ်ရင်းများက သည်မျှသာဟုတ်မဟုတ်၊ သူမကိုယ်တိုင်လည်း ရေရေရာရာမရှိ။
စင်စစ် သူမက အခုလို လုပ်ကိုင်နေခြင်းမှာ၊ သူမတွင် ဘာရည်ရွယ်ရင်းရှိမှန်း မသိသည်
ကို ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။

သို့သော် သည်ပုံပြင်က စေ့ဆော်မှု အားကောင်းသည်။ သူ့မှာ ဒဏ်ရာနှင့်၊
ကံသိလိုသာ ကျည်က လည်ပင်းတွင် မြုပ်မနေခဲ့။ အဓိက သွေးကြောကိုလည်း မပြတ်စေခဲ့။
သို့မဟုတ်ပါက သူ သေပေလိမ့်မည်။ အနည်းဆုံး သူမ၏ မပြောပလောက်သော ရှေးဦး
သူနာပြု ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် အလှမ်းမမီနိုင်အောင် အခြေအနေ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်ပေ
လိမ့်မည်။ သို့ဝင်သို့ငြား သူ အင်အားချည့်နဲ့လာခြင်းက၊ သူမကို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စေခဲ့
သည်။ သူသည် တနင်္လာနေ့ တစ်ညလုံး၊ နောက်တစ်နေ့ တစ်နေ့လုံးလိုလိုနှင့် တစ်ညလုံး
အိပ်မောကျခဲ့သည်။ သူနီးလာလေတိုင်း အခန်းတွင်းသို့ ပို့ပေးရန် မှာထားသော ဟင်းချို
ကို တိုက်ကျွေးသည်။

ကြာသပတေးနေ့မနက်တွင် ဖွန်က အိပ်ရာမှနိုးသည်။ ဗိုက်က အလွန်အမင်း
ဆာနေပြီ။ သူမဖခင်နှင့် စာရင်းရှင်းရန်ကိစ္စကိုပင် နောက်ဆုံးလုပ်ရန် စိတ်မရှည်တော့။
ကယ်ရိုလင်းက ပတ်တီးဝယ်ရန်နှင့် နာကျင်မှုသက်သာသည့် ဆေးများဝယ်ရန် အပြင်သို့
ထွက်နေသည်။ သူမအပြန်တွင် ဂျီနီဗာထုတ် သတင်းစာတစ်စောင်အပါအဝင် သတင်း
အများအပြားကို သက်ယူလာသည်။ ဖွန်က နာကျင်မှုသက်သာသည့် ဆေးပြားများကို
သောက်ရန် ငြင်းဆန်သည်။ ဂျီနီဗာသို့သာ ခရီးဆတ်လိုကြောင်း ပြောသည်။

“ရှင်သွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကျွန်မ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး”

ကယ်ရိုလင်းက ပြောသည်။

သူ့ကိုပြုစုရ၍ သူမလည်း မောဝန်းနွမ်းလျနေပြီ။ ပြီး . . . ဘာလုပ်လို့ ဘာတိုင်ရ
မှန်းမသိအောင် စိတ်တွေ ထွေပြားနေသည်။ သူမဆက်၍ . . .

“ပြီး . . . ရှင် သိပ်နေကောင်းသေးတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့လည်း သူက
ဂျီနီဗာမှာ ရှိနေဦးတော့ ရှင်က သူ့အနားကို သိနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

“ငါက ရိုးရိုးသားသား စကားပြောချင်တာပါပဲ”

ဖွန်က သည်းညည်းခံ၍ ပြောသည်။

အခုအချိန်တွင် သူက သူမ ဖခင်အား ဘေးအန္တရာယ်ပေးမှာကို သူက စိုးရိမ်

နေမိသည်။ သူမကိုယ်တိုင် ဖခင်၏လုပ်ရပ်များကို နားရွှင်နေပြီ။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်လျက် ရှိနေပြီ။

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ အဖေက ခွင့်ပြုမှာမဟုတ်ဘူး”

ဖွန်က ပခုံးကိုထွန်ပြသည်။ သည်အခိုက်အတန့်တွင် အခြေအတင် ပြောနေ ရခြင်းကို ဖယ်ထားပေးလိုက်သည်။

ညနေစောင်းပြီ၊ ဖွန်က ဟိုကယ်မှပေးထားသော မီးရထားအချိန်စာရင်းကို လေ့လာနေသည်။ တစ်နာရီတိုင်း ဂျီနီဗာသို့ထွက်သော ရထားချိန်းသိရသည်။ ည ၈ နာရီထိတိတွင် ထွက်သော ရထားရှိသည်။ သည်ရထားနှင့်လိုက်ရန် သူမိတ်ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။

သူ့ကို ကြည့်နေသော ကယ်ရိုလင်းက သူမိတ်ပြောင်းလိမ့်မည် မဟုတ်မှန်း သိလိုက်သည်။ သူက ဂျီနီဗာကို မရောက်ရောက်အောင် သွားမည်မှန်း သူမ သိသည်။

“ကားနဲ့သွားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ရဲက ကားကို ခုတ်မိနေပြီ၊ သူတို့က ကားကို ရုပ်မယ်၊ ရှင်ကိုယ်မှာ ရှာမယ်ဆိုရင် သေနတ်ကိုတွေ့မှာပဲ၊ ရှင် ဂျီနီဗာ၊ ဝန်းကောင် ကပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ကယ်ရိုလင်းက ပြောသည်။

“ငါက ရထားနဲ့သွားမှာ”

“ပြီးတော့ကော . . . အိမ်ကို အငှားယာဉ်နဲ့ သွားမှာလား၊ အိမ်ရှေ့တံခါးဆီ လျှောက်သွားပြီး လူခေါ်ခေါင်းလောင်းနှိပ်တဲ့အခါမှာ အဖေက ထွက်အလား၊ ရှင်က ဘေနတ်နဲ့ပစ်ခယ်လို့ မျှော်လင့်ထားသလား”

“ငါ မင်းအဖေကို မသတ်ပါဘူး”

ဖွန်က အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် ပြောသည်။

သူတို့နှစ်ဦးက အခန်းအလယ်တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရုပ်နေကြသည်။ သူက သူမ ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး . . .

“ဒါပေမယ့် သူတို့ ဆက်သတ်နေစေဖို့ ခွင့်ပြုရမှာလား”

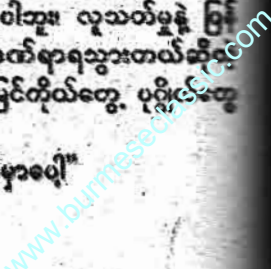
“အဖေဟာ လူထောင်းပါရှင်၊ ကျွန်မအဖေ ဆုံးတဲ့အခါ အဖေဟာ ကျွန်မဘဝမှာ အမေလိုလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်၊ အဖေဟာ ရှင်ပြောသလိုတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

သူမက ဝိုခံခဲ့နှင့် ပြောသည်။

ဖွန်က စားပွဲပေါ်မှာ ဖြန့်လျက်ထင်ထားသော သတင်းစာများဆီသို့ ဖောင်းခဲ့ ကြည့်လိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး သတင်းစာများကို လှန်လှောဖတ်လို့ပြီးခဲ့ပြီ။

“သေနတ်ပစ်ခွဲအကြောင်း သတင်းစာထဲမှာ လုံးဝမပါဘူး၊ လူသတ်မှုနဲ့ ပြန် ပေးမှုတို့အတွက် အလိုရှိနေတဲ့ အမေရိကန်လူမျိုးတစ်ဦး ဒဏ်ရာရသွားတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း လုံးဝမပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီအဖြစ်အပျက်ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကတော့ ဒါဝေဝေမက ရှိတယ်”

“အဖေက ကျွန်မတို့ကို အကာအကွယ်ပေးတာ ဖြစ်မှာပေါ့”

“အဲဒါကြောင့် မင်းအဖေက မင်းကို မြီးဖြန်းပြောတာပေါ့”

“မဟုတ်ရပါဘူးနော်၊ အဖေက လူသတ်သမား မဟုတ်ရပါဘူး”

သူမက ပြောရင်း ရွှက်ကြီးတင်ငင် ငိုတော့သည်။ သူမ တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ပူးသလို တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့်။

ပထမသော် ဖွန်က ထိုနေရာမှာပင် ရပ်မြဲရပ်နေသည်။

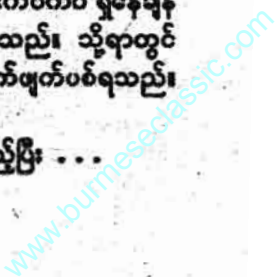
သို့ရာတွင် သူက သူမဝန်းကို သိုင်းဖတ်ပြီး သူ့ကိုယ်နှင့် ပူးကပ်ထားလိုက်သည်။ သူက မတ်တပ်ရပ်နေသော်လည်း ကိုယ်ကို ကောင်းကောင်းဟန်လို့မရဘဲ ရှိနေသည်။ သူက သွေးများ အလွန်အတူ ထွက်ခဲ့သည်။ သီတင်းတစ်ဝတ်ကျော်ကျော်မျှ၊ အစားအစာ မဝတဝ စားခဲ့ရသည်။ သို့ပင်သို့ငြား သူက ရင်ခွင်တွင်းမှ အမျိုးသမီးကို အငမ်းမရ ဖြစ်နေမိသည်။ စင်စစ် ရူးရာကျပါသည်။ ရူးတာထက်ပင် ပိုပါသေးသည်။ အလွန် ကြောက်စရာကောင်းသည်ဟု ဆိုချိန်မှစ၍ မိမိနီးတစ်ယောက်လုံး ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံရပြီးသည့်နောက်တွင် နောက်အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ရင်ခွင်ထဲသွင်းဖို့ မဆိုထားဘိ၊ စဉ်းပင်စဉ်းစားစရာ အကြောင်းမရှိ၊ အခုကြည့်လေ ကယ်ရုံလင်းက သူ့ရင်ခွင်တွင်းမှာ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်နှင့်။

သူတို့နှစ်ဦး တူညီသည့်အချက်များကလည်း ရှိသည်။ သူမက ရွှက်ကြီးတင်ငင် ငိုလို့ သိုင်းဖတ်ထားချိန်တွင်၊ သူက စဉ်းစားမိသည်။ သူက ဖခင်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရသလို သူမကလည်း တစ်နည်းတစ်ဖုံအားဖြင့် ဖခင်ကို လက်လွတ်ဆုံးရှုံးရတော့မလို့လို ဖြစ်နေလေပြီ။ ဖခင်နှစ်ဦးစလုံးက မိမိတို့ ဘဝတစ်သက်တာတွင် သားသမီးများနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်ကာ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအလုပ်တွင် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ကြသည်။ အခုတော့ သူသည် တစ်ကိုယ်တည်း ရှိနေခဲ့ရပြီ။ သူ့အားထားစရာ မိသားစုမရှိတော့ပြီ။ သူမသည်လည်း သည်နည်းနှင့်ပင်၊ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက နောက်ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အရေးကို တွေးပြီး စိုးထိတ်နေကြသည်။

ပြီး . . . ဖွန်က သူမနှင့် ပတ်သတ်လို့ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေရသည်။ သူမက ပြန်ရောက်မလာမီ၊ သူက ဟိုတယ်မှ ထွက်ချင်သည်။ သို့မှသာ သူမနှင့် ရင်မဆိုင်ဘဲရှိမည်။ သို့ပင်သို့ငြား၊ သူက သူမပြန်ရောက်လာချိန်ထိ အချိန်ဆွဲနေမိခဲ့သည်။ သူမရှိတော့သည်ကို သူမ တွေ့ရသောအခါ၊ သူမ ဖခင်ထံ အဆက်အသွယ်မလုပ်မှန်း အသေအချာသိချင်သည်ဟု သူက မိမိဘာသာပြောနေမိသည်။ သို့ရာတွင် သူမက သို့ကလို လုပ်ချင်သပဆိုလျှင်၊ လွန်ခဲ့သောရက်အတွင်းက လုပ်လို့ရနိုင်သည်။ အခုတော့သည်လိုမဖြစ်ခဲ့။

အခုအခါ သူက သူမကို သိုင်းဖတ်ထားလို့၊ သူမကိုယ်နှင့် ပူးပူးကပ်ကပ် ရှိနေချိန်တွင်၊ သူက ဘာကြောင့် အချိန်ဆွဲနေခဲ့ရခြင်းကို သူသဘောပေါက်သည်။ သို့ရာတွင် သည်အတွေးကို ချက်ချင်း ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ရသည်။ အခုစွ ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရသည်။ စင်စစ် အဓိပ္ပာယ် မရှိလှ။

သူမက အင်တိုက်သွားပြီ။ ပြီး . . . သူမက သူ့ကိုမော့ကြည့်ပြီး . . .

“ရှင်နောက်ကို ကျွန်မလိုက်ပါရစေ”

ပွန်က ခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး လူချင်းခွာလိုက်ကာ . . .

“ဟင့်အင်း ငါတစ်ယောက်တည်း သွားမယ်”

“ဖိုနီဗာဝန်းကျင်ကို ကျွန်မကျွမ်းသလို ရှင်မကျွမ်းဘူးဆိုတာ ရှင်မသိပါဘူး”

“ဝထမတစ်ကြိမ် ရောက်ဖူးပြီးသားပဲဥစ္စာ”

“ဒါတ ကံကောင်းထောက်မလို့ပါနော်၊ နောက်တစ်ကြိမ် အဲသလိုအဖြစ်မျိုးကို ခွင့်ပြုလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး”

“ဒီမှာ ကယ်ရီလင်း၊ ငါ့ကို မင်းအဖေဆီ အရောက်ကူညီပေးမလို့ ဆိုလိုတာများ လား”

သူမက သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး

“ဟုတ်တယ်၊ ရှင်ကို ကျွန်မအဖေဆီအရောက် ကူညီပို့ပေးမလို့၊ အဖေနဲ့ စကား ပြောဖို့ပါ”

“ငါပြောလိုတာကို မင်းအဖေက နားထောင်ချင်မှာမဟုတ်ဘူး”

“ရှင်ကလည်း အဖေနဲ့ စကားပြောချင်တာမဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား၊ အဖေ့ကို အသေသတ်ချင်တယ် မဟုတ်လား”

“မင်းအဖေကသာ ငါ့ကို သတ်ချင်နေတာပါ”

“မဟုတ်တာရှင်”

ကယ်ရီလင်းက စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် ပြောသည်။ သူမက ခါးထောက်ပြီး . . .

“ကဲ . . . ရှင်စိတ်ကြိုက်ရွေး၊ ရှင် ကျွန်မကိုခေါ်မလား၊ ဒါမှမဟုတ် ရှင်လာပြီဆို တာ အဖေဆီ အကြောင်းကြားစေချင်သလား”

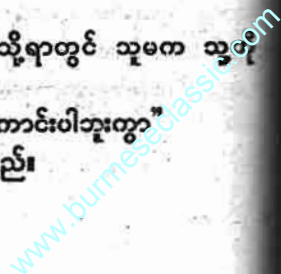
ပွန်က ဒေါသအမျှတ် ထွက်သွားသည်။ သို့ရာတွင် ချက်ချင်း မျိုသိပ်ထားလိုက် ရသည်။ သူမက ဖခင်ဆီ အကြောင်းမကြားက အကြောင်းမဟုတ်ပါးချ။ ဟင်နရီက သူ့သမီးတစ်ယောက်လုံး ပြန်ပေးဆွဲခံနေရခြင်းကို အကြမ်းဖက်ခြင်းကလွဲလို့ အခြားနည်း ဖြင့် တုန်ပြန်မှု မရှိခဲ့။ အခုအချိန်မှာ သူက စကားပြောရခြင်းကို နားလည်သဘောပေါက် လိမ့်မည်မဟုတ်။ သူက သေခြင်းတရားနှင့် ဖျက်ဆီးခြင်းကိုသာ သဘောပေါက် နားလည် သူ။ ပွန်လာပြီလို့ သူမက ဟင်နရီထံ ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားလို့လည်း အကြောင်း မဟုတ်။ ဟင်နရီက သိပြီးသားဖြစ်မည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူကမူ တစ်နည်းတစ်ဖုံနှင့် ဟင်နရီ ဆီ အရောက်သွားမည်။

“ဒီမှာ ကယ်ရီလင်း၊ မင်းကြိုက်သလို လုပ်နိုင်တယ်၊ ငါကတော့ အလျှော့မဝေး နိုင်တော့ဘူး”

သူကပြောလျှင် သူမက တန့်တွတ်သေးသည်။ သို့ရာတွင် သူမက သူ့ တွန်းဖယ်လိုက်သည်။

“မင်းကို ပြန်ပေးဆွဲသလို ခေါ်လာခဲ့ရလို့ စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ”

ကယ်ရီလင်းက စကားမပြောနိုင်ဘဲ နှုတ်ဆွဲနေသည်။

ဖွန်က ကယ်ရီလင်းသန့်စင်ပေးထားသော ဂျာကင်အကျီကော်လာကို ထောင်လိုက်သည်။ ပြီး . . . အခန်းထဲမှထွက်၍ ကော်ဇောခင်းထားသော စကြန်သို့ လှမ်းထွတ်လိုက်သည်။

သူမက တံခါးပေါက်ထိ ပြေးထွတ်လာသည်။ ခေတ္တခဏမျှ ချီတုချီတု ဖြစ်နေသေးသည်။ ပြီး . . . သူ့နောက်သို့ ပြေးလိုက်ကာ . . .

“ဖွန် . . . ကျွန်မတို့ ခေါ်သွားပါ”

သူက ဓာတ်လှေကားခေါ် ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။

“ငါက မင်းကို ဟိုနေရာမှာ ရှိနေစေချင်လို့”

“ဘာကြောင့်လဲ”

“ငါက . . .”

“ဒါပေါ့လေ၊ ရှင်က ကျွန်မအဖေကို ပစ်သတ်တာကို ကျွန်မက မဟန့်တားနိုင်အောင်ပေါ့၊ သူဟာ ကျွန်မအဖေပါနော်”

ဖွန်က သူမဘက်သို့ ပြန်လှည့်၍ ပခုံးကိုဆုပ်ကိုင်ပြီး သူမကိုယ်ကို လှုပ်ကာ . . .

“တစ်ခုခုဖြစ်မှာ စိုးလို့ပေါ့၊ မင်းကို မထိခိုက်စေချင်ဘူး”

ဓာတ်လှေကားတံခါး ပွင့်လာသည်။ ဓာတ်လှေကားခန်းထဲမှ အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ဦးက မနှစ်မြို့ဟန်ဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

“ရှင်နောက်ကို ကျွန်မလိုက်မယ်၊ ကျွန်မကို မထားရစ်ခဲ့ပါနဲ့။”

ကယ်ရီလင်းက ပြောသည်။

“မဖြစ်ဘူး”

အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက ချောင်းဆိုးသည်။ ဓာတ်လှေကားတံခါး ပိတ်သွားသောအခါ ဖွန်က သူတို့ကို စောင်းငဲ့ကြည့်သည်။

ကယ်ရီလင်းက ဖွန်ရင်ခွင်ထိ ပြေးဝင်လိုက်သည်။

“ဒါက ကျွန်မတို့နှစ်ဦး လက်တွဲလုပ်မှ ဖြစ်မှာပါ၊ ရှင်ဆိုရင်လည်း ရှင်မိသားစုအကြောင်း သိချင်တယ်၊ ကျွန်မဆိုရင်လည်း ဘာဆိုတာ အတိအကျ သိချင်တယ်”

“တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ဆိုပါတော့”

ဖွန်က ညင်ညင်သာသာ မေးသည်။

သူမက သူ့ကို မော့ကြည့်ပြီး . . .

“တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းပေါ့”

သူက သူ့ခံစားချက်များကို ပြန်လည်စစ်ဆေးရင်းက ချီတုချီတု ဖြစ်နေပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ခံစားချက်များက ရှုပ်ထွေးနေသည်။ ဘယ်အရာမှ ရိုးရိုးစင်းစင်းမရှိ။

ဘယ်သောအခါမှလည်း ရိုးရိုးစင်းစင်း ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူက နာရီကိုကြည့်လိုက်သည်။ “အခုပဲ ခြောက်နာရီတိုးနေပြီ၊ ရထားက နောက်နှစ်နာရီကြာဆို ထွတ်တော့မှာ”

ဖူးရစ်မြို့၊ ကယ်ရိုလင်းတို့ တည်းခိုခဲ့ရာ ဟိုတယ်ရှိသော လမ်းအတွင်းသို့ အနက်ရောင် မာစီဒီးဆီဒင်ကားကြီး ဝင်လာသောအခါ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနာရီစင်မှ နာရီက တိုးနာရီထိုးလေပြီ။ ဝတ်စုံကို စတိုင်ကျကျဝတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးတို့ ကားစက်ကိုရပ်ရန်ပင် အားမထုတ်တော့ဘဲ ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးက ဟိုတယ်တွင်းသို့ အပြေးအလွှားဝင်ပြီး ဟိုတယ်စာရေးစားပွဲဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် သွားကြသည်။ ရဲမှ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားထားပြီးဖြစ်၍ ဟိုတယ် မန်နေဂျာက သူတို့ရောက်အလာကို အသင့်စောင့်ကြိုနေသည်။

“သူတို့ ဘယ်အခန်းမှာ ရှိနေကြသလဲ . . .”

သူတို့နှစ်ဦးတွင် ပို၍ထွားကျွင်းသူက စတင်မေးသည်။ သူ့ နှာခေါင်းကြီးထဲ ဘယ်သီးလို ဖောင်းဖောင်းကားကားနှင့်၊ မေးရိုးကြီးများကလည်း ကားသည်။ အကြည့်ရ ဆိုးသော အမာရွတ်ကြီးတစ်ခုက ဝဲဘက်မျက်ခုံးမှ နှာရိုးအထိ ရှည်သည်။ သူက ပြင်သစ် ဘာသာစကားဖြင့် ပြောသည်။ ဖွန်နှင့် ကယ်ရိုလင်းတို့ကို သိတင်းတစ်ပတ်လုံးလုံး ပိုက်ပီ ကိုက် ရှာနေခဲ့သော်လည်း ကယ်ရိုလင်းကိုသိသည့် ထိပ်တန်းဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုတွင် တည်းခိုနေလိမ့်မည်ဟု ဘယ်သူကမှ မစဉ်းစားမတွေးတောမိသောကြောင့် သူက ကျွန်ုပ်တို့နေပုံရသည်။ ဟင်နရီက ရဲမှ အပေါင်းအသင်းများကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် အကူအညီ တောင်းခံသောအခါမှာ သည်ဟိုတယ်ဧည့်စာရင်းတွင် ဖွန်နှင့်ကယ်ရိုလင်းတို့ နိုင်ငံထွက် လက်မှတ်များကို တွေ့ရလျှင်၊ ဟင်နရီက ဒေါသပုန်ထနေသည်။

“ပဉ္စမထပ်မှာပါ။ ဒါပေမယ့် အခု သူတို့ မရှိကြတော့ဘူး”

“သူတို့ ဘယ်ထွက်သွားသလဲ”

“ဥစာစားဖို့ ထွက်သွားတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

လူထွားကြီးက လက်ကမ်းပေးလျှင်၊ ဟိုတယ်စောင့်က သော့ခိရိအတွင်း အခန်းသော့ကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။

“အခန်းနံပါတ် - ၅၀၃”

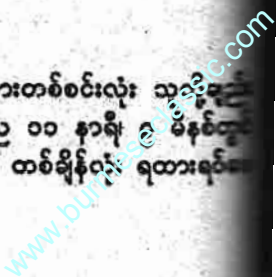
ဟိုတယ်အစောင့်ကပြောချိန်တွင် လူထွားကြီးနှစ်ဦးက လှည့်၍ ဓာတ်လှေကား ခန်းဆီသို့ ခြေဦးလှည့်နေလေပြီ။

ဟိုတယ်မန်နေဂျာက သူတို့ကို ငေးကြည့်နေသည်။

စင်စစ် ကယ်ရိုလင်းက သည်ဟိုတယ်သို့ ရောက်သည်အချိန်မှစ၍ သူမ ဝေဖင် သင်းခွဲသူများတွင် သည်လို လူစားမျိုးများ မပါခဲ့။

ဖွန်နှင့် ကယ်ရိုလင်းတို့အဖို့ ၃ နာရီခန့်ကို ရထားတစ်စင်းလုံး သူတို့နှစ်ဦး စီးနင်းလိုက်ပါလာရသည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။ ဂျိန်ဗာသို့ ည ၁၀ နာရီ ၅ မိနစ်တွင် ဆိုက်မည်။ ၉ နာရီခွဲနောက်ပိုင်းတွင် ဘန်းမြို့တော်တွင်သာ တစ်ချိန်လုံး ရထားရပ်စဲ

သိခံမည်။

အခု ဉာဏ်ရှိသူတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေ၊ ကယ်ရီလင်းတို့က ညစာစားပြီး စားသောက်တွဲထဲမှ ထွက်လာကြသည်။

ဝန်ထမ်း လည်ပင်းနှင့် လက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာများက နာကျင်ကိုက်ခဲနေသည်။ ထယ်ရီလင်းက စကားပြောခဲ့ပြီးသည့်နောက်တွင်မူ သူ့ဒဏ်ရာက သူ့အတွေးများကို ပျောက်ပျက်သွားရလေအောင် လွှမ်းမိုးချယ်လှယ်နေခြင်းမျိုး မရှိတော့ပြီ။ စဉ်းစားဆင်ခြင် နိုင်စွမ်း ရှိခြင်းသည်လည်း ယခင်ကလို ထုံထုံထိုင်းထိုင်း ရှိမနေတော့။

အခုတော့ သူကကြုံ၍ တွေးတောနေလေပြီ။ ကြုံ၍ အစီအစဉ်များ ချမှတ်နေ လေပြီ။ အခြေအနေကို ကြိုတင်တွက်ဆ၍ အနုလုံပဋိလုံ စိစစ်နေလေပြီ။

ညစာစားရင်းသူက ကယ်ရီလင်းကို သူမဖခင်၏ နေ့စဉ်သာမန် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ပုံစံများကို ခရေစေ့တွင်းကျ မေးသည်။ ပထမသော် ဝန်ထမ်း မိမိဖခင်နှင့် စကား ပြောလိုခြင်း သာပါဟု ကတိပေးသရွေ့ သတင်းအစုံအလင်ကိုမဝေးဘဲ ခေါင်းမာနေခဲ့သည်။ အကြမ်း တိုင်ခြင်းမရှိ သူက ဟင်နရီအနီးသို့ ချဉ်းကပ်နိုင်ပါမှ၊ ဟင်နရီက သက်တော်စောင့်များကို မဆင်ခေါ်ဘဲ နေနိုင်မည်။ ကယ်ရီလင်းပြောပြချက်အရ ဟင်နရီသည် လုံးလုံးလျားလျား တွဲပြားခြားနားသော ဘဝနှစ်ခုကို ဦးဆောင်ဦးရွတ်ပြုနေသည်မှာ ပေါ်လွင်နေသည်။

ကယ်ရီလင်း သိရသလောက်၊ ဟင်နရီ၏ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးမှ အဆင့်မှာ အထက်တန်း နိုင်ငံရေးအကြံပေးနှင့် အကဲဖြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အင်္ဂလန်မှာရှိနေချိန်၊ ဟင်နရီက ပညာဖြန့်ဖြူးရေးအလုပ်ဖြင့် လန်ဒန်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ စိန့်ဘဲလ်ဘန် မြို့ကလေးရှိ အဖော်တော်သူ၏နေအိမ်တွင် အပန်းဖြေအနားယူ၍လည်းကောင်း အနေ များတတ်သည်။

မိမိအဖို့ ပုံပြင်ဆန်သော လူဆိုးလူမိုက်ကြီးထင်ရသော ဟင်နရီသည် သူလိုငါလို ဝါပဲလားဟု သိရှိရသောအခါ၊ တအံ့တဩဖြစ်မိသည်။ သူ့တွင် ခယ်မတစ်ဦးရှိသည်။ အခြား ဆွေမျိုးသားချင်းများလည်း ရှိနိုင်သည်။

“ဒါပေမယ့် လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးနှစ်ကစပြီး ဖေဖေက ဂျီနီဗာကနေအိမ်မှာပဲ အနေ များခဲ့တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ တစ်ဝက်တစ်ပျက် အငြိမ်းစားယူတဲ့သဘောလို့ တွန့်မ ထင်ခဲ့တာပဲ။ အဖေက မဟုတ်ဘူးလို့သာ တွင်တွင်ငြင်းတတ်တယ်။ ဂျီနီဗာမှာဆို အာရုံဖြန့်ကျက်မှုနည်းတော့ အလုပ်တောင် ပိုပြီး ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်တယ်လို့ ဖေဖေ က ပြောလေ့ရှိတယ်။”

ကယ်ရီလင်းက ရှင်းပြသည်။
“ဂျီနီဗာမှာ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေတွေ ရှိသလား၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေထော ရှိသလား။”

ကယ်ရီလင်းက ပြုံးသည်။
“ဆွေမျိုးသားချင်းတော့ မရှိဘူး။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေကတော့ တစ်လှေကြီး ရှိပါတယ်။”

သူမက ပြောသည်။

သူမက တစ်စုံတရာကို တွေးမိသလိုလို၊ စကားပြောရပ်လိုက်သည်။

“ဘာများပါလိမ့်”

ဖွန်က မေးသည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့ သီတင်းပတ်များအလွန်က ကျွန်မသိခဲ့တဲ့ တစ်စုံတရာကို ပြန်စဉ်းစား တွေးတောနေမိတာပါ။ တစ်ချိန်က မိသားစုကြီးဟာ အင်မတန်ကြီးပါတယ်။ အင်္ဂလိပ် အမေရိကန်နဲ့ ဂျီနီဗာမှာပါ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ ရှိပါတယ်။ သူတို့ဟာ နှစ်ပေါင်းရာချီလို့ လွန်ခဲ့ခဲ့တဲ့ ဂျီနီဗာမှာ အိမ်ကြီးတစ်လုံး ဆောက်ခဲ့တယ်”

ဖွန်က သူမ၏ ဘိုးဘေးဘီဘင်များအကြောင်း ပုံပြင်ကို စိတ်မရှည်တော့။ သူမ သူမစခင်အကြောင်းနှင့် ပစ္စက္ခအခြေအနေကိုသာ သိချင်သည်။ ပစ်သတ်မခံရဘဲ သည် ပုဂ္ဂိုလ်အနီးသို့ မည်သို့မည်ပုံ ချဉ်းကပ်နိုင်မည် သဲလွန်စကိုသာ သူမ သွေးရွေးသွေးတန် ရချင်နေသည်။

“ဟင်နရီအမည်ဟာ ဒီလောက်ထိပဲ ရာဇဝင်ရှည်သလား”

သူမက ခပ်ပြတ်ပြတ် မေးသည်။

“စင်စစ် ဟင်နရီအမည်တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ကျွန်မတို့က ဂျူဒွေး တစ်ဝင် တစ်ဖျတ် ပါတယ်လေ။ ကျွန်မတို့မိသားစုရဲ့ အကိုင်းအလက်တစ်ခုဟာ မလက်ကီမိသားစု ပဲပေါ့။ အဲဒီ အပိုင်းက နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာပါပြီ”

ကယ်ရိုလင်းက အဝေးသို့ ငေးမောကြည့်ရင်း ပြောသည်။

ဖွန်က ဖန်ခွက်ထဲသို့ အရက်ငှဲရာတွင် အပေါက်လမ်းမတည့်တော့ဘဲ အရည် များက စားပွဲခင်းပေါ်သို့ လွဲချော်ကျတုန်သည်။

ကယ်ရိုလင်းက မျက်လုံးကို ပေကလပ် ပေကလပ် လုပ်နေသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ကျွန်မ ဘာပြောမိလို့လဲ”

သူမက အငမ်းမရ မေးသည်။

“မလက်ကီလား”

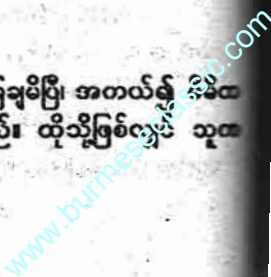
သူမက ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

“နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဒါဝေမယ့် တကယ်တော့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ သိရဘဲ လောက် ပင်မမျိုးဆက်ကတော့ အင်္ဂလန်မှာရှိပါတယ်။ အဲဒီအထဲက တစ်ချို့က အမေရိကန်ကို ကူးပြီး အခြေစိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဗြိတိန်ကမျိုးဆက်က နွေရာသီအပန်းဖြေ အိပ်တစ်လုံးကို ဂျီနီဗာမှာ ဆောက်ခဲ့ပါတယ်”

“ချိန်းမလက်ကီဆိုတဲ့ အမည်များ ကြားဖူးသလား”

ဖွန်က မေးသည်။

အခုအခါ ဖွန်က အန္တရာယ်ပြင်းသောမြေပေါ်သို့ ခြေချမိပြီ။ အတယ်ရှ် နှိပ်စက် ခြေလှမ်းများခဲ့လျှင် ကယ်ရိုလင်းက အရှိုက်တိုထိုးပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သူမ တစ်က ပြန်စရပေလိမ့်မည်။

“ကျွန်မတော့ ကြားဖူးတယ်လို့ မထင်မိပါဘူး။ သူဟာ ကျွန်မတို့ ဆွေမျိုးသားချင်း တစ်ဦးများ ဖြစ်လေမလား”

ကယ်ရီလင်းက မေးသည်။

“ငါမသိဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်”

“ဒါဖြင့် ဒီအမည်ကို ရှင်ဘယ်ကကြားသလဲ”

“အဖေ့ဆီကကြားတာ။ ဒါပေမယ့် အခုတော့လည်း အဲဒါက အကြောင်း မဟုတ် တော့ပါဘူး။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က သေပါပြီ”

သို့ရာတွင် အဆက်အသွယ်တစ်ခု ရှိခဲ့သည်မှာ သိသာထင်ရှားသည်ဟု ဂျွန်က တွေးမိသည်။ ဟင်နရီမိသားစု၏ အမည်တစ်ခုဖြစ်သော မလက်ကီသည် ဟင်နရီ အမည် ဖြင့် သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းအတွက် အမှုထမ်းခဲ့သည့် အဆက်အသွယ် မဟုတ်ပါဟု ဆိုရ လောက်အောင်ကလည်း တိုက်ပဲတိုက်ဆိုင်လွန်းသည်။ သည်သတင်းကို အကျိုးရှိရှိအသုံး ချနိုင် မချနိုင်ကို နည်းလမ်းရှိမရှိကို သူစဉ်းစားနေမိသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ သည်အကြံကို ပစ်ပယ်လိုက်ရန် စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မီးရထားကြီးက ဘန်းမြို့တော်တွင် ခေတ္တခဏမျှ ရပ်နားရန် ဝင်ချိန်တွင် သူနှင့် ကယ်ရီလင်းတို့ စကားပြောရာမှ သူမ၏ဖခင်အနားတွင် အမြဲတစေ သက်တော်စောင့် တစ်ဦး သို့မဟုတ် နှစ်ဦးရှိနေမှန်းသိရသည်။ သက်တော်စောင့်များက နောက်ကွယ်တွင်သာ အမြဲတစေ နေကြရလင့်ကစား။ သူက မိမိခရီးသွားဖော်များဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။

“သူတို့တတွေဟာ အဲဒီမှာရှိနေတယ်ဆိုတာ ရှင် မသိဘူးဆိုရင်၊ ရှင်ကို အသိ ပေးမထားဘူးဆိုရင်၊ သူတို့က စောင့်ကြည့်နေတယ်ဆိုတာကို ရှင်သိမှာ မဟုတ်ဘူး”

သူမက ပြောသည်။

“အဲဒါ ကောင်းသလား”

“ကျွန်မဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ သူတို့တတွေကို အနီးအနားဝန်းကျင်မှာ တွေ့ နေကျပါ။ သူတို့အားလုံးနဲ့ ကျွန်မ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ခရီးထွက်တဲ့ အခါမှာတော့ ဖေဖေက သူတို့တွေ ရှိနေတယ်ဆိုပေမယ့် ကျွန်မတော့ လုံးဝမမြင်တွေ့ ရဘူး။ ဒါကြောင့် လွန်ခဲ့တဲ့ညက အိမ်ထဲမှာ အစောင့်တို့မြင်လိုက်ရတော့ သိပ်အံ့ကြသွား မိတာပေါ့”

“အစောင့်မပါဘဲ ဘယ်နေရာတွေကို သွားတတ်သလဲ”

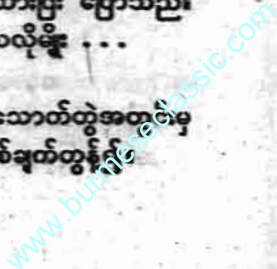
ကယ်ရီလင်းက ‘မသွားတတ်ဘူး’ ဟု ပြောမည်ပြုပြီးမှ စိတ်ပြောင်းကာ ...

“တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း သူတစ်ယောက်တည်း သွားတတ်ပါတယ်”

ကယ်ရီလင်းက သည်စကားကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် သတိထားပြီး ပြောသည်။ သူမ ထုတ်ဖော်မပြောသင့်သော စကားကို ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်မိသလိုမျိုး ...

“ဘယ်တော့ သွားတတ်သလဲ”

ကယ်ရီလင်းက သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်သည်။ ပြီး ... စားသောက်တဲ့အတိုင်းမှ စားသောက်နေကြသူများကို စောင်းငဲ့ကြည့်သည်။ သူမက ဝန်းကန်ချက်တွန့်နိုး

“အမေ မရှိတော့တာ ကြာလှပါပြီ၊ ပြီး . . . အဖေက”

ကျွန်က ချက်ချင်းရိပ်စားမိလိုက်သည်။ သူသည် တစ်နေရာရာတွင် အဖော် မယားတစ်ဦးကို ထားရှိဝေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် လက်စွဲပြည့်တန်ဆာဆီသို့ သွားဝေ လိမ့်မည်။

“တောင်းပါပြီ၊ ငါ သဘောပေါက်ပါပြီ”

တင်နရီကို သာမန်လူသားတစ်ဦးအနေဖြင့် တွေးမိပြန်သောအခါ သူဝမ်းထဲတွင် တစ်မျိုးတစ်စုံကြီး ခံစားရပြန်သည်။

သူတို့နေရာမှာ စားသောက်တဲ့ ရွှေသုံးတွဲတွင် ရှိသည်။ သူတို့ ထိုင်ခဲ့သို့ ပြန် မရောက်မီ တွဲဆက်နေရာများတွင် ခေတ္တခဏမျှ ရပ်နေသည်။

“အခု ဘာဖြစ်လို့လဲ”

တယ်ရီလင်းက မေးသည်။

“ဘန်းရောက်ရင် ရထားက ခေတ္တခဏဆိုက်ဦးမှာ၊ မင်းကို ရထားပေါ်စာ ဆင်းပြီ။ မင်းအဖေဆီ ဖုန်းဆက်စေချင်တယ်၊ ပထမဦးဆုံး ထိုနီဗာအိမ်ကို ဆက်ပါ”

“ဖေဖေကို ဘာပြောရမှာလဲ”

သူမက မေးပြန်သည်။

“မင်းဟာ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေပါတယ်၊ မင်းဟာ ငါနဲ့ ခွဲလာခဲ့ပြီ၊ ပြီး . . . ဖေဖေနဲ့ စကားပြောချင်တယ်ပေါ့”

“မဖြစ်နိုင်တာရှင်၊ ကျွန်မက ဒီလို ဘာကြောင့်ပြောရမှာလဲ၊ ရှင်လက်ထဲက ကျွန်မ လွတ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် ကျွန်မက ဘာကြောင့် အိမ်ကို တန်းတန်းမတ်မတ် မပြန်ရမှာလဲလို့”

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မင်းအဖေက မင်းကို အန္တရယ်ပေးမှာမို့ပါ၊ ဘာကြောင့် လည်းဆိုတော့ မင်းအဖေက သူတို့ဆီလာမယ်လို့ တတိယပေးပြီးမှ၊ သူက ငါ့ကို အသေ သတ်ဖို့ တစ်စုံတစ်ဦးကို လွှတ်လိုက်လို့ပဲ၊ ဘာကြောင့်ဆိုတာ မင်းသိချင်သလား”

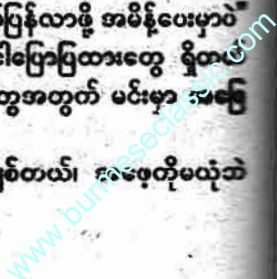
“ဒါကတော့ မိုက်မဲလွန်းရာ ထူးပါတယ်လေ၊ အဖေက ကျွန်မတို့ ဘယ်တော့မှ မယုံဘူး”

“အဲဒီတော့ မင်းလည်း နစ်နာတာပဲ၊ မင်းလည်း မင်းအဖေ သက်တော်စောင့် တွေကို မယုံဘူး၊ မင်းဟာ သွေးဇွေးသွေးတန်း ဖြစ်နေပါပြီ”

“အဖေက အစောင့်တွေကို လွှတ်မှာပဲ၊ ကျွန်မတို့ အိမ်ပြန်လာဖို့ အမိန့်ပေးမှာပဲ”

“မင်းက မင်းအဖေကို မယုံနိုင်တော့ဘူး၊ မင်းတို့ ငါပြောပြထားတွေ ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာတွေပါပဲ၊ ဒီဟာတွေအတွက် မင်းမှာ အဖြေ ပေးစရာ ရှိရမယ်”

“အဖေဟာ အဖေပဲလေ၊ ကျွန်မအဖေကို ကျွန်မချစ်တယ်၊ အဖေကိုမယုံဘဲ

မနေနိုင် ဝါဘူးရှင်”

သူမက ပြောမည်သာပြောနေရသည်။ သည်အချက်ကိုပင် သေချာပေါက် မပြောနိုင်၍ သူမအသံက တိမ်ဝင်သွားလေသည်။

“ဒီလိုဆို ငါက မင်းနောက်တို့ တကောက်ကောက်လိုက်နေမှာကို ကြောက်ရွံ့နေမိ တယ်လို့ မင်းအဖေကို ပြောပြလိုက်၊ တစ်ကြိမ်မှာ ငါက အစောင့်တွေကို ဖြတ်ထွန်ခဲ့ပြီး မင်းအနားကို တပ်နိုင်ခဲ့တယ်၊ အဲဒါကြောင့် မင်းကြောက်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြပေါ့”

“အတယ်၍ သူက သဘောတူပြီပဲထား၊ ကျွန်မတို့ ဘယ်မှာဆုံမှာလဲ”

“ငါတော့ ဘယ်မှာဆုံရဆုံရ ဝရုမစိုက်ပါဘူး၊ ဆုံရမယ့်နေရာကို မင်းရွေးပါ၊ ကြားနေရာဆို ဘယ်နေရာဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းရှိမယ့်နေရာဆို ဘယ်နေရာပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ဒါမှသာ ငါတို့ မသိမရှိပါဘဲလျက် သူက သက်တော်စောင့်ခေါ်လာလို့ မရနိုင်ဘူး”

“ဒါဆို ကန်စောင်းတစ်နေရာရာဆို သင့်တော်မယ်ထင်တယ်”

“အဲဒါ အသင့်တော်ဆုံးပဲ”

ကျွန်က ပြောသည်။

“ဒါဆို ရှင်က ကျွန်မနဲ့ အတူရှိနေမှာလား၊ ကျွန်မဘေးနားမှာ ရှိနေမှာလား၊ ဒါမှသာ ရှင်က အဖေကို အန္တရာယ်မပေးဘူးဆိုတာ ကျွန်မ သေသေချာချာတွေ့ရမှာ ပေါ့လို့၊ ဒါဆို ရှင်လက်ထဲက သေနတ်ကို လွှင့်ပစ်ခဲ့မှာလား”

တယ်ရိုလင်းက မေးသည်။

“သေနတ်ကို လွှင့်မပစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့ယှဉ်လျက် ရှိနေမှာပါ၊ မင်း အဖေကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့လူ တစ်ဦးဦးကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ငါ့ကို အန္တရာယ်မပေးသရွေ့ မင်းအဖေကို ငါ အန္တရာယ်မပေးပါဘူးလို့ ကတိပေးပါတယ်”

တယ်ရိုလင်းက သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်သည်။

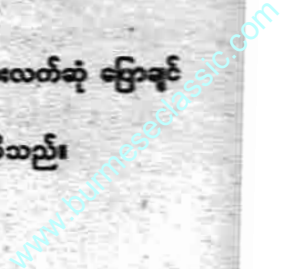
“ဒီမှာ ကျွန်မ ရှင်ကို ကျွန်မယုံပါတယ်၊ ဘာကြောင့်ဆိုတာတော့ ဘုရားမှပဲသိမယ်၊ ဒါပေမယ့် . . . ကျွန်မ ရှင်ကိုယုံတယ်”

ရထားက အချိန်သပ်သွားမှန်း သူတို့သတိထားမိကြသည်။ ကျွန်က ပြတင်း ပေါက်မှ အပြင်သို့ ပြုကြည့်သည်။ ရောမမြို့ကြီးထဲသို့ ရထားဝင်မှန်း သူသိလိုက်သည်။ သူက နာရီကို ကြည့်သည်။ ကိုးနာရီခွဲခန့်ရှိပြီး မြို့တော်ဘန်းသို့ ရောက်ပြီ၊ တယ်ရိုလင်းက အခုပင် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ရပေတော့မည်။ သူမကို လိမ်ညှာပြောရခြင်းကို ကျွန်က စိတ် မကောင်း ဖြစ်မိသည်။ သို့သော် . . . ဇနီး အဲလီဘောက်နှင့် သားသမီးများ သေခွဲဝင်ခဲ့ ရသည်။ ဖြစ်နိုင်စရာမရှိဟု ထင်ဟန်ရှိသည်။

သူက နောက်သို့ပြန်လှည့်ပြီး . . .

“ဘယ်သူကမှ ငါ့ကိုမပစ်ဘူးဆိုရင် ငါက မင်းအဖေနဲ့ စကားလတ်ဆုံ ပြောချင် ပါတယ်”

သူ့လက်ဖျားက လည်ပင်းမှ ပတ်တီးများကို အလိုလိုစမ်းမိသည်။

ကယ်ရိုလင်းက ကရုဏာသက်စွာဖြင့် သူ့ကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လျက် . . .

“ကျွန်မ ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်လေ၊ ကျွန်မ အဖေဆီ ဖုန်းဆက်ပါ့မယ်၊ ကျွန်မတို့ ဆုံပြီး စကားပြောကြတာပေါ့၊ အဖေဘတ်တ ဖြေရှင်းစရာရှိမယ်ဆိုတာ ရှင်တွေ့ရမှာပါ”
သူမက နောက်ဆုံးစကားကို ပြောမည်သာ ပြောရသည်။ ယုံကြည်ချက်ရှိလို့ဖြင့် မဟုတ်တန်ရာ။

ဘူတာသို့ ရထားဆိုက်လျှင် ကယ်ရိုလင်းက တွဲပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး လူအုပ်ထဲတွင် ပျောက်သွားသည်။

ဖွန်က တွဲလှေကားအနီး ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ရပ်နေသည်။ သူမ ပြန်အလာကို စောင့်ရင်း ပျားပန်းခတ်မျှ သွားလာနေသူများကို ငေးမောကြည့်နေမိသည်။

အကယ်၍ သူမက ထွက်ပြေးချင်သပဆို လက်လွတ်ထွက်ပြေးနိုင်သည်။ သို့ပင် သို့ငြား ဇူးရစ်မြို့မှာတုန်းကလိုပင် သူမကို ယုံကြည်စိတ်ချနေရုံမှလွဲလို့ သူ ဘာမျှမစွမ်းနိုင်၊ ဟိုမှာတုန်းက သူမက သူ့ကိုသစ္စာဖောက်ချင်သပဆို သစ္စာဖောက်လို့ ရနိုင်သည်။ အခုလည်း သူမက ခြေကုန်သုတ်သွားချင်သပဆို သွားလို့ရနိုင်သည်။ သို့သော် . . . သူမက သူ့ကို သစ္စာဖောက်သွားလိမ့်မည် မထင်။ သူ့ အရွှင်တော်ပုံကြီးကို ဖြေရှင်းဖို့ရာမှာ ကယ်ရိုလင်းသည် သော့ချက်ဖြစ်၏။ ပြီး . . . သူမ ဖခင်ကို သဘောပေါက်နားလည်စေဖို့မှာ သူသည် ကယ်ရိုလင်းအတွက် သော့ချက်ဖြစ်၏။

အချိန်က တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကုန်လွန်နေသည်။ သူက နာရီကို ကြည့်သည်။ ပြီး . . . လူအုပ်ထဲတွင် သူမ မျက်နှာကို ရှာနေမိသည်။ သို့ရာတွင် သူမ ပေါ်မလာခဲ့။ ခရာတွတ်လို့ ရထားက ထွက်ပြေးချိန်တွင် လျှပ်စစ်တံခါးများ ပိတ်ကုန်သည်။ ဖွန်က တွဲပေါ်သို့ အမြန်ခုန်တတ်ရသည်။ တွဲတံခါးပိတ်သွားသည်။ ဖွန်က ဘားတန်းကို ဆွဲလျှင် တံခါးက ပြန်ဟသွားသည်။

“ကယ်ရိုလင်း”

သူက အသံတုန် ဟစ်အော်ခေါ်သည်။

ရထားက စတင်ရွေ့လျားနေမှန်း သူမ သိလိုက်သည်။ သူမ ရထားဆီသို့ ခြေကုန်သုတ် ပြေးသွားသည်။

ဖွန်က တွဲမှ တိုယ်တစ်ဝက်ထွက်၍ လက်တစ်ဘက်က ဘားတန်းကို ဆုပ်တိုင်ပြီး ကျန်လက်တစ်ဘက်က ကမ်းပေးထားသည်။

ကယ်ရိုလင်းက ရထားကိုမီလာလျှင် သူက တွဲပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်သည်။
“မင်းပြန်လာလိမ့်မယ်လို့ ငါမထင်ဘူး”

သူက ပြောသည်။

ကယ်ရှိကင်းက အသတ်ပင် မရွှေနိုင်တော့။

“အဖေ အိမ်မှာမရှိဘူး၊ ထွက်သွားပြီ”

သူမက မောကြီးပန်းကြီးနှင့် ပြောသည်။

ရွှေနက စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။

“သူ . . . ဘယ်သွားသလဲ”

“သူ . . . ပျံ့နီဗာမှာပဲ၊ စည်းဝေးတစ်ခု တတ်နေတယ်။ ဘားရှင်းတိုတယ်မှာတဲ့၊
အင်မတန်ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ ဟိုတယ်ပေါ့၊ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်”

အခန်း (၂၅)

ကိုပင်စတီးက အိပ်ခန်းထဲမှ လသာဆောင်သို့ ထွက်လာသည်။ သူက အိပ်ခန်းထဲတွင် အသံဖမ်းကိရိယာများကို တပ်ဆင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုန်ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသော ဝဲလှော်က မော့ကြည့်ပြီး “အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီလားဟေ့”

ပြီးစီးရန် မိနစ်ပိုင်းအလိုကျမှ အသံဖမ်းကိရိယာက ချို့ယွင်းလာသည်။ ဝဲလှော်က ဒါကို ကျွဲမြီးတိုနေမိသည်။

“အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလို့ ထင်တာပဲ”

ဝဲလှော်က မက်ဘန်ဒီဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။

“ကျွန်တော် သူ့ကို အပေထမပိုင်းမှာ တံခါးပေါက်ကို တျောပေးပြီး ကုလားထိုင်ကြီးမှာ ထိုင်စေမယ်”

သည်ညချမ်းက အံ့ဩရလောက်အောင် ခိုက်ခိုက်တုန်ချမ်းသည်။ မီးလင်းစိုတွင် မီးဖိုထားသည်။ အခုတော့ မီးက အလျှဉ်းညှိုးတောက်လို့။

မက်ဘန်ဒီက ခွက်ထဲမှအရက်တို့ အကုန်အစင်သောက်ပစ်ကာ ဖန်ခွက်၌ မီးလင်းစိုအနီးက စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်သည်။ ပြီး . . . ပက်လက်ကုလားထိုင်ဆီသို့ လျှောက်လာပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။

“ဒါက ဘယ်လိုလဲ”

သူက မေးသည်။

“ကျန်လူတွေက အခန်းပတ်လည်မှာ အခါအခွင့်သင့်တိုင်း လှည့်ပတ်နေမှာပါ”

ဝဲလေ့စ်က မတ်ဘန်ဒီရှေ့သို့ လျှောက်လာပြီး လသာဆောင်သို့ စောင်းဝဲကြည့်ကာ ပြောသည်။ ပြီး . . . ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။

အဆင်မချောမှာကို သူက စိုးရိမ်ပူပန်နေမိသည်။ သူက ဝရင်းကိုလည်း စိုးရိမ်ပူပန်မိပြန်သည်။ ဝရင်းက အားတင်းပြီး နေရသည်။ သူ့သားကို စိုးရိမ်ပူပန်မိပြန်သောအခါ သွတ်ချာပါဒ်များ ဖြစ်သွားတော့မလားဟုပင် ထင်မိသည်။

ရွန်တစ်ယောက် ဘယ်မှာ ခြေရာဖျောက်သွားပါလိမ့်။

ဘယ်သူကမူလည်း သူ့ကို မမြင်မတွေ့ရ လျက်စွအဆုံး သတင်းအစအနမူပင် မကြားရ ရဲဆီမှရသော သတင်းများတွင်လည်း သူ့အကြောင်း ထူးထူးခြားခြား ပါမလော သူ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားခဲ့လေပြီး သူ့အသက်ရှင်လျက် မရှိတော့ဟု ထင်ရလောက်သည်ထိပင်။

ကိုပင်စကီးက လသာဆောင်သို့ ပြန်ထွက်လာသည်။

“အဆင်ပြေတယ်ဗျို့၊ အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီ”

သူက လှမ်းအော်ပြောသည်။

“အခုလို အဆင်ပြေလို့ ဘုရားသခင်ကျေးဇူးပါပဲ”

ဝဲလေ့စ်က တိုးတိုးကလေး ရွတ်ဆိုလိုက်မိသည်။ သို့ရာတွင် ကိုပင်စကီးက

ကြားသည်။

“ဒီမှာ သတင်းတိုင်းဟာ ကောင်းသတင်းချည်း မဟုတ်ဘူးဗျ”

ကိုပင်စကီးက ဆိုသည်။

ဝဲလေ့စ်က သူ့ကို ဧွေကြည့်သည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ”

ကိုပင်စကီးက တောင်းပန်စကားပြောပြီး အိမ်ခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားသည်။

ဝဲလေ့စ်က နာရီကို ကြည့်သည်။ ၁၀ နာရီ ထိုးပြီးလို့ မိနစ်အနည်းငယ်မျှပင်

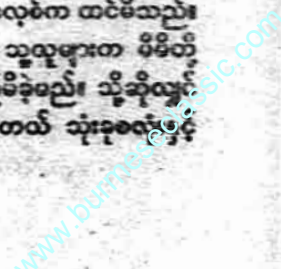
စွန်းပြီ။

“ဘာကြောင့်များ နေ့နှင့်နေ့ကြန့်ကြာနေသလဲ မသိဘူးဗျာ”

“ဝရင်းကို အကူအညီပေးဖို့ ကာရွန်ရိုတယ် မဟုတ်လား”

မှောင်နှင့်မည်းမည်း ရှိနေသော ပြတင်းတံခါးတွင် မိမိအရိပ်တို့ ဇူးဇူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေရင်းက ဟင်နရီသည် လွယ်လင့်တကူ လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု ဝဲလေ့စ်က ထင်မိသည်။

ဟင်နရီက အကွက်ဆင်ထားခြင်းကို သိကောင်းသိမည်။ သူ့သူများက မိမိတို့ ပါရှင်တန်မှ အလျှို့လျှို့ ထွက်လာကြသည်ကို စောင့်ကြည့်ခဲ့မိ ကြည့်မိခဲ့မည်။ သို့ဆိုလျှင် သူတို့ကား သည်အိမ်ကို စိုင်းဝန်း ပိတ်ဆို့ထားကြပေလိမ့်မည်။ ဟိုတယ် သုံးခုစလုံးပွင့် ယာဉ်များတိုလည်း အရိပ်အခြည် စောင့်ကြည့်နေပေလိမ့်မည်။

ဟင်နရီက အမြောက်လက်နက်ကြီးများကိုပင် ယူဆောင်လာပေလိမ့်မည်။ ဟင်နရီက ဝက်ဇာမင်နှင့် တစ်ဦးချင်းတွေ့ဆုံဖို့ ငြင်းဆိုပေလိမ့်မည်။ သည်လို အချိန်မျိုးတွင် ဆုံတွေ့ရပါက သူ့အတွက် ကိုယ်ကျိုးနည်းမှာကိုး။

သည် စစ်ဆင်ရေးမှာ အခြေခံအားဖြင့် ရိုးရိုးစင်းစင်းပင် ဖြစ်၏။ သို့ပင်သို့ငြား လွယ်ကူချောမောပါသည်ဆိုသော စစ်ဆင်ရေးများတွင်ပင် တလွဲတချော် ဖြစ်တတ်ကြ သည်ချည်း။ သူက ဟင်နရီနှင့် ဝတ်သက်လို့ အတွက်မှားချင်မှားမည်။

သို့တည်းမဟုတ်။ ဝက်ဇာမင်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုကို သဘောပေါက် လွဲချင် လွဲနိုင်သည်။

ဟင်နရီကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ဝရင်းက သတ်မိကာ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံး ပျက်စီး ရာ ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ယခင်ကလည်း သို့ကလို ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် သာဓကများ က ဒုနှင့်ဒေး ရှိသည်။ အခုလည်း သို့ကလိုမဖြစ်နိုင်ဟု အထပ်ပြောလို့ မရနိုင်။

ဝဲလေ့စ်က နောက်ပြန်လှည့်ပြီး တယ်လီဖုန်းကို ကြည့်သည်။ သည်အချိန်တွင် တယ်လီဖုန်းအသံ မြည်စေချင်သည်။ သူတို့ ထွက်လာချိန်မှာပင် ဖုန်းဆက်ခဲ့ပြီးလေပြီ။

အကယ်၍ ဟင်နရီ၏လူများက သံသယဖြစ်၍ လာရောက်စစ်ဆေးသည့်အခါ ဝက်ဇာမင်က သူ့အခန်းတွင် ရှိနေပြီ။ ကာရွန်ကလည်း ကူညီပံ့ပိုးရန် အတူရှိနေပေလိမ့် မည်။ သူတို့ နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးဦးက တယ်လီဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားပေလိမ့်မည်။

ပြီး . . . ဂျူးစ်က ရောက်ရှိလာပြီး ဟိုတယ်ရှေ့ဝင်ပေါက်များကို စောင့်ကြည့် နေပေလိမ့်မည်။ သူက ကာရွန်ဆီ စကားပို့ဖို့ အရာရာတိုင်းကို မြင်နိုင်စွမ်း ရှိပေလိမ့်မည်။

အကွက်ဆင်ဖို့ ရသောအချိန်က တိုတောင်းလွန်းသော်လည်း ပီပီရီရီတော့ ရှိသား။

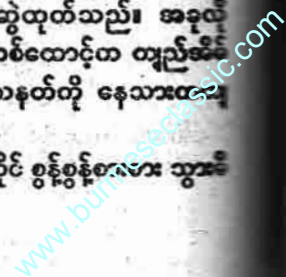
ဟင်နရီကို သည်နေရာအရောက် ပင့်ထုတ်ဖို့က အလွန်လွယ်ပါတ်။ သို့သော် သည်အခါကျမှ အခက်ခဲဆုံးလုပ်ငန်းက စတင်ပေလိမ့်မည်။

သူတို့အားလုံး နေရာအသီးသီးယူပြီး နေခဲ့ရသည်မှာ ၄၅ မိနစ်မျှပင် အချိန်ကြာ ခဲ့ပြီ။ ဝရင်းက မပျော်ပိုက်တော့ပြီ။ သူက အိပ်ခန်းထဲမှာပင် စောင့်နေသည်။ မနည်း အောင့်အီးသည်းခံ နေရသည်။ သို့ကလိုနေရခြင်းကို သူက ကြိုက်နှစ်သက်သည်ဟု မဆိုသာချေ။

သူက အတိအကျအတွင်းမှ မောင်းပြန်ပစ္စည်းကို ဆွဲထုတ်သည်။ အခုလို ဆွဲထုတ်ခဲ့သည်မှာ ဆယ်ကြိမ်ထက်ပင် မနည်းတော့ပြီ။ ကျည်တစ်ထောင်က ကျည်ဆန် ထဲမှာ ရှိ မရှိ စစ်ဆေးရသည်မှာလည်း အမော။ ပြီး . . . သေနတ်ကို နေသားထဲမှ ပြန်ထည့်ထားလိုက်သည်။

သူက တံခါးမှခွာ၍ ပြတင်းတံခါးဝဆီသို့ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စွန့်စွန့်စားစား သွား

သည်။ ဂျိနီတမြို့သည် လှပတင့်တယ်စွာ ရှိသည်။ ညအချိန်၌ မီးရောင်စုံတ ထိန်ထိန် ညှိုးညှိုး ရှိ၏။ သို့ရာတွင် သူမသည် ရွှေခင်းများကို မျက်စိပသာဒခံ၍ မကြည့်နိုင်ပါချေ။ သူက အောက်မှ လမ်းသို့ ငုံ့ကြည့်ပြီး တစ်စုံတစ်ဦးကို သူ့ရှာနေမိသည်။

အောက်တစ်နေရာတွင် ငျိုးစိက စောင့်ကြည့်နေပေလိမ့်မည်။ ဝက်ဇာမင်နှင့် ဟင်နရီတို့က အငှားယာဉ်ဖြင့် ထွက်သွားကြလိမ့်မည်။ ဝက်ဇာမင်၏ အခန်းမှာ ဆုံစည်းရမို့ ထက် အခြားတစ်နေရာတွင် ဆုံစည်းဖို့ ဟင်နရီက တောင်းဆိုလိမ့်မည်မှာ သေချာသည်။

အကယ်၍ ဟင်နရီက မိမိကို ချောင်းမြောင်းနေမှန်း သိရလို့ ကြောက်ကြောက် လန့်လန့်နှင့် သွေးရွေးသွေးတန်း ဖြစ်ခဲ့လျှင် သူက နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ အပြောင်းအလဲ လုပ်ပေလိမ့်မည်။ ဒါက လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ဖြစ်သည်။ သည်လုပ်ငန်းတွင် ကောင်းသော အစဉ်အလာတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့များက သည်လိုပင် လုပ်တတ်ကြစပြု။ လိုအပ်လျှင် ငျိုးစိက ရှေ့သို့ ဦးဦးဖျားဖျား ရောက်နေပေလိမ့်မည်။ သို့သော် လွယ်တူလှ သည်တော့ မဟုတ်ပါချေ။

“ကျွန်တော်တို့ အတတ်နိုင်ဆုံး အကောင်းဆုံး လုပ်မှာပဲ၊ ပြီးပြည့်စုံလှသည်တော့ မဟုတ်၊ ဒါပေမယ့် အကွက်ဆင်ဖို့ ရတတ်သမျှ အချိန်အတိုင်းအတာနဲ့ ဆိုရင်တော့ အင်မတန် ဟန်ကျပါတယ်”

ဝါရှင်တန်မှ မခွာမီ ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

ဂရင်းက ဆင်ဆမ်၏အဖြစ်ကို ပြန်တွေးမိလျှင် စိတ်များ ဝယောက်ဝယတ် ဖြစ်ရ သည်။ သူက မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ထားလိုက်မိသည်။

သည်စဉ်အခိုက် . . .

ညှော်ခန်းတွင်းမှ မီးရောင်များ လင်းလာသည်။ ဂရင်းက မျက်လုံးအစုံတို့ ခွင့်လိုက် သည်။ ရေအိမ်ခန်းအတွင်းမှ တာရွန်နှင့် ဒေါက်တာလူးဝစ်တို့ ဘာတွေလုပ်နေကြလိမ့်မည်ဟု မေးရန် အသင့်ဖြစ်နေသည်။ သို့ရာတွင် မက်နီးလ်ဟင်နရီနှင့် ဝက်ဇာမင်တို့နှစ်ဦး ဖြစ်နေ မှန်း သိရသည်။ ဂရင်းက ဟင်နရီ၏ ဓာတ်ပုံများကို အသေးစိတ် လေ့လာကြည့်ခွင့်တောင်း ပြုမို့ သူ့ကို ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာပဲ တွေ့ရတွေ့ရ ဟင်နရီနန်း အထပ် ပြောနိုင်စွမ်း ရှိသည်။

ဟင်နရီသည် အသက် ၅၀ ကျော် ၆၀ နား နိုးနေပြီ။ နားထင်မှ ဆံပင်များ မွဲခြောက်စ ပြုနေလေပြီ မှတ်ဆိတ်က သပ်သပ်ရပ်ရပ် ထားရှိသည်။ အရောင်မှ ထောင်သီနှင့် ဂျာကင်အင်္ကျီ ဝတ်ထားသည်။ ရှုပ်အင်္ကျီကော်လံကို ဟထားသည်။ သူသည် ထုထည်ထုထည် များသော နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တစ်ဦးနှင့် တူသည်။

ဂရင်းက မဟာတဟ ဖွင့်ထားသော တံခါးနှင့် အနီးဆုံးရောက် ခဲ့သည်။ သို့မှသာ စကားပြောသံများကို သဲသဲတွဲတွဲ ကြားနိုင်မည်။

“ဒီမှာ ဝဲလေ့စ်၊ ခင်ဖျားဟာ ဒီထက်ပိုကောင်းတာတို့ စီရင်ဆောင်ခွင့်ရှိ ထားပါလိမ့်မယ်။ ဝါတယ်၊ အားလုံး ဒီထက်ကောင်းတာပေါ့ဗျာ” ဟင်နရီက ပြောသည်။

သူတို့နှစ်ဦးက ဖျတ်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေကြသည်။ သူက ဝနာမငြိမ် ရှိနေပုံရသည်။ စိတ်ဓာတ်ကျနေပုံလည်း ရသည်။ ဝရင်းက သူ့မျက်နှာကို မြင်ရုံ သူ့အသံကို ကြားရရုံဖြင့် သိသည်။ သို့ရာတွင် ဝက်ဇာမင်ကမူ ထိန်းထိန်းချွပ်ချွပ် ရှိသည်။

“ဝဲလေ့စ်မတော်ဏီက ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြခဲ့တာနဲ့၊ စိန့်အယ်ဘန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ကြားသိခဲ့ရတာကို ပေါင်းစပ်လိုက်ရင် ခင်ဗျားအမည်ကို သိရဇိက အခက်အခဲ မရှိတော့ပါဘူး။”

ဟင်နရီက ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်သည်။ သူ့ရယ်ပုံက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မဟုတ်။ ဝက်ဇာမင်က ဆက်၍ . . .

“ထိုင်ပါဦးဗျား၊ ကျွန်တော် ယမကာလေး လူပေးပါမယ်။ ဒီနေရာမှာ ခဏတော့ ကြာဦးမှာပါ။ အောက်ထပ်က ခင်ဗျားလူတွေတို့ ကြိုတင်သတိပေးခဲ့မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ချိန်းမလက်ကီ သိနိုင်စရာမရှိတဲ့ အရာတွေကို ပြောစရာလိုပါသေးတယ်။”

သူတို့ ဘာလုပ်သင့်ကြောင်း အချိန်အမြတ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝရင်းက မောင်းပြန်ပစ္စုတို့ကို ဆွဲထုတ်သည်။ ထိန်းချွပ်ခလုတ်ကိုစွင့်ပြီး အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်သည်။ သူက အလျင်အမြန် ဘယ်ဘက်သို့ တပ်လိုက်သည်။ သို့မှသာ စားပွဲနှင့် မီးအိမ်တို့မှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရှိနေပေမည်။

“အလို . . . ဘုရားရေ”

ဟင်နရီက နောက်ပြန်လှည့်ရင်း အာမေဇိုတ်စကား ဆိုသည်။

ဝရင်းက သေနတ်ကို မြှောက်ပြီး . . .

“လှုပ်မယ်မကြံနဲ့နော်၊ လှုပ်ရင်တော့ အပြုတ်ပဲ”

“အေးအေးနေပါလေ”

ဝက်ဇာမင်က ပြောပြီး ပစ်ကွင်းနှင့်လွတ်အောင် နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်သည်။

ဟင်နရီမျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့။ ကာရွန်နှင့် ဒေါက်တာလူးဝစ်တို့က ရေအိမ်ခန်းထဲမှထွက်လာလျှင်၊ ဟင်နရီက လက်နှစ်ဘက်ကိုမြှောက်၍ ခေါင်းပေါ်တင်လိုက်သည်။ သူက ကာရွန်နှင့် ဒေါက်တာလူးဝစ်တို့ ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။

စက္ကန့်ပိုင်းမျှကြာသည်အထိ စကားမပြောဖြစ်ဘဲ၊ လှုပ်ရှားနေမိကြသည်။ ဝရင်းက အကြောများသေသွားသလို ခံစားရသည်။ သူက နောက် ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကိုသိသည်။ သို့ပင်သိုငြား အလုပ်ဖြစ်ရဖို့ အခက်အခဲနှင့် ကြုံနေသည်။

ကာရွန်က သေနတ်ကိုထုတ်၍၊ ဟင်နရီကို ချိန်ရွယ်ထားပြီး . . .

“ဝဲရင်း ဘယ်လိုလဲ”

ဝရင်းက မျက်တောင်ကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်ပြီး . . .

“လက်နက် ပါ၊မပါ စစ်ဆေးတာ”

“မင်းက အမေရိကန်လူမျိုးပဲ”

ဟင်နရီက တအံ့တကြနှင့် ပြောသည်။

“မှန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ စကားပြောကြဖို့ပါပဲ”

ကာရွန်က သေနတ်ကို အိတ်ထဲပြန်ထည့်ပြီး၊ ဟင်နရီကို ထိုင်ရန် ပခုံးကို တလှ တယ ပုတ်ရင်း ပြောသည်။

ဂရင်းက ခေါင်းညိတ်၍ အချက်ပေးလျှင် ဒေါက်တာလူးဝစ်က ရှေ့သို့တိုးလာပြီး ဆေးသေတ္တာကို ဖွင့်သည်။ ကာရွန်က ဟင်နရီနောက်တော့ဆီသို့ သွားပြီး၊ ကုတ်အကျီကို ရုတ်တရက် ဆွဲချွတ်ကာ လက်နှစ်ဘက်ကို နောက်တွင်ပူး၍ ချုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

“ဒီမှာ ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်ကြတာလဲ”

ဟင်နရီက ကန်ကွက်စကားဆိုသည်။

သို့ရာတွင် ဒေါက်တာလူးဝစ်က ဆေးထိုးပြန်တံကို ဆွဲထုတ်ပြီး ထုတ်ကာ စစ်ဆေးသည်။ ပြီး . . . မပြောမဆိုပဲ ဟင်နရီ၏ လက်ဖျံတွင် အပ်စိုက်လိုက်သည်။

“ဘုရားရေ”

ဟင်နရီက ကာရွန်ချုပ်ကိုင်ထားသည်ကို ရုန်းကန်ရင်း တစ်ချက်အော်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် စက္ကန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဒီမီရောယ် (Demerol) ဆေးက အစွမ်းပြလာသည်။ ဟင်နရီ၏ ရုန်းကန်ခြင်းများက တဖြည်းဖြည်း အားပျော့လာသည်။

“သူက ကျွန်တော်တို့ကို ရန်မမူနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို လိုသလို ချုပ်ကိုင်လို့ ရပါပြီ”

ဒေါက်တာလူးဝစ်က ပြောသည်။

ဂရင်းက ဟင်နရီ၏ သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ယူသည်။ ပြီး . . . ကာရွန်က ကုတ်အကျီကို ပြန်ဝတ်ပေးသည်။

“အခုတော့လည်း အန္တရာယ် မရှိနိုင်တော့ပါဘူး”

ဒေါက်တာလူးဝစ်က ပြောပြန်သည်။

ဂရင်းက လက်တစ်ဘက်ကို ချုပ်ထားသည်။ ဒေါက်တာလူးဝစ်က နောက်လက်တစ်ဘက်ကို ချုပ်ထားသည်။ သူတို့နှစ်ဦးက ရုန်းကန်ခုခံခြင်း မရှိတော့ဘဲ ဟင်နရီကို တံခါးဆီသို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။

“ကျုပ်ကို ဘယ်ခေါ်သွားကြမှာလဲ”

ဟင်နရီက မေးသည်။ သူ့အသံက လျှာလေးအာလေး ဖြစ်နေပြီ။

“ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောချင်လို့တဲ့”

ဂရင်းက ပြောသည်။

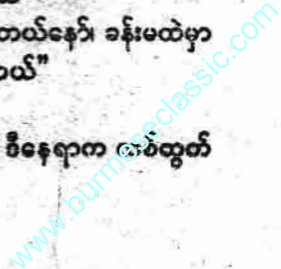
သူတို့အားလုံး မထွက်မီ၊ သူက ကာရွန်နှင့် ဝက်ဇာမင်ဘတ်လှည့်၍ . . .

“သူ့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး အမြန်ဆုံး ပြန်ခေါ်ခဲ့မယ်။ ယောယောဆယ်မှာတော့၊ ငုံ့စစ်က ခင်ဗျားတို့ ဘယ်နေရာမှာ ရှိရမယ်လို့ တာဝန်ချပါလိမ့်မယ်”

“ဟင်နရီရဲ့ လူတွေက အောက်ထပ်မှာ သူ့ကို စောင့်နေကြတယ်နော်၊ ခန်းမထဲမှာ နှစ်ယောက်ရှိနေတာ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့တယ်။ ဒီထက်ပိုချင်ပိုနိုင်တယ်”

ဝက်ဇာမင်က သတိပေးသည်။

“ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျား၊ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ရင် ဒီနေရာက ဝက်ထွက်

သွားကြ၊ ကျန်တာ ကျွန်တော်တို့ ကြည့်ရှုင်းပါမယ်”

“မွန်းလွဲပိုင်းထွက်မယ့် လေသာဥံနဲ့ လိုက်ပါဖို့ လက်မှတ် ကြိုတင်ဝယ်ထားပြီးပါပြီ။ ဒါဝေမယ့် အချိန်အများကြီး ရပါသေးတယ်။ အောက်ထပ်က သူ့လူတွေက စိုးရိမ်တကြီး မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင်ပေါ့လေ”

“ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ”

“တံကောင်းပါစေဗျာ”

ကာရွန်က ဆန္ဒပြုသည်။

ဂရင်းက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ပြီး . . . သူနှင့် ဒေါက်တာလူးဝစ်တို့က ခွေယိုင်နေပြီဖြစ်သော ဟင်နရီကို စကြိန်သို့ ဆွဲထုတ်သွားသည်။ ဟင်နရီက သူ့သမီးအကြောင်း ဗလုံးဗထွေးနှင့် ပြောသည်။

သူတို့က ပင်မဓာတ်လှေကားမှ အကခန်းမဆောင်သို့ ဆင်းခဲ့သည်။ ပြီး . . . ရိက္ခာအတင်အချလုပ်သော ဓာတ်လှေကားဖြင့် မြေညီထပ်သို့ ဆင်းသည်။ မြေညီထပ်ရောက်လျှင် အသင့်စောင့်နေသော အလုပ်ပိတ်ကားထဲသို့ ရှော့ရှော့ရှုရှု ဝင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဝက်ဇာမင်၏ အခန်းမှထွက်လို့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင်၊ သူတို့က စီလစ်ကီသို့ ရှေ့ရွဲသွားနေလေပြီ။ ဂရင်းက ကားကို မောင်းလှို၊ ဒေါက်တာလူးဝစ်က နောက်ခန်းမှာ လူနာကို ပြုစုလျက်။

မြို့မြောက်ဘက်ဖျား ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်လွန်လျှင် ဒေါက်တာလူးဝစ်က ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခြင်း အလျဉ်းမရှိတော့သော ဟင်နရီကို နောက်ဆေးတစ်မျိုး ထိုးပေးသည်။ သည်ထိုးဆေးက ဒီမီရောလ်ဆေးကို ဖြေသည့် ဖြေဆေးဖြစ်၏။ သည်သို့ဖြင့် သူ့ကို နဂိုမူလနီးပါး ပြန်လည်သတိရစေသည်။ နောက်ဆုံးအဆင့်ထိ ဝဲလှေစ်က အလွန်တိကျစေသည်။

“တတ်နိုင်ရင်၊ ဟင်နရီကို အမြန်ဆုံး သတိပြန်လည်စေချင်တယ်။ သူက အပန်းဖြေတဲ့ထဲ ဝင်လို့ ၊ ကျွန်တော့်ကို မြင်တဲ့အခါ သူ့မြင်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ သဲသဲကွဲကွဲ သိစေချင်တယ်။ သူ့စိတ်ထဲမှ သံသယဖြစ်တာမျိုး မလိုချင်ဘူး။ ဒါမှသာ သူက နားလည်ပါးရိုက် ခံလိုက်ရပြီမှန်း သဘောပေါက်မယ်”

“ဒေါက်တာလူးဝစ်က ဟင်နရီ ရင်ခွန်သံကို နားထောင်သည်။ သွေးခွန်နှုန်းနှင့် နှလုံးခုန်နှုန်းကို မှတ်သားသည်။ အားလုံး အဆင်ပြေပြေဖြစ်၍ ကျေနပ်လျှင်၊ သူ့ ပစ္စည်းပစ္စယများကို ဘေးဖယ်ထုတ်သည်။ ပြီး . . . မောင်းပြန်ပစ္စည်းကို ဂရင်းဆီမှ တမ်းယူလိုက်သည်။ ဟင်နရီက သတိပြန်လည်ရလာပြီ။ သူ့အဖို့မူ အခတ်အခဲဆုံး ကဏ္ဍက ကျော်လွန်ခဲ့လေပြီ။ ကျန်အလုပ်များက သာမန်မျှသာ ဖြစ်၏။

လွန်ခဲ့သော တစ်နာရီခန့်က ကာရွန်က မိမိတို့လည်း ထွက်လာပြီလို့ တတ်လိမ့်နား

www.burmeseclassic.com

ဆက် သတင်းပေးသည်။

အခု ဝဲလှေစိက စိတ်မရှည်တော့၊ ည သည်လိုအချိန်မျိုးတွင် ယာဉ်အသွား အလာ ပါးသည်။ ကာရွန်တို့ ဘာကြောင့် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာနေရသည်ကို သူတွေးလို့မရ။ သာမန်အခြေအနေတွင်ပင် မိနစ်သုံးဆယ်ထက် ပိုကြာကြာမောင်းစရာမလို။

ဘယ်နေရာမှာ နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာနေပါလိမ့်။

မီးလင်းဖိုနားသို့ ဆွဲထားသော ပတ်လက်ကုလားထိုင်တွင် သူက ထိုင်ချလိုက် သည်။ သူ့ လက်ထဲတွင် မှတ်စုစာအုပ်နှင့်၊ သူ့ဘေးတွင်မူ ကော့ညက်တစ်ပုလင်းနှင့် လည်ရွည်ဖန်ခွက်နှစ်လုံး ရှိသည်။ မက်ဘန်ဒီက အတင်းအကျပ် တိုက်တွန်းလွန်းလို့ သူ့ဘေးမှ ကုရှင်အောက်တွင် ပွိုင့် ၃၀ ပြောင်းတို ခြောက်လုံးပြုမှုကို ထားရှိသည်။

ဒုတိယ ပတ်လက်ကုလားထိုင်က ဝဲလှေစိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရှိသည်။ မီးလင်းဖိုတွင် မီးတောက်မီးလျှံက အလျှံတည်းညီ တောက်နေသည်။ လွန်ခဲ့သော မိနစ် နှစ်ဆယ်က မက်ဘန်ဒီက ထင်းတုံးများ ထပ်ထည့်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အပန်းဖြေတဲ၏ ပင်မညွှန်ခန်းမှ မီးများကိုမူ မှိတ်ထားသည်။ မီးလင်းဖိုမှ မီးရောင်သာ လင်းလျက်ရှိ၏။ တစ်ခန်းလုံးတွင် ထင်းသားမီးလောင်နံ့က လှိုင်လို့။

သူတို့မှာ ရွေးချယ်စရာ နည်းလမ်းနှစ်သွယ် ရှိသည်ဟု သူ ထင်သည်။

ဟင်နရီကို ချက်ချင်းလက်ငင်း 'ကိုင်' ပြီး သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သတ်လို့ သူသိသမျှ ထုတ်ဖော်ပြောစေမည်လား။

သို့တည်းမဟုတ် . . .

သည် အရွပ်တော်ပုံကို မည်သို့ အစသိမ်းစေရမည်ကို နည်းလမ်းပေးရန် စကား ပြောမည်လား။

အကယ်၍ ပထမနည်းလမ်းကို အသုံးချမည်ဆိုပါအံ့၊ ဟင်နရီက သိသမျှကို မဆိုင်းမတွ အိတ်သွန်ဖာမှောက် ဖွင့်ဟပြောစေဖို့ မိမိဆေးစိတ်ထဲတွင် ဆေးရည်တစ်မျိုး ရှိသည်ဟု ဒေါက်တာလူးဝစ်က ပြောသည်။

ဟုတ်သည်။ ဆေးရည်အကူအညီဖြင့် စစ်ကြောမေးမြန်းခြင်းသည် ဟင်နရီ၏ စိတ်ကို ဆိုးကျိုး ဖြစ်စေပေလိမ့်မည်။ နဂိုမူလပုံစံအတိုင်း ပြန်ဖြစ်စေမည် မဟုတ်တော့။

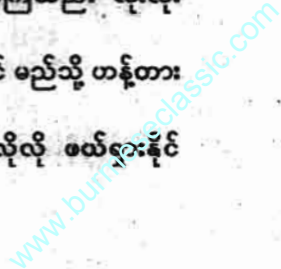
"ဒီလိုဆို ဒီဇင်ဘာကို 'လှော်' လိုက်ရုံပဲပေါ့၊ ဘာဖြစ်သေးသလဲ၊ သူက အကျိုး နည်းစေခဲ့တာတွေလည်း ထည့်စဉ်းစားဦးမှပေါ့။"

ဟု ဂရင်းက ပြောသည်။

သည်ပုံစံက ပရိယာယ်မကြွယ်ပေ။ ဝဲလှေစိဦးနှောက်ထဲတွင် နည်းလမ်းမျိုးစုံ ဝင်နှောက်နေပြီ။ သူတို့က ဟင်နရီကို ရေရေလည်လည် 'လှော်' ခဲ့ကြသည်။ လုံးလုံး လျားလျား အသုံးချ၍ မရနိုင်တော့သည်ထိ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

တစ်စုံတစ်ဦးက ဟင်နရီအရိုက်အရာကို မခံနိုင်ရလေအောင် မည်သို့ ဟန့်တား တာကွယ်မလဲ။

ဇွေဖဲလ်နှင့်တကွ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းဝင်များ အားလုံးလိုလို ဖယ်ရှားနိုင်

လိမ့်မည်မှာ သေချာသည်ပဲထား။ ဖျက်နှာသစ်များ၊ ခေါင်းဆောင်သစ်များဖြင့် ခေါင်းထောင်လာလိမ့်မည်မှာ မလွဲ။

“သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းကို ရာသက်ပန် ချုပ်ငြိမ်းစေချင်တယ်၊ ဘာကြောင့် ဒီအဖွဲ့ပေါ်ပေါက်လာရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းစစ်မြစ်ကိုလည်း သိချင်တယ်၊ ဒါဟာ အခြေခံကျတဲ့ ဆင်ခြင်ဆုံးသပ်နည်းပဲ။ အဲဒီ စစ်မြစ်ပေါ်လာမှသာ ငါတို့က အကြောင်းတရားကို တုစားနိုင်မယ်၊ အပေါ်ယံလက္ခဏာတွေကို ဖယ်ရှားသုတ်သင်ရုံ မဟုတ်တော့ဘူး”

ဝဲလေ့စ်က ရှင်းပြသည်။

သို့ဆိုလျှင် ဒုတိယနည်းလမ်းကိုသာ ရွေးချယ်စရာ ရှိတော့သည်။

ဟင်နရီကို အဓိအရ ဆုပ်ကိုင်ပြီး သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းကြီးကို အပြီးသတ် ဖြုခွဲသုတ်သင်စေနိုင်မည့် နည်းလမ်းများပေးဖို့ အပေးအယူလုပ် ဆွေးနွေးနဲ့ပဲရှိသည်။ ပျက်စီးစေခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ဖြုခွဲခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်စေရမည်။

အကယ်၍ သည်အဆိုပြုချက်ကို ဟင်နရီအား ယုံကြည်လက်ခံစေလိမ့်မည်ဆိုပါက ခုခံတွန်းလှန်လိမ့်မည်ဟူသော အဓိကစိတ်ကူးကို ဖယ်ရှားနိုင်ပေလိမ့်မည်။ သူက မိမိ ရဲဘော်ရဲဘက်များကို အကာအကွယ်ပေးဖို့ ကြံကြံခံ ရပ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

သည်အတွက် ဟင်နရီ၏ ပဏာမ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို မဖြစ်ဖြစ်သည့် နည်းဖြင့် မရမကယူပါမှ သူ အခြေစိုက်နေထိုင်ရာမြို့တွင် သူ့ကို ဟိုတယ်မှ အောင်အောင်မြင်မြင် သုတ်နိုင်လို့ ဝေးရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားနိုင်ပါလျှင်၊ အကယ်၍ သူ့ကို မတတ်သာလက်ခံနိုင်ချေမည့် အခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်စေနိုင်ခဲ့လျှင်၊ အထိတ်တလန့် တုန်လှုပ်စေမည်ဆိုလျှင် (ဥပမာ ဝဲလေ့စ်မဟော်ဂ်က သင်္ချိုင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်လာသည့် အဖြစ်ကို ဖျက်ဝါးထင်ထင် မြင်စေခြင်း) သူ့ကို ချောက်တမ်းပါးအစွန်းသို့ တွန်းပို့ပေးနိုင်ရန် ထံ့လောက်ပါပြီ။

ဟင်နရီက စိတ်မကောင်းဖြစ်ချင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ငွှန်က မွန်တားနားပြည်နယ်တွင် သူ့လူတွေကို ဖြောင်ဖို့ အကျပ်အတည်း အမျိုးမျိုးကို တွန်းလှန်ခဲ့ရသည်။ ပြီး . . . ဥရောပထိ ခြေဆန့်၍ ရွတ်လိုက် ရင်ဆိုင်ခဲ့ပြန်သည်။ အခု . . . သူသည် ဝီနီဗာသို့ ရောက်နေရောမည်။ သို့မဟုတ် လာနေဆဲရှိပေလိမ့်မည်။ သည်အချိန်အခါတွင် ဟင်နရီသည် ဘေးကျပ်နံကျပ် ဖြစ်နေမည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိပါချေ။

ကိုပင်စကီးက လသာဆောင်သို့ ထွက်လာပြန်သည်။

“သူတို့ ဒီမှာ ရောက်နေပြီ”

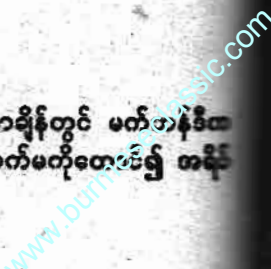
သူက အောက်မှ လူများကို လှမ်းပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က အပေါ်တစ်ချက် မော့ကြည့်ပြီး . . .

“အာမချောင်နဲ့ဟေ့”

“စိတ်ချ”

ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ တားရေမီးရောင်များ ထိုးချိန်လာချိန်တွင် မက်ဟန်ဒီထမ်းဖိုခန်းမှ ထွက်လာသည်။ မီးများမှိုတ်သွားပြန်သည်။ သူက လက်မကိုတောင့်၍ အခိုင်

အတဲပြပြီး မြင်ကွင်းမှ ရှောင်သွားသည်။

ဝဲလှေက နားထောင်ရင်း အရက်တစ်ခွက် ငွဲနေသည်။ ဗင်ကားမှ တံခါးဖွား ခိတ်သံ ကြားရသည်။ ရွှေဆင်ဝင်အောက်ဆီသို့ လျှောက်လှမ်းလာသော ခြေသံများတို့ ကြားရသည်။ ခေတ္တခဏမျှ ချိတ်ချိတ် ဖြစ်နေပြီးမှ ရွှေတံခါးပွင့်လာသည်။

“ခိုနေရာက ဘာနေရာလဲ”

ဟင်နရီအသံမှန်း ယုံမှားဖွယ်ရာ ခန့်၊ တံခါးပေါက်တွင်း သူ့ အရိပ်သဏ္ဍန်ကို ဝဲလှေက တွေ့ရသည်။

“အထဲဝင်ပါ။ မီးလင်းဖိုနားထိ သွားပါ”

ဂရင်းက လေသံမာမာနှင့် ပြောသည်။

ဟင်နရီက အခန်းကျယ်ကြီးထဲသို့ လျှောက်လှမ်းဝင်လာသည်။ ပြီး . . .

ဝဲလှေက ထိုင်နေရာဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်သွားသည်။ သူ့ အရိပ်သဏ္ဍန်က နည်းမည်းမှောင်မှောင် ရှိနေဆဲ။

“ဘယ်လူလဲ၊ တို့က ဘယ်သူလဲ”

ဟင်နရီက မေးသည်။

ဂရင်းနှင့် ဧကိတ်တာလူးဝစ်တို့က တံခါးနောက်သို့ ဆုတ်၍ ကွယ်နေလိုက်သည်။ သူတို့က မီးဖိုခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရမည်။ သို့ရာတွင် ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း မျက်ဝါးထင်ထင် ဖြစ်ရလျှင်၊ ဟင်နရီက မည်သို့ တုန့်ပြန်မည်ကို သူတို့က မြင်ချင်တွေ့ချင်သေးသည်။

ဟင်နရီက မီးလင်းဖိုမှ မီးရောင်ဖြင့် လင်းနေရာဆီသို့ လျှောက်လာသည်။ မှောင်ရိပ်ထဲတွင် ကျောပေး၍ထိုင်နေသော ဝဲလှေက ပြန်လှည့်ပြီး . . .

“မင်္ဂလာညနေခင်းပါ ခင်ဗျာ”

ဟု နှုတ်ဆက်သည်။

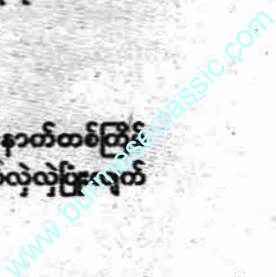
နောင်သောအခါတွင် ထိုစဉ်က ဟင်နရီ၏ ပထမဦးဆုံး တုန့်ပြန်မှုကို ဝဲလှေက နှစ်ပြရာ၌ ‘မျက်နှာတွင် သွေးလုံးဝမရှိတော့’ဟု ဆိုသည်။ နှုတ်ခမ်းဝန်းကျင်တွင် အပြာရောင် သန်းနေခြင်းကလွဲလို့ သူ့မျက်နှာတွင် ဘာအရိပ်အရောင်မျှမသန်းဘဲ ရှိနေပုံရသည်။ သူက ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်၊ သို့ရာတွင် ဘာသံမျှ ထွက်မလာပါချေ။ မျက်လုံး အစုံကလည်း ပြူးဝိုင်းလို့၊ နှာသီးဖျားတွင်မူ ရဲနေသည်။ လက်သီးဖြင့် ထိုးလာခြင်းကို ခန့်တားကာကွယ်သည့်ဟန်ဖြင့် လက်တိုမြောက်၍ အသင့်ပြင်လိုက်သည်။ နောက်ဆုံး ခွင် သူက ဝဲဘက်သို့ မသိမသာ တိမ်းလိုက်သည်။

ဧကိတ်တာလူးဝစ်က အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်လာပြီး၊ ဟင်နရီတို့ မေးမတာ နုလားထိုင်တွင် ထိုင်ချစေသည်။

“ကျေးဇူးပါဝဲ”

ဝဲလှေက ပြောသည်။

ဧကိတ်တာလူးဝစ်က ခေါင်းညိတ်သည်။ သူက ဟင်နရီတို့ နောက်တစ်ကြိမ် ခြည့်ပြန်သည်။ ပြီး . . . ဂရင်းရော၊ ဧကိတ်တာလူးဝစ်ပါ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပြူးလှက်

မီးဖိုခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသည်။

ဝဲလှေစ်က ရွှေသို့ တိုက်တိုင်း၍ ဟင်နရီအတွက် ကော့ညက်အရက်ငွေပေးသည်။

ကျွန်တော်ရောက်လာတာ ခင်ဗျားအတွက် အံ့သြစရာဖြစ်နေပြီ . . .

ဟင်နရီက မျက်လုံးကို လက်ဖြင့်ပွတ်ပြီး

“လက်စသတ်တော့ တောက်လျှောက် ညွှန်ကြားနေခဲ့တာ ခင်ဗျားကိုး”

“ကျွန်တော် စိန့်အဲလ်ဘန်ကို ရောက်ခဲ့သေးတယ်”

“ခင်ဗျား ခွေး”

ဟင်နရီက စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်များကြောင့် ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေရသူ တစ်ဦးပမာ၊ ဖရူသဝါစာများကို ဆိုတော့သည်။

သူ့နောက်တွင် ဝရုန်းနှင့် မက်ဘန်ဒီတို့က ထွက်လာကြပြီကို ဝဲလှေစ် တွေ့ရသည်။

“ခင်ဗျား သေပြီပဲ၊ ခင်ဗျားကို ရင်ခွဲစစ်ဆေးခဲ့တဲ့ မှတ်တမ်းကို ကျွပ်စစ်ခဲ့ရတာပဲ သင်္ကြယ်ခွဲပြီးပြီ၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ ခင်ဗျားသားရော၊ အားလုံးကပါ ခင်ဗျားသေပြီလို့ ထင်ခဲ့တာပဲ”

“အခု ခင်ဗျားမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ သူတို့ အထင်မှားကြတယ်လေ”

ဝဲလှေစ်က အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာနှင့် ဖြေသည်။ သူက လေသံမှန်မှန်နှင့် စကားပြန်ဆက်သည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် နောက်ဆုံးဆုံခဲ့တုန်းက တဲလ်အဗီးမှာ ကျွန်တော်က တိရစ္ဆာန်ကလေးတစ်ခုကို အောင်အောင်မြင်မြင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့ရင် အားလုံးကို ထုတ်ပေးပြောပြမယ်လို့ ခင်ဗျားကတိပေးခဲ့တယ်”

“ခင်ဗျား ဘာပြောတာလဲ”

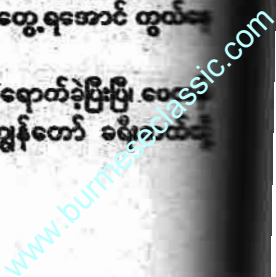
ဟင်နရီက ပြန်ဟောတယ်သည်။

သူက အခုတိုင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေဆဲ။ သို့ရာတွင် အလျင်စလို သင်္ကြယ်ပြန်လည်နေပြီမှန်း ဝဲလှေစ်တွေ့ရသည်။ သူက အင်မတန် သတိကောင်းသူပါ။

“မလက်တီလည်း ရှော့သွားပြီ၊ ဒါဆို အခိုင်အတန်မှာ မော့ဆက်အဖွဲ့ထဲ ရွင်းသွားပြီပေါ့၊ ဆွစ်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဘက်မှာလည်း တစ်ထော့ရွင်းသွားပြီ၊ ရွစ်ဗီလို့လည်း ဘဝပျက်သွားပြီ၊ ဒီလိုဆိုပြန်တော့ အီတလီ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှာသာ မကဘူး၊ ကာတွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနမှာပါ ရွင်းသွားပြန်ပြီ၊ အခု ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အတိတ်အတိတ် (SIS) နဲ့ စကားပြောလို့ ရပြီပေါ့”

ဝဲလှေစ်က လသာဆောင်ဆီသို့ စောင်းငဲ့ကြည့်သည်။ ပြီး . . . ပုခုံးပေါ်ထောက်၍ မီးဖိုချောင်ဆီ လှမ်းကြည့်သည်။ ဝရုန်းနှင့် မက်ဘန်ဒီတို့က မမြင်မတွေ့ရအောင် ထွယ်နေလိုက်ကြသည်။

“ဒီမှာ ဟင်နရီ ပွဲသိမ်းပါပြီဗျာ၊ ကျွန်တော် စိန့်အဲလ်ဘန် ရောက်ခဲ့ပြီးပြီ၊ ပေးဖို့ရိတ်ပဲ၊ ပင်နာဂီဖို့၊ ဆာရုမ်ယာဖ်တို့နဲ့လည်း တွေ့ခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော် ခရီးသွားရနိုင်ပါပြီ”

သည်အမည်များက တစ်စုံတစ်ရာ အရေးပါလိမ့်မည်ဟု ဝဲလေ့စ်က ထင်မိသည်။

အင်သည်အတိုင်းပင် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသည်။

“သူတို့ကလား ခင်ဗျားကို အရှင်ထားမှာ”

ဟင်နရီက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် ပြောသည်။ ပြောပြောဆိုဆို သူက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ဝဲလေ့စ်က ကျွဲရှင်ခုံအောက်မှ ပစ္စတိုကိုဆွဲထုတ်ပြီး ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။

အင်နရီက ခြေလှမ်းပြင်နေရာမှ ရပ်လိုက်သည်။ ဝရင်းက အကွယ်မှ ပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင် သူ့လက်ထဲမှာ မောင်းပြန်ပစ္စတိုနှင့်။

ဟင်နရီက ဘယ်လိုပင် ဟန်မယုတ်အောင် ကြုံနေဆယ်နေသော်လည်း မျက်စိယုတ် နှုတ်နှာယုတ် ဖြစ်နေပြီ။ သူ့ အောက်နှုတ်ခမ်းက တုန်ယင်နေသည်။ သူက ပုံလျက်သား ထူးသွားတော့မည့် အခြေအနေ ရောက်နေပြီ။ သည်အဖြစ်က ဝဲလေ့စ်ကို ခြေမကိုင်မိ ဆက်မကိုင်မိ ဖြစ်စေသည်။ ဟင်နရီက သူ့အဖို့ သည်ထက်အကျိုးဖြစ်ထွန်းစရာများ ရှိပေသည်။ သူ့ကို ဒုက္ခပေးစရာများ ရှိသေးသည်။

သို့ပင်သို့ငြား ပထမဦးဆုံး သဲလွန်စတော့ပေါ်လာခဲ့ပြီ။

“သူတို့က ခင်ဗျားကို အရှင်ထားမတဲ့လား . . . တဲ့”

ဟင်နရီကိုယ်တိုင် သည်စကားကို ပြောခဲ့သည်။

‘သူတို့’ ဆိုပါလား . . .

“ထိုင်ပါဦး . . .”

ဝဲလေ့စ်က အမိန့်ပေးသည်။

“ဝဲလေ့စ်၊ ခင်ဗျား သိပ်တော်တယ်၊ ဒီတစ်ချိန်မှာတော့ ခင်ဗျား အောင်ပွဲခံနိုင်ပါပြီ။ ကျုပ်နဲ့ ကျုပ်မိသားစုကို ခင်ဗျား ဘာပဲလုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့၊ ဒါက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီတာကလည်း အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိပါဘူး။ သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းက တွင်ကျယ်နေ ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ရှိပြီ။ ကျုပ်ပြောပါပကော၊ ကျုပ်မတိုင်ခင်ကတည်းက စခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းပါ။ အဲ . . . ကျုပ်မရှိတဲ့နောက်မှာလည်း ဒီလုပ်ငန်းက ဆက်အခွန်ရှည်ဦးမှာပါ”

“တခြားလူတွေ ရှိသေးတယ်ပေါ့”

“အမြဲထားဝရ တခြားလူတွေရှိနေဦးမှာပါ။ အဲဒါနဲ့ပတ်သတ်လို့ ခင်ဗျား ဘာမှ တတ်နိုင်စွမ်းရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။”

ဝဲလေ့စ်က မှတ်စုစာအုပ်ငယ်ကိုဖွင့်ပြီး ကြည့်သည်။ စိန်အဲလ်ဘန်မှ သူသိခဲ့ရ သော အမည်များကို သည်မှတ်စုစာအုပ်တွင် ရေးမှတ်ထားသည်။ ထင်ရှားသူတို့၏ အမည်များ၊ ကမ္ဘာသံ ကုမ္ပဏီကြီးများကို သည်ပဟေဠိနှင့် ဝတ်သက်ဆက်နွယ်နေသမျှ တို့နှင့်အတူ ရေးမှတ်ထားသည်။ ဟင်နရီနှင့် မလတ်တံသည် စိန်အဲလ်ဘန်မြို့မှ တစ်စုံ တစ်ဦးနှင့် ဝတ်သက်ပြီး အဆက်အသွယ် ရှိနေခဲ့ပုံရသည်။ အားလံကာရွတ်တွင် လက်ခံသွား တည်ဆောက်ခဲ့သော တည်ဆောက်ရေးကုမ္ပဏီသည်။ စိန်အဲလ်ဘန်မြို့မှာ အခြေစိုက် သလို၊ အစွဲရေးနိုင်ငံအတွက် ပြုယ်တုဆက်သွယ်ရေးစခန်း တည်ဆောက်ခဲ့သော ဆက် သွယ်ရေး ပြုယ်တုကုမ္ပဏီသည်လည်း သည်မြို့မှာပင် အခြေစိုက်သည်။ အာတာဂုတ်တွင်

တစ်မျှားကို သေစေခဲ့၊ ဆက်သွယ်ရေးစခန်းကို ဖျက်စီးစေခဲ့သော ဆိုမန်ခေါ် ဓာတ်ငွေ့ရည် သည်လည်း စိန့်အဲလ်ဘန်မြို့မှာပင် ဖြစ်သည်။ အရာရာသည် သည်တစ်နေရာတွင် ပြန်လည် စုစည်းလျက်ရှိသည်။

ငွေကြေး၊ အာဏာ အချိန်အဝါ၊ လောဘကြီးခြင်း၊

အားလုံးသည် တစ်နေရာမှာ စုစည်းလျက် ရှိ၏။

“သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းနဲ့ပတ်သတ်လို့ ကျွန်တော် တတ်နိုင်စွမ်းရှိတောင်းမှ ရှိပါ့မလား”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။ သူက ခေါင်းကိုမော့၍ စကားဆက်ပြန်သည်။

“ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတော့ စွမ်းပါတယ်”

ဟင်နရီက ခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး

“ခင်ဗျားမှာ တခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အမည်တွေ ရှိနေသားပဲ။ ဘာလိုသေးလဲလို့ ဆိုပီယက်နဲ့တရုတ်က ခင်ဗျားနဲ့ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်လိမ့်မယ်လို့များ ထင်နေလား၊ ဝေးသေးတယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျား ဘာရနိုင်သလဲ၊ ဘာမှမရဘူး”

“အခု ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်ရထားပြီပဲ၊ ပြီး . . . စိန့်အဲလ်ဘန်အကြောင်းနဲ့လည်း သိထားတယ်ဗျာ”

“ခင်ဗျားမှာ ဘာမှမရှိဘူး၊ ဘာမှလည်း မသိရဘူး”

ဟင်နရီက ခနဲတုတ်တုတ် ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က ခေတ္တခဏမျှ ထိုင်ပြီး ဟင်နရီကို စူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်နေသည်။

“ကျွန်တော်က သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းကို မြို့ခွဲမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ ခင်ဗျားက တခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဆက်ခံကွဲယမ်းဖို့ မလိုလားပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ပယောဂကြောင့် ဖျတ်စီး ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာတွေအတွက် အပြစ်ဒဏ်ကျခံသင့်တယ်ဆိုတာ ဘုရားမှပဲသိမှာ ဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ခင်ဗျားတို့ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ထောင်နန်းစံရမှာကို မထင် လားပါဘူး။ ကိုယ့် အစိုးရအဖွဲ့ အတွင်းရေးကို အထုပ်ပြေမှာကိုလည်း မလိုလားပါဘူး”

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

“ဒါပေမယ့်၊ တစ်စုံတစ်ခုတောင် အောင်မြင်မှာမဟုတ်ပါဘူး”

“ခင်ဗျား ဇူးတာပဲ”

“ဒီမှာ ဟင်နရီ အဲဒါလုပ်ဖို့အတွက် ခင်ဗျားက နည်းလမ်း ပေးကိုပေးမှ ဖြစ်မယ် ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လုံးလုံးလျားလျား နားလည်မှုရှိမှ ဖြစ်မယ်”

ဟင်နရီက တံခါးဝသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ စွတ်ပြေးလို့ အောင်မြင်နိုင်ခြင်း မရှိ လေ့လာနေသည်။ ဝဲလေ့စ်က လက်ထဲတွင် သေနတ်ရှိမှန်း သူသိသည်။ အိမ်နောင် ဘေးဘက် တစ်နေရာရာတွင် ဝရင်းနှင့် ဒေါက်တာလူးဝစ်တို့ ရှိနေမှန်းလည်း သူသိသည်။

“တစ်ချိန်တ ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ပြောဖူးတယ်လေ၊ အကြမ်းဖက်ခြင်းဟာ အခြေအနေရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသပဲဆို၊ ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲသဘောရပါတယ် ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားရော စိန့်အဲလ်ဘန်က ခင်ဗျားရဲ့ အာစရိတွေပါ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးရဲ့

ရွပ်သေးဆရာကြီးတွေဖြစ်ဖို့ အရည်အချင်းလည်းမရှိဘူး၊ အခွင့်အရေးလည်းမရှိပါဘူး”
သို့တိုင်အောင် ဟင်နရီက နှုတ်ဆိုက်နေဆဲ။

“သူတို့က ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုများ ပေးတမ်းထားလို့လဲ၊ ငွေပေးသလား၊ အချိန်
အဝါ အာဏာတွေပေးသလား၊ ထိုနိဗာက အိမ်ကြီးကိုပေးသလား” ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

“ခင်ဗျား ငတုံးပဲ၊ ငတုံး၊ ဒီနှစ်တွေမှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်
ဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောမပေါက် နားမလည်ဘူး၊ သိအောင်လည်း ခံယူနိုင်စွမ်းမရှိဘူး”

“ဒါဆို ပြောပြပါလား”

ဝဲလေ့စ်က တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ပြောသည်။

ဟင်နရီက တစ်စုံတစ်ရာ စိတ်ဆုံးဖြတ်လုဆဲဆဲ ဖြစ်နေပုံရသည်။

“ကျုပ်သမီးရော” သူကမေးလျှင်၊ ဝဲလေ့စ်က ရုတ်ခြည်း အားရဝမ်းသာဖြစ်သွား
ခြင်းကို ဖုံးဖိထားလိုက်ရသည်။

မည်သည့် စစ်ကြောမေးမြန်းခြင်းမျိုး၌မဆို စစ်ကြောမေးမြန်းခံရသူက ရန်လို
ခြင်းမှာ ပူးပေါင်းတူညီလို့ ပြောင်းလဲသွားတတ်တာချည်း ဖြစ်သည်။ သည် အပြောင်းအလဲ
က အခုပင် ပေါ်လာခဲ့ချေပြီ ထင်သည်။

“ခင်ဗျားသမီး ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျုပ်သမီးနဲ့ ပြန်တွေ့ချင်တယ်”

ဟင်နရီက ဘာဆိုလိုမှန်း ဝဲလေ့စ်က စိုးစဉ်းမျှမသိ၊ သို့ရာတွင် သူက ယောယိမ်း
လိုက်၊ ဘသားယိမ်းလိုက်လုပ်ရန် စိတ်ကူးမိသည်။ အနည်းဆုံး အခု အခိုက်အတန့်တွင်
အလိုက်သင့်၊ အလျားသင့် လုပ်ပါမှ။

“ဒါကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ပူးပေါင်းတူညီဆောင်ရွက်မှုပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်လေ”

“ကျုပ်ပြောနေတာက ကျုပ်သမီးအကြောင်းပါဗျ၊ ကျုပ်သမီးကို ကျုပ်ပြန်လိုချင်
တယ်၊ ကျုပ်သမီးက စိတ်စွဲတွေနဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ဘူး”

“ကျွန်တော့်ဘဏ်ကလည်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာတွေကို ခင်ဗျားကိုပြောပြရဦးမယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။ သို့ရာတွင် သည့်ထက်ပို၍ မပြောမိဖို့ သူက
ချုပ်ထားရသည်။ စကန္တ သူ့သမီးက ခြေဦးတည်ရာ ထွက်သွားပုံရသည်။ သူ့သမီးကို
ဝဲလေ့စ်က ဆွဲခေါ်သွားသည်အထင်ဖြင့်၊ သူက ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်နေသည်။ သည်
အဖြစ်က မိမိဘက်မှ အသာစီးရဖို့ပင် ဖြစ်၏။

ဟင်နရီက ခေါင်းကို ငုံ့ထားပြီး . . .

“ဒါပေမယ့် ကျုပ်အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆွစ်အပြစ်ပါ၊ သူက သွေးဗူးသွေးထမ်း
ဖြစ်တာပါ၊ သူက ခြေလှန်လက်လှန် လုပ်မိတာပါ”

သူက မော့ကြည့်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

“ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ ဝရုစိုက်ပါတယ်၊ သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းက ထက်တန် အနှစ်
အရှင်းမှန်သမျှကို ရှင်းထားပါတယ်၊ အခု ခင်ဗျား သား၊ ကျုပ်သမီး တယ်ဒီလင်းတို့
အားစာခံလုပ် ခေါ်သွားတယ်လေ”

သည်သတင်းက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စရာပါလား။ လက်စသတ်တော့ ဖွန်တ
ဖျိန်ဗာသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်သွားခဲ့ပါပေတော့။ မိမိသားက ကယ်ရိုလင်ထံ
သူမ နေအိမ်မှ အဓမ္မ ဆွဲခေါ်သွားခဲ့ပြီဟု လူဆစ်ရာရှိသည်။

သို့သော် အခု ဖွန် ဘယ်ဝယ်ဘယ်ဆီ ရောက်နေသလဲ။

“ဘာကြောင့် သူ့ကို ကျွန်ုပ်လက်တုန့်ပြန်ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောပေါက်
နားလည်မှာပါ။ ဒါကလည်း ကျွန်ုပ်သမီးကို အကာအကွယ်ပေးဖို့ပါ။ ဒါပေမယ့် သူက
အကူအညီပေးတယ်လို့ ကျွန်ုပ် မခိုင်စားမိပါဘူး။ ကျွန်ုပ်ကို ဘယ်သူကမှလည်း မခိုင်စား
ပါဘူး။ သူဟာ တစ်ကိုယ်တော်ကျဲနေတယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ထင်တယ်။ သူ့နန်းနဲ့ သားသမီးတွေ
အတွက် လက်တုန့်ပြန်တယ်လို့ ထင်တယ်”

သည်အချိန်တွင် ဝဲလေ့စ်က သေနတ်ကို မြှောက်၍ မသတိစရာ ‘ခွေးသား’
ပစ်သတ်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

ဘုရားရေ . . . ဘယ်လောက် မောက်မာသူပါလိမ့်၊ ဘယ်လောက် လူမဆန်သူ
ပါလိမ့်။

“ခင်ဗျား ဂျင်ဆင်ကို ဘာကြောင့်သတ်သလဲ”

“မှားလို့ပါ”

ဟင်နရီက ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ပြောသည်။

သည်စဉ်အခိုက်၊ မက်ဘန်ဒီက မီးဖိုထဲမှ အပြေးအလွှား ထွက်လာသည်
သူ့မျက်နှာထားက တင်းမာ ခက်ထန်နေသည်။ ဟင်နရီက မော့ကြည့်ပြီး . . .

“ဪ . . . ခင်ဗျားကိုး” ဟု ဆိုသည်။

ဝဲလေ့စ်က ချုပ်တည်းထားမှ ဖြစ်မည်ဟု တွေးမိသည်။ ဟင်နရီက လမ်းနှစ်သွယ်
တစ်လမ်းလမ်းကို ရွေးချယ်လှဆဲဆဲ ရှိနေပြီ။ သူက နောက်သို့ အလွန်အကျွံဖြစ်အောင်
ဆုတ်ဆုတ်ဆုတ်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် လမ်းဖွင့်ပြီး သူတို့ကို အကူအညီပေးချင်တော့
သူက ဘယ်လမ်းကို ဘယ်လိုရွေးလိမ့်မည်ကိုသာ မတွေးတတ်အောင်ရှိနေသည်။

“ဘာကြောင့် မက်ဘန်ဒီကိုလည်း ခင်ဗျား ရှင်းမပြနိုင်သလဲ၊ ပြီးတော့ ဆတ်
ကြတာပေါ့”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။ သူ့အသံက တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေမှန်း သူ့သံ
မက်ဘန်ဒီက အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ခွေးခြေထိုင်ခုံတစ်လုံးကို ခံသည့်
နားသို့ တိုးရွှေလိုက်သည်။ သူက ခွေးခြေထိုင်ခုံတွင် ထိုင်၍ ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆန်ထုတ်
မီးလင်းဖိုဘေးတွင် စကားစမြီပြောဖို့ တန်ပြင်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော့် သမီးကော”

“ပြီးတော့ ခင်ဗျားသမီးတို့စွဲ ပြောကြတာပေါ့ဗျာ၊ အခုတော့ ပထမဆုံး ထွက်
ရှိတာ ပထမဆုံး လုပ်ကြစို့လား” ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

အခန်း (၂၆)

သောကြာနေ့ မနက်ပိုင်းသို့ ကူးချိန်ဖြစ်လင့်ကစား သည်ညအချိန်မှာပင် ဖြစ်နေဆဲ။

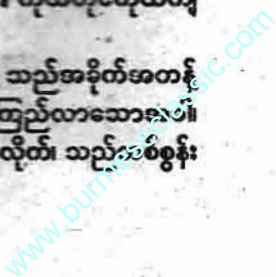
ဒေါက်တာလူးဝစ်က ကော်ဖီတစ်ခိုးတည်နေသည်။ ဝရင်းကမူ မြို့ထဲတွင် မလိုလားအပ်သော အဖြစ်အပျက် တစ်စုံတစ်ရာမဖြစ်မှန်း တိတိကျကျ သိရလေအောင် ဝက်စာမင်၏ အခန်းသို့ ဖုန်းဆက်နေသည်။ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့။ အရာရာတိုင်းသည် ပိုနေပြီ ကျားနေပြီ။

အဲဒီနေရာမှာ ဘယ်လိုများ ဖြစ်နိုင်မှာမို့လဲ။ ကာရွန်၏ အမေးကို ဝရင်းက စိုးစဉ်မျှ မတွေးတတ်ဟု ဖြေသည်။ ကိုဝင်စကီးကမူ အပေါ်ထပ် အိပ်ယာအခန်းထဲတွင် အသံဖမ်းစက်တစ်လုံးနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေဆဲ။ အသံဖမ်းရာတွင် စတားတစ်လုံးမျှ လွှတ်ခဲ့ဘူးဟု နောင်သောအခါတွင် သူက သေချာပေါက်ပြောခဲ့သည်။

“တစ်လုံးတလေမှ မလွှတ်စေခဲ့ရဘူး။ သိတယ်မဟုတ်လား။ ထိုက်တိုင်ထိုက်ကျ ပါဝင်ခဲ့သူတစ်ဦးရဲ့ နှုတ်ကပြောတဲ့သမိုင်းလေ ...”တဲ့။

မိမိသမီး ကယ်ရီလင်း၏ကြံ့ခွာသည် အန္တရာယ်များမှန်း သည်အခိုက်အတန့်တွင် မိမိ လက်လှမ်းမမီနိုင်မှန်း၊ ဟင်နရီက တကယ်ပင် ခွဲခွဲမြဲမြဲ လုံကြည်လာသောအခါ၊ မခြွင်းမချန် ထုတ်ဖော်ပြောတော့သည်။ သူက ဟိုတစ်စွန်းတစ်စင်္ကြာလိုက်၊ သည်တစ်စွန်း

ဝထုတ်စစ်ထွန်း အဆုတ်တိုက်

တစ်စပြောလိုက်နှင့် ရှိနေစဉ်မှာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ စကားပြောသဲနှုတ် ဆိတ်နေကြသည်။

တို့လွန်လေပြီးသော တစ်ချိန်အတွင်း တစ်စုံတစ်ဦးက မိမိလုပ်ငန်းတွင် မိသားစု ကို သယ်သောအခါမှ ပါဝင်ပတ်သက်စေခြင်း မရှိစေရဟု ဝဲလေ့စ်ကို ပြောခဲ့ဖူး၏။ အတယ်၍ ပါဝင်ပတ်သက်လာခဲ့လျှင် မည်သူမျှ စက်တွင်းက လွတ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခုလုံး တျမ်းထိုးမှောက်ခုံ ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။ အပြစ်မဲ့သူတို့ကို ဘေးမဲ့ပေးထားကြ။

အခုတော့ ဝဲလေ့စ်တစ်ယောက် နဖူးတွေ့ခွေးတွေ့ ခံစားနေရလေပြီ။ သို့ရာတွင် ယခုအခါမှာ ဟင်နရီတစ်ယောက် သေနတ်ပြောင်းဝေရွေတွင် ရောက်နေလေပြီ။ သူတစ် နှစ်ကို ဖျက်စီးရာဖျက်စီးကြောင်း ဖြစ်စေလိမ့်မည်။

- ဟင်နရီ၏ထွက်ဆိုချက်က ဘာသာရပ်လေးခုအပေါ် ဗဟိုပြုရပေလိမ့်မည်။
- သူလျှို့အမှောင့်ဂိုက်၏ နိဒါန်းအစ အပါအဝင် သမိုင်းကြောင်း။
- အဖွဲ့ဝင်များ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းသည့် နည်းပရိယာယ်များအကြောင်း။
- လည်ပတ်လှုပ်ရှားပုံများ အကြောင်းနှင့်
- နောက်ဆုံး ရည်မှန်းချက်များအကြောင်း။

စောစောပိုင်းတွင် ဟင်နရီက ဝဲလေ့စ်ကို ရှင်းပြပြီးခဲ့သလို သူလျှို့အမှောင့်ဂိုက်၏ နိဒါန်းအစသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက အကျမြှုပ်ဖုံးတီထွင်ဖို့ အားထုတ်ရာတွင် အောင်မြင်တော့မည်ဟု အချိန်အဝါရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်စုက အသေအချာသိရသောအခါမှ စခဲ့သည်။

“ခေတ်တစ်ခေတ် စမ်းပြီလေ။ သူတို့အားလုံး အသိပါပဲ”
ဟင်နရီက ပြောသည်။

“သူတို့လို ခင်ဗျားက ရည်ညွှန်းပြောခြင်းဟာ ခင်ဗျားက”
ဝဲလေ့စ်က စကားစရုံရှိသေးသည်။

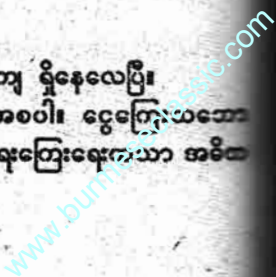
“ဟိ၊ ကာတာဝင်းစလို၊ အမေရိကန်စက်မှုလုပ်ငန်းအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌလည်းပါတယ်။ သူကုမ္ပဏီက ဝဲလေ့စ်လုပ်ရေး စီမံကိန်းမှာ အလုပ်အများကြီး လုပ်ပေးခဲ့ရတယ်။ အထူး သဖြင့် ဓါတ်ငွေ့ပြယ်စေတဲ့နည်းပညာကို ဗြိတိသျှကုမ္ပဏီတစ်ခုနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် စစ်ကြီးမဖြစ်မီက အမေရိကန် စက်မှုလုပ်ငန်းကြီးဟာ နိုင်ငံတကာ ကွန်ပျူတာကုမ္ပဏီတို့၊ ရား သံမဏိနှင့် သတ္တုလုပ်ငန်းတို့၊ ကော်နာလီမီတာကတို့ အခြား နိုင်ငံတွေက လုပ်ငန်းကြီးအများစုနဲ့ အဆတ်အသွယ်ရှိခဲ့ပါတယ်”

“နိုင်ငံပေါင်းစုံ ပူးပေါင်းမှုနဲ့ နိဒါန်းအစပဲပေါ့”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

မဆွတပင် သူခန့်မှန်းထားသည့်အတိုင်း အံဝင်ခွင်ကျ ရှိနေလေပြီ။

“သီးသန့် အသင်းအဖွဲ့တစ်ခုရဲ့ တတယ်နိဒါန်းအစပါ။ ငွေကြေးသဘော သဘာဝပါပဲ။ နယ်နိမိတ်ကန့်သတ်ချက်များ မဟုတ်ဘဲ၊ ငွေရေးကြေးရေးကသာ အဓိက

ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားမသိဘူးလား။ အင်္ဂလန်စစ်ဖြစ်မယ့် အလားအလာရှိပြီး လူ့လင်္ဂဏာတစ်ရပ်လုံး ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းဖြစ်တော့မယ့် အလားအလာရှိခဲ့ရင် သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ လုပ်ငန်းတိုင်ငန်းတွေ မရှိနိုင်တော့ဘူး။ စက်ရုံအလုပ်ရုံက မရှိနိုင်တော့ဘူး။ ငိုအရေးကြီးတာက ဖောက်သည်တွေ မရှိနိုင်တော့ဘူး။”

ဟင်နရီက ရှင်းပြသည်။

“အမြတ်အစွန်းလည်း မရှိနိုင်တော့ဘူး။”

ဝဲလေ့စ်က ဖြည့်စွက်ပြောသည်။

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကြောင့် သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းဟာ အင်္ဂလန် စစ်ဆန့်ကျင်ရေးအတွက် အာမခံချက်ပေးမယ့် အဖွဲ့အစည်းအနေနဲ့ သန့်စင်မွေးဖွားလာရတာပါ။ အာဏာအရှိန်အဝါ ချိန်ခွင်လျာညီစေဖို့အတွက် အမေရိကန်က သူ့မဟာမိတ်များကို အင်္ဂလန်လျှို့ဝှက်ချက်များ ဝေငှမှုပေးခဲ့တယ်။ စစ်ကြီးအပြီးမှာ ထောက်လှမ်းရေးသတင်း အပြန်အလှန်ပေးသည့် အဖွဲ့အစည်းကို အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပူးပေါင်းတို့နိုင်ငံများ စာရင်းက တိုးသထက် တိုးလာခဲ့တယ်။”

“စစ်ကြီးအတွင်းမှာ ကျွန်တော်တို့က အင်္ဂလန်လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဗြိတိသျှအစိုးရကို ဝေငှမှုပေးခဲ့သားပဲ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“မှန်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဆိုဗီယက်ကို ဆွဲသွင်းခဲ့တာပေါ့။ ဝင်ရိုးစွန်းမဟာမိတ် (Axis Powers) တွေကိုတော့ ဒီသတင်း မဝေငှ မမျှခဲ့ပါဘူး။”

“အဲဒီတုန်းက နာဂါဆာကီနဲ့ ဟိရိုရှီးမားကို ဗုံးကြဲမိတာဟာ မဟာအမှားပဲဖြစ်မယ်”

“မဟာအမှားပဲပေါ့။ ဒါပေမယ့် အဲဒါဟာ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းရဲ့ နိဒါန်းအစပဲပေါ့။ ကျုပ်တို့ ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ (NKVD) ခင်ဗျားတို့နိုင်ငံက ထောက်လှမ်းအဖွဲ့ (OSS) နဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (M¹) တို့နဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့တာပေါ့လေ။ ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဂဲလင်အဖွဲ့ (Gehlen Organization)* တို့အခြေခံပြီး အနောက်ဂျာမနီမှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (BND) ကို ဖွဲ့ခဲ့တဲ့အချိန်ထိ အဲဒီအရပ်ဒေသနဲ့ ကျုပ်တို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မရှိခဲ့ပါဘူး။”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂဲလင် ဦးဆောင်သောအဖွဲ့မှာ အမေရိကန်တို့၏ အကြံအစဉ်ဖြစ်သည်ကို ဝဲလေ့စ် သတိရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အနောက်ဂျာမနီထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် နောက်လိုက်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“အဲဒီအရင်က ဘာဖြစ်ခဲ့သေးသလဲ”

ဝဲလေ့စ်မေးသည်။

သူက ဂျာမနီတွင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည်။ သည်အကြောင်းကိုကြားရ၍ အထူးစိတ်ဝင်စားမိသည်။

“အနောက်ဂျာမနီမှာလား”

ဝဲလေ့စက ခေါင်းညိတ်အပြေပေးသည်။

“အို အက်စ်၊ အက်စ် (OSS) နဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ စီ၊ အိုင်၊ အေ ဆီက သတင်း အတိုအထွာတွေကို တိုက်နန်းဆိတ်ကနန်း စုဆောင်းရရှိခဲ့ပေမယ့်လည်း လောက်လောက် လားလား ထောက်လှမ်းရေးသတင်းတွေကိုတော့ တိုက်ရိုက်မရခဲ့ပါဘူး။ ခင်ဗျားသိတဲ့ အတိုင်းပဲလေ။ အဲဒီတုန်းက ကျုပ်တို့က အပျံသင်စပဲရိုသေးတာပဲ။ စစ်ကြီးပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း နှစ်အတန်ကြာတဲ့အထိ ကျုပ်တို့က ဂျာမန်အပေါ် အယုံအကြည်မရှိဘူး ဆိုတာ ခင်ဗျားသဘောပေါက်ထားပါ။ အရှေ့ဂျာမနီမှာ ဆိုဗီယက်တို့က ထောက်လှမ်း အဖွဲ့ (K-5)ကို တည်ထောင်ခဲ့တဲ့အခါ သူတို့က ဗိုလ်မှူးကြီးမတ်ကုရင်းကို စေလွှတ်ခဲ့ တယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းဝင်ပဲ။ သူ့ကို ဆက်ခံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က နိုင်ငံတော် လုံခြုံရေးဝန်ကြီးဌာန ဖွဲ့စည်းရာမှာ ပံ့ပိုးကူညီခဲ့တယ်။ ပြီး . . . တရုတ်ပြည်ပေါ့ဗျာ။ ပထမတော့ ချန်ကေရှိုက်လူတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ခဲ့ရတာပေါ့။ နောက်တော့လည်း မော်စီတုံး လူတွေနဲ့ ဆက်ရပြန်တယ်။ တစ်ဖန် တောင်အာဖရိက ထောက်လှမ်းအဖွဲ့ (Boss)နဲ့ဆက်ခဲ့ ပြန်တယ်။ ချက်ကိုစလိုဗားကီးယားနိုင်ငံ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (SNB)နဲ့”

“ခင်ဗျားကို ဘယ်လို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့သလဲ”

ဟင်နရီက ကြားဖြတ်၍ ဝဲလေ့စက မေးသည်။

ဟင်နရီက မျက်လုံးကလေး ကလယ်ကလယ်နှင့်။

“ကင်ဖီလ်ဘီ (Kim Phikby) ပေါ့

တစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။ မက်ဘန်ဒီက ရှေ့သို့ တိုးထိုင် လိုက်သည်။

“ကင်ဖီလ်ဘီ ဟုတ်သလား။ သူလည်း ခင်ဗျားတို့ အဖွဲ့ဝင်ပဲလား”

ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

“သူက ကွန်မြူနစ်လို့ ဆိုတာက လှီးလွဲလိုက်တာပါ။ သူ့အကြောင်း မဖော်ထုတ် ခင် ပဝေသင်္ကေထက၊ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ သူ့သိပြီးသားပါ။ နောက်ဆုံးမှာ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိထားတဲ့အတိုင်းပဲ။ သူက ကျုပ်ကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်း ခဲ့တယ်”

“ခင်ဗျားကို ဆက်ခံမယ့်သူကိုလည်း ရွေးချယ်ခဲ့ပြီးပြီလား”

ဝဲလေ့စက မေးသည်။

“ထုံးစံရှိတဲ့ အတိုင်းပဲပေါ့ဗျာ”

“ဆွစ်လား”

ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်သည်။ မက်ဘန်ဒီနှင့် ဝဲလေ့စတို့ တစ်ယောက်နှင့် တစ် ယောက် အပြန်အလှန် ကြည့်မိကြသည်။ အခု ဆွစ်မရှိတော့ပြီမို့ တစ်စုံတစ်ဦးက အမှိုက် အရာကို ခံယူခဲ့လေပြီ။ စီ၊ အိုင်၊ အေတွင်လည်း နောက်သစ္စာဖောက်တစ်ယောက် ရှိနေချောမည်။

“အမျိုးသားတစ်ဦးကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ စည်းရုံး

သိမ်းသွင်းပြီးပြီဆို၍ ပထမဆုံး အလုပ်တာဝန်ဖြစ်တဲ့ မိမိတို့ အရိုက်အရာခံမယ့် နောက် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကိုပါ ရွေးချယ်ဖို့ စဉ်းစားရမယ့် အလုပ်တာဝန်ကိုပါ ဆောင်ရွက်ရတယ်”

“အဲဒါက အန္တရာယ်မများဘူးလား”

“များနိုင်ပါတယ်၊ အခါအားလျော်စွာ လှုပ်ရှားမှုမှာ ပြဿနာတွေ ဖန်တီးတတ်ပါတယ်၊ အဲဒီအခါမှာ”

ဟင်နရီက ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ပြောလျှင်၊ ဝဲလေ့စ်က ကြားဖြတ်၍

“ကျင့်တွေ မတော်တဆ သေပွဲဝင်ခဲ့ရတာတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ကျုပ်တို့က ဒီနေရာမှာ စစ်တိုက်နေတာပါဗျ”

ဟင်နရီက ခုခံကာတွယ်လိုဟန်ဖြင့် ပြောသည်။

“ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်တော့ မလုပ်ဘူး မဟုတ်လား”

ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

“တစ်ချို့ကလေးဟာတွေတော့ ကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်ပါတယ်”

ဟင်နရီက ဖြေသည်။

“အင်တာရှင်စခန်းကို ဆိုမင်ဓာတ်ငွေ့ရည်တွေ ဘယ်သူပို့ပေးသလဲ၊ အဲဒီက တပ်တွေကို ဘယ်သူသတ်သလဲ”

“ရေနံကွင်းဆင်း အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးနဲ့ သူ့လက်ထောက်တစ်ဦးပါ။ တကယ်တော့ ဒီကိစ္စကို လွယ်လင့်တကူ လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်၊ ရဟတ်ယာဉ်ကလေးတစ်ခုပေါ်တင်ပြီး သူတို့ ရေဒါတွေကပဲ ဝင်ခဲ့တာပဲ၊ သူတို့ကလည်း မျှော်နေတယ်”

“အင်္ဂလိပ်တွေလား”

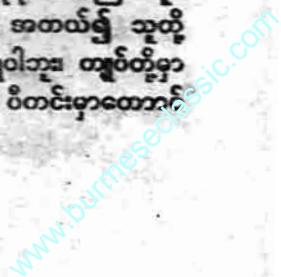
“အမေရိကန်တွေပါ”

ဟင်နရီ၏ မောက်မာမှုက လက်ဖျားခါရလောက်သည်။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဝိုက်ကြီး ဘူးပေါ်သလို ပေါ်မှာစိုး၍ တစ်ကြောင်း၊ တစ်ခုတည်းသော စစ်ဆင်ရေး ရည်မှန်းချက်ကို အကာအကွယ်ပေးရန်အတွက် တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ကျော်ဒန်နိုင်ငံစစ်ခေဒန်းမှ စစ်သား အမြောက်အများ အသတ်ခံရသည်။

“မွန်တာနာပြည်နယ်မှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်ဝန်ထမ်း သက်သေခံကတ်ပြား တိုင်ဆောင်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးကတော့”

“သူတို့နှစ်ဦးကတော့၊ ဘာမှမသိတဲ့ ကြားလူတွေကတစ်ဆင့် ဒီထမ္ဘာကြီးက ငှားခဲ့သူတွေပါ။ သူတို့က ကျုပ်တို့အတွက် တခြားအလုပ်တွေ လုပ်ပေးပါတယ်၊ သူတို့ အလုပ်လုပ်ရင်း ထိုက်သင့်တဲ့ အခကြေးငွေ ရပါတယ်၊ ဘာမှ စပ်စပ်စုစု မေးကြပါဘူး၊ သူတို့ကတွေ့ မီးထောင်ကျွမ်းသွားတယ် ဆိုဦးတော့၊ မဆုံးရှုံးပါဘူး၊ အတယ်၍ သူတို့ အဖမ်းခံရပြီဆိုရင်တော့၊ သူတို့က ကျုပ်တို့ဆီ ခြေရာခံလိုက်လို့ ခရပါဘူး၊ ကျုပ်တို့မှာ ဒီလိုလူမျိုးတွေ မော်စကို၊ လန်ဒန်၊ ပဲရစ်၊ အေသင်တို့မှာ ရှိတယ်၊ ပီကင်းမှာတော့ကား ရှိတယ်ဗျာ”

“ခင်ဗျားလည်း စီစဉ်ညွှန်ကြားသူ တစ်ဦးပေါ့”

ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်သည်။

“နိုင်ငံပေါင်းစုံ လုပ်ငန်းကြီးတွေက ငွေကြေးထောက်ပံ့တယ်ပေါ့!”

“ဒီအဆင့်ထိ ခင်ဗျားသိတာ ခင်ဗျားလူတော်ပဲ၊ အဲဒါက သိနိုင်တဲ့အဆင့်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ အခု ခင်ဗျား သိချင်တဲ့သတင်း ခင်ဗျား ရပြီပဲ၊ ဒီတော့ ကျုပ်သမီးကို လွှတ်ပေးပါ”

“နောက်ဆုံးတစ်ခုလောက်ဗျာ”

ဝဲလှေစ်က ပြောသည်။

ဝဲလှေစ်မဟော်ကီကို မော်ကွန်းထိန်းသိမ်းသူ၊ အဖြစ်အပျက် အစအနများကို စုစည်း၍ နေသားတကျဖြစ်အောင် စီစဉ်တတ်သော သမိုင်းပညာရှင်အဖြစ် သိကြသူများက ဝဲလှေစ်ကို မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်ကြ။

“ဒီအချိန်ထိ သူတို့ရထားသည်မှာ ဝါယောပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဘာမှ အရာမထင် သေးဘူး၊ ဝဲလှေစ်ရဲ့ ထိုးထွင်းဉာဏ်ကြောင့်သာ အရာရာကို ဆက်လို့လာစေဖို့ ဖြစ်စေခဲ့တာ” တစ်ဦးသောသူက ပြောသည်။

ဂရမ်းနှင့် ဒေါက်တာလူးဝစ်တို့က မီးဖိုခန်းထဲမှ ထွက်လာကြသည်။ ကိုပင်စကီးက အထက်ထပ် လသာဆောင်မှ သံလက်တန်းကို မှီရပ်နေသည်။

“အမည်နာမတွေ၊ နေ့စွဲတွေ၊ နေရာဒေသစတဲ့ အသေးစိတ်ကလွဲလို့ ကျွန် ပြောပြတာ အကုန်အစင်ပဲ”

ဟင်နရီက ပြောသည်။

“ကျွန်တော်က ဒီလို မဆိုလိုပါဘူး”

“ခင်ဗျားတို့အတွက် မကောင်းဘူးလား”

ဟင်နရီက ပြောပြန်သည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ ဘိုးအေတွေ နာမည်က မလက်ကီလို့ ကျွန်တော် ထင်ပါဏယ်”

ဟင်နရီက သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ခင်ဗျား သိသားပဲ”

ဗြိတိန်နိုင်ငံမှာ သူ့အမည်ကို ဟင်နရီသို့ ပြောင်းစေခဲ့တဲ့ မျိုးဆက်တစ်ခု ရှိခဲ့ တယ်၊ နောက်မျိုးဆက်တစ်ခုကို မလက်ကီအမည်ကိုပဲ ဆက်လက်ခံယူပြီး၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှာ အခြေစိုက်ကြတယ်၊ ချိန်းမလက်ကီသည် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်၏။

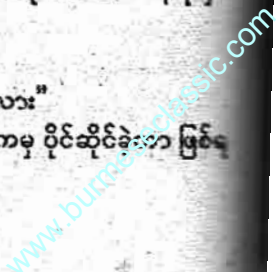
ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်ပြန်သည်။ သူ့အကြည့်က မူးစူးရဲရဲ ရှိသည်။

“ဒါပေမယ့် ဆွစ်နိုင်ငံမှာတော့ မလက်ကီမျိုးစု မရှိဘူး မဟုတ်လား၊ ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျားနဲ့ အဆက်အသွယ်မရှိဘူး မဟုတ်လား”

ဝဲလှေစ်က တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ပြောသည်။

“အဲဒီမှာ မလက်ကီမျိုးစုရှိတယ်လို့ ကျုပ် မပြောရပါလား”

“ဒါဆို ထိုနိဗာက မိသားစုပိုင်အိမ်ကြီးဟာ မကြာမတင်ကမှ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တာ ဖြစ်ရ မှာပေါ့”

“ဒီအိမ်ကြီးက မိသားစုပိုင်ဖြစ်ခဲ့တာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာပါပြီ”

မနက်ကျမှ စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ခွင့်မှာ စစ်ဆေးကြည့်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် လုပ်ကြံဖန်တီးထားတဲ့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေပဲ တွေ့ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဝဠုန်-ခ၊ ဒါမှမဟုတ် ဝဠုန်-ခနှစ်က စပြီး ခင်ဗျားကပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီအိမ်ကြီးကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တဲ့ မှတ်တမ်းတော့ တွေ့ရမှာပဲ”

“ခင်ဗျားတို့က ဘာလိုလို့လဲ”

ဟင်နရီက ငေါက်မေးသည်။

“ကျွန်တော် အလိုရှိလို့ပေါ့ဗျာ”

“ခင်ဗျားက ဘာလိုချင်တာလဲ”

“ခင်ဗျားအိမ်ကြီးထဲက တစ်နေရာရာမှာ ဝှက်ထားပုံရတယ်၊ အလုံခန်းထဲမှာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ အခြေအနေထူးတဲ့အခါမှာ ဖွင့်လို့ရနိုင်မယ့် လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ သေတ္တထဲမှာ ရှိနိုင်တယ်”

“ခင်ဗျား ဘာတွေ မဟုတ်တမ်းတရား ပြောနေရတာလဲ၊ ကျုပ်ဘက်က လုပ်စရာ ရှိတာ လုပ်ပြီးပြီ၊ ကျုပ်သမီးကို ပြန်အပ်ပါ”

ဟင်နရီက ပြောသည်။

“ဒီမှာ ဟင်နရီ၊ ဘယ်မှာလည်း၊ အလုံခန်းလား၊ ခင်ဗျားဟာ တံဆိပ်တုံး၊ ဒါမှမဟုတ် စာချုပ်စာတမ်းရဲ့ ထိန်းသိမ်းသူပဲ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား ထိုနိဂါမှာ ရှိနေရတာပေါ့”

ဟင်နရီက မက်ဘန်ဒီဘက်သို့ လှည့်၍

“ဒီ စကားစစ်ထိုးပွဲ ရပ်တန်းတရပ်ဖို့ ကျွန်တော် တောင်းဆိုပါတယ်”

မက်ဘန်ဒီက ဘာမျှမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။

ဟင်နရီက လသာဆောင်ပေါ်မှ ကိုပင်စတီးကို တစ်ချက်စောင်းပဲ့ကြည့် လိုက်သည်။ ပြီး . . . ပခုံးကိုကျော်၍ ဝရင်းနှင့် ဒေါက်တာလူးဝစ်တို့ ကြည့်ပြန်သည်။ တစ်ဖန် ဝဲလေ့စ်ကို ကြည့်ပြန်သည်။

“ကျုပ်သမီး ကယ်ရီလင်းဇော”

ဝဲလေ့စ်က ထိုင်ရာမှတည်သည်။ ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိသည်။ နောက်ထပ် ယမတာ ပြည့်သည်။

“ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့က ကမ္ဘာမှာ အကြီးဆုံးလုပ်ငန်း တုမ္မင်ကြီးတွေ အကြောင်း ဆွေးနွေးနေတာပါ။ အမေရိကန် စက်မှုလုပ်ငန်း၊ အင်တာနေရှင်နယ် ကွန်ဗူတာနှင့် ဟော်နာ လီမိတက်တို့လိုမျိုး၊ ဒီတုမ္မင်ကဆို စစ်ကြီးမှာ ပံ့ပိုးကူညီခဲ့တယ်၊ အကျိုး ဝမ်းထုတ်လုပ်တာ အပါအဝင် သေနတ်တွေ၊ တင်ကားတွေ၊ အမြောက်ဆံတွေ ထုတ်ပေးခဲ့တဲ့ တုမ္မင်တွေမျိုး၊ ဂျူးမျိုး သန်းပေါင်းများစွာကို သတ်ခဲ့တဲ့ဆေး (Zyklon - B) ထုတ်လုပ်ခဲ့တဲ့ တုမ္မင်တွေမျိုး၊ မိမိတို့နိုင်ငံ ကည်တန်ရေးနဲ့ ကောင်းစားရေးအတွက် အကြီးထူးဆုံး အရေးပါအရာရောက်ဆုံး ဖြစ်လို့၊ စစ်ကြီးအတွင်းက ဘယ်လိုပဲ လှုပ်ရှားခဲ့ လှုပ်ရှားခဲ့ စစ်ကြီးအပြီးမှာ ပြာပုံထဲက ပြန်လည်တည်ထောင်ဖို့လိုတဲ့ တုမ္မင်တွေအကြောင်း ဆွေးနွေး

ကြတာပါ”

ဝဲလှေစံက ဟင်နရီကို လှစ်လှူပြေး ပြောသည်။

“ရေနံ သံမဏိ၊ အိလက်ထရွန်းနစ်ပစ္စည်းတွေ ထုတ်တဲ့ ကုမ္ပဏီတွေပေါ့”

မက်ဘန်ဒီက တအံ့တကြ ဖြစ်နေတန်ရှိသော်လည်း ဝင်ရောနေလိုက်သည်။

ဟင်နရီက ဝဲလှေစံကို တစ်လှည့်၊ မက်ဘန်ဒီကိုတစ်လှည့် ကြည့်လျက် . . .

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ပဋိညာဉ်မရှိလျှင် ဘာမှမလုပ်တဲ့ နိုင်ငံပေါင်းစုံ လုပ်ငန်းကြီးတွေပေါ့၊ ကုမ္ပဏီတိုင်းက ကြောက်ခမန်းလိလိ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း ဒီကုမ္ပဏီတွေဟာ နိုင်ငံတကာအဆင့် ရောက်ခဲ့ကြတာပဲ”

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

ဝဲလှေစံက ဟင်နရီကို ကြည့်ရန် လှည့်လိုက်သည်။

“ဒါပေမယ့် ကုမ္ပဏီတွေက တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု ယုံကြည်မှုမရှိဘူး၊ မယုံကြဘူးလေ သူတို့ရဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်က အမြတ်အစွန်း ရရှိရေးပဲ၊ အကယ်၍ ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုက ကျန်ကုမ္ပဏီတွေထက် အသာစီးရသွားခဲ့ရင်”

မက်ဘန်ဒီက ဝရုတ်စိုက် စောင့်ကြည့်နေသည်။

“အကယ်၍ ဝင်စလိုးကစခဲ့ရင် သူက ပဋိညာဉ်လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင် သလား၊ သူနဲ့ အခြား နိုင်ငံတကာပေါင်းစုံတို့က လက်မှတ်ရေးထိုးလို့ရနိုင်မယ့် စာချုပ် စာတမ်းမျိုးပေါ့”

“ခင်ဗျား စိတ်မှန့်သေးရဲ့လား၊ ဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှား သူတို့ ဒီ အတိုင်းအတာထိ အကျွန်ုပ်ပါမလား၊ မိုက်ရာကျမှာပေါ့”

ဟင်နရီက ပြန်ပြောသည်။

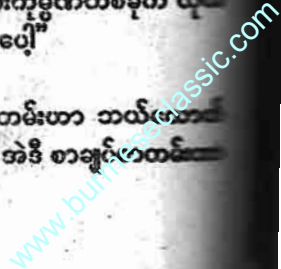
“နှုတ်နဲ့သဘောတူထားတာဆို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့က တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ယုံကြည် နိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ စာနဲ့ ရေးသားချုပ်ဆိုတဲ့ စာချုပ်စာတမ်း ဖြစ်ရမယ်၊ လမ်းခွဲသွားလိုက်တဲ့ ဘယ်အဖွဲ့ဝင်တို့မဆို ကိုင်နိုင်တဲ့၊ ခိုင်လုံတဲ့ အထောက်အထားမျိုးပေါ့”

“အဲဒါကိုက လုံးဝအဓိပ္ပာယ် မရှိဘူး”

“အို . . . ဒါပေမယ့် အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်၊ အဲသလို စာချုပ်စာတမ်းမျိုးဆို ဘယ်သူမှ နောက်ဆုတ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သေချာတယ်၊ ဘယ်ကုမ္ပဏီကမှလဲ အဖွဲ့အစည်း တို့ သစ္စာစောက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘုတ်အဖွဲ့မှာ ဥက္ကဋ္ဌသစ်တက်တိုင်း သတင်းစာလာတော့ ပါလာစမြဲပဲ၊ ဒီစာချုပ်စာတမ်းကို ဖတ်ကြမယ်၊ ပြီး . . . လိုက်နာကြတယ်၊ အထက်၌ ကုမ္ပဏီတစ်ခုဟာ မလိုက်နာဘူးဆိုရင်၊ အဲဒီကုမ္ပဏီဟာ နိဂုံးတမ္ပတ် အဆုံးသတ်ပြီး အထက်၌ ကုမ္ပဏီတစ်ခုဟာ ခွဲထွက်ဖို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရင် အခြားကုမ္ပဏီတစ်ခုက လိုက် လျော့ရင်လိုက်လျော့၊ မလိုက်လျော့နိုင်ပါက ဖျတ်စီးစေလိမ့်မှာပေါ့”

မက်ဘန်ဒီက ထိုင်ရာမှ ထသည်။

“အဲသလို စာချုပ်စာတမ်းများ ရှိခဲ့ရင်၊ အဲဒီစာချုပ်စာတမ်းဟာ ဘယ်ဘယ် ကန်ဒိုးအရှိန်အဝါရှိမယ် ဆိုတာတော့ စဉ်းစားသာကြည့်ပေတော့၊ အဲဒီ စာချုပ်စာတမ်း

ကမ္ဘာပီးပွားရေးကို ဖျက်မီးရာဖျက်မီးကြောင်း လုပ်နိုင်တယ်”

“မထုတ်တရုတ်လူတွေ လက်ထဲမှာဆို ဖြစ်နိုင်တာပေါ့၊ အတယ်၍ အဲဒါကို ဖော်ထုတ်လို့ရနိုင်ရင်တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက ဟင်နရီကို စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

“ကျွန်တော်တို့ အဲဒါကို ဖျက်ဆီးလိုက်ပါပြီ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“မရဘူး၊ ခင်ဗျားအဖွဲ့ပဲ၊ ခင်ဗျားတို့အားလုံး အဖွဲ့ပဲ”

ဟင်နရီက သွေးရွေးသွေးတန်းနှင့် အော်သည်။

“ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ကို အတူအညီပေးမှ ဖြစ်မယ်၊ နောက်ဆုံးမှာ ခင်ဗျား မတူလို့ မရပါဘူး”

ဝဲလေ့စ်က အသံမြင့်၍ ပြောသည်။

“ကျုပ်ဆီက ထွက်သွားကြစမ်းပါ”

“လိုအပ်ရင် ခင်ဗျားသမီးကို ဒီနေရာ ခေါ်လာခဲ့ပါမယ်”

“ကယ်ရိုလင်းကိုလား”

“ဟုတ်တယ် . . . ခင်ဗျားသမီးကို ဒီနေရာခေါ်လာပြီ။ ခင်ဗျား မျက်မှောက်ရွေ့မှာ သတ်ပြမယ်၊ ကျွန်တော့်သားရဲ့ ဇနီးနဲ့ကလေးတွေကို သတ်သလို သတ်မယ်”

“ဟင်နရီ၏နှုတ်က လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာသည်။ သို့ရာတွင် ဘာအသံမှ ထွက် မလာခဲ့၊ လည်သီးက လှုပ်နေသည်။

“တကယ်ဆို ကျွန်တော်ဟာ တရားဝင်သေပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ ကျွန်တော် ဆန္ဒ ရှိသလို လုပ်ချင်တာလုပ်လို့ ရပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“နေဦး”

ဟင်နရီက အော်ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က တစ်ဝတ်ပြန်လှည့်ပြီး . . .

“အဲဒီ စာချုပ်စာတမ်းကို ခင်ဗျားယူပေး။ ကျွန်တော်တို့ ဖျက်ဆီးခံမယ်၊ ပြီး . . . သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းကို ဖြိုခွဲလိုက်ရုံပဲပေါ့”

“မဖြစ်နိုင်တာပဲ”

ဟင်နရီက လေသံတိုးတိုးနှင့် ပြောသည်။

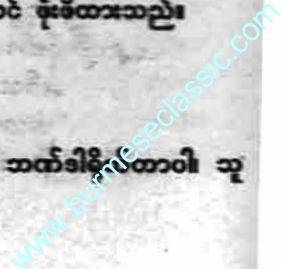
ဝဲလေ့စ်က မိမိအောင်ပွဲရပြီကို မခိုင်စားမိရလေအောင် ဖုံးခိုထားသည်။

“အဲဒီစာချုပ်စာတမ်းက ငိုနီဗာမှာ ရှိနေပါတယ်”

“ငိုနီဗာဘက်မှာပါ”

“လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ သေတ္တာထဲမှာလား”

“အထူးနေရာမှာပါ၊ ဝက်စ်ဂါဒီ သိပါတယ်၊ သူ့ထဲ သက်ဒါရိုက်တာပါ သူ

၃၇၆

တစ်ယောက်ပဲ သိပါတယ်”

“အဲဒါက အန္တရာယ်မများဘူးလား၊ အကယ်၍ သူတစ်ခုခု ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့”

“ဒီကိစ္စမျိုးမှာ ဘက်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ချိတ်ပိတ်ထားတဲ့ ညွှန်ကြားလွှာတွေ ရှိပါတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ဘက်ကိစ္စများအပြင်”

“အပြင် ဘာရှိသေးလဲ”

“ဝဲလှော်က ကြားဖြတ်၍မေးသည်။

ဝဲလှော်က ကုလားထိုင်ခွန်းတွင် ထိုင်သည်။ သို့မှသာ ဟင်နရီက သူ့ကို မော့ကြည့်စရာလိုလိမ့်မည်မဟုတ်။ အခန်းထဲတွင် ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခုကို ခင်းကျင်းပြသနေသလို ထင်မှတ်ရသည်။ မီးလင်းစိုမှ မီးတောက်မီးလျှံများက အလှူညှိုးညှိုးနှင့်။

“ဂျီနီဗာ သဘောတူစာချုပ် ရှိသေးတယ်”

ဟင်နရီက လေပျော့ကလေးနှင့် ပြောသည်။

“ဘာ . . . ကျွန်တော် မကြားရပါလား”

ဝဲလှော်က ပြောသည်။

“ဂျီနီဗာ သဘောတူစာချုပ်ပါ။ သူတို့အားလုံးက ဒီသဘောတူစာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးကြတယ်။ အရာရာတိုင်းဟာ အဲဒီမှာ ရှိတယ်။ မူလဖော်ပြခံ စစ်ဆင်ရေး ကိစ္စတွေလည်း ပါတယ်။ ပထမဆုံး အကျိုးသက်ရောက်မှုလည်း ပါတယ်။ မူလအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံတွေက ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းများနဲ့ ပထမဆုံးအကြိမ် အဆက်အသွယ်ရပုံ တွေလည်း ပါတယ်။ တခြားဟာတွေလည်း ပါတယ်။ လုပ်ငန်းသစ်တွေ လုပ်တာ၊ နိုင်ငံသစ် တွေနဲ့ အဆက်အသွယ် ရတာတွေ”

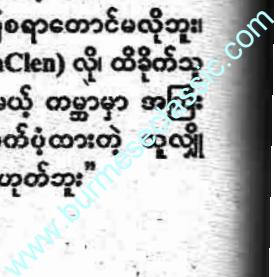
ဟင်နရီသည် ပုံလျက်သား လဲကျသွားလုဆဲဆဲ ရှိနေပြီ။

ဟင်နရီက ဆက်၍ . . .

“ဒါပေမယ့် အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့ လိုချင်လို့ကတော့ မရနိုင်ဘူး။ ဂက်စ်ဂါဒီက ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျန်ဒါရိုက်တာအားလုံးကပါ လွှတ်ပေးဖို့ သဘောမတူမချင်။ သူက လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟင်နရီတစ်ဦး အနှောင့်အယှက် ပေးခဲနေရပြီကို သိလျှင် သူ့ကို ကိစ္စတူးဖြောင်ဖို့ အမိန့်ထွက်လိမ့်မည်မုန်း ဝဲလှော်သိသည်။ သူ့တို့တွင် အချိန်မရှိတော့၊ သည်ညမှာပင် အလုပ်ကို အပြီးအစီးဆောင်ရွက်မှ။

“သူတို့ကို ခင်ဗျားက ခြိမ်းခြောက်စရာ မရှိပါဘူး။ ခင်ဗျားသိတယ် မဟုတ်လား၊ တစ်နေ့လုံး သူတို့ကို ခင်ဗျားကြိုက်သလို စွပ်စွဲလို့ ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာအထောက်အထားမှ မရဘူးဆိုရင်၊ ခင်ဗျားစွပ်စွဲချက်တွေကို သူတို့က ဖြေစရာတောင်မလိုဘူး။ ကျုပ်က ကင်ဗီလ်သီလို့၊ ဘားဂျက် (Bargess) လို့၊ မတ်ကလင်း (MacLen) လို့၊ ထိခိုက်သူ တစ်ဦး ဖြစ်ရုံပဲရှိမယ်။ နိုင်ငံကို သစ္စာဖောက်တဲ့လူပဲပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကမ္ဘာမှာ အကြီးအကျယ်ဆုံး၊ လေးစားရဆုံး ကုမ္ပဏီကြီးတွေက ငွေကြေးထောက်ပံ့ထားတဲ့ သူလို့ အမှောင့်ဂိုဏ်း ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ပုံပြင်ကိုတော့ ဘယ်သူကမှ ယုံမှာမဟုတ်ဘူး”

ဝဲလှေက ဟင်နရီကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်သည်။ ဆေးပြင်းလိပ်ကို ဘေးဖယ်၍ အရက်တစ်ခွက် မော့ချသည်။ ပြီး . . . ဟင်နရီကို ဆွဲထူလိုက်သည်။

“ဝဲလှေက”

မက်ဘန်ဒီက အထိတ်တလန့်နှင့် အော်သည်။

“ခင်ဗျား ဂက်ဂါဒီဆီ ဇုန်းဆတ်စမ်းပါ”

ဝဲလှေက ပြောသည်။

“ခင်ဗျားကို ကျွန်ပြောပြီးပါပကော၊ အဲဒါလည်း အကျိုးရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့”

“ဒါရိုက်တာတွေနဲ့ ချက်ချင်း အဆက်အသွယ်လုပ်ပါလေ့လို့ ဂက်ဂါဒီဆီ အကြောင်းကြားပါ။ ဘက်ကတော့ ဆွစ်နိုင်ငံဥပဒေအရ ခင်ဗျား ဆက်သွယ်တာကို ဥပဒေအရ အကာအကွယ်ပေးမှာပါ။ ဒီမနက်ပဲ ဆက်ပါ”

“ဟင့်အင်း”

“ကောင်းပါပြီ၊ ဟင်နရီ ခင်ဗျားလုပ်ပေါ့၊ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာ ခင်ဗျားကို စိန့်အဲလ်ဘန် မြို့လယ်ကွက်လပ်မှာ သေခဏ်ပေးလို့ ရပါတယ်၊ မရရင် ခင်ဗျားသမီး ခံရပြီမှတ်”

“ခင်ဗျားတို့တွေ ခွေးသာသာတွေပဲ၊ ခွေးသာသာတွေ”

အခန်း (၂၇)

သောကြာနေ့မနက် နောက်ဆုံးနာရီများအတွင်း အဖြစ်အပျက်များကို နဖူးတွေ
ဖူးတွေ ဆုံရသည့်အဖြစ်က ကြောက်စရာကောင်းသော ချားရဟတ်ကို စီးရခြင်းနှင့်
တူပါဘိ။

ကိုပင်စကီး၏ စောင့်ကြပ်မှုဖြင့် ဟင်နရီက ထိုနိဗာဘက် ခါရိုက်တာ ဝက်စ်ဝါဒီ၏
နေအိမ်သို့ ဖုန်းဆက်သောအခါ မနက် ၃ နာရီ ထိုးလှနေပြီ။ ကိုပင်စကီးက ပြင်သစ်ဘာသာ
စကားကို ကျွမ်းသူဖြစ်သည်။ အတယ်၍ ဟင်နရီက ဘက်ခါရိုက်တာကို သတိပေးစကား
ပြောခဲ့လျှင်၊ အဆတ်အသွယ်ကို ချွတ်ခြင်းဖြတ်ရန် လက်က အသင့်အနေအထားတွင်
ရှိနေသည်။ မိမိသမီး လုံခြုံရေးကို စိုးရိမ်၍ ဟင်နရီကလည်း ပူးပေါင်းတူညီသည်။

ဝက်စ်ဝါဒီနှင့် ဟင်နရီတို့သည် မနက် ၆ နာရီတိတိတွင် ဘက်ရှေ့၌ ဆုံကြမည်။
အခြားဘက်ဝန်ထမ်းများ အလုပ်မဆင်းမီ ထပ်နာရီတိတိစော၍၊ အချိန်းအချက် လုပ်
ထားသည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်နေချိန်တွင် ဝဲလှောင်က ဝရင်းနှင့် မတ်ဘန်ဒီတို့ကို မီးခိုးခန်း
အတွင်းသို့ ခေါ်သွားသည်။ မီးခိုးခန်းထဲတွင် ဝဲလှောင်က နားထပ်ဖတ်ကို ဧည့်ခန်းဘောင်သို့
နားစွင့်၍ မလွဲမသွေပေးမည့် မေးခွန်းများအတွက် အဖြေပေးနေသည်။ ပြီး . . . သူက
ညွှန်ကြားသည်။

“ဒါတွေက ဘာတွေဖြစ်တာလဲဗျ၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ”
မက်ဘန်ဒီက မေးသည်။

“ကျွန်တော် မသိရပါဘူး၊ မှန်းကြည့်တာပါ”
မက်ဘန်ဒီက ဝဲလှေကိုင် ကအံ့တကြံနှင့် ကြည့်သည်။
ဂရင်းကမူ ခေါင်းကို တယမ်းယမ်းနှင့်။

“ကျွန်တော်တော့ အဲဒါတွေကို တစ်ခုမှ မယုံဘူး”
ဂရင်းက ပြောသည်။

“အင်မတန်တော့ ခက်ခဲမယ့် ကိစ္စပဲ”

ဝဲလှေကိုင် နောက်ထပ်မေးခွန်းများ၊ ကန့်ကွက်ခြင်းများ မရှိတော့မှန်း သေချာ
လောက်သည်အထိ၊ ခေတ္တခဏမျှ စောင့်နေပြီးမှ ပြောသည်။

“သူ သက်တော်စောင့်တွေက ဟိုတယ်မှာ”
ဂရင်းက ထိတ်ထိတ်ဖျာဖျာနှင့် ပြောသည်။

“ကယ်ရွန်ကိုခေါ်ပြီး ဘာမှမဖြစ်စေဖို့ သေချာအောင်လုပ်ဖို့ ပြော၊ အကယ်၍
အရာရာဟာ အဆင်ပြေပြေ ဖြစ်နေဦးမယ်ဆိုရင်တော့ မင်းနဲ့ ခေါက်တာလူးဝစ်တို့က
ဟင်နရီကို ခေါ်လာစဉ်တုန်းကလို ဝက်ဇာမင်အခန်းကို ပြန်ပို့ရမယ်၊ အဲဒီကျတော့မှ
ဟင်နရီကို ငါတို့ လက်လွှတ်လိုက်ကြမယ်၊ သူ့သက်တော်စောင့်တွေက သူ့ကို ခေါ်သွား
လိမ့်မယ်၊ ဂျုံးစ်က သူတို့အိမ်အထိ နောက်ယောင်ခံလိုက်လိမ့်မယ်”

“လောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော်တို့က ဘဏ်ကို အာရုံစိုက်ရဦးမှာပေါ့နော်”
ဂရင်းက မေးသည်။

ဝဲလှေကိုင် ခေါင်းညှိတ်သည်။

“အချိန်းအချက်လုပ်ထားတာကို ဖျက်သိမ်းဖို့ ဟင်နရီက ဝက်စ်ဂီဒီဆီ ဗုန်း
မဆက်နိုင်ဖို့ ဘယ်သူတွေပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့အလုပ်ရှင်တွေကို အရာရာပြောမပြနိုင်အောင်
ဘယ်လို အဟန့်အတား လုပ်မလဲ”

“နှစ်နည်းရှိပါတယ်၊ ပထမနည်းကတော့ သူ့သမီး ကယ်ရှီလင်းကွာ၊ ဂျွန်က
သူ့သမီးကို ဆွဲထားတာ သေချာတယ်၊ ဒုတိယနည်းကတော့ ဟင်နရီဟာ ငါတို့နဲ့ စကား
ပြောခဲ့တယ်ဆိုတာပေါ်သွားရင် သူ့ကိစ္စတုံးပြိုပဲ၊ သူတို့က သူ့ကို သက်ကောင်း သတ်လိမ့်
မယ်”

“အကယ်၍ ဂျွန်ပေါ်လာခဲ့ရင်တော့”

“ငါလည်း မသိဘူး၊ အဲဒါဆိုရင်တော့ အရာရာဟာ ခက်ခဲတုန်လိမ့်မယ်၊ အခု
အချိန်မှာ သူဟာ ရောက်ချင်တဲ့နေရာ ရောက်နေမှာ သေချာတယ်”

ဝဲလှေကိုင် နာရီကြည့်ပြီး စကားပြန်ဆက်သည်။

“ငါတို့ လိုတာကတော့ နောက်ထပ် ၃ နာရီပဲ”

“ကဲ . . . ကျွန်တော်တို့ လက်ဝယ်မှာ ဂျိနီဗာ သဘောတူစာချုပ်စာတမ်း ဖြည့်
ဆိုပါတော့၊ ခင်ဗျား ထာဆက်လုပ်မှာလဲ”

“ဖျက်ဆီးပစ်မှာပေါ့”

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။ ဟင်နရီက ဗုန်းဆက်ပြီးမှန်း၊ ဝဲလှေစံ အသံကြားလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ မဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ဘူး”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။

“အိုး . . . ကျွန်တော်တို့ ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဖျက်ဆီးပစ်မှာပါ။ အဲဒီနေရာမှာပဲ ဖျက်ဆီးပစ်မှာ”

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။ ပြီး . . . ဧည့်ခန်းထဲသို့ ပြန်ထွက်သွားသည်။

ဟင်နရီက မော့ကြည့်သည်။

“သူက ဟိုနေရာကို ၆ နာရီမှာ ရောက်လိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက သူတို့ကို ဘာပဲပြောပြော သူတို့ကတော့ စာချုပ်စာတမ်းကို ပေးမှာမဟုတ်ဘူး”

“ခင်ဗျားက ဟိုတယ်က ဝက်ဖာမင်ရဲ့ အခန်းကို ပြန်ရမယ်၊ အဲဒီရောက်ပြီဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားသဘောပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘဏ်ရှေ့ကိုတော့ အချိန်မီရောက်လာလိမ့်လို့ ဖျော်လင့်ပါတယ်၊ အဲဒါသာပဲ တစ်ခုတည်းသော ခင်ဗျားရဲ့ ဖျော်လင့်ချက်ပါ”

“ခင်ဗျားကော”

“ကျွန်တော်တို့ထဲက တစ်ဦးက အဲဒီမှာ ခင်ဗျားနဲ့ ဆုံပါလိမ့်မယ်၊ သတင်းစကားတွေကို စီစဉ်ပေးမယ့် ပိုနိုကိုက အပေါင်းအသင်းတစ်ဦးပါလို့ ရှင်းပြရလိမ့်မယ်”

“အလုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ထားပါ”

“သူတို့က ဒီလုပ်ငန်းမှာ မှန်ပေါင်း ၄၀ နီးပါး သက်တမ်းရှိပြီ၊ သူတို့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သူတို့အသိဆုံး၊ ခင်ဗျားလူ ထွက်သွားလို့ မရဘူး၊ ကျွန်တို့ အားလုံးကို သတ်ပစ်လိုက်မှာ”

“ကျွန်တော်တို့ ကိစ္စပြီးပြီဆိုရင်တော့လည်း၊ ကျွန်တော်တို့ကို ကိစ္စထုံးဖြောင်ပစ်ဖို့ အကြောင်းမရှိပါဘူး”

“ကျွန်တော်တို့ကိစ္စပြီးစီးတာနဲ့ ခင်ဗျားသမီးကို ခင်ဗျားဆီအရောက် ပို့ပေးမှာပါ”

ဟင်နရီက ဝဲလှေစံဖျက်လုံးအစုံကို စေ့စေ့ကြည့်သည်။ ဝဲလှေစံပြောစကားကို ယုံချင်သလိုလို ရှိသည်။ သို့သော် ယုံရခဲတခက်သည်။ လိမ်ညာပြီးဖြန်းခြင်းများကြားတွင် အသက်ရှည်ခဲ့ရသည့် နှစ်ကလည်းမနည်းတော့ပြီ၊ တစ်စုံတစ်ဦးကို ယုံကြည်စိတ်ချရခဲတခက်သည်။

“ကျုပ်သမီးလုံခြုံရေးအတွက် ခင်ဗျားမှာ လုံးလုံးလျားလျား တာဝန်ရှိတယ်လို့ ကျုပ်တော့ သတ်မှတ်ရမှာပဲ၊ တကယ်တော့ သမီးတို့ ချုပ်ထားတာက ခင်ဗျားသား၊ တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျုပ်သမီးတို့ အန္တရာယ်ပြုရင်တော့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်အသတ်ပဲ”

www.burmeseclassic.com

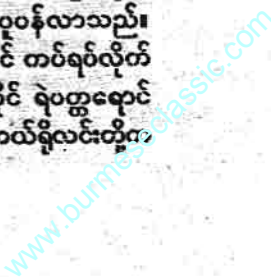
အခန်း (၂၈)

မီးရထားဘူတာရုံတွင်း ဆိုင်မိတ်မိတ်ကလေးမှာပင် အချိန်ကပ်၍ ဖီးယပ်ကား
တစ်စင်းကို မရမက ငှားယူနိုင်ခဲ့သည်။ မနက်ဆိုလျှင် သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းက မိမိ ဂျီနီဇာ
ပြန်ရောက်နေမှန်း သိကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဖွန်အစို့မှ အကြောင်းမဟုတ်။

ကယ်ရိုလင်း၏ဖခင်နှင့် ပတ်သက်သော ငိမိ တိစွာစွမှာ ပြီးစီးပေလိမ့်မည်။
ဖွန်က လှည့်၍ ကယ်ရိုလင်းကို ကြည့်သည်။ သူမက ခေါင်းကိုနောက်ရိုတွင်

တင်ပြီး အိပ်မောကျနေသည်။ နှုတ်ခမ်းလွှာကလေးနှစ်ခုက ဟတတရှိသည်။ ရင်အစုံက
နီမိုချီမြင့်ချီနှင့် သူမသည် မောပန်းနွမ်းလျနေရောမည်။ သူသည်လည်း မောပန်းနွမ်းလျ
နေလေပြီ။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး သက်စွန့်ဆံဖျားဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ပထမတွင် သူမက မိမိ လုံခြုံရေး
အတွက်ကိုသာ စိုးရိမ်ပူပန်နေခဲ့သည်။ ဖွန်သည် သူ့လျှို့နှင့် လူသတ်သမားများအကြောင်း
ပတ်သက်မှုနိမ့်ပြင်များ ပြောနေသော ပြန်ပေးသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ပြီး . . . သူမကိုယ်

တိုင် သံသယမကင်းရှိလာသောအခါ ဖခင်၏ လုံခြုံရေးကို ပို၍ စိုးရိမ်ပူပန်လာသည်။
သူတို့က ကားကို တိုတယ်နှင့် မျက်စောင်းထိုးလမ်းတစ်ဘက်တွင် ကပ်ရပ်လိုက်
သည်။ မြစ်တမ်းနံဘေး ကားတန်းနောက်တွင် ရပ်သည်။ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရဲပတ္တရောင်
မော်တော်ကားက ဖြည်းဖြည်းကလေး တပ်လာသည်။ သို့ရာတွင် ဖွန်နှင့် ကယ်ရိုလင်းတို့က
ခေါင်းငုံ့ကာ ပုန်းကွယ်နေ၍ မမြင်လိုက်ကြ။

သူက ဟိုတယ်အတွင်းသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လိုက်ချင်သည်။ ဟင်နရီနှင့် စကားပြောခွင့်တောင်းမည်။ ပြီး . . . ဟင်နရီနှင့် ဟိုတယ်ခန်းမထဲတွင် ရင်ဆိုင်မည်။ သို့ရာတွင် ကယ်ရိုလင်းက သူ့ကို တားထားသည်။

“ဒီလိုနည်းနဲ့ ကျွန်မအဖေနဲ့ စကားပြောဖို့ဆိုရင် အနားကိုတောင် သိလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူးရှင်”

သူမက ပြောသည်။

“မင်းအဖေက ငြင်းဆန်လို့ မရပါဘူးကွ။ ဒါ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ။ ဒီလိုအခြေအနေ မျိုးမှာ သူက ဖြစ်စေချင်လိမ့်မယ်လို့ ငါမထင်ဘူး”

“အဖေ သက်တော်စောင့်တွေက လမ်းတစ်ဘက်မှာပဲ ရှိနေကြတယ်။ အတွင်းထဲ မှာ နောက်နှစ်ယောက် ရှိဦးမယ်”

ဂျွန်က မီးထိန်ထိန်လင်းနေသော ဟိုတယ်ခန်းမ၊ ရွှေကြယ်သီးတပ် အကျီကို ဟန်ကျပ်ကျပ်ဝတ်၍ လက်နှစ်ဘက်နောက်ပစ်ထားပြီး ရပ်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အပေါက်ဝတွင် အနက်ရောင် မာစီဒီးကားကြီး ရှိနေသည်။ ကားထဲတွင် လူနှစ်ဦးရှိ နေသည်။

စောစောပိုင်းက သည်နေရာတွင် လှုပ်ရှားမှုများ ရှိခဲ့သည်။ သောကြာနေ့ ည အချိန်က စနေနေ့ မနက်ပိုင်းသို့အကူးတွင် ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ထားသူများက ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်ကြနှင့်။ ၂ နာရီခန့်ကျင်တွင်မူ ယာဉ်အသွားအလာ ပါးလာသည်။ ၃ နာရီထိုးတွင်မူ လမ်းတစ်ဘက် မာစီဒီးကားထဲမှာ လူနှစ်ဦးက လွဲလို့၊ လူသူလေးပါး အသွားအလာ မမြင်ရ။

ကေန္တ သူ ထွက်သွားကောင်း ထွက်သွားပေလိမ့်မယ်ဟု ဂျွန် ထင်သည်။

ကေန္တ ကယ်ရိုလင်း စကားပြောခဲ့သော အိမ်ဖော်က သူမကို နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက် ရိုက်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။

သို့တည်းမဟုတ် . . .

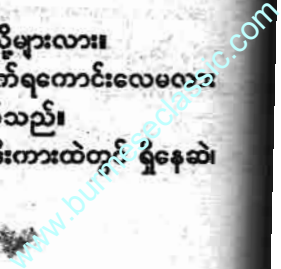
သူက သည်နေရာသို့ ရောက်လာခဲ့သည်ပဲထား။ ကယ်ရိုလင်းနှင့် ဂျွန်တို့က သည်နေရာသို့ လာနေပြီဟု တပ်လှန့်သတိပေးထား ပေလိမ့်မည်။

အဖြူရောင် ဘောက်စ်ဝက်ဂွန်ပင်ကား တစ်စင်းက သူတို့အနီးမှ ဖြတ်မောင်းသွားပြီး လမ်းအဆုံးတွင် တစ်ဘက်သို့ ချိုးတွေ့သွားသည်။ ဂျွန်က ယာဉ်မောင်းကို ရိပ်ကနဲ မြင်လိုက်ရသည်။ ယာဉ်မောင်းကို အကျွမ်းထဝင် ရှိသလိုလို ဇေဝေဝါ ဖြစ်နေသည်။ သည်လူကို ဘေးတိုက်ပုံစံဖြင့် အရင်က တွေ့ဖူးသလိုလိုသာ၊ ကြာတော့ကြာပါပြီ သို့သော် ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ခဲ့တာပါလိမ့်။

သို့မဟုတ် သူ့သွေးကြောများက ခုန်ဆွခုန်ဆွ ဖြစ်နေလို့များလား။

စက္ကန့်အတန်ကြာသည်ထိ၊ သည်ပင်ကားနောက်သို့ လိုက်ရကောင်းလေမတတ်ဟု စိတ်ကူးမိသည်။ သို့ရာတွင် သူက သည်အကြံကို ပယ်လိုက်သည်။

ဟင်နရီ သက်တော်စောင့်များက လမ်းတစ်ဘက် မာစီဒီးကားထဲတွင် ရှိနေဆဲ။

ဆိုတယ်မှ မီးရောင်ကြောင့် သူတို့သဏ္ဍာန်များကို ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် တွေ့ရသည်။
တင်နရီသည် ဟိုတယ်တွင်းမှာ ရှိပေလိမ့်မည်။

သို့တိုင်အောင် ဗင်ကား မောင်းသွားသူ၏ မျက်နှာက သူ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်
ပေးနေဆဲ။

သူက နာရီကို ကြည့်သည်။ ၄ နာရီ ထိုးလှပြီ။ မြစ်ဆီမှာ ပါးပါးလွှာလွှာနှင်းဖြူများ
ဆင်းနေသည်။ လမ်းမီးတိုင်ဘေးတွင် မီးရောင်က ကွင်း၍ လင်းနေသည်။ ခိုက်ခိုက်တုန်
အောင် ချမ်းလှသည်။

မိနစ်အနည်းငယ်မျှအကြာတွင် လမ်းထောင့်မှာ အဖြူရောင်ဗင်ကားက ပြန်
ပေါ်လာသည်။ မွန့်ဘလန်လမ်းတွင် ပြန်ချိုးကွေ့ခဲ့ပုံရသည်။ ဂျွန်က မတ်မတ်ပြင်ထိုင်
ဆိုက်သည်။ ကားက ဆိပ်ကမ်းဝင်းကိုဖြတ်၍ တံတားပေါ် မောင်းတက်သွားသည်။ ကား
နောက်မီးက လင်းသည်။ ပြီး . . . မြင်ကွင်းမှ ပျောက်သွားသည်။

ဗင်ကားသည် လမ်းအချိုးမှ ကွေ့လာခြင်းဖြစ်၏။ ဟိုတယ်နောက်ကျောက်
ထွက်လာခြင်း ဖြစ်လေမလား။ ကားက တင်နရီပေးခဲ့ပြီး ပြန်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်လေမလား။
နောက် သည်လိုအချိန်မျိုးတွင် ရိက္ခာပစ္စည်းများ အလှည့်ကျပေးပို့နေကျ။ သို့ရာတွင် သည်
ဗင်ကား ဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် ကုမ္ပဏီအမှတ်တံဆိပ်နှင့် အမည်ကို ရေးမထား။
သော်လည်းကောင်း . . .

ဂျွန်က ယာဉ်မောင်းကို ပြန်တွေးမိလေလေ။ သူသိသူမှန်း သေချာလေလေ
ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ဘယ်မှာ တွေ့ခဲ့ဖူးသူပါလိမ့်။

ကယ်ရိုလင်းက အိပ်ရာမှနိုးပြီး အကြောအခြင်ဆန့်သည်။ သူက သူမကို
ကြည့်ကြည့်သည်။

“ဘာများ ဖြစ်သေးသလဲ” သူမက မေးသည်။

သူမက သူ့ကိုကော်လွန်၍ ဟိုတယ်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်မိလျှင် အကြောအခြင်များ
အာဝဏ်တင်းသွားသည်။

ဂျွန်က တစ်ဘက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ မာစီဒီးကားအတွင်းမှ
ဆတ်တော်စောင့်တစ်ဦးက ကားပေါ်မှဆင်းပြီး နောက်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးနေသည်။
အဲဒီ ကုတ်အင်္ကျီ၊ အရောင်ဖျော့ဖျော့ ဘောင်းဘီဝတ်ဆင်ထားကာ အရပ်ထောင်ထောင်
အောင်းမောင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက လူထွားကြီးနှစ်ဦးနောက်ပါးမှ လိုက်ပါလျက် လမ်း
ဆစ်ဘက်မှ ပေါ်လာပြီး ကားထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

“ကျွန်မ အဖေပေါ့” ကယ်ရိုလင်းက ပြောသည်။

မာစီဒီးကားက ကားရပ်နေရာမှ ထွက်ခွာစပြုချိန်တွင် ဂျွန်က ဖီးယတ်ကားစက်ကို
လိုက်သည်။ ပြီး . . . သတ္တိရှိသလောက် အကွာအဝေးမှနေ၍ ထပ်ကြပ်တွေ့
ဆိုက်သွားသည်။

“အကယ်၍ သူက မလာဘူးတဲ့၊ ပြေးမယ်တဲ့၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”
မက်ဘန်ဒီက ဝဲလေ့စ်ကို မေးသည်။

သူတို့က ဘောက်စ်ဝက်ဂွန်ဗင်ကားနောက်တွင် ခေါက်တာလူးဝစ်နှင့်အတူ ထိုင်နေကြသည်။ ဂရင်းက ယာဉ်မောင်းထိုင်ခဲ့တွင် ထိုင်သည်။ ဂျွတ်စ်က ဟင်နရီအိမ်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်သည်။ ကယ်ရွန်က ဝက်ဇာမင်နှင့်အတူ တိုတယ်မှာပင် ရှိနေဆဲ။

“သူ မပြေးပါဘူး”
“ပြေးခဲ့ရင်ကော”

“ပြေးပြီဆိုရင်လည်း ပြေးပြီပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တို့ ကျွန်တော်တို့ မတွေ့တွေ့အောင် ရှာပြီး၊ ဒီနေရာက လစ်ရုံပဲ ရှိတာပေါ့၊ အစက ပြန်စပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့ အစကတော့ ပြန်မစနိုင်ပါဘူးဗျာ။ သူတို့တွေ ဘယ်သူဆိုကာ ကျွန်တော်တို့ သိပြီပဲ၊ သူတို့ကို ဘယ်အရာက စုစည်းစေခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိပြီပဲ၊ အဲဒီသဲလွန်စနဲ့ သူတို့နောက် လိုက်ရုံပဲပေါ့”

မက်ဘန်ဒီက ထိုင်ရာမှထပြီး ရှေ့သို့ လျှောက်သွားသည်။ သို့မှသာ ဂျီနီဗာဘဏ် ရှိရာသို့ သူကြည့်လို့ ရနိုင်မည်။ ဂျီနီဗာဘဏ်သည် ၄ ထပ်တိုက်တန်းများကြား မထင်မရှား အဆောက်အဦးတစ်ခုတွင် ရှိသည်။ လမ်းက အလွန်ကျဉ်းသည်။ ကောက်ကွေ့လွန်း၍ လမ်းတစ်ဘက်စွန်းမှ တစ်ဘက်စွန်းကို မမြင်ရ။ ဘဏ်တိုက်မှ ဂိုက် ၅၀ ခန့် အကွာတွင် ထိုင်နေရာက ဘဏ်အဆောက်အဦးကို လွန်၍ လှမ်းမမြင်နိုင်။ နောက်ကျောကို ကြည့်ပြန် လျှင်လည်း အလှမ်းကွာသည်ထိ မမြင်နိုင်။ လမ်းက ကောက်ကွေ့လွန်းသောကြောင့် ဖြစ်၏။

နှင်းများက ထူထပ်သိပ်သည်းစွာ ကျနေသည်။ လမ်းက နဂိုက ကျဉ်းရသည့် အထဲ ပို၍ ကျဉ်းသည်ဟု ထင်စရာရှိသည်။ အဆောက်အဦးများက တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပို၍ နီးကပ်သည်ဟု ထင်ရသည်။ ဘဏ်တိုက်ရှေ့မှ တစ်ခုတည်းသော လမ်းမီးဘိုင်၏ အလင်း ရောင်က ပို၍ မှေးမှိန်ပြီး အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိလှဟု ထင်မှတ်ရသည်။

“သူမလာဘဲ မနေပါဘူး၊ လာမှာပါ”

ဝဲလေ့စ်က လေသံပျော့ပျော့နှင့် ပြောသည်။

ဂရင်းက သူ့ဓာတ်မော့ကြည့်ပြီး

“ကျွန်တော်လည်း သူလာမှာပဲလို့ ထင်ပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြုံးပြီး ဂရင်းလက်မောင်းကို ပုတ်သည်။

“နီးပါပြီဗျာ မက်ဘန်ဒီ”

ဂရင်းက ဘဏ်အဆောက်အအုံကို လှမ်းကြည့်သည်။

“အသက်ဆုံးပေးခဲ့ရတာတွေ၊ ဘဝဖျက်ခဲ့ရတာတွေ၊ ပျက်စီးနှစ်နာခဲ့ရတာတွေ အားလုံးအတွက် ထေမိပြီလို့ ထင်တာပဲ”

“ငါလည်း အဲသလိုပဲ ထင်ပါတယ်”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

သည်စဉ်အခိုက် . .

လမ်းတစ်ဖက်စွန်း ဆီးနှင်းထုကြားထဲမှ မီးရောင်ထိုးဖောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

“အဲဒါလား မသိဘူး”

ဒေါက်တာလူးဝစ်က နာရီကိုကြည့်သည်။ ၆ နာရီထိုးရန် တစ်မိနစ်တိတိ လိုသေးသည်။

“ဖြစ်နိုင်တယ်”

သူက ဖြေသည်။

အလင်းရောင်ကြောင့် စိထရွန်ဆီဒင်ကားမှန်း သိရသည်။ ကားက ဘဏ်ရှေ့တည့်တည့်တွင် ထိုးရပ်သည်။ မီးများကိုမှိတ်ပြီးလျှင်၊ ကားတံခါး ပွင့်လာသည်။ ကားအတွင်း အမှီးမှမီးက ခေတ္တခဏမျှ လင်းနေသည်။ သူတစ်ယောက်တည်းပါလား။

သူက ဘဏ်ရှေ့ တံခါးသော့ကိုဖွင့်ပြီး ဘဏ်အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ ဝင်သည်။ ခန်းစီးလိုက်ကာတပ်ထားသော ပြတင်းပေါက်ဆီမှ အလင်းရောင် ထွက်လာသည်။

“ဘဏ်လူကြီး ဝက်စ်ဂါဒီလေ”

ဂရင်းက ပြောသည်။

နောက်ကျောဆီမှ ကားမီးရောင်ပေါ်လာပြန်သည်။ ခဏအကြာတွင် မာစီဒီးကားက သူတို့ကို ကျော်ဖြတ်သွားပြီး စိထရွန်ကားနောက်တွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ကားတံခါးပွင့်သွားပြီး ဟင်နရီ ဆင်းလာသည်။ သူလည်း တစ်ဦးတည်းပါလား။

“ကဲ . . . အဲဒါပဲဗျို့၊ ကျွန်တော် ကံကောင်းပါစေလို့သာ ဆန္ဒပြုကြ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

“မသွားနဲ့ဗျ၊ အဲဒါ ထောင်ချောက်ပဲ”

မက်ဘန်ဒီက တားသည်။

“မဟုတ်နိုင်ပါဘူးဗျာ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။ သူက ကားပေါ်မှဆင်း၍၊ ဟင်နရီက သူ့အလာကို ရပ်စောင့်နေရာဆီသို့ သုတ်ခြေတင်သွားသည်။ သူ့လက်တစ်ဘက်က တုတ်အထိုးအိတ်အတွင်းသို့ ထိုးထည့်သည်။ သူ့လက်ချောင်းကလေးများက ပွိုင့် ၃၀ အမျိုးအစား ခြောက်လုံးပြုစုကို ဆုပ်ကိုင်ထားလျက်။

ဟင်နရီက ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်း ထွက်နေသည်။

“ကျွန်ုပ်တို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်တယ်၊ ခင်ဗျားလူတွေက ပေါ်တင်ကြီးပါလား”

“ဒီအချိန်မှာတော့ သက်တော်စောင့်မပါဘူး မဟုတ်လား”

ဝဲလေ့စ်က အုတ်ခင်းလမ်းအပေါ် အောက်တို့ တစ်လှည့်စီကြည့်ရင်း မေးသည်။

“ရုံးစံက ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်။”

“ဟင့်အင်း ဒါပေမယ့်၊ ကျွန်ုပ်လူ ရောဘတ်ကတော့ အခုအချိန်လောက်ဆို ထိန်းချုပ်ရာဆီ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားပြီးရောမယ်၊ နောက်ပြဿနာတစ်ခု ရှိသေး”

၃၄၆

ကျော်ထင်ထွန်း

တယ်ဗျ”

ဝဲလှေစံက ဘာမျှမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။

“ခင်ဗျားတို့တတွေက ဘာများ အမြတ်ထုတ်ချင်သလဲဆိုတာ ကျုပ်မသိရဘူး လွန်ခဲ့တဲ့ညက သမီးတယ်ရိုလင်းက ကျုပ်ဆီ ဖုန်းဆက်တယ်။ ကျုပ် ဘယ်မှာရှိနေတယ် ဆိုတာ သိချင်လို့တဲ့။ ကျုပ်အိမ်ဖော်တစ်ယောက်က မိုက်မိုက်မဲမဲနှင့် ဟိုတယ်ကိုညွှန်လိုက် တယ်လေ”

“ဝါပေမယ့် ကောင်မလေး ရောက်မလာဘူး မဟုတ်လား”

“ရောက်မလာဘူး။ သူက ခင်ဗျားသား လက်ထဲမှာ။ အကယ်၍ ရောက်လာခဲ့ ကြီးစားရင်တော့ ကျုပ်တို့က သူတို့ကို တွေ့မှာပါ”

“အထဲဝင်ဗျာ”

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

“ဒီမှာ ဝဲလှေစံ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ညာတာပဲ။ ကျုပ်သမီးက ခင်ဗျားတို့ လက်ထဲ မှာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ခင်ဗျားသားလက်ထဲမှာပဲ ခင်ဗျားသားက ခင်ဗျားတို့နဲ့ တသီးတခြား တစ်စခန်းသွားနေတဲ့သူပဲ”

“ခင်ဗျားသမီးကို ခင်ဗျားလက်ဝယ်ရောက်စေရမယ်။ ကျွန်တော် ကတိထောင် တယ်”

ဟင်နရီ၏ အခြေအနေက အုတ်နံရံကို ကျောပေးနေရသူလို ပြေးစရာခြေ မှ တော့ပြီ။ သို့ရာတွင် ဟင်နရီက မိမိသမီး တစ်ဦးတည်းအတွက် အခုလို လိုက်လျော့ခြင်း မဟုတ်တန်ရာဟု တွေးမိသည်။ အကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိတန်ကောင်းရဲ့။

သူတို့နှစ်ဦးက ဘေးလမ်းကလေးကို ဖြတ်၍ ဘဏ်ရှေ့တံခါးဆီသို့ လျှောက် သွားကြသည်။ ပြီး . . . လူခေါ်ခေါင်းလောင်းခလုတ်ကို နှိပ်သည်။

ဟင်နရီက

“အကယ်၍ သမီးတစ်ခုခု ဖြစ်ရင်တော့၊ ခင်ဗျား တာဝန်ပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဘဏ်အတွင်း စူးစူးရှရှအသံနှင့် ထူးသံပေါ်လာသည်။

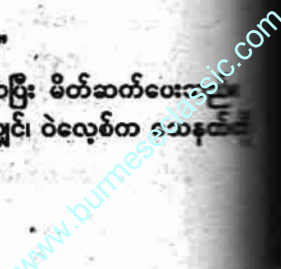
ဟင်နရီက ရှေ့သို့ တိုးသွားပြီး။

“မက်နီးလ်ဟင်နရီပါ”

ဘဏ်တံခါး ပွင့်သွားလျှင်၊ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အထဲသို့ဝင်ကြသည်။ ဝက်စ်ဝီဒီ အခန်းကျင်းကလေးအတွင်းမှ ထိုင်စောင့်နေသည်။ ဝဲလှေစံပါ ပါလာခြင်းအတွက်၊ သူ အံ့ကြခြင်းရှိဟန် မတူ။

“ကျွန်တော့် အပေါင်းအသင်း ဓွန်စီယာလန်ဒန်ပါ”

ဟင်နရီက အမည်တစ်ခုကို တောက်ခါငင်ခါ ပြောပြီး မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ဘဏ်လူကြီးက ကိုယ်တို့ညွှတ်၍ အရိုအသေပေးလျှင်၊ ဝဲလှေစံက သဘာဝတရား ထုတ်၍ ဒိုက်ထားလိုက်သည်။

“ဘုရားရေ”

ဂင်္ဂါဝါဒီက အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဒီသဘောတူစာချုပ်ကို ပေးလို့မရဘူး၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကို ရှင်းပြပြီးပြီ။ ကျွန်ခါရိုက်တာလူကြီးတွေရဲ့ သဘောတူညီချက်မပါပဲ လုပ်လို့မရဘူး”

ဂင်္ဂါဝါဒီက မလှုပ်မရွှားနိုင်အောင် ဖြစ်နေပြီ။ ဝဲလှော်လက်ထဲက သေနတ်ထက် ဟင်နရီ၏ စကားများက ပို၍ ဆိုးဝါးစေသည်မှာ အမှန်။

ဝဲလှော်က ဘဏ်လူကြီးအနီးသို့ ကပ်သွားပြီး သေနတ်ကိုမြှောက်ချိန်က . . .

“ကျွန်တော်ခါမျိုးတွေကို ရွံရွာစက်ဆုပ်ပါတယ်၊ အသံလည်း ကျယ်သေး၊ ရှုပ်လည်း ရှုပ်ထွေးစေပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ချက်ချင်းမလိုက်လျောဘူးဆိုရင် တော့ အသေပစ်သတ်ရမှာပဲ”

“ခင်ဗျား ဘာဆိုလိုတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်မသိရပါလား”

“ပိုနီဟာ သဘောတူစာချုပ်ပါ၊ အမေရိကန် ဝင်းစလီးစက်မှုလုပ်ငန်းကြီးက အစပြုခဲ့ပြီး ဩဇာတိက္ကမ ရှိတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ကြီးတွေ လက်မှတ်ရေးထိုးထားတဲ့ သဘောတူစာချုပ်လေ၊ အဲဒါကို ပေးရင်ပေး၊ မပေးရင် ဒီနေရာမှာပဲ သေပွဲဝင်ရမယ်”

ဂင်္ဂါဝါဒီက ဟင်နရီကို အကူအညီတောင်းသည် အကြည့်ဖြင့်ကြည့်သည်။

“ဘာလုပ်မှာလဲ”

ဟင်နရီက မေးသည်။

“ကျွန်တော် ဖျတ်ဆီးပစ်မလို့”

ဟင်နရီက ဂင်္ဂါဝါဒီကို ကြည့်ပြီး . . .

“ယူပေးလိုက်ပါ”

ဂင်္ဂါဝါဒီက ခေါင်းကိုခါယမ်း၍ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ပြီး . . .

“ဟင်အင်း” ဟုဆိုသည်။

ဝဲလှော်က သေနတ်ကို မြှောက်၍ . . .

“ငါး . . . လေး . . . သုံး”

“ဒါမဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ”

ဂင်္ဂါဝါဒီက အော်သည်။

“နှစ်”

ဝဲလှော်က ဆက်ရွတ်သည်။ သူက သေနတ်ပြောင်းဝကို အနည်းငယ်မြှောက်လိုက်လျှင် ဂင်္ဂါဝါဒီ၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးကြားသို့ တည့်တည့်ချိန်ထားပြီး ဖြစ်နေသည်။

“တစ်”

“နေဦး . . . နေဦး”

ဂင်္ဂါဝါဒီက လက်နှစ်ဘက်ကို မြှောက်၍ ပြောသည်။

“စာချုပ်ကို အပ်ပါ”

ဝဲလှော်က ပြောသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျား မြင်ရပါစေမယ်၊ ဖျက်ဆီးပစ်တဲ့ အခါမှာလည်း အားလုံး အဆင်ပြေပြေ ဖြစ်သွားမှာပါ”

ဟင်နရီက ပြောသည်။

“အဲဒါဆို ကျွန်တော်ဘက်တော့ ဖျက်စီးပြိုပဲ၊ ဘယ်သူက လှံတော့မှာလည်း ဒီတာကို ကျွန်တော်တို့ သိမ်းဆည်းပေးထားတာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ပြီပဲ၊ အဲဒီအတွက် လည်း ငွေစာရင်း ဖွင့်ပေးထားတယ်”

“ငွေစာရင်းကို ပြန်မထုတ်သွားပါဘူး၊ အဲဒါအတွက် ကျွန်တော်က ကတိပေး ပါတယ်၊ စိန့်အဲလ်ဘန်ကို သတင်းစကားတွေ နောက်ထပ်ပေးပို့စရာ မလိုတော့တာက လွဲလို့ အရင်ကအတိုင်းပဲ ရှိမှာပါ”

ဟင်နရီက ပြောသည်။

“သူတို့က ဒါကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါအတွက် သူတို့က ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတောင်တင်ဦးမယ်၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ ညာမပြောဘူးနော်”

ဝဲလေ့စ်က သေနတ်ဖြင့် လှေကားဆီသို့ ညွှန်ရွယ်ပြသည်။

ဂတ်စ်ဂါဒီက ကြောင်စီစီနှင့်

“အချိန်မကျသေးဘူး၊ သော့ခတ်ထားတုန်းပဲ”

“အဲဒါကို အလုံခန်းထဲမှာ သိမ်းမထားပါဘူး၊ ကျွန်တော်သိသားပဲ”

ဟင်နရီက ပြောသည်။

“ဒါဆို လုပ်လေ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။

သူက ကျောက်ဆောင်အစွန်းအဖျားတွင် ရှိနေသူပမာ ဖြစ်နေသည်။ ခြေလှမ်း တစ်ချက်မှားလျှင် အားလုံး သေပွဲဝင်ကြရပေလိမ့်မည်။

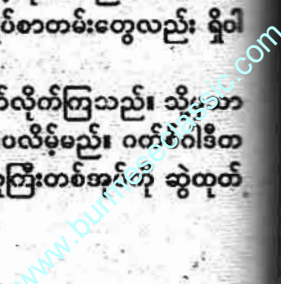
“ကျွန်တော်တို့ အချိန်သိပ်မရဘူး၊ အခုရမှ ဖြစ်မယ်”

ဂတ်စ်ဂါဒီက တစ်ဘက်သို့လှည့်၍ လှေကားဆီသို့ အပြေးတလေးသွားသည်။ သူတို့နှစ်ဦးက နောက်မှ လိုက်ပါသွားသည်။ နောက် တစ်ထပ်ဘက်အဆောက်အဦး နောက်ဘက်ရှိ ရုံးခန်းသို့ လိုက်သွားကြသည်။ ဂတ်စ်ဂါဒီက ပြတင်းလိုက်ကာဖျားထို တင်းတင်းစေ့ချထားပြီး၊ မပြီး စစ်ဆေးပြီးမှ စားပွဲတင်မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ခေတ္တခဏမျှ ချိတ်ချတုံဖြစ်နေပြီး၊ ခေါင်းတယမ်းယမ်းနှင့် သံဝီရိရှိရာဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သံဝီရိဘေးရှိ နံရံတပ်မီးခဲသေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်သည်။

“ကျေးဇူးပြု၍ ခင်ဗျားဒီမှာ အခြားအရေးပါတဲ့ စာချုပ်စာတမ်းတွေလည်း ရှိပါ သေးတယ်”

ဝဲလေ့စ်နှင့် ဟင်နရီတို့က နောက်သို့ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်ကြသည်။ သို့သာ ရောနှောထားသော အခြားစာချုပ်စာတမ်းကို မမြင်မတွေ့နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဂတ်စ်ဂါဒီက မီးခဲသေတ္တာတံခါးကိုဖွင့်၍ အညှီရောင်သားရေဖုံးနှင့်စာအုပ်တူကြီးတစ်အုပ်ကို ဆွဲထုတ်

သည်။ ပြီး . . . ဟင်နရီကို တမ်းဝေးသည်။

“အဲဒါလား”

ဝဲလှေက မေးသည်။

ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်သည်။ ရိုရိုတို့ကိုး ကျိုး ရှိသည်။

ဂက်စ်ဂါဒီက မီးခဲသေတ္တာတံခါးကို ပိတ်၍ သော့ခတ်လိုက်သည်။

“ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ အာမခံချင်ပါနဲ့။ ခင်ဗျား စိတ်အနှောင့်

အယှက်မဖြစ်စေရဘူး”

ဝဲလှေက ပြောသည်။

“ကျွန်တော့် တံကြွမ္မာကတော့ တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ဆုံးပါပြီဗျာ”

ဂက်စ်ဂါဒီက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်၍ ပြောသည်။

“အနည်းဆုံး ၁၅ မိနစ်လောက်ကြာတဲ့အထိ ရုံးခန်းထဲမှာပဲ နေရစ်ခဲ့ပါ။ ပြီး

. . . ခင်ဗျားလုပ်နေကျ ဆက်လုပ်ပါ”

ဝဲလှေက အမိန့်ပေးသည်။

လွန်ခဲ့သော သီတင်း ၆ ပတ်အတွက် လူပေါင်းတစ်ခါခင်ခန့်မျှ အသက်ပေးခဲ့ရ

သော အရာသည် မိမိလက်ဝယ်သို့ ရောက်နေလေပြီ။

သူက ဟင်နရီကို ဖျက်ရိပ်ဖျက်ကဲပြုလိုက်ပြီး အောက်ထပ်သို့ဆင်းကြသည်။

ရှေ့ခန်းကိုဖြတ်သည့် ရှေ့ပင်ပေါက်နေရာတွင် ခေတ္တခဏမျှ ရပ်နေကြသည်။

“ခင်ဗျားက ဒါကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တော့မှာလား”

ဟင်နရီက မေးသည်။

“ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဖျက်ဆီးမပစ်ခင်တော့ ပထမဦးဆုံး ကြည့်ချင်သေးတယ်။ ဖျက်ဆီးပစ်မှာတော့ သေချာပါတယ်။ ကျွန်တော် စီလီဂကို ပြန်မယ်။ အဲဒီကျမှ ဖျက်ဆီးပစ်မယ်”

“ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း အကုန်အစင် မဖတ်ဖူးပါဘူး။ ဘုရားသိကြားမလို့ ဒါလည်း နိဂုံး ချုပ်ပါပြီလေ”

ဟင်နရီက ပြောသည်။

သူ့စကားက အံ့ဩစရာကောင်းပါတိ။

“ခင်ဗျားကလည်း ဖျက်ဆီးစေချင်လို့လား”

ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်ပြီး

“ဖျက်ဆီးစေချင်တာ နှစ်ပေါင်းကြာခဲ့ပြီဗျာ။ ဝိယက်နမ်စစ်ဖြစ်ကတည်းက ဆိုပါ တော့။ ကျွန်ုပ်တို့အများစုက ဒါကိုဖျက်ချင်နေကြတာ။ ဒါနဲ့ စကားမစပ် သူတို့ကပဲ စီစစ်ပွဲကို မီးပွေးပေးခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားလည်း သိပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ အမေရိကန် တွေ ပါဝင်ပတ်သက်လာအောင် အကွက်ဆင်ပေးခဲ့ပြန်တယ်”

“ငွေရေး ကြေးရေးအတွက်လား”

ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်၍

“ခင်ဗျားတို့ အစိုးရအတွက် တစ်လကို ဒေါ်လာတစ်သိန်းလောက် သုံးနေတယ်
မဟုတ်လား၊ အမြတ်အစွန်းရတယ် မဟုတ်လား”

“ငွေကတော့ သူတို့ ကိုးကွယ်ရာပဲ”

“မိစ္ဆာပါပဲဗျာ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ကိုးကွယ်ရာဆိုလို့ ဒါပဲရှိတယ်လေ”

ဟင်နရီက ပြောသည်။

“အခုတော့လည်း နိဂုံးချုပ်ပါပြီလေ”

သူတို့က အပြင်သို့ထွက်ကြသည်။ ပြီး . . . ဇမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားကြ
သည်။ ဟင်နရီက ဝဲဘက်ရှေ့မှသွားသည်။ မက်ဘန်ဒီက ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး သူတို့
နှစ်ဦးက ပြေးလာသည်။

“ခင်ဗျား တကယ်ပဲ ရခဲ့သလား” သူက အော်မေးသည်။

“ဘာလို့ မရရမှာလဲ”

ဝဲလေ့စ်က ပြောသည်။ ဟင်နရီက ဒီစာအုပ်ကြီးကို ဆုဖလားကြီးလို မြှောက်တိုင်
လိုက်သောအခါ သူ့ရင်မှာ ကျဉ်ခနဲခံစားလိုက်ရသည်။

မက်ဘန်ဒီက အိတ်ထဲမှ တစ်ခုခုဆွဲထုတ်ပြီး ဟင်နရီဆီ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

ဝဲလေ့စ် ညာဘက်သို့ လှိမ့်ချလိုက်သည်။ ဟင်နရီက ငယ်သံပါအောင် အော်
လိုက်သံကိုသာ ကြားလိုက်ရသည်။

မက်ဘန်ဒီက ကားမှ အဝေးသို့ပြေးထွက်သွားသည်။ ဝဲလေ့စ်က ဝေနေက်ကို
ထုတ်ပြီး နှစ်ချက်ဆင့်ပစ်သည်။ ဒုတိယကျည်က တည့်တည့်ထိသည်။

လမ်းတစ်ဘက်စွန်းတွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက သွေးရွေးသွေးတန်းနှင့် အော်
သည်။ ဝဲလေ့စ်က အမှုမထားနိုင်ဘဲ မက်ဘန်ဒီလဲနေရာဆီသို့ ပြေးသွားသည်။ သူ့ ရင်
ဘက် ကျည်ပေါက်မှ သွေးများလှိမ့်နေသည်။ အုတ်ခဲလမ်းပေါ်တွင် သွေးက အိုင်ထွန်း
နေပြီ။ သို့ရာတွင် သူ့မျက်လုံးအစုံကမူ ဖွင့်ထားဆဲ၊ သတိရှိနေဆဲ။

“ဘာကြောင့်၊ လုပ်ရတာလဲ”

ဝဲလေ့စ်က မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းကြီးဘေးတွင် ဒူးထောက်တိုင်ပြီး မေးသည်။

“ကျုပ်တို့က လက်လွတ်မခံနိုင်ဘူး”

မက်ဘန်ဒီက ပြောသည်။ သူ့အသံကို မနည်းနားစိုက်ပါမှ ကြားရသည်။

“ဘာများလဲ၊ ဘာပြောတာလဲ”

ဝဲလေ့စ်က အနားကပ်၍မေးသည်။

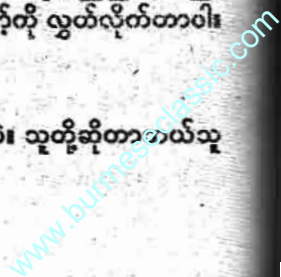
ရုံးခံက အနားသို့ရောက်လာသည်။ သူတို့နှစ်ဦးကို ကြောင်စိစီနှင့် ကြည့်နေသည်။

“စိန်အဲလ်ဘန်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေကပေါ့၊ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို လွှတ်လိုက်တာပါ။
စာအုပ်ကြီးကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်တဲ့”

သူ့စကားက မိုးကြိုးပစ်လိုက်သလို ထင်မိသည်။

“သူတို့က ခင်ဗျားကိုခိုင်းသလား၊ ဘယ်သူကခိုင်းတာလဲ၊ သူတို့ဆိုတာဘယ်သူ

တွေလဲ”

“အဲဒါက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူးဗျာ”
မက်ဘန်ဒီက တဟုတ်ဟုတ်နှင့် ပြောသည်။

“ဘာကြောင့်လဲဗျာ ဘာကြောင့်လဲ”

“သူတို့ကလည်း ဒါကိုအဆုံးသတ်ချင်နေကြပါပြီ။ ရေရှည်မှာ ဒါက တောင်း
မှန်း သူတို့သိကြပါတယ်။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အဆုံးသတ်ချင်နေကြပါတယ်”

“ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လို့ ရသားနဲ့ဗျာ”

“ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်လို့ပါ။ ခင်ဗျားအကြောင်းကိုလည်း သူတို့ကို ကျွန်တော်
ပြောမပြောဘူး။ ဒါပေမယ့် ဟင်နရီကိုတော့ ရှင်းရလိမ့်မယ်။ သူက သိထားတာ အများကြီး
ပဲ။ ကျွန်တော်က ဘာမှ သိရတာမဟုတ်ဘူး”

မက်ဘန်ဒီက ဝဲလေ့စ်လက်မောင်းကို ဖမ်းဆုပ်ပြီး စကားဆက်ပြန်သည်။

“ခင်ဗျားလည်း အန္တရာယ်ကင်းပြီ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးလည်း အန္တရာယ်ကင်း

ပါပြီ”

သူတစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်နေပြီ။ သူရင်က နိမ့်ချည်မြင့်ချည် မရှိတော့။ ပြိမ်သက်
သွားပြီ။

ဘယ်သူကမှ မမြင်မတွေ့စေချင်ရလောက်အောင် စာအုပ်ထဲတွင် ဘာတွေများ
ပါလို့ပါလိမ့်။

မိမိအပေါ်တွင် လူအများ လွမ်းမိုးကြည့်နေမှန်း ဝဲလေ့စ်သတိထားမိသည်။
သို့ရာတွင် အကြောင်းမဟုတ်ပါချေ။ မက်ဘန်ဒီသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ တွဲခဲ့ရသော
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် သစ္စာဖောက်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။
စိန့်အဲလ်ဘန်က ပုဂ္ဂိုလ်များက ဟင်နရီနှင့် စာအုပ်ကို အပျောက်ရှင်းရန် သူ့ကိုစေလွှတ်ခဲ့
သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ကြုံကြုံပါအောင် ငိုနေသည်။

“ဖေဖေ”

ဝဲလေ့စ်က သူ့သားကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ဖွန်က မိန်းမချောကလေးတစ်ဦးကို
သိုင်းဖက်ထားသည်။

“သား”

“ဟာ . . . ဖေဖေ အစစ်ပါနော်”

ဝဲလေ့စ်က ဖြည်းဖြည်းချင်း မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ သူက ဖွန်လက်တစ်ဘက်
ကိုဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ဂရင်းက ပွင့်နေသောကားတံခါးဘေးတွင် ရပ်နေသည်။ ဝဲလေ့စ်
က သူ့ကို မျက်နှာချိပ်မျက်နှာတဲ ပြလိုက်သည်။

“ရဲတွေ ရောက်မလာခင် ဒီနေရာက လစ်မှ”

ဒေါက်တာလူးဝစ်က အပြေးအလွှားရောက်လာသည်။ ကယ်ရိုလင်းတို့ ဖွင့်
လက်ထဲမှ ဆွဲ၍ ကားနောက်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်စေသည်။

“ကယ်ရိုလင်း ဟင်နရီလား”

ဝဲလှေစံက မေးသည်။

သူက ဟင်နရီအိမ်ကို ရောက်ခဲ့စဉ် သူမကို ခဏမျှတွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ အခုအသွင် အပြင်က တစ်မူထူးခြားနေသည်။ ပို၍ အိုစာသည်။ နှမ်းလှလှဖြစ်နေသည်။

“လက်စသတ်တော့ အဖေက အသက်ရှင်လျက် ရှိနေခဲ့တာကိုး”

ရွှန်က ပြောသည်။

သည်နေရာတွင် သူ့တို့ ကြာကြာနေလို့မဖြစ်၊ သို့ရာတွင် ရွှန်ကမူ၊ ယိမ်းယိုင် လဲကျမတတ် ပင်ပန်းနေပြီ။ သူ့လည်ပင်းပတ်လည်တွင်လည်း ပတ်တီးတွေစီးလို့၊ ပေါင် ချိန်လည်း ကျသည်။ ဝဲလှေစံက သားကိုကြည့်ပြီး ကရုဏာသက်နေသည်။

ရွှန်၏ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်နှာများ ရစ်ဝဲလာသည်။

ရွှန်က ဖခင်ရင်ထဲတွင် တသိမ့်သိမ့်တုန်အောင် တရွက်ရွက်နှင့်။

“အားလုံးပြီးပါပြီ သားရယ်”

ဝဲလှေစံက နှစ်သိမ့်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် မနည်းအားယူ ချုပ်ထိန်းထားရသည်။ ဇနီးမာဂျီကို မြင်ယောင်နေပါ သည်။ သူ့အိမ်ပြန်လာတိုင်း မာဂျီက ဘယ်လိုဆီးကြိုတတ်သည်ကို သူ့မြင်ယောင်သည်။ သူ့အတွက် ယမကာ အဆင်သင့် ပြင်ထားမည်။ ပြီး . . . မမောနိုင် မပန်းနိုင် စကားပြော ကြမည်။ ပြီး . . . သူ့တို့လင်မယား မခွဲနိုင်မခွာရက် အတူရှိနေကြမည်။ သူ့ကို အားပေး နှစ်သိမ့်ရာတွင် ဘယ်အချိန်၌ ဘယ်လိုစကားမျိုး ပြောရမည်ကို သိသူဖြစ်သည်။ အခု သူမ မရှိတော့ပြီ။

ရွှန်တွင်လည်း ဇနီး အဲလီဘောက်နှင့် သားသမီးများ မရှိတော့ပြီ။

သံယောဇဉ်တွင်စရာဆိုလို့ သည် သားအဖနှစ်ဦးသာ ရှိတော့သည်။

နောက်ရစ်ပုံလွှာတစ်ခုက ဝဲလှေစံစိတ်ထဲတွင် ပေါ်လာပြန်သည်။ သားရွှန်နှင့် မိုက်ကယ်တို့ ငယ်စဉ်က ရစ်ပုံလွှာဖြစ်သည်။ သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ဒုက္ခနှင့် ဆုံးဖူးသည် ဘာဆိုသည်ကိုမူ ဝဲလှေစံ တိတိကျကျမမှတ်မိတော့။ သူတို့နှစ်ဦးကို ရိုက်၍ ဆုံးမပြီးသော အခါ သူတို့နှစ်ဦးက တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မခွဲမခွာကျစတမ်းဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြသည်။ ရဲနှစ်နှစ် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သည်အကြောင်းကို သူက ဇနီးမာဂျီကို ပြောပြသောအခါ သူမက ပြောပြီး သားနှစ်ဦးကို ဘယ်သောအခါမှ ခွဲခွာကြမှာမဟုတ်ဘူးဟု ဆိုသည်။

သို့သော် အခုတော့ တစ်ဦးတည်းသာ တုန်တော့ပါလား။

“သူက ဒီကိစ္စတွေထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ပါဘူး။ အပြစ်မဲ့သူပါ”

ရွှန်က ကယ်ရိုလင်းကို ရည်ညွှန်း၍ပြောသည်။

“ဖေဖေ သိပါတယ်”

ဝဲလှေစံက ပြောသည်။

ရွှန်က ဖခင်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး . . .

“အဖေက ဒီတစ်ချိန်လုံး အသက်ရှင်လျက်ရှိနေတာကိုး”

“ဖေဖေတို့ အောင်ပွဲခံရပါပြီ။ သူ့လျှို့အမှောင်ဂိုဏ်းကြီးကို ပြီးခွင်းနိုင်ခဲ့ပါပြီ”

“အောင်ပွဲခံရကျိုးနပ်ပါ့မလား ဖေဖေရယ်”

ပျန်က မေးသည်။

“ထင်ရတာပဲ သားရယ်၊ ဖေဖေကတော့ အဲသလိုပဲထင်တယ်”

ဝဲလှော်က ဖြေသည်။

နိဂုံး

မော်တော်ကားက ရူးစဘဲလ်တံကားကိုဖြတ်၍ ဝါရှင်တန်ဆီသို့ ဦးတည်မောင်းသွားချိန်တွင် နေဝင်မိုးချုပ်စ ပြုနေပြီ။ ကျောတောင်းရပ်ကွက်ထိ မောင်းသွားသည်။ ဝဲလှေစံက ဆေးပြင်းလိပ်ကိုထုတ်ပြီးမှ မသောက်တော့ရန် စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဆေးပြင်းလိပ်ကို အိတ်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။

လမ်းခါတ်မီးတိုင် တစ်ခုအောက်မှ အမြတ်တွင် စီး၊ အိုင်၊ အေ ညွှန်ကြားရေးဌာန ဝိုက်ချုပ်ကြီးလိုင်ကမ်းမင်းက ဒီဘက်ဖျက်ခုံးကို ပင့်တင်၍ မိမိအား စိုက်ကြည့်နေသည်ကို မြင်ယောင်မိသည်။ သူ့မျက်နှာက မကြည်မလင်နှင့်၊ သို့ရာတွင် ဝဲလှေစံက သံသဲတွဲတွဲ မြင်တွေ့နိုင်စွမ်းမရှိအောင် မောပန်းနွမ်းလျနေပြီ။

“ဆွစ် အာကာပိုင်တွေကတော့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေပြီ။ ဒါပေမယ့် ပြီးပျောက်သွားမှာပါ။”

လိုင်ကမ်းမင်းက ပြောသည်။ သူ့လေသံက တိုနေခိုး လေမုန်တိုင်းမတိုက်မီ ဂျူဇင်းကို ဖြတ်၍တိုက်သော အနောက်တောင်လေလို ညင်သာဖျော့ဖျောင်းသည်။

ဝဲလှေစံက ပခုံးတိုတွန့်သည်။ သူက ပြတင်းပေါက်အပြင်သို့ ကြည့်ရန် တစ်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ သူ့လျှို့အမှောင်ရိုက်ကြီးကို အခြေအမြစ်မှအစ ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့လေပြီ။ သူတို့ယ်တိုင် မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ သူတို့တစ်ယောက်ကို စုစည်း

www.burmeseclassic.com

စေခဲ့သည့် ဂျီနီဇာ သဘောတူစာချုပ်တွင်ပါသော သတင်းမှခြမ်းခြောက်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု များကို အပြီးအပိုင် ဖျက်သိမ်းခဲ့ပြီးပြီ။ သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းကို ပြန်လည်အသက်သွင်းဖို့ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ မရှိ။

သည်ဖြစ်ရပ်တွင် ရင်နာစရာ ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုရှိသည်။ သူ့သားနှင့် မက်ဘန်ဒီတို့၏ ဖြစ်ရပ်များဖြစ်၏။ ပြန်တွေးမိသောအခါ စောစောပိုင်းတွင် သူက မက်ဘန်ဒီအပေါ် မယုံ သက်ာဖြစ်လိုက် မဖြစ်လိုက်ရှိသည်ကို သတိရသည်။ မယုံသက်ာဖြစ်ခဲ့ခြင်းများကို လတ် လွတ်စပယ် ပစ်ပယ်လို့မရနိုင်။

ဌွန်က ကယ်ရိုလင်းကို သံယောဇဉ်တွယ်နေမိပြီ။ သို့သော် သံယောဇဉ် တွယ်မိ သည်ဆိုခြင်းထက်မှ ပိုနိုင်စရာ ရှိအံ့မထင်။ သူတို့နှစ်ဦးက ကမ္ဘာခြားသူများပမာ အလှမ်း တွာလွန်းသည်။ မတူညီမှု အသွင်မတူမှုများက ကြီးလွန်းသည်။

စင်စစ် ဌွန်သည် အဲလီဇဘက်နှင့် ရင်သွေးများ သေဆုံးခြင်းအတွက် လတ် တုန်ပြန်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်ချိန်တွင် သူ့အမှားကို သူ့သိပါလိမ့်မည်။ သို့ပင်သို့ငြား သူတို့နှစ်ဦးက ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်များကြားမှ လွန်ခဲ့ပြီးပြီ။ အကယ်၍ အခုအချိန်မှာ သူတို့နှစ်ဦးရင်းနှီးမှုတွင် စိတ်သာယာချမ်းမြေ့မှုကို ရနိုင်မည်ဆိုပါလျှင် ကြောက်စရာ အလျဉ်းမရှိနိုင်။

သူ့အတွေးက မက်ဘန်ဒီသို့ ပြန်လည်သွားသည်။ မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်း တစ်ဦး ဖြစ်၏။ ယုံကြည်အားထားရသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ တစ်ချိန်တွင် မိသားစုတစ်ခုလုံး၏ မိတ်ဆွေရင်းချာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဇနီး မာဂျီက သူ့ကိုခင်သည်။

သို့သော် မက်ဘန်ဒီက သူ့လျှို့အမှောင့်ဂိုဏ်းအတွက် အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့ပါ လား။

သည်အရေးအခင်းတွင် မက်ဘန်ဒီ၏ အခန်းကဏ္ဍက မည်သို့ရှိမည်ကို ဝဲလေ့စ် က တိတိပပ မသိရသေး။ သူသည် စိန်အဲလ်ဘန်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဦးနှင့် တိုက်ခိုက် ဆက်သွယ် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ တီးတာတာဝင်းစလိုး ဖြစ်နိုင်စရာရှိ သည်။ စိန်အဲလ်ဘန်တွင် ဝင်းစလိုးနေအိမ်ရှိသည်။

ဂျီနီဇာ သဘောတူစာချုပ်ကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့မိ မက်ဘန်ဒီ က ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် သူ့အသက်ဆုံးရှုံးသွားရခြင်းက အချည်းနှီး သက်သက် ဖြစ်သည်။ ဘာအကျိုးမျှ မရှိ။ သည်သဘောတူ စာချုပ်ကို စိဘတ်ကီသို့ လှူခဲ့ပြီး သည်ကျမှ ဖျက်ဆီးပစ်လိုရသည်။

ဝဲလေ့စ်က သက်ပြင်းကို လေးတွဲစွာချလိုက်သည်။ သည်နည်းဖြင့် အလုပ်မြေစ် နိုင်မှန်း မက်ဘန်ဒီ မသိမတုတ် သိသည်။ အဲလီဇဘက်နှင့် ရင်သွေးများအပါအဝင် အများအပြား အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။ ဝဲလေ့စ်က လတ်တုန်ပြန်ချင်သေးသည်။

ဝင်တာစင်ရိပ်သာလမ်းပေါ်သို့ ရောက်လာပြီး ဂျော့ကောင်း တက္ကသိုလ်တိုဝင် လွန်လာခဲ့လေပြီ။ အနည်းငယ်မျှသွားမိလျှင် ယာဉ်မောင်းက အလွန်တုန်းက အတင်ခင်း လမ်းအတွင်းသို့ ခိုးဝင်သည်။ လူတုံထံများ ရပ်တွတ်ဖြစ်သည်။ ရောမကိုယ်နီကြီးတွေတွင်

၃၅၆

ကျော်ထင်ထွန်း

ကားရပ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလိုင်ကမ်းမင်း နေအိမ်ဖြစ်သည်။

“ထူးခြားတဲ့လုပ်ငန်းပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ပြောခဲ့ပြီးသလိုပါပဲ။ အခုတော့ လည်း ပွဲသိမ်းပါပြီ။ မစွတာဝဲလေ့စ် သဘောပေါက်ပါတယ်နော်”

လိုင်ကမ်းမင်းက ကားပေါ်မှ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း ပြောသည်။

ဝဲလေ့စ်က လိုင်ကမ်းမင်းကို စေ့စေ့ကြည့်သည်။ လိုင်ကမ်းမင်းဆိုသူက ဘယ် ဓာရာမဆို ဆင်ဝှေ့ရန်ရှောင် လုပ်တတ်သည်။ မည်သူတမျှ သူ့စကား၊ သူ့အကဲခတ်ခြင်းကို သိနိုင်စွမ်း မရှိ။

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး . .

“အထက်လွတ်တော်အမတ် အာရွန်ဆွန်နဲ့ အဖွဲ့ကတော့ ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းတွေကိုစိစစ်ဖို့ စီ၊ အိုင်၊ အေကို ရောက်လာတော့မယ်။ သူတို့ကတော့ ချစ်တီး ခေါင်း သန်းရှာသလို လုပ်မှာပဲ”

လိုင်ကမ်းမင်း နှုတ်ခမ်းက တစ်ချက်တွန့်သွားသည်။

“အာရွန်ဆွန်ဆိုတဲ့လူက လူမိုက်ပဲ။ သူ့ဘာမှ သိတဲ့လူလည်း မဟုတ်ဘူး။ စီ၊ အိုင်၊ အေကို လာလို့လည်း ဘာမှသိမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါက စီ၊ အိုင်၊ အေ ကိစ္စပဲ ဥစ္စာ”

“ပြီး . . . သမ္မတကို အစီရင်ခံရဦးမှာလား”

“နိုင်ငံရေး အမြတ်ထုတ်ဖို့လား။ မဖြစ်ဘူး။ သမ္မတကိုလည်း ပြောပြလို့မဖြစ်ဘူး။ ဒါလည်း သူ့အလုပ်မဟုတ်ဘူး”

သည်ဟာအားလုံး အမှားအယွင်းချည်း ဖြစ်သည်။

ဝဲလေ့စ်ကမူ မောပန်းနွမ်းလျ နေလေပြီ။ သူ့မှာ ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ရသည်မှာ များပြီ။ နောက်ထပ် စစ်ပွဲဝင်ရန် ခွန်အားမရှိတော့ပြီ။

လိုင်ကမ်းမင်းက ရှေ့သို့တိုင်းကာ တိုးကပ်လာပြီ။

“ကျွန်တော်တို့မှာ မဟာဗျူဟာ လက်နက်ကန်သတ်ရေး ဆွေးနွေးပွဲအဆင့် ၂ (SACT-2)နဲ့ အမ်အိတ်စ် (MX)ခုံးယုံတိစ္စတွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတယ်။ ပြီးတော့ ဆိုဗီယက် တို့က ကျွန်တားမှာ အကျိုးရှိယိပ်ပူးတွေ ပြန်ထားမယ်လို့ အရိပ်အမြှောက်ပြောနေတယ်”

“ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ”

ဝဲလေ့စ်က မေးသည်။

“ရှင်းပါတယ်လေ။ ဒီနံစမ်းစစ်ဆေးမှုမှာ ခင်ဗျား ပါဝင်ပတ်သက်တာဟာ ပြီးပြည့် စုံပါပြီ။ အကြောင်းအရာနဲ့တွေ့တဲ့ စုစည်းပြီး လိုအပ်ရင် ဖုံးဖုံးမိမိ လုပ်ရလိမ့်မယ်။ အကယ်၍ ခင်ဗျားက ဒီထက်လွန်လာမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားကို ဖမ်းချုပ်ရလိမ့်မယ်။ လျှို့ဝှက် အက်ဥပဒေအရ တရားစွဲရလိမ့်မယ်”

ဝဲလေ့စ်က ဘာမျှမပြောဘဲ နှုတ်ဆက်နေသည်။ သူ့အဖို့ ထိခိုက်စရာမရှိ။ သူ့လို အမှောင်ခိုက်လည်း ကိစ္စချော့ပြီ။

“ကျွန်တော်ပြောတာ ရှင်းရဲ့လား”

“ဟုတ်တဲ့ ရှင်းပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

လိုင်တမ်းမင်းက ကားတံခါးကိုဖွင့်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော့်ယာဉ်မောင်းက ခင်ဗျားသွားလိုရာ လိုက်ပို့ပါလိမ့်မယ်”

ဝဲလေ့စ်က ခေါင်းညိတ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ပွဲသိမ်းပါပြီ။

ဂျွန်ကို စွဲချက်တင်လိမ့်မည် မဟုတ်၊ သူနှင့် သားဂျွန်တို့က ပျက်စီးခဲ့ရသော ဘဝကို မူလပုံမှန်ပြန်ဖြစ်အောင် ပြန်ကြိုးစားရပေမည်။ သူတို့ အနားယူရပေလိမ့်မည်။ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်ရလေအောင် စတင် ကြိုးစားရပေလိမ့်မည်။

ကျောထက်ထွန်း

